शुभवर्तमान आणि
प्रेषितांची कृत्ये

अनुक्रमणिका

मॅथ्यू

प्रकरण १

1 येशू ख्रिस्ताच्या पिढीचे पुस्तक, दावीदचा पुत्र, अब्राहामाचा पुत्र.
2 अब्राहामाला इसहाक झाला; इसहाकाला याकोब झाला; आणि
याकोबला यहूदा आणि त्याचे भाऊ झाले.
3 आणि यहूदाला थामारच्या फेरेस आणि झाराला जन्म झाला.
आणि फेरेसला इस्रोम झाला; एसरोमला अराम झाला;
4 अरामला अमिनादाब झाला; आणि अमिनादाबला नासोन झाला;
आणि नासोनला साल्मोन झाला;
5 साल्मोनला राहाबपासून बूज झाला; आणि बूजला रूथचा
ओबेद झाला. ओबेदला इशाय झाला.
6 इशायला दावीद राजा झाला. आणि दावीद राजाला शलमोन ही
उरियासची पत्नी झाली.
7 शलमोनाला रोबाम झाला; रोबामला अबिया झाला; अबियाला
आसा झाला;
8 आसाला योसाफाट झाला. योसाफाटला योराम झाला; आणि
योरामला ओझियास झाला;
9 ओझियाला योथाम झाला; योथामला आचाज झाला; आखाजला
इज्कीया झाला;
10 आणि यहेजियाला मनश्शे झाला; आणि मनश्शेला आमोन
झाला; आमोनला योशीया झाला;
11 आणि योशीयास यखोनिया आणि त्याचे भाऊ जन्मले, ज्या
वेळी त्यांना बाबेलला नेण्यात आले.
12 आणि त्यांना बाबेलला आणल्यानंतर जेखोनियाला सलाथीएल
झाला; आणि सलाथिएलला झोरोबेल झाला;
13 झोरोबेलला अबीउद झाला; अबीउदला एल्याकीम झाला;
एल्याकीमला अझोर झाला;
14 अजोरला सदोक झाला; सदोकला आखीम झाला; आखीमला
एलिउद झाला.
15 एलियुदला एलाजार झाला; एलाजारला मत्तन झाला; आणि
मथानला याकोब झाला;
16 आणि याकोबला मरीयेचा पती योसेफ झाला, जिच्यापासून
येशूचा जन्म झाला, ज्याला ख्रिस्त म्हणतात.
17 म्हणून अब्राहामापासून दावीदापर्यंतच्या सर्व पिढ्या चौदा
पिढ्या आहेत. दावीदापासून बाबेलमध्ये नेण्यापर्यंत चौदा पिढ्या
आहेत. आणि बाबेलमध्ये नेल्यापासून ख्रिस्तापर्यंत चौदा पिढ्या
आहेत.
18 आता येशू ख्रिस्ताचा जन्म या ज्ञानावर झाला: जेव्हा त्याची आई
मरीया योसेफशी विवाहबद्ध झाली तेव्हा ते एकत्र येण्यापूर्वी ती
पवित्र आत्म्याच्या मुलासह सापडली.
19 मग तिचा नवरा योसेफ, एक न्यायी माणूस होता, आणि तिला
सार्वजनिक उदाहरण बनवण्यास तयार नव्हता, तिला गुप्तपणे
काढून टाकण्याचा विचार केला.
20 पण तो या गोष्टींचा विचार करत असतानाच, पाहा, प्रभूचा दूत
त्याला स्वप्नात प्रकट झाला, तो म्हणाला, “योसेफ, दाविदाच्या पुत्रा,
तुझी पत्नी मरीया हिला तुझ्याकडे घेऊन जाण्यास घाबरू नकोस,
कारण तिच्यामध्ये जी गर्भधारणा झाली आहे. पवित्र आत्म्याचे.
21 आणि तिला एक मुलगा होईल आणि तू त्याचे नाव येशू ठेव,
कारण तो आपल्या लोकांना त्यांच्या पापांपासून वाचवेल.
22 आता हे सर्व यासाठी केले की, प्रभूविषयी संदेष्ट्याने जे
सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे.
23 पाहा, एक कुमारी बाळंत होईल आणि तिला मुलगा होईल,
आणि ते त्याचे नाव इमॅन्युएल ठेवतील, ज्याचा अर्थ देव
आमच्याबरोबर आहे.
24 मग योसेफ झोपेतून उठला आणि प्रभूच्या दूताने त्याला
सांगितल्याप्रमाणे केले आणि आपल्या पत्नीला त्याच्याकडे नेले.
25 आणि तिने आपल्या पहिल्या मुलाला जन्म देईपर्यंत तिला
ओळखले नाही; आणि त्याने त्याचे नाव येशू ठेवले.

प्रकरण २

1हेरोद राजाच्या काळात यहूदीयाच्या बेथलेहेममध्ये येशूचा जन्म
झाला तेव्हा, पाहा, पूर्वेकडून जेरूसलेमला ज्ञानी लोक आले.
2 म्हणे, यहूद्यांचा राजा जन्मलेला तो कोठे आहे? कारण आम्ही
त्याचा तारा पूर्वेला पाहिला आहे आणि आम्ही त्याची उपासना
करायला आलो आहोत.
3 जेव्हा हेरोद राजाने या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा तो आणि सर्व
यरुशलेम त्याच्याबरोबर अस्वस्थ झाला.
4 आणि जेव्हा त्याने सर्व मुख्य याजक आणि लोकांच्या
नियमशास्त्राच्या शिक्षकांना एकत्र केले तेव्हा त्याने त्यांच्याकडे
ख्रिस्ताचा जन्म कोठे व्हावा अशी मागणी केली.
5 आणि ते त्याला म्हणाले, यहूदीयाच्या बेथलेहेममध्ये, कारण
संदेष्ट्याने असे लिहिले आहे,
6 आणि तू बेथलेहेम, यहूदाच्या देशात, यहूदाच्या राजपुत्रांमध्ये
सर्वात लहान नाहीस; कारण तुझ्यातून एक राज्यपाल येईल, जो
माझ्या लोक इस्राएलवर राज्य करेल.
7 तेव्हा हेरोदाने ज्ञानी माणसांना गुप्तपणे बोलावून त्यांना तारा
किती वाजता दिसला याची काळजीपूर्वक चौकशी केली.
8 मग त्याने त्यांना बेथलेहेमला पाठवले. आणि जेव्हा तुम्हांला तो
सापडेल, तेव्हा मला पुन्हा सांगा, म्हणजे मीही येऊन त्याची
उपासना करू.
9 राजाचे म्हणणे ऐकून ते निघून गेले. आणि पाहा, त्यांना पूर्वेला
दिसलेला तारा त्यांच्या पुढे गेला आणि तो लहान मुलगा जिथे होता
तिथे उभा राहिला.
10 जेव्हा त्यांनी तो तारा पाहिला तेव्हा त्यांना अतिशय आनंद
झाला.
11 आणि जेव्हा ते घरात आले, तेव्हा त्यांनी त्या लहान मुलाला
त्याची आई मरीया हिच्यासोबत पाहिले, आणि खाली पडून त्याची
उपासना केली; आणि जेव्हा त्यांनी आपले खजिना उघडले, तेव्हा
त्यांनी त्याला भेटवस्तू दिल्या. सोने, धूप आणि गंधरस.
12 आणि हेरोदाकडे परत जाऊ नये म्हणून देवाने स्वप्नात ताकीद
दिल्याने ते दुसऱ्या मार्गाने आपल्या देशात निघून गेले.
13 आणि ते निघून गेल्यावर, पाहा, परमेश्वराचा दूत योसेफाला
स्वप्नात दिसला, तो म्हणाला, “ऊठ आणि लहान मुलाला व त्याच्या
आईला घेऊन इजिप्तमध्ये पळून जा आणि मी तुला सांगेपर्यंत
तिथेच राहा. हेरोद लहान मुलाला त्याचा नाश करण्यासाठी शोधेल.
14 जेव्हा तो उठला तेव्हा तो लहान मुलाला व त्याच्या आईला
घेऊन रात्री इजिप्तला निघून गेला.
15 आणि हेरोदच्या मृत्यूपर्यंत तेथेच होता, यासाठी की,
संदेष्ट्याद्वारे प्रभूने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे, 'मी माझ्या
मुलाला मिसरमधून बोलावले आहे.
16 मग हेरोदाने पाहिलं की, ज्ञानी माणसांकडून आपली थट्टा
केली जात आहे, तेव्हा त्याला खूप राग आला आणि त्याने बाहेर
पाठवून बेथलेहेममध्ये आणि त्याच्या सर्व किनाऱ्यातील दोन

वर्षांच्या आणि त्यापेक्षा कमी वयाच्या सर्व मुलांना ठार मारले. ज्या वेळेस त्याने ज्ञानी माणसांची परिश्रमपूर्वक चौकशी केली होती.
17 तेव्हा जेरेमी संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण झाले.
18 रामामध्ये एक वाणी ऐकू आली, विलाप, रडणे, आणि मोठा शोक, राहेल आपल्या मुलांसाठी रडत आहे, आणि सांत्वन होणार नाही, कारण ते नाहीत.
19 पण हेरोद मरण पावला तेव्हा, पाहा, मिसरमध्ये योसेफाला प्रभूचा एक दूत स्वप्नात दिसला.
20 तो म्हणाला, "ऊठ आणि लहान मुलाला व त्याच्या आईला घेऊन इस्राएल देशात जा, कारण त्या लहान मुलाचा जीव घेऊ पाहणारे ते मेले आहेत.
21 मग तो उठला आणि लहान मुलाला व त्याच्या आईला घेऊन इस्राएल देशात गेला.
22 पण जेव्हा त्याने ऐकले की अर्चेलॉसने यहूदियामध्ये त्याचे वडील हेरोदच्या खोलीत राज्य केले, तेव्हा तो तिकडे जायला घाबरला; तरीसुद्धा, स्वप्नात देवाने इशारा दिला होता, तो गालीलच्या भागात गेला.
23 आणि तो आला आणि नासरेथ नावाच्या शहरात राहिला: संदेष्ट्यांनी जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून, त्याला नासरेथ म्हटले जाईल.

प्रकरण 3

1त्या दिवसांत बाप्तिस्मा करणारा योहान आला, तो यहूदीयाच्या वाळवंटात उपदेश करीत होता.
2 आणि म्हणाले, पश्चात्ताप करा, कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.
3 कारण हा तो आहे ज्याच्याविषयी यशया संदेष्ट्याने सांगितले होते की, वाळवंटात ओरडणाऱ्याची वाणी, प्रभूचा मार्ग तयार करा, त्याचे मार्ग सरळ करा.
4 आणि त्याच योहानाला उंटाच्या केसांचे कपडे आणि कंबरेला चामड्याचा कमरपट्टा होता. त्याचे मांस टोळ आणि जंगली मध होते.
5मग यरुशलेम, सर्व यहूदीया आणि यार्देनभोवतीचा सर्व प्रदेश त्याच्याकडे गेला.
6 आणि त्यांनी त्यांच्या पापांची कबुली देऊन यार्देन नदीत त्याचा बाप्तिस्मा घेतला.
7 परंतु जेव्हा त्याने परुशी व सदूकी लोकांपैकी पुष्कळ लोक त्याच्या बाप्तिस्म्याला आलेले पाहिले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, "अहो सापांच्या पिढ्यांनो, तुम्हाला येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्याचा इशारा कोणी दिला?
8 म्हणून पश्चात्तापासाठी फळे आणा:
9 आणि स्वतमध्ये असे म्हणण्याचा विचार करू नका की, आमचा पिता अब्राहाम आहे, कारण मी तुम्हांला सांगतो की, देव अब्राहामासाठी मुले निर्माण करण्यास या दगडांपासून समर्थ आहे.
10 आणि आता झाडांच्या मुळाशी कुऱ्हाड घातली गेली आहे; म्हणून जे झाड चांगले फळ देत नाही ते तोडले जाते आणि आगीत टाकले जाते.
11 पश्चात्ताप करण्यासाठी मी खरोखर तुमचा पाण्याने बाप्तिस्मा करीन, परंतु जो माझ्यानंतर येईल तो माझ्यापेक्षा सामर्थ्यवान आहे, ज्याचे जोडे उचलण्यास मी लायक नाही, तो तुमचा बाप्तिस्मा पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने करील.
12 ज्याचा पंखा त्याच्या हातात आहे, आणि तो आपला फरशी पूर्णपणे साफ करेल आणि त्याचा गहू मळ्यात गोळा करेल; पण तो भुसा अग्नीत जाळून टाकील.
13 नंतर येशू गालीलाहून जॉर्डनला योहानाकडे आला, त्याच्याकडून बाप्तिस्मा घेण्यासाठी.
14 पण योहानाने त्याला मनाई केली की, मला तुझ्याकडून बाप्तिस्मा घ्यायचा आहे आणि तू माझ्याकडे येतोस का?
15 येशूने उत्तर दिले, " आता तसे होऊ दे, कारण अशा प्रकारे आपण सर्व नीतिमत्व पूर्ण करू शकतो. मग त्याला त्रास दिला.
16 आणि जेव्हा येशूचा बाप्तिस्मा झाला, तेव्हा तो ताबडतोब पाण्यातून वर गेला आणि पाहा, त्याच्यासाठी आकाश उघडले, आणि त्याने देवाचा आत्मा कबुतरासारखा खाली उतरताना आणि त्याच्यावर प्रकाश टाकताना पाहिला.
17 आणि स्वर्गातून एक वाणी पाहा, ती म्हणाली, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, ज्याच्यावर मी संतुष्ट आहे.

प्रकरण 4

1 नंतर सैतानाची परीक्षा घेण्यासाठी येशूला आत्म्याने वाळवंटात नेले.
2 आणि त्याने चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री उपास केल्यावर त्याला भूक लागली.
3 आणि मोहात पाडणारा त्याच्याकडे आला, तो म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर या दगडांना भाकर बनवण्याची आज्ञा दे.
4 पण त्याने उत्तर दिले, असे लिहिले आहे की, मनुष्य फक्त भाकरीने जगणार नाही, तर देवाच्या मुखातून निघणाऱ्या प्रत्येक शब्दाने जगेल.
5मग सैतानाने त्याला पवित्र नगरात नेले आणि मंदिराच्या शिखरावर ठेवले.
6 आणि त्याला म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र आहेस, तर स्वत:ला खाली टाक. कारण असे लिहिले आहे की, तो तुझ्या दूतांना तुझ्याबद्दल आज्ञा देईल: आणि ते तुला त्यांच्या हातात धरतील, असे नाही की तू कधीही तुझा पाय धडधडू शकतो. दगड विरुद्ध.
7 येशू त्याला म्हणाला, " पुन्हा लिहिले आहे की, तू तुझा देव प्रभू याची परीक्षा घेऊ नकोस.
8 पुन्हा, सैतान त्याला एका अतिशय उंच डोंगरावर नेतो आणि त्याला जगातील सर्व राज्ये आणि त्यांचे वैभव दाखवतो;
9 आणि त्याला म्हणाला, "तू खाली पडून माझी उपासना केलीस तर या सर्व गोष्टी मी तुला देईन.
10 तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, सैतान, येथून निघून जा, कारण असे लिहिले आहे की, तू तुझा देव प्रभू याची उपासना कर आणि केवळ त्याचीच सेवा कर.
11 मग सैतान त्याला सोडून गेला आणि पाहा, देवदूत येऊन त्याची सेवा करू लागले.
12 जॉनला तुरुंगात टाकण्यात आल्याचे येशूने ऐकले तेव्हा तो गालीलात निघून गेला.
13 आणि नासरेथ सोडून तो कफर्णहूम येथे आला, जो समुद्रकिनारी, जबुलोन आणि नेफथलीमच्या सीमेवर आहे.
14 यासाठी की, यशया संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे,
15 जबुलोनचा देश आणि नेफथलीमचा देश, समुद्राच्या वाटेने, जॉर्डनच्या पलीकडे, परराष्ट्रीयांचा गालील;

16 अंधारात बसलेल्या लोकांना मोठा प्रकाश दिसला. आणि त्या प्रदेशात आणि मृत्यूच्या सावलीत जे बसले होते त्यांच्यासाठी प्रकाश उगवला आहे.
17 तेव्हापासून येशू उपदेश करू लागला आणि म्हणू लागला, पश्चात्ताप करा, कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.
18 आणि येशू गालील सरोवराजवळून चालत असताना त्याने दोन भाऊ, शिमोन ज्याला पेत्र म्हणतात आणि त्याचा भाऊ अंद्रिया यांना समुद्रात जाळे टाकताना पाहिले, कारण ते मासेमारी होते.
19 तो त्यांना म्हणाला, " माझ्यामागे जा म्हणजे मी तुम्हांला माणसे धरणारे करीन.
20 ते लगेच आपले जाळे सोडून त्याच्यामागे गेले.
21 आणि तेथून पुढे गेल्यावर त्याने आणखी दोन भाऊ, जब्दीचा मुलगा याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान हे त्यांचे वडील जब्दीसोबत जहाजात जाळे दुरुस्त करताना पाहिले. त्याने त्यांना बोलावले.
22 आणि ते ताबडतोब जहाज व वडील सोडून त्याच्यामागे गेले.
23 आणि येशू सर्व गालीलात फिरला, त्यांच्या सभास्थानात शिकवत होता, आणि राज्याची सुवार्ता सांगत होता, आणि लोकांमधील सर्व प्रकारचे आजार व सर्व प्रकारचे रोग बरे करत होता.
24 आणि त्याची ख्याती संपूर्ण सीरियामध्ये पसरली: आणि त्यांनी त्याच्याकडे सर्व आजारी लोकांना आणले ज्यांना विविध रोग आणि यातना झाल्या होत्या, ज्यांना भुते लागलेले होते, ज्यांना वेडे होते आणि ज्यांना पक्षाघात झाला होता; आणि त्याने त्यांना बरे केले.
25 आणि गालील, डेकापोलिस, यरुशलेम, यहूदिया आणि जॉर्डनच्या पलीकडे लोकांचा मोठा जमाव त्याच्यामागे गेला.

प्रकरण ५

1 आणि लोकसमुदायाला पाहून तो डोंगरावर चढला आणि तो बसल्यावर त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले.
2 आणि त्याने आपले तोंड उघडले आणि त्यांना शिकवले.
3 जे आत्म्याने गरीब आहेत ते धन्य, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.
4 जे शोक करतात ते धन्य, कारण त्यांचे सांत्वन केले जाईल.
5 धन्य ते नम्र, कारण त्यांना पृथ्वीचे वतन मिळेल.
6 जे लोक धार्मिकतेची भूक व तहानलेले आहेत ते धन्य, कारण ते तृप्त होतील.
7 धन्य ते दयाळू, कारण त्यांना दया मिळेल.
8 जे अंतकरणाचे शुद्ध ते धन्य, कारण ते देवाला पाहतील.
9 जे शांती प्रस्थापित करतात ते धन्य, कारण त्यांना देवाची मुले म्हणतील.
10 ज्यांचा धार्मिकतेसाठी छळ झाला ते धन्य, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.
11 जेव्हा माझ्यासाठी लोक तुमची निंदा करतील, तुमचा छळ करतील आणि तुमच्याविरुद्ध सर्व प्रकारचे वाईट खोटे बोलतील तेव्हा तुम्ही धन्य आहात.
12 आनंद करा आणि खूप आनंद करा, कारण स्वर्गात तुमचे प्रतिफळ मोठे आहे, कारण तुमच्या आधी जे संदेष्टे होते त्यांचा त्यांनी असाच छळ केला.
13 तुम्ही पृथ्वीचे मीठ आहात, परंतु जर मिठाचा स्वाद कमी झाला तर ते मीठ कोठून टाकावे? यापुढे हाकलून लावले जाणे आणि माणसांच्या पायाखाली तुडवले जाणे हे यापुढे काहीही चांगले आहे.
14 तुम्ही जगाचा प्रकाश आहात. टेकडीवर वसलेले शहर लपून राहू शकत नाही.
15 माणसे मेणबत्ती पेटवून बुशलखाली ठेवत नाहीत, तर दीपवृक्षावर ठेवतात. आणि ते घरातील सर्वांना प्रकाश देते.
16 तुमचा प्रकाश लोकांसमोर असा चमकू दे की ते तुमची चांगली कामे पाहू शकतील आणि तुमच्या स्वर्गातील पित्याचे गौरव करतील.
17 मी नियमशास्त्र किंवा संदेष्टे नष्ट करण्यासाठी आलो आहे असे समजू नका: मी नष्ट करण्यासाठी नाही, तर पूर्ण करण्यासाठी आलो आहे.
18 कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, जोपर्यंत आकाश आणि पृथ्वी नाहीसे होत नाही तोपर्यंत नियमशास्त्राचा एकही तुकडा किंवा एक शिर्षक हे सर्व पूर्ण होत नाही.
19 म्हणून जो कोणी या सर्वात लहान आज्ञांपैकी एक मोडेल आणि लोकांना तसे शिकवेल त्याला स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात लहान म्हटले जाईल; परंतु जो कोणी त्या पालन करेल आणि शिकवेल त्याला स्वर्गाच्या राज्यात महान म्हटले जाईल.
20 कारण मी तुम्हांला सांगतो की, तुमचे नीतिमत्व शास्त्री आणि परुशी यांच्या नीतिमत्तेपेक्षा जास्त असेल, तर तुम्ही कोणत्याही परिस्थितीत स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करू शकणार नाही.
21 तुम्ही ऐकले आहे की, पूर्वीच्या लोकांनी असे म्हटले होते की, 'मारू नकोस. आणि जो कोणी मारेल तो न्यायाच्या धोक्यात असेल:
22 पण मी तुम्हांला सांगतो की, जो कोणी आपल्या भावावर विनाकारण रागावेल त्याला न्यायाचा धोका आहे; आणि जो कोणी आपल्या भावाला राका म्हणेल, तो सभेच्या धोक्यात येईल; पण जो कोणी म्हणेल, तू मूर्ख आहे. , नरक आग धोक्यात असेल.
23 म्हणून जर तू तुझी भेट वेदीवर आणलीस आणि तुझ्या भावाने तुझ्याविरुद्ध काही केले आहे हे लक्षात आले तर;
24 तेथे वेदीच्या पुढे तुझे दान सोडून जा. आधी तुझ्या भावाशी समेट कर आणि मग ये आणि तुला भेट दे.
25 तुझ्या शत्रूशी त्वरीत सहमत हो, तू त्याच्याबरोबर असशील तेव्हा. नाही तर केव्हाही शत्रू तुला न्यायाधीशाच्या स्वाधीन करील आणि न्यायाधीश तुला अधिकाऱ्याच्या स्वाधीन करील आणि तुला तुरुंगात टाकले जाईल.
26 मी तुला खरे सांगतो, जोपर्यंत तू सर्वात जास्त रक्कम देत नाहीस तोपर्यंत तू तेथून बाहेर पडणार नाहीस.
27 तुम्ही ऐकले आहे की, पूर्वी त्यांच्याकडून असे म्हटले होते की, व्यभिचार करू नकोस.
28 पण मी तुम्हांला सांगतो की, जो कोणी एखाद्या स्त्रीकडे वासनेने पाहतो, त्याने आधीच तिच्याशी व्यभिचार केला आहे.
29 आणि जर तुझा उजवा डोळा तुला त्रास देत असेल तर तो उपटून फेकून दे, कारण तुझे संपूर्ण शरीर नरकात टाकणे नव्हे तर तुझ्या अवयवांपैकी एकाचा नाश होणे तुझ्यासाठी फायद्याचे आहे.
30 आणि जर तुझा उजवा हात तुला त्रास देत असेल तर तो कापून टाक आणि तुझ्यापासून फेकून दे, कारण तुझे संपूर्ण शरीर नरकात टाकले जाऊ नये, तर तुझ्या अवयवांपैकी एकाचा नाश होणे तुझ्यासाठी फायद्याचे आहे.
31 असे म्हटले आहे की, जो कोणी आपल्या पत्नीला टाकील त्याने तिला घटस्फोट लिहून द्यावे.

32 पण मी तुम्हांला सांगतो, जो कोणी आपल्या पत्नीला व्यभिचाराचे कारण सोडून सोडून देतो, तो तिला व्यभिचार करण्यास प्रवृत्त करतो; आणि जो कोणी घटस्फोटित असलेल्या तिच्याशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो.
33 पुन्हा, तुम्ही ऐकले आहे की, पूर्वीपासून असे सांगितले आहे की, तू स्वत:ची शपथ घेऊ नकोस, तर प्रभूला दिलेली शपथ पूर्ण कर.
34 पण मी तुम्हांला सांगतो, शपथ अजिबात नको. स्वर्गातूनही नाही. कारण ते देवाचे सिंहासन आहे:
35 किंवा पृथ्वीवर नाही; कारण ते त्याच्या पायाचे आसन आहे. यरुशलेमजवळही नाही. कारण ते महान राजाचे शहर आहे.
36 तू तुझ्या डोक्याची शपथ घेऊ नकोस, कारण तू एक केस पांढरा किंवा काळा करू शकत नाहीस.
37 पण तुमचा संवाद होय, होय असू द्या; नाही, नाही: कारण जे काही यापेक्षा जास्त आहे ते वाईट येते.
38 तुम्ही ऐकले आहे की, असे म्हटले आहे की, डोळ्याच्या बदल्यात डोळा आणि दाताबद्दल दात.
39 पण मी तुम्हांला सांगतो की, तुम्ही वाईटाचा प्रतिकार करू नका, परंतु जो कोणी तुमच्या उजव्या गालावर मारेल, त्याच्याकडे दुसऱ्या गालावर वळवा.
40 आणि जर कोणी तुझ्यावर खटला भरेल आणि तुझा अंगरखा काढून घेईल, तर त्याला तुझे झगासुद्धा मिळू दे.
41 आणि जो कोणी तुला एक मैल जाण्यास भाग पाडेल, त्याच्याबरोबर दोन जा.
42 जो तुझ्याकडे मागतो त्याला दे आणि जो तुझ्याकडून कर्ज घेईल त्याच्यापासून दूर जाऊ नकोस.
43 तुम्ही ऐकले आहे की असे म्हटले आहे की, 'तुम्ही तुमच्या शेजाऱ्यावर प्रीती करा आणि तुमच्या शत्रूचा द्वेष करा.'
44 पण मी तुम्हांला सांगतो, तुमच्या शत्रूंवर प्रेम करा, जे तुम्हाला शाप देतात त्यांना आशीर्वाद द्या, जे तुमचा द्वेष करतात त्यांच्याशी चांगले वागा आणि जे तुमचा वापर करूनही तुमचा छळ करतात त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा.
45 यासाठी की तुम्ही तुमच्या स्वर्गातील पित्याची मुले व्हाल, कारण तो आपला सूर्य वाईट आणि चांगल्यावर उगवतो आणि नीतिमानांवर आणि अन्याय्यांवर पाऊस पाडतो.
46 कारण जे तुमच्यावर प्रीती करतात त्यांच्यावर जर तुम्ही प्रीति केली तर तुम्हाला काय प्रतिफळ मिळेल? जकातदारांनाही असेच नाही का?
47 आणि जर तुम्ही फक्त तुमच्या भावांना अभिवादन केले तर इतरांपेक्षा तुमचे काय अधिक आहे? जकातदारही तसे करत नाहीत का?
48 म्हणून जसे तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे तसे तुम्ही परिपूर्ण व्हा.

प्रकरण 6

1 सावध राहा की तुम्ही लोकांसमोर दानधर्म करू नका, त्यांना दिसावे, अन्यथा तुमच्या स्वर्गातील पित्याकडून तुम्हाला प्रतिफळ मिळणार नाही.
2 म्हणून जेव्हा तुम्ही दान कराल तेव्हा तुमच्यापुढे कर्णा वाजवू नका, जसे ढोंगी लोक सभास्थानात आणि रस्त्यांवर करतात, जेणेकरून त्यांना माणसांचा गौरव व्हावा. मी तुम्हांला खरे सांगतो, त्यांना त्यांचे प्रतिफळ मिळाले आहे.
3 पण जेव्हा तू दानधर्म करतोस तेव्हा तुझा उजवा हात काय करतो हे तुझ्या डाव्या हाताला कळू नये.
4 यासाठी की तुझी भिक्षा गुप्त असावी आणि तुझा पिता जो गुप्तपणे पाहतो तो तुला मोकळेपणाने प्रतिफळ देईल.
5 आणि जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा ढोंगी लोकांसारखे होऊ नका, कारण त्यांना सभास्थानात आणि रस्त्याच्या कोपऱ्यात उभे राहून प्रार्थना करणे आवडते, जेणेकरून ते लोकांना दिसावेत. मी तुम्हांला खरे सांगतो, त्यांना त्यांचे प्रतिफळ मिळाले आहे.
6 पण तू, जेव्हा तू प्रार्थना करतोस, तेव्हा तुझ्या खोलीत जा आणि जेव्हा तू तुझा दरवाजा बंद करतोस तेव्हा तुझ्या पित्याला प्रार्थना कर जो गुप्त आहे. आणि तुमचा पिता जो गुप्तपणे पाहतो तो तुम्हाला प्रतिफळ देईल.
7 परंतु जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता, तेव्हा इतर राष्ट्रांप्रमाणे निरर्थक पुनरावृत्ती करू नका, कारण त्यांना वाटते की त्यांचे बोलणे ऐकले जाईल.
8 म्हणून तुम्ही त्यांच्यासारखे होऊ नका, कारण तुमच्या पित्याला तुम्ही मागण्यापूर्वीच तुम्हाला कोणत्या गोष्टींची गरज आहे हे माहीत असते.
9 म्हणून या पद्धतीने प्रार्थना करा: आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो.
10 तुझे राज्य येवो. तुझी इच्छा जसे स्वर्गात आहे तशी पृथ्वीवरही पूर्ण होवो.
11 आज आमची रोजची भाकर आम्हाला द्या.
12 आणि जसे आम्ही आमच्या कर्जदारांना क्षमा करतो तशी आमची कर्जे माफ करा.
13 आणि आम्हांला परीक्षेत आणू नकोस, तर वाईटापासून वाचव. कारण राज्य, सामर्थ्य आणि वैभव सदैव तुझे आहे. आमेन.
14 कारण जर तुम्ही लोकांना त्यांच्या अपराधांची क्षमा केली तर तुमचा स्वर्गीय पिताही तुम्हाला क्षमा करील.
15 पण जर तुम्ही माणसांना त्यांच्या अपराधांची क्षमा केली नाही तर तुमचा पिताही तुमच्या अपराधांची क्षमा करणार नाही.
16 शिवाय, जेव्हा तुम्ही उपास करता तेव्हा ढोंगी लोकांसारखे उदास चेहऱ्याचे होऊ नका, कारण ते उपास करताना लोकांना दिसावे म्हणून ते त्यांचे चेहरे विद्रूप करतात. मी तुम्हांला खरे सांगतो, त्यांना त्यांचे प्रतिफळ मिळाले आहे.
17 पण जेव्हा तू उपास करशील तेव्हा तुझ्या डोक्याला अभिषेक कर आणि तोंड धु.
18 की तुम्ही उपवास करताना माणसांना नाही तर तुमच्या गुप्त पित्याला दिसावे आणि तुमचा पिता जो गुप्तपणे पाहतो तो तुम्हाला प्रतिफळ देईल.
19 पृथ्वीवर स्वतःसाठी संपत्ती जमा करू नका, जेथे पतंग आणि गंज भ्रष्ट करतात आणि जेथे चोर फोडतात आणि चोरी करतात.
20 पण तुमच्यासाठी स्वर्गात संपत्ती साठवा, जेथे पतंग किंवा गंज भ्रष्ट होत नाही आणि जेथे चोर फोडत नाहीत किंवा चोरी करत नाहीत.
21 कारण जिथे तुमचा खजिना असेल तिथे तुमचे हृदयही असेल.
22 शरीराचा प्रकाश डोळा आहे; म्हणून जर तुझा डोळा अविवाहित असेल तर तुझे संपूर्ण शरीर प्रकाशाने परिपूर्ण होईल.
23 पण जर तुझा डोळा वाईट असेल तर तुझे संपूर्ण शरीर अंधाराने भरलेले असेल. म्हणून जर तुझ्यात असलेला प्रकाश अंधार असेल तर तो अंधार किती मोठा आहे!
24 कोणीही दोन मालकांची सेवा करू शकत नाही, कारण तो एकाचा द्वेष करेल आणि दुसऱ्यावर प्रेम करेल. नाहीतर तो

एकाला धरून दुसऱ्याला तुच्छ मानील. तुम्ही देव आणि धनाची सेवा करू शकत नाही.
25 म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, तुम्ही काय खावे किंवा काय प्यावे याचा विचार करू नका. किंवा अजून तुमच्या शरीरासाठी, तुम्ही काय घालावे. मांसापेक्षा जीव आणि वस्त्रापेक्षा शरीर श्रेष्ठ नाही काय?
26 हवेतील पक्षी पाहा, कारण ते पेरत नाहीत, कापणी करत नाहीत किंवा कोठारात गोळा करत नाहीत. तरीही तुमचा स्वर्गीय पिता त्यांना खायला घालतो. तुम्ही त्यांच्यापेक्षा जास्त चांगले नाही का?
27 तुमच्यापैकी कोण विचार करून त्याच्या उंचीमध्ये एक हात वाढवू शकतो?
28 आणि तुम्ही कपड्यांचा विचार का करता? शेतातील लिलींचा विचार करा, ते कसे वाढतात; ते कष्ट करत नाहीत, कातही नाहीत.
29 आणि तरीही मी तुम्हांला सांगतो की, शलमोनसुद्धा त्याच्या सर्व वैभवात यापैकी एकही सजलेला नव्हता.
30 म्हणून, जर देवाने शेतातील गवताला असे पोशाख घातले आहे, जे आज आहे आणि उद्या भट्टीत टाकले जाईल, तर अहो अल्पविश्वासूंनो, तो तुम्हांला जास्त पोशाख देणार नाही का?
31 म्हणून विचार करू नका, 'आम्ही काय खावे?' किंवा, आपण काय प्यावे? किंवा, आम्ही कपडे घालू?
32 (कारण परराष्ट्रीय लोक या सर्व गोष्टींचा शोध घेतात:) कारण तुमच्या स्वर्गीय पित्याला माहीत आहे की तुम्हाला या सर्व गोष्टींची गरज आहे.
33 पण तुम्ही प्रथम देवाचे राज्य आणि त्याचे नीतिमत्व शोधा. आणि या सर्व गोष्टी तुम्हाला जोडल्या जातील.
34 म्हणून उद्याचा विचार करू नका, कारण उद्या स्वतःच्या गोष्टींचा विचार करेल. त्या दिवसाची वाईट गोष्ट पुरेशी आहे.

प्रकरण 7

1 न्याय करू नका, म्हणजे तुमचा न्याय होणार नाही.
2 कारण तुम्ही ज्या न्यायाने न्याय कराल, त्याच न्यायाने तुमचा न्याय केला जाईल आणि ज्या मापाने तुम्ही मोजता तेच तुम्हाला पुन्हा मोजले जाईल.
3 आणि तू तुझ्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ का पाहतोस, पण तुझ्या स्वतःच्या डोळ्यातील मुसळ का पाहत नाहीस?
4 किंवा तू तुझ्या भावाला कसे म्हणशील, मला तुझ्या डोळ्यातील कुसळ काढू दे. आणि पाहा, तुझ्या डोळ्यात मुसळ आहे?
5 अरे ढोंगी, आधी तुझ्या डोळ्यातील मुसळ काढून टाक. आणि मग तुझ्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ काढताना तुला स्पष्ट दिसेल.
6 जे पवित्र आहे ते कुत्र्यांना देऊ नका, तुमचे मोती डुकरांपुढे टाकू नका, नाही तर ते त्यांना पायाखाली तुडवतील आणि पुन्हा वळतील आणि तुम्हाला फाडतील.
7 मागा म्हणजे तुम्हाला ते दिले जाईल. शोधा म्हणजे तुम्हाला सापडेल. ठोका आणि ते तुमच्यासाठी उघडले जाईल.
8 कारण जो कोणी मागतो त्याला मिळते. आणि जो शोधतो त्याला सापडतो. आणि जो ठोठावतो त्याच्यासाठी ते उघडले जाईल.
9 किंवा तुमच्यापैकी असा कोणता माणूस आहे ज्याच्या मुलाने भाकर मागितली तर तो त्याला दगड देईल?
10 किंवा जर त्याने मासा मागितला तर तो त्याला साप देईल का?
11 मग जर तुम्हांला वाईट असूनही, तुमच्या मुलांना चांगल्या भेटवस्तू कशा द्यायच्या हे माहीत आहे, तर तुमचा स्वर्गीय पिता त्याच्याकडे मागणाऱ्यांना कितीतरी चांगल्या गोष्टी देईल?
12 म्हणून लोकांनी तुमच्याशी जे काही करावे असे तुम्हांला वाटते, तेच तुम्ही त्यांच्याशीही करा, कारण नियमशास्त्र आणि संदेष्टे हेच आहे.
13 सामुद्रधुनी दरवाज्याने आत जा, कारण दार रुंद आहे आणि मार्ग रुंद आहे, जो विनाशाकडे नेणारा आहे आणि तेथून आत जाणारे पुष्कळ आहेत.
14 कारण सामुद्रधुनी हा दरवाजा आहे आणि जीवनाकडे नेणारा मार्ग अरुंद आहे आणि तो शोधणारे थोडेच आहेत.
15 खोट्या संदेष्ट्यांपासून सावध राहा, जे तुमच्याकडे मेंढरांच्या पोशाखात येतात, पण आतून ते कावळे लांडगे असतात.
16 तुम्ही त्यांना त्यांच्या फळांवरून ओळखाल. माणसे काटेरी द्राक्षे किंवा काटेरी झाडाची अंजीर गोळा करतात?
17 तसेच प्रत्येक चांगले झाड चांगले फळ देते. पण भ्रष्ट झाडाला वाईट फळे येतात.
18 चांगले झाड वाईट फळ देऊ शकत नाही आणि भ्रष्ट झाड चांगले फळ देऊ शकत नाही.
19 प्रत्येक झाड जे चांगले फळ देत नाही ते तोडले जाते आणि आगीत टाकले जाते.
20 म्हणून त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल.
21 जो कोणी मला प्रभू, प्रभु म्हणतो, तो स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणार नाही. पण जो माझ्या स्वर्गातील पित्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो.
22 त्या दिवशी पुष्कळ लोक मला म्हणतील, प्रभु, प्रभू, आम्ही तुझ्या नावाने भविष्य वर्तविले नाही काय? आणि तुझ्या नावाने भुते काढली आहेत? आणि तुझ्या नावाने पुष्कळ आश्चर्यकारक कामे केली?
23 आणि मग मी त्यांना सांगेन, मी तुम्हांला कधीच ओळखले नाही: अहो अधर्म करणाऱ्यांनो, माझ्यापासून दूर जा.
24 म्हणून जो कोणी माझी ही वचने ऐकतो आणि पाळतो, त्याला मी एका ज्ञानी माणसाशी उपमा देईन, ज्याने आपले घर खडकावर बांधले.
25 आणि पाऊस पडला, पूर आला, वारा सुटला आणि त्या घराला फटका बसला. पण तो पडला नाही कारण तो खडकावर उभा होता.
26 आणि जो कोणी माझी ही वचने ऐकतो आणि ती पाळत नाही, त्याची उपमा एका मूर्ख माणसाशी केली जाईल, ज्याने आपले घर वाळूवर बांधले.
27 आणि पाऊस पडला, पूर आला, वारा सुटला आणि त्या घराला फटका बसला. आणि ते पडले: आणि ते पडणे खूप मोठे होते.
28 आणि असे झाले की, जेव्हा येशूने या गोष्टींचा शेवट केला तेव्हा लोक त्याच्या शिकवणीने आश्चर्यचकित झाले:
29 कारण त्याने त्यांना शास्त्र्यांप्रमाणे नव्हे तर अधिकार असलेल्या व्यक्तीप्रमाणे शिकवले.

धडा 8

1 जेव्हा तो डोंगरावरून खाली आला तेव्हा मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला.

2 आणि पाहा, तेथे एक कुष्ठरोगी आला आणि त्याने त्याला नमन करून म्हटले, प्रभु, तुमची इच्छा असेल तर तुम्ही मला शुद्ध करू शकता.
3 येशूने हात पुढे करून त्याला स्पर्श केला आणि म्हणाला, " मी करीन. तू शुद्ध हो. आणि लगेच त्याचा कुष्ठरोग शुद्ध झाला.
4 येशू त्याला म्हणाला, " हे कोणाला सांगू नकोस. पण जा, स्वतला याजकाला दाखवा आणि मोशेने सांगितलेली भेट त्यांच्यासाठी साक्ष म्हणून अर्पण कर.
5 आणि जेव्हा येशू कफर्णहूममध्ये दाखल झाला तेव्हा एक सेनापती त्याच्याकडे आला आणि त्याने त्याला विनंती केली.
6 आणि म्हणाला, "प्रभु, माझा नोकर पक्षाघाताने आजारी, अत्यंत छळत घरी पडून आहे.
7 येशू त्याला म्हणाला, मी येऊन त्याला बरे करीन.
8 शताधिपतीने उत्तर दिले, "प्रभु, तू माझ्या छताखाली यावे अशी माझी लायकी नाही, पण फक्त शब्द बोल म्हणजे माझा सेवक बरा होईल.
9 कारण मी अधिकाराखाली असलेला माणूस आहे, माझ्या हाताखाली सैनिक आहेत. आणि मी या माणसाला म्हणतो, जा आणि तो जातो. आणि दुसऱ्याला, ये, आणि तो येतो. आणि माझ्या सेवकाला, हे कर आणि तो ते करतो.
10 जेव्हा येशूने हे ऐकले तेव्हा तो आश्चर्यचकित झाला आणि त्याच्यामागे येणाऱ्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, मला इस्राएलमध्ये इतका मोठा विश्वास आढळला नाही.
11 आणि मी तुम्हांला सांगतो की, पुष्कळ लोक पूर्वेकडून आणि पश्चिमेकडून येतील आणि स्वर्गाच्या राज्यात अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांच्यासोबत बसतील.
12 पण राज्याच्या मुलांना बाहेरच्या अंधारात टाकले जाईल: तेथे रडणे आणि दात खाणे चालू असेल.
13 येशू सेनाधिकाऱ्याला म्हणाला, " जा. आणि तू जसा विश्वास ठेवलास तसाच तुझ्याशीही होवो. आणि त्याचा नोकर त्याच क्षणी बरा झाला.
14 आणि जेव्हा येशू पेत्राच्या घरी आला तेव्हा त्याने आपल्या पत्नीची आई तापाने आजारी पडलेली पाहिली.
15 आणि त्याने तिच्या हाताला स्पर्श केला आणि तिचा ताप निघून गेला आणि तिने उठून त्यांची सेवा केली.
16 जेव्हा संध्याकाळ झाली तेव्हा त्यांनी भुते लागलेल्या पुष्कळांना त्याच्याकडे आणले आणि त्याने आपल्या वचनाने आत्मे घालवले आणि सर्व आजारी लोकांना बरे केले.
17 यासाठी की, यशया संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे.
18 आता जेव्हा येशूने आपल्याभोवती मोठा जमाव पाहिला तेव्हा त्याने पलीकडे जाण्याची आज्ञा दिली.
19 आणि एक शिक्षक आला आणि त्याला म्हणाला, गुरुजी, तुम्ही जिथे जाल तिथे मी तुमच्या मागे येईन.
20 येशू त्याला म्हणाला, कोल्ह्यांना छिद्रे असतात आणि आकाशातील पक्ष्यांना घरटी असतात. परंतु मनुष्याच्या पुत्राला डोके ठेवण्याची जागा नाही.
21 आणि त्याच्या शिष्यांपैकी दुसरा त्याला म्हणाला, "प्रभु, मला आधी जाऊन माझ्या वडिलांचे दफन करण्यास सांगा.
22 पण येशू त्याला म्हणाला, माझ्या मागे ये. आणि मृतांना त्यांच्या मृतांना पुरू द्या.
23 आणि जेव्हा तो जहाजात बसला तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्यामागे गेले.
24 आणि पाहा, समुद्रात मोठे वादळ उठले, इतके की, जहाज लाटांनी झाकले, पण तो झोपेत होता.
25 आणि त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि त्याला जागे केले आणि म्हणाले, "प्रभु, आम्हांला वाचवा, आम्ही नाश पावतो.
26 तो त्यांना म्हणाला, " अहो अल्पविश्वासूंनो, तुम्ही का घाबरता? मग तो उठला आणि त्याने वारा व समुद्राला धमकावले. आणि खूप शांतता होती.
27 पण ते लोक आश्चर्यचकित होऊन म्हणाले, "हा कसला माणूस आहे, की वारा आणि समुद्रही त्याची आज्ञा पाळतात!
28 आणि जेव्हा तो पलीकडे गर्गेसेनी लोकांच्या देशात आला, तेव्हा तेथे त्याला भुते लागलेले दोन लोक थडग्यातून बाहेर येताना भेटले.
29 आणि पाहा, ते मोठ्याने ओरडून म्हणाले, "येशू, देवाच्या पुत्रा, तुझ्याशी आमचा काय संबंध? वेळेआधी आम्हाला त्रास देण्यासाठी तू इथे आला आहेस का?
30 आणि डुकरांचा एक कळप त्यांच्यापासून दूर गेला.
31 तेव्हा भुते त्याला विनंति करत म्हणाले, जर तू आम्हांला हाकलून लावलेस तर आम्हाला डुकरांच्या कळपात जाऊ दे.
32 तो त्यांना म्हणाला, जा. आणि जेव्हा ते बाहेर आले, तेव्हा ते डुकरांच्या कळपामध्ये गेले आणि पाहा, डुकरांचा संपूर्ण कळप समुद्रात एका उंच जागेवरून जोरात पळत गेला आणि पाण्यात मरून गेला.
33 आणि ज्यांनी त्यांचे रक्षण केले ते पळून गेले आणि शहरात गेले आणि त्यांनी सर्व काही सांगितले आणि भूतांनी पछाडलेल्यांवर काय झाले ते सांगितले.
34 आणि पाहा, सर्व शहर येशूला भेटायला बाहेर आले आणि त्यांनी त्याला पाहिले तेव्हा त्यांनी त्याला त्यांच्या किनाऱ्यावरून निघून जावे अशी विनवणी केली.

प्रकरण 9

1 मग तो एका जहाजात चढला आणि पलीकडे गेला आणि आपल्या नगरात आला.
2 आणि पाहा, त्यांनी पक्षाघाताने आजारी असलेल्या एका माणसाला त्याच्याकडे आणले, तो पलंगावर पडलेला होता. येशूने त्यांचा विश्वास पाहून त्या पक्षघाती आजारी माणसाला म्हटले; मुला, आनंदी राहा; तुझ्या पापांची तुला क्षमा होवो.
3 आणि पाहा, काही शास्त्री आपापसात म्हणाले, हा मनुष्य निंदा करतो.
4 येशूने त्यांचे विचार जाणून म्हटले, " तुम्ही तुमच्या अंतकरणात वाईट का विचार करता?
5 तुझ्या पापांची क्षमा झाली असे म्हणणे सोपे आहे का? किंवा म्हणा, ऊठ आणि चालत जा?
6 परंतु मनुष्याच्या पुत्राला पृथ्वीवर पापांची क्षमा करण्याचे सामर्थ्य आहे हे तुम्हांला कळावे म्हणून, (मग तो पक्षाघात झालेल्याला म्हणाला,) ऊठ, तुझा अंथरूण उचल आणि तुझ्या घरी जा.
7 मग तो उठला आणि आपल्या घरी निघून गेला.
8 पण जेव्हा लोकसमुदायाने ते पाहिले तेव्हा ते आश्चर्यचकित झाले आणि त्यांनी देवाचा गौरव केला, ज्याने लोकांना असे सामर्थ्य दिले होते.
9 आणि येशू तेथून पुढे जात असताना त्याने मॅथ्यू नावाच्या एका माणसाला जकातीच्या चौकटीवर बसलेले पाहिले; आणि तो त्याला म्हणाला, माझ्यामागे ये. तो उठला आणि त्याच्यामागे गेला.

10 आणि असे झाले की, येशू घरात जेवायला बसला होता, पाहा, पुष्कळ जकातदार व पापी येऊन त्याच्याबरोबर व त्याच्या शिष्यांबरोबर बसले.
11 जेव्हा परुश्यांनी ते पाहिले तेव्हा ते त्याच्या शिष्यांना म्हणाले, तुमचा गुरु जकातदार व पापी लोकांसोबत का खातात?
12 पण जेव्हा येशूने हे ऐकले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " जे निरोगी आहेत त्यांना वैद्याची गरज नाही तर आजारी लोकांना आहे.
13 पण तुम्ही जा आणि याचा अर्थ काय ते शिका, मी दया करीन, यज्ञ करणार नाही, कारण मी नीतिमानांना बोलावण्यासाठी नाही, तर पापींना पश्चात्ताप करण्यासाठी आलो आहे.
14 तेव्हा योहानाचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "आम्ही व परूशी पुष्कळ उपास करतो, पण तुझे शिष्य उपास का करीत नाहीत?
15 येशू त्यांना म्हणाला, " नवरा त्यांच्याबरोबर असेपर्यंत वऱ्हाडातील मुले शोक करू शकतात का? पण असे दिवस येतील की, वर त्यांच्यापासून काढून घेतले जाईल आणि ते उपास करतील.
16 कोणीही नवीन कापडाचा तुकडा जुन्या कपड्याला घालत नाही, कारण जे ते भरण्यासाठी घातले जाते ते कपड्यातून काढून टाकले जाते आणि भाडे आणखी वाईट होते.
17 लोक नवीन द्राक्षारस जुन्या बाटल्यांमध्ये ठेवत नाहीत; नाहीतर बाटल्या फुटतात आणि द्राक्षारस संपतो आणि बाटल्या नष्ट होतात; परंतु ते नवीन द्राक्षारस नवीन बाटल्यांमध्ये ठेवतात आणि दोन्ही जतन केले जातात.
18 तो त्यांना या गोष्टी सांगत असतानाच, पाहा, एक अधिकारी आला आणि त्याला नमन करून म्हणाला, "माझी मुलगी आता मेली आहे, पण ये आणि तिच्यावर हात ठेव म्हणजे ती जिवंत होईल.
19 आणि येशू उठला आणि त्याच्यामागे गेला आणि त्याचे शिष्यही गेले.
20 आणि पाहा, बारा वर्षांपासून रक्तस्रावाने आजारी असलेली एक स्त्री त्याच्या मागे आली आणि तिने त्याच्या कपड्याला स्पर्श केला.
21 कारण ती मनात म्हणाली, जर मी त्याच्या वस्त्राला स्पर्श केला तर मी बरी होईन.
22 पण येशूने त्याच्याकडे वळून तिला पाहिले तेव्हा तो म्हणाला, " मुली, आराम कर. तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे. आणि त्या तासापासून ती स्त्री बरी झाली.
23 आणि जेव्हा येशू त्या अधिपतीच्या घरी आला, तेव्हा त्याने वाद्ये व लोक आवाज करताना पाहिले.
24 तो त्यांना म्हणाला, जागा द्या, कारण दासी मेलेली नाही, पण झोपली आहे. आणि ते त्याची निंदा करण्यासाठी हसले.
25 पण लोकांना बाहेर काढल्यावर तो आत गेला आणि तिने तिचा हात धरला आणि दासी उठली.
26 आणि त्याची कीर्ती त्या सर्व देशात पसरली.
27 आणि जेव्हा येशू तेथून निघाला तेव्हा दोन आंधळे त्याच्यामागे धावत आले आणि म्हणाले, दाविदाच्या पुत्रा, आमच्यावर दया कर.
28 आणि जेव्हा तो घरात आला तेव्हा आंधळे त्याच्याकडे आले आणि येशू त्यांना म्हणाला, मी हे करू शकतो यावर तुमचा विश्वास आहे का? ते त्याला म्हणाले, हो प्रभु.
29 मग त्याने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला आणि म्हणाला, " तुमच्या विश्वासाप्रमाणे असो.
30 त्यांचे डोळे उघडले. येशूने त्यांना ताकीद दिली आणि म्हणाला, " हे कोणाला कळू नये.
31 पण ते निघून गेल्यावर त्यांनी त्याची कीर्ती त्या सर्व देशात पसरवली.
32 ते बाहेर जात असताना पाहा, त्यांनी भूतबाधा झालेल्या एका मुक्या माणसाला त्याच्याकडे आणले.
33 जेव्हा सैतान बाहेर काढण्यात आला तेव्हा तो मुका बोलू लागला आणि लोक आश्चर्यचकित होऊन म्हणाले, "इस्राएलमध्ये असे कधीच पाहिले नव्हते.
34 पण परुशी म्हणाले, तो भुतेंच्या अधिपतीद्वारे भुते काढतो.
35 आणि येशू सर्व शहरे व खेड्यांत फिरला, त्यांच्या सभास्थानात शिकवीत, राज्याची सुवार्ता सांगत, आणि लोकांमधील सर्व आजार व रोग बरे करीत.
36 पण जेव्हा त्याने लोकसमुदाय पाहिला तेव्हा त्याला त्यांचा कळवळा आला, कारण ते बेशुद्ध पडले आणि मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरांसारखे ते पसार झाले.
37 मग तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, पीक खरोखरच भरपूर आहे, पण मजूर थोडे आहेत.
38 म्हणून कापणीच्या प्रभूला प्रार्थना करा की तो त्याच्या कापणीसाठी मजूर पाठवेल.

धडा 10

1 आणि जेव्हा त्याने आपल्या बारा शिष्यांना आपल्याजवळ बोलावले तेव्हा त्याने त्यांना अशुद्ध आत्म्यांविरूद्ध, त्यांना घालविण्याचे आणि सर्व प्रकारचे आजार व सर्व प्रकारचे रोग बरे करण्याचे सामर्थ्य दिले.
2 आता बारा प्रेषितांची नावे ही आहेत; पहिला, शिमोन, ज्याला पेत्र म्हणतात, आणि त्याचा भाऊ अंद्रिया; जब्दीचा मुलगा याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान;
3 फिलिप आणि बार्थोलोम्यू; थॉमस आणि जकातदार मॅथ्यू; अल्फेयसचा मुलगा जेम्स, आणि लेब्बायस, ज्याचे आडनाव थडेयस होते;
4 शिमोन कनानी आणि यहूदा इस्कर्योत, ज्याने त्याचा विश्वासघात केला.
5 या बारा जणांना येशूने पुढे पाठवले आणि त्यांना आज्ञा केली की, परराष्ट्रीयांच्या मार्गात जाऊ नका आणि शोमरोनी लोकांच्या कोणत्याही शहरात जाऊ नका.
6 पण त्यापेक्षा इस्राएलच्या घराण्याच्या हरवलेल्या मेंढरांकडे जा.
7 आणि जाता जाता प्रचार करा, स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.
8 आजारी लोकांना बरे करा, कुष्ठरोग्यांना शुद्ध करा, मेलेल्यांना उठवा, भुते काढा: तुम्हाला मोफत मिळाले आहे, मोफत द्या.
9 तुमच्या पर्समध्ये सोने, चांदी किंवा पितळ देऊ नका.
10 तुमच्या प्रवासासाठी स्क्रिप, दोन अंगरखे, बूट किंवा दांडेही नकोत, कारण कामगार त्याच्या मांसासाठी योग्य आहे.
11 आणि ज्या शहरात किंवा गावात तुम्ही जाल तेथे कोण योग्य आहे याची चौकशी करा. आणि तुम्ही तेथून जाईपर्यंत तेथेच रहा.
12 आणि जेव्हा तुम्ही घरात याल तेव्हा त्याला नमस्कार करा.
13 आणि जर घर योग्य असेल तर तुमची शांती त्यावर येवो, पण जर ते योग्य नसेल तर तुमची शांती तुमच्याकडे परत येवो.
14 आणि जो कोणी तुमचे स्वागत करणार नाही किंवा तुमचे शब्द ऐकणार नाही, तुम्ही त्या घरातून किंवा शहरातून बाहेर पडाल तेव्हा तुमच्या पायाची धूळ झटकून टाका.

15 मी तुम्हांला खरे सांगतो, न्यायाच्या दिवशी त्या नगरापेक्षा सदोम व गमोरा या देशांना ते अधिक सुसह्य होईल.
16 पाहा, मी तुम्हाला लांडग्यांमध्ये मेंढरांप्रमाणे पाठवीत आहे; म्हणून तुम्ही सापांसारखे शहाणे आणि कबुतरासारखे निरुपद्रवी व्हा.
17 पण माणसांपासून सावध राहा, कारण ते तुम्हांला सभेच्या स्वाधीन करतील आणि त्यांच्या सभास्थानात तुम्हाला फटके मारतील.
18 आणि माझ्यासाठी तुम्हांला राज्यपाल व राजे यांच्यासमोर आणले जाईल, त्यांच्याविरुद्ध व विदेशी लोकांविरुद्ध साक्ष व्हावी.
19 पण जेव्हा ते तुम्हांला धरून ठेवतील, तेव्हा तुम्ही कसे आणि काय बोलाल याचा विचार करू नका, कारण तुम्ही काय बोलाल ते त्याच वेळी तुम्हाला दिले जाईल.
20 कारण बोलणारे तुम्ही नाही, तर तुमच्या पित्याचा आत्मा तुमच्यामध्ये बोलतो.
21 आणि भाऊ भावाला आणि बाप मुलाला जिवे मारण्यासाठी स्वाधीन करील; आणि मुले त्यांच्या पालकांविरुद्ध उठतील आणि त्यांना जिवे मारायला लावतील.
22 आणि माझ्या नावामुळे सर्व लोक तुमचा तिरस्कार करतील, परंतु जो शेवटपर्यंत टिकेल त्याचे तारण होईल.
23 पण जेव्हा ते या शहरात तुमचा छळ करतील तेव्हा तुम्ही दुसऱ्या शहरात पळून जा, कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, मनुष्याचा पुत्र येईपर्यंत तुम्ही इस्राएलच्या शहरांतून जाणार नाही.
24 शिष्य त्याच्या स्वामीच्या वर नाही आणि सेवक त्याच्या स्वामीच्या वर नाही.
25 शिष्याला तो आपला गुरु आणि नोकर आपल्या स्वामीसारखा असणे पुरेसे आहे. जर त्यांनी घराच्या मालकाला बेलजबूब म्हटले असेल, तर ते त्यांना त्याच्या घरातील आणखी किती म्हणतील?
26 म्हणून त्यांना घाबरू नका. कारण असे काहीही झाकलेले नाही, जे उघड होणार नाही. आणि लपलेले, ते कळणार नाही.
27 जे मी तुम्हांला अंधारात सांगतो ते तुम्ही प्रकाशात बोला आणि जे तुम्ही कानाने ऐकता ते घराच्या छपरावर सांगा.
28 आणि जे शरीराला मारतात, पण आत्म्याला मारण्यास सक्षम नसतात, त्यांना घाबरू नका, तर जो नरकात आत्मा आणि शरीर दोन्ही नष्ट करू शकतो त्याची भीती बाळगा.
29 दोन चिमण्या एक रुपयाला विकल्या जात नाहीत काय? आणि त्यांच्यापैकी एकही तुमच्या पित्याशिवाय जमिनीवर पडणार नाही.
30 पण तुमच्या डोक्यावरचे केसही मोजलेले आहेत.
31 म्हणून घाबरू नका, तुम्ही अनेक चिमण्यांपेक्षा अधिक मोलाचे आहात.
32 म्हणून जो कोणी मनुष्यांसमोर मला कबूल करील, त्याला मी माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर कबूल करीन.
33 पण जो कोणी मला माणसांसमोर नाकारेल त्याला मीही माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर नाकारीन.
34 असे समजू नका की मी पृथ्वीवर शांती प्रस्थापित करण्यासाठी आलो आहे. मी शांती पाठवण्यासाठी आलो नाही, तर तलवार आणण्यासाठी आलो आहे.
35 कारण मी पुरुषाला त्याच्या वडिलांच्या विरुद्ध, मुलीला तिच्या आईविरुद्ध आणि सून तिच्या सासूच्या विरुद्ध करायला आलो आहे.
36 आणि माणसाचे शत्रू त्याच्या घरातीलच असतील.
37 जो माझ्यापेक्षा वडिलांवर किंवा आईवर जास्त प्रेम करतो तो माझ्यासाठी योग्य नाही आणि जो माझ्यापेक्षा मुलावर किंवा मुलीवर जास्त प्रेम करतो तो माझ्यासाठी योग्य नाही.
38 आणि जो आपला वधस्तंभ घेऊन माझ्यामागे चालत नाही तो माझ्यासाठी योग्य नाही.
39 ज्याला आपला जीव सापडतो तो ते गमावेल आणि जो माझ्यासाठी आपला जीव गमावतो तो ते मिळवेल.
40 जो तुमचा स्वीकार करतो तो मला स्वीकारतो आणि जो मला स्वीकारतो तो ज्याने मला पाठवले त्याचा स्वीकार करतो.
41 जो संदेष्ट्याच्या नावाने संदेष्ट्याचा स्वीकार करतो त्याला संदेष्ट्याचे बक्षीस मिळेल. आणि जो नीतिमान मनुष्याच्या नावाने नीतिमान मनुष्याचा स्वीकार करतो त्याला नीतिमान मनुष्याचे प्रतिफळ मिळेल.
42 आणि जो कोणी या लहानांपैकी एकाला शिष्याच्या नावाने एक कप थंड पाणी पिण्यास देईल, मी तुम्हांला खरे सांगतो, तो कोणत्याही प्रकारे त्याचे प्रतिफळ गमावणार नाही.

प्रकरण 11

1 आणि असे झाले की, येशूने आपल्या बारा शिष्यांना आज्ञा दिल्यावर, तो तेथून त्यांच्या नगरांमध्ये शिकवण्यासाठी व प्रचार करण्यासाठी निघून गेला.
2 जेव्हा योहानाने तुरुंगात ख्रिस्ताची कृत्ये ऐकली, तेव्हा त्याने आपल्या दोन शिष्यांना पाठवले.
3 आणि त्याला म्हणाला, "जो येणार आहे तो तूच आहेस की आम्ही दुसरा शोधत आहोत?
4 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, " तुम्ही जे ऐकता आणि पाहता त्या जा आणि योहानाला पुन्हा दाखवा.
5 आंधळ्यांना दृष्टी मिळते, पांगळे चालतात, कुष्ठरोगी शुद्ध होतात, बहिरे ऐकतात, मेलेले उठवले जातात आणि गरिबांना सुवार्ता सांगितली जाते.
6 आणि धन्य तो, जो माझ्यामुळे दुखावला जाणार नाही.
7 ते निघून जात असताना, येशू योहानाबद्दल लोकसमुदायाला सांगू लागला, " तुम्ही वाळवंटात काय पाहायला गेला होता? एक वेळू वाऱ्याने हलला?
8 पण तुम्ही काय पाहण्यासाठी बाहेर गेला होता? मऊ कपडे घातलेला माणूस? पाहा, जे मऊ कपडे घालतात ते राजांच्या घरी आहेत.
9 पण तुम्ही काय पाहण्यासाठी बाहेर गेला होता? संदेष्टा? होय, मी तुम्हांला सांगतो, आणि संदेष्ट्यापेक्षाही अधिक.
10 कारण हा तो आहे, ज्याच्याविषयी असे लिहिले आहे की, पाहा, मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवीत आहे, तो तुझ्यापुढे तुझा मार्ग तयार करील.
11 मी तुम्हांला खरे सांगतो, स्त्रियांपासून जन्मलेल्यांमध्ये बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानापेक्षा मोठा कोणीही उठला नाही, तरीसुद्धा जो स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात लहान आहे तो त्याच्यापेक्षा मोठा आहे.
12 आणि बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाच्या दिवसापासून आतापर्यंत स्वर्गाच्या राज्यावर हिंसाचार होत आहे आणि हिंसक लोक बळजबरीने ते घेतात.
13 कारण योहानापर्यंत सर्व संदेष्टे आणि नियमशास्त्राने भविष्यवाणी केली.

14 आणि जर तुम्हांला ते मिळाले तर हा एलिया आहे, जो येणार
होता.
15 ज्याला ऐकायला कान आहेत त्याने ऐकावे.
16 पण मी या पिढीची उपमा कोठून देऊ? हे असे आहे की मुले
बाजारात बसतात आणि आपल्या सोबत्यांना हाक मारतात.
17 आणि म्हणाले, "आम्ही तुम्हांला वाजवले, पण तुम्ही नाचला
नाही. आम्ही तुमच्यासाठी शोक केला आणि तुम्ही शोक केला
नाही.
18 कारण योहान खात किंवा पिऊन आला नाही आणि ते
म्हणतात, त्याला भूत आहे.
19 मनुष्याचा पुत्र खात पीत आला, आणि ते म्हणतात, पाहा, एक
खादाड व मद्यपी, जकातदार व पापी यांचा मित्र आहे. पण
शहाणपण तिच्या मुलांसाठी न्याय्य आहे.
20 मग त्याने ज्या शहरांमध्ये त्याची बहुतेक पराक्रमी कृत्ये केली
होती त्या शहरांची निंदा करू लागला, कारण त्यांनी पश्चात्ताप
केला नाही.
21 चोराझीन, तुझा धिक्कार असो! बेथसैदा, तुझा धिक्कार असो!
कारण तुमच्यामध्ये जी पराक्रमी कृत्ये झाली ती जर सोर व सिदोन
येथे झाली असती, तर त्यांनी फार पूर्वीच गोणपाट घालून व राख
करून पश्चात्ताप केला असता.
22 पण मी तुम्हांला सांगतो, न्यायाच्या दिवशी तुमच्यापेक्षा सोर
आणि सिदोनला ते अधिक सुसह्य होईल.
23 आणि कफर्णहूम, तू स्वर्गात उंचावलेला आहेस, तुला नरकात
आणले जाईल; कारण तुझ्यामध्ये जी पराक्रमी कृत्ये केली गेली
आहेत, ती सदोममध्ये केली असती तर ती आजपर्यंत तशीच
राहिली असती.
24 पण मी तुम्हांला सांगतो की, न्यायाच्या दिवशी तुमच्यापेक्षा
सदोम देशाला ते अधिक सुसह्य होईल.
25 त्या वेळी येशूने उत्तर दिले आणि म्हणाला, हे पित्या, स्वर्ग
आणि पृथ्वीच्या प्रभू, मी तुझे आभार मानतो, कारण तू या गोष्टी
ज्ञानी आणि विवेकी लोकांपासून लपवून ठेवल्या आहेत आणि त्या
बालकांना प्रकट केल्या आहेत.
26 तसेही, पित्या, कारण तुझ्या दृष्टीने ते चांगले वाटले.
27 सर्व गोष्टी माझ्या पित्याने मला सुपूर्द केल्या आहेत आणि
पित्याशिवाय कोणीही पुत्राला ओळखत नाही. पुत्राशिवाय कोणीही
पित्याला ओळखत नाही आणि ज्याला पुत्र त्याला प्रगट करील.
28 अहो कष्ट करणाऱ्या आणि ओझ्याने दबलेल्या सर्वांनो,
माझ्याकडे या आणि मी तुम्हाला विश्रांती देईन.
29 माझे जू तुमच्यावर घ्या आणि माझ्याकडून शिका. कारण मी
नम्र आणि नम्र अंतःकरणाचा आहे आणि तुम्हांला तुमच्या
आत्म्याला विसावा मिळेल.
30 कारण माझे जू सोपे आहे आणि माझे ओझे हलके आहे.

धडा 12

1 त्या वेळी येशू शब्बाथ दिवशी धान्यातून जात होता. आणि
त्याच्या शिष्यांना भूक लागली होती, आणि ते धान्य तोडून खाऊ
लागले.
2 पण जेव्हा परुश्यांनी ते पाहिले तेव्हा ते त्याला म्हणाले, "पाहा,
शब्बाथ दिवशी जे करणे योग्य नाही ते तुझे शिष्य करतात.
3 पण तो त्यांना म्हणाला, " दावीद आणि त्याच्या बरोबरच्या
लोकांनी काय केले ते तुम्ही वाचले नाही काय?
4 तो देवाच्या मंदिरात कसा गेला आणि शेवग्याच्या भाकरी कशा
खाल्ल्या, ज्या खाणे त्याला किंवा त्याच्या बरोबर असलेल्यांना नाही
तर फक्त याजकांसाठीच काय?
5 किंवा तुम्ही नियमशास्त्रात वाचले नाही का की शब्बाथ दिवशी
मंदिरातील याजक शब्बाथाचा अपवित्र करतात आणि ते निर्दोष
असतात?
6 पण मी तुम्हांला सांगतो की, या ठिकाणी मंदिरापेक्षा एक महान
आहे.
7 परंतु याचा अर्थ काय आहे हे जर तुम्हांला माहीत असते, तर मी
दया करीन, यज्ञ करणार नाही, तर तुम्ही निर्दोषांना दोषी ठरवले
नसते.
8 कारण मनुष्याचा पुत्र शब्बाथ दिवसाचाही प्रभु आहे.
9 आणि तेथून निघून गेल्यावर तो त्यांच्या सभास्थानात गेला.
10 आणि पाहा, तेथे एक मनुष्य होता ज्याचा हात सुकलेला होता.
त्यांनी त्याला विचारले, "शब्बाथ दिवशी बरे करणे योग्य आहे काय?
ते त्याच्यावर आरोप करू शकतील.
11 तो त्यांना म्हणाला, " तुमच्यामध्ये असा कोणता माणूस असेल
ज्याच्याकडे एक मेंढर असेल आणि ते शब्बाथ दिवशी खड्ड्यात
पडले तर तो त्याला धरून बाहेर काढणार नाही काय?
12 तर मेंढरापेक्षा माणूस किती चांगला आहे? म्हणून शब्बाथ
दिवशी चांगले करणे कायदेशीर आहे.
13 मग तो त्या माणसाला म्हणाला, तुझा हात पुढे कर. आणि
त्याने ते पुढे वाढवले; आणि ते इतरांप्रमाणेच संपूर्ण पुनर्संचयित
केले गेले.
14 मग परुशी बाहेर गेले आणि त्यांनी त्याचा नाश कसा करायचा
यासाठी त्याच्याविरुध्द सभा केली.
15 पण जेव्हा येशूला हे कळले तेव्हा त्याने तेथून माघार घेतली
आणि मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला आणि त्याने त्या
सर्वांना बरे केले.
16 आणि त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी त्याला ओळखू नये.
17 यासाठी की, यशया संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे,
18 पाहा, माझा सेवक आहे, ज्याला मी निवडले आहे. माझ्या प्रिय,
ज्याच्यामध्ये माझा आत्मा प्रसन्न आहे: मी माझा आत्मा त्याच्यावर
ठेवीन आणि तो परराष्ट्रीयांना न्याय देईल.
19 तो धडपडणार नाही किंवा रडणार नाही. रस्त्यावर कोणीही
त्याचा आवाज ऐकणार नाही.
20 तो चकचकीत झालेला वेळू तोडू शकणार नाही आणि धुम्रपान
करणारा अंबाडी तो विझवणार नाही, जोपर्यंत तो विजयासाठी
न्याय पाठवत नाही.
21 आणि परराष्ट्रीय त्याच्या नावावर विश्वास ठेवतील.
22 मग भूतबाधा झालेल्या एका आंधळ्या व मुक्याला त्याच्याकडे
आणण्यात आले आणि त्याने त्याला बरे केले, इतके की आंधळे व
मुके दोघेही बोलू लागले व पाहू लागले.
23 तेव्हा सर्व लोक आश्चर्यचकित झाले आणि म्हणाले, "हा
दावीदाचा पुत्र नाही काय?
24 पण जेव्हा परुश्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते म्हणाले, हा मनुष्य भुते
काढत नाही तर भुतांचा अधिपती बालजबूल द्वारे काढतो.
25 येशूने त्यांचे विचार जाणून घेतले . आणि प्रत्येक शहर किंवा
घर एकमेकांविरुद्ध विभागले जाणार नाही.
26 आणि जर सैतानाने सैतानाला हाकलून दिले तर तो स्वत:
विरुद्ध विभागला जातो. मग त्याचे राज्य कसे टिकेल?

27 आणि जर मी बालजबूलच्या साहाय्याने भुते काढतो, तर तुमची मुले कोणाच्या साहाय्याने भुते काढतात? म्हणून ते तुमचे न्यायाधीश असतील.
28 पण जर मी देवाच्या आत्म्याने भुते काढतो, तर देवाचे राज्य तुमच्याकडे आले आहे.
29 किंवा बलवान माणसाच्या घरात घुसून त्याचे सामान कसे लुटता येईल? आणि मग तो त्याचे घर खराब करेल.
30 जो माझ्याबरोबर नाही तो माझ्या विरुद्ध आहे. आणि जो माझ्याबरोबर गोळा करत नाही तो परदेशात विखुरतो.
31 म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, सर्व प्रकारच्या पापांची आणि निंदा माणसांना क्षमा केली जाईल, परंतु पवित्र आत्म्याविरुद्धची निंदा माणसांना क्षमा केली जाणार नाही.
32 आणि जो कोणी मनुष्याच्या पुत्राविरुद्ध काही बोलेल त्याला क्षमा केली जाईल, परंतु जो कोणी पवित्र आत्म्याविरुद्ध बोलेल त्याला क्षमा केली जाणार नाही, ना या जगात, ना येणाऱ्या जगात.
33 एकतर झाड चांगले करा आणि त्याचे फळ चांगले करा. नाहीतर झाडाला भ्रष्ट करा आणि त्याचे फळ भ्रष्ट करा, कारण झाड त्याच्या फळाने ओळखले जाते.
34 हे सापांच्या पिढ्यांनो, तुम्ही वाईट असूनही चांगल्या गोष्टी कशा बोलू शकता? कारण अंतःकरणातील विपुलतेतूनच तोंड बोलतो.
35 चांगला माणूस हृदयातील चांगल्या खजिन्यातून चांगल्या गोष्टी बाहेर काढतो आणि वाईट मनुष्य वाईट खजिन्यातून वाईट गोष्टी बाहेर काढतो.
36 पण मी तुम्हांला सांगतो की, लोक जे काही निरर्थक शब्द बोलतील, त्याचा हिशेब न्यायाच्या दिवशी देतील.
37 कारण तुझ्या बोलण्याने तू नीतिमान ठरशील आणि तुझ्या शब्दांनी तुला दोषी ठरवले जाईल.
38 तेव्हा काही नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि परुशी म्हणाले, "गुरुजी, आम्हाला तुमच्याकडून एक चिन्ह दिसेल.
39 पण त्याने त्यांना उत्तर दिले, " दुष्ट व व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधत आहे. आणि त्याला कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही, परंतु संदेष्टा योनासचे चिन्ह आहे:
40 कारण योना तीन दिवस आणि तीन रात्री व्हेलच्या पोटात होता. म्हणून मनुष्याचा पुत्र पृथ्वीच्या मध्यभागी तीन दिवस आणि तीन रात्री असेल.
41 निनवेचे लोक या पिढीबरोबर न्यायासाठी उठतील आणि त्यांना दोषी ठरवतील: कारण योनाच्या उपदेशाने त्यांनी पश्चात्ताप केला. आणि, पाहा, जोनासपेक्षाही महान आहे.
42 दक्षिणेची राणी न्यायाच्या वेळी या पिढीबरोबर उठेल आणि तिला दोषी ठरवेल; कारण ती शलमोनाचे शहाणपण ऐकण्यासाठी पृथ्वीच्या शेवटच्या भागातून आली होती; आणि, पाहा, शलमोनापेक्षा मोठा माणूस येथे आहे.
43 जेव्हा अशुद्ध आत्मा माणसातून निघून जातो, तेव्हा तो कोरड्या जागेतून विसावा शोधत फिरतो, पण त्याला काहीही सापडत नाही.
44 मग तो म्हणाला, "मी माझ्या घरी परत येईन जिथून मी बाहेर आलो आहे. आणि जेव्हा तो येतो तेव्हा त्याला ते रिकामे, झाडून आणि सजलेले दिसले.
45 मग तो जातो, आणि स्वतहून दुष्ट आणखी सात आत्मे घेऊन जातो, आणि ते आत जातात आणि तेथे राहतात आणि त्या माणसाची शेवटची अवस्था पहिल्यापेक्षा वाईट होते. तसेच या दुष्ट पिढीचेही होईल.
46 तो लोकांशी बोलत असतानाच पाहा, त्याची आई व भाऊ त्याच्याशी बोलण्याची इच्छा करीत बाहेर उभे होते.
47 तेव्हा एकजण त्याला म्हणाला, "पाहा, तुझी आई आणि तुझे भाऊ तुझ्याशी बोलू इच्छितात बाहेर उभे आहेत.
48 पण त्याने उत्तर दिले आणि ज्याने त्याला सांगितले त्याला म्हणाला, माझी आई कोण आहे? आणि माझे भाऊ कोण आहेत?
49 आणि त्याने आपल्या शिष्यांकडे हात पुढे करून म्हटले, पाहा माझी आई आणि माझे भाऊ!
50 कारण जो कोणी माझ्या स्वर्गातील पित्याच्या इच्छेप्रमाणे वागतो, तोच माझा भाऊ, बहीण आणि आई आहे.

प्रकरण १३

1 त्याच दिवशी येशू घरातून निघून समुद्राच्या कडेला बसला.
2 आणि मोठा लोकसमुदाय त्याच्याकडे जमला. तो जहाजात जाऊन बसला. सर्व लोकसमुदाय किनाऱ्यावर उभा राहिला.
3 आणि त्याने त्यांना बोधकथेत पुष्कळ गोष्टी सांगितल्या .
4 आणि जेव्हा त्याने पेरले तेव्हा काही बिया रस्त्याच्या कडेला पडल्या आणि पक्ष्यांनी येऊन ते खाऊन टाकले.
5 काही खडकाळ जागेवर पडले, जेथे त्यांच्याकडे फारशी माती नव्हती; आणि ते लगेच उगवले, कारण त्यांच्याकडे मातीची खोली नव्हती.
6 सूर्य उगवल्यावर ते जळून गेले. त्यांना मुळ नसल्यामुळे ते वाळून गेले.
7 आणि काही काटेरी झाडांमध्ये पडले. आणि काटेरी झाडे उगवली आणि त्यांना दाबून टाकले.
8 पण इतर चांगल्या जमिनीत पडले आणि काहींनी शंभरपट, कोणी साठपट, कोणी तीसपट फळे दिली.
9 ज्याला ऐकायला कान आहेत त्याने ऐकावे.
10 तेव्हा शिष्य आले आणि त्याला म्हणाले, तू त्यांच्याशी बोधकथा का बोलतोस?
11 त्याने त्यांना उत्तर दिले, कारण स्वर्गाच्या राज्याची रहस्ये जाणून घेण्याचे अधिकार तुम्हांला दिले गेले आहेत, परंतु त्यांना ते दिलेले नाही.
12 कारण ज्याच्याजवळ आहे, त्याला दिले जाईल आणि त्याच्याकडे अधिक विपुलता असेल, परंतु ज्याच्याजवळ नाही, त्याच्याजवळ जे आहे तेही काढून घेतले जाईल.
13 म्हणून मी त्यांच्याशी बोधकथांद्वारे बोलतो, कारण ते बघत नाहीत. ते ऐकत नाहीत आणि त्यांना समजत नाही.
14 आणि त्यात यशयाची भविष्यवाणी पूर्ण झाली, जी म्हणते, तुम्ही ऐकून ऐकाल पण समजणार नाही. आणि तुम्ही पाहिल्यावर पहाल, पण तुम्हाला कळणार नाही.
15 कारण या लोकांचे अंतःकरण स्थूल झाले आहे, त्यांचे कान ऐकू येत नाहीत आणि डोळे मिटले आहेत. असे नाही की, त्यांनी कधीही डोळ्यांनी पाहू नये, कानांनी ऐकू नये आणि मनाने समजून घ्यावे, आणि मी त्यांना बरे करू नये.
16 पण धन्य तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात, आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात.
17 कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान लोकांना तुम्ही पाहता त्या पाहण्याची इच्छा होती, पण त्यांनी त्या पाहिल्या नाहीत. आणि ज्या गोष्टी तुम्ही ऐकता पण ऐकल्या नाहीत त्या ऐकण्यासाठी.
18 म्हणून पेरणाऱ्याची बोधकथा ऐका.

19 जेव्हा कोणी राज्याचे वचन ऐकतो आणि त्याला समजत नाही, तेव्हा तो दुष्ट येतो आणि त्याच्या मनात जे पेरले होते ते काढून टाकतो. हा तो आहे ज्याला वाटेने बी मिळाले.
20 परंतु ज्याने बियाणे खडकाळ ठिकाणी घेतले तोच तो आहे जो वचन ऐकतो आणि आनंदाने ते स्वीकारतो.
21 तरीही तो स्वत:मध्ये रुजलेला नाही, पण तो काही काळ टिकतो: कारण जेव्हा शब्दामुळे संकटे किंवा छळ होतो तेव्हा तो दुखावला जातो.
22 ज्याला काटेरी झाडांमध्ये बी मिळाले तोच शब्द ऐकतो. आणि या जगाची काळजी, आणि संपत्तीची फसवणूक, शब्द दाबतात आणि तो निष्फळ होतो.
23 पण ज्याने चांगल्या जमिनीत बी घेतले तो म्हणजे वचन ऐकतो व समजतो. जे फळ देतात, काही शंभरपट, काही साठ, काही तीस पटीने वाढतात.
24 त्याने त्यांना आणखी एक बोधकथा सांगितली, ती म्हणाली, स्वर्गाच्या राज्याची उपमा अशा माणसाशी आहे ज्याने आपल्या शेतात चांगले बी पेरले.
25 पण लोक झोपलेले असताना, त्याचा शत्रू आला आणि त्याने गव्हात निंदण पेरले आणि तो निघून गेला.
26 पण जेव्हा कोंब फुटले आणि फळे आली, तेव्हा निळे देखील दिसू लागले.
27 तेव्हा घरमालकाचे नोकर आले आणि त्याला म्हणाले, महाराज, तुम्ही तुमच्या शेतात चांगले बी पेरले नाही का? मग ते कोठून आले?
28 तो त्यांना म्हणाला, शत्रूने हे केले आहे. नोकर त्याला म्हणाले, "मग आपण जाऊन त्यांना गोळा करू का?
29 पण तो म्हणाला, नाही; असे नाही की, तुम्ही निळे गोळा करत असताना त्यांच्याबरोबर गहूही उपटून टाकाल.
30 कापणीपर्यंत दोन्ही एकत्र वाढू द्या; आणि कापणीच्या वेळी मी कापणी करणाऱ्यांना सांगेन, आधी निळे गोळा करा आणि जाळण्यासाठी गहू बांधा; पण गहू माझ्या कोठारात जमा करा.
31 त्याने त्यांना आणखी एक बोधकथा सांगितली: स्वर्गाचे राज्य हे मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे, जे एका माणसाने घेतले आणि आपल्या शेतात पेरले.
32 जे खरंच सर्व बियाण्यांपैकी सर्वात लहान आहे; परंतु जेव्हा ते वाढले जाते तेव्हा ते औषधी वनस्पतींमध्ये सर्वात मोठे असते आणि ते झाड बनते, जेणेकरून आकाशातील पक्षी येतात आणि त्यांच्या फांद्यांमध्ये राहतात.
33 त्याने त्यांना आणखी एक दाखला दिला. स्वर्गाचे राज्य खमीरासारखे आहे, जे एका स्त्रीने घेतले आणि पूर्ण खमीर होईपर्यंत तीन मापांच्या जेवणात लपवले.
34 या सर्व गोष्टी येशूने लोकसमुदायाला दाखल्यांतून सांगितले. आणि बोधकथेशिवाय तो त्यांच्याशी बोलला नाही.
35 यासाठी की, संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे. जगाच्या स्थापनेपासून गुप्त ठेवलेल्या गोष्टी मी सांगेन.
36 मग येशू लोकसमुदायाला निरोप देऊन घरात गेला, आणि त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "आम्हाला शेतातील निंदणाचा दाखला सांगा.
37 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " जो चांगले बी पेरतो तो मनुष्याचा पुत्र आहे.
38 शेत हे जग आहे; चांगली बीजे राज्याची मुले आहेत. पण निळे दुष्टाची मुले आहेत.
39 त्यांना पेरणारा शत्रू सैतान आहे; कापणी जगाचा शेवट आहे; आणि कापणी करणारे देवदूत आहेत.
40 म्हणून जसे निळे गोळा केले जातात आणि आगीत जाळले जातात; जगाच्या शेवटी असेच होईल.
41 मनुष्याचा पुत्र त्याच्या देवदूतांना पाठवील आणि ते त्याच्या राज्यातून वाईट गोष्टी आणि जे अधर्म करतात त्यांना गोळा करतील.
42 आणि त्यांना अग्नीच्या भट्टीत टाकील; तेथे रडणे व दात खाणे होईल.
43 तेव्हा नीतिमान त्यांच्या पित्याच्या राज्यात सूर्यासारखे प्रकाशतील. ज्याला ऐकायला कान आहेत त्याने ऐकावे.
44 पुन्हा, स्वर्गाचे राज्य शेतात लपवलेल्या खजिन्यासारखे आहे. जेव्हा एखाद्याला सापडते तेव्हा तो लपवतो आणि आनंदाने जातो आणि आपले सर्व काही विकतो आणि ते शेत विकत घेतो.
45 पुन्हा, स्वर्गाचे राज्य चांगल्या मोत्याच्या शोधात असलेल्या व्यापार्यासारखे आहे:
46 जेव्हा त्याला एक मोठा मोती सापडला तेव्हा त्याने जाऊन आपले सर्व काही विकले आणि विकत घेतले.
47 पुन्हा, स्वर्गाचे राज्य एका जाळ्यासारखे आहे, जे समुद्रात टाकले गेले आणि सर्व प्रकारचे गोळा केले गेले.
48 जेव्हा ते भरले तेव्हा ते किनाऱ्यावर आले आणि बसले आणि त्यांनी चांगले भांड्यात गोळा केले, परंतु वाईट ते फेकून दिले.
49 जगाच्या शेवटी असेच होईल: देवदूत बाहेर येतील आणि दुष्टांना नीतिमानांमधून वेगळे करतील.
50 आणि त्यांना अग्नीच्या भट्टीत टाकील; तेथे रडणे आणि दात खाणे चालू असेल.
51 येशू त्यांना म्हणाला, या सर्व गोष्टी तुम्हांला समजल्या आहेत का? ते त्याला म्हणाले, हो प्रभु.
52 मग तो त्यांना म्हणाला, "म्हणून प्रत्येक शास्त्री ज्याला स्वर्गाच्या राज्याची शिकवण दिली जाते तो घरमालक माणसासारखा आहे, जो आपल्या खजिन्यातून नवीन आणि जुन्या गोष्टी बाहेर काढतो.
53 आणि असे झाले की, येशूने हे दाखले सांगितल्यावर तो तेथून निघून गेला.
54 आणि जेव्हा तो आपल्या देशात आला, तेव्हा त्याने त्यांना त्यांच्या सभास्थानात असे शिकवले की ते आश्चर्यचकित झाले आणि म्हणाले, "या माणसाकडे हे शहाणपण आणि हे पराक्रम कोठून आले?
55 हा सुताराचा मुलगा नाही काय? त्याच्या आईला मरीया म्हणतात ना? आणि त्याचे भाऊ, याकोब, जोसेस, आणि सायमन आणि यहूदा?
56 आणि त्याच्या बहिणींनो, त्या सर्व आपल्याबरोबर नाहीत का? मग या माणसाकडे या सर्व गोष्टी कुठून आल्या?
57 आणि ते त्याच्यावर नाराज झाले. पण येशू त्यांना म्हणाला, संदेष्ट्याला त्याच्या स्वत:च्या देशात आणि घराशिवाय सन्मान मिळत नाही.
58 आणि त्यांच्या अविश्वासामुळे त्याने तेथे फारसे पराक्रम केले नाहीत.

प्रकरण १४

1त्या वेळी हेरोद या राजाने येशूची कीर्ती ऐकली.

2 तो आपल्या नोकरांना म्हणाला, हा बाप्तिस्मा करणारा योहान आहे. तो मेलेल्यांतून उठला आहे. आणि म्हणून त्याच्यामध्ये पराक्रमी कृत्ये दिसून येतात.
3 कारण हेरोदने योहानाला पकडून बांधले होते आणि त्याचा भाऊ फिलिप याची पत्नी हेरोदियाच्या कारणास्तव त्याला तुरुंगात टाकले होते.
4 कारण योहान त्याला म्हणाला, "तिला असणे तुला कायदेशीर नाही.
5 आणि जेव्हा त्याने त्याला जिवे मारायचे होते तेव्हा त्याला लोकांची भीती वाटली, कारण त्यांनी त्याला संदेष्टा मानले.
6 पण जेव्हा हेरोदचा वाढदिवस होता, तेव्हा हेरोदियाच्या मुलीने त्यांच्यासमोर नाचून हेरोदला प्रसन्न केले.
7 तेव्हा ती जे काही मागेल ते देण्याचे वचन त्याने तिला दिले.
8 आणि तिला तिच्या आईने सांगितल्यापूर्वी ती म्हणाली, मला इथे चार्जरमध्ये जॉन बॅप्टिस्टचे डोके दे.
9 आणि राजाला वाईट वाटले, तरीपण शपथेसाठी आणि जे त्याच्याबरोबर जेवायला बसले होते, त्यांनी तिला ते देण्याची आज्ञा केली.
10 आणि त्याने पाठवून तुरुंगात योहानाचा शिरच्छेद केला.
11 आणि त्याचे डोके चार्जरमध्ये आणले आणि मुलीला दिले आणि तिने ते तिच्या आईकडे आणले.
12 तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी येऊन प्रेत उचलून पुरले, आणि जाऊन येशूला सांगितले.
13 जेव्हा येशूने हे ऐकले तेव्हा तो तेथून एका निर्जन ठिकाणी जहाजाने निघून गेला आणि जेव्हा लोकांनी हे ऐकले तेव्हा ते शहरांमधून पायी चालत त्याच्यामागे गेले.
14 आणि येशू बाहेर गेला, त्याने मोठा लोकसमुदाय पाहिला, आणि त्यांना त्यांच्याबद्दल कळवळा आला आणि त्याने त्यांचे आजारी बरे केले.
15 जेव्हा संध्याकाळ झाली तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, ही एक निर्जन जागा आहे आणि आता वेळ निघून गेली आहे. लोकसमुदायाला दूर पाठवा म्हणजे ते खेडोपाडी जाऊन स्वत:साठी अन्नधान्य विकत घेतील.
16 पण येशू त्यांना म्हणाला, त्यांना जाण्याची गरज नाही. त्यांना खायला द्या.
17 आणि ते त्याला म्हणाले, आमच्याकडे इथे फक्त पाच भाकरी आणि दोन मासे आहेत.
18 तो म्हणाला, त्यांना माझ्याकडे घेऊन ये.
19 आणि त्याने लोकसमुदायाला गवतावर बसण्याची आज्ञा केली, आणि त्याने पाच भाकरी आणि दोन मासे घेतले, आणि स्वर्गाकडे पाहून त्याने आशीर्वाद दिला आणि तो मोडला, आणि भाकरी आपल्या शिष्यांना आणि शिष्यांनी लोकसमुदायाला दिल्या. .
20 आणि सर्वांनी खाल्ले आणि तृप्त झाले; आणि जे तुकडे राहिले होते ते त्यांनी उचलले आणि बारा टोपल्या भरल्या.
21 आणि ज्यांनी जेवले ते स्त्रिया व मुले यांच्याशिवाय सुमारे पाच हजार पुरुष होते.
22 आणि लगेच येशूने आपल्या शिष्यांना नावेत बसण्यास आणि त्याच्या आधी पलीकडे जाण्यास भाग पाडले आणि त्याने लोकसमुदायाला निरोप दिला.
23 लोकसमुदायाला निरोप दिल्यानंतर तो प्रार्थना करण्यासाठी एका डोंगरावर गेला आणि संध्याकाळ झाली तेव्हा तो तेथे एकटाच होता.
24 पण जहाज आता समुद्राच्या मध्यभागी होते, लाटांनी उसळले होते, कारण वारा विरुद्ध होता.
25 रात्रीच्या चौथ्या वेळी येशू समुद्रावरून चालत त्यांच्याकडे गेला.
26 जेव्हा शिष्यांनी त्याला समुद्रावरून चालताना पाहिले तेव्हा ते घाबरले आणि म्हणाले, "हा आत्मा आहे. ते घाबरून ओरडले.
27 पण येशू लगेच त्यांच्याशी बोलला, " उत्साही रहा. तो मी आहे; घाबरू नका.
28 पेत्राने त्याला उत्तर दिले, "प्रभु, जर ते तू असशील तर मला पाण्यावर तुझ्याकडे येण्यास सांगा.
29 तो म्हणाला, ये. पेत्र जहाजातून खाली उतरल्यावर येशूकडे जाण्यासाठी पाण्यावरून चालत गेला.
30 पण वाऱ्याचा जोर पाहून तो घाबरला. आणि तो बुडायला लागला, तो ओरडला, प्रभु, मला वाचवा.
31 आणि लगेच येशूने आपला हात पुढे करून त्याला धरले आणि त्याला म्हणाला, " अरे अल्पविश्वासू, तुला शंका का आली?
32 ते जहाजात आल्यावर वारा थांबला.
33 तेव्हा जे जहाजात होते ते आले आणि त्याला नमन करून म्हणाले, "खरोखर तू देवाचा पुत्र आहेस.
34 ते पलीकडे गेल्यावर ते गनेसरेत प्रांतात आले.
35 जेव्हा तेथील लोकांना त्याची ओळख पटली तेव्हा त्यांनी आजूबाजूच्या सर्व प्रदेशात निरोप पाठवला आणि सर्व आजारी लोकांना त्याच्याकडे आणले.
36 आणि त्यांनी त्याला फक्त त्याच्या वस्त्राच्या टोकालाच स्पर्श करावा अशी विनंति केली आणि ज्यांना स्पर्श केला ते पूर्णपणे बरे झाले.

प्रकरण १५

1 मग यरुशलेममधील नियमशास्त्राचे शिक्षक व परुशी येशूकडे आले आणि म्हणाले,
2 तुझे शिष्य वडिलांच्या परंपरेचे उल्लंघन का करतात? कारण ते भाकरी खाताना हात धुत नाहीत.
3 पण त्याने त्यांना उत्तर दिले, " तुम्ही तुमच्या परंपरेने देवाच्या आज्ञेचे उल्लंघन का करता?
4 कारण देवाने आज्ञा दिली आहे की, 'तुझ्या वडिलांचा आणि आईचा आदर कर, आणि जो कोणी वडिलांना किंवा आईला शिव्याशाप देतो त्याला मरण पत्करावे.
5 पण तुम्ही म्हणता, जो कोणी आपल्या वडिलांना किंवा आईला असे म्हणेल की, माझ्याकडून तुला जे काही लाभ होईल, ती भेट आहे.
6 आणि त्याच्या वडिलांचा किंवा त्याच्या आईचा आदर करू नका, तो स्वतंत्र असेल. अशा प्रकारे तुम्ही तुमच्या परंपरेने देवाची आज्ञा निष्प्रभ केली आहे.
7 अहो ढोंग्यांनो, यशयाने तुमच्याविषयी चांगले भाकीत केले आहे,
8 हे लोक तोंडाने माझ्या जवळ येतात आणि ओठांनी माझा सन्मान करतात. पण त्यांचे मन माझ्यापासून दूर आहे.
9 पण ते व्यर्थ माझी उपासना करतात, शिकवणीसाठी माणसांच्या आज्ञा शिकवतात.
10 आणि त्याने लोकसमुदायाला बोलावून त्यांना म्हटले, ऐका आणि समजून घ्या.
11 जे तोंडात जाते ते माणसाला अशुद्ध करत नाही. पण जे तोंडातून बाहेर पडते ते माणसाला अशुद्ध करते.

12 तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, हे बोलणे ऐकून परुशी रागावले हे तुला माहीत आहे का?
13 पण त्याने उत्तर दिले, " माझ्या स्वर्गीय पित्याने न लावलेले प्रत्येक रोप उपटले जाईल.
14 त्यांना एकटे सोडा: ते आंधळ्यांचे आंधळे नेते आहेत. आणि जर आंधळ्याने आंधळ्याचे नेतृत्व केले तर दोघेही खाईत पडतील.
15 तेव्हा पेत्राने उत्तर दिले आणि त्याला म्हटले, ही बोधकथा आम्हांला सांग.
16 येशू म्हणाला, " तुम्ही अजून अज्ञानी आहात काय?
17 जे तोंडातून आत जाते ते पोटात जाते आणि बाहेर टाकले जाते हे तुम्हांला अजून समजले नाही का?
18 पण ज्या गोष्टी तोंडातून बाहेर पडतात त्या हृदयातून बाहेर येतात. आणि ते माणसाला अशुद्ध करतात.
19 कारण अंतःकरणातून वाईट विचार, खून, व्यभिचार, जारकर्म, चोरी, खोटी साक्ष, निंदा निघतात.
20 या गोष्टी माणसाला अपवित्र करतात, पण हात धुतलेले खाणे माणसाला अशुद्ध करत नाही.
21 मग येशू तेथून निघून सोर व सिदोनच्या किनाऱ्याकडे निघून गेला.
22 आणि पाहा, त्याच किनाऱ्यातून एक कनानी स्त्री बाहेर आली आणि त्याला ओरडून म्हणाली, "हे प्रभू, दाविदाच्या पुत्रा, माझ्यावर दया कर. माझी मुलगी एका भूताने अत्यंत त्रस्त आहे.
23 पण त्याने तिला एक शब्दही उत्तर दिले नाही. तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले व विनंति करून म्हणाले, "तिला दूर पाठव. कारण ती आमच्या मागे ओरडते.
24 पण त्याने उत्तर दिले, " मी इस्राएलच्या घराण्याच्या हरवलेल्या मेंढरांसाठी पाठवलेला नाही.
25 मग ती आली आणि त्याला नमन करून म्हणाली, प्रभु, मला मदत करा.
26 पण त्याने उत्तर दिले, " मुलांची भाकरी घेणे आणि कुत्र्यांना टाकणे योग्य नाही.
27 आणि ती म्हणाली, खरे आहे, प्रभु, तरीही कुत्रे त्यांच्या मालकाच्या टेबलावरुन पडलेले तुकडे खातात.
28 तेव्हा येशूने तिला उत्तर दिले, " बाई, तुझा विश्वास मोठा आहे. आणि तिची मुलगी त्याच तासापासून बरी झाली.
29 मग येशू तेथून निघून गालील समुद्राजवळ आला. तो डोंगरावर चढून तेथे बसला.
30 आणि मोठा लोकसमुदाय त्याच्याकडे आला, त्यांच्याबरोबर जे लंगडे, आंधळे, मुके, लंगडे आणि इतर पुष्कळ होते, त्यांनी त्यांना येशूच्या पायाजवळ फेकले. आणि त्याने त्यांना बरे केले:
31 लोकसमुदायाला इतके आश्चर्य वाटले की, जेव्हा त्यांनी मुके बोलू लागले, लंगडे बरे झाले, लंगडे चालता आले आणि आंधळे पाहिले, तेव्हा त्यांनी इस्राएलच्या देवाचा गौरव केला.
32 तेव्हा येशूने आपल्या शिष्यांना आपल्याकडे बोलावून म्हटले, मला लोकसमुदायाची कळवळा आहे, कारण ते आता तीन दिवस माझ्याबरोबर आहेत, त्यांच्याकडे खायला काही नाही; आणि मी त्यांना उपास करून पाठवणार नाही, नाही तर ते मार्गात बेशुद्ध पडतील.
33 त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, वाळवंटात एवढ्या मोठ्या लोकसमुदायाला भरण्यासाठी एवढी भाकर कोठून ठेवायची?
34 येशू त्यांना म्हणाला, तुमच्याकडे किती भाकरी आहेत? ते म्हणाले, सात आणि काही लहान मासे.
35 आणि त्याने लोकसमुदायाला जमिनीवर बसण्याची आज्ञा केली.
36 मग त्याने सात भाकरी व मासे घेतले व उपकार मानले व त्या फोडल्या व आपल्या शिष्यांना दिल्या व शिष्यांनी लोकसमुदायाला दिल्या.
37 आणि सर्वांनी जेवून तृप्त झाले; आणि तुटलेले मांस त्यांनी सात टोपल्या भरून घेतले.
38 आणि जे जेवले ते चार हजार पुरुष होते, स्त्रिया व लहान मुले.
39 आणि त्याने लोकसमुदायाला निरोप दिला, आणि जहाज घेऊन मग्दालाच्या किनाऱ्यावर आला.

धडा 16

1 सदूकींबरोबर परुशीही आले आणि त्यांनी त्यांना स्वर्गातून चिन्ह दाखवावे अशी मोहात टाकली.
2 तो त्यांना म्हणाला, संध्याकाळ झाली की तुम्ही म्हणता, हवामान चांगले असेल, कारण आकाश लाल आहे.
3 आणि सकाळी, आजचे हवामान खराब होईल: कारण आकाश लाल आणि कमी होत आहे. अरे ढोंगी लोकांनो, तुम्ही आकाशाचा चेहरा ओळखू शकता; पण काळाची चिन्हे तुम्ही ओळखू शकत नाही का?
4 दुष्ट आणि व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधते. आणि त्याला कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही, परंतु संदेष्टा योनासचे चिन्ह. आणि तो त्यांना सोडून निघून गेला.
5 आणि जेव्हा त्याचे शिष्य पलीकडे आले तेव्हा ते भाकर घ्यायला विसरले होते.
6 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, सावध राहा आणि परुशी व सदूकी यांच्या खमीरापासून सावध राहा.
7 आणि ते आपापसात चर्चा करत म्हणाले, "आम्ही भाकर घेतली नाही म्हणून असे आहे.
8 जेव्हा येशूला हे समजले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " अहो अल्पविश्वासानो, तुम्ही भाकर आणली नाही म्हणून आपसात वाद का करता?
9 तुम्हांला अजून समजत नाही का, पाच हजारांच्या पाच भाकरी आणि तुम्ही किती टोपल्या उचलल्या हे आठवत नाही का?
10 चार हजारांच्या सात भाकरी आणि किती टोपल्या तुम्ही उचलल्या नाहीत?
11 मी तुम्हांला भाकरीविषयी बोललो नाही हे तुम्हांला कसे समजत नाही, तुम्ही परुशी व सदूकी यांच्या खमीरापासून सावध राहावे?
12 तेव्हा त्याने त्यांना भाकरीच्या खमीरापासून सावध न राहता परूशी व सदूकी यांच्या शिकवणुकीपासून सावध राहण्याची आज्ञा कशी दिली हे त्यांना समजले.
13 जेव्हा येशू कैसरिया फिलिप्पीच्या किनाऱ्यावर आला तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना विचारले, " मी मनुष्याचा पुत्र आहे असे लोक कोण म्हणतात?
14 आणि ते म्हणाले, काही लोक म्हणतात की तू बाप्तिस्मा करणारा योहान आहेस: काही, एलिया; आणि इतर, यिर्मिया, किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक.
15 तो त्यांना म्हणाला, पण मी कोण आहे असे तुम्ही म्हणता?
16 शिमोन पेत्राने उत्तर दिले, "तू ख्रिस्त, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस.
17 येशूने त्याला उत्तर दिले, " शिमोन बर्जोना, तू धन्य आहेस, कारण मांस व रक्ताने ते तुला प्रकट केले नाही, तर माझ्या स्वर्गातील पित्याने प्रकट केले आहे.

18 आणि मी देखील तुला सांगतो, तू पीटर आहेस आणि या खडकावर मी माझी मंडळी बांधीन. आणि नरकाचे दरवाजे त्याच्यावर विजय मिळवू शकणार नाहीत.
19 आणि मी तुला स्वर्गाच्या राज्याच्या चाव्या देईन: आणि जे काही तू पृथ्वीवर बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल आणि जे तू पृथ्वीवर सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल.
20 मग त्याने आपल्या शिष्यांना आज्ञा केली की, तो येशू ख्रिस्त आहे हे त्यांनी कोणालाही सांगू नये.
21 तेव्हापासून येशूने आपल्या शिष्यांना हे दाखवायला सुरुवात केली की, त्याने यरुशलेमला कसे जायचे आहे, आणि वडील, मुख्य याजक आणि शास्त्री यांच्याकडून पुष्कळ दु:ख सहन केले पाहिजे, आणि मारले जावे आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठले पाहिजे.
22 तेव्हा पेत्राने त्याला धरले आणि दटावू लागला, "प्रभु, हे तुझ्यापासून दूर राहा, हे तुला होणार नाही.
23 पण तो वळून पेत्राला म्हणाला, " सैतान, तू माझ्यापासून दूर जा; तू माझ्यासाठी अपमानित आहेस;
24 मग येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " जर कोणी माझ्यामागे येणार असेल तर त्याने स्वतला नाकारावे आणि आपला वधस्तंभ उचलावा आणि माझ्यामागे जावे.
25 कारण जो कोणी आपला जीव वाचवू इच्छितो तो ते गमावील आणि जो कोणी माझ्यासाठी आपला जीव गमावेल तो त्याला मिळेल.
26 कारण मनुष्याने सर्व जग मिळवले आणि स्वतचा जीव गमावला तर त्याचा काय फायदा? किंवा मनुष्य आपल्या जीवाच्या बदल्यात काय देईल?
27 कारण मनुष्याचा पुत्र त्याच्या पित्याच्या गौरवात त्याच्या देवदूतांसह येईल. आणि मग तो प्रत्येक माणसाला त्याच्या कामाचे फळ देईल.
28 मी तुम्हांला खरे सांगतो, येथे उभे असलेले काही लोक मनुष्याच्या पुत्राला त्याच्या राज्यात येताना पाहेपर्यंत मरणाची चव चाखणार नाहीत.

प्रकरण १७

1 सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान यांना घेऊन एका उंच डोंगरावर नेले.
2 आणि त्यांच्यासमोर त्याचे रूपांतर झाले आणि त्याचा चेहरा सूर्यासारखा चमकला आणि त्याचे कपडे प्रकाशासारखे पांढरे झाले.
3 आणि पाहा, मोशे आणि एलिया त्याच्याशी बोलत असताना त्यांना दिसले.
4 मग पेत्राने उत्तर दिले, आणि येशूला म्हणाला, "प्रभु, येथे राहणे आपल्यासाठी चांगले आहे. तुझी इच्छा असल्यास आपण येथे तीन मंडप बनवू. एक तुझ्यासाठी, एक मोशेसाठी आणि एक एलियासाठी.
5 तो बोलत असतानाच, पहा, एका तेजस्वी ढगाने त्यांच्यावर छाया केली; आणि त्या ढगातून एक वाणी ऐकू आली, ती म्हणाली, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, ज्याच्यावर मी प्रसन्न आहे. तुम्ही त्याचे ऐका.
6 जेव्हा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते तोंडावर पडले आणि खूप घाबरले.
7 तेव्हा येशूने येऊन त्यांना स्पर्श केला आणि म्हणाला, " उठ, भिऊ नका.
8 आणि जेव्हा त्यांनी डोळे वर केले तेव्हा त्यांना फक्त येशूशिवाय कोणीही दिसले नाही.
9 आणि ते डोंगरावरून खाली येत असताना, येशूने त्यांना आज्ञा दिली, " मनुष्याचा पुत्र मेलेल्यांतून उठेपर्यंत कोणासही दृष्टान्त सांगू नका.
10 त्याच्या शिष्यांनी त्याला विचारले, "मग एलियाने प्रथम यावे असे नियमशास्त्राचे शिक्षक का म्हणतात?
11 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, एलिया खरोखरच प्रथम येईल आणि सर्व काही पूर्ववत करेल.
12 पण मी तुम्हांला सांगतो की, एलिया आधीच आला आहे, आणि त्यांनी त्याला ओळखले नाही, परंतु त्यांनी जे सांगितले तेच त्याच्याशी केले. त्याचप्रमाणे मनुष्याचा पुत्र देखील त्यांच्यापासून दु:ख भोगेल.
13 तेव्हा शिष्यांना समजले की तो त्यांच्याशी बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाबद्दल बोलत आहे.
14 आणि जेव्हा ते लोकसमुदायाकडे आले, तेव्हा एक मनुष्य त्याच्याकडे आला आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकून म्हणाला,
15 परमेश्वरा, माझ्या मुलावर दया कर, कारण तो वेडा आहे आणि खूप त्रासलेला आहे, कारण तो अनेकदा अग्नीत पडतो, तर अनेकदा पाण्यात पडतो.
16 आणि मी त्याला तुझ्या शिष्यांकडे आणले, पण ते त्याला बरे करू शकले नाहीत.
17 तेव्हा येशूने उत्तर दिले, " अहो अविश्वासू आणि विकृत पिढी, मी तुमच्याबरोबर किती काळ राहू? मी तुला किती काळ सहन करू? त्याला माझ्याकडे घेऊन ये.
18 आणि येशूने सैतानाला धमकावले; आणि तो त्याच्यापासून निघून गेला आणि त्याच तासापासून तो मुलगा बरा झाला.
19 मग शिष्य वेगळे येशूकडे आले आणि म्हणाले, आम्ही त्याला का घालवू शकलो नाही?
20 येशू त्यांना म्हणाला, " तुमच्या अविश्वासामुळे. कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, जर तुमचा मोहरीच्या दाण्याएवढा विश्वास असेल तर तुम्ही या डोंगराला म्हणाल, इथून दुसरीकडे जा. आणि तो काढून टाकेल; आणि तुम्हाला काहीही अशक्य होणार नाही.
21 तरीसुद्धा हा प्रकार प्रार्थना व उपवासाने बाहेर पडत नाही.
22 आणि ते गालीलात मुक्काम करत असताना, येशू त्यांना म्हणाला, मनुष्याचा पुत्र माणसांच्या हाती धरून दिला जाईल.
23 आणि ते त्याला मारतील आणि तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा उठविला जाईल. आणि त्यांना खूप वाईट वाटले.
24 आणि जेव्हा ते कफर्णहूम येथे आले, तेव्हा ज्यांच्याकडे खंडणीचे पैसे होते ते पेत्राकडे आले आणि म्हणाले, "तुमचा स्वामी खंडणी देत नाही काय?
25 तो म्हणाला, होय. जेव्हा तो घरात आला तेव्हा येशूने त्याला रोखले आणि म्हणाला, " शिमोना, तुला काय वाटते? पृथ्वीवरील राजे कोणाची प्रथा किंवा खंडणी घेतात? त्यांच्या स्वतःच्या मुलांचे की अनोळखी लोकांचे?
26 पेत्र त्याला म्हणाला. येशू त्याला म्हणाला, मग मुले मुक्त आहेत.
27 तरीही, आम्ही त्यांना त्रास देऊ नये म्हणून, तू समुद्राकडे जा आणि एक हुक टाका आणि प्रथम वर येणारा मासा उचलून घ्या. आणि जेव्हा तू त्याचे तोंड उघडलेस तेव्हा तुला एक पैशाचा तुकडा सापडेल: ते घे आणि माझ्यासाठी आणि तुझ्यासाठी त्यांना दे.

धडा 18

1 त्याच वेळी शिष्य येशूकडे आले आणि म्हणाले, स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात मोठा कोण आहे?
2 आणि येशूने एका लहान मुलाला आपल्याजवळ बोलावून त्यांच्यामध्ये उभे केले.
3 आणि म्हणाला, मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुम्ही धर्मांतरित होऊन लहान मुलांसारखे झाल्याशिवाय तुम्ही स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणार नाही.
4 म्हणून जो कोणी स्वतला या लहान मुलाप्रमाणे नम्र करील, तोच स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात मोठा आहे.
5 आणि जो माझ्या नावाने अशा एका लहान मुलाला स्वीकारतो तो माझा स्वीकार करतो.
6 पण माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या या लहानांपैकी एकाला जो दुखावेल, त्याच्या गळ्यात गिरणीचा दगड बांधून त्याला समुद्राच्या खोल पाण्यात बुडवले जाणे हे त्याच्यासाठी बरे होते.
7 अपराधांमुळे जगाचा धिक्कार असो! कारण गुन्हा घडणे आवश्यक आहे; पण ज्याच्याकडून अपराध घडतो त्या माणसाचा धिक्कार असो!
8 म्हणून जर तुझा हात किंवा तुझा पाय तुला त्रास देत असेल, तर ते कापून टाका आणि त्यांना तुझ्यापासून दूर फेकून दे; दोन हात किंवा दोन पाय अनंतकाळच्या अग्नीत टाकण्यापेक्षा, थांबलेले किंवा अपंग होऊन जीवनात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे.
9 आणि जर तुझा डोळा तुला त्रास देत असेल तर तो उपटून फेकून दे, दोन डोळ्यांनी नरकाच्या अग्नीत टाकण्यापेक्षा एका डोळ्याने जीवनात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे.
10 या लहानांपैकी एकालाही तुच्छ लेखू नका याची काळजी घ्या. कारण मी तुम्हांला सांगतो की, स्वर्गात त्यांचे देवदूत नेहमी माझ्या स्वर्गातील पित्याचे तोंड पाहतात.
11 कारण मनुष्याचा पुत्र हरवलेल्याला वाचवण्यासाठी आला आहे.
12 तुम्हाला कसे वाटते? जर एखाद्या माणसाकडे शंभर मेंढरे असतील आणि त्यातील एक भरकटली असेल, तर तो नव्याण्णव मेंढ्या सोडून डोंगरावर जाऊन भटकलेल्या गोष्टी शोधत नाही काय?
13 आणि जर त्याला ते सापडले, तर मी तुम्हांला खरे सांगतो, तो त्या मेंढरांचा जास्त आनंद करतो, जे न चुकलेल्या नव्याण्णव मेंढरांपेक्षा जास्त आनंदित होते.
14 तरीही या लहानांपैकी एकाचा नाश व्हावा ही तुमच्या स्वर्गातील पित्याची इच्छा नाही.
15 शिवाय, जर तुझा भाऊ तुझ्यावर अन्याय करतो, तर जा आणि तू आणि त्याच्यामध्ये त्याची चूक त्याला सांग; जर त्याने तुझे ऐकले तर तू तुझा भाऊ मिळवला आहेस.
16 पण जर तो तुझे ऐकत नसेल तर आणखी एक किंवा दोन बरोबर घे म्हणजे दोन किंवा तीन साक्षीदारांच्या तोंडून प्रत्येक शब्द सिद्ध होईल.
17 आणि जर त्याने त्यांचे ऐकण्यास दुर्लक्ष केले तर ते चर्चला सांगा; परंतु जर त्याने चर्चचे ऐकण्यास दुर्लक्ष केले तर तो तुमच्यासाठी एक विधर्मी माणूस आणि जकातदारासारखा असू द्या.
18 मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुम्ही पृथ्वीवर जे बांधाल ते स्वर्गात बांधले जाईल आणि जे तुम्ही पृथ्वीवर सोडाल ते स्वर्गात सोडले जाईल.
19 मी तुम्हांला पुन्हा सांगतो की, जर तुमच्यापैकी दोघांनी पृथ्वीवर कोणत्याही गोष्टीला स्पर्श करण्यासाठी सहमती दर्शवली, तर ते माझ्या स्वर्गातील पित्याकडून त्यांच्यासाठी केले जाईल.
20 कारण जेथे दोन किंवा तीन माझ्या नावाने एकत्र जमले आहेत, तेथे मी त्यांच्यामध्ये आहे.
21 मग पेत्र त्याच्याकडे आला आणि म्हणाला, "प्रभु, माझा भाऊ माझ्याविरुद्ध किती वेळा पाप करेल आणि मी त्याला क्षमा करीन? सात वेळा पर्यंत?
22 येशू त्याला म्हणाला, मी तुला सात वेळा म्हणत नाही.
23 म्हणून स्वर्गाच्या राज्याची तुलना एका विशिष्ट राजाशी केली जाते, जो त्याच्या सेवकांचा हिशेब घेईल.
24 आणि जेव्हा त्याने हिशोब करायला सुरुवात केली तेव्हा एकाला त्याच्याकडे आणण्यात आले, ज्याचे त्याच्याकडे दहा हजार थैल्यांचे कर्ज होते.
25 पण त्याला पैसे द्यायचे नव्हते म्हणून, त्याच्या मालकाने त्याला आणि त्याची बायको, मुले आणि त्याच्याकडे असलेले सर्व काही विकून पैसे देण्याची आज्ञा केली.
26 म्हणून नोकर खाली पडून त्याला नमन करून म्हणाला, "प्रभु, माझ्यावर धीर धरा, मी तुझे सर्व पैसे देईन.
27 तेव्हा त्या नोकराच्या मालकाला कळवळा आला आणि त्याने त्याला सोडवले आणि त्याचे कर्ज माफ केले.
28 पण तोच नोकर बाहेर गेला आणि त्याला त्याचा एक सहकारी दिसला, ज्याने त्याच्यावर शंभर पैसे देणे बाकी होते, तेव्हा त्याने त्याच्यावर हात ठेवला आणि त्याला गळा दाबून धरला आणि म्हणाला, "तुझे जे देणे आहे ते मला दे.
29 तेव्हा त्याचा सहकारी त्याच्या पाया पडून त्याला विनवणी करत म्हणाला, "माझ्याशी धीर धर, मी तुझे सर्व पैसे देईन.
30 आणि त्याने तसे केले नाही, परंतु त्याने कर्ज फेडीपर्यंत त्याला तुरुंगात टाकले.
31 तेव्हा जे घडले ते त्याच्या सहकारी नोकरांनी पाहिले, तेव्हा त्यांना फार वाईट वाटले, त्यांनी येऊन आपल्या मालकाला जे काही घडले ते सांगितले.
32 मग त्याचा स्वामी, त्याने त्याला बोलावल्यानंतर तो त्याला म्हणाला, "अरे दुष्ट सेवक, मी तुझे सर्व कर्ज माफ केले कारण तू माझ्यावर इच्छा केलीस.
33 जशी मला तुझी दया आली तशी तुलाही तुझ्या सेवकावर दया दाखवायला हवी होती ना?
34 तेव्हा त्याचा मालक रागावला आणि त्याने त्याला सर्व देय देईपर्यंत त्याला त्रास देणाऱ्यांच्या स्वाधीन केले.
35 त्याचप्रमाणे माझा स्वर्गीय पिताही तुम्हांला करील, जर तुम्ही मनापासून आपल्या प्रत्येक भावाला त्यांच्या अपराधांची क्षमा केली नाही.

प्रकरण १९

1 आणि असे झाले की, जेव्हा येशूने या गोष्टी सांगितल्या तेव्हा तो गालीलाहून निघाला आणि जॉर्डनच्या पलीकडे यहूदियाच्या किनाऱ्यावर आला.
2 मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला. तेथे त्याने त्यांना बरे केले.
3 परुशी देखील त्याच्याकडे आले आणि त्याला मोहात पाडत म्हणाले, "पुरुषाने प्रत्येक कारणासाठी आपल्या पत्नीला सोडून देणे योग्य आहे काय?

4 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " तुम्ही वाचले नाही काय की ज्याने त्यांना सुरवातीला निर्माण केले त्याने त्यांना नर व मादी बनवले.
5 आणि म्हणाला, "या कारणासाठी पुरुष आई-वडील सोडून आपल्या बायकोला चिकटून राहतील आणि ते दोघे एकदेह होतील?
6 म्हणून ते आता दुहेरी नाहीत, तर एक देह आहेत. म्हणून देवाने जे जोडले आहे ते माणसाने वेगळे करू नये.
7 ते त्याला म्हणाले, मग मोशेने घटस्फोट लिहिण्याची आणि तिला टाकून देण्याची आज्ञा का दिली?
8 तो त्यांना म्हणाला, मोशेने तुमच्या अंतकरणाच्या कठोरपणामुळे तुम्हाला तुमच्या बायका सोडण्यास भाग पाडले, पण सुरुवातीपासून तसे नव्हते.
9 आणि मी तुम्हांला सांगतो, जो कोणी आपल्या पत्नीला व्यभिचार केल्याखेरीज सोडून देतो आणि दुसऱ्याशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो; आणि जो कोणी टाकलेल्या तिच्याशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो.
10 त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, जर पुरुषाचे आपल्या पत्नीशी असेच होत असेल तर लग्न करणे चांगले नाही.
11 पण तो त्यांना म्हणाला, " ज्यांना हे दिले आहे त्यांच्याशिवाय सर्व लोक हे वचन स्वीकारू शकत नाहीत.
12 कारण असे काही नपुंसक आहेत, जे त्यांच्या आईच्या उदरातून जन्माला आले आहेत: आणि काही नपुंसक आहेत, जे पुरुषांचे नपुंसक बनले आहेत: आणि असे काही नपुंसक आहेत, ज्यांनी स्वर्गाच्या राज्यासाठी स्वतला नपुंसक बनवले आहे. ज्याला ते घेणे शक्य आहे, त्याने ते स्वीकारावे.
13 तेव्हा काही लहान मुलांना त्याच्याकडे आणण्यात आले, की त्याने त्यांच्यावर हात ठेवून प्रार्थना करावी, तेव्हा शिष्यांनी त्यांना दटावले.
14 पण येशू म्हणाला, लहान मुलांना त्रास द्या आणि त्यांना माझ्याकडे येण्यास मनाई करू नका, कारण स्वर्गाचे राज्य अशांचे आहे.
15 आणि त्याने त्यांच्यावर हात ठेवले आणि तेथून निघून गेला.
16 आणि पाहा, एकजण आला आणि त्याला म्हणाला, "उत्तम गुरुजी, मला अनंतकाळचे जीवन मिळावे म्हणून मी कोणती चांगली गोष्ट करू?
17 तो त्याला म्हणाला, " तू मला चांगले का म्हणतोस? देवाशिवाय कोणीही चांगले नाही, परंतु जर तुला जीवनात प्रवेश करायचा असेल तर आज्ञा पाळा.
18 तो त्याला म्हणाला, कोणता? येशू म्हणाला, तू खून करू नकोस, व्यभिचार करू नकोस, चोरी करू नकोस, खोटी साक्ष देऊ नकोस.
19 तुझ्या वडिलांचा आणि आईचा सन्मान कर आणि तुझ्या शेजाऱ्यावर तुझ्यासारखी प्रीती कर.
20 तो तरुण त्याला म्हणाला, "माझ्या लहानपणापासून मी या सर्व गोष्टी जपल्या आहेत, मला अजून कशाची कमतरता आहे?
21 येशू त्याला म्हणाला, जर तुला परिपूर्ण व्हायचे असेल तर जा आणि तुझ्याकडे असलेले ते विकून गरीबांना दे म्हणजे तुला स्वर्गात खजिना मिळेल. आणि ये आणि माझ्या मागे ये.
22 पण जेव्हा त्या तरुणाने हे बोलणे ऐकले तेव्हा तो दु:खी होऊन निघून गेला, कारण त्याच्याकडे मोठी संपत्ती होती.
23 मग येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाला, मी तुम्हांला खरे सांगतो की, श्रीमंत माणसाचा स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणे कठीण आहे.
24 आणि मी तुम्हांला पुन्हा सांगतो, श्रीमंत माणसाचा देवाच्या राज्यात प्रवेश करण्यापेक्षा उंटाला सुईच्या नाकामधून जाणे सोपे आहे.
25 जेव्हा त्याच्या शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते अत्यंत आश्चर्यचकित झाले आणि म्हणाले, "तर कोणाचे तारण होईल?
26 परंतु येशूने त्यांना पाहिले आणि त्यांना म्हणाला, " माणसांना हे अशक्य आहे. पण देवाला सर्व काही शक्य आहे.
27 मग पेत्राने उत्तर दिले, "पाहा, आम्ही सर्व सोडून तुझ्या मागे आलो आहोत. मग आम्हाला काय मिळेल?
28 आणि येशू त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, जे तुम्ही माझे अनुसरण केले आहे, जेव्हा मनुष्याचा पुत्र त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसेल, तेव्हा तुम्ही देखील बारा सिंहासनावर बसाल आणि बारा वंशांचा न्याय कराल. इस्रायल.
29 आणि ज्या प्रत्येकाने माझ्या नावासाठी घरे, भाऊ, बहिणी, वडील, आई, पत्नी, मुले किंवा जमीन सोडली आहे, त्याला शंभरपट मिळेल आणि सार्वकालिक जीवनाचा वारसा मिळेल.
30 पण जे पहिले आहेत ते शेवटचे होतील. आणि शेवटचा पहिला असेल.

प्रकरण २०

1 कारण स्वर्गाचे राज्य एखाद्या घरमालक माणसासारखे आहे, जो पहाटे आपल्या द्राक्षमळ्यात मजूर ठेवण्यासाठी बाहेर पडला.
2 आणि जेव्हा त्याने मजुरांशी एक दिवसाचा एक पैसा मान्य केला तेव्हा त्याने त्यांना आपल्या द्राक्षमळ्यात पाठवले.
3 आणि साधारण तिसऱ्या तासाने तो बाहेर पडला, तेव्हा त्याला बाजारात इतर लोक निस्तेज उभे असलेले दिसले.
4 आणि त्यांना म्हणाला; तुम्हीही द्राक्षमळ्यात जा आणि जे योग्य आहे ते मी तुम्हाला देईन. आणि ते त्यांच्या मार्गाने गेले.
5 तो पुन्हा सहाव्या आणि नवव्या तासाच्या सुमारास बाहेर गेला आणि त्यानेही तसेच केले.
6 अकराव्या तासाच्या सुमारास तो बाहेर गेला, तेव्हा त्याला इतर लोक निस्तेज उभे असलेले दिसले. तो त्यांना म्हणाला, "तुम्ही इथे दिवसभर का रिकामे उभे राहता?
7 ते त्याला म्हणाले, कारण आम्हाला कोणी कामावर ठेवले नाही. तो त्यांना म्हणाला, "तुम्हीही द्राक्षमळ्यात जा. आणि जे योग्य आहे ते तुम्हाला मिळेल.
8 संध्याकाळ झाल्यावर द्राक्षमळ्याचा मालक त्याच्या कारभाऱ्याला म्हणाला, मजुरांना बोलवा आणि शेवटच्यापासून पहिल्यापर्यंत मजुरांना त्यांची मजुरी द्या.
9 अकराव्या तासाच्या सुमारास मोलमजुरी करणारे ते आले, तेव्हा त्यांना प्रत्येकाला एक नाणी मिळाले.
10 पण जेव्हा पहिले आले, तेव्हा त्यांना वाटले की त्यांना आणखी मिळावे. आणि प्रत्येक माणसाला एक पैसा मिळाला.
11 जेव्हा त्यांना ते मिळाले, तेव्हा ते घरच्या मालकावर कुरकुर करू लागले.
12 ते म्हणाले, या शेवटच्या लोकांनी फक्त एक तास काम केले आहे, आणि तू त्यांना आमच्या बरोबरीचे केले आहेस, ज्यांनी दिवसाचे ओझे आणि उष्णता सहन केली आहे.
13 पण त्याने त्यांच्यापैकी एकाला उत्तर दिले, "मित्रा, मी तुझे काही चुकत नाही; तू माझ्याशी एका पैशासाठी सहमत होतास ना?
14 जे तुझे आहे ते घे आणि तुझ्या वाटेला जा. मी या शेवटच्या माणसाला देईन.

15 माझ्या इच्छेप्रमाणे करणे मला न्याय्य नाही काय? मी चांगला आहे म्हणून तुझी नजर वाईट आहे का?
16 म्हणून शेवटचे पहिले असतील आणि पहिले शेवटचे असतील: कारण पुष्कळांना बोलावले जाते, परंतु निवडलेले थोडेच.
17 आणि येशू यरुशलेमला जात असताना वाटेत बारा शिष्यांना घेऊन गेला आणि त्यांना म्हणाला,
18 पाहा, आम्ही यरुशलेमला जात आहोत. आणि मनुष्याच्या पुत्राला मुख्य याजक आणि शास्त्री यांच्याकडे धरून दिले जाईल आणि ते त्याला मरणाची शिक्षा देतील.
19 आणि त्याला थट्टा करायला, फटके मारायला आणि त्याला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी परराष्ट्रीयांच्या स्वाधीन करील आणि तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा उठेल.
20 मग जब्दीच्या मुलांची आई आपल्या मुलांसह त्याच्याकडे आली, त्याने त्याची उपासना केली आणि त्याला काही गोष्टींची इच्छा केली.
21 तो तिला म्हणाला, तुला काय हवे आहे? ती त्याला म्हणाली, माझ्या या दोन मुलांना तुझ्या राज्यात एक तुझ्या उजव्या बाजूला आणि दुसरा डावीकडे बसू दे.
22 परंतु येशूने उत्तर दिले, " तुम्ही काय विचारता हे तुम्हाला माहीत नाही. जो प्याला मी पिणार आहे तो प्याला आणि मी ज्या बाप्तिस्म्याने बाप्तिस्मा घेतो त्याचा बाप्तिस्मा घेण्यास तुम्ही समर्थ आहात का? ते त्याला म्हणतात, आम्ही सक्षम आहोत.
23 आणि तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही माझ्या प्याल्यातून खरोखरच प्याल आणि ज्या बाप्तिस्माने मी बाप्तिस्मा घेतो त्याचा बाप्तिस्मा घ्याल; पण माझ्या उजव्या हाताला व डावीकडे बसणे हे माझे काम नाही. ज्यांच्यासाठी ते माझ्या पित्याने तयार केले आहे त्यांना दिले आहे.
24 जेव्हा दहा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते त्या दोन भावांवर रागावले.
25 परंतु येशूने त्यांना आपल्याकडे बोलावले आणि म्हणाला, " परराष्ट्रीयांचे सरदार त्यांच्यावर सत्ता गाजवतात हे तुम्हांला माहीत आहे आणि जे मोठे आहेत ते त्यांच्यावर अधिकार चालवतात.
26 परंतु तुमच्यामध्ये तसे होऊ नये; परंतु जो कोणी तुमच्यामध्ये महान होऊ इच्छितो त्याने तुमचा सेवक व्हावे.
27 आणि तुमच्यापैकी जो कोणी प्रमुख होऊ इच्छितो, त्याने तुमचा सेवक व्हावे.
28 जसा मनुष्याचा पुत्र सेवा करायला आला नाही, तर सेवा करायला आणि पुष्कळांसाठी आपला जीव खंडणी देण्यासाठी आला.
29 आणि ते यरीहोहून निघाले असता मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला.
30 आणि पाहा, रस्त्याच्या कडेला बसलेले दोन आंधळे येशू तेथून जात असल्याचे ऐकून मोठ्याने ओरडून म्हणाले, हे प्रभु, दाविदाच्या पुत्रा, आमच्यावर दया कर.
31 लोकसमुदायाने त्यांना दटावले कारण त्यांनी शांत बसावे. पण ते अधिकच ओरडून म्हणाले, "हे प्रभु, दाविदाच्या पुत्रा, आमच्यावर दया कर.
32 तेव्हा येशू शांत उभा राहिला आणि त्यांना बोलावून म्हणाला, " मी तुम्हांला काय करावे?
33 ते त्याला म्हणाले, प्रभु, आमचे डोळे उघडावेत.
34 तेव्हा येशूला त्यांचा कळवळा आला आणि त्याने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला आणि लगेचच त्यांचे डोळे दिसू लागले आणि ते त्याच्यामागे गेले.

प्रकरण २१

1 जेव्हा ते यरुशलेमच्या जवळ आले आणि बेथफगे येथे जैतुनाच्या डोंगरावर आले, तेव्हा त्यांनी येशूला दोन शिष्य पाठवले.
2 ते त्यांना म्हणाले, " तुमच्या समोरच्या गावात जा आणि लगेचच तुम्हाला एक गाढव बांधलेले आढळेल आणि तिच्यासोबत एक शिंगरू सापडेल. त्यांना सोडा आणि माझ्याकडे आणा.
3 आणि जर कोणी तुम्हांला काही म्हणायचे असेल तर तुम्ही म्हणावे की, प्रभूला त्यांची गरज आहे. आणि तो लगेच त्यांना पाठवील.
4 हे सर्व यासाठी केले की, संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे.
5 सायनच्या कन्येला सांग, पाहा, तुझा राजा नम्र, गाढवावर आणि गाढवाच्या शिंगरूवर बसून तुझ्याकडे येत आहे.
6 आणि शिष्य गेले आणि येशूने त्यांना सांगितल्याप्रमाणे केले.
7 आणि गाढव व शिंगरू आणले आणि त्यांना कपडे घातले आणि त्यांनी त्याला त्यावर बसवले.
8 आणि मोठ्या लोकसमुदायाने आपली वस्त्रे वाटेत पसरवली. इतरांनी झाडांच्या फांद्या तोडल्या आणि वाटेत पेंढा टाकला.
9 आणि पुढे जाणारे आणि पाठोपाठ येणारे लोक मोठ्याने ओरडले, "दाविदाच्या पुत्राला होसान्ना: धन्य तो प्रभूच्या नावाने येतो. सर्वोच्च मध्ये होसन्ना.
10 आणि जेव्हा तो यरुशलेममध्ये आला तेव्हा सर्व नगरात हळहळ झाली आणि विचारले, "हा कोण आहे?
11 आणि लोकसमुदाय म्हणाला, हा येशू गालीलातील नासरेथचा संदेष्टा आहे.
12 आणि येशू देवाच्या मंदिरात गेला, आणि मंदिरात जे विकत आणि विकत होते त्या सर्वांना हाकलून दिले, आणि पैसे बदलणाऱ्यांचे टेबल आणि कबुतरे विकणाऱ्यांची जागा उखडून टाकली.
13 आणि त्यांना म्हणाला, असे लिहिले आहे की, माझ्या घराला प्रार्थनेचे घर म्हटले जाईल. पण तुम्ही ते चोरांचे अड्डे बनवले आहे.
14 आंधळे व लंगडे त्याच्याकडे मंदिरात आले. आणि त्याने त्यांना बरे केले.
15 मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी त्याने केलेल्या अद्भुत गोष्टी आणि मंदिरात मुले रडताना आणि दाविदाच्या पुत्राला होसान्ना म्हणताना पाहिले. ते खूप नाराज होते,
16 आणि त्याला म्हणाले, हे काय बोलतात ते तू ऐकतोस काय? तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, होय; तू कधीच वाचले नाहीस की, बाळाच्या आणि दुधाच्या तोंडातून तू स्तुती केली आहेस?
17 मग तो त्यांना सोडून बेथानीला गेला. आणि तो तिथेच राहिला.
18 आता सकाळी तो शहरात परतला तेव्हा त्याला भूक लागली.
19 जेव्हा त्याला वाटेत एक अंजिराचे झाड दिसले तेव्हा तो त्याच्याजवळ आला, त्याला त्यावर फक्त पानेच दिसली नाहीत आणि तो त्याला म्हणाला, " आतापासून तुझ्यावर कधीही फळे येऊ नयेत. आणि सध्या अंजिराचे झाड सुकून गेले.
20 ते पाहून शिष्य आश्चर्यचकित होऊन म्हणाले, अंजिराचे झाड किती लवकर सुकते!

21 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हटले, मी तुम्हांला खरे सांगतो, जर तुमचा विश्वास असेल आणि शंका नसेल, तर अंजिराच्या झाडाला जे केले आहे तेच तुम्ही कराल असे नाही, तर तुम्ही या डोंगराला म्हणाल की, दूर जा. , आणि तू समुद्रात फेकून दे. ते केले जाईल.
22 आणि सर्व काही, जे काही तुम्ही प्रार्थनेत, विश्वास ठेवून मागाल, ते तुम्हाला मिळेल.
23 जेव्हा तो मंदिरात आला तेव्हा मुख्य याजक आणि लोकांचे वडील त्याला शिकवत असताना त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "तू कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतोस? आणि हा अधिकार तुला कोणी दिला?
24 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " मीही तुम्हांला एक गोष्ट विचारतो, ती जर तुम्ही मला सांगितली, तर मी या गोष्टी कोणत्या अधिकाराने करतो हे मी तुम्हाला सांगेन.
25 योहानाचा बाप्तिस्मा, तो कोठून झाला? स्वर्गातून की माणसांकडून? त्यांनी आपसात विचार केला, "जर आपण स्वर्गातून म्हणू; तो आम्हाला म्हणेल, मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?
26 परंतु जर आपण असे म्हणू की, माणसांकडून; आम्ही लोकांना घाबरतो. कारण सर्वजण योहानला संदेष्टा मानतात.
27 त्यांनी येशूला उत्तर दिले, "आम्ही सांगू शकत नाही. तो त्यांना म्हणाला, मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो हे मी तुम्हांला सांगत नाही.
28 पण तुम्हाला काय वाटते? एका माणसाला दोन मुलगे होते; आणि तो पहिल्याकडे आला आणि म्हणाला, "मुला, आज माझ्या द्राक्षमळ्यात काम कर.
29 त्याने उत्तर दिले, मी करणार नाही, पण नंतर त्याने पश्चात्ताप केला आणि तो गेला.
30 आणि तो दुसऱ्याकडे आला आणि तसाच म्हणाला. त्याने उत्तर दिले, "महाराज, मी जातो. पण गेला नाही.
31 त्यांच्यापैकी दोघांनी त्याच्या वडिलांची इच्छा पूर्ण केली का? ते त्याला म्हणाले, पहिला. येशू त्यांना म्हणाला, मी तुम्हांला खरे सांगतो, जकातदार आणि वेश्या तुमच्या आधी देवाच्या राज्यात जातात.
32 कारण योहान धार्मिकतेच्या मार्गाने तुमच्याकडे आला, आणि तुम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही; परंतु जकातदारांनी आणि वेश्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला; आणि जेव्हा तुम्ही ते पाहिले, तेव्हा तुम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवण्यासाठी पश्चात्ताप केला नाही.
33 आणखी एक बोधकथा ऐका: एक घरमालक होता, त्याने द्राक्षमळा लावला आणि त्याच्या सभोवतालचे रक्षण केले, आणि त्यात द्राक्षकुंड खोदला आणि एक बुरुज बांधला आणि तो शेतकरी बांधवांना दिला आणि तो दूरच्या देशात गेला.
34 आणि जेव्हा फळ लागण्याची वेळ जवळ आली तेव्हा त्याने आपल्या नोकरांना शेतमालकांकडे पाठवले, जेणेकरून त्यांना त्याचे फळ मिळावे.
35 आणि शेतकऱ्यांनी त्याच्या नोकरांना धरले आणि एकाला मारले, दुसऱ्याला मारले आणि दुसऱ्याला दगडमार केले.
36 पुन्हा, त्याने इतर नोकरांना पहिल्यापेक्षा जास्त पाठवले आणि त्यांनी त्यांच्याशी तसेच केले.
37 पण सर्वांत शेवटी त्याने आपल्या मुलाला त्यांच्याकडे पाठवले की, ते माझ्या मुलाचा आदर करतील.
38 पण जेव्हा शेतकऱ्यांनी मुलाला पाहिले तेव्हा ते आपसात म्हणाले, "हा वारस आहे. चला, आपण त्याला मारून टाकू या आणि त्याच्या वतनाचा ताबा घेऊ.
39 आणि त्यांनी त्याला पकडून द्राक्षमळ्याच्या बाहेर फेकले आणि ठार मारले.
40 म्हणून जेव्हा द्राक्षमळ्याचा मालक येईल तेव्हा तो त्या बागायतदारांना काय करील?
41 ते त्याला म्हणाले, तो त्या दुष्टांचा नाश करील आणि त्याचा द्राक्षमळा इतर शेतकऱ्यांना देईल, जे त्याला त्यांच्या हंगामात फळे देतील.
42 येशू त्यांना म्हणाला, " तुम्ही पवित्र शास्त्रात कधीच वाचले नाही का की, ज्या दगडाला बांधणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोपऱ्याचा मस्तक झाला: हे प्रभूचे काम आहे आणि ते आपल्या दृष्टीने आश्चर्यकारक आहे?
43 म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, देवाचे राज्य तुमच्याकडून काढून घेतले जाईल आणि त्याची फळे देणाऱ्या राष्ट्राला ते दिले जाईल.
44 आणि जो कोणी या दगडावर पडेल तो तुटून पडेल, पण ज्याच्यावर तो पडेल त्याला भुकटी करील.
45 जेव्हा मुख्य याजक व परुश्यांनी त्याचे दाखले ऐकले तेव्हा तो त्यांच्याविषयी बोलत असल्याचे त्यांना समजले.
46 पण जेव्हा त्यांनी त्याला हात लावायचा प्रयत्न केला तेव्हा त्यांना लोकांची भीती वाटली, कारण त्यांनी त्याला संदेष्टा म्हणून घेतले.

अध्याय 22

1 येशूने उत्तर दिले आणि बोधकथा देऊन त्यांना पुन्हा सांगितले.
2 स्वर्गाचे राज्य एखाद्या विशिष्ट राजासारखे आहे, ज्याने आपल्या मुलासाठी लग्न केले.
3 आणि ज्यांना लग्नासाठी बोलावले होते त्यांना बोलावण्यासाठी त्याने आपल्या नोकरांना पाठवले; पण ते आले नाहीत.
4 पुन्हा, त्याने इतर नोकरांना पाठवले, ज्यांना निमंत्रित केले आहे त्यांना सांगा, पाहा, मी माझे जेवण तयार केले आहे: माझे बैल आणि माझी पुष्ट मुले मारली गेली आहेत आणि सर्व काही तयार आहे: लग्नाला या.
5 पण त्यांनी त्यावर प्रकाश टाकला आणि एकजण त्याच्या शेताकडे, दुसरा त्याच्या व्यापाराकडे गेला.
6 आणि उरलेल्या लोकांनी त्याच्या नोकरांना पकडले, आणि त्यांची विनवणी केली आणि त्यांना ठार मारले.
7 पण जेव्हा राजाने हे ऐकले तेव्हा तो रागावला आणि त्याने आपले सैन्य पाठवले आणि त्या मारेकऱ्यांचा नाश केला आणि त्यांचे शहर जाळून टाकले.
8 मग तो आपल्या नोकरांना म्हणाला, "लग्नाची तयारी आहे, पण ज्यांना बोलावले होते ते योग्य नव्हते.
9 म्हणून तुम्ही राजमार्गावर जा, आणि जितके तुम्हाला सापडतील तितके लग्नासाठी बोली लावा.
10 म्हणून ते नोकर राजमार्गावर गेले आणि त्यांना जेवढे वाईट आणि चांगले सापडले त्यांना एकत्र केले; आणि लग्न पाहुण्यांनी सजवले गेले.
11 राजा पाहुण्यांना भेटायला आत आला, तेव्हा त्याला तिथे एक माणूस दिसला ज्याने लग्नाचे कपडे घातले नव्हते.
12 तो त्याला म्हणाला, मित्रा, लग्नाचे कपडे नसताना तू इथे कसा आलास? आणि तो अवाक झाला.

13 मग राजा नोकरांना म्हणाला, "त्याचे हातपाय बांधा आणि त्याला घेऊन जा आणि बाहेरच्या अंधारात टाका. तेथे रडणे आणि दात खाणे असेल.
14 कारण पुष्कळांना बोलावले जाते, परंतु निवडलेले थोडेच आहेत.
15 मग परुशी गेले आणि त्यांनी त्याला त्याच्या बोलण्यात कसे अडकवायचे याचा सल्ला घेतला.
16 आणि त्यांनी हेरोदीयांसमवेत आपल्या शिष्यांना त्याच्याकडे पाठवले, ते म्हणाले, गुरुजी, आम्हांला माहीत आहे की तुम्ही खरे आहात आणि देवाचा मार्ग सत्याने शिकवता, तुम्ही कोणाचीही पर्वा करत नाही, कारण तुम्ही माणसांची पर्वा करत नाही.
17 म्हणून आम्हाला सांगा, तुम्हाला काय वाटते? सीझरला खंडणी देणे कायदेशीर आहे की नाही?
18 परंतु येशूला त्यांची दुष्टता कळली आणि तो म्हणाला, " अहो ढोंग्यांनो, तुम्ही माझी परीक्षा का घेत आहात?
19 मला खंडणीचे पैसे दाखवा. त्यांनी त्याच्याकडे एक पैसा आणला.
20 आणि तो त्यांना म्हणाला, ही प्रतिमा आणि नाव कोणाचे आहे?
21 ते त्याला म्हणाले, कैसराचे. तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " म्हणून जे जे कैसराचे आहे ते कैसराला द्या. आणि देवाच्या गोष्टी देवाला द्या.
22 जेव्हा त्यांनी हे शब्द ऐकले तेव्हा ते आश्चर्यचकित झाले, आणि त्याला सोडून ते त्यांच्या मार्गाने गेले.
23 त्याच दिवशी पुनरुत्थान नाही असे म्हणणारे सदूकी त्याच्याकडे आले आणि त्यांनी त्याला विचारले,
24 ते म्हणाले, गुरुजी, मोशे म्हणाला, जर एखादा माणूस मेला, त्याला मूल नसले तर त्याच्या भावाने आपल्या पत्नीशी लग्न करावे आणि आपल्या भावासाठी संतती वाढवावी.
25 आता आमच्याबरोबर सात भाऊ होते: आणि पहिल्याने, जेव्हा त्याने एका पत्नीशी लग्न केले होते, तो मरण पावला होता, आणि त्याला काहीही त्रास न होता, त्याने आपल्या पत्नीला आपल्या भावाकडे सोडले.
26 त्याचप्रमाणे दुसरा आणि तिसरा सातवा.
27 आणि सर्वांत शेवटी स्त्रीही मरण पावली.
28 म्हणून पुनरुत्थानात ती सातपैकी कोणाची पत्नी असेल? कारण ती सर्वांकडे होती.
29 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " तुम्ही चुकत आहात, तुम्ही शास्त्रे किंवा देवाचे सामर्थ्य माहीत नाही.
30 कारण पुनरुत्थानात ते लग्न करत नाहीत किंवा लग्नही करत नाहीत, तर ते स्वर्गातील देवाच्या दूतांसारखे आहेत.
31 परंतु मृतांच्या पुनरुत्थानाला स्पर्श करताना, देवाने तुम्हांला जे सांगितले ते तुम्ही वाचले नाही का,
32 मी अब्राहामाचा देव आहे, इसहाकचा देव आहे आणि याकोबाचा देव आहे? देव मेलेल्यांचा नाही तर जिवंतांचा देव आहे.
33 जेव्हा लोकसमुदायाने हे ऐकले तेव्हा ते त्याच्या शिकवणीने थक्क झाले.
34 पण जेव्हा परुश्यांनी ऐकले की त्याने सदूकींना गप्प केले, तेव्हा ते एकत्र जमले.
35 तेव्हा त्यांच्यापैकी एकाने, जो वकील होता, त्याने त्याला प्रश्न विचारला आणि त्याला मोहात पाडून म्हणाला,
36 गुरुजी, नियमशास्त्रातील महान आज्ञा कोणती आहे?
37 येशू त्याला म्हणाला, " तू तुझा देव प्रभू ह्यावर पूर्ण अंतकरणाने, पूर्ण जिवाने व पूर्ण मनाने प्रीति कर.
38 ही पहिली आणि महान आज्ञा आहे.
39 आणि दुसरा त्याच्यासारखाच आहे, तू तुझ्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखी प्रीती कर.
40 या दोन आज्ञांवर सर्व नियमशास्त्र आणि संदेष्टे टांगलेले आहेत.
41 परूशी एकत्र आले असताना येशूने त्यांना विचारले,
42 तुम्ही ख्रिस्ताबद्दल काय विचार करता? तो कोणाचा मुलगा आहे? ते त्याला म्हणतात, दाविदाचा पुत्र.
43 तो त्यांना म्हणाला, मग दावीद आत्म्याने त्याला प्रभु कसा म्हणतो?
44 परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणाला, "मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायाचे आसन करीन तोपर्यंत तू माझ्या उजव्या बाजूला बस.
45 मग दावीद त्याला प्रभू म्हणतो, तर तो त्याचा पुत्र कसा?
46 आणि कोणीही त्याला एक शब्दही उत्तर देऊ शकला नाही आणि त्या दिवसापासून त्याला आणखी प्रश्न विचारण्याचे कोणाचे धाडस झाले नाही.

प्रकरण २३

1 मग येशू लोकसमुदायाशी व त्याच्या शिष्यांशी बोलला.
2 ते म्हणाले, शास्त्री आणि परूशी मोशेच्या आसनावर बसले आहेत.
3 म्हणून ते जे काही तुम्हांला सांगतात ते पाळा आणि ते करा. पण तुम्ही त्यांच्या कृत्यांप्रमाणे वागू नका, कारण ते म्हणतात आणि करत नाहीत.
4 कारण ते जड ओझे बांधून वाहून नेले जातात आणि ते माणसांच्या खांद्यावर ठेवतात. पण ते स्वत: त्यांना त्यांच्या एका बोटाने हलवणार नाहीत.
5 पण त्यांची सर्व कृत्ये ते माणसांना दिसावे म्हणून करतात: ते त्यांच्या अंगरखा रुंद करतात आणि त्यांच्या वस्त्रांच्या सीमा वाढवतात.
6 आणि मेजवानीच्या सर्वात वरच्या खोल्या आणि सभास्थानातील मुख्य आसनांवर प्रेम करा.
7 आणि बाजारात अभिवादन करा, आणि माणसांकडून रब्बी, रब्बी म्हणा.
8 पण तुम्हाला रब्बी म्हणू नका, कारण तुमचा गुरु एकच आहे, ख्रिस्त आहे. आणि तुम्ही सर्व भाऊ आहात.
9 आणि पृथ्वीवर कोणालाही आपला पिता म्हणू नका, कारण तुमचा पिता एकच आहे, जो स्वर्गात आहे.
10 तुम्हांला स्वामी म्हणू नका, कारण तुमचा स्वामी एकच आहे, ख्रिस्त आहे.
11 पण तुमच्यामध्ये जो मोठा असेल तो तुमचा सेवक होईल.
12 आणि जो कोणी स्वत:ला उंच करील तो कमी केला जाईल. आणि जो स्वतला नम्र करतो तो उंच केला जाईल.
13 पण शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही स्वर्गाचे राज्य माणसांविरुद्ध बंद करून ठेवले आहे.
14 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही विधवांची घरे खाऊन टाकता, आणि ढोंगासाठी लांबलचक प्रार्थना करता, म्हणून तुम्हांला मोठी शिक्षा मिळेल.
15 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण एखाद्याला धर्मांतरित करण्यासाठी तुम्ही समुद्र आणि भूमीचा वेध घेत आहात आणि जेव्हा तो बनतो तेव्हा तुम्ही त्याला आपल्यापेक्षा दुप्पट नरकाचे मूल बनवता.

16 अहो, आंधळ्या मार्गदर्शकांनो, तुमचा धिक्कार असो, जे
म्हणतात, जो कोणी मंदिराची शपथ घेतो, तो काहीही नाही. परंतु
जो कोणी मंदिरातील सोन्याची शपथ घेतो तो कर्जदार आहे.
17 अहो मूर्ख आणि आंधळे, कारण सोने मोठे आहे की सोन्याला
पवित्र करणारे मंदिर?
18 आणि, जो कोणी वेदीची शपथ घेतो, तो काहीही नाही. पण जो
कोणी त्याच्यावर असलेल्या देणगीची शपथ घेतो तो दोषी आहे.
19 अहो मूर्ख आणि आंधळ्यांनो, दान अधिक मोठे आहे की दान
पवित्र करणारी वेदी?
20 म्हणून जो कोणी वेदीची शपथ घेतो, तो तिची व तिच्यावरील
सर्व गोष्टींची शपथ घेतो.
21 आणि जो मंदिराची शपथ घेतो, तो मंदिराची आणि त्यात
राहणाऱ्याची शपथ घेतो.
22 आणि जो स्वर्गाची शपथ घेतो, तो देवाच्या सिंहासनाची आणि
त्यावर बसलेल्याची शपथ घेतो.
23 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो!
कारण तुम्ही पुदिना, बडीशेप आणि जिरे यांचा दशमांश देतात
आणि कायदा, न्याय, दया आणि विश्वास या महत्त्वाच्या गोष्टी
वगळल्या आहेत: हे तुम्ही करायला हवे होते, आणि बाकीचे
सोडून देऊ नका.
24 तुम्ही आंधळ्या मार्गदर्शकांनो, जे मुसळ मारतात आणि उंट
गिळतात.
25 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो!
कारण तुम्ही प्याला आणि ताट बाहेरून स्वच्छ करता, पण आत ते
लुबाडणे आणि अतिरेकांनी भरलेले असतात.
26 तू आंधळा परुश्या, प्याला आणि ताटात जे आहे ते आधी
स्वच्छ कर, म्हणजे बाहेरूनही शुद्ध होईल.
27 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो!
कारण तुम्ही पांढऱ्या शुभ्र कबरांसारखे आहात, जे बाहेरून सुंदर
दिसत असले तरी मेलेल्या माणसांच्या हाडांनी आणि सर्व
अस्वच्छतेने भरलेले आहेत.
28 तसे तुम्हीही बाहेरून माणसांना नीतिमान दिसता, पण आतून
ढोंगीपणाने व अधर्माने भरलेले आहात.
29 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो!
कारण तुम्ही संदेष्ट्यांच्या थडग्या बांधता आणि नीतिमानांच्या
कबरेला सजवता.
30 आणि म्हणा, जर आम्ही आमच्या पूर्वजांच्या काळात असतो,
तर आम्ही संदेष्ट्यांच्या रक्तात त्यांच्याबरोबर सहभागी झालो
नसतो.
31 म्हणून ज्यांनी संदेष्ट्यांना मारले त्यांचीच मुले आहात हे तुम्ही
स्वतःसाक्षीदार व्हा.
32 तुम्ही तुमच्या पूर्वजांचे मोजमाप भरा.
33 अहो सापांनो, सापांच्या पिढ्यांनो, तुम्ही नरकाच्या शापापासून
कसे वाचाल?
34 म्हणून, पाहा, मी तुमच्याकडे संदेष्टे, ज्ञानी आणि शास्त्री
पाठवीत आहे; आणि त्यांच्यापैकी काहींना तुम्ही ठार माराल
आणि वधस्तंभावर खिळाल. आणि त्यांच्यापैकी काहींना तुम्ही
तुमच्या सभास्थानात फटके माराल आणि त्यांचा शहरा-नगरात
छळ कराल.
35 यासाठी की, पृथ्वीवर सांडलेले सर्व धार्मिक रक्त तुमच्यावर
येईल, नीतिमान हाबेलच्या रक्तापासून ते बाराखियाचा मुलगा
जखऱ्याच्या रक्तापर्यंत, ज्याला तुम्ही मंदिर आणि वेदी यांच्यामध्ये
मारले.
36 मी तुम्हांला खरे सांगतो, या सर्व गोष्टी या पिढीवर येतील.
37 हे यरुशलेम, यरुशलेम, तू जे संदेष्ट्यांना मारतोस आणि
तुझ्याकडे पाठविलेल्यांना दगडमार करतोस, जशी कोंबडी
आपल्या कोंबड्यांना पंखाखाली गोळा करते तसे मी तुझ्या मुलांना
किती वेळा एकत्र केले असते, पण तू नकोस!
38 पाहा, तुमचे घर तुमच्यासाठी ओसाड पडले आहे.
39 कारण मी तुम्हांला सांगतो, जोपर्यंत तुम्ही म्हणणार नाही,
जोपर्यंत प्रभूच्या नावाने येतो तो धन्य तोपर्यंत तुम्ही मला यापुढे
पाहणार नाही.

प्रकरण २४

1 येशू मंदिरातून निघून गेला आणि त्याचे शिष्य त्याला मंदिराच्या
इमारती दाखवण्यासाठी त्याच्याकडे आले.
2 येशू त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला या सर्व गोष्टी दिसत नाहीत? मी
तुम्हांला खरे सांगतो, इथे एक दगड दुसऱ्यावर ठेवला जाणार
नाही, जो खाली टाकला जाणार नाही.
3 तो जैतुनाच्या डोंगरावर बसला असता शिष्य त्याच्याकडे
एकांतात आले आणि म्हणाले, आम्हांला सांगा, या गोष्टी कधी
होतील? आणि तुझ्या येण्याचे आणि जगाच्या अंताचे चिन्ह काय
असेल?
4 येशूने उत्तर दिले, " सावध राहा की कोणीही तुम्हांला फसवू नये.
5 कारण पुष्कळ लोक माझ्या नावाने येतील आणि म्हणतील, मी
ख्रिस्त आहे. आणि अनेकांना फसवेल.
6 आणि तुम्ही युद्धांबद्दल आणि युद्धांच्या अफवा ऐकाल. तुम्ही
घाबरू नका. कारण या सर्व गोष्टी घडल्या पाहिजेत, पण शेवट
अजून झालेला नाही.
7 कारण राष्ट्र राष्ट्रावर आणि राज्य राज्यावर उठेल: आणि
वेगवेगळ्या ठिकाणी दुष्काळ, रोगराई आणि भूकंप होतील.
8 या सर्व दु:खाची सुरुवात आहेत.
9 मग ते तुम्हांला संकटात सापडण्यासाठी धरून देतील आणि
तुम्हांला ठार करतील आणि माझ्या नावामुळे सर्व राष्ट्रे तुमचा द्वेष
करतील.
10 आणि मग पुष्कळ लोक नाराज होतील, आणि एकमेकांचा
विश्वासघात करतील आणि एकमेकांचा द्वेष करतील.
11 आणि पुष्कळ खोटे संदेष्टे उठतील आणि पुष्कळांना
फसवतील.
12 आणि अधर्म वाढल्यामुळे पुष्कळांचे प्रेम थंड पडेल.
13 पण जो शेवटपर्यंत टिकेल तोच तारला जाईल.
14 आणि राज्याची ही सुवार्ता सर्व राष्ट्रांना साक्ष देण्यासाठी सर्व
जगात गाजवली जाईल; आणि मग शेवट येईल.
15 म्हणून जेव्हा तुम्ही दानीएल संदेष्ट्याने सांगितलेली
वाळवंटाची घृणास्पद गोष्ट पाहाल तेव्हा पवित्र ठिकाणी उभे राहा,
(जो वाचतो त्याने समजून घ्या:)
16 मग जे यहूदीयात असतील त्यांनी डोंगरात पळून जावे.
17 जो घराच्या छपरावर असेल त्याने आपल्या घरातून काही
काढण्यासाठी खाली येऊ नये.
18 जो शेतात असेल त्याने आपले कपडे घ्यायला परत जाऊ नये.
19 आणि त्या दिवसांत जे बाळंत आहेत आणि जे दूध पाजतात
त्यांचा धिक्कार असो.
20 पण तुम्ही हिवाळ्यात किंवा शब्बाथ दिवशी पळून जाऊ नये
म्हणून प्रार्थना करा.

21 कारण तेव्हा फार मोठे संकट येईल, जसे जगाच्या सुरुवातीपासून आजपर्यंत नव्हते, नाही किंवा कधीही होणार नाही.
22 आणि ते दिवस कमी केले जावेत, तर कोणीही वाचणार नाही, परंतु निवडलेल्या लोकांसाठी ते दिवस कमी केले जातील.
23 मग जर कोणी तुम्हांला म्हणेल, पाहा, ख्रिस्त येथे आहे किंवा तेथे आहे. विश्वास ठेवू नका.
24 कारण तेथे खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेष्टे निर्माण होतील आणि महान चिन्हे व चमत्कार दाखवतील. इतके की, जर ते शक्य असेल तर ते निवडून आलेल्या लोकांना फसवतील.
25 पाहा, मी तुम्हाला पूर्वी सांगितले आहे.
26 म्हणून जर ते तुम्हांला म्हणतील, पाहा, तो वाळवंटात आहे. बाहेर जाऊ नकोस, तो गुप्त खोलीत आहे. विश्वास ठेवू नका.
27 कारण जशी वीज पूर्वेकडून बाहेर पडते आणि पश्चिमेला चमकते. तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे आगमन होईल.
28 कारण जेथे प्रेत असेल तेथे गरुड एकत्र येतील.
29 त्या दिवसांच्या संकटानंतर लगेचच सूर्य अंधकारमय होईल, आणि चंद्र प्रकाश देणार नाही, आणि तारे आकाशातून पडतील आणि आकाशातील शक्ती डळमळीत होतील:
30 आणि मग मनुष्याच्या पुत्राचे चिन्ह स्वर्गात दिसून येईल: आणि तेव्हा पृथ्वीवरील सर्व वंश शोक करतील, आणि ते मनुष्याच्या पुत्राला स्वर्गाच्या ढगांमध्ये सामर्थ्याने आणि मोठ्या वैभवाने येताना पाहतील.
31 आणि तो रणशिंगाच्या मोठ्या आवाजासह आपल्या देवदूतांना पाठवील आणि ते त्याच्या निवडलेल्यांना चारही दिशांमधून, स्वर्गाच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत एकत्र करतील.
32 आता अंजिराच्या झाडाची बोधकथा शिका. जेव्हा त्याची फांदी कोमल असते आणि पाने बाहेर पडतात तेव्हा तुम्हाला कळते की उन्हाळा जवळ आला आहे.
33 त्याचप्रमाणे, जेव्हा तुम्ही या सर्व गोष्टी पहाल, तेव्हा ते जवळ आहे, अगदी दाराशी आहे हे समजून घ्या.
34 मी तुम्हांला खरे सांगतो, या सर्व गोष्टी पूर्ण होईपर्यंत ही पिढी नाहीशी होणार नाही.
35 स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होतील, पण माझे शब्द नाहीसे होणार नाहीत.
36 पण त्या दिवसाविषयी आणि त्या घटकाविषयी कोणालाच माहीत नाही, नाही, स्वर्गातील देवदूतांना नाही, फक्त माझ्या पित्याला माहीत नाही.
37 परंतु नोहेचे दिवस जसे होते तसे मनुष्याच्या पुत्राचे आगमन देखील होईल.
38 कारण जलप्रलयापूर्वीच्या दिवसात जसे नोहे तारवात शिरले त्या दिवसापर्यंत ते खात पीत होते, लग्न करत होते आणि लग्न करत होते.
39 आणि पूर येऊन त्या सर्वांना घेऊन जाईपर्यंत कळले नाही. तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे आगमन होईल.
40 मग दोघे शेतात असतील; एक घेतला जाईल आणि दुसरा सोडला जाईल.
41 दोन स्त्रिया गिरणीत दळत असतील. एक घेतला जाईल आणि दुसरा सोडला जाईल.
42 म्हणून सावध राहा, कारण तुमचा प्रभु कोणत्या वेळी येईल हे तुम्हांला माहीत नाही.
43 पण हे जाणून घ्या की, चोर कोणत्या पहाटे येणार हे जर घरच्या मालकाला माहीत असते, तर तो जागृत राहिला असता, आणि त्याचे घर फोडू दिले नसते.
44 म्हणून तुम्हीही तयार राहा, कारण ज्या क्षणी तुम्हाला वाटत नसेल अशा वेळी मनुष्याचा पुत्र येईल.
45 तर विश्वासू आणि शहाणा नोकर कोण आहे, ज्याला त्याच्या मालकाने आपल्या घरातील लोकांना योग्य वेळी अन्न देण्यासाठी अधिकारी केले आहे?
46 धन्य तो नोकर, ज्याला त्याचा मालक आल्यावर असे करताना आढळेल.
47 मी तुम्हांला खरे सांगतो, तो त्याला त्याच्या सर्व मालमत्तेचा अधिकारी करील.
48 पण जर तो दुष्ट सेवक मनात म्हणत असेल, 'माझा स्वामी त्याला येण्यास उशीर करत आहे.
49 आणि तो त्याच्या सहकारी नोकरांना मारायला सुरुवात करेल आणि मद्यधुंद लोकांसोबत खाणे पिणे सुरू करेल.
50 त्या सेवकाचा मालक ज्या दिवशी त्याला शोधत नाही, आणि त्याला माहीत नसलेल्या तासात येईल.
51 आणि त्याला तोडून टाकील आणि ढोंगी लोकांबरोबर त्याचा भाग त्याला नियुक्त करील; तेथे रडणे आणि दात खाणे चालू असेल.

प्रकरण २५

1 मग स्वर्गाच्या राज्याची तुलना दहा कुमारिकांशी केली जाईल, ज्या आपले दिवे घेऊन वराला भेटायला निघाल्या.
2 आणि त्यांच्यापैकी पाच शहाणे होते आणि पाच मूर्ख होते.
3 जे मूर्ख होते त्यांनी दिवे घेतले आणि तेल बरोबर घेतले नाही.
4 पण शहाण्यांनी त्यांच्या दिव्यांबरोबर भांड्यात तेल घेतले.
5 वऱ्हाडी उशीर करत असताना ते सर्व झोपले आणि झोपले.
6 आणि मध्यरात्री एक ओरड झाली, पाहा, वर येत आहे. त्याला भेटायला बाहेर जा.
7 तेव्हा त्या सर्व कुमारिका उठल्या आणि त्यांनी आपले दिवे छाटले.
8 मूर्ख शहाण्यांना म्हणाले, "तुमचे तेल आम्हाला द्या. कारण आमचे दिवे विझले आहेत.
9 पण शहाण्यांनी उत्तर दिले, असे नाही. आमच्यासाठी आणि तुम्हांला पुरेसे नसावे. पण त्याऐवजी जे विकतात त्यांच्याकडे जा आणि स्वतःसाठी खरेदी करा.
10 आणि ते विकत घेण्यासाठी गेले असताना वर आला. आणि जे तयार होते ते त्याच्याबरोबर लग्नाला गेले आणि दार बंद झाले.
11 नंतर इतर कुमारीही आल्या आणि म्हणाल्या, प्रभु, प्रभू, आमच्यासाठी मोकळे करा.
12 पण त्याने उत्तर दिले, मी तुम्हांला खरे सांगतो, मी तुम्हाला ओळखत नाही.
13 म्हणून सावध राहा, कारण मनुष्याचा पुत्र ज्या दिवशी येईल तो दिवस किंवा वेळ तुम्हांला माहीत नाही.
14 कारण स्वर्गाचे राज्य एखाद्या दूरच्या देशात प्रवास करणाऱ्या माणसासारखे आहे, ज्याने स्वतःच्या नोकरांना बोलावले आणि त्यांचे सामान त्यांच्या हाती दिले.
15 आणि त्याने एकाला पाच, दुसऱ्याला दोन आणि दुसऱ्याला एक थैल्या दिल्या. प्रत्येक माणसाला त्याच्या क्षमतेनुसार; आणि लगेच त्याचा प्रवास सुरू केला.
16 मग ज्याला पाच थैल्या मिळाल्या होत्या त्याने जाऊन त्याचा व्यापार केला आणि आणखी पाच थैल्या केल्या.

17 आणि त्याचप्रमाणे ज्याला दोन मिळाले, त्याने आणखी दोन मिळवले.
18 पण ज्याला एक मिळाला होता त्याने जाऊन जमिनीत खणले आणि आपल्या मालकाचे पैसे लपवले.
19 बऱ्याच दिवसांनी त्या नोकरांचा मालक आला आणि त्यांचा हिशेब घेतो.
20 आणि म्हणून ज्याला पाच थैल्या मिळाल्या होत्या तो आला आणि आणखी पाच थैल्या घेऊन आला आणि म्हणाला, "प्रभु, तू मला पाच थैल्या दिल्यास: पाहा, मी त्यांच्या व्यतिरिक्त आणखी पाच थैल्या मिळवल्या आहेत.
21 त्याचा स्वामी त्याला म्हणाला, "शाब्बास, चांगला आणि विश्वासू सेवक, तू काही गोष्टींवर विश्वासू आहेस, मी तुला अनेक गोष्टींवर अधिपती करीन; तुझ्या स्वामीच्या आनंदात जा.
22 ज्याला दोन थैल्या मिळाले होते तोही आला आणि म्हणाला, "प्रभु, तू मला दोन थैल्या दिल्यास: पाहा, त्यांच्या व्यतिरिक्त मी आणखी दोन थैल्या मिळवल्या आहेत.
23 त्याचा स्वामी त्याला म्हणाला, "शाब्बास, चांगला आणि विश्वासू नोकर. तू काही गोष्टींवर विश्वासू आहेस, मी तुला अनेक गोष्टींवर अधिपती करीन: तुझ्या स्वामीच्या आनंदात सामील हो.
24 मग ज्याला एक थैली मिळाली होती तो आला आणि म्हणाला, "प्रभु, मला माहीत होते की तू कठोर माणूस आहेस, तू जिथे पेरणी केली नाहीस तिथे कापणी करतोस आणि जिथे पेरणी केली नाहीस तिथे गोळा करतोस.
25 तेव्हा मी घाबरलो आणि गेलो आणि तुझी प्रतिभा जमिनीत लपवून ठेवली.
26 मालकाने उत्तर दिले, "तू दुष्ट आणि आळशी नोकर आहेस, तुला माहीत आहे की मी पेरले नाही तिथे कापणी करतो आणि जिथे पेरणी केली नाही तिथे गोळा करतो.
27 म्हणून तू माझे पैसे देवाणघेवाण करणाऱ्यांकडे ठेवले पाहिजेत आणि मग मी येताना मला माझे पैसे व्याजाने मिळाले पाहिजेत.
28 म्हणून त्याच्याकडून थैल्या घ्या आणि ज्याच्याकडे दहा थैल्या आहेत त्याला द्या.
29 कारण ज्याच्याकडे आहे त्या प्रत्येकाला दिले जाईल आणि त्याच्याकडे विपुलता असेल, परंतु ज्याच्याकडे नाही त्याच्याकडून जे आहे तेही काढून घेतले जाईल.
30 आणि फायद्य नसलेल्या नोकराला बाहेरच्या अंधारात टाका. तेथे रडणे आणि दात खाणे चालू असेल.
31 जेव्हा मनुष्याचा पुत्र आपल्या वैभवात येईल आणि त्याच्याबरोबर सर्व पवित्र देवदूत येतील, तेव्हा तो त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसेल:
32 आणि त्याच्यापुढे सर्व राष्ट्रे एकत्र केली जातील; आणि मेंढपाळ जसा मेंढरांना शेळ्यांपासून वेगळे करतो तसे तो त्यांना एकमेकांपासून वेगळे करील.
33 आणि तो मेंढरांना आपल्या उजव्या बाजूला ठेवील, परंतु शेळ्यांना डावीकडे ठेवील.
34 मग राजा त्यांच्या उजवीकडे त्यांना म्हणेल, या, माझ्या पित्याच्या आशीर्वादित लोकांनो, जगाच्या स्थापनेपासून तुमच्यासाठी तयार केलेल्या राज्याचे वतन घ्या.
35 कारण मी भुकेला होतो, आणि तुम्ही मला मांस दिले; मी तहानेला होतो आणि तुम्ही मला प्यायला दिले: मी एक अनोळखी होतो आणि तुम्ही मला घेतले.
36 नग्न, आणि तुम्ही मला कपडे घातले: मी आजारी होतो, आणि तुम्ही माझी भेट घेतली: मी तुरुंगात होतो आणि तुम्ही माझ्याकडे आलात.
37 तेव्हा नीतिमान लोक त्याला उत्तर देतील, 'प्रभु, आम्ही तुला कधी भुकेले पाहिले आणि खायला दिले? किंवा तहानलेला, आणि तुला प्यायला दिले?
38 आम्ही तुला अनोळखी पाहिले आणि तुला कधी आत घेतले? किंवा नग्न, आणि तुला वस्त्र?
39 किंवा आम्ही तुला आजारी किंवा तुरुंगात कधी पाहिले आणि तुझ्याकडे कधी आलो?
40 आणि राजा त्यांना उत्तर देईल, मी तुम्हांला खरे सांगतो, या माझ्या भावांपैकी सर्वात लहान असलेल्यांपैकी एकासाठी तुम्ही हे केले आहे, ते तुम्ही माझ्यासाठी केले आहे.
41 मग तो त्यांना डाव्या हातालाही म्हणेल, 'तुम्ही शापित हो, माझ्यापासून निघून जा, अनंतकाळच्या अग्नीत, जो सैतान आणि त्याच्या दूतांसाठी तयार केला आहे.
42 कारण मी भुकेला होतो आणि तुम्ही मला अन्न दिले नाही; मी तहानेला होतो आणि तुम्ही मला प्यायला दिले नाही.
43 मी एक अनोळखी होतो, आणि तुम्ही मला नेले नाही: नग्न, आणि तुम्ही मला कपडे घातले नाही: आजारी आणि तुरुंगात, आणि तुम्ही माझी भेट घेतली नाही.
44 मग तेही त्याला उत्तर देतील की, प्रभु, आम्ही तुला कधी भुकेलेला, तहानेला, किंवा परका, नग्न, आजारी किंवा तुरुंगात पाहिले आणि तुझी सेवा केली नाही?
45 मग तो त्यांना उत्तर देईल, मी तुम्हांला खरे सांगतो, कारण तुम्ही यातील लहानातील एकासाठीही ते केले नाही, तर तुम्ही माझ्यासाठी ते केले नाही.
46 आणि ते सार्वकालिक शिक्षेत जातील, परंतु नीतिमान अनंतकाळच्या जीवनात जातील.

प्रकरण २६

1 आणि असे झाले की, जेव्हा येशूने हे सर्व बोलणे संपवले तेव्हा तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला,
2 दोन दिवसांनी वल्हांडणाचा सण आहे आणि मनुष्याच्या पुत्राला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी धरून दिले जाईल हे तुम्हांला माहीत आहे.
3 मग मुख्य याजक, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि लोकांचे वडील यांना कयफा नावाच्या प्रमुख याजकाच्या वाड्यात एकत्र केले.
4 आणि त्यांनी येशूला चतुराईने पकडून ठार मारण्याचा सल्ला दिला.
5 पण ते म्हणाले, सणाच्या दिवशी नको, यासाठी की लोकांमध्ये गोंधळ उडेल.
6 आता जेव्हा येशू बेथानी येथे शिमोन कुष्ठरोग्याच्या घरी होता.
7 तेव्हा एक स्त्री त्याच्याकडे आली, तिच्याकडे अलाबास्टरची एक अतिशय मौल्यवान अत्तराची पेटी होती, आणि तो जेवत असताना त्याच्या डोक्यावर ओतला.
8 पण जेव्हा त्याच्या शिष्यांनी हे पाहिले तेव्हा ते रागावले आणि म्हणाले, हा वाया कशासाठी?
9 कारण हे मलम बहुधा विकून गरिबांना दिले गेले असते.
10 जेव्हा येशूला ते समजले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही त्या स्त्रीला का त्रास देता? कारण तिने माझ्यावर चांगले काम केले आहे.

11 कारण गरीब लोक नेहमी तुमच्यासोबत असतात. पण मी तुमच्याकडे नेहमीच नसतो.
12 कारण तिने हे मलम माझ्या अंगावर ओतले आहे, माझ्या दफनासाठी केले आहे.
13 मी तुम्हांला खरे सांगतो, सर्व जगात जेथे जेथे ही सुवार्ता सांगितली जाईल, तेथे या स्त्रीने केलेले हे देखील तिच्या स्मरणार्थ सांगितले जाईल.
14 तेव्हा बारा जणांपैकी एक, ज्याला यहूदा इस्कर्योत म्हणतात, तो मुख्य याजकांकडे गेला.
15 आणि त्यांना म्हणाला, "तुम्ही मला काय द्याल आणि मी त्याला तुमच्या हाती देईन? आणि त्यांनी त्याच्याशी तीस चांदीच्या नाण्यांचा करार केला.
16 तेव्हापासून तो त्याला धरून देण्याची संधी शोधू लागला.
17 बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी शिष्य येशूकडे आले आणि म्हणाले, "आम्ही तुझ्यासाठी वल्हांडण सणाच्या जेवणाची तयारी करू असे तुला कुठे आवडेल?
18 तो म्हणाला, " अशा माणसाकडे नगरात जा आणि त्याला सांग, गुरु म्हणतो, माझी वेळ जवळ आली आहे. मी माझ्या शिष्यांसह तुझ्या घरी वल्हांडण सण पाळीन.
19 आणि येशूने त्यांना नेमले तसे शिष्यांनी केले. त्यांनी वल्हांडण सणाची तयारी केली.
20 संध्याकाळ झाल्यावर तो बारा शिष्यांबरोबर बसला.
21 ते जेवत असताना तो म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुमच्यापैकी एक माझा विश्वासघात करील.
22 ते खूप दु:खी झाले आणि प्रत्येकजण त्याला म्हणू लागला, प्रभु, तो मीच आहे ना?
23 त्याने उत्तर दिले, " जो माझ्याबरोबर ताटात हात बुडवतो तोच माझा विश्वासघात करील.
24 मनुष्याचा पुत्र त्याच्याविषयी लिहिल्याप्रमाणे जातो, परंतु ज्याच्याद्वारे मनुष्याच्या पुत्राचा विश्वासघात केला जातो त्या मनुष्याचा धिक्कार असो! जर तो जन्मला नसता तर त्या माणसासाठी चांगले झाले असते.
25 तेव्हा त्याचा विश्वासघात करणाऱ्या यहूदाने उत्तर दिले, गुरुजी, तो मीच आहे का? तो त्याला म्हणाला, तू म्हणालास.
26 ते जेवत असताना, येशूने भाकर घेतली आणि आशीर्वाद दिला आणि तो मोडला आणि शिष्यांना दिला आणि म्हणाला, घ्या, खा. हे माझे शरीर आहे.
27 मग त्याने प्याला घेतला आणि उपकार मानले आणि तो त्यांना दिला आणि म्हणाला, " तुम्ही सर्व प्या.
28 कारण हे नवीन कराराचे माझे रक्त आहे, जे पापांची क्षमा करण्यासाठी अनेकांसाठी सांडले जाते.
29 पण मी तुम्हांला सांगतो, द्राक्षवेलीचे हे फळ मी यापुढे पिणार नाही, जोपर्यंत मी माझ्या पित्याच्या राज्यात तुमच्याबरोबर नवीन पिणार नाही.
30 आणि त्यांनी भजन गाऊन झाल्यावर ते जैतुनाच्या डोंगरावर गेले.
31 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, " आज रात्री माझ्यामुळे तुम्हा सर्वांचे मन दुखावले जाईल: कारण असे लिहिले आहे की, मी मेंढपाळाला मारीन आणि कळपातील मेंढरे विखुरली जातील.
32 पण मी पुन्हा उठल्यावर तुमच्या आधी गालीलात जाईन.
33 पेत्राने त्याला उत्तर दिले, "तुझ्यामुळे सर्व लोक दुखावले जातील, तरी मी कधीही नाराज होणार नाही.
34 येशू त्याला म्हणाला, मी तुला खरे सांगतो, आज रात्री कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू मला तीनदा नाकारशील.
35 पेत्र त्याला म्हणाला, मला तुझ्याबरोबर मरावे लागले तरी मी तुला नाकारणार नाही. तसेच सर्व शिष्य म्हणाले.
36 मग येशू त्यांच्याबरोबर गेथशेमाने नावाच्या ठिकाणी आला आणि शिष्यांना म्हणाला, मी तिकडे जाऊन प्रार्थना करेपर्यंत तुम्ही इथेच बसा.
37 आणि त्याने पेत्र आणि जब्दीच्या दोन मुलांना बरोबर घेतले आणि तो खूप दु:खी आणि जड होऊ लागला.
38 मग तो त्यांना म्हणाला, " माझा जीव खूप दु:खी आहे, अगदी मरेपर्यंत. तुम्ही इथेच थांबा आणि माझ्याबरोबर पहा.
39 आणि तो थोडा पुढे गेला आणि तोंडावर टेकून प्रार्थना करून म्हणाला, " हे माझ्या पित्या, जर शक्य असेल तर हा प्याला माझ्यापासून दूर जावो; तरीसुद्धा माझ्या इच्छेप्रमाणे नाही, तर तुझी इच्छा आहे.
40 आणि तो शिष्यांकडे आला आणि त्यांना झोपलेले पाहिले आणि पेत्राला म्हणाला, " काय, तुम्ही माझ्याबरोबर एक तासही जागू शकला नाही?
41 जागृत राहा आणि प्रार्थना करा, की तुम्ही मोहात पडू नका: आत्मा खरोखर तयार आहे, परंतु देह दुर्बल आहे.
42 तो पुन्हा दुसऱ्यांदा निघून गेला आणि त्याने प्रार्थना केली, " हे माझ्या पित्या, मी प्याल्याशिवाय हा प्याला माझ्यापासून निघून गेला नाही तर तुझी इच्छा पूर्ण होईल.
43 आणि तो आला आणि त्यांना पुन्हा झोपलेले दिसले, कारण त्यांचे डोळे जड झाले होते.
44 आणि तो त्यांना सोडून पुन्हा निघून गेला आणि तिसऱ्यांदा त्याच शब्दांनी प्रार्थना केली.
45 मग तो आपल्या शिष्यांकडे आला आणि त्यांना म्हणाला, " आता झोपा आणि विश्रांती घ्या: पाहा, वेळ जवळ आली आहे आणि मनुष्याचा पुत्र पापी लोकांच्या हाती धरून दिला जात आहे.
46 ऊठ, आपण जाऊ या; पाहा, जो माझा विश्वासघात करतो तो जवळ आहे.
47 आणि तो बोलत असतानाच बारा शिष्यांपैकी एक यहूदा आला आणि त्याच्याबरोबर मुख्य याजक आणि लोकांचे वडील यांचा मोठा जमाव तलवारी व काठे घेऊन आला.
48 ज्याने त्याचा विश्वासघात केला त्याने त्यांना एक खूण दिली की, मी ज्याचे चुंबन घेईन तोच तो आहे: त्याला धरा.
49 तो लगेच येशूकडे आला आणि म्हणाला, "गुरुजी, नमस्कार असो. आणि त्याचे चुंबन घेतले.
50 येशू त्याला म्हणाला, " मित्रा, तू का आलास? मग ते आले आणि त्यांनी येशूवर हात ठेवून त्याला धरले.
51 आणि पाहा, येशूबरोबर असलेल्यांपैकी एकाने हात पुढे करून तलवार उपसली आणि मुख्य याजकाच्या नोकरावर वार करून त्याचा कान कापला.
52 मग येशू त्याला म्हणाला, " तुझी तलवार पुन्हा त्याच्या जागी ठेव.
53 मी आता माझ्या पित्याला प्रार्थना करू शकत नाही आणि तो मला देवदूतांच्या बाराहून अधिक सैन्य देईल असे तुला वाटते का?
54 पण मग शास्त्रवचनांची पूर्तता कशी होईल?
55 त्याच वेळी येशू लोकसमुदायाला म्हणाला, " तुम्ही मला पकडण्यासाठी तलवारी व काठे घेऊन चोरासारखे बाहेर आला आहात काय? मी तुमच्याबरोबर दररोज मंदिरात बसून शिकवत असे, आणि तुम्ही मला धरले नाही.

56 पण हे सर्व यासाठी केले की, संदेष्ट्यांचे शास्त्र पूर्ण व्हावे. मग सर्व शिष्य त्याला सोडून पळून गेले.
57 आणि ज्यांनी येशूला धरले होते त्यांनी त्याला कयफा या प्रमुख याजकाकडे नेले, जेथे नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडीलजन जमले होते.
58 पण पेत्र त्याच्यामागे दुरूनच महायाजकाच्या राजवाड्यात गेला आणि आत गेला आणि शेवट पाहण्यासाठी नोकरांसोबत बसला.
59 आता मुख्य याजक, वडीलजन आणि सर्व सभा येशूला जिवे मारण्यासाठी खोटी साक्ष शोधू लागले.
60 पण एकही सापडला नाही: होय, पुष्कळ खोटे साक्षीदार आले, तरीही त्यांना एकही सापडला नाही. शेवटी दोन खोटे साक्षीदार आले,
61 आणि म्हणाला, हा माणूस म्हणाला, मी देवाचे मंदिर नष्ट करू शकतो आणि ते तीन दिवसांत बांधू शकतो.
62 तेव्हा महायाजक उठला आणि त्याला म्हणाला, "तू काहीच उत्तर देत नाहीस काय? ते तुझ्याविरुद्ध काय साक्ष देत आहेत?
63 पण येशू शांत राहिला. तेव्हा प्रमुख याजकाने त्याला उत्तर दिले, "मी तुला जिवंत देवाची शपथ देतो की तू देवाचा पुत्र ख्रिस्त आहेस की नाही हे सांग.
64 येशू त्याला म्हणाला, तू म्हणालास, तरीसुद्धा मी तुम्हांला सांगतो, यापुढे तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला सामर्थ्याच्या उजवीकडे बसलेला आणि आकाशाच्या ढगांत येताना पाहाल.
65 तेव्हा मुख्य याजकाने आपले कपडे फाडले आणि म्हणाला, "तो देवानिंदा बोलला आहे. आम्हाला आणखी साक्षीदारांची काय गरज आहे? पाहा, आता तुम्ही त्याची निंदा ऐकली आहे.
66 तुम्हाला काय वाटते? त्यांनी उत्तर दिले, तो मरणाचा दोषी आहे.
67 मग त्यांनी त्याच्या तोंडावर थुंकले आणि त्याला मारले. आणि इतरांनी त्याच्या हाताच्या तळव्याने त्याला मारले,
68 ते म्हणाले, "ख्रिस्त, आम्हांला सांग, तुला मारणारा कोण आहे?
69 पेत्र बाहेर राजवाड्यात बसला होता, आणि एक मुलगी त्याच्याकडे आली आणि म्हणाली, "तूही गालीलच्या येशूबरोबर होतास.
70 पण त्याने सर्वांसमोर नाकारले आणि म्हणाला, "तू काय म्हणतोस ते मला माहीत नाही.
71 तो बाहेर ओसरीत गेला तेव्हा दुसऱ्या एका दासीने त्याला पाहिले आणि तेथे असलेल्यांना म्हणाली, "हा माणूस नासरेथच्या येशूबरोबर होता.
72 आणि तो पुन्हा शपथ घेऊन नाकारला, मी त्या माणसाला ओळखत नाही.
73 थोड्या वेळाने जे त्याच्याजवळ उभे होते ते त्याच्याकडे आले आणि पेत्राला म्हणाले, "खरोखर तू देखील त्यांच्यापैकीच आहेस. कारण तुझे बोलणे तुला फसवते.
74 मग तो शाप देऊ लागला व शपथ घेऊ लागला, "मी त्या माणसाला ओळखत नाही. आणि लगेच कोंबडा दल.
75 आणि पेत्राला येशूचे शब्द आठवले, जे त्याला म्हणाले होते, "कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू मला तीनदा नाकारशील. आणि तो बाहेर गेला आणि खूप रडला.

प्रकरण २७

1 जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा सर्व मुख्य याजकांनी आणि लोकांच्या वडीलधाऱ्यांनी येशूला जिवे मारण्याचा कट केला.
2 आणि जेव्हा त्यांनी त्याला बांधले, तेव्हा ते त्याला घेऊन गेले आणि राज्यपाल पंतय पिलात याच्या हाती दिले.
3मग ज्या यहूदाने त्याचा विश्वासघात केला होता, जेव्हा त्याने पाहिले की तो दोषी ठरला आहे, त्याने स्वतला पश्चात्ताप केला आणि मुख्य याजक व वडीलजन यांच्याकडे तीस चांदीची नाणी परत आणली.
4 म्हणे, मी पाप केले आहे की मी निर्दोष रक्ताचा विश्वासघात केला आहे. आणि ते म्हणाले, आम्हाला ते काय आहे? आपण ते पाहू.
5 आणि त्याने चांदीचे तुकडे मंदिरात टाकून दिले, आणि निघून गेला आणि त्याने गळफास लावून घेतला.
6 मुख्य याजकांनी ते चांदीचे तुकडे घेतले आणि ते म्हणाले, "ते भांडारात ठेवणे योग्य नाही कारण रक्ताची किंमत आहे.
7 आणि त्यांनी मसलत केली आणि अनोळखी लोकांना पुरण्यासाठी कुंभाराचे शेत विकत घेतले.
8 म्हणून त्या शेताला आजपर्यंत रक्ताचे शेत असे म्हणतात.
9 तेव्हा जेरेमी संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण झाले.
10 आणि प्रभूने मला नियुक्त केल्याप्रमाणे ते कुंभाराच्या शेतासाठी दिले.
11 तेव्हा येशू राज्यपालासमोर उभा राहिला आणि राज्यपालाने त्याला विचारले, "तू यहूद्यांचा राजा आहेस का? येशू त्याला म्हणाला, तू म्हणतोस.
12 जेव्हा त्याच्यावर मुख्य याजक व वडीलजन यांच्यावर आरोप लावण्यात आले तेव्हा त्याने काहीच उत्तर दिले नाही.
13 मग पिलात त्याला म्हणाला, "ते तुझ्याविरुद्ध किती साक्ष देतात हे तू ऐकत नाहीस काय?
14 आणि त्याने त्याला एक शब्दही उत्तर दिले नाही. इतके की राज्यपालांना आश्चर्य वाटले.
15 आता त्या मेजवानीच्या वेळी राज्यपाल लोकांसाठी एका कैद्याला सोडणार होते, ज्याला ते हवे होते.
16 तेव्हा त्यांच्याकडे बरब्बा नावाचा एक प्रसिद्ध कैदी होता.
17 म्हणून जेव्हा ते एकत्र जमले, तेव्हा पिलात त्यांना म्हणाला, "मी तुम्हांला कोणाला सोडीन? बरब्बा, की येशू ज्याला ख्रिस्त म्हणतात?
18 कारण त्याला माहीत होते की ईर्ष्यापोटी त्यांनी त्याला सोडवले आहे.
19 जेव्हा तो न्यायासनावर बसला होता, तेव्हा त्याच्या पत्नीने त्याला निरोप पाठवला, "त्या न्यायी माणसाशी तुझा काहीही संबंध नाही; कारण आज स्वप्नात त्याच्यामुळे मी पुष्कळ दु:ख भोगले आहे.
20 पण मुख्य याजकांनी व वडीलजनांनी लोकसमुदायाचे मन वळवले की त्यांनी बरब्बाला विचारावे आणि येशूचा नाश करावा.
21 राज्यपालाने त्यांना उत्तर दिले, "मी तुम्हा दोघांपैकी कोणाला सोडावे? ते म्हणाले, बरब्बास.
22 पिलात त्यांना म्हणाला, "मग ज्याला ख्रिस्त म्हणतात त्या येशूचे मी काय करू? ते सर्व त्याला म्हणाले, त्याला वधस्तंभावर खिळू दे.
23 राज्यपाल म्हणाला, "का, त्याने काय वाईट केले आहे? पण ते अधिक मोठ्याने ओरडून म्हणाले, त्याला वधस्तंभावर खिळा.
24 जेव्हा पिलाताने पाहिले की तो काहीही जिंकू शकत नाही, उलट गोंधळ झाला आहे, तेव्हा त्याने पाणी घेतले आणि

लोकसमुदायासमोर आपले हात धुतले आणि म्हणाला, या न्यायी माणसाच्या रक्तापासून मी निर्दोष आहे.
25 तेव्हा सर्व लोकांना उत्तर दिले, "त्याचे रक्त आम्हांला व आमच्या मुलांवर असो.
26 नंतर त्याने बरब्बास त्यांच्यासाठी सोडले आणि त्याने येशूला फटके मारून वधस्तंभावर खिळण्यासाठी त्याच्या स्वाधीन केले.
27 मग राज्यपालाच्या शिपायांनी येशूला सामान्य सभागृहात नेले आणि सर्व सैनिकांचा तुकडा त्याच्याकडे जमा केला.
28 आणि त्यांनी त्याचे कपडे काढले आणि त्याला लाल रंगाचा झगा घातला.
29 आणि त्यांनी काट्यांचा मुकुट तयार केल्यावर तो त्याच्या डोक्यावर ठेवला आणि त्याच्या उजव्या हातात एक काठी ठेवली; आणि त्याच्यापुढे गुडघा टेकवून त्याची थट्टा केली आणि म्हणाले, "यहूद्यांच्या राजाला नमस्कार असो!
30 आणि त्यांनी त्याच्यावर थुंकले आणि वेळू घेऊन त्याच्या डोक्यावर मारले.
31 आणि त्यांनी त्याची थट्टा केल्यावर, त्यांनी त्याच्यापासून झगा काढून घेतला, आणि त्याचे स्वतःचे कपडे त्याच्या अंगावर घातले आणि त्याला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी नेले.
32 आणि जेव्हा ते बाहेर आले, तेव्हा त्यांना सायमन नावाचा कुरेनेचा एक मनुष्य दिसला; त्याला त्यांनी त्याचा वधस्तंभ वाहण्यास भाग पाडले.
33 आणि जेव्हा ते गोलगोथा नावाच्या ठिकाणी, म्हणजे कवटीच्या ठिकाणी आले.
34 त्यांनी त्याला पित्तमिश्रित व्हिनेगर प्यायला दिले; पण त्याने त्याचा आस्वाद घेतल्यावर तो प्याला नाही.
35 आणि त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले आणि चिठ्ठ्या टाकून त्याची वस्त्रे वाटली: संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून त्यांनी माझे कपडे त्यांच्यात वाटून घेतले आणि माझ्या वस्त्रावर त्यांनी चिठ्ठ्या टाकल्या.
36 ते तेथे बसून त्याला पाहत होते.
37 आणि त्याच्या डोक्यावर आरोप लिहिला, हा यहूद्यांचा राजा येशू आहे.
38 तेव्हा त्याच्याबरोबर दोन चोरांना वधस्तंभावर खिळले होते, एक उजव्या बाजूला आणि दुसरा डावीकडे.
39 आणि तेथून जाणारे लोक त्याची निंदा करू लागले, डोके हलवत होते.
40 आणि म्हणाला, "मंदिराचा नाश करणारा आणि तीन दिवसांत बांधणारा तू स्वतला वाचव. जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर वधस्तंभावरून खाली ये.
41 त्याचप्रमाणे मुख्य याजक, शास्त्री व वडीलजनही त्याची थट्टा करत म्हणाले,
42 त्याने इतरांना वाचवले; तो स्वतला वाचवू शकत नाही. जर तो इस्रायलचा राजा असेल तर त्याला आता वधस्तंभावरून खाली येऊ द्या आणि आम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवू.
43 त्याने देवावर विश्वास ठेवला; त्याला हवे असेल तर त्याला आताच सोडवावे, कारण तो म्हणाला, मी देवाचा पुत्र आहे.
44 ज्या चोरांना त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले होते त्यांनीही त्याचे दात पाडले.
45 सहाव्या तासापासून नवव्या तासापर्यंत सर्व देशावर अंधार होता.
46 आणि नवव्या तासाच्या सुमारास येशू मोठ्याने ओरडला, " एली, एली, लामा सबख्थनी? म्हणजे माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू माझा त्याग का केलास?
47 जे तेथे उभे होते त्यांच्यापैकी काहींनी हे ऐकले तेव्हा ते म्हणाले, "हा मनुष्य एलियाला बोलावत आहे.
48 आणि त्यांच्यापैकी एकाने लगेच धावत जाऊन स्पंज घेतला आणि त्यात व्हिनेगर भरला, आणि एका रीतीवर ठेवला आणि त्याला प्यायला दिले.
49 बाकीचे म्हणाले, "चल, एलिया त्याला वाचवायला येईल की नाही ते पाहू.
50 येशूने पुन्हा मोठ्याने हाक मारली तेव्हा त्याने भूत सोडले.
51 आणि पाहा, मंदिराचा पडदा वरपासून खालपर्यंत दोन तुकडे झाला होता. पृथ्वी हादरली आणि खडक फाटले.
52 आणि कबरे उघडण्यात आली; आणि झोपलेल्या संतांचे अनेक शरीर उठले,
53 आणि त्याच्या पुनरुत्थानानंतर कबरेतून बाहेर आला, आणि पवित्र शहरात गेला आणि अनेकांना दर्शन दिले.
54 जेव्हा सेनाधिकारी आणि त्याच्याबरोबर जे येशूवर लक्ष ठेवत होते, त्यांनी भूकंप आणि जे काही घडले ते पाहिले तेव्हा ते खूप घाबरले आणि म्हणाले, "खरोखर हा देवाचा पुत्र होता.
55 आणि पुष्कळ स्त्रिया दुरून पाहत होत्या, ज्या गालीलाहून येशूच्या मागे येत होत्या, त्याची सेवा करत होत्या.
56 त्यात मरीया मग्दालिया, याकोब व योसेस यांची आई मरीया आणि जब्दीच्या मुलांची आई होती.
57 संध्याकाळ झाली तेव्हा, अरिमथिया येथील योसेफ नावाचा एक श्रीमंत मनुष्य आला, जो स्वतःयेशूचा शिष्य होता.
58 तो पिलाताकडे गेला आणि त्याने येशूचे शरीर मागितले. मग पिलाताने प्रेत देण्याची आज्ञा केली.
59 आणि योसेफाने प्रेत घेतल्यावर ते तागाच्या स्वच्छ कपड्यात गुंडाळले.
60 आणि त्याने ते खडकात खोदून काढलेल्या त्याच्या स्वत:च्या नवीन थडग्यात ठेवले; आणि कबरेच्या दाराशी मोठा दगड लोटून तो निघून गेला.
61 आणि मरीया मग्दालिया आणि दुसरी मरीया कबरीसमोर बसल्या होत्या.
62 आता दुसऱ्या दिवशी म्हणजे तयारीच्या दिवसानंतर मुख्य याजक आणि परुशी पिलाताकडे एकत्र आले.
63 ते म्हणाले, महाराज, आम्हांला आठवते की तो फसवणारा माणूस जिवंत असताना म्हणाला होता की, तीन दिवसांनी मी पुन्हा उठेन.
64 म्हणून तिसऱ्या दिवसापर्यंत थडग्याची खात्री करा, असे करू नका, असे नाही की रात्री त्याचे शिष्य येऊन त्याला चोरून नेतील आणि लोकांना म्हणतील, तो मेलेल्यांतून उठला आहे, त्यामुळे शेवटची चूक पहिल्यापेक्षा वाईट होईल.
65 पिलात त्यांना म्हणाला, "तुमच्याकडे पहारा आहे.
66 म्हणून त्यांनी जाऊन कबरेची खात्री केली, दगडावर शिक्का मारला आणि पहारा ठेवला.

धडा २८

1 शब्बाथाच्या शेवटी, आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी पहाट होऊ लागली, तेव्हा मरीया मग्दालिया आणि दुसरी मरीया कबर पाहण्यासाठी आल्या.

2 आणि पाहा, एक मोठा भूकंप झाला; कारण प्रभूचा दूत स्वर्गातून खाली आला आणि आला आणि त्याने दारातील दगड मागे सरकवला आणि त्यावर बसला.
3 त्याचा चेहरा विजेसारखा आणि त्याचे कपडे बर्फासारखे पांढरे होते.
4 त्याच्या भीतीने पहारेकरी थरथर कापले आणि मेल्यासारखे झाले.
5 आणि देवदूताने स्त्रियांना उत्तर दिले, "भिऊ नका, कारण मला माहीत आहे की, तुम्ही वधस्तंभावर खिळलेल्या येशूला शोधत आहात.
6 तो येथे नाही, कारण त्याने म्हटल्याप्रमाणे तो उठला आहे. या, प्रभु जेथे ठेवले होते ते ठिकाण पहा.
7 आणि लवकर जा आणि त्याच्या शिष्यांना सांग की तो मेलेल्यांतून उठला आहे. आणि पाहा, तो तुमच्या अगोदर गालीलात जात आहे. तेथे तुम्ही त्याला पाहाल. मी तुम्हांला सांगितले आहे.
8 आणि ते भयभीत आणि मोठ्या आनंदाने थडग्यातून निघून गेले. आणि त्याच्या शिष्यांना सांगण्यासाठी धावले.
9 आणि ते त्याच्या शिष्यांना सांगायला गेले असता, पाहा, येशू त्यांना भेटला आणि म्हणाला, सर्वांचा जयजयकार झाला. आणि त्यांनी येऊन त्याचे पाय धरले व त्याला नमन केले.
10 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, भिऊ नका, जा माझ्या भावांना सांगा की ते गालीलात जातील आणि तेथे ते मला पाहतील.
11 जेव्हा ते जात होते, तेव्हा पाहा, काही पहारेकरी शहरात आले आणि त्यांनी मुख्य याजकांना घडलेल्या सर्व गोष्टी सांगितल्या.
12 आणि जेव्हा ते वडीलधाऱ्यांसह जमले आणि त्यांनी मसलत केली तेव्हा त्यांनी शिपायांना मोठी रक्कम दिली.
13 ते म्हणाले, "सांगा, रात्री त्याचे शिष्य आले आणि आम्ही झोपलो असताना त्याला चोरून नेले.
14 आणि जर हे राज्यपालाच्या कानावर पडले तर आम्ही त्याचे मन वळवू आणि तुम्हाला सुरक्षित करू.
15 म्हणून त्यांनी पैसे घेतले आणि त्यांना शिकवल्याप्रमाणे केले आणि आजपर्यंत यहूद्यांमध्ये ही म्हण प्रचलित आहे.
16 मग अकरा शिष्य गालीलात, येशूने त्यांना नेमलेल्या डोंगरावर गेले.
17 आणि जेव्हा त्यांनी त्याला पाहिले तेव्हा त्यांनी त्याला नमन केले, परंतु काहींना शंका वाटली.
18 आणि येशू त्यांच्याकडे आला आणि म्हणाला, " स्वर्गात आणि पृथ्वीवर सर्व शक्ती मला देण्यात आली आहे.
19 म्हणून तुम्ही जा आणि सर्व राष्ट्रांना शिकवा, त्यांना पित्याच्या, पुत्राच्या आणि पवित्र आत्म्याच्या नावाने बाप्तिस्मा द्या.
20 मी तुम्हांला सांगितलेल्या सर्व गोष्टींचे पालन करण्यास त्यांना शिकवा: आणि, पाहा, मी जगाच्या शेवटपर्यंत तुमच्याबरोबर आहे. आमेन.

मार्कची गॉस्पेल

प्रकरण १

1 देवाचा पुत्र येशू ख्रिस्ताच्या सुवार्तेची सुरुवात;
2 संदेष्ट्यांमध्ये असे लिहिले आहे की, पाहा, मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवीत आहे, तो तुझ्यापुढे तुझा मार्ग तयार करील.
3 वाळवंटात ओरडणाऱ्याचा आवाज, परमेश्वराचा मार्ग तयार करा, त्याचे मार्ग सरळ करा.
4 योहानाने वाळवंटात बाप्तिस्मा घेतला आणि पापांची क्षमा होण्यासाठी पश्चात्तापाचा बाप्तिस्मा सांगितला.
5 आणि सर्व यहूदीया देश आणि यरुशलेममधील लोक त्याच्याकडे गेले आणि सर्वांनी त्यांच्या पापांची कबुली देऊन यार्देन नदीत त्याचा बाप्तिस्मा घेतला.
6 आणि योहानाला उंटाचे केस घातलेले होते आणि त्याच्या कंबरेला कातडीचा पट्टा बांधला होता. त्याने टोळ आणि जंगली मध खाल्ले.
7 आणि उपदेश केला की, माझ्यानंतर माझ्यापेक्षा एक बलवान येणार आहे, ज्याच्या चपलांची कडी मी खाली वाकून उघडण्याच्या लायकीचा नाही.
8 मी खरोखर तुमचा बाप्तिस्मा पाण्याने केला आहे, पण तो तुमचा बाप्तिस्मा पवित्र आत्म्याने करील.
9 त्या दिवसांत असे झाले की, येशू गालीलातील नासरेथहून आला आणि योहानाचा बाप्तिस्मा जॉर्डनमध्ये झाला.
10 आणि लगेच पाण्यातून वर येताना त्याने आकाश उघडलेले आणि आत्मा कबुतरासारखा त्याच्यावर उतरलेला पाहिला.
11 आणि स्वर्गातून एक वाणी आली, ती म्हणाली, तू माझा प्रिय पुत्र आहेस, ज्याच्यावर मी संतुष्ट आहे.
12 आणि लगेच आत्म्याने त्याला वाळवंटात नेले.
13 आणि तो तेथे वाळवंटात चाळीस दिवस राहिला आणि सैतानाच्या मोहात पडला. आणि तो जंगली पशूंबरोबर होता. आणि देवदूतांनी त्याची सेवा केली.
14 आता योहानाला तुरुंगात टाकल्यानंतर, येशू गालीलात आला आणि देवाच्या राज्याची सुवार्ता सांगत होता.
15 आणि म्हणाले, वेळ पूर्ण झाली आहे आणि देवाचे राज्य जवळ आले आहे: पश्चात्ताप करा आणि सुवार्तेवर विश्वास ठेवा.
16 आता तो गालील समुद्राजवळून जात असताना त्याने शिमोन व त्याचा भाऊ अंद्रिया यांना समुद्रात जाळे टाकताना पाहिले, कारण ते मासेमारी होते.
17 येशू त्यांना म्हणाला, " माझ्यामागे या म्हणजे मी तुम्हांला माणसांचे मत्स्यपालन करीन.
18 आणि त्यांनी लगेच आपले जाळे सोडले आणि ते त्याच्यामागे गेले.
19 आणि तेथून थोडे पुढे गेल्यावर त्याने जब्दीचा मुलगा याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान हे दोघेही नावेत आपली जाळी दुरुस्त करताना पाहिले.
20 आणि त्याने लगेच त्यांना बोलावले आणि ते त्यांचे वडील जब्दी यांना मोलमजुरी करणाऱ्या नोकरांसह नावेत सोडून त्याच्या मागे गेले.
21 आणि ते कफर्णहूमला गेले. आणि शब्बाथ दिवशी तो लगेच सभास्थानात गेला आणि शिकवू लागला.
22 आणि ते त्याच्या शिकवणीने आश्चर्यचकित झाले: कारण तो त्यांना शास्त्र्यांप्रमाणे नव्हे तर अधिकार असलेल्या व्यक्तीप्रमाणे शिकवत होता.
23 आणि त्यांच्या सभास्थानात अशुद्ध आत्मा असलेला एक मनुष्य होता. आणि तो ओरडला,
24 म्हणत, आम्हाला एकटे सोडा. नासरेथच्या येशू, तुझ्याशी आमचा काय संबंध? तू आमचा नाश करायला आला आहेस का? मी तुला ओळखतो, तू कोण आहेस, देवाचा पवित्र आहे.
25 येशूने त्याला दटावले आणि म्हटले, शांत राहा आणि त्याच्यातून बाहेर जा.
26 आणि जेव्हा अशुद्ध आत्म्याने त्याला फाडून टाकले आणि मोठ्याने ओरडला तेव्हा तो त्याच्यातून बाहेर आला.
27 आणि ते सर्व आश्चर्यचकित झाले, इतके की त्यांनी आपसात विचारले, "हे काय आहे? ही कोणती नवीन शिकवण आहे? कारण तो अधिकाराने अशुद्ध आत्म्यांनाही आज्ञा करतो आणि ते त्याचे पालन करतात.
28 आणि लगेच त्याची कीर्ती गालीलाच्या सभोवतालच्या सर्व प्रदेशात पसरली.
29 आणि लगेच, ते सभास्थानातून बाहेर आल्यावर, ते याकोब व योहान यांच्यासह शिमोन व अंद्रिया यांच्या घरी गेले.
30 पण शिमोनाच्या बायकोची आई तापाने आजारी पडली होती आणि त्यांनी त्याला तिच्याबद्दल सांगितले.
31 तेव्हा त्याने येऊन तिचा हात धरून तिला वर केले. आणि लगेचच तिचा ताप निघून गेला आणि ती त्यांची सेवा करू लागली.
32 आणि संध्याकाळच्या वेळी, जेव्हा सूर्यास्त झाला, तेव्हा त्यांनी रोगग्रस्त आणि भुते लागलेल्या सर्वांना त्याच्याकडे आणले.
33 आणि सर्व शहर दारात जमले.
34 आणि त्याने निरनिराळ्या रोगांनी आजारी असलेल्या अनेकांना बरे केले आणि अनेक भुते काढली. आणि भूतांना बोलू दिले नाही कारण ते त्याला ओळखत होते.
35 आणि सकाळी, दिवसाआधी खूप वेळ उठून, तो बाहेर गेला आणि एका निर्जन ठिकाणी गेला आणि तेथे प्रार्थना केली.
36 शिमोन आणि त्याच्याबरोबर असलेले लोक त्याच्यामागे गेले.
37 जेव्हा त्यांना तो सापडला तेव्हा ते त्याला म्हणाले, "सर्व लोक तुला शोधत आहेत.
38 तो त्यांना म्हणाला, " आपण पुढच्या गावांत जाऊ या, म्हणजे तेथेही मी उपदेश करू, कारण म्हणून मी बाहेर आलो.
39 आणि त्याने सर्व गालीलभर त्यांच्या सभास्थानात उपदेश केला आणि भुते काढली.
40 तेव्हा एक कुष्ठरोगी त्याच्याकडे आला, त्याने त्याला विनवणी केली आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकून त्याला म्हणाला, "तुझी इच्छा असल्यास तू मला शुद्ध करू शकतोस.
41 तेव्हा येशूला कळवळा आला, त्याने हात पुढे करून त्याला स्पर्श केला आणि त्याला म्हणाला, " मी करीन. तू शुद्ध हो.
42 आणि तो बोलल्याबरोबर लगेच त्याच्यापासून कुष्ठरोग निघून गेला आणि तो शुद्ध झाला.
43 त्याने त्याला ताबडतोब ताबडतोब पाठवले.
44 आणि त्याला म्हणाला, " हे बघ, कोणाला काही बोलू नकोस. पण जा, स्वतःला याजकाला दाखवा आणि मोशेने सांगितलेल्या गोष्टी आपल्या शुद्धतेसाठी अर्पण कर, त्यांच्यासाठी साक्ष म्हणून.
45 पण तो बाहेर गेला, आणि तो खूप प्रसिद्ध करू लागला, आणि या प्रकरणाची सर्वत्र चर्चा करू लागला, इतका की, येशू उघडपणे शहरात प्रवेश करू शकला नाही, परंतु तो निर्मनुष्य ठिकाणी होता; आणि ते प्रत्येक भागातून त्याच्याकडे येत होते.

प्रकरण २

1 काही दिवसांनी तो पुन्हा कफर्णहूममध्ये गेला. तो घरात असल्याचा आवाज आला.
2 आणि लगेचच पुष्कळ लोक एकत्र जमले, इतके की त्यांना स्वीकारायला जागा नव्हती, नाही, दारापाशीही नव्हती; आणि त्याने त्यांना संदेश सांगितला.
3 आणि ते त्याच्याकडे आले आणि एका पक्षाघाताच्या आजाराला घेऊन आले, ज्याला चार जण होते.
4 आणि जेव्हा ते त्याच्या जवळ येऊ शकले नाहीत, तेव्हा त्यांनी तो जेथे होता तेथे छत उघडले; आणि जेव्हा त्यांनी ते तोडले, तेव्हा त्यांनी पक्षघाती आजारी ज्या पलंगावर झोपला होता ते खाली केले.
5 जेव्हा येशूने त्यांचा विश्वास पाहिला, तेव्हा तो पक्षाघात झालेल्याला म्हणाला, मुला, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.
6 पण तेथे काही शास्त्री बसले होते आणि त्यांच्या अंतकरणात तर्क करीत होते.
7 हा मनुष्य अशा प्रकारे निंदा का बोलतो? फक्त देवाशिवाय कोण पापांची क्षमा करू शकतो?
8 आणि जेव्हा येशूला त्याच्या आत्म्याने समजले की ते आपापसात इतके तर्क करीत आहेत, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही या गोष्टी आपल्या अंतकरणात का विचारता?
9 पक्षाघाताने आजारी माणसाला, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे असे म्हणणे सोपे आहे का? किंवा म्हणायचे की, ऊठ आणि तुझा अंथरुण उचल आणि चालू लाग?
10 परंतु मनुष्याच्या पुत्राला पृथ्वीवर पापांची क्षमा करण्याचे सामर्थ्य आहे हे तुम्हांला कळावे म्हणून, (तो पक्षाघात झालेल्याला म्हणाला,)
11 मी तुला सांगतो, ऊठ, तुझा पलंग उचल आणि तुझ्या घरी जा.
12 आणि तो लगेच उठला, त्याने पलंग उचलला आणि त्या सर्वांसमोर निघून गेला. इतके की ते सर्व आश्चर्यचकित झाले आणि त्यांनी देवाची स्तुती केली आणि ते म्हणाले, "आम्ही असे कधीच पाहिले नाही.
13 मग तो पुन्हा समुद्राजवळ गेला. आणि सर्व लोकसमुदाय त्याच्याकडे आला आणि त्याने त्यांना शिकवले.
14 तो तेथून जात असताना त्याने अल्फीचा मुलगा लेवी याला जकात नाक्यावर बसलेले पाहिले आणि तो त्याला म्हणाला, माझ्यामागे ये. आणि तो उठून त्याच्यामागे गेला.
15 आणि असे झाले की, येशू त्याच्या घरी जेवायला बसला होता, तेव्हा पुष्कळ जकातदार व पापी देखील येशू व त्याच्या शिष्यांसोबत बसले होते, कारण तेथे पुष्कळ होते आणि ते त्याच्यामागे गेले.
16 जेव्हा शास्त्री व परुशी यांनी त्याला जकातदार व पापी लोकांसोबत जेवताना पाहिले तेव्हा ते त्याच्या शिष्यांना म्हणाले, तो जकातदार व पापी यांच्याबरोबर खातो व पितात हे कसे आहे?
17 जेव्हा येशूने हे ऐकले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " जे निरोगी आहेत त्यांना वैद्याची गरज नाही, तर जे आजारी आहेत त्यांना: मी नीतिमानांना नाही, तर पाप्यांना पश्चात्ताप करण्यासाठी बोलावण्यासाठी आलो आहे.
18 आणि योहानाचे शिष्य व परुशी उपास करीत असत; आणि ते येऊन त्याला म्हणाले, योहानाचे शिष्य व परुशी उपास का करतात, पण तुझे शिष्य उपास का करीत नाहीत?
19 येशू त्यांना म्हणाला, " नवरा त्यांच्यासोबत असताना वऱ्हाडातील मुले उपास करू शकतात का? जोपर्यंत त्यांच्यासोबत वर आहे तोपर्यंत ते उपवास करू शकत नाहीत.
20 पण असे दिवस येतील जेव्हा वराला त्यांच्यापासून दूर नेले जाईल आणि त्या दिवसात ते उपास करतील.
21 जुन्या कपड्यावर नवीन कापडाचा तुकडाही कोणी शिवत नाही; नाहीतर तो भरलेला नवा तुकडा जुन्या कपड्यातून काढून टाकतो आणि भाडे आणखी वाईट होते.
22 आणि कोणीही नवीन द्राक्षारस जुन्या बाटल्यांमध्ये ठेवत नाही; नाहीतर नवीन द्राक्षारस बाटल्या फोडतात आणि द्राक्षारस सांडतात आणि बाटल्या खराब होतील; परंतु नवीन द्राक्षारस नवीन बाटल्यांमध्ये टाकला पाहिजे.
23 आणि असे झाले की, शब्बाथ दिवशी तो धान्याच्या शेतातून जात होता. आणि त्याचे शिष्य जात असताना कणसे तोडायला लागले.
24 मग परूशी त्याला म्हणाले, पाहा, ते शब्बाथ दिवशी जे नियमबाह्य नाही ते का करतात?
25 तो त्यांना म्हणाला, " दावीदाला आणि त्याच्या सोबतच्या लोकांना भूक लागली होती तेव्हा काय केले हे तुम्ही कधीच वाचले नाही का?
26 अब्याथार या प्रमुख याजकाच्या काळात तो देवाच्या मंदिरात कसा गेला आणि त्याने याजकांना खाण्यास योग्य नसलेल्या शेवया भाकरी कशा खाल्ल्या आणि त्याच्याबरोबर असलेल्यांनाही दिल्या?
27 आणि तो त्यांना म्हणाला, शब्बाथ मनुष्यासाठी बनविला गेला होता, मनुष्य शब्बाथासाठी नाही.
28 म्हणून मनुष्याचा पुत्र शब्बाथाचाही प्रभु आहे.

प्रकरण 3

1 आणि तो पुन्हा सभास्थानात गेला. तेथे एक माणूस होता ज्याचा हात वाळलेला होता.
2 आणि शब्बाथ दिवशी तो त्याला बरे करतो की नाही यावर त्यांनी लक्ष ठेवले. ते त्याच्यावर आरोप करू शकतील.
3 आणि तो वाळलेल्या हाताच्या माणसाला म्हणाला, उभा राहा.
4 तो त्यांना म्हणाला, शब्बाथ दिवशी चांगले करणे योग्य आहे की वाईट? जीव वाचवण्यासाठी की मारण्यासाठी? पण त्यांनी शांतता राखली.
5 आणि जेव्हा त्याने त्यांच्याकडे रागाने सभोवताली पाहिले, त्यांच्या अंतकरणाच्या कठोरतेबद्दल दुःखी होऊन तो त्या माणसाला म्हणाला, तुझा हात पुढे कर. आणि त्याने तो लांब केला आणि त्याचा हात दुसऱ्यासारखा बरा झाला.
6 मग परुशी बाहेर गेले आणि लगेच हेरोदींबरोबर त्याचा नाश कसा करायचा याविषयी मसलत करू लागले.
7परंतु येशू आपल्या शिष्यांसह समुद्राकडे निघून गेला; आणि गालील आणि यहूदीया येथून मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला.
8 यरुशलेम, इदुमिया आणि जॉर्डनच्या पलीकडे; सोर व सिदोन येथील लोकांचा मोठा लोकसमुदाय, त्याने काय महान गोष्टी केल्या हे ऐकून ते त्याच्याकडे आले.
9 आणि तो आपल्या शिष्यांशी बोलला की, गर्दीमुळे एक लहान जहाज त्याच्यावर थांबावे, यासाठी की ते त्याच्यावर गर्दी करू नयेत.
10 कारण त्याने अनेकांना बरे केले होते; इतके की त्यांनी त्याला स्पर्श करण्यासाठी त्याच्यावर दबाव आणला.

11 आणि अशुद्ध आत्मे, जेव्हा त्यांनी त्याला पाहिले, तेव्हा ते त्याच्यासमोर पडले आणि मोठ्याने ओरडून म्हणाले, तू देवाचा पुत्र आहेस.
12 आणि त्याने त्यांना कडक ताकीद दिली की त्यांनी त्याला ओळखू नये.
13 आणि तो डोंगरावर गेला आणि त्याने ज्याला बोलावले त्याला बोलावले आणि ते त्याच्याकडे आले.
14 आणि त्याने बारा जणांची नेमणूक केली, त्यांनी त्याच्याबरोबर असावे आणि त्याने त्यांना उपदेश करायला पाठवावे.
15 आणि आजार बरे करण्याचे आणि भुते काढण्याचे सामर्थ्य आहे:
16 आणि शिमोनने पेत्राचे आडनाव ठेवले.
17 आणि जब्दीचा मुलगा याकोब आणि याकोबाचा भाऊ योहान; आणि त्याने त्यांचे आडनाव बोएनर्जेस ठेवले, म्हणजे गडगडाटीचे पुत्र.
18 आणि अँड्र्यू, फिलिप, बार्थोलोम्यू, मॅथ्यू, थॉमस, अल्फीचा मुलगा जेम्स, थड्डेयस आणि शिमोन कनानी,
19 आणि यहूदा इस्कर्योत, ज्याने त्याचा विश्वासघात केला आणि ते एका घरात गेले.
20 आणि लोकसमुदाय पुन्हा एकत्र आला, त्यामुळे त्यांना भाकरही खाणे शक्य झाले नाही.
21 जेव्हा त्याच्या मित्रांनी हे ऐकले तेव्हा ते त्याला धरायला बाहेर पडले, कारण ते म्हणाले, तो स्वतःच्या बाजूला आहे.
22 आणि यरुशलेमहून खाली आलेले शास्त्री म्हणाले, "त्याला बालजबूब आहे आणि तो भुतांच्या अधिपतीने भुते काढतो.
23 आणि त्याने त्यांना आपल्याकडे बोलावले आणि बोधकथेत त्यांना म्हणाला, सैतान सैतानाला कसा घालवू शकतो?
24 आणि जर एखाद्या राज्यामध्ये फूट पडली तर ते राज्य टिकू शकत नाही.
25 आणि जर एखाद्या घरामध्ये फूट पडली तर ते घर टिकू शकत नाही.
26 आणि जर सैतान स्वतविरुद्ध उठला आणि विभाजित झाला, तर तो टिकू शकत नाही, परंतु त्याचा अंत होईल.
27 कोणीही बलवान माणसाच्या घरात घुसून त्याच्या मालाची लुबाडणूक करू शकत नाही. आणि मग तो त्याचे घर खराब करेल.
28 मी तुम्हांला खरे सांगतो, मनुष्यपुत्रांना सर्व पापांची क्षमा केली जाईल, आणि ते जे काही निंदा करतील त्यांची निंदा होईल.
29 परंतु जो पवित्र आत्म्याची निंदा करील त्याला कधीही क्षमा होत नाही, परंतु त्याला शाश्वत शिक्षा होण्याचा धोका आहे:
30 कारण ते म्हणाले, त्याला अशुद्ध आत्मा आहे.
31 तेव्हा त्याचे भाऊ व त्याची आई तेथे आले आणि बाहेर उभे राहून त्याला बोलावण्यास पाठवले.
32 लोकसमुदाय त्याच्याभोवती बसला होता आणि ते त्याला म्हणाले, "पाहा, तुझी आई आणि तुझे भाऊ तुझा शोध घेत नाहीत.
33 त्याने त्यांना उत्तर दिले, माझी आई कोण आहे की माझे भाऊ?
34 आणि त्याने आजूबाजूला बसलेल्या लोकांकडे पाहिले आणि म्हणाला, " पाहा माझी आई आणि माझे भाऊ!
35 कारण जो कोणी देवाच्या इच्छेप्रमाणे करतो तोच माझा भाऊ, माझी बहीण आणि आई आहे.

प्रकरण 4

1 आणि तो पुन्हा समुद्राकाठी शिकवू लागला; आणि तेथे मोठा लोकसमुदाय त्याच्याकडे जमला होता, त्यामुळे तो जहाजात जाऊन समुद्रात बसला. आणि सर्व लोकसमुदाय समुद्राजवळ जमिनीवर होता.
2 आणि त्याने बोधकथांद्वारे त्यांना पुष्कळ गोष्टी शिकवल्या, आणि आपल्या शिकवणुकीत त्यांना म्हणाला,
3 ऐकणे; पाहा, पेरणी करायला एक पेरणारा बाहेर गेला.
4 आणि असे झाले की, तो पेरत असताना, काही वाटेवर पडले, आणि हवेतील पक्षी आले आणि ते खाऊन टाकले.
5 आणि काही खडकाळ जमिनीवर पडले, जिथे जास्त माती नव्हती. आणि ताबडतोब ते उगवले, कारण त्याला जमिनीची खोली नव्हती.
6 पण जेव्हा सूर्य उगवला तेव्हा तो जळत होता. त्याला मुळ नसल्यामुळे ते सुकले.
7 आणि काही काटेरी झाडांमध्ये पडले, आणि काटेरी झाडे वाढली आणि ती गुदमरली आणि त्याला फळ आले नाही.
8 आणि इतर चांगल्या जमिनीवर पडले, आणि वाढलेली फळे आली. आणि कोणी तीस, कोणी साठ आणि कोणी शंभर जन्मले.
9 तो त्यांना म्हणाला, " ज्याला ऐकायला कान आहेत त्याने ऐकावे.
10 आणि जेव्हा तो एकटा होता, तेव्हा त्याच्याभोवती बारा जणांनी त्याला बोधकथा विचारली.
11 आणि तो त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला देवाच्या राज्याचे गूढ समजण्यास दिलेले आहे, परंतु जे बाहेर आहेत त्यांच्यासाठी या सर्व गोष्टी बोधकथांद्वारे केल्या जातात:
12 यासाठी की ते पाहताना ते पाहू शकतील, पण त्यांना कळणार नाही. आणि ऐकून ते ऐकू शकतात पण समजणार नाहीत. असे नाही की ते कधीही बदलले जातील आणि त्यांच्या पापांची त्यांना क्षमा केली जाईल.
13 तो त्यांना म्हणाला, " ही दाखला तुम्हांला माहीत नाही काय? मग तुम्हांला सर्व बोधकथा कसे कळणार?
14 पेरणारा शब्द पेरतो.
15 आणि हे ते रस्त्याच्या कडेला आहेत, जेथे वचन पेरले आहे. पण जेव्हा त्यांनी ऐकले तेव्हा सैतान लगेच येतो आणि त्यांच्या अंतकरणात पेरलेले वचन काढून घेतो.
16 आणि हे असेच आहेत जे खडकाळ जमिनीवर पेरले जातात. जेव्हा त्यांनी वचन ऐकले तेव्हा ते लगेच आनंदाने स्वीकारतात.
17 आणि ते स्वतमध्ये मूळ नसतात, आणि म्हणून काही काळ टिकून राहतात: नंतर, जेव्हा शब्दाच्या फायद्यासाठी दुख किंवा छळ होतो, तेव्हा ते लगेच नाराज होतात.
18 आणि हे काटेरी झाडांमध्ये पेरलेले आहेत; जसे की शब्द ऐकणे,
19 आणि या जगाची चिंता, संपत्तीची फसवणूक, आणि इतर गोष्टींच्या लालसा या गोष्टी शब्दाला गुदमरतात आणि ते निष्फळ होते.
20 आणि हे ते आहेत जे चांगल्या जमिनीवर पेरले जातात; जसे की शब्द ऐकतात आणि स्वीकारतात आणि फळ देतात, कोणी तीसपट, कोणी साठपट, कोणी शंभरपट.
21 तो त्यांना म्हणाला, मेणबत्ती बुशाखाली ठेवायची की पलंगाखाली? आणि मेणबत्तीवर ठेवू नये?
22 कारण असे काहीही लपलेले नाही जे प्रकट होणार नाही. कोणतीही गोष्ट गुप्त ठेवली नाही, परंतु ती परदेशात यावी.

23 जर कोणाला ऐकण्यासाठी कान असतील तर त्याने ऐकावे.
24 आणि तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही जे ऐकता त्याकडे लक्ष द्या: तुम्ही ज्या मापाने मोजाल तेच तुम्हांला मोजले जाईल आणि जे ऐकतात त्यांना जास्त दिले जाईल.
25 कारण ज्याच्याकडे आहे, त्याला दिले जाईल आणि ज्याच्याजवळ नाही, त्याच्याजवळ जे आहे तेही त्याच्याकडून घेतले जाईल.
26 तो म्हणाला, " देवाचे राज्य असे आहे, जसे की एखाद्याने जमिनीत बी टाकावे;
27 आणि झोपले पाहिजे आणि रात्रंदिवस उठले पाहिजे, आणि बीज वाढले पाहिजे आणि वाढले पाहिजे, कसे हे त्याला माहित नाही.
28 कारण पृथ्वी स्वतहून फळे आणते. प्रथम ब्लेड, नंतर कान, त्यानंतर कानात पूर्ण कणीस.
29 पण जेव्हा फळे येतात, तेव्हा तो लगेच विळा लावतो, कारण कापणी आली आहे.
30 तो म्हणाला, देवाच्या राज्याची उपमा कोठून द्यायची? किंवा आपण त्याची तुलना कशाशी करू?
31 तो मोहरीच्या दाण्यासारखा आहे, जो जेव्हा पृथ्वीवर पेरला जातो तेव्हा पृथ्वीवरील सर्व बियाण्यांपेक्षा कमी असतो.
32 पण जेव्हा ते पेरले जाते तेव्हा ते मोठे होते आणि सर्व वनस्पतींपेक्षा मोठे होते आणि मोठ्या फांद्या काढतात. जेणेकरून हवेतील पक्षी त्याच्या सावलीत राहू शकतील.
33 आणि अशा पुष्कळ बोधकथांनी तो त्यांना ऐकू शकला म्हणून तो शब्द त्यांना बोलला.
34 पण बोधकथेशिवाय तो त्यांच्याशी काही बोलला नाही आणि जेव्हा ते एकटे होते तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना सर्व गोष्टी सांगितल्या.
35 त्याच दिवशी संध्याकाळ झाली तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " आपण पलीकडे जाऊ या.
36 जेव्हा त्यांनी लोकसमुदायाला निरोप दिला तेव्हा तो जहाजात होता तसाच त्यांनी त्याला धरले. आणि त्याच्याबरोबर इतर लहान जहाजेही होती.
37 आणि वाऱ्याचे मोठे वादळ उठले आणि लाटा जहाजावर आदळल्या, आता ते भरले होते.
38 आणि तो जहाजाच्या मागच्या बाजूला उशीवर झोपला होता; आणि त्यांनी त्याला जागे केले आणि त्याला म्हटले, गुरुजी, आपण मरत आहोत याची आपल्याला पर्वा नाही काय?
39 मग तो उठला आणि त्याने वाऱ्याला धमकावले आणि समुद्राला म्हणाला, शांत राहा. आणि वारा थांबला आणि खूप शांतता पसरली.
40 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही इतके घाबरत का आहात? तुमचा विश्वास कसा नाही?
41 ते खूप घाबरले आणि एकमेकांना म्हणाले, "हा कसला माणूस आहे की वारा आणि समुद्र सुद्धा त्याची आज्ञा पाळतात?

प्रकरण ५

1 आणि ते समुद्राच्या पलीकडे गदारेनांच्या देशात आले.
2 आणि जेव्हा तो जहाजातून बाहेर आला, तेव्हा लगेचच थडग्यातून एक अशुद्ध आत्मा असलेला मनुष्य त्याला भेटला.
3 तो कबरेमध्ये राहत होता. आणि कोणीही त्याला बांधू शकत नाही, नाही, साखळदंडांनी नाही.
4 कारण त्याला अनेकदा बेड्या आणि साखळदंडांनी बांधले गेले होते, आणि साखळ्या त्याने तोडल्या होत्या आणि बेड्यांचे तुकडे केले होते; कोणीही त्याला पकडू शकला नाही.
5 आणि नेहमी, रात्रंदिवस, तो डोंगरावर आणि थडग्यांमध्ये रडत होता आणि स्वत:ला दगडांनी कापत होता.
6 पण जेव्हा त्याने येशूला दुरून पाहिले तेव्हा त्याने धावत जाऊन त्याला नमन केले.
7 आणि मोठ्याने ओरडून म्हणाला, "येशू, तू परात्पर देवाच्या पुत्रा, मला तुझ्याशी काय करायचे आहे? मी तुला देवाची शपथ देतो की तू मला त्रास देऊ नकोस.
8 कारण तो त्याला म्हणाला, अशुद्ध आत्म्या, त्या माणसातून बाहेर ये.
9 त्याने त्याला विचारले, तुझे नाव काय आहे? त्याने उत्तर दिले, माझे नाव सैन्य आहे, कारण आपण पुष्कळ आहोत.
10 आणि त्यांना देशाबाहेर पाठवू नकोस म्हणून त्याने त्याला खूप विनवणी केली.
11 आता डोंगराजवळ डुकरांचा एक मोठा कळप चरत होता.
12 आणि सर्व भुते त्याला विनंति करत म्हणाले, "आम्हाला डुकरांमध्ये पाठव म्हणजे आम्ही त्यांच्यात शिरू.
13 आणि लगेच येशूने त्यांना सुट्टी दिली. आणि अशुद्ध आत्मे बाहेर गेले आणि डुकरांमध्ये शिरले: आणि कळप एका उंच जागेवरून समुद्रात हिंसकपणे पळत गेला, (ते सुमारे दोन हजार होते;) आणि समुद्रात गुदमरले.
14 आणि डुकरांना चारणारे ते पळून गेले आणि त्यांनी नगरात व परिसरात सांगितले. आणि ते काय झाले ते पाहण्यासाठी बाहेर पडले.
15 आणि ते येशूकडे आले, आणि ज्याला सैतानाने पछाडलेले होते, आणि तो बसलेला होता, कपडे घातलेला होता आणि त्याच्या उजव्या मनाने त्याला पाहिले, तेव्हा ते घाबरले.
16 आणि ज्यांनी ते पाहिले त्यांनी त्यांना भूतबाधा झालेल्याचे आणि डुकरांविषयीही सांगितले.
17 आणि ते त्याला त्यांच्या किनाऱ्यातून निघून जावे अशी प्रार्थना करू लागले.
18 आणि जेव्हा तो जहाजात आला तेव्हा ज्याला सैतानाने पछाडले होते त्याने त्याच्याबरोबर असावे अशी प्रार्थना केली.
19 तरीसुद्धा येशूने त्याला सहन केले नाही, परंतु त्याला म्हणाला, तुझ्या मित्रांकडे घरी जा आणि त्यांना सांग की प्रभुने तुझ्यासाठी किती महान गोष्टी केल्या आहेत आणि तुझ्यावर दया केली आहे.
20 आणि तो निघून गेला आणि येशूने त्याच्यासाठी किती महान गोष्टी केल्या हे डेकापोलिसमध्ये सांगू लागला आणि सर्व लोक आश्चर्यचकित झाले.
21 आणि जेव्हा येशू पुन्हा जहाजातून पलीकडे गेला तेव्हा बरेच लोक त्याच्याकडे जमले आणि तो समुद्राजवळ होता.
22 आणि पाहा, सभास्थानातील याईरस नावाचा एक अधिकारी तेथे आला. आणि त्याला पाहून तो त्याच्या पाया पडला.
23 आणि त्याला खूप विनंति केली आणि म्हणाली, "माझी लहान मुलगी मरणासन्न अवस्थेत पडली आहे: तू ये आणि तिच्यावर हात ठेव म्हणजे ती बरी होईल. आणि ती जगेल.
24 येशू त्याच्याबरोबर गेला. आणि पुष्कळ लोक त्याच्यामागे गेले व गर्दी केली.
25 आणि एका स्त्रीला बारा वर्षांपासून रक्तस्त्राव झाला होता.

26 आणि पुष्कळ वैद्यांचे पुष्कळ हाल सोसले, आणि तिच्याजवळ जे काही होते ते खर्च केले, आणि काहीही बरे झाले नाही, उलट ती आणखीनच वाढत गेली.
27 जेव्हा तिने येशूबद्दल ऐकले तेव्हा तिने मागून प्रेसमध्ये येऊन त्याच्या वस्त्राला स्पर्श केला.
28 कारण ती म्हणाली, जर मी त्याच्या कपड्यांना स्पर्श केला तर मी बरी होईन.
29 आणि लगेच तिच्या रक्ताचा झरा आटला. आणि तिला तिच्या शरीरात वाटले की ती त्या पीडापासून बरी झाली आहे.
30 आणि येशूने ताबडतोब स्वतला समजले की त्याच्यातून पुण्य निघून गेले आहे, त्याने त्याला प्रेसमध्ये फिरवले आणि म्हणाला, माझ्या कपड्यांना कोणी स्पर्श केला?
31 त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, लोकसमुदाय तुझी गर्दी होत असल्याचे तू पाहतोस आणि तू म्हणतेस, मला कोणी स्पर्श केला?
32 आणि ज्याने हे कृत्य केले आहे तिला पाहण्यासाठी त्याने आजूबाजूला पाहिले.
33 पण ती स्त्री घाबरली व थरथर कापत, आपल्यामध्ये काय आहे हे जाणून ती आली आणि त्याच्यासमोर पडली आणि त्याला सर्व हकीकत सांगितली.
34 तो तिला म्हणाला, " मुली, तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे. शांततेने जा आणि तुझा पीडा पूर्ण हो.
35 तो बोलत असतानाच सभास्थानाच्या अधिपतीच्या घरातून काही जण आले, जे म्हणाले, "तुझी मुलगी मेली आहे, तू गुरुला आणखी त्रास का देतोस?
36 येशूने सांगितलेले शब्द ऐकताच तो सभास्थानाच्या अधिपतीला म्हणाला, भिऊ नकोस, फक्त विश्वास ठेवा.
37 आणि त्याने पेत्र, याकोब आणि याकोबाचा भाऊ योहान यांच्याशिवाय कोणालाही आपल्यामागे येऊ दिले नाही.
38 आणि तो सभास्थानाच्या अधिपतीच्या घरी आला आणि त्याने गोंधळ पाहिला आणि जे मोठ्याने रडत होते ते पाहिले.
39 जेव्हा तो आत आला तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही असे का रडता? मुलगी मेलेली नाही, पण झोपली आहे.
40 आणि ते त्याची निंदा करण्यासाठी हसले. पण जेव्हा त्याने त्या सर्वांना बाहेर काढले, तेव्हा त्याने मुलीचे वडील आणि आई आणि जे त्याच्यासोबत होते त्यांना घेऊन ती मुलगी जिथे पडली होती तिथे गेला.
41 मग त्याने मुलीचा हात धरला आणि तिला म्हणाला, " तलिथा कुमी; ज्याचा अर्थ असा आहे, युवती, मी तुला सांगतो, ऊठ.
42 ती मुलगी लगेच उठली आणि चालू लागली. कारण ती बारा वर्षांची होती. आणि ते खूप आश्चर्यचकित झाले.
43 आणि त्याने त्यांना कडक ताकीद दिली की हे कोणालाही कळू नये. आणि तिला काहीतरी खायला द्यावे अशी आज्ञा केली.

प्रकरण 6

1 मग तो तेथून निघून आपल्या देशात आला. आणि त्याचे शिष्य त्याच्या मागे जातात.
2 शब्बाथ दिवस आला तेव्हा तो सभास्थानात शिकवू लागला. त्याचे ऐकून पुष्कळ लोक आश्चर्यचकित झाले आणि म्हणाले, "या माणसाला या गोष्टी कुठून आल्या? आणि हे कोणते शहाणपण आहे जे त्याला दिले आहे की त्याच्या हातांनी असे पराक्रमी कृत्ये घडतात?
3 हा सुतार, मरीयेचा मुलगा, याकोब, योसेस, यहूदा आणि शिमोन यांचा भाऊ नाही काय? आणि त्याच्या बहिणी इथे आमच्याबरोबर नाहीत का? आणि ते त्याच्यावर नाराज झाले.
4 परंतु येशू त्यांना म्हणाला, संदेष्ट्याचा सन्मान होत नाही, तर तो त्याच्या स्वत:च्या देशात, त्याच्या नातेवाईकांमध्ये आणि त्याच्या घरात असतो.
5 आणि काही पराक्रमी लोकांवर हात ठेवून त्यांना बरे केल्याखेरीज त्याला कोणतेही पराक्रमी काम करता आले नाही.
6 आणि त्यांच्या अविश्वासामुळे तो आश्चर्यचकित झाला. आणि तो गावोगावी फिरून शिकवत होता.
7 आणि त्याने बारा शिष्यांना बोलावले आणि त्यांना दोन दोन करून पाठवू लागला. आणि त्यांना अशुद्ध आत्म्यांवर अधिकार दिला.
8 आणि त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी त्यांच्या प्रवासासाठी फक्त एक काठी सोडून काहीही घेऊ नये. त्यांच्या पर्समध्ये ना स्क्रिप, ना ब्रेड, ना पैसे.
9 पण चप्पल घाल. आणि दोन कोट घालू नका.
10 तो त्यांना म्हणाला, " ज्या ठिकाणी तुम्ही घरात प्रवेश कराल, त्या ठिकाणाहून निघून जाईपर्यंत तेथेच रहा.
11 आणि जो कोणी तुमचा स्वीकार करणार नाही किंवा तुमचे ऐकणार नाही, तुम्ही तेथून निघाल तेव्हा त्यांच्याविरुद्ध साक्ष म्हणून तुमच्या पायाखालची धूळ झटकून टाका. मी तुम्हांला खरे सांगतो, न्यायाच्या दिवशी त्या नगरापेक्षा सदोम व गमोरा अधिक सुसह्य होईल.
12 आणि त्यांनी बाहेर जाऊन उपदेश केला की लोकांनी पश्चात्ताप करावा.
13 आणि त्यांनी पुष्कळ भुते काढली, आणि पुष्कळ आजारी लोकांना तेलाने अभिषेक करून बरे केले.
14 हेरोद राजाने त्याच्याविषयी ऐकले. (कारण त्याचे नाव सर्वत्र पसरले होते:) आणि तो म्हणाला, बाप्तिस्मा करणारा योहान मेलेल्यांतून उठला होता, आणि म्हणून त्याच्यामध्ये पराक्रमी कृत्ये दिसून येतात.
15 इतर म्हणाले, तो एलिया आहे. आणि इतर म्हणाले, की तो संदेष्टा आहे किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक आहे.
16 पण जेव्हा हेरोदने हे ऐकले तेव्हा तो म्हणाला, "मी ज्याचा शिरच्छेद केला तो योहान आहे; तो मेलेल्यांतून उठला आहे.
17 कारण हेरोदने स्वत: पाठवून योहानाला पकडले होते आणि त्याचा भाऊ फिलिपची पत्नी हेरोदियाच्या कारणास्तव त्याला तुरुंगात बांधले होते, कारण त्याने तिच्याशी लग्न केले होते.
18 कारण योहान हेरोदला म्हणाला होता, "तुझ्या भावाची बायको करणे तुला योग्य नाही.
19 म्हणून हेरोदियाचे त्याच्याशी भांडण झाले आणि त्याने त्याला ठार मारले. पण ती करू शकली नाही:
20 कारण हेरोद योहानाला घाबरत असे, कारण तो नीतिमान व पवित्र मनुष्य आहे हे जाणून त्याने त्याचे पालन केले. जेव्हा त्याने त्याचे ऐकले तेव्हा त्याने पुष्कळ गोष्टी केल्या आणि आनंदाने त्याचे ऐकले.
21 आणि जेव्हा सोयीचा दिवस आला, तेव्हा हेरोदने त्याच्या वाढदिवसाच्या दिवशी आपल्या सरदारांना, सरदारांना आणि गालीलच्या प्रमुख लोकांसाठी भोजन केले.
22 जेव्हा हेरोदियाच्या मुलीने आत येऊन नाचून हेरोदला व त्याच्याबरोबर बसलेल्यांना प्रसन्न केले, तेव्हा राजा मुलीला म्हणाला, "तुला जे पाहिजे ते माझ्याकडे माग, मी तुला देईन.

23 आणि त्याने तिला शपथ दिली, "तू माझ्याकडे जे काही मागशील ते मी तुला माझ्या अर्ध्या राज्यासाठी देईन.
24 मग ती बाहेर गेली आणि तिच्या आईला म्हणाली, मी काय मागू? ती म्हणाली, बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाचे मस्तक.
25 आणि ती ताबडतोब राजाकडे आली आणि ती म्हणाली, "बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाचे डोके तुम्ही मला चार्जरमध्ये द्याल अशी माझी इच्छा आहे.
26 राजाला खूप वाईट वाटले. तरीही त्याच्या शपथेसाठी आणि त्याच्याबरोबर बसलेल्या त्यांच्या फायद्यासाठी त्याने तिला नाकारले नाही.
27 आणि राजाने ताबडतोब एका जल्लादला पाठवून त्याचे डोके आणण्याची आज्ञा केली; आणि त्याने तुरुंगात जाऊन त्याचा शिरच्छेद केला.
28 आणि त्याचे डोके चार्जरमध्ये आणले आणि मुलीला दिले आणि मुलीने ते तिच्या आईला दिले.
29 जेव्हा त्याच्या शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी येऊन त्याचे प्रेत उचलून कबरेत ठेवले.
30 आणि प्रेषित येशूकडे एकत्र जमले आणि त्यांनी काय केले आणि काय शिकवले ते सर्व त्याला सांगितले.
31 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही एका निर्जन ठिकाणी या आणि थोडा वेळ विश्रांती घ्या.
32 आणि ते एकांतात जहाजाने एका निर्जन ठिकाणी गेले.
33 लोकांनी त्यांना जाताना पाहिले, आणि पुष्कळांनी त्याला ओळखले, आणि सर्व नगरांतून तिकडे पळत सुटले आणि ते त्याच्याकडे एकत्र आले.
34 जेव्हा येशू बाहेर आला तेव्हा त्याने पुष्कळ लोक पाहिले आणि त्यांना त्यांच्याबद्दल कळवळा आला, कारण ते मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरांसारखे होते आणि तो त्यांना पुष्कळ गोष्टी शिकवू लागला.
35 आणि जेव्हा दिवस बराच मावळला होता, तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, ही एक निर्जन जागा आहे आणि आता वेळ निघून गेली आहे.
36 त्यांना पाठवा म्हणजे त्यांनी आजूबाजूच्या प्रदेशात आणि खेड्यात जाऊन स्वत:साठी भाकर विकत घ्यावी, कारण त्यांच्याकडे खायला काही नाही.
37 त्याने त्यांना उत्तर दिले, तुम्ही त्यांना खायला द्या. ते त्याला म्हणाले, "आम्ही जाऊन दोनशे पैशांची भाकरी विकत घेऊन त्यांना खायला देऊ का?
38 तो त्यांना म्हणाला, तुमच्याकडे किती भाकरी आहेत? जा आणि पहा. आणि जेव्हा त्यांना कळले तेव्हा ते म्हणतात, पाच आणि दोन मासे.
39 आणि त्याने त्यांना सर्वांना हिरव्या गवतावर बसण्याची आज्ञा दिली.
40 आणि ते शेकडो आणि पन्नासच्या संख्येने बसले.
41 आणि जेव्हा त्याने पाच भाकरी आणि दोन मासे घेतले, तेव्हा त्याने स्वर्गाकडे पाहिले आणि आशीर्वाद दिला आणि भाकरी फोडल्या आणि त्या आपल्या शिष्यांना त्यांच्यापुढे ठेवण्यासाठी दिल्या. आणि दोन मासे त्याने त्या सर्वांमध्ये वाटून घेतले.
42 सर्वांनी जेवले आणि तृप्त झाले.
43 आणि त्यांनी तुकड्यांच्या आणि माशांनी भरलेल्या बारा टोपल्या उचलल्या.
44 आणि ज्यांनी भाकरी खाल्ली ते सुमारे पाच हजार पुरुष होते.
45 आणि त्याने लगेच आपल्या शिष्यांना नावेत बसण्यास आणि बेथसैदाच्या पलीकडे जाण्यास भाग पाडले आणि त्याने लोकांना निरोप दिला.
46 आणि त्यांना निरोप दिल्यानंतर तो प्रार्थना करण्यासाठी डोंगरावर गेला.
47 संध्याकाळ झाली तेव्हा जहाज समुद्राच्या मध्यभागी होते आणि तो एकटाच जमिनीवर होता.
48 आणि त्याने त्यांना रांगात कष्ट करताना पाहिले. कारण वारा त्यांच्या विरुद्ध होता. रात्रीच्या चौथ्या प्रहराच्या सुमारास तो समुद्रावरून चालत त्यांच्याकडे आला आणि त्यांच्याजवळून जाणार होता.
49 परंतु जेव्हा त्यांनी त्याला समुद्रावरून चालताना पाहिले तेव्हा त्यांना तो आत्मा असावा असे वाटले आणि ते ओरडले.
50 कारण सर्वांनी त्याला पाहिले आणि ते अस्वस्थ झाले. तो लगेच त्यांच्याशी बोलला आणि त्यांना म्हणाला, " उत्साही रहा. घाबरू नका.
51 आणि तो त्यांच्याकडे जहाजात चढला. आणि वारा थांबला.
52 कारण त्यांनी भाकरीच्या चमत्काराचा विचार केला नाही, कारण त्यांचे हृदय कठोर झाले होते.
53 ते पलीकडे गेल्यावर ते गनेसरेतच्या प्रदेशात आले आणि किनाऱ्याकडे वळले.
54 आणि जेव्हा ते जहाजातून बाहेर आले तेव्हा त्यांनी त्याला लगेच ओळखले.
55 आणि त्या सबंध प्रदेशातून तो आजूबाजूला पळत गेला आणि आजारी असलेल्यांना अंथरुणावर घेऊन फिरू लागला, जेथे त्यांनी ऐकले की तो आहे.
56 आणि तो जेथे कोठेही गेला, खेड्यापाड्यात, शहरांत किंवा प्रदेशात, तेथे त्यांनी आजारी माणसांना रस्त्यांवर ठेवले, आणि त्याच्या वस्त्राच्या सीमेलाच स्पर्श करावा अशी त्याला विनंती केली; आणि ज्यांनी त्याला स्पर्श केला ते बरे झाले.

प्रकरण 7

1 मग यरुशलेमहून आलेले परुशी आणि काही नियमशास्त्राचे शिक्षक त्याच्याकडे जमले.
2 आणि जेव्हा त्यांनी त्याच्या शिष्यांपैकी काहींना अशुद्ध करून, म्हणजे हात न धुता भाकर खाताना पाहिले तेव्हा त्यांना दोष आढळला.
3 कारण परुशी आणि सर्व यहूदी, त्यांनी हात धुतल्याशिवाय, वडीलधाऱ्यांच्या परंपरेला धरून जेवत नाहीत.
4 आणि बाजारातून आल्यावर ते धुतल्याशिवाय खातात नाहीत. आणि इतर पुष्कळ गोष्टी आहेत, ज्या त्यांना ठेवण्यासाठी मिळाल्या आहेत, जसे की कप, भांडी, पितळेची भांडी आणि टेबल धुणे.
5 मग परुशी व नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी त्याला विचारले, तुझे शिष्य वडीलधाऱ्यांच्या परंपरेप्रमाणे का चालत नाहीत, तर हात धुतल्याशिवाय भाकर का खातात?
6 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " यशयाने तुम्हा ढोंगी लोकांबद्दल चांगले भाकीत केले आहे, जसे लिहिले आहे की, हे लोक त्यांच्या ओठांनी माझा आदर करतात, पण त्यांचे हृदय माझ्यापासून दूर आहे.
7 तरीसुद्धा ते व्यर्थ माझी उपासना करतात, शिकवणीसाठी मनुष्यांच्या आज्ञा शिकवतात.

8 देवाच्या आज्ञेला बाजूला ठेवून, तुम्ही भांडी आणि कप धुण्यासारखी माणसांची परंपरा धारण करता: आणि यासारख्या इतर अनेक गोष्टी तुम्ही करता.
9 तो त्यांना म्हणाला, " तुमची परंपरा पाळावी म्हणून तुम्ही देवाची आज्ञा पूर्णपणे नाकारता.
10 कारण मोशे म्हणाला, "तुझ्या वडिलांचा व आईचा मान राख. आणि, जो कोणी वडिलांना किंवा आईला शिव्याशाप देतो, त्याला मरण पत्करावे.
11 पण तुम्ही म्हणता, जर एखादा माणूस आपल्या वडिलांना किंवा आईला म्हणाला, 'हे कॉर्बन आहे, म्हणजे भेटवस्तू आहे, ज्याद्वारे तुम्हाला माझ्याकडून फायदा होईल. तो मुक्त होईल.
12 आणि तुम्ही त्याला त्याच्या वडिलांसाठी किंवा त्याच्या आईसाठी काही करू नये.
13 तुमच्या परंपरेद्वारे देवाचे वचन व्यर्थ ठरत नाही, जी तुम्ही दिली आहे आणि अशा अनेक गोष्टी तुम्ही करता.
14 आणि जेव्हा त्याने सर्व लोकांना आपल्याकडे बोलावले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही प्रत्येकाने माझे ऐका आणि समजून घ्या.
15 माणसाच्या आत प्रवेश केल्याने त्याला अशुद्ध करता येईल असे काहीही नाही, परंतु ज्या गोष्टी त्याच्यातून बाहेर पडतात, त्या त्या मनुष्याला अशुद्ध करतात.
16 जर कोणाला ऐकण्यासाठी कान असतील तर त्याने ऐकावे.
17 जेव्हा तो लोकांतून घरात गेला तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी त्याला या दाखल्याविषयी विचारले.
18 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्हीही असेच अज्ञानी आहात काय? तुम्हांला हे समजत नाही का की बाहेरून जी काही गोष्ट माणसाच्या आत जाते ती त्याला अशुद्ध करू शकत नाही.
19 कारण ते त्याच्या हृदयात जात नाही, तर पोटात जाते आणि सर्व मांस शुद्ध करून कोरड्यामध्ये जाते?
20 आणि तो म्हणाला, " जे माणसातून बाहेर पडते ते माणसाला अशुद्ध करते.
21 कारण आतून, माणसांच्या हृदयातून, वाईट विचार, व्यभिचार, व्यभिचार, खून,
22 चोरी, लोभ, दुष्टपणा, कपट, लबाडपणा, वाईट नजर, निंदा, गर्व, मूर्खपणा:
23 या सर्व वाईट गोष्टी आतून येतात आणि माणसाला अशुद्ध करतात.
24 आणि तेथून तो उठला आणि सोर आणि सिदोनच्या सीमेवर गेला आणि एका घरात गेला, आणि कोणाला ते कळू नये असे त्याला वाटत होते, पण त्याला लपता आले नाही.
25 कारण एक स्त्री, जिच्या तरुण मुलीला अशुद्ध आत्मा लागला होता, तिने त्याच्याविषयी ऐकले आणि ती आली आणि त्याच्या पाया पडली.
26 ती स्त्री ग्रीक होती, राष्ट्रानुसार सिरोफेनिशियन होती; आणि तिने त्याला विनवणी केली की त्याने तिच्या मुलीतून भूत काढावे.
27 परंतु येशू तिला म्हणाला, " प्रथम मुलांना पोट भरू दे, कारण मुलांची भाकर घेऊन कुत्र्यांना टाकणे योग्य नाही.
28 तिने त्याला उत्तर दिले, "होय, प्रभु, तरीही टेबलाखालील कुत्रे लहान मुलांचे तुकडे खातात.
29 तो तिला म्हणाला, " या म्हणण्यामुळे तू जा. तुझ्या मुलीतून भूत निघून गेला आहे.
30 आणि जेव्हा ती तिच्या घरी आली तेव्हा तिला भूत निघून गेल्याचे दिसले आणि तिची मुलगी पलंगावर पडली होती.
31 आणि तो पुन्हा सोर व सिदोनच्या किनाऱ्यावरून निघून डेकापोलिसच्या किनाऱ्यांमधून गालील समुद्रापर्यंत आला.
32 आणि त्यांनी एकाला त्याच्याकडे आणले जो बहिरा होता आणि त्याच्या बोलण्यात अडथळा होता. आणि त्यांनी त्याच्यावर हात ठेवण्याची विनंती केली.
33 मग त्याने त्याला लोकसमुदायापासून बाजूला नेले आणि त्याच्या कानात बोटे घातली, त्याने थुंकले आणि त्याच्या जिभेला स्पर्श केला.
34 आणि आकाशाकडे पाहून त्याने उसासा टाकला आणि त्याला म्हणाला, "इफ्फाथा, म्हणजे उघडा.
35 आणि लगेच त्याचे कान उघडले, आणि त्याच्या जिभेची तार मोकळी झाली आणि तो स्पष्ट बोलला.
36 आणि त्याने त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी कोणासही सांगू नये; परंतु त्याने त्यांना जितके अधिक ताकीद दिली, तितकेच त्यांनी ते प्रकाशित केले.
37 ते आश्चर्यचकित होऊन म्हणाले, "त्याने सर्व काही चांगले केले आहे. तो बहिर्यांना ऐकू देतो आणि मुक्यांना बोलू देतो.

धडा 8

1 त्या दिवसांत लोकसमुदाय खूप मोठा होता आणि त्याच्याकडे खायला काहीच नव्हते, तेव्हा येशूने आपल्या शिष्यांना आपल्याकडे बोलावले आणि त्यांना म्हणाला,
2 मला लोकसमुदायाची कळवळा आहे, कारण ते आता माझ्यासोबत तीन दिवस झाले आहेत आणि त्यांच्याकडे खायला काही नाही.
3 आणि जर मी त्यांना उपासाने त्यांच्या घरी पाठवले तर ते वाटेत बेहोश होतील, कारण त्यांच्यापैकी बरेच लोक लांबून आले होते.
4 त्याच्या शिष्यांनी त्याला उत्तर दिले, इथे वाळवंटात या माणसांना भाकर कुठून तृप्त करू शकेल?
5 त्याने त्यांना विचारले, तुमच्याकडे किती भाकरी आहेत? ते म्हणाले, सात.
6 आणि त्याने लोकांना जमिनीवर बसण्याची आज्ञा केली; आणि त्याने सात भाकरी घेतल्या, उपकार मानले आणि तोडल्या आणि आपल्या शिष्यांना त्यांच्यापुढे ठेवण्यास दिल्या. त्यांनी त्यांना लोकांसमोर उभे केले.
7 आणि त्यांच्याकडे काही लहान मासे होते; आणि त्याने आशीर्वाद दिला आणि त्यांनाही त्यांच्यासमोर ठेवण्याची आज्ञा केली.
8 तेव्हा त्यांनी खाल्लं आणि पोट भरले आणि त्यांनी तुटलेल्या मांसाच्या सात टोपल्या उचलल्या.
9 जे जेवले ते सुमारे चार हजार होते; आणि त्याने त्यांना निरोप दिला.
10 आणि लगेच तो आपल्या शिष्यांसह जहाजात बसला आणि दलमनुथाच्या भागात आला.
11 तेव्हा परूशी बाहेर आले आणि त्याच्याशी प्रश्न विचारू लागले, स्वर्गातून चिन्ह शोधून त्याची परीक्षा करू लागले.
12 आणि त्याने त्याच्या आत्म्याने मोठा उसासा टाकला आणि म्हणाला, ही पिढी चिन्ह का शोधत आहे? मी तुम्हांला खरे सांगतो, या पिढीला कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही.
13 आणि त्याने त्यांना सोडले आणि जहाजात शिरून पुन्हा पलीकडे निघून गेला.

14 आता शिष्य भाकर घ्यायला विसरले होते, त्यांच्यासोबत
जहाजात एकापेक्षा जास्त भाकरी नव्हती.
15 आणि त्याने त्यांना आज्ञा केली, " सावध राहा, परुश्यांच्या
खमीरापासून आणि हेरोदाच्या खमीरापासून सावध राहा.
16 आणि ते आपापसात चर्चा करत म्हणाले, "आमच्याकडे भाकर
नाही म्हणून असे झाले.
17 जेव्हा येशूला हे कळले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुमच्याकडे
भाकर नाही म्हणून तुम्ही तर्क का करता? तुम्हांला अजून कळत
नाही, समजत नाही? तुमचे हृदय अजून कठोर झाले आहे का?
18 डोळे असूनही तुम्हांला दिसत नाही? कान असूनही तुम्ही
ऐकत नाही? आणि तुम्हाला आठवत नाही का?
19 जेव्हा मी पाच भाकरी पाच हजारांमध्ये मोडल्या, तेव्हा
तुकड्यांनी भरलेल्या किती टोपल्या तुम्ही उचलल्या? ते त्याला
म्हणाले, बारा.
20 आणि जेव्हा चार हजारांपैकी सात जण, तेव्हा तुकड्यांनी
भरलेल्या किती टोपल्या तुम्ही उचलल्या? ते म्हणाले, सात.
21 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला हे कसे समजत नाही?
22 आणि तो बेथसैदाला आला. त्यांनी एका आंधळ्याला
त्याच्याकडे आणले आणि त्याला स्पर्श करण्याची विनंती केली.
23 मग त्याने त्या आंधळ्याचा हात धरला आणि त्याला गावाबाहेर
नेले. जेव्हा त्याने त्याच्या डोळ्यांवर थुंकले आणि त्याच्यावर हात
ठेवला, तेव्हा त्याने त्याला विचारले की तो पाहतो का?
24 आणि त्याने वर पाहिले आणि म्हणाला, मला माणसे
झाडासारखी चालताना दिसतात.
25 नंतर त्याने पुन्हा आपले हात त्याच्या डोळ्यांवर ठेवले आणि
त्याला वर पाहिले.
26 मग त्याने त्याला त्याच्या घरी पाठवून सांगितले, " गावात जाऊ
नकोस, नगरातल्या कोणालाही सांगू नकोस.
27 मग येशू आणि त्याचे शिष्य कैसरिया फिलिप्पीच्या गावांमध्ये
गेले. आणि वाटेत त्याने आपल्या शिष्यांना विचारले, " मी कोण
आहे असे लोक म्हणतात?
28 त्यांनी उत्तर दिले, बाप्तिस्मा करणारा योहान, पण काही
म्हणतात, एलिया; आणि इतर, संदेष्ट्यांपैकी एक.
29 तो त्यांना म्हणाला, पण मी कोण आहे असे तुम्ही म्हणता?
पेत्राने उत्तर दिले, "तूच ख्रिस्त आहेस.
30 आणि त्याने त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी त्याच्याविषयी
कोणाला सांगू नये.
31 आणि तो त्यांना शिकवू लागला, की मनुष्याच्या पुत्राला पुष्कळ
दु:ख सोसावे लागेल, वडील, मुख्य याजक, आणि नियमशास्त्राच्या
शिक्षकांनी त्याला नाकारले पाहिजे आणि मारले जावे आणि तीन
दिवसांनी पुन्हा उठले पाहिजे.
32 तो उघडपणे बोलला. आणि पेत्राने त्याला घेतले आणि त्याला
दटावू लागला.
33 पण त्याने मागे वळून आपल्या शिष्यांकडे पाहिले तेव्हा त्याने
पेत्राला धमकावले आणि म्हणाला, " सैतान, तू माझ्यापासून दूर जा;
34 आणि जेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांसह लोकांना आपल्याकडे
बोलावले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, जो कोणी माझ्यामागे येणार
आहे त्याने स्वतला नाकारावे आणि आपला वधस्तंभ उचलून
माझ्यामागे यावे.
35 कारण जो कोणी आपला जीव वाचवू इच्छितो तो तो गमावेल.
पण जो कोणी माझ्यासाठी आणि सुवार्तेसाठी आपला जीव
गमावेल, तो त्याला वाचवेल.
36 कारण मनुष्याने सर्व जग मिळवले आणि स्वतच्या जीव
गमावला तर त्याचा काय फायदा?
37 किंवा मनुष्य आपल्या जीवाच्या बदल्यात काय देईल?
38 म्हणून या व्यभिचारी व पापी पिढीत जो कोणी माझी व माझ्या
वचनांची लाज बाळगेल. मनुष्याच्या पुत्रालाही त्याची लाज वाटेल,
जेव्हा तो आपल्या पित्याच्या गौरवात पवित्र देवदूतांसह येईल.

प्रकरण 9

1 आणि तो त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो की, येथे उभे
असलेल्यांपैकी काही असे आहेत, ज्यांना देवाचे राज्य सामर्थ्याने
येईपर्यंत मरणाची चव चाखणार नाही.
2 सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि योहान यांना बरोबर
घेतले आणि त्यांना एका उंच डोंगरावर नेले आणि त्यांच्यासमोर
त्याचे रूपांतर झाले.
3 आणि त्याचे कपडे चमकू लागले, बर्फासारखे पांढरे झाले.
पृथ्वीवरील कोणीही फुलर त्यांना पांढरे करू शकत नाही.
4 आणि एलिया मोशेसह त्यांना दिसला आणि ते येशूशी बोलत
होते.
5 पेत्राने येशूला उत्तर दिले, "गुरुजी, आपण येथे असणे चांगले
आहे. आणि आपण तीन मंडप बनवू. एक तुझ्यासाठी, एक
मोशेसाठी आणि एक एलियासाठी.
6 कारण काय बोलावे हे त्याला कळत नव्हते. कारण ते खूप
घाबरले होते.
7 तेव्हा एक ढग होता ज्याने त्यांच्यावर सावली केली आणि
ढगातून एक वाणी आली, तो म्हणाला, "हा माझा प्रिय पुत्र आहे,
त्याचे ऐका.
8 आणि अचानक त्यांनी आजूबाजूला पाहिले तेव्हा त्यांना
येशूशिवाय कोणीही दिसले नाही.
9 आणि ते डोंगरावरून खाली येत असताना, त्याने त्यांना आज्ञा
केली की, मनुष्याचा पुत्र मेलेल्यांतून उठेपर्यंत त्यांनी जे पाहिले ते
कोणालाही सांगू नये.
10 आणि त्यांनी ते वचन आपापसात पाळले आणि मेलेल्यांतून
उठणे याचा अर्थ काय असा एकमेकाला विचारू लागले.
11 त्यांनी त्याला विचारले, "एलियाने प्रथम यावे असे
नियमशास्त्राचे शिक्षक का म्हणतात?
12 त्याने उत्तर दिले आणि त्यांना सांगितले, एलिया खरेच प्रथम
येईल आणि सर्व काही पूर्ववत करेल. आणि मनुष्याच्या पुत्राविषयी
असे कसे लिहिले आहे की, त्याने पुष्कळ दु:ख भोगावे व त्याचा
नाश केला पाहिजे.
13 पण मी तुम्हांला सांगतो की, एलिया खरोखरच आला आहे,
आणि त्याच्याविषयी लिहिले आहे त्याप्रमाणे त्यांनी त्याच्याशी ते
केले.
14 आणि जेव्हा तो आपल्या शिष्यांकडे आला तेव्हा त्याने
त्यांच्याभोवती मोठा लोकसमुदाय पाहिले आणि नियमशास्त्राचे
शिक्षक त्यांच्याशी प्रश्न विचारत होते.
15 आणि लगेच सर्व लोक, जेव्हा त्यांनी त्याला पाहिले, तेव्हा खूप
आश्चर्यचकित झाले आणि त्याच्याकडे धावत जाऊन त्याला
नमस्कार केला.
16 आणि त्याने नियमशास्त्राच्या शिक्षकांना विचारले, " तुम्ही
त्यांना काय प्रश्न करता?
17 लोकांपैकी एकाने उत्तर दिले, "गुरुजी, मी माझ्या मुलाला
तुमच्याकडे आणले आहे, ज्याला मूक आत्मा आहे.

18 आणि जिथे जिथे तो त्याला घेऊन जातो तिथे तो फाडतो आणि तो फेस काढतो, दात घासतो आणि दूर जातो; आणि मी तुझ्या शिष्यांना सांगितले की त्यांनी त्याला बाहेर काढावे. आणि ते करू शकले नाहीत.
19 त्याने उत्तर दिले, " अहो अविश्वासू पिढी, मी तुमच्याबरोबर किती काळ राहू? मी तुला किती काळ सहन करू? त्याला माझ्याकडे आण.
20 त्यांनी त्याला त्याच्याकडे आणले आणि जेव्हा त्याने त्याला पाहिले तेव्हा आत्म्याने लगेच त्याला फाडले. तो जमिनीवर पडला आणि त्याला फेस आला.
21 आणि त्याने आपल्या वडिलांना विचारले, हे त्याला येऊन किती दिवस झाले? तो म्हणाला, लहान मुलाबद्दल.
22 आणि त्याचा नाश करण्यासाठी त्याने अनेकदा त्याला अग्नीत आणि पाण्यात फेकून दिले आहे, परंतु जर तुम्ही काही करू शकत असाल तर आमच्यावर दया करा आणि आम्हाला मदत करा.
23 येशू त्याला म्हणाला, जर तू विश्वास ठेवू शकत असेल तर जो विश्वास ठेवतो त्याला सर्व काही शक्य आहे.
24 आणि लगेच मुलाचे वडील मोठ्याने ओरडले आणि रडत म्हणाले, प्रभु, माझा विश्वास आहे. माझ्या अविश्वासाला मदत कर.
25 जेव्हा येशूने पाहिले की लोक धावत येत आहेत, तेव्हा त्याने त्या दुष्ट आत्म्याला धमकावले आणि म्हणाला, " मुका आणि बहिरा आत्म्या, मी तुला आज्ञा करतो, याच्यातून बाहेर ये आणि त्याच्यामध्ये यापुढे जाऊ नकोस.
26 आणि तो आत्मा ओरडला आणि त्याला फाडून त्याच्यातून बाहेर आला; आणि तो मेल्यासारखा होता. तो मेला आहे.
27 पण येशूने त्याचा हात धरून त्याला वर केले. आणि तो उठला.
28 आणि जेव्हा तो घरात आला तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी त्याला एकांतात विचारले, "आम्ही त्याला का काढू शकलो नाही?
29 आणि तो त्यांना म्हणाला, हा प्रकार कशानेही निघू शकत नाही, परंतु प्रार्थना आणि उपवासाने.
30 ते तेथून निघाले आणि गालीलातून गेले. आणि कोणाला हे कळावे अशी त्याची इच्छा नव्हती.
31 कारण तो आपल्या शिष्यांना शिकवत होता आणि त्यांना म्हणाला, " मनुष्याचा पुत्र माणसांच्या हाती सोपविला जाईल आणि ते त्याला ठार करतील. आणि त्याला मारल्यानंतर तिसऱ्या दिवशी तो उठेल.
32 परंतु त्यांना ते बोलणे समजले नाही आणि ते त्याला विचारण्यास घाबरले.
33 मग तो कफर्णहूमास आला आणि घरात असताना त्याने त्यांना विचारले, वाटेत तुमचा आपसात वाद झाला होता?
34 पण त्यांनी शांतता राखली, कारण सर्वांत मोठा कोण असावा यावरून त्यांनी आपापसात वाद घातला होता.
35 मग तो बसला आणि त्याने बारा शिष्यांना बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, " जर कोणाला प्रथम व्हायचे असेल तर तो सर्वांत शेवटचा आणि सर्वांचा सेवक होईल.
36 आणि त्याने एका मुलाला घेऊन त्यांच्यामध्ये उभे केले; आणि जेव्हा त्याने त्याला आपल्या मिठीत घेतले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला,
37 जो कोणी माझ्या नावाने अशा मुलांपैकी एकाचा स्वीकार करतो तो माझा स्वीकार करतो आणि जो कोणी माझा स्वीकार करतो तो माझा नाही तर ज्याने मला पाठवले त्याचा स्वीकार करतो.
38 योहानाने त्याला उत्तर दिले, "गुरुजी, आम्ही एकाला तुमच्या नावाने भुते काढताना पाहिले, आणि तो आमच्या मागे येत नाही; आणि आम्ही त्याला मना केले कारण तो आमच्या मागे येत नाही.
39 पण येशू म्हणाला, " त्याला मना करू नकोस, कारण माझ्या नावाने चमत्कार करणारा कोणीही नाही, जो हलकेच माझ्याबद्दल वाईट बोलू शकेल.
40 कारण जो आपल्या विरुद्ध नाही तो आपल्या बाजूने आहे.
41 कारण जो कोणी तुम्हाला माझ्या नावाने प्यालाभर पाणी देईल कारण तुम्ही ख्रिस्ताचे आहात, मी तुम्हांला खरे सांगतो, तो त्याचे प्रतिफळ गमावणार नाही.
42 आणि जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या या लहानांपैकी एकाला दुखवतो, त्याच्या गळ्यात जाळीचा दगड बांधून त्याला समुद्रात टाकण्यात आले हे त्याच्यासाठी बरे.
43 आणि जर तुझा हात तुला दुखावत असेल तर तो कापून टाका: दोन हात नसलेल्या नरकात जाण्यापेक्षा, कधीही विझणार नाही अशा अग्नीत जाण्यापेक्षा अपंग जीवनात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे.
44 जिथे त्यांचा किडा मरत नाही आणि आग विझत नाही.
45 आणि जर तुझा पाय तुला दुखावत असेल तर तो कापून टाका: दोन पाय नसलेल्या नरकात टाकण्यापेक्षा, कधीही विझणार नाही अशा अग्नीत टाकण्यापेक्षा जीवनात थांबणे तुझ्यासाठी चांगले आहे.
46 जिथे त्यांचा किडा मरत नाही आणि आग विझत नाही.
47 आणि जर तुझा डोळा तुला त्रास देत असेल तर तो काढून टाका: दोन डोळ्यांनी नरकाच्या अग्नीत टाकण्यापेक्षा एका डोळ्याने देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे.
48 जिथे त्यांचा किडा मरत नाही आणि आग विझत नाही.
49 कारण प्रत्येकाला अग्नीने खारट केले जाईल आणि प्रत्येक यज्ञ मीठाने खारवले जाईल.
50 मीठ चांगले आहे, पण जर मिठाचा खारटपणा कमी झाला तर तुम्ही ते कोठून वाढवणार? तुमच्यामध्ये मीठ ठेवा आणि एकमेकांसोबत शांती ठेवा.

धडा 10

1 मग तो तेथून उठला आणि जॉर्डन नदीच्या पलीकडे यहूदियाच्या किनाऱ्यावर आला आणि लोक पुन्हा त्याच्याकडे आले. आणि, जसा तो इच्छित नव्हता, त्याने त्यांना पुन्हा शिकवले.
2 आणि परुशी त्याच्याकडे आले आणि त्याला विचारले, एखाद्या पुरुषाला आपल्या पत्नीचा त्याग करणे योग्य आहे काय? त्याला भुरळ पाडणे.
3 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " मोशेने तुम्हांला काय आज्ञा दिली?
4 आणि ते म्हणाले, मोशेला घटस्फोटाचे बिल लिहिण्यास आणि तिला सोडून देण्यास त्रास झाला.
5 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " तुमच्या अंतकरणाच्या कठोरतेसाठी त्याने तुम्हाला ही आज्ञा लिहिली.
6 पण सृष्टीच्या आरंभापासून देवाने त्यांना नर व मादी बनवले.
7 या कारणास्तव पुरुषाने आपल्या आईवडिलांना सोडून आपल्या पत्नीशी जडून राहावे.
8 आणि ते दोघे एक देह होतील: मग ते यापुढे दोन नाहीत तर एक देह आहेत.
9 म्हणून देवाने जे एकत्र केले आहे ते मनुष्याने वेगळे करू नये.

10 आणि घरात त्याच्या शिष्यांनी त्याला त्याच विषयाबद्दल पुन्हा विचारले.
11 आणि तो त्यांना म्हणाला, जो कोणी आपल्या पत्नीला टाकून दुसऱ्याशी लग्न करतो तो तिच्याविरुद्ध व्यभिचार करतो.
12 आणि जर एखाद्या स्त्रीने आपल्या पतीला टाकले आणि दुसऱ्याशी लग्न केले तर ती व्यभिचार करते.
13 आणि त्यांनी लहान मुलांना त्याच्याकडे आणले की त्याने त्यांना स्पर्श करावा; आणि जे त्यांना घेऊन आले त्यांच्या शिष्यांनी त्यांना दटावले.
14 पण जेव्हा येशूने हे पाहिले तेव्हा तो खूप नाराज झाला आणि त्यांना म्हणाला, " लहान मुलांना माझ्याकडे यायला द्या आणि त्यांना मना करू नका, कारण देवाचे राज्य अशांचे आहे.
15 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो कोणी लहान मुलाप्रमाणे देवाचे राज्य स्वीकारणार नाही, तो त्यात प्रवेश करणार नाही.
16 आणि त्याने त्यांना आपल्या मिठीत घेतले, त्यांच्यावर हात ठेवून त्यांना आशीर्वाद दिला.
17 आणि जेव्हा तो मार्गात निघून गेला, तेव्हा एकजण धावत आला आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकले आणि त्याला विचारले, "उत्तम गुरुजी, मला अनंतकाळचे जीवन मिळावे म्हणून मी काय करावे?
18 येशू त्याला म्हणाला, " तू मला चांगले का म्हणतोस? देवाशिवाय कोणीही चांगले नाही.
19 तुला आज्ञा माहीत आहेत, व्यभिचार करू नको, खून करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसवणूक करू नको, तुझ्या वडिलांचा आणि आईचा सन्मान कर.
20 तो त्याला म्हणाला, "गुरुजी, हे सर्व मी माझ्या लहानपणापासून पाळत आलो आहे.
21 तेव्हा येशूने त्याला पाहून त्याच्यावर प्रेम केले आणि त्याला म्हणाला, " तुझ्यात एका गोष्टीची उणीव आहे: तू जा, तुझ्याकडे जे काही आहे ते विकून गरीबांना दे, म्हणजे तुला स्वर्गात खजिना मिळेल; आणि ये, वधस्तंभ उचलून घे. माझे अनुसरण करा
22 ते बोलून तो दु:खी झाला आणि दु:खी होऊन निघून गेला, कारण त्याच्याकडे मोठी संपत्ती होती.
23 तेव्हा येशूने आजूबाजूला पाहिले आणि आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " ज्यांच्याकडे श्रीमंत आहे त्यांचा देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे किती कठीण आहे!
24 त्याच्या बोलण्याने शिष्य थक्क झाले. पण येशूने पुन्हा उत्तर दिले, आणि त्यांना म्हणाला, मुलांनो, जे धनावर विश्वास ठेवतात त्यांना देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे किती कठीण आहे!
25 श्रीमंत माणसाला देवाच्या राज्यात प्रवेश करण्यापेक्षा उंटाला सुईच्या नादीतून जाणे सोपे आहे.
26 ते आश्चर्यचकित झाले आणि आपापसात म्हणाले, "मग कोणाचे तारण होईल?
27 आणि येशू त्यांच्याकडे पाहून म्हणाला, " माणसांना हे अशक्य आहे, पण देवाला नाही, कारण देवाला सर्व काही शक्य आहे.
28 मग पेत्र त्याला म्हणू लागला, पाहा, आम्ही सर्व सोडून तुझ्या मागे आलो आहोत.
29 येशूने उत्तर दिले, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, असा कोणीही नाही ज्याने माझ्यासाठी आणि सुवार्तेसाठी घर, भाऊ, बहिणी, वडील, आई, पत्नी, मुले किंवा जमीन सोडली नाही. ,
30 पण या काळात त्याला घरे, भाऊ, बहिणी, माता, मुले आणि जमिनी, छळ सहन करून शंभरपट मिळतील. आणि जगात अनंतकाळचे जीवन येण्यासाठी.
31 पण जे पहिले आहेत ते शेवटचे होतील. आणि शेवटचा पहिला.
32 ते यरुशलेमला जात होते. आणि येशू त्यांच्या पुढे गेला आणि ते आश्चर्यचकित झाले. तेव्हा ते घाबरले. आणि त्याने पुन्हा बारा शिष्यांना घेतले आणि त्याच्या बाबतीत काय घडले पाहिजे हे त्यांना सांगू लागला.
33 ते म्हणाले, पाहा, आम्ही यरुशलेमला जाऊ. आणि मनुष्याच्या पुत्राला मुख्य याजकांच्या आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांच्या स्वाधीन केले जाईल. आणि ते त्याला मरणाची शिक्षा देतील आणि त्याला परराष्ट्रीयांच्या स्वाधीन करतील.
34 आणि ते त्याची थट्टा करतील, त्याला फटके मारतील, त्याच्यावर थुंकतील आणि त्याला ठार मारतील आणि तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा उठेल.
35 आणि जब्दीचे मुलगे जेम्स आणि योहान त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "गुरुजी, आम्हाला पाहिजे ते तुम्ही आमच्यासाठी करावे.
36 तो त्यांना म्हणाला, " मी तुमच्यासाठी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?
37 ते त्याला म्हणाले, "आम्हाला तुझ्या गौरवात एक तुझ्या उजव्या बाजूला आणि दुसरा तुझ्या डाव्या बाजूला बसण्याची परवानगी दे.
38 परंतु येशू त्यांना म्हणाला, " तुम्ही काय विचारता हे तुम्हांला माहीत नाही. मी जो प्याला पितो तो तुम्ही पिऊ शकता का? आणि मी ज्या बाप्तिस्म्याने बाप्तिस्मा घेतो त्याचा बाप्तिस्मा घ्या?
39 ते त्याला म्हणाले, आम्ही करू शकतो. तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, " मी ज्या प्याल्यातून पिणार आहे तो तुम्ही नक्कीच प्या. आणि ज्या बाप्तिस्म्याने मी बाप्तिस्मा घेतो त्याचा बाप्तिस्मा होईल.
40 पण माझ्या उजव्या व डाव्या हाताला बसणे हे माझे काम नाही. पण ज्यांच्यासाठी ते तयार केले आहे त्यांना ते दिले जाईल.
41 जेव्हा दहा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते याकोब व योहान यांच्यावर खूप नाराज झाले.
42 परंतु येशूने त्यांना आपल्याजवळ बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला माहीत आहे की जे विदेशी लोकांवर राज्य करतात ते त्यांच्यावर प्रभुत्व गाजवतात. आणि त्यांचे महान लोक त्यांच्यावर अधिकार चालवतात.
43 पण तुमच्यामध्ये तसे होऊ नये; परंतु जो कोणी तुमच्यामध्ये महान होईल तो तुमचा सेवक होईल.
44 आणि तुमच्यापैकी जो कोणी प्रमुख असेल त्याने सर्वांचा सेवक व्हावे.
45 कारण मनुष्याचा पुत्रही सेवा करायला आला नाही, तर सेवा करायला आणि अनेकांच्या खंडणीसाठी आपला जीव देण्यासाठी आला.
46 आणि ते यरीहोला आले, आणि तो आपल्या शिष्यांसह आणि पुष्कळ लोकांसह यरीहोच्या बाहेर जात असताना, आंधळा बार्तिमय, तिमयाचा मुलगा, रस्त्याच्या कडेला बसून भीक मागत होता.
47 जेव्हा त्याने ऐकले की तो नासरेथचा येशू आहे, तेव्हा तो मोठ्याने ओरडू लागला आणि म्हणू लागला, "येशू, दाविदाच्या पुत्रा, माझ्यावर दया कर.
48 आणि पुष्कळांनी त्याला शांत राहण्याची आज्ञा केली, परंतु तो अधिक मोठ्याने ओरडला, दाविदाच्या पुत्रा, माझ्यावर दया कर.
49 येशू शांत उभा राहिला आणि त्याने त्याला बोलावण्याची आज्ञा केली. आणि त्यांनी त्या आंधळ्याला बोलावले आणि म्हणाले, "शांत हो, उठ! तो तुला बोलावतो.
50 आणि तो आपले वस्त्र टाकून उठला आणि येशूकडे आला.

51 येशूने त्याला उत्तर दिले, " मी तुझ्याशी काय करावे अशी तुझी इच्छा आहे? तो आंधळा मनुष्य त्याला म्हणाला, प्रभु, मला दृष्टी मिळावी म्हणून.
52 येशू त्याला म्हणाला, " जा. तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे. आणि ताबडतोब त्याला दृष्टी मिळाली आणि तो मार्गाने येशूच्या मागे गेला.

प्रकरण 11

1 आणि जेव्हा ते यरुशलेमजवळ, बेथफगे आणि बेथानी येथे जैतुनाच्या डोंगरावर आले, तेव्हा त्याने आपल्या दोन शिष्यांना पाठवले.
2 आणि त्यांना म्हणाला, " तुमच्या समोरच्या गावात जा आणि तुम्ही त्या गावात जाल तेव्हा तुम्हाला एक शिंगरू बांधलेले आढळेल, ज्यावर माणूस बसला नाही. त्याला सोडा आणि त्याला घेऊन या.
3 आणि जर कोणी तुम्हांला म्हणेल, तुम्ही असे का करता? तुम्ही म्हणाल की प्रभूला त्याची गरज आहे. आणि तो त्याला लगेच इकडे पाठवील.
4 ते त्यांच्या मार्गाने गेले, तेव्हा त्यांना दोन वाटा मिळतात अशा ठिकाणी दाराबाहेर शिंगरू बांधलेले आढळले. आणि त्यांनी त्याला सोडले.
5 तेथे उभ्या असलेल्यांपैकी काही त्यांना म्हणाले, शिंगरू सोडता तुम्ही काय करता?
6 येशूने सांगितल्याप्रमाणे ते त्यांना म्हणाले, आणि त्यांनी त्यांना जाऊ दिले.
7 आणि त्यांनी शिंगरू येशूकडे आणले आणि आपली वस्त्रे त्याच्यावर टाकली. आणि तो त्याच्यावर बसला.
8 आणि पुष्कळांनी आपली वस्त्रे वाटेत पसरली, तर काहींनी झाडांच्या फांद्या तोडल्या आणि वाटेत पेंढा टाकला.
9 जे पुढे चालले होते आणि जे मागे चालले होते ते ओरडून म्हणाले, होसान्ना. जो प्रभूच्या नावाने येतो तो धन्य आहे:
10 परमेश्वराच्या नावाने येणारे आमचे वडील दावीद यांचे राज्य धन्य असो: होसान्ना सर्वोच्च आहे.
11 आणि येशू यरुशलेममध्ये आणि मंदिरात गेला आणि त्याने सभोवताली सर्व काही पाहिले आणि संध्याकाळ झाली तेव्हा तो बारा शिष्यांसह बेथानीला गेला.
12 आणि दुसऱ्या दिवशी ते बेथानीहून आले तेव्हा त्याला भूक लागली होती.
13 आणि दूरवर एक अंजिराच्या झाडाला पाने असलेले पाहून तो आला, कदाचित त्याला त्यावर काही सापडेल; आणि जेव्हा तो त्याच्याजवळ आला तेव्हा त्याला पानांशिवाय दुसरे काहीही आढळले नाही. कारण अंजिराची वेळ अजून आली नव्हती.
14 येशूने उत्तर दिले, " यापुढे तुझे फळ कोणीही खाणार नाही. आणि त्याच्या शिष्यांनी ते ऐकले.
15 आणि ते यरुशलेमला आले: आणि येशू मंदिरात गेला, आणि मंदिरात जे लोक विकत आणि विकत होते त्यांना हाकलून देऊ लागला, आणि पैसे बदलणाऱ्यांचे टेबल आणि कबुतरे विकणाऱ्यांची जागा उखडून टाकली.
16 आणि कोणीही मंदिरातून कोणतेही भांडे वाहून नेले पाहिजेत असे सहन करणार नाही.
17 आणि त्याने त्यांना शिकवले, " असे लिहिलेले नाही काय, माझे घर सर्व राष्ट्रांचे प्रार्थना घर म्हणतील? पण तुम्ही ते चोरांचे अड्डे बनवले आहे.
18 आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी आणि मुख्य याजकांनी ते ऐकले, आणि ते त्याचा नाश कसा करायचा ते शोधत होते, कारण ते त्याला घाबरत होते, कारण सर्व लोक त्याच्या शिकवणीने चकित झाले होते.
19 संध्याकाळ झाल्यावर तो शहराबाहेर गेला.
20 आणि सकाळी ते जात असताना अंजिराचे झाड मुळापासून सुकलेले त्यांना दिसले.
21 पेत्राने आठवण करून दिली.
22 येशूने त्यांना उत्तर दिले, देवावर विश्वास ठेवा.
23 कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो कोणी या डोंगराला म्हणेल, 'तू दूर जा आणि समुद्रात फेकून दे.' आणि त्याच्या अंतकरणात शंका घेणार नाही, परंतु तो जे बोलतो ते होईल यावर विश्वास ठेवेल. तो जे काही बोलेल ते त्याला मिळेल.
24 म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, ज्या गोष्टींची तुमची इच्छा आहे, जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता, तेव्हा विश्वास ठेवा की तुम्ही त्या स्वीकारता आणि तुम्हाला त्या मिळतील.
25 आणि जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करण्यासाठी उभे राहता तेव्हा तुमच्या कोणाच्या विरुद्ध काही काही असेल तर क्षमा करा, यासाठी की तुमच्या स्वर्गातील पित्याने तुमच्या अपराधांची क्षमा करावी.
26 परंतु जर तुम्ही क्षमा केली नाही तर तुमचा स्वर्गातील पिताही तुमच्या अपराधांची क्षमा करणार नाही.
27 आणि ते पुन्हा यरुशलेमला आले, आणि तो मंदिरात फिरत असताना मुख्य याजक, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडीलजन त्याच्याकडे आले.
28 आणि त्याला सांग, तू कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतोस? आणि या गोष्टी करण्याचा अधिकार तुला कोणी दिला?
29 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, " मी देखील तुम्हांला एक प्रश्न विचारतो आणि मला उत्तर दे, आणि मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो ते मी तुम्हांला सांगेन.
30 योहानाचा बाप्तिस्मा स्वर्गातून होता की माणसांचा? मला उत्तर दे
31 आणि त्यांनी आपसात विचार केला, "जर आपण म्हणू, स्वर्गातून; तो म्हणेल, मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?
32 परंतु जर आपण असे म्हणू की, माणसांकडून; त्यांना लोकांची भीती वाटत होती, कारण सर्व लोक जॉनला मानत होते की तो खरोखर संदेष्टा होता.
33 त्यांनी उत्तर दिले आणि येशूला म्हणाले, आम्ही सांगू शकत नाही. येशूने उत्तर दिले, " मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो हे मी तुम्हांला सांगत नाही.

धडा 12

1 आणि तो बोधकथांद्वारे त्यांच्याशी बोलू लागला. एका माणसाने द्राक्षमळा लावला आणि द्राक्षांचा मळा लावला आणि द्राक्षारसासाठी जागा खणली आणि एक बुरुज बांधला आणि तो शेतकरी बांधवांना दिला आणि तो दूरच्या देशात गेला.
2 आणि हंगामाच्या वेळी त्याने द्राक्षमळ्यातील फळांचे फळ शेतकऱ्यांकडून मिळावे म्हणून त्याने एका नोकराला शेतकऱ्याकडे पाठवले.

3 आणि त्यांनी त्याला पकडले, मारले आणि रिकाम्या हाताने पाठवले.
4 आणि त्याने पुन्हा त्यांच्याकडे दुसरा नोकर पाठविला. त्यांनी त्याच्यावर दगडफेक केली आणि त्याच्या डोक्यात घाव घातला आणि त्याला लज्जास्पद वागणूक देऊन पाठवले.
5 आणि त्याने पुन्हा दुसरा पाठविला; आणि त्यांनी त्याला व इतर पुष्कळांना मारले. काहींना मारहाण करणे, काहींना मारणे.
6 म्हणून अजून एक मुलगा होता, तो त्याचा प्रिय होता, त्याने त्यालाही त्यांच्याकडे शेवटचे पाठविले, ते म्हणाले, ते माझ्या मुलाचा आदर करतील.
7 पण ते शेतकरी आपसात म्हणाले, हा वारस आहे. चला, आपण त्याला मारून टाका आणि वारसा आपला होईल.
8 आणि त्यांनी त्याला धरले आणि ठार मारले आणि द्राक्षमळ्याच्या बाहेर फेकून दिले.
9 मग द्राक्षमळ्याचा मालक काय करील? तो येईल आणि शेतकऱ्यांचा नाश करेल आणि द्राक्षमळा इतरांना देईल.
10 आणि तुम्ही हे पवित्र शास्त्र वाचले नाही का? बांधकाम व्यावसायिकांनी नाकारलेला दगड कोपऱ्याचा प्रमुख बनला आहे:
11 हे प्रभूने केले आणि ते आपल्या दृष्टीने आश्चर्यकारक आहे?
12 आणि त्यांनी त्याला धरण्याचा प्रयत्न केला, पण लोकांची भीती वाटली, कारण तो त्यांच्याविरुध्द बोधकथा बोलला आहे हे त्यांना माहीत होते आणि ते त्याला सोडून त्यांच्या मार्गाने निघून गेले.
13 आणि त्यांनी त्याच्याकडे काही परुशी आणि हेरोदी लोक पाठवले, त्याला त्याच्या बोलण्यात पकडण्यासाठी.
14 जेव्हा ते आले, तेव्हा ते त्याला म्हणाले, गुरुजी, आम्हांला माहीत आहे की तुम्ही खरे आहात आणि कोणाचीही पर्वा करत नाही, कारण तुम्ही माणसांचा विचार करत नाही, तर तुम्ही देवाचा मार्ग सत्याने शिकवता: देणे योग्य आहे का? सीझरला श्रद्धांजली, की नाही?
15 आपण देऊ की देऊ नये? पण त्यांचा ढोंगीपणा ओळखून तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही माझी परीक्षा का करता? माझ्यासाठी एक पैसा आणा म्हणजे मी ते पाहू शकेन.
16 आणि त्यांनी ते आणले. आणि तो त्यांना म्हणाला, ही प्रतिमा व नाव कोणाचे आहे? ते त्याला म्हणाले, कैसराचे.
17 येशूने उत्तर दिले, " जे कैसराचे आहे ते कैसराला द्या आणि जे देवाचे आहे ते देवाला द्या. आणि ते त्याचे आश्चर्यचकित झाले.
18 मग सदूकी त्याच्याकडे आले, जे म्हणतात की पुनरुत्थान नाही; आणि त्यांनी त्याला विचारले,
19 गुरुजी, मोशेने आम्हांला लिहिले की, जर एखाद्या माणसाचा भाऊ मेला आणि त्याची बायको त्याच्या मागे सोडली आणि त्याला मूलबाळ राहिले नाही, तर त्याच्या भावाने आपली बायको करावी आणि आपल्या भावासाठी संतती वाढवावी.
20 आता तेथे सात भाऊ होते, आणि पहिल्याने बायको केली, आणि मरणासन्न संतती राहिली नाही.
21 आणि दुसऱ्याने तिला घेतले आणि मरण पावला, त्याने एकही बीज सोडले नाही आणि तिसऱ्यानेही तसेच केले.
22 आणि त्या सात जणांना ती होती आणि त्यांना मूल नव्हते. सर्वांत शेवटी ती स्त्रीही मरण पावली.
23 म्हणून पुनरुत्थानात, जेव्हा ते उठतील, तेव्हा ती त्यांच्यापैकी कोणाची पत्नी असेल? कारण सात जणांनी तिला बायको केली होती.
24 येशू त्यांना उत्तर देत म्हणाला, " म्हणून तुम्ही चुकत नाही का?
25 कारण जेव्हा ते मेलेल्यांतून उठतील तेव्हा ते लग्न करणार नाहीत किंवा लग्नही करणार नाहीत. पण ते स्वर्गातील देवदूतांसारखे आहेत.
26 आणि मेलेल्यांना स्पर्श केल्याप्रमाणे, ते उठतात: तुम्ही मोशेच्या पुस्तकात वाचले नाही का की, देव झुडपात त्याच्याशी कसा बोलला, मी अब्राहामाचा देव, इसहाकचा देव आणि याकोबाचा देव आहे. ?
27 तो मेलेल्यांचा देव नाही, तर जिवंतांचा देव आहे; म्हणून तुम्ही खूप चूक करत आहात.
28 आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांपैकी एकाने आला, आणि त्यांनी एकमेकांशी चर्चा करताना ऐकले, आणि त्याने त्यांना चांगले उत्तर दिले आहे असे समजून त्याला विचारले, "सर्वांमध्ये पहिली आज्ञा कोणती?
29 येशूने उत्तर दिले, " सर्व आज्ञांपैकी पहिली आज्ञा आहे, "इस्राएल, ऐक. परमेश्वर आमचा देव एकच आहे:
30 आणि तुझा देव परमेश्वर ह्यावर पूर्ण अंतकरणाने, पूर्ण जिवाने, पूर्ण बुद्धीने आणि पूर्ण शक्तीने प्रीती कर. ही पहिली आज्ञा आहे.
31 आणि दुसरी गोष्ट अशी आहे की, तू तुझ्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखी प्रीती कर. यापेक्षा मोठी दुसरी कोणतीही आज्ञा नाही.
32 शास्त्री त्याला म्हणाला, "गुरुजी, तुम्ही खरे बोललात, कारण एकच देव आहे. आणि त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही:
33 आणि त्याच्यावर पूर्ण अंतःकरणाने, संपूर्ण बुद्धीने, पूर्ण आत्म्याने आणि पूर्ण शक्तीने प्रेम करणे आणि आपल्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम करणे हे सर्व होमार्पण व यज्ञांपेक्षा श्रेष्ठ आहे.
34 जेव्हा येशूने पाहिले की त्याने चतुराईने उत्तर दिले, तेव्हा तो त्याला म्हणाला, " तू देवाच्या राज्यापासून दूर नाहीस. आणि त्यानंतर कोणीही त्याला प्रश्न विचारण्याचे धाडस केले नाही.
35 येशूने उत्तर दिले, तो मंदिरात शिकवीत असताना म्हणाला, " ख्रिस्त दाविदाचा पुत्र आहे असे नियमशास्त्राचे शिक्षक कसे म्हणतात?
36 कारण दावीद स्वतः पवित्र आत्म्याद्वारे म्हणाला, "परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणाला, मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायाखाली ठेवीन तोपर्यंत तू माझ्या उजव्या बाजूला बस.
37 म्हणून दावीद स्वतःत्याला प्रभु म्हणतो. मग तो त्याचा मुलगा कोठून आला? आणि सामान्य लोकांनी त्याचे आनंदाने ऐकले.
38 आणि तो आपल्या शिकवणुकीत त्यांना म्हणाला, " शास्त्री लोकांपासून सावध राहा, ज्यांना लांब कपडे घालून फिरायला आवडते आणि बाजारात नमस्कार करायला आवडतात.
39 आणि सभास्थानातील प्रमुख जागा आणि मेजवानीच्या सर्वात वरच्या खोल्या.
40 जे विधवांची घरे खाऊन टाकतात आणि ढोंगासाठी लांबलचक प्रार्थना करतात, त्यांना जास्त शिक्षा होईल.
41 आणि येशू तिजोरीसमोर बसला आणि लोक भांडारात पैसे कसे टाकतात ते पाहिले. आणि पुष्कळ श्रीमंतांनी पुष्कळ टाकले.
42 आणि तेथे एक गरीब विधवा आली आणि तिने दोन कणीस टाकले.
43 आणि त्याने आपल्या शिष्यांना आपल्याजवळ बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, ज्यांनी खजिन्यात टाकले त्या सर्वांपेक्षा या गरीब विधवेने जास्त टाकले आहे.
44 कारण त्यांनी त्यांच्या विपुल प्रमाणात टाकले. पण तिच्या इच्छेनुसार तिने तिच्याकडे जे काही होते ते सर्व टाकले.

प्रकरण १३

1 आणि तो मंदिरातून बाहेर जात असताना, त्याच्या शिष्यांपैकी एक त्याला म्हणाला, गुरुजी, येथे किती प्रकारचे दगड आणि कोणत्या इमारती आहेत ते पहा!
2 येशूने उत्तर दिले, " तू या मोठ्या इमारती पाहतोस का? एक दगड दुसऱ्या दगडावर राहणार नाही, तो फेकून दिला जाणार नाही.
3 आणि तो मंदिरासमोरील जैतुनाच्या डोंगरावर बसला असता, पेत्र, याकोब, योहान व अंद्रिया यांनी त्याला एकांतात विचारले,
4 आम्हाला सांगा, या गोष्टी कधी होतील? आणि या सर्व गोष्टी पूर्ण होतील तेव्हा चिन्ह काय असेल?
5 येशू त्यांना उत्तर देऊन म्हणू लागला, " तुम्हाला कोणी फसवू नये म्हणून सावध राहा.
6 कारण पुष्कळ लोक माझ्या नावाने येतील आणि म्हणतील, मी ख्रिस्त आहे. आणि अनेकांना फसवेल.
7 आणि जेव्हा तुम्ही युद्धांबद्दल आणि युद्धांच्या अफवा ऐकाल तेव्हा घाबरू नका, कारण अशा गोष्टींची गरज आहे. पण शेवट अजून होणार नाही.
8 कारण राष्ट्र राष्ट्रावर आणि राज्य राज्यावर उठेल: आणि वेगवेगळ्या ठिकाणी भूकंप होतील, आणि दुष्काळ आणि संकटे होतील: ही दुखाची सुरुवात आहे.
9 पण सावध राहा, कारण ते तुम्हांला सभेच्या स्वाधीन करतील. आणि सभास्थानात तुम्हांला मारले जाईल: आणि तुम्हाला माझ्यासाठी राज्यकर्ते आणि राजे यांच्यासमोर उभे केले जाईल, त्यांच्याविरुद्ध साक्ष म्हणून.
10 आणि सुवार्ता प्रथम सर्व राष्ट्रांमध्ये प्रकाशित झाली पाहिजे.
11 पण जेव्हा ते तुम्हांला घेऊन जातील आणि तुमची सुटका करतील, तेव्हा तुम्ही काय बोलावे याचा अगोदर विचार करू नका, पूर्वकल्पना करू नका; पण त्या क्षणी जे काही तुम्हाला दिले जाईल ते तुम्ही बोला, कारण ते बोलणारे तुम्ही नाही. पवित्र आत्मा.
12 आता भाऊ भावाला मारण्यासाठी धरून देईल आणि वडील पुत्राला. आणि मुले त्यांच्या पालकांविरुद्ध उठतील आणि त्यांना जिवे मारतील.
13 आणि माझ्या नावामुळे सर्व लोक तुमचा तिरस्कार करतील, परंतु जो शेवटपर्यंत टिकेल तोच वाचेल.
14 पण जेव्हा तुम्ही दानीएल संदेष्ट्याने सांगितलेली वाळवंटाची घृणास्पद गोष्ट पहाल, जिथे ती उभी राहिली नाही, (वाचणाऱ्याने समजून घ्या,) तेव्हा जे यहूदीयात असतील त्यांनी डोंगरावर पळून जावे.
15 आणि जो घराच्या छपरावर असेल त्याने खाली घरात जाऊ नये किंवा घरातून काही बाहेर काढण्यासाठी आत जाऊ नये.
16 आणि जो शेतात असेल त्याने आपले कपडे घेण्यासाठी मागे फिरू नये.
17 पण त्या दिवसांत जे बाळंत आहेत आणि जे दूध पाजतात त्यांचा धिक्कार असो.
18 आणि हिवाळ्यात तुमचे उड्डाण होऊ नये म्हणून प्रार्थना करा.
19 कारण त्या दिवसांत असे दु:ख येईल, जे देवाने निर्माण केलेल्या सृष्टीच्या सुरुवातीपासून आजपर्यंत नव्हते, तसेच होणार नाही.
20 आणि प्रभूने ते दिवस कमी केले नाही तर कोणीही वाचणार नाही, परंतु निवडलेल्या लोकांसाठी, ज्यांना त्याने निवडले आहे, त्याने दिवस कमी केले आहेत.
21 आणि मग जर कोणी तुम्हांला म्हणेल, पाहा, येथे ख्रिस्त आहे. किंवा, पाहा, तो तेथे आहे; त्याच्यावर विश्वास ठेवू नका:
22 कारण खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेष्टे उठतील आणि चिन्हे आणि चमत्कार दाखवतील, शक्य असल्यास, निवडलेल्या लोकांनाही मोहात पाडण्यासाठी.
23 पण सावध राहा, पाहा, मी तुम्हांला सर्व गोष्टी सांगितल्या आहेत.
24 पण त्या दिवसांत, त्या संकटानंतर, सूर्य अंधकारमय होईल आणि चंद्र प्रकाश देणार नाही.
25 आणि आकाशातील तारे पडतील आणि आकाशातील शक्ती डळमळीत होतील.
26 आणि मग ते मनुष्याच्या पुत्राला मोठ्या सामर्थ्याने व वैभवाने ढगांतून येताना पाहतील.
27 आणि मग तो आपल्या देवदूतांना पाठवेल आणि पृथ्वीच्या शेवटच्या भागापासून स्वर्गाच्या शेवटच्या भागापर्यंत चार वाऱ्यांमधून त्याच्या निवडलेल्या लोकांना एकत्र करील.
28 आता अंजिराच्या झाडाची बोधकथा शिका. जेव्हा तिची फांदी कोमल असते आणि पाने बाहेर पडतात तेव्हा तुम्हाला कळते की उन्हाळा जवळ आला आहे.
29 अशाच प्रकारे, जेव्हा तुम्ही या गोष्टी घडताना पाहाल, तेव्हा ते जवळ आले आहे, अगदी दाराशी आहे हे समजून घ्या.
30 मी तुम्हांला खरे सांगतो, या सर्व गोष्टी होईपर्यंत ही पिढी नाहीशी होणार नाही.
31 स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होतील, पण माझे शब्द नाहीसे होणार नाहीत.
32 पण त्या दिवसाबद्दल आणि त्या घटकाविषयी कोणालाच माहीत नाही, नाही, स्वर्गातील देवदूतांना नाही, पुत्राला, पित्यालाही माहीत नाही.
33 सावध राहा, जागृत राहा आणि प्रार्थना करा, कारण वेळ कधी येईल हे तुम्हाला माहीत नाही.
34 कारण मनुष्याचा पुत्र लांबचा प्रवास करणाऱ्या माणसासारखा आहे, ज्याने आपले घर सोडले आणि आपल्या नोकरांना आणि प्रत्येकाला त्याचे काम करण्याचा अधिकार दिला आणि द्वारपालाला जागृत राहण्याची आज्ञा दिली.
35 म्हणून सावध राहा, कारण घराचा मालक कधी येतो, संध्याकाळ, मध्यरात्री, कोंबडा आरवताना किंवा सकाळी केव्हा येतो हे तुम्हांला माहीत नाही.
36 असे नाही की अचानक येऊन तो तुम्हाला झोपलेले पाहील.
37 आणि मी तुम्हांला जे सांगतो ते मी सर्वांना सांगतो, जागृत राहा.

प्रकरण १४

1 दोन दिवसांनंतर वल्हांडण सणाचा आणि बेखमीर भाकरीचा सण होता, आणि मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक त्याला धूर्तपणे कसे पकडायचे आणि जिवे मारायचे याचा शोध घेत होते.
2 पण ते म्हणाले, सणाच्या दिवशी नको, यासाठी की लोकांचा गोंधळ उडेल.
3 आणि बेथानीमध्ये शिमोन कुष्ठरोग्याच्या घरी असताना, तो जेवायला बसला होता, तेव्हा एक स्त्री तिच्याजवळ एक अलाबास्टर डब्बा असलेली एक अतिशय मौल्यवान सुगंधी मलम घेऊन आली. तिने पेटी फोडली आणि त्याच्या डोक्यावर ओतली.

4 आणि काही लोक आपल्या मनात रागावले होते आणि म्हणाले, "या मलमाचा अपव्यय का झाला?
5 कारण ते तीनशे पेन्सपेक्षा जास्त किमतीला विकले गेले असते आणि ते गरिबांना दिले गेले असते. आणि ते तिच्यावर कुरकुर करू लागले.
6 येशू म्हणाला, तिला एकटे सोडा. तू तिला का त्रास देतोस? तिने माझ्यावर चांगले काम केले आहे.
7 कारण गरीब लोक नेहमी तुमच्या सोबत असतात आणि तुमची इच्छा असेल तेव्हा तुम्ही त्यांचे भले कराल, पण मी तुमच्याकडे नेहमी नसतो.
8 तिने जे शक्य होते ते केले आहे: ती माझ्या शरीराला पुरण्यासाठी अभिषेक करण्यासाठी पुढे आली आहे.
9 मी तुम्हांला खरे सांगतो, सर्व जगात जिथे जिथे ही सुवार्ता सांगितली जाईल तिथे तिची आठवण म्हणून तिने केलेल्या या सुवार्तेबद्दल बोलले जाईल.
10 आणि बारा शिष्यांपैकी एक, यहूदा इस्कर्योत मुख्य याजकांकडे गेला आणि त्याला त्यांच्या हाती धरून द्या.
11 जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांना आनंद झाला आणि त्यांनी त्याला पैसे देण्याचे वचन दिले. आणि त्याने सोयीस्करपणे त्याचा विश्वासघात कसा करता येईल याचा शोध घेतला.
12 बेखमीर भाकरीच्या पहिल्या दिवशी, जेव्हा त्यांनी वल्हांडण सणाचा वध केला तेव्हा त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, "आम्ही जाऊन वल्हांडण सण खाण्याची तयारी करावी अशी तुझी इच्छा आहे?
13 आणि त्याने आपल्या दोन शिष्यांना पुढे पाठवले आणि त्यांना म्हटले, " तुम्ही नगरात जा, तेथे एक माणूस पाण्याचा घागर घेऊन जाणारा तुम्हाला भेटेल; त्याच्या मागे जा.
14 आणि जिथे तो आत जाईल तिथे घरच्या मालकाला सांगा, गुरु म्हणतात, पाहुण्यांची खोली कोठे आहे, जिथे मी माझ्या शिष्यांसह वल्हांडण सण खाईन?
15 आणि तो तुम्हांला वरची एक मोठी सुसज्ज व तयार केलेली खोली दाखवील: तेथे आमच्यासाठी तयारी करा.
16 आणि त्याचे शिष्य निघून शहरात आले, त्यांनी त्यांना सांगितल्याप्रमाणे आढळले आणि त्यांनी वल्हांडणाची तयारी केली.
17 आणि संध्याकाळी तो बारा शिष्यांसह आला.
18 आणि ते बसून जेवत असताना येशू म्हणाला, मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुमच्यापैकी जो माझ्याबरोबर खातो तो माझा विश्वासघात करेल.
19 तेव्हा ते दु:खी होऊ लागले आणि एक एक करून त्याला म्हणू लागले, "मीच आहे ना? आणि दुसरा म्हणाला, मी आहे का?
20 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " हा बारा जणांपैकी एक आहे जो माझ्याबरोबर ताटात बुडवितो.
21 मनुष्याचा पुत्र खरोखर जातो, जसे त्याच्याबद्दल लिहिले आहे, परंतु ज्याच्याद्वारे मनुष्याच्या पुत्राचा विश्वासघात केला जातो त्या मनुष्याचा धिक्कार असो! तो माणूस जन्माला आला नसता तर बरे झाले असते.
22 आणि ते जेवत असताना, येशूने भाकर घेतली आणि आशीर्वाद दिला, आणि तो मोडला आणि त्यांना दिला आणि म्हणाला, घ्या, खा, हे माझे शरीर आहे.
23 मग त्याने प्याला घेतला आणि उपकार मानून तो त्यांना दिला आणि सर्वांनी तो प्याला.
24 आणि तो त्यांना म्हणाला, नवीन करारातील हे माझे रक्त आहे, जे पुष्कळांसाठी सांडले आहे.
25 मी तुम्हांला खरे सांगतो, देवाच्या राज्यात मी नवीन द्राक्षांचा वेल पीत नाही तोपर्यंत मी पिणार नाही.
26 आणि त्यांनी भजन गाऊन झाल्यावर ते जैतुनाच्या डोंगरावर गेले.
27 आणि येशू त्यांना म्हणाला, " आज रात्री माझ्यामुळे तुम्हा सर्वांचा अपमान होईल: कारण असे लिहिले आहे की, मी मेंढपाळाला मारीन आणि मेंढरे विखुरली जातील.
28 पण मी उठल्यावर मी तुमच्या आधी गालीलात जाईन.
29 पण पेत्र त्याला म्हणाला, "जरी सर्व नाराज होतील, तरी मी करणार नाही.
30 येशू त्याला म्हणाला, " मी तुला खरे सांगतो, आजच्या रात्री, कोंबडा दोनदा आरवण्यापूर्वी तू मला तीनदा नाकारशील.
31 पण तो अधिकच कठोरपणे बोलला, "जर मला तुझ्याबरोबर मरावे लागले तर मी तुला कोणत्याही प्रकारे नाकारणार नाही. तसेच ते सर्व म्हणाले.
32 आणि ते गेथशेमाने नावाच्या ठिकाणी आले आणि तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " मी प्रार्थना करेपर्यंत इथे बसा.
33 आणि त्याने पेत्र, याकोब आणि योहानाला आपल्या बरोबर घेतले आणि तो फारच चकित झाला आणि खूप जड झाला.
34 आणि त्यांना म्हणाला, " माझा जीव मरणापर्यंत खूप दु:खी आहे. इथेच थांबा आणि जागृत राहा.
35 मग तो थोडा पुढे गेला आणि जमिनीवर पडला आणि त्याने प्रार्थना केली की, जर शक्य असेल तर ही वेळ त्याच्यापासून दूर जावी.
36 तो म्हणाला, अब्बा, पित्या, तुला सर्व काही शक्य आहे. हा प्याला माझ्याकडून काढून घे. तरीसुद्धा मला पाहिजे ते नाही, तर तुझी इच्छा आहे.
37 आणि तो आला आणि त्यांना झोपलेले पाहिले आणि पेत्राला म्हणाला, शिमोना, तू झोपला आहेस का? तू एक तास पहात नाहीस का?
38 जागृत राहा आणि प्रार्थना करा, तुम्ही मोहात पडू नये. आत्मा खरोखर तयार आहे, परंतु देह कमकुवत आहे.
39 आणि तो पुन्हा निघून गेला, त्याने प्रार्थना केली आणि तेच शब्द बोलले.
40 आणि जेव्हा तो परत आला तेव्हा त्याला ते पुन्हा झोपलेले दिसले, (कारण त्यांचे डोळे जड झाले होते,) त्याला काय उत्तर द्यावे हे त्यांना सुचत नव्हते.
41 आणि तो तिसऱ्यांदा आला आणि त्यांना म्हणाला, " आता झोपा आणि विश्रांती घ्या. आता पुरे झाले आहे, वेळ आली आहे. पाहा, मनुष्याचा पुत्र पापी लोकांच्या हाती धरून दिला जात आहे.
42 ऊठ, आपण जाऊया. पाहा, जो माझा विश्वासघात करतो तो जवळ आला आहे.
43 आणि तो अजून बोलत असतानाच, बारा शिष्यांपैकी एक, यहूदा आला आणि त्याच्याबरोबर मुख्य याजक, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडीलजन यांच्याकडून तलवारी आणि काठ्या घेऊन मोठा लोकसमुदाय आला.
44 आणि ज्याने त्याचा विश्वासघात केला त्याने त्यांना एक चिन्ह दिले. त्याला घेऊन जा आणि सुरक्षितपणे घेऊन जा.
45 तो आल्याबरोबर तो लगेच त्याच्याकडे गेला आणि म्हणाला, "गुरुजी, गुरुजी! आणि त्याचे चुंबन घेतले.
46 त्यांनी त्याच्यावर हात ठेवून त्याला पकडले.
47 आणि शेजारी उभ्या असलेल्यांपैकी एकाने तलवार उपसून महायाजकाच्या सेवकावर वार करून त्याचा कान कापला.

48 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " तुम्ही चोराप्रमाणे तलवारी व दांडे घेऊन मला पकडण्यासाठी बाहेर आला आहात काय?
49 मी दररोज तुमच्याबरोबर मंदिरात शिकवत असे, आणि तुम्ही मला घेतले नाही, परंतु पवित्र शास्त्र पूर्ण झालेच पाहिजे.
50 आणि ते सर्व त्याला सोडून पळून गेले.
51 आणि एक तरुण त्याच्यामागे गेला, त्याच्या उघड्या अंगावर तागाचे कापड घातले होते. आणि तरुणांनी त्याला धरले.
52 आणि तो तागाचे कापड सोडून त्यांच्यापासून नग्न होऊन पळून गेला.
53 आणि त्यांनी येशूला मुख्य याजकाकडे नेले आणि त्याच्याबरोबर सर्व मुख्य याजक, वडीलजन आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक जमले.
54 आणि पेत्र त्याच्यामागे दुरूनच, महायाजकाच्या वाड्यात गेला; आणि तो नोकरांबरोबर बसला आणि अग्नीवर गरम झाला.
55 मुख्य याजक आणि सर्व सभा येशूला जिवे मारण्यासाठी त्याच्याविरुद्ध साक्ष शोधत होते. आणि काहीही सापडले नाही.
56 कारण पुष्कळांनी त्याच्याविरुद्ध खोटी साक्ष दिली, पण त्यांची साक्ष पटली नाही.
57 आणि काही लोक उठून त्याच्याविरुद्ध खोटी साक्ष देत म्हणाले,
58 हातांनी बनवलेले हे मंदिर मी उध्वस्त करीन आणि हात नसलेले दुसरे मंदिर मी तीन दिवसांत बांधीन असे त्याला म्हणताना आम्ही ऐकले.
59 पण त्यांच्यापैकी एकही साक्षीदार एकमत झाला नाही.
60 तेव्हा महायाजक मध्यभागी उभा राहिला आणि त्याने येशूला विचारले, "तू काहीच उत्तर देत नाहीस काय? ते तुझ्याविरुद्ध काय साक्ष देत आहेत?
61 पण तो शांत राहिला, त्याने काहीही उत्तर दिले नाही. पुन्हा मुख्य याजकाने त्याला विचारले, आणि त्याला म्हणाला, तू ख्रिस्त, धन्याचा पुत्र आहेस का?
62 आणि येशू म्हणाला, मी आहे: आणि तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला सामर्थ्याच्या उजवीकडे बसलेला आणि आकाशातील ढगांमध्ये येताना पाहाल.
63 मग मुख्य याजकाने आपले कपडे फाडले आणि म्हणाला, "आम्हाला आणखी साक्षीदारांची काय गरज आहे?
64 तुम्ही निंदा ऐकली आहे. तुम्हाला काय वाटते? आणि सर्वांनी त्याला मृत्युदंड म्हणून दोषी ठरवले.
65 आणि काही जण त्याच्यावर थुंकू लागले, तोंड झाकायला लागले, फुसका मारू लागले आणि त्याला म्हणू लागले, "भविष्य सांग!" आणि नोकरांनी त्याला आपल्या हाताच्या तळव्याने मारले.
66 आणि पेत्र राजवाड्याच्या खाली असताना, महायाजकाच्या दासींपैकी एक आली.
67 जेव्हा तिने पेत्राला गरम होताना पाहिले तेव्हा तिने त्याच्याकडे पाहिले आणि म्हणाली, "आणि तू देखील नासरेथच्या येशूबरोबर होतास.
68 पण तो नाकारत म्हणाला, "मला माहीत नाही, तू काय म्हणतोस ते मला समजत नाही. तो बाहेर ओसरीत गेला. आणि कोंबडा दल.
69 आणि एका दासीने त्याला पुन्हा पाहिले आणि ती शेजारी उभ्या असलेल्यांना म्हणू लागली, हा त्यांच्यापैकी एक आहे.
70 आणि त्याने ते पुन्हा नाकारले. आणि थोड्या वेळाने, जे तेथे उभे होते ते पुन्हा पेत्राला म्हणाले, "निश्चितच तू त्यांच्यापैकी एक आहेस; कारण तू गॅलीली आहेस आणि तुझे बोलणे त्याला पटते.
71 पण तो शाप देऊ लागला व शपथ घेऊ लागला, "तुम्ही ज्याच्याविषयी बोलत आहात त्या माणसाला मी ओळखत नाही.
72 आणि दुसऱ्यांदा कोंबडा चालला. येशूने त्याला सांगितलेले शब्द पेत्राच्या लक्षात आले, " कोंबडा दोनदा आरवण्यापूर्वी तू मला तीनदा नाकारशील." असा विचार करून तो रडला.

प्रकरण १५

1सकाळी मुख्य याजकांनी वडीलजन, नियमशास्त्राचे शिक्षक व सर्व सभासदांशी चर्चा केली आणि येशूला बांधून घेऊन गेले आणि पिलाताच्या स्वाधीन केले.
2 पिलाताने त्याला विचारले, तू यहूद्यांचा राजा आहेस का? तो त्याला म्हणाला, " तू म्हणतोस.
3 मुख्य याजकांनी त्याच्यावर पुष्कळ आरोप केले, परंतु त्याने काहीच उत्तर दिले नाही.
4 पिलाताने त्याला पुन्हा विचारले, "तू काहीच उत्तर देत नाहीस काय? पाहा, ते तुझ्याविरुद्ध किती साक्ष देत आहेत.
5 पण येशूने अजून काहीच उत्तर दिले नाही. त्यामुळे पिलात आश्चर्यचकित झाला.
6 आता त्या सणाच्या वेळी त्याने त्यांच्यासाठी एका कैद्याची सुटका केली, ज्याला त्यांची इच्छा होती.
7 आणि बरब्बा नावाचा एक होता, जो त्याच्याबरोबर बंड करणाऱ्यांबरोबर बांधला होता, ज्याने बंडात खून केला होता.
8 आणि मोठ्याने रडणाऱ्या लोकसमुदायाने त्याच्याशी जसे केले तसे करावे अशी त्याची इच्छा होऊ लागली.
9 पण पिलाताने त्यांना उत्तर दिले, "मी तुमच्यासाठी यहूद्यांच्या राजाला सोडावे असे तुम्ही कराल काय?
10 कारण त्याला माहीत होते की मुख्य याजकांनी ईर्ष्यापोटी त्याला सोडवले आहे.
11 पण मुख्य याजकांनी लोकांना प्रवृत्त केले की त्याने त्यापेक्षा बरब्बाला त्यांच्यासाठी सोडावे.
12 पिलाताने उत्तर दिले आणि त्यांना पुन्हा विचारले, "मग ज्याला तुम्ही यहूद्यांचा राजा म्हणता त्याला मी काय करावे?
13 आणि ते पुन्हा ओरडले, त्याला वधस्तंभावर खिळा.
14 मग पिलात त्यांना म्हणाला, का, त्याने काय वाईट केले आहे? आणि ते अधिक मोठ्याने ओरडले, त्याला वधस्तंभावर खिळा.
15 आणि म्हणून पिलाताने, लोकांना संतुष्ट करण्यासाठी इच्छेने, बरब्बास त्यांच्यासाठी सोडले, आणि येशूला फटके मारून वधस्तंभावर खिळण्यासाठी सोडवले.
16 आणि शिपायांनी त्याला प्रेटोरियम नावाच्या हॉलमध्ये नेले; आणि ते संपूर्ण बँडला एकत्र बोलावतात.
17 आणि त्यांनी त्याला जांभळे कपडे घातले आणि काट्यांचा मुकुट घालून त्याच्या डोक्याला लावले.
18 आणि त्याला सलाम करू लागला, "यहूद्यांच्या राजा, नमस्कार असो!
19 आणि त्यांनी त्याच्या डोक्यावर वेळूने वार केले आणि त्याच्यावर थुंकले आणि गुडघे टेकून त्याला नमन केले.
20 आणि जेव्हा त्यांनी त्याची थट्टा केली, तेव्हा त्यांनी त्याच्यापासून जांभळा काढला, आणि त्याचे स्वतःचे कपडे त्याच्या अंगावर घातले आणि त्याला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी बाहेर नेले.
21 आणि त्यांनी अलेक्झांडर आणि रुफस यांचा पिता असलेल्या सिरेनियन शिमोनला, जो देशातून जात होता, त्याला त्याचा वधस्तंभ उचलण्यास भाग पाडले.

22 आणि त्यांनी त्याला गोलगोथा या ठिकाणी नेले, ज्याचा अर्थ कवटीची जागा असा होतो.
23 आणि त्यांनी त्याला गंधरस मिसळलेला द्राक्षारस प्यायला दिला, पण त्याने तो घेतला नाही.
24 आणि जेव्हा त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले, तेव्हा प्रत्येकाने काय घ्यावे यासाठी त्यांनी चिठ्ठ्या टाकून त्याचे कपडे वाटले.
25 आणि तिसरी वेळ होती, आणि त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले.
26 आणि त्याच्या आरोपाच्या वर लिहिलेले होते, यहूद्यांचा राजा.
27 आणि त्याच्याबरोबर त्यांनी दोन चोरांना वधस्तंभावर खिळले; एक त्याच्या उजव्या हाताला आणि दुसरा त्याच्या डाव्या बाजूला.
28 आणि पवित्र शास्त्र पूर्ण झाले, जे म्हणते, आणि तो अपराध्यांसह गणला गेला.
29 आणि जे लोक तेथून जातील ते त्याच्यावर धिंगाणा घालत आपली डोकी हलवत म्हणाले, अरे मंदिराचा नाश करणाऱ्या आणि तीन दिवसांत ते बांधणारे.
30 स्वतला वाचवा आणि वधस्तंभावरून खाली ये.
31 त्याचप्रमाणे मुख्य याजक शास्त्री लोकांसह आपापसात थट्टा करत म्हणाले, "त्याने इतरांना वाचवले. तो स्वतला वाचवू शकत नाही.
32 इस्रायलचा राजा ख्रिस्त आता वधस्तंभावरून खाली येऊ द्या, म्हणजे आपण पाहू आणि विश्वास ठेवू. आणि जे त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले होते त्यांनी त्याची निंदा केली.
33 जेव्हा सहावा वाजला तेव्हा नवव्या तासापर्यंत संपूर्ण देशात अंधार होता.
34 आणि नवव्या तासाला येशू मोठ्याने ओरडला, " एलोई, एलोई, लामा सबख्थानी? ज्याचा अर्थ असा आहे, "माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू मला का सोडलेस?
35 ते ऐकून जवळ उभ्या असलेल्यांपैकी काही म्हणाले, "पाहा, तो एलियाला बोलावत आहे.
36 आणि एकाने धावत जाऊन व्हिनेगरने भरलेला स्पंज भरला आणि तो एका काठावर ठेवला आणि त्याला प्यायला दिले आणि म्हणाला, "जाऊ दे. इलियास त्याला उतरवायला येईल का ते पाहू.
37 आणि येशू मोठ्याने ओरडला आणि भूत सोडले.
38 आणि मंदिराचा पडदा वरपासून खालपर्यंत दोन तुकडे झाला.
39 आणि जेव्हा त्याच्या समोर उभा असलेल्या सेनाध्यक्षाने पाहिले की तो असे ओरडत आहे आणि भूत सोडत आहे, तेव्हा तो म्हणाला, "खरोखर हा मनुष्य देवाचा पुत्र होता.
40 दूरवर स्त्रिया देखील पाहत होत्या: त्यांच्यामध्ये मरीया मॅग्डालीनी आणि जेम्स लहान आणि योसेसची आई मरीया आणि सलोमी होत्या.
41 (ज्यावेळी तो गालीलात होता, तो त्याच्यामागे गेला आणि त्याची सेवा केली;) आणि इतर अनेक स्त्रिया ज्या त्याच्याबरोबर यरुशलेमला आल्या होत्या.
42 आणि आता संध्याकाळ झाली, कारण ती तयारी होती, म्हणजे शब्बाथाच्या आदल्या दिवशी.
43 अरिमथिया येथील योसेफ, एक सन्माननीय सल्लागार, जो देवाच्या राज्याची देखील वाट पाहत होता, तो आला आणि धैर्याने पिलाताकडे गेला आणि येशूच्या शरीराची इच्छा धरली.
44 पिलाताला तो आधीच मेला आहे का याचे त्याला आश्चर्य वाटले; आणि त्याने शताधिपतीला बोलावून त्याला विचारले की तो कधी मेला होता का?
45 शताधिपतीला हे कळल्यावर त्याने तो मृतदेह योसेफाला दिला.
46 मग त्याने तलम तागाचे कापड विकत घेतले आणि त्याला खाली नेले आणि तागाच्या कपड्यात गुंडाळले, आणि त्याला खडकात खोदलेल्या कबरीत ठेवले आणि कबरेच्या दारापाशी एक दगड लोटला.
47 मरीया मग्दालिया आणि योसेसची आई मरीया यांनी त्याला जेथे ठेवले होते ते पाहिले.

धडा 16

1 शब्बाथ संपला तेव्हा, मरीया मग्दालिया, याकोबची आई मरीया आणि सलोमी यांनी गोड मसाले विकत घेतले होते, यासाठी की त्यांनी येऊन त्याला अभिषेक करावा.
2 आणि आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी पहाटे ते सूर्योदयाच्या वेळी कबरेपाशी आले.
3 आणि ते आपापसात म्हणाले, थडग्याच्या दारातून आम्हाला दगड कोण लोटून देईल?
4 आणि जेव्हा त्यांनी पाहिले तेव्हा त्यांनी पाहिले की तो दगड लोटलेला होता, कारण तो खूप मोठा होता.
5 आणि कबरेत शिरल्यावर त्यांना उजव्या बाजूला एक तरुण बसलेला दिसला, त्याने पांढरे शुभ्र वस्त्र परिधान केले होते. आणि ते घाबरले.
6 तो त्यांना म्हणाला, घाबरू नका. तुम्ही नासरेथच्या येशूला शोधत आहात, ज्याला वधस्तंभावर खिळले होते. तो उठला आहे. तो येथे नाही. त्यांनी त्याला जेथे ठेवले होते ते पहा.
7 पण जा, त्याच्या शिष्यांना आणि पेत्राला सांगा की तो तुमच्या आधी गालीलात जात आहे: त्याने तुम्हांला सांगितल्याप्रमाणे तेथे तुम्ही त्याला पाहाल.
8 ते त्वरेने बाहेर गेले आणि थडग्यातून पळून गेले. कारण ते थरथर कापले आणि आश्चर्यचकित झाले. ते कोणाला काही बोलले नाहीत. कारण ते घाबरले होते.
9 आता जेव्हा येशू आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी पहाटे उठला तेव्हा तो प्रथम मरीया मग्दालियाला दिसला, जिच्यातून त्याने सात भुते काढली होती.
10 आणि तिने जाऊन त्याच्याबरोबर असलेल्यांना सांगितले, ते शोक करत होते आणि रडत होते.
11 आणि जेव्हा त्यांनी ऐकले की तो जिवंत आहे आणि तिला पाहिले आहे, तेव्हा त्यांनी विश्वास ठेवला नाही.
12 यानंतर, तो त्यांच्यापैकी दोघांना दुसऱ्या रूपात दिसला, ते चालत असताना, आणि देशात गेले.
13 आणि त्यांनी जाऊन ते अवशेषांना सांगितले, त्यांनी त्यांच्यावर विश्वास ठेवला नाही.
14 नंतर ते अकरा प्रेषित जेवायला बसले असताना तो त्यांना दिसला, आणि त्यांनी त्यांच्या अविश्वासाची आणि अंतःकरणाच्या कणखरतेची त्यांना निंदा केली, कारण ज्यांनी त्याला उठल्यानंतर पाहिले होते त्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला नाही.
15 आणि तो त्यांना म्हणाला, तुम्ही सर्व जगात जा आणि प्रत्येक प्राण्याला सुवार्ता सांगा.
16 जो विश्वास ठेवतो आणि बाप्तिस्मा घेतो त्याचे तारण होईल. पण जो विश्वास ठेवत नाही तो शापित होईल.
17 आणि ही चिन्हे विश्वास ठेवणाऱ्यांच्या मागे लागतील. माझ्या नावाने ते भुते काढतील. ते नवीन भाषा बोलतील.

18 ते साप उचलतील; आणि जर त्यांनी काही प्राणघातक पदार्थ प्याले तर ते त्यांना इजा करणार नाही. ते आजारी लोकांवर हात ठेवतील आणि ते बरे होतील.
19 मग प्रभू त्यांच्याशी बोलल्यानंतर, तो स्वर्गात घेतला गेला आणि देवाच्या उजवीकडे बसला.
20 आणि ते बाहेर गेले आणि त्यांनी सर्वत्र प्रचार केला, प्रभु त्यांच्याबरोबर काम करत होता, आणि पुढील चिन्हांसह वचनाची पुष्टी करत होता. आमेन.

ल्यूक

प्रकरण १

1 कारण आपल्यामध्ये ज्या गोष्टींवर विश्वास ठेवला जातो त्या गोष्टींची घोषणा करण्यासाठी पुष्कळांनी हात हाती घेतले आहेत.
2 जसे की त्यांनी त्यांना आमच्या हाती दिले, जे सुरुवातीपासून प्रत्यक्षदर्शी आणि वचनाचे सेवक होते.
3 मलाही हे बरे वाटले, की मला पहिल्यापासूनच सर्व गोष्टींची पूर्ण समज होती, म्हणून मी सर्वात उत्तम थियोफिलस, तुला क्रमाने लिहितो.
4 यासाठी की, ज्या गोष्टी तुम्हाला शिकवल्या गेल्या आहेत त्या गोष्टींची खात्री तुम्हाला कळावी.
5 यहूदीयाचा राजा हेरोद याच्या दिवसांत, अबियाच्या कुळात जखऱ्या नावाचा एक याजक होता; त्याची बायको अहरोनाच्या मुलींपैकी होती आणि तिचे नाव अलीशिबा.
6 आणि ते दोघेही देवासमोर नीतिमान होते, प्रभूच्या सर्व आज्ञा व नियम निष्कलंकपणे चालत होते.
7 आणि त्यांना मूलबाळ नव्हते कारण एलिसाबेथ वांझ होती आणि ते दोघेही आता बरे झाले होते.
8 आणि असे घडले की, तो देवासमोर याजकाचे कार्य आपल्या मार्गानुसार पार पाडत असताना,
9 याजक पदाच्या प्रथेनुसार, जेव्हा तो परमेश्वराच्या मंदिरात गेला तेव्हा त्याला धूप जाळायचा होता.
10 आणि धूप जाळण्याच्या वेळी सर्व लोकसमुदाय बाहेर प्रार्थना करत होते.
11 आणि धूप वेदीच्या उजव्या बाजूला उभा असलेला प्रभूचा देवदूत त्याला दिसला.
12 जखऱ्याने त्याला पाहिले तेव्हा तो घाबरला आणि त्याला भीती वाटली.
13 पण देवदूत त्याला म्हणाला, "जखऱ्या, भिऊ नकोस, कारण तुझी प्रार्थना ऐकली आहे. आणि तुझी पत्नी एलिझाबेथ तुला मुलगा होईल आणि तू त्याचे नाव जॉन ठेव.
14 आणि तुला आनंद आणि आनंद मिळेल. आणि पुष्कळ लोक त्याच्या जन्माचा आनंद करतील.
15 कारण तो प्रभूच्या दृष्टीने महान असेल आणि द्राक्षारस किंवा कडक पेय पिणार नाही. आणि तो त्याच्या आईच्या उदरातून पवित्र आत्म्याने भरलेला असेल.
16 आणि इस्राएल लोकांपैकी पुष्कळ लोक त्यांचा देव परमेश्वराकडे वळतील.
17 आणि तो एलियाच्या आत्म्याने आणि सामर्थ्याने त्याच्यापुढे जाईल, वडिलांची मने मुलांकडे वळवण्यासाठी आणि आज्ञा न मानणाऱ्यांना नीतिमानांच्या शहाणपणाकडे वळवायला. प्रभूसाठी तयार लोक तयार करण्यासाठी.
18 आणि जखऱ्या देवदूताला म्हणाला, मला हे कशावरून कळेल? कारण मी म्हातारा झालो आहे आणि माझी पत्नी खूप वर्षांनी आजारी आहे.
19 देवदूताने उत्तर दिले, "मी गब्रीएल आहे, जो देवासमोर उभा आहे. आणि मी तुझ्याशी बोलण्यासाठी आणि तुला ही आनंदाची बातमी सांगण्यासाठी पाठवले आहे.
20 आणि पाहा, या गोष्टी केल्या जाईपर्यंत तू मुके राहशील आणि बोलू शकणार नाहीस, कारण तू माझ्या शब्दांवर विश्वास ठेवत नाहीस, जे त्यांच्या हंगामात पूर्ण होतील.
21 आणि लोक जखऱ्याची वाट पाहत होते, आणि तो मंदिरात इतका वेळ राहिला याचे त्यांना आश्चर्य वाटले.
22 जेव्हा तो बाहेर आला, तेव्हा तो त्यांच्याशी बोलू शकला नाही; आणि त्याने मंदिरात दृष्टान्त पाहिला आहे असे त्यांना समजले; कारण त्याने त्यांना इशारा केला आणि तो निःशब्द राहिला.
23 आणि असे झाले की, त्याच्या सेवेचे दिवस पूर्ण होताच, तो त्याच्या स्वतःच्या घरी निघून गेला.
24 त्या दिवसांनंतर त्याची बायको एलिझाबेथ गरोदर राहिली आणि तिने स्वतला पाच महिने लपवून ठेवले.
25 ज्या दिवसांत प्रभूने माझ्याकडे पाहिले त्या दिवसांत त्याने माझ्याशी असे वागले की, लोकांमधील माझी निंदा दूर व्हावी.
26 आणि सहाव्या महिन्यात देवाकडून गॅब्रिएल देवदूताला गालीलमधील नासरेथ नावाच्या नगरात पाठवण्यात आले.
27 दावीदाच्या घराण्यातील योसेफ नावाच्या एका कुमारिकेशी विवाह केला. आणि कुमारिकेचे नाव मरीया होते.
28 आणि देवदूत तिच्याकडे आला आणि म्हणाला, "अभिवादन, तुझ्यावर खूप कृपा आहे, परमेश्वर तुझ्याबरोबर आहे; स्त्रियांमध्ये तू धन्य आहेस.
29 आणि जेव्हा तिने त्याला पाहिले तेव्हा तिचे म्हणणे ऐकून ती व्याकुळ झाली आणि हे अभिवादन कसे असावे हे तिच्या मनात आले.
30 आणि देवदूत तिला म्हणाला, "मरीया, भिऊ नकोस, कारण तुझ्यावर देवाची कृपा झाली आहे.
31 आणि पाहा, तू तुझ्या पोटी गरोदर राहशील आणि तुला मुलगा होईल आणि त्याचे नाव येशू ठेवशील.
32 तो महान होईल, आणि त्याला सर्वोच्च पुत्र म्हटले जाईल; आणि प्रभु देव त्याला त्याचा पिता दावीद याचे सिंहासन देईल:
33 आणि तो याकोबाच्या घराण्यावर सदासर्वकाळ राज्य करील. आणि त्याच्या राज्याचा अंत होणार नाही.
34 मग मरीया देवदूताला म्हणाली, हे कसे होईल?
35 आणि देवदूताने तिला उत्तर दिले, "पवित्र आत्मा तुझ्यावर येईल आणि परात्पराचे सामर्थ्य तुझ्यावर सावली करील; म्हणून तुझ्यापासून जन्माला येणाऱ्या पवित्र वस्तूलाही देवाचा पुत्र म्हटले जाईल.
36 आणि पाहा, तुझी चुलत बहीण एलिझाबेथ हिला म्हातारपणात मुलगा झाला आहे; आणि तिच्याबरोबर हा सहावा महिना आहे, जिला वांझ म्हटले जाते.
37 कारण देवाला काहीही अशक्य नाही.
38 मरीया म्हणाली, "पाहा, प्रभूची दासी आहे. तुझ्या शब्दाप्रमाणे माझ्यासाठी होवो. आणि देवदूत तिच्यापासून निघून गेला.
39 त्या दिवसात मरीया उठली आणि घाईघाईने डोंगराळ प्रदेशात यहूदातील एका शहरात गेली.
40 आणि जखऱ्याच्या घरी जाऊन अलीशिबेला नमस्कार केला.
41 आणि असे झाले की, जेव्हा एलिझाबेथने मरीयेचे अभिवादन ऐकले तेव्हा तिच्या पोटातील बाळाने उडी मारली. आणि एलिझाबेथ पवित्र आत्म्याने भरली होती:
42 ती मोठ्याने बोलली आणि म्हणाली, "स्त्रियांमध्ये तू धन्य आहेस आणि तुझ्या गर्भाचे फळ धन्य आहेस.
43 आणि माझ्या प्रभूच्या आईने माझ्याकडे यावे हे मला कोठून आले?
44 कारण, पाहा, तुझ्या नमस्काराचा आवाज माझ्या कानावर पडताच, बाळाने माझ्या पोटात आनंदाने उडी मारली.

45 आणि ज्याने विश्वास ठेवला ती धन्य आहे कारण प्रभूकडून तिला सांगितलेल्या गोष्टी पूर्ण होतील.
46 आणि मरीया म्हणाली, माझा आत्मा प्रभूची स्तुती करतो.
47 आणि माझा रक्षणकर्ता देवामध्ये माझा आत्मा आनंदित झाला आहे.
48 कारण त्याने आपल्या दासीची नीच संपत्ती पाहिली आहे; कारण, पाहा, यापुढे सर्व पिढ्या मला धन्य म्हणतील.
49 कारण जो पराक्रमी आहे त्याने माझ्यासाठी महान गोष्टी केल्या आहेत. आणि त्याचे नाव पवित्र आहे.
50 आणि पिढ्यानपिढ्या त्याचे भय धरणाऱ्यांवर त्याची दया आहे.
51 त्याने आपल्या हाताने सामर्थ्य दाखवले आहे. त्याने गर्विष्ठ लोकांना त्यांच्या अंतकरणातील कल्पनेत विखुरले आहे.
52 त्याने पराक्रमी लोकांना त्यांच्या आसनांवरून खाली पाडले आणि त्यांना खालच्या दर्जाचे केले.
53 त्याने भुकेल्यांना चांगल्या गोष्टींनी तृप्त केले आहे. आणि श्रीमंतांना त्याने रिकामे पाठवले.
54 देवाने त्याचा सेवक इस्राएलला त्याच्या दयाळूपणाची आठवण करून दिली आहे.
55 जसे तो आपल्या पूर्वजांशी, अब्राहामशी आणि त्याच्या वंशजांशी सदैव बोलला.
56 आणि मरीया जवळजवळ तीन महिने तिच्याबरोबर राहिली आणि आपल्या घरी परतली.
57 एलिझाबेथची प्रसूती होण्याची पूर्ण वेळ आली. आणि तिला मुलगा झाला.
58 आणि तिच्या शेजाऱ्यांनी आणि तिच्या चुलत भावांनी ऐकले की प्रभुने तिच्यावर किती दया केली आहे. आणि ते तिच्याबरोबर आनंदित झाले.
59 आणि असे झाले की आठव्या दिवशी ते मुलाची सुंता करायला आले. त्यांनी त्याला त्याच्या वडिलांच्या नावावरून जखऱ्या असे नाव दिले.
60 त्याच्या आईने उत्तर दिले, "तसे नाही. पण त्याला योहान म्हटले जाईल.
61 आणि ते तिला म्हणाले, "तुझ्या नातेवाईकांपैकी कोणीही या नावाने ओळखले जाणार नाही.
62 आणि त्यांनी त्याच्या वडिलांना खुणा केल्या की तो त्याला कसा बोलावेल.
63 आणि त्याने लिहिण्यासाठी टेबल मागितले आणि लिहिले, त्याचे नाव योहान आहे. आणि ते सर्व आश्चर्यचकित झाले.
64 आणि त्याचे तोंड लगेच उघडले, आणि त्याची जीभ मोकळी झाली, आणि तो बोलला आणि देवाची स्तुती करू लागला.
65 आणि त्यांच्या सभोवतालच्या सर्व लोकांमध्ये भीती पसरली आणि यहूदीयाच्या सर्व डोंगराळ प्रदेशात या सर्व गोष्टींचा गजर झाला.
66 आणि ज्यांनी ते ऐकले त्या सर्वांनी ते आपल्या मनात मांडले. परमेश्वराचा हात त्याच्या पाठीशी होता.
67 आणि त्याचा पिता जखऱ्या पवित्र आत्म्याने भरून गेला, आणि त्याने भविष्य सांगून म्हटले,
68 इस्राएलचा परमेश्वर देव धन्य असो. कारण त्याने आपल्या लोकांची भेट घेऊन त्यांना सोडवले आहे.
69 आणि त्याचा सेवक दावीद याच्या घराण्यात त्याने आपल्यासाठी तारणाचे शिंग उभे केले आहे.
70 तो त्याच्या पवित्र संदेष्ट्यांच्या मुखाने बोलला, जे जगाच्या सुरुवातीपासून आहे:
71 आम्ही आमच्या शत्रूंपासून आणि आमचा द्वेष करणाऱ्यांच्या हातून वाचले पाहिजे.
72 आपल्या पूर्वजांना दिलेली दया पूर्ण करण्यासाठी आणि त्याच्या पवित्र कराराची आठवण ठेवण्यासाठी;
73 आमचा पिता अब्राहाम याला जी शपथ दिली.
74 तो आम्हांला प्रदान करेल, की आम्ही आमच्या शत्रूंच्या हातातून सुटका करून त्याची निर्भयपणे सेवा करू,
75 आपल्या आयुष्यातील सर्व दिवस त्याच्यासमोर पवित्र आणि धार्मिकतेने.
76 आणि मुला, तुला सर्वोच्च देवाचा संदेष्टा म्हटले जाईल, कारण तू प्रभूच्या समोर त्याचे मार्ग तयार करशील.
77 त्याच्या लोकांना त्यांच्या पापांची क्षमा करून तारणाचे ज्ञान देण्यासाठी,
78 आपल्या देवाच्या कोमल दयेद्वारे; ज्यायोगे वरून दिवसाचा झरा आम्हाला भेटला आहे,
79 अंधारात आणि मृत्यूच्या सावलीत बसलेल्यांना प्रकाश देण्यासाठी, आपले पाय शांतीच्या मार्गाकडे नेण्यासाठी.
80 आणि तो मुलगा मोठा होत गेला आणि आत्म्याने बलवान झाला आणि इस्राएलला दाखवल्याच्या दिवसापर्यंत तो वाळवंटात होता.

प्रकरण २

1 आणि त्या दिवसांत असे घडले की, सीझर ऑगस्टसकडून सर्व जगावर कर आकारला जावा असा हुकूम निघाला.
2 (आणि ही कर आकारणी प्रथम सिरियाचा राज्यपाल असताना सिरेनिअस करण्यात आली.)
3 आणि प्रत्येकजण कर आकारण्यासाठी आपापल्या नगरात गेला.
4 आणि योसेफ देखील गालीलातून, नासरेथ शहरातून, यहूदीयात, बेथलेहेम नावाच्या डेव्हिडच्या शहरात गेला. (कारण तो डेव्हिडच्या घराण्याचा आणि वंशाचा होता :)
5 त्याची पत्नी मरीया हिच्याशी कर आकारणे, मुलासह महान असणे.
6 आणि असे झाले की, ते तिथे असतानाच तिची प्रसूती होण्याचे दिवस पूर्ण झाले.
7 आणि तिने आपल्या ज्येष्ठ मुलाला जन्म दिला, आणि त्याला कपड्यात गुंडाळले आणि गोठ्यात ठेवले. कारण त्यांना सरायमध्ये जागा नव्हती.
8 त्याच गावात मेंढपाळ शेतात राहून रात्री आपल्या कळपाची पाळत ठेवत होते.
9 आणि पाहा, परमेश्वराचा दूत त्यांच्यावर आला आणि परमेश्वराचे तेज त्यांच्याभोवती चमकले आणि ते भयभीत झाले.
10 देवदूत त्यांना म्हणाला, भिऊ नका, कारण पाहा, मी तुम्हांला मोठ्या आनंदाची सुवार्ता सांगत आहे, जी सर्व लोकांसाठी असेल.
11 कारण आज तुमच्यासाठी दावीद नगरात तारणहाराचा जन्म झाला आहे, जो ख्रिस्त प्रभु आहे.
12 आणि हे तुमच्यासाठी एक चिन्ह असेल; तुम्हांला ते बाळ कपड्यात गुंडाळलेले, गोठ्यात पडलेले आढळेल.
13 आणि अचानक देवदूताबरोबर स्वर्गीय सैन्याचा एक जमाव देवाची स्तुती करत होता आणि म्हणत होता,
14 देवाचा सर्वोच्च गौरव, आणि पृथ्वीवर शांती, माणसांबद्दल चांगली इच्छा.

15 आणि असे झाले की, देवदूत त्यांच्यापासून स्वर्गात निघून जात असताना, मेंढपाळ एकमेकांना म्हणाले, "आता आपण बेथलेहेमला जाऊ या, आणि प्रभूने जे घडले आहे ते पाहू या. आम्हाला
16 आणि ते घाईघाईने आले आणि त्यांना मरीया, योसेफ आणि बाळ गोठ्यात पडलेले आढळले.
17 जेव्हा त्यांनी ते पाहिले, तेव्हा त्यांना या मुलाविषयी सांगितले होते ते सर्वत्र सांगितले.
18 आणि ज्यांनी हे ऐकले ते सर्व मेंढपाळांनी सांगितलेल्या गोष्टींबद्दल आश्चर्यचकित झाले.
19 पण मरीयेने या सर्व गोष्टी जपून ठेवल्या आणि त्या गोष्टींचा मनात विचार केला.
20 आणि मेंढपाळ परत आले, त्यांनी जे ऐकले व पाहिले त्या सर्व गोष्टींसाठी देवाचे गौरव व स्तुती करीत, त्यांना सांगितले होते.
21 आणि जेव्हा मुलाची सुंता करून आठ दिवस पूर्ण झाले, तेव्हा त्याचे नाव येशू ठेवण्यात आले, जे त्याच्या गर्भात होण्यापूर्वी देवदूताने असे ठेवले होते.
22 आणि जेव्हा मोशेच्या नियमानुसार तिच्या शुद्धीकरणाचे दिवस पूर्ण झाले, तेव्हा त्यांनी त्याला यरुशलेमला आणले आणि त्याला परमेश्वरासमोर आणले.
23 (प्रभूच्या नियमशास्त्रात असे लिहिले आहे की, गर्भ उघडणारा प्रत्येक पुरुष प्रभूसाठी पवित्र म्हटला जाईल;)
24 आणि परमेश्वराच्या नियमशास्त्रात सांगितल्यानुसार, एक कबुतराची जोडी किंवा दोन कबुतरांची पिल्ले अर्पण करण्यासाठी.
25 आणि पाहा, यरुशलेममध्ये शिमोन नावाचा एक मनुष्य होता. आणि तोच माणूस न्यायी आणि भक्त होता, इस्राएलच्या सांत्वनाची वाट पाहत होता आणि पवित्र आत्मा त्याच्यावर होता.
26 आणि पवित्र आत्म्याने त्याला प्रगट केले की, त्याने प्रभूच्या ख्रिस्ताला पाहण्याआधी मृत्यू पाहू नये.
27 आणि तो आत्म्याने मंदिरात आला, आणि जेव्हा आईवडिलांनी मुलाला येशूला आत आणले, तेव्हा त्याच्यासाठी नियमशास्त्राच्या रीतीप्रमाणे करावे.
28 मग त्याने त्याला आपल्या मिठीत घेतले आणि देवाचा आशीर्वाद दिला आणि म्हणाला,
29 परमेश्वरा, आता तू तुझ्या सेवकाला तुझ्या वचनाप्रमाणे शांतीने जाऊ दे.
30 कारण तुझे तारण माझ्या डोळ्यांनी पाहिले आहे.
31 जे तू सर्व लोकांसमोर तयार केले आहेस.
32 परराष्ट्रीयांना प्रकाश देणारा प्रकाश आणि तुझे लोक इस्राएलचे वैभव.
33 आणि योसेफ आणि त्याची आई त्याच्याबद्दल बोलल्या गेलेल्या गोष्टी पाहून आश्चर्यचकित झाले.
34 शिमोनने त्यांना आशीर्वाद दिला आणि त्याची आई मरीया हिला म्हणाला, "पाहा, हे मूल इस्राएलमधील पुष्कळांच्या पडत्या व पुनरुत्थानासाठी तयार आहे. आणि ज्या चिन्हाविरुद्ध बोलले जाईल
35 (होय, तलवार तुझ्या स्वत:च्या आत्म्यालाही भोसकेल,) जेणेकरून पुष्कळांच्या मनातील विचार प्रकट होतील.
36 आणि आसेर वंशातील फनुएलची कन्या हन्ना नावाची एक संदेष्टी होती. ती खूप वयाची होती आणि तिच्या कौमार्यातून सात वर्षे पतीसोबत राहिली होती.
37 आणि ती सुमारे चौसष्ट वर्षांची विधवा होती, तिने मंदिर सोडले नाही, तर रात्रंदिवस उपास व प्रार्थना करून देवाची सेवा केली.
38 आणि तिने त्याच क्षणी येऊन प्रभूचे आभार मानले आणि जेरुसलेमच्या सुटकेची वाट पाहत होते त्या सर्वांशी तिने त्याच्याविषयी सांगितले.
39 आणि जेव्हा त्यांनी प्रभूच्या नियमशास्त्राप्रमाणे सर्व गोष्टी केल्या, तेव्हा ते गालीलात, त्यांच्या स्वतच्या नासरेथ शहरात परतले.
40 आणि तो मुलगा मोठा होत गेला, तो आत्म्याने बलवान झाला, बुद्धीने भरला आणि देवाची कृपा त्याच्यावर होती.
41 आता त्याचे आईवडील वल्हांडण सणासाठी दरवर्षी यरुशलेमला जात.
42 आणि जेव्हा तो बारा वर्षांचा होता, तेव्हा ते सणाच्या प्रथेप्रमाणे यरुशलेमला गेले.
43 आणि ते दिवस पूर्ण झाल्यावर ते परत आले, तेव्हा बाळ येशू यरुशलेममध्ये मागे राहिला. योसेफ आणि त्याच्या आईला हे माहीत नव्हते.
44 परंतु, तो सहवासात असावा असे समजून ते एक दिवसाच्या प्रवासाला निघाले. आणि त्यांनी आपल्या नातेवाईकांमध्ये आणि ओळखीच्या लोकांमध्ये त्याचा शोध घेतला.
45 जेव्हा त्यांना तो सापडला नाही तेव्हा ते त्याला शोधत यरुशलेमला परतले.
46 आणि असे झाले की, तीन दिवसांनंतर त्यांना तो मंदिरात डॉक्टरांच्या मध्ये बसलेला आढळला. ते दोघे त्यांचे ऐकत होते व त्यांना प्रश्न विचारत होते.
47 आणि ज्यांनी त्याचे ऐकले ते सर्व त्याच्या समजूतदारपणाने आणि उत्तरांनी थक्क झाले.
48 जेव्हा त्यांनी त्याला पाहिले तेव्हा ते आश्चर्यचकित झाले. त्याची आई त्याला म्हणाली, मुला, तू आमच्याशी असे का वागलास? पाहा, तुझे वडील आणि मी तुला दु:खात शोधत होतो.
49 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही मला कसे शोधले? मी माझ्या वडिलांच्या व्यवसायात असायला हवे हे तुम्हाला माहीत नाही?
50 तो त्यांच्याशी जे बोलला ते त्यांना समजले नाही.
51 आणि तो त्यांच्याबरोबर खाली उतरला आणि नासरेथला गेला आणि त्यांच्या अधीन झाला; पण त्याच्या आईने या सर्व गोष्टी आपल्या मनात ठेवल्या.
52 आणि येशू शहाणपणात आणि उंचीमध्ये वाढला आणि देव आणि मनुष्य यांच्या कृपेने.

प्रकरण 3

1आता टायबेरियस सीझरच्या कारकिर्दीच्या पंधराव्या वर्षी, पंतियस पिलात हा यहूदियाचा राज्यपाल होता, आणि हेरोद हा गालीलचा राज्यपाल होता, आणि त्याचा भाऊ फिलिप इटुरियाचा आणि ट्रॅकोनिटिस प्रांताचा राजा होता, आणि लिसानिया हा अबिलीनचा राज्यपाल होता.
2 हन्ना आणि कयफा हे प्रमुख याजक असल्याने, वाळवंटात जखऱ्याचा मुलगा योहान याच्याकडे देवाचे वचन आले.
3 आणि पापांची क्षमा होण्यासाठी पश्चात्तापाचा बाप्तिस्मा घेण्याचा संदेश देत, तो जॉर्डन नदीच्या सर्व प्रदेशात आला.
4 यशया संदेष्ट्याच्या पुस्तकात लिहिल्याप्रमाणे, वाळवंटात ओरडणाऱ्याची वाणी, प्रभूचा मार्ग तयार करा, त्याचे मार्ग सरळ करा.

5 प्रत्येक दरी भरली जाईल आणि प्रत्येक डोंगर व टेकडी खाली आणली जाईल. आणि वाकड्या सरळ केल्या जातील आणि खडबडीत मार्ग गुळगुळीत केले जातील.
6 आणि सर्व लोक देवाचे तारण पाहतील.
7 मग त्याचा बाप्तिस्मा घेण्यासाठी आलेल्या लोकसमुदायाला तो म्हणाला, "अहो सापांच्या पिढ्यांनो, तुम्हाला येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्याचा इशारा कोणी दिला?
8 म्हणून पश्चात्ताप करण्यास योग्य अशी फळे आणा आणि स्वतमध्ये असे म्हणू नका की, अब्राहामला आमचा बाप आहे, कारण मी तुम्हांला सांगतो की, देव अब्राहामासाठी मुले वाढवण्यास या दगडांपासून समर्थ आहे.
9 आणि आता झाडांच्या मुळाशी कुऱ्हाड घातली आहे. म्हणून चांगले फळ न देणारे प्रत्येक झाड तोडून आगीत टाकले जाते.
10 लोकांनी त्याला विचारले, मग आपण काय करावे?
11 त्याने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, ज्याच्याकडे दोन अंगरखे आहेत, ज्याच्याकडे एकही नाही त्याला द्या. आणि ज्याच्याकडे मांस आहे त्याने तसे करावे.
12 मग जकातदारही बाप्तिस्मा घेण्यासाठी आले आणि त्याला म्हणाले, गुरुजी, आपण काय करावे?
13 तो त्यांना म्हणाला, "तुम्हाला जे नियुक्त केले आहे त्यापेक्षा जास्त पैसे घेऊ नका.
14 आणि शिपायांनीही त्याच्याकडे मागणी केली आणि म्हणाले, "आम्ही काय करावे? तो त्यांना म्हणाला, "कोणावरही अत्याचार करू नका, कोणावरही खोटा आरोप करू नका. आणि तुमच्या वेतनावर समाधानी राहा.
15 आणि जसे लोक अपेक्षेत होते, आणि सर्व लोक त्यांच्या अंतकरणात योहानबद्दल विचार करत होते, तो ख्रिस्त आहे की नाही;
16 योहान त्या सर्वांना म्हणाला, "मी तुम्हांला पाण्याने बाप्तिस्मा देतो. पण माझ्यापेक्षा एक सामर्थ्यवान येणार आहे, ज्याच्या बुटांची कडी मी उघडण्यास योग्य नाही: तो तुम्हाला पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने बाप्तिस्मा देईल.
17 ज्याचा पंखा त्याच्या हातात आहे, आणि तो आपला फरशी पूर्णपणे साफ करेल, आणि गहू त्याच्या मळ्यात गोळा करेल; पण तो भुसा अग्नीने जाळून टाकील.
18 आणि त्याच्या उपदेशात इतर अनेक गोष्टी त्याने लोकांना सांगितल्या.
19 पण हेरोद राजा, त्याचा भाऊ फिलिप याची बायको हेरोदिया आणि हेरोदने केलेल्या सर्व दुष्कृत्यांबद्दल त्याच्याकडून दोषारोप झाला.
20 या सर्वांपेक्षा अधिक म्हणजे त्याने योहानाला तुरुंगात बंद केले.
21 आता जेव्हा सर्व लोकांचा बाप्तिस्मा झाला, तेव्हा असे झाले की, येशूचाही बाप्तिस्मा झाला आणि प्रार्थना केली, तेव्हा स्वर्ग उघडला गेला.
22 आणि पवित्र आत्मा त्याच्यावर कबुतरासारखा शारीरिक आकारात उतरला आणि स्वर्गातून एक वाणी आली, जी म्हणाली, तू माझा प्रिय पुत्र आहेस; मी तुझ्यावर समाधानी आहे.
23 आणि येशू स्वतः सुमारे तीस वर्षांचा झाला, तो योसेफाचा मुलगा होता, जो हेलीचा मुलगा होता.
24 मत्तथचा मुलगा, जो लेवीचा मुलगा, जो मलकीचा मुलगा, जो यान्नाचा मुलगा, जो योसेफाचा मुलगा,
25 जो मत्ताथ्याचा मुलगा, जो आमोसचा मुलगा, जो नाउमचा मुलगा, जो एसलीचा मुलगा, जो नागगेचा मुलगा,
26 जो माथचा मुलगा होता, जो मत्ताथियाचा मुलगा होता, जो सेमीचा मुलगा होता, जो योसेफचा मुलगा होता, जो यहूदाचा मुलगा होता.
27 जो योआनाचा मुलगा होता, जो रेसाचा मुलगा होता, जो जोरोबेलचा मुलगा होता, जो सलाथीएलचा मुलगा होता, जो नेरीचा मुलगा होता.
28मल्कीचा मुलगा, जो अद्दीचा मुलगा, जो कोसमचा मुलगा, जो एलमोदामचा मुलगा, जो एरचा मुलगा होता.
29 जो योसेचा मुलगा होता, जो एलिएजरचा मुलगा होता, जो योरीमचा मुलगा होता, जो मत्तथचा मुलगा होता, जो लेवीचा मुलगा होता.
30 जो शिमोनचा मुलगा होता, जो यहूदाचा मुलगा होता, जो योसेफाचा मुलगा होता, जो योनानचा मुलगा होता, जो एल्याकीमचा मुलगा होता.
31 मेलेचा मुलगा, तो मेनानचा मुलगा, जो मत्ताथाचा मुलगा, जो नाथानचा मुलगा, जो दावीदाचा मुलगा होता.
32 जो इशायचा मुलगा होता, तो ओबेदचा मुलगा होता, जो बूजचा मुलगा होता, तो सलमोनचा मुलगा होता, जो नासोनचा मुलगा होता.
33 जो अमिनादाबचा मुलगा होता, जो अरामचा मुलगा होता, जो इस्रोमचा मुलगा होता, जो फारेसचा मुलगा होता, जो यहूदाचा मुलगा होता.
34 जो याकोबाचा मुलगा होता, जो इसहाकचा मुलगा होता, जो अब्राहामचा मुलगा होता, जो थराचा मुलगा होता, जो नाखोरचा मुलगा होता.
35 सरूखचा मुलगा, रगौचा मुलगा, जो फालेकचा मुलगा, जो हेबेरचा मुलगा, जो सालाचा मुलगा होता.
36 जो कैनानचा मुलगा होता, जो अर्फक्सदचा मुलगा होता, जो सेमचा मुलगा होता, तो नोएचा मुलगा होता, जो लामेखचा मुलगा होता.
37 जो मथुसलाचा मुलगा होता, जो हनोखचा मुलगा होता, जो येरेदचा मुलगा होता, जो मलेलेलचा मुलगा होता, जो कैनानचा मुलगा होता.
38 जो एनोसचा मुलगा होता, जो सेथचा मुलगा होता, जो आदामचा मुलगा होता, जो देवाचा पुत्र होता.

प्रकरण 4

1 आणि येशू पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण होऊन जॉर्डनहून परतला, आणि आत्म्याने त्याला वाळवंटात नेले.
2 चाळीस दिवस सैतानाच्या मोहात पडणे. आणि त्या दिवसांत त्याने काहीही खाल्ले नाही; आणि ते संपल्यावर त्याला भूक लागली.
3 आणि सैतान त्याला म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर या दगडाला भाकर बनवण्याची आज्ञा दे.
4 येशूने त्याला उत्तर दिले, असे लिहिले आहे की, मनुष्य फक्त भाकरीने जगणार नाही, तर देवाच्या प्रत्येक वचनाने जगेल.
5 आणि सैतानाने त्याला एका उंच डोंगरावर नेऊन त्याला क्षणार्धात जगातील सर्व राज्ये दाखवली.
6 सैतान त्याला म्हणाला, "हे सर्व सामर्थ्य आणि त्यांचे वैभव मी तुला देईन, कारण ते मला दिले गेले आहे; आणि ज्याला मी ते देईन.
7 म्हणून जर तू माझी उपासना करशील तर सर्व तुझे होईल.

8 येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हटले, सैतान, माझ्या मागे जा, कारण असे लिहिले आहे की, तू तुझा देव प्रभू याची उपासना कर आणि केवळ त्याचीच सेवा कर.
9 आणि त्याने त्याला यरुशलेमला नेले, आणि त्याला मंदिराच्या शिखरावर उभे केले आणि त्याला म्हटले, जर तू देवाचा पुत्र आहेस, तर येथून खाली फेकून दे.
10 कारण असे लिहिले आहे की, तुझे रक्षण करण्यासाठी तो त्याच्या देवदूतांना तुझ्यावर काम करील.
11 आणि ते तुला त्यांच्या हातांनी उचलून घेतील, यासाठी की कधीही तुझा पाय दगडावर आपटणार नाही.
12 येशूने उत्तर दिले, " असे म्हटले आहे, तू तुझा देव प्रभू याची परीक्षा घेऊ नकोस.
13 आणि जेव्हा सैतानाने सर्व परीक्षा संपवल्या तेव्हा तो त्याच्यापासून काही काळासाठी निघून गेला.
14 आणि आत्म्याच्या सामर्थ्याने येशू गालीलात परतला आणि आजूबाजूच्या सर्व प्रदेशात त्याची कीर्ती पसरली.
15 आणि त्याने त्यांच्या सभास्थानात शिकवले आणि सर्वांचे गौरव झाले.
16 आणि तो नासरेथ येथे आला, जेथे तो लहानाचा मोठा झाला होता; आणि त्याच्या प्रथेप्रमाणे तो शब्बाथ दिवशी सभास्थानात गेला आणि वाचनासाठी उभा राहिला.
17 आणि त्याला यशया संदेष्ट्याचे पुस्तक देण्यात आले. आणि जेव्हा त्याने पुस्तक उघडले तेव्हा त्याला ती जागा सापडली जिथे ते लिहिले होते.
18 प्रभूचा आत्मा माझ्यावर आहे, कारण गरीबांना सुवार्ता सांगण्यासाठी त्याने मला अभिषेक केला आहे. तुटलेल्या मनाला बरे करण्यासाठी, बंदिवानांना मुक्ती देण्यासाठी आणि आंधळ्यांना दृष्टी परत आणण्यासाठी, जखम झालेल्यांना मुक्त करण्यासाठी त्याने मला पाठवले आहे.
19 प्रभूच्या स्वीकारार्ह वर्षाचा प्रचार करण्यासाठी.
20 आणि त्याने पुस्तक बंद केले आणि तो पुन्हा सेवकाला दिला आणि खाली बसला. आणि सभास्थानातील सर्वांची नजर त्याच्यावर खिळली होती.
21 आणि तो त्यांना म्हणू लागला, " आज हा शास्त्रवचन तुमच्या कानात पूर्ण झाला आहे.
22 आणि सर्वांनी त्याला साक्ष दिली आणि त्याच्या मुखातून निघालेल्या कृपाळू शब्दांचे आश्चर्य वाटले. ते म्हणाले, "हा योसेफाचा मुलगा नाही काय?
23 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही मला ही म्हण नक्की सांगाल, वैद्या, स्वतला बरे कर: आम्ही कफर्णहूममध्ये जे ऐकले आहे ते तुमच्या देशातही करा.
24 तो म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, कोणताही संदेष्टा त्याच्याच देशात स्वीकारला जात नाही.
25 पण मी तुम्हांला खरे सांगतो, एलियाच्या काळात, जेव्हा आकाश तीन वर्षे आणि सहा महिने बंद होते, तेव्हा संपूर्ण देशात मोठा दुष्काळ पडला होता तेव्हा इस्राएलमध्ये पुष्कळ विधवा होत्या.
26 पण एलियाला त्यांच्यापैकी कोणाकडेही पाठवले नाही, फक्त सिदोनच्या सारेप्ता शहरात, एका विधवा स्त्रीकडे.
27 एलिसियस संदेष्ट्याच्या काळात इस्राएलमध्ये पुष्कळ कुष्ठरोगी होते. अरामी नामानला वाचवल्याशिवाय त्यांच्यापैकी कोणीही शुद्ध झाले नाही.
28 सभास्थानातील सर्व लोकांनी हे ऐकले तेव्हा ते रागाने भरले.
29 आणि उठून त्याला शहराबाहेर हाकलून दिले आणि ज्या टेकडीवर त्यांचे शहर वसले होते त्या टेकडीवर त्याला नेले, यासाठी की त्यांनी त्याला खाली पाडावे.
30परंतु तो त्यांच्यामधून जात होता.
31 आणि खाली गालीलातील कफर्णहूम शहरात आले आणि शब्बाथ दिवशी त्यांना शिकवले.
32 आणि त्याच्या शिकवणीने ते आश्चर्यचकित झाले कारण त्याचे वचन सामर्थ्याने होते.
33 सभास्थानात एक मनुष्य होता, ज्याला अशुद्ध भूताचा आत्मा होता, तो मोठ्याने ओरडत होता.
34 ते म्हणाले, 'आपण एकटे राहू या. नासरेथच्या येशू, तुझ्याशी आमचा काय संबंध? तू आमचा नाश करायला आला आहेस का? तू कोण आहेस हे मला माहीत आहे; देवाचा पवित्र एक.
35 येशूने त्याला दटावले आणि म्हटले, शांत राहा आणि त्याच्यातून बाहेर जा. आणि सैतानाने त्याला मध्ये फेकल्यावर तो त्याच्यातून बाहेर आला आणि त्याला इजा केली नाही.
36 तेव्हा ते सर्व आश्चर्यचकित झाले आणि आपसात बोलू लागले, "हे काय शब्द आहे! कारण तो अधिकाराने आणि सामर्थ्याने अशुद्ध आत्म्यांना आज्ञा करतो आणि ते बाहेर पडतात.
37 आणि त्याची ख्याती आजूबाजूच्या देशात सर्वत्र पसरली.
38 आणि तो सभास्थानातून उठला आणि शिमोनाच्या घरी गेला. आणि शिमोनाच्या बायकोच्या आईला खूप ताप आला. आणि त्यांनी तिला तिच्यासाठी विनवणी केली.
39 आणि तो तिच्याजवळ उभा राहिला आणि त्याने तापाला धमकावले. आणि ती तिच्यापासून निघून गेली आणि ती लगेच उठली आणि त्यांची सेवा करू लागली.
40 जेव्हा सूर्य मावळत होता तेव्हा ज्यांना निरनिराळ्या आजारांनी ग्रासले होते त्या सर्वांना त्याच्याकडे आणले. आणि त्याने प्रत्येकावर हात ठेवून त्यांना बरे केले.
41 आणि पुष्कळ लोकांमधून भुतेही मोठ्याने ओरडत बाहेर आली आणि म्हणू लागली, "तू देवाचा पुत्र ख्रिस्त आहेस. आणि त्याने त्यांना दटावले आणि त्यांना बोलू नका, कारण तो ख्रिस्त आहे हे त्यांना माहीत होते.
42 जेव्हा दिवस उजाडला तेव्हा तो निघून एका निर्जन ठिकाणी गेला आणि लोकांनी त्याचा शोध घेतला आणि त्याच्याकडे आले आणि त्याने त्यांच्यापासून दूर जाऊ नये म्हणून त्याला थांबवले.
43 तो त्यांना म्हणाला, " मला इतर शहरांमध्येही देवाच्या राज्याचा संदेश द्यायला हवा, कारण म्हणून मी पाठवला आहे.
44 आणि त्याने गालीलच्या सभास्थानात उपदेश केला.

प्रकरण ५

1 आणि असे झाले की, देवाचे वचन ऐकण्यासाठी लोक त्याच्यावर दबाव आणत असताना, तो गनेसरेत तलावाजवळ उभा राहिला.
2 आणि सरोवराजवळ दोन जहाजे उभी असलेली दिसली; पण मच्छीमार त्यांच्यातून निघून गेले होते आणि आपली जाळी धुत होते.
3 आणि तो शिमोनाच्या जहाजांपैकी एका जहाजात गेला आणि त्याने त्याला विनंती केली की त्याने जमिनीतून थोडेसे बाहेर फेकून द्यावे. आणि तो खाली बसला आणि जहाजातून लोकांना शिकवू लागला.
4 आता तो बोलून निघून गेल्यावर तो शिमोनाला म्हणाला, " खोलात जा आणि तुझी जाळी टाका.

5 शिमोनने उत्तर दिले, "गुरुजी, आम्ही रात्रभर कष्ट केले, आम्ही काहीही घेतले नाही, तरी तुमच्या सांगण्यानुसार मी जाळे टाकीन.
6 जेव्हा त्यांनी हे केले, तेव्हा त्यांनी मोठ्या संख्येने मासे बांधले आणि त्यांचे जाळे फुटले.
7 आणि त्यांनी दुसऱ्या जहाजात असलेल्या त्यांच्या साथीदारांना यावे आणि त्यांना मदत करावी असा इशारा केला. आणि त्यांनी येऊन दोन्ही जहाजे अशी भरली की ती बुडू लागली.
8 जेव्हा शिमोन पेत्राने हे पाहिले तेव्हा तो येशूच्या गुडघे टेकून म्हणाला, माझ्यापासून दूर जा. कारण हे परमेश्वरा, मी पापी मनुष्य आहे.
9 कारण त्यांनी घेतलेले मासे पाहून तो आणि त्याच्याबरोबर असलेले सर्व चकित झाले.
10 तसेच याकोब आणि योहान हे जब्दीचे मुलगे होते, जे शिमोनाचे भागीदार होते. येशू शिमोनाला म्हणाला, भिऊ नकोस. यापुढे तू माणसे पकडशील.
11 आणि जेव्हा त्यांनी त्यांची जहाजे जमिनीवर आणली, तेव्हा ते सर्व सोडून त्याच्यामागे गेले.
12 आणि असे झाले की, तो एका नगरात होता, तेव्हा एक कुष्ठरोगाने भरलेला एक मनुष्य दिसला: त्याने येशूला पाहून तोंड टेकले आणि त्याला विनंती केली, "प्रभु, तुझी इच्छा असल्यास तू मला शुद्ध करू शकतोस.
13 मग त्याने आपला हात पुढे करून त्याला स्पर्श केला आणि म्हणाला, " मी करीन: तू शुद्ध हो. आणि लगेच त्याच्यापासून कुष्ठरोग निघून गेला.
14 आणि त्याने त्याला आज्ञा केली की कोणाला काही सांगू नकोस; पण जा आणि स्वत:ला याजकाला दाखव आणि मोशेच्या आज्ञेप्रमाणे तुझ्या शुद्धीकरणासाठी अर्पण कर, त्यांच्यासाठी साक्ष म्हणून.
15 पण तितकीच त्याची ख्याती परदेशात पसरली आणि मोठ्या लोकसमुदायाचे ऐकायला आणि त्याच्या दुर्बलतेतून बरे होण्यासाठी जमले.
16 आणि त्याने स्वतला वाळवंटात सोडले आणि प्रार्थना केली.
17 आणि असे घडले की तो शिकवत असताना एका ठराविक दिवशी तेथे परूशी आणि नियमशास्त्राचे डॉक्टर बसले होते, जे गालील, यहूदिया आणि यरुशलेमच्या प्रत्येक गावातून आले होते आणि प्रभूचे सामर्थ्य होते. त्यांना बरे करण्यासाठी उपस्थित होते.
18 आणि पाहा, माणसांनी एका पक्षाघाताने घेतलेल्या माणसाला पलंगावर आणले; आणि त्याला आत आणून त्याच्यासमोर ठेवण्याचा मार्ग शोधू लागले.
19 आणि गर्दीमुळे त्याला कोणत्या मार्गाने आत आणायचे ते त्यांना सापडले नाही, तेव्हा ते घराच्या छपरावर गेले, आणि त्यांनी त्याला त्याच्या पलंगाच्या ढिगाऱ्यातून येशूसमोर खाली उतरवले.
20 जेव्हा त्याने त्यांचा विश्वास पाहिला तेव्हा तो त्याला म्हणाला, " माझ्या, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.
21 आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि परुशी तर्क करू लागले आणि म्हणाले, "निंदा करणारा हा कोण आहे? पापांची क्षमा कोण करू शकतो, फक्त देवच?
22 पण जेव्हा येशूने त्यांचे विचार जाणले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुमच्या अंतकरणात काय कारण आहे?
23 तुझ्या पापांची क्षमा झाली असे म्हणणे सोपे आहे का? किंवा म्हणा, उठ आणि चाल?
24 परंतु मनुष्याच्या पुत्राला पृथ्वीवर पापांची क्षमा करण्याचे सामर्थ्य आहे हे तुम्हांला कळावे म्हणून, (तो पक्षघाती आजारी व्यक्तीला म्हणाला,) मी तुला सांगतो, ऊठ, तुझा पलंग उचल आणि तुझ्या घरी जा.
25 आणि तो लगेच त्यांच्यासमोर उभा राहिला, आणि ज्यावर तो पडला होता ते उचलून देवाचे गौरव करत आपल्या घरी निघून गेला.
26 तेव्हा ते सर्व आश्चर्यचकित झाले आणि त्यांनी देवाची स्तुती केली आणि ते घाबरले आणि म्हणाले, "आम्ही आज विचित्र गोष्टी पाहिल्या आहेत.
27 या सर्व गोष्टींनंतर तो बाहेर गेला आणि त्याने लेवी नावाच्या एका जकातदाराला जकातदार बसलेला पाहिला; तो त्याला म्हणाला, माझ्या मागे ये.
28 आणि तो सर्व सोडून उठला आणि त्याच्यामागे गेला.
29 आणि लेवीने त्याच्या घरी त्याला एक मोठी मेजवानी दिली; आणि जकातदार आणि इतर लोकांचा मोठा जमाव त्यांच्याबरोबर बसला होता.
30 परंतु त्यांचे नियमशास्त्राचे शिक्षक व परुशी त्याच्या शिष्यांविरुद्ध कुरकुर करू लागले, ते म्हणाले, "तुम्ही जकातदार व पापी यांच्याबरोबर का खाता पितो?
31 येशूने उत्तर दिले, " जे निरोगी आहेत त्यांना वैद्याची गरज नाही. पण जे आजारी आहेत.
32 मी नीतिमानांना नाही, तर पाप्यांना पश्चात्ताप करण्यासाठी बोलावण्यासाठी आलो आहे.
33 ते त्याला म्हणाले, "योहानाचे शिष्य पुष्कळ उपास का करतात आणि प्रार्थना का करतात आणि त्याचप्रमाणे परुश्यांचे शिष्यही का करतात? पण तू खातो पितोस?
34 तो त्यांना म्हणाला, " नवरा त्यांच्याबरोबर असताना तुम्ही वधूच्या मुलांना उपास करू शकता का?
35 पण असे दिवस येतील जेव्हा वराला त्यांच्यापासून दूर नेले जाईल आणि त्या दिवसात ते उपास करतील.
36 आणि त्याने त्यांना एक बोधकथाही सांगितली. कोणीही नवीन वस्त्राचा तुकडा जुन्यावर ठेवत नाही. अन्यथा, नवीन दोन्ही भाड्याने घेतात आणि नवीनमधून काढलेला तुकडा जुन्याशी सहमत नाही.
37 आणि कोणीही नवीन द्राक्षारस जुन्या बाटल्यांमध्ये ठेवत नाही. नाहीतर नवीन द्राक्षारसाच्या बाटल्या फुटतील आणि सांडल्या जातील आणि बाटल्या नष्ट होतील.
38 पण नवीन द्राक्षारस नवीन बाटल्यांमध्ये टाकला पाहिजे. आणि दोन्ही जतन केले आहेत.
39 जुना द्राक्षारस प्यालेला कोणीही ताबडतोब नवीन नकोसा वाटतो, कारण तो म्हणतो, जुनाच चांगला आहे.

प्रकरण 6

1 पहिल्या शब्बाथानंतर दुसऱ्या शब्बाथ दिवशी तो धान्याच्या शेतातून जात होता. आणि त्याच्या शिष्यांनी कणसे उपटून खाल्ली आणि हातात चोळून खाल्ली.
2 काही परुशी त्यांना म्हणाले, "जे शब्बाथ दिवशी करणे योग्य नाही ते तुम्ही का करता?
3 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " दाविदाने स्वतला आणि त्याच्या बरोबरच्या लोकांना भूक लागली असताना त्याने काय केले हे तुम्ही वाचले नाही काय?

4 तो देवाच्या मंदिरात कसा गेला आणि त्याने शेवग्याची भाकरी घेतली आणि खाल्ली आणि त्याच्याबरोबर असलेल्यांनाही दिली. जे खाणे कायदेशीर नाही पण एकट्या याजकांसाठी?
5 तो त्यांना म्हणाला, मनुष्याचा पुत्र शब्बाथाचाही प्रभु आहे.
6 आणि असे झाले की दुसऱ्या एका शब्बाथ दिवशी तो सभास्थानात गेला आणि शिकवू लागला; आणि तेथे एक मनुष्य होता ज्याचा उजवा हात वाळलेला होता.
7 तो शब्बाथ दिवशी बरा होईल की नाही हे नियमशास्त्राचे शिक्षक व परुशी त्याच्याकडे पाहत होते. जेणेकरून त्यांना त्याच्यावर आरोप सापडतील.
8 पण त्याला त्यांचे विचार माहीत होते आणि तो वाळलेल्या हाताच्या माणसाला म्हणाला, ऊठ आणि समोर उभा राहा. आणि तो उठून उभा राहिला.
9 मग येशू त्यांना म्हणाला, मी तुम्हांला एक गोष्ट विचारतो. शब्बाथ दिवशी चांगले करणे योग्य आहे की वाईट? जीव वाचवण्यासाठी की नष्ट करण्यासाठी?
10 आणि त्या सर्वांकडे सभोवताली पाहत तो त्या माणसाला म्हणाला, " तुझा हात पुढे कर. त्याने तसे केले आणि त्याचा हात दुसऱ्यासारखा बरा झाला.
11 आणि ते वेडेपणाने भरले. आणि ते येशूचे काय करायचे ते एकमेकांशी बोलले.
12 त्या दिवसांत असे झाले की, तो प्रार्थना करण्यासाठी डोंगरावर गेला आणि रात्रभर देवाची प्रार्थना करीत राहिला.
13 जेव्हा दिवस उगवला तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना बोलावले आणि त्यांच्यापैकी त्याने बारा जणांना निवडले, ज्यांना त्याने प्रेषित असे नाव देखील दिले.
14 शिमोन, (ज्याला त्याने पेत्र असेही नाव दिले) आणि त्याचा भाऊ अँड्रयू, जेम्स आणि योहान, फिलिप आणि बार्थोलोम्यू,
15 मॅथ्यू आणि थॉमस, अल्फीचा मुलगा याकोब आणि शिमोन याला झेलोट्स म्हणतात.
16 आणि याकोबचा भाऊ यहूदा आणि यहूदा इस्कर्योत, जो देशद्रोही होता.
17 आणि तो त्यांच्याबरोबर खाली उतरला, आणि मैदानात उभा राहिला, आणि त्याच्या शिष्यांचा समूह, आणि सर्व यहूदीया आणि यरुशलेममधील लोकांचा मोठा समुदाय आणि सोर व सिदोनच्या समुद्रकिनाऱ्यावरून, जे त्याचे ऐकण्यासाठी आले होते. आणि त्यांच्या आजारांपासून बरे होण्यासाठी;
18 आणि ज्यांना अशुद्ध आत्म्यांनी त्रास दिला होता, आणि ते बरे झाले.
19 आणि सर्व लोकसमुदायाने त्याला स्पर्श करण्याचा प्रयत्न केला, कारण त्याच्यापासून पुण्य निघाले आणि त्यांनी सर्वांना बरे केले.
20 आणि त्याने आपल्या शिष्यांवर नजर टाकली आणि म्हणाला, " तुम्ही गरीब आहो, कारण देवाचे राज्य तुमचे आहे.
21 जे आता भुकेले आहेत ते तुम्ही धन्य आहात कारण तुम्ही तृप्त व्हाल. आता रडणारे तुम्ही धन्य आहात कारण तुम्ही हसाल.
22 तुम्ही धन्य आहात, जेव्हा लोक तुमचा द्वेष करतील, जेव्हा ते तुम्हाला त्यांच्या सहवासापासून वेगळे करतील, तुमची निंदा करतील, आणि तुमचे नाव वाईट म्हणून काढून टाकतील, तेव्हा मनुष्याच्या पुत्रासाठी.
23 त्या दिवशी आनंद करा आणि आनंदाने उडी मारा, कारण पाहा, स्वर्गात तुमचे प्रतिफळ मोठे आहे, कारण त्यांच्या पूर्वजांनी संदेष्ट्यांना असेच केले.
24 पण श्रीमंतांनो तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्हाला तुमचे सांत्वन मिळाले आहे.
25 तुम्हांला धिक्कार असो. कारण तुम्हांला भूक लागेल. आता हसणाऱ्या तुझा धिक्कार असो! कारण तुम्ही शोक कराल आणि रडाल.
26 जेव्हा सर्व लोक तुमच्याबद्दल चांगले बोलतील तेव्हा तुमचा धिक्कार असो! कारण त्यांच्या पूर्वजांनी खोट्या संदेष्ट्यांना असेच केले.
27 पण जे ऐकतात त्यांना मी सांगतो, तुमच्या शत्रूंवर प्रीती करा, जे तुमचा द्वेष करतात त्यांचे चांगले करा.
28 जे तुम्हाला शाप देतात त्यांना आशीर्वाद द्या आणि जे तुमचा वापर करतात त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा.
29 आणि जो तुझ्या एका गालावर मारतो त्याला दुसराही अर्पण कर. आणि जो तुझा झगा काढून घेईल त्याला तुझा झगाही नेण्यास मनाई कर.
30 तुझ्याकडे मागणाऱ्या प्रत्येकाला दे. आणि जो तुझा माल घेईल त्याला परत मागू नकोस.
31 आणि माणसांनी तुमच्याशी जसे वागावे अशी तुमची इच्छा आहे, तसेच तुम्हीही त्यांच्याशी वागा.
32 कारण जे तुमच्यावर प्रीती करतात त्यांच्यावर जर तुम्ही प्रीति करत असाल तर तुमचे आभार काय? कारण पापी देखील त्यांच्यावर प्रेम करतात.
33 आणि जे तुमचे चांगले करतात त्यांचे तुम्ही चांगले केले तर तुमचे आभार काय? कारण पापी देखील तेच करतात.
34 आणि ज्यांच्याकडून तुम्हांला मिळण्याची आशा आहे त्यांना जर तुम्ही कर्ज दिले तर तुमचे आभार काय? कारण पापी देखील पाप्यांना कर्ज देतात, ते परत मिळवण्यासाठी.
35 पण तुमच्या शत्रूंवर प्रीती करा, चांगले करा आणि कर्ज द्या, पुन्हा कशाचीही आशा न ठेवता. आणि तुमचे प्रतिफळ मोठे असेल आणि तुम्ही सर्वोच्च देवाचे पुत्र व्हाल, कारण तो कृतघ्न व दुष्टांप्रती दयाळू आहे.
36 म्हणून जसा तुमचा पिता दयाळू आहे तसे तुम्ही दयाळू व्हा.
37 न्याय करू नका, आणि तुमचा न्याय केला जाणार नाही: दोषी ठरवू नका, आणि तुम्हाला दोषी ठरवले जाणार नाही: क्षमा करा आणि तुम्हाला क्षमा केली जाईल.
38 द्या म्हणजे तुम्हाला दिले जाईल. चांगले माप, दाबले, एकत्र हलवले, आणि धावत जाल, लोक तुझ्या कुशीत देतील. कारण तुम्ही ज्या मापाने मोजता त्याच मापाने तुम्हाला पुन्हा मोजले जाईल.
39 आणि त्याने त्यांना एक बोधकथा सांगितली, " आंधळा आंधळ्याला मार्ग दाखवू शकतो का? ते दोघे खड्ड्यात पडणार नाहीत का?
40 शिष्य त्याच्या गुरूपेक्षा श्रेष्ठ नाही, परंतु प्रत्येकजण जो परिपूर्ण आहे तो त्याच्या गुरुसारखा असेल.
41 आणि तुझ्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ तू का पाहतोस, पण तुझ्या स्वतःच्या डोळ्यातील कुसळ तुला का दिसत नाही?
42 एकतर तू तुझ्या भावाला असे कसे म्हणू शकतोस, भाऊ, तुझ्या डोळ्यातील कुसळ मला बाहेर काढू दे, जेव्हा तुला स्वतःच्या डोळ्यातील मुसळ दिसत नाही? अरे ढोंगी, आधी तुझ्या डोळ्यातील कुसळ काढ, मग तुझ्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ काढायला तुला स्पष्ट दिसेल.
43 कारण चांगले झाड खराब फळ देत नाही. भ्रष्ट झाड चांगले फळ देत नाही.

44 कारण प्रत्येक झाड त्याच्या स्वतःच्या फळाने ओळखले जाते. कारण काटेरी झाडापासून माणसे अंजीर गोळा करीत नाहीत, किंवा काटेरी झुडूपातून द्राक्षे गोळा करीत नाहीत.
45 चांगला माणूस त्याच्या अंतकरणातील चांगल्या खजिन्यातून चांगले ते बाहेर काढतो. आणि दुष्ट मनुष्य त्याच्या अंतकरणातील दुष्ट भांडारातून वाईट गोष्टी बाहेर काढतो, कारण त्याच्या अंतकरणाच्या विपुलतेबद्दल त्याचे तोंड बोलते.
46 आणि तुम्ही मला प्रभू, प्रभु असे का म्हणता आणि मी जे सांगतो ते का करत नाही?
47 जो कोणी माझ्याकडे येतो आणि माझे म्हणणे ऐकतो आणि त्याप्रमाणे वागतो, तो कोणासारखा आहे हे मी तुम्हाला दाखवीन.
48 तो त्या माणसासारखा आहे ज्याने घर बांधले, खोल खणून खडकावर पाया घातला; आणि जेव्हा पूर आला, तेव्हा ओढा त्या घरावर जोरात वाहू लागला आणि त्याला हादरवू शकला नाही; कारण त्याचा पाया खडकावर होता. .
49 पण जो ऐकतो आणि करत नाही तो त्या माणसासारखा आहे ज्याने पाया न घालता पृथ्वीवर घर बांधले. ज्याच्या विरुद्ध प्रवाहाने जोरात धडक दिली आणि लगेच तो पडला; आणि त्या घराची मोठी नासधूस झाली.

प्रकरण 7

1 लोकांच्या श्रोत्यांमध्ये त्याचे सर्व म्हणणे संपवून तो कफर्णहूमास गेला.
2 आणि शताधिपतीचा एक सेवक, जो त्याला प्रिय होता, तो आजारी होता आणि मरायला तयार होता.
3 जेव्हा त्याने येशूविषयी ऐकले तेव्हा त्याने यहूद्यांच्या वडीलधाऱ्यांना त्याच्याकडे पाठवले आणि त्याने त्याच्याकडे येऊन त्याच्या नोकराला बरे करण्याची विनंती केली.
4 आणि जेव्हा ते येशूकडे आले, तेव्हा त्यांनी लगेच त्याला विनवणी केली आणि म्हटले, ज्याच्यासाठी त्याने हे करावे त्याच्यासाठी तो योग्य आहे.
5 कारण त्याचे आपल्या राष्ट्रावर प्रेम आहे आणि त्याने आपल्यासाठी सभास्थान बांधले आहे.
6 मग येशू त्यांच्याबरोबर गेला. आणि जेव्हा तो घरापासून लांब नव्हता, तेव्हा शताधिपतीने त्याच्याकडे मित्र पाठवले आणि त्याला सांगितले, "प्रभु, स्वतला त्रास देऊ नकोस, कारण तू माझ्या छताखाली यावे अशी माझी लायकी नाही.
7 म्हणून मी स्वत:ला तुझ्याकडे येण्यास योग्य वाटले नाही, पण एक शब्दात सांग म्हणजे माझा सेवक बरा होईल.
8 कारण मी देखील अधिकाराखाली असलेला माणूस आहे, माझ्या हाताखाली सैनिक आहेत आणि मी एकाला म्हणतो, जा, आणि तो जातो. आणि दुसऱ्याला, ये, आणि तो येतो. आणि माझ्या सेवकाला, हे कर आणि तो ते करतो.
9 जेव्हा येशूने या गोष्टी ऐकल्या, तेव्हा तो त्याच्यावर आश्चर्यचकित झाला आणि त्याच्याकडे वळला आणि त्याच्यामागे येणाऱ्या लोकांना म्हणाला, " मी तुम्हांला सांगतो, मला इस्राएलमध्ये इतका मोठा विश्वास आढळला नाही.
10 आणि ज्यांना पाठवले होते ते घरी परतले असता त्यांना तो सेवक बरा दिसला जो आजारी होता.
11 दुसऱ्या दिवशी तो नाईन नावाच्या नगरात गेला. आणि त्याचे बरेच शिष्य आणि बरेच लोक त्याच्याबरोबर गेले.
12 जेव्हा तो शहराच्या वेशीजवळ आला, तेव्हा तेथे एक मेला होता, जो त्याच्या आईचा एकुलता एक मुलगा होता, आणि ती विधवा होती; आणि शहरातील बरेच लोक तिच्यासोबत होते.
13 तिला पाहून प्रभूला तिचा दया आली आणि तो तिला म्हणाला, रडू नकोस.
14 आणि तो आला आणि त्याने बिअरला स्पर्श केला आणि ज्यांनी त्याला जन्म दिला ते उभे राहिले. तो म्हणाला, तरुणा, मी तुला सांगतो, ऊठ.
15 आणि जो मेला होता तो उठून बसला आणि बोलू लागला. आणि त्याने त्याला त्याच्या आईच्या स्वाधीन केले.
16 तेव्हा सर्वांच्या मनात भीती निर्माण झाली आणि त्यांनी देवाचा गौरव केला. आणि, देवाने त्याच्या लोकांना भेट दिली आहे.
17 आणि त्याच्याबद्दलची ही अफवा सर्व यहूदीयात आणि सभोवतालच्या सर्व प्रदेशात पसरली.
18 आणि योहानाच्या शिष्यांनी त्याला या सर्व गोष्टी सांगितल्या.
19 योहानाने आपल्या शिष्यांपैकी दोन शिष्यांना बोलावून येशूकडे पाठवले. किंवा आम्ही दुसरा शोधू?
20 जेव्हा ती माणसे त्याच्याकडे आली, तेव्हा ते म्हणाले, "जॉन बाप्तिस्मा देणाऱ्याने आम्हांला तुमच्याकडे पाठवले आहे, "जो येणार होता तो तूच आहेस का? किंवा आम्ही दुसरा शोधू?
21 आणि त्याच क्षणी त्याने त्यांचे पुष्कळ आजार, पीडा आणि दुष्ट आत्मे बरे केले. आणि अनेक आंधळ्यांना त्याने दृष्टी दिली.
22 तेव्हा येशूने त्यांना उत्तर दिले, " जा आणि तुम्ही जे पाहिले व ऐकले ते योहानला सांगा. आंधळे कसे पाहतात, लंगडे चालतात, कुष्ठरोगी शुद्ध होतात, बहिरे ऐकतात, मेलेले उठतात, गरिबांना सुवार्ता सांगितली जाते.
23 आणि धन्य तो, जो माझ्यामुळे दुखावला जाणार नाही.
24 आणि योहानाचे दूत निघून गेल्यावर, तो योहानाबद्दल लोकांशी बोलू लागला, " तुम्ही वाळवंटात काय पाहण्यासाठी गेला होता? एक वेळू वाऱ्याने हलला?
25 पण तुम्ही काय पाहण्यासाठी बाहेर गेला होता? मऊ कपडे घातलेला माणूस? पाहा, जे सुंदर पोशाख धारण करतात आणि नाजूकपणे राहतात ते राजांच्या दरबारात आहेत.
26 पण तुम्ही काय पाहण्यासाठी बाहेर गेला होता? संदेष्टा? होय, मी तुम्हांला सांगतो, आणि संदेष्ट्यापेक्षा बरेच काही.
27 हा तोच आहे, ज्याच्याविषयी असे लिहिले आहे, पाहा, मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवीत आहे, तो तुझ्यापुढे तुझा मार्ग तयार करील.
28 कारण मी तुम्हांला सांगतो, बायकांपासून जन्मलेल्यांमध्ये बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानापेक्षा मोठा संदेष्टा नाही, पण देवाच्या राज्यात जो सर्वात लहान आहे तो त्याच्यापेक्षा मोठा आहे.
29 आणि ज्या लोकांनी त्याचे ऐकले त्या सर्वांनी आणि जकातदारांनी योहानाच्या बाप्तिस्मा घेऊन देवाला नीतिमान ठरवले.
30 परंतु परुशी व वकिलांनी देवाचा बाप्तिस्मा न घेतल्याने त्यांनी स्वतविरुद्ध केलेला सल्ला नाकारला.
31 प्रभु म्हणाला, " मग मी या पिढीच्या माणसांची उपमा कोठून देऊ? आणि ते कशासारखे आहेत?
32 ते बाजारात बसलेल्या मुलांसारखे आहेत आणि एकमेकांना हाक मारतात आणि म्हणतात, 'आम्ही तुम्हांला वाजवले, पण तुम्ही नाचला नाही. आम्ही तुमच्यासाठी शोक केला आणि तुम्ही रडला नाही.

33 कारण बाप्तिस्मा करणारा योहान भाकर खात किंवा द्राक्षारस पिऊन आला नाही. आणि तुम्ही म्हणता, त्याला भूत आहे.
34 मनुष्याचा पुत्र खात पीत आला आहे. आणि तुम्ही म्हणता, पाहा, एक खादाड माणूस आणि दारू पिणारा, जकातदार आणि पापींचा मित्र!
35 पण शहाणपण तिच्या सर्व मुलांसाठी नीतिमान आहे.
36 आणि परुश्यांपैकी एकाने त्याला त्याच्याबरोबर जेवावे अशी इच्छा केली. मग तो परुश्याच्या घरी जाऊन जेवायला बसला.
37 आणि पाहा, शहरातील एक स्त्री, जी पापी होती, जेव्हा तिला कळले की येशू परुशाच्या घरी जेवायला बसला आहे, तिने मलमाची एक अलाबास्टर पेटी आणली.
38 आणि रडत त्याच्या मागे त्याच्या पायाजवळ उभी राहिली, आणि अश्रूंनी त्याचे पाय धुवू लागली, आणि तिच्या डोक्याच्या केसांनी पुसली, आणि त्याच्या पायाचे चुंबन घेतले आणि त्यावर मलम लावला.
39 आता ज्या परुश्याने त्याला बोलावले होते त्याने हे पाहिले तेव्हा तो मनातच बोलला, "हा माणूस, जर तो संदेष्टा असता, तर त्याला स्पर्श करणारी ही कोण आणि कोणत्या प्रकारची स्त्री आहे हे कळले असते, कारण ती पापी आहे.
40 येशूने उत्तर दिले, शिमोन, मला तुला काही सांगायचे आहे. तो म्हणाला, गुरुजी, बोला.
41 एक सावकार होता ज्याचे दोन कर्जदार होते: एकाचे पाचशे पेन्स आणि दुसरे पन्नास.
42 आणि जेव्हा त्यांच्याकडे पैसे देण्यास काहीच नव्हते तेव्हा त्याने त्या दोघांची मोकळेपणाने क्षमा केली. म्हणून मला सांग, त्यांच्यापैकी कोण त्याच्यावर जास्त प्रेम करेल?
43 शिमोनने उत्तर दिले, "मला वाटते की त्याने ज्याला सर्वात जास्त क्षमा केली आहे. तो त्याला म्हणाला, तू योग्य निर्णय घेतला आहेस.
44 मग तो स्त्रीकडे वळून शिमोनला म्हणाला, तू ही स्त्री पाहतोस का? मी तुझ्या घरात शिरलो, तू माझ्या पायाला पाणी दिले नाहीस, पण तिने माझे पाय अश्रूंनी धुतले आणि डोक्याच्या केसांनी पुसले.
45 तू मला एकही चुंबन दिले नाहीस, पण मी आलो तेव्हापासून या बाईने माझ्या पायांचे चुंबन घेणे सोडले नाही.
46 माझ्या डोक्याला तू तेल लावले नाहीस, पण या बाईने माझ्या पायाला तेल लावले आहे.
47 म्हणून मी तुला सांगतो, तिच्या पापांची क्षमा झाली आहे. कारण तिने खूप प्रेम केले, परंतु ज्याला थोडेसे क्षमा केले जाते, तो थोडे प्रेम करतो.
48 तो तिला म्हणाला, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.
49 आणि जे त्याच्याबरोबर जेवायला बसले होते ते आपसात म्हणू लागले, पापांची क्षमा करणारा हा कोण आहे?
50 तो त्या स्त्रीला म्हणाला, तुझ्या विश्वासाने तुला वाचवले आहे. शांततेत जा.

धडा 8

1 नंतर असे झाले की, तो देवाच्या राज्याची सुवार्ता उपदेश करीत व सांगत प्रत्येक नगरात व खेड्यात फिरला; आणि बारा शिष्य त्याच्याबरोबर होते.
2 आणि काही स्त्रिया, ज्यांना दुष्ट आत्मे आणि अशक्तपणापासून बरे केले गेले होते, मरीयेला मॅग्डालीन म्हणतात, त्यांच्यामधून सात भुते निघाली.
3 आणि चुजा हेरोदच्या कारभाऱ्याची बायको योआना, सुसन्ना आणि इतर पुष्कळ लोक, ज्यांनी त्याच्या मालमत्तेची सेवा केली.
4 आणि जेव्हा पुष्कळ लोक एकत्र जमले आणि प्रत्येक नगरातून त्याच्याकडे आले, तेव्हा तो बोधकथा सांगू लागला.
5 एक पेरणारा त्याचे बी पेरायला निघाला, आणि पेरताना काही वाटेला पडले. ते तुडवले गेले आणि हवेतील पक्ष्यांनी ते खाऊन टाकले.
6 आणि काही खडकावर पडले. आणि उगवल्याबरोबर ते कोमेजले, कारण त्यात ओलावा नव्हता.
7 आणि काही काटेरी झाडांमध्ये पडले. काटेरी झुडुपे उगवली आणि ती गुदमरली.
8 आणि इतर चांगल्या जमिनीवर पडले, आणि उगवले आणि शंभरपट फळ दिले. या गोष्टी सांगितल्यावर तो मोठ्याने ओरडला, " ज्याला ऐकायला कान आहेत, त्याने ऐकावे.
9 त्याच्या शिष्यांनी त्याला विचारले, ही बोधकथा काय असावी?
10 आणि तो म्हणाला, " तुम्हाला देवाच्या राज्याची रहस्ये जाणण्याची संधी दिली आहे. यासाठी की, त्यांना पाहताना दिसणार नाही आणि ऐकून ते समजणार नाहीत.
11 आता बोधकथा अशी आहे: बी हे देवाचे वचन आहे.
12 रस्त्याच्या कडेला असलेले ते ऐकतात. मग सैतान येतो आणि त्यांच्या अंतकरणातून वचन काढून घेतो, यासाठी की त्यांनी विश्वास ठेवू नये आणि त्यांचे तारण होईल.
13 ते खडकावर आहेत, जे ऐकून आनंदाने वचन स्वीकारतात. आणि त्यांना मुळीच नाही, जे काही काळासाठी विश्वास ठेवतात आणि मोहाच्या वेळी ते नष्ट होतात.
14 आणि जे काटेरी झाडांमध्ये पडले ते ते आहेत, जे ऐकल्यावर बाहेर पडतात, आणि काळजी, संपत्ती आणि या जीवनातील सुखांनी गुदमरतात आणि परिपूर्णतेला फळ देत नाहीत.
15 पण ते चांगल्या जमिनीवर आहेत जे प्रामाणिक व चांगल्या अंतकरणाने वचन ऐकून ते पाळतात आणि धीराने फळ देतात.
16 कोणीही मेणबत्ती पेटवल्यानंतर ती भांडीने झाकून ठेवत नाही किंवा पलंगाखाली ठेवत नाही. पण ते दीपवृक्षावर ठेवते, जेणेकरून जे आत जातात त्यांना प्रकाश दिसेल.
17 कारण कोणतीही गोष्ट गुप्त नाही, जी प्रकट होणार नाही. कोणतीही गोष्ट लपवून ठेवली नाही, जी कळणार नाही आणि परदेशात येईल.
18 म्हणून तुम्ही कसे ऐकता याकडे लक्ष द्या कारण ज्याच्याजवळ आहे, त्याला दिले जाईल. आणि ज्याच्याजवळ नाही, त्याच्याकडून त्याच्याकडे जे दिसते तेही काढून घेतले जाईल.
19 मग त्याची आई आणि भाऊ त्याच्याकडे आले, आणि प्रेससाठी त्याच्याकडे येऊ शकले नाहीत.
20 आणि त्याला खात्रीने सांगण्यात आले की, तुझी आई आणि तुझे भाऊ बाहेर उभे आहेत आणि तुला पाहण्याची इच्छा करीत आहेत.
21 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " माझी आई व माझे भाऊ हेच आहेत जे देवाचे वचन ऐकतात आणि ते करतात.
22 आता असे झाले की एका विशिष्ट दिवशी तो आपल्या शिष्यांसह नावेत गेला आणि तो त्यांना म्हणाला, " आपण सरोवराच्या पलीकडे जाऊ या. आणि ते पुढे निघाले.
23 पण ते जहाज चालवत असताना तो झोपी गेला आणि सरोवरावर वाऱ्याचे वादळ आले. ते पाण्याने भरले आणि ते धोक्यात आले.

24 आणि ते त्याच्याकडे आले आणि त्याला जागे केले आणि म्हणाले, "गुरुजी, गुरुजी, आम्ही मरत आहोत. मग तो उठला आणि त्याने वाऱ्याला आणि पाण्याच्या गडगडाटाला धमकावले आणि ते थांबले आणि शांतता पसरली.
25 तो त्यांना म्हणाला, " तुमचा विश्वास कोठे आहे? ते घाबरले आणि आश्चर्यचकित होऊन एकमेकांना म्हणाले, "हा कसला माणूस आहे! कारण तो वारा आणि पाण्यालाही आज्ञा देतो आणि ते त्याचे पालन करतात.
26 आणि ते गालीलाच्या समोर असलेल्या गदारेनेसच्या प्रदेशात पोहोचले.
27 आणि जेव्हा तो उतरायला निघाला, तेव्हा त्याला शहराबाहेर एक माणूस भेटला, ज्याला खूप दिवसांपासून भुते होते, आणि तो कपडे घालत नव्हता, कोणत्याही घरात राहत नव्हता, पण थडग्यात राहत होता.
28 जेव्हा त्याने येशूला पाहिले तेव्हा तो मोठ्याने ओरडला आणि त्याच्यासमोर पडला आणि मोठ्याने म्हणाला, "हे येशू, हे परमदेवाच्या पुत्रा, मला तुझ्याशी काय करायचे आहे? मी तुला विनवणी करतो, मला त्रास देऊ नकोस.
29 (कारण त्याने त्या अशुद्ध आत्म्याला मनुष्यातून बाहेर येण्याची आज्ञा केली होती; कारण अनेकदा त्याने त्याला पकडले होते; आणि त्याला साखळदंडांनी आणि बेड्यांनी बांधले होते; आणि त्याने बेड्या तोडल्या आणि सैतानाला वाळवंटात नेण्यात आले.)
30 येशूने त्याला विचारले, तुझे नाव काय आहे? आणि तो म्हणाला, सेना, कारण त्याच्यामध्ये पुष्कळ भुते शिरली होती.
31 आणि त्यांनी त्याला विनंति केली की त्याने त्यांना खोलात जाण्याची आज्ञा देऊ नये.
32 तेथे डोंगरावर पुष्कळ डुकरांचा एक कळप चरत होता, आणि त्यांनी त्याला विनंति केली की त्याने त्यांना त्यांच्यात प्रवेश द्यावा. आणि त्याने त्यांना त्रास दिला.
33 मग भुते त्या माणसातून निघून डुकरांमध्ये शिरली आणि कळप एका उंच जागेवरून सरोवरात जोरात पळत गेला आणि गुदमरला.
34 जे घडले आहे ते त्यांना खायला देणाऱ्यांनी पाहिले तेव्हा ते पळून गेले आणि गेले आणि त्यांनी शहरात व परिसरात सांगितले.
35 मग काय झाले ते पाहण्यासाठी ते बाहेर गेले. आणि येशूकडे आला, आणि ज्याच्यातून भुते निघून गेली होती, तो माणूस कपडे घातलेला व उजव्या मनाने येशूच्या पायाशी बसलेला दिसला. आणि ते घाबरले.
36 ज्यांनी हे पाहिले त्यांनी त्यांना सांगितले की ज्याला भुते लागले होते तो कशाने बरा झाला.
37 तेव्हा सभोवतालच्या गदारेनी लोकांच्या सर्व जमावाने त्याला त्यांच्यापासून दूर जाण्याची विनंती केली. कारण त्यांना मोठ्या भीतीने नेण्यात आले होते. आणि तो जहाजात चढला आणि पुन्हा परतला.
38 आता ज्याच्यामधून भुते निघून गेली, त्याने त्याच्याबरोबर राहावे म्हणून त्याला विनंति केली, पण येशूने त्याला निरोप देऊन असे म्हटले,
39 तुझ्या घरी परत जा आणि देवाने तुझ्यासाठी किती महान गोष्टी केल्या आहेत ते दाखव. आणि तो निघून गेला, आणि येशूने त्याच्यासाठी किती महान गोष्टी केल्या हे सर्व शहरात पसरले.
40 आणि असे झाले की, जेव्हा येशू परत आला तेव्हा लोकांनी त्याचे आनंदाने स्वागत केले कारण ते सर्व त्याची वाट पाहत होते.
41 आणि पाहा, जैर नावाचा एक मनुष्य तेथे आला, आणि तो सभास्थानाचा अधिकारी होता; आणि त्याने येशूच्या पाया पडून त्याला आपल्या घरी यावे अशी विनवणी केली.
42 कारण त्याला एकुलती एक मुलगी होती, ती सुमारे बारा वर्षांची होती आणि ती मरणासन्न अवस्थेत होती. पण तो जात असताना लोकांनी त्याला गर्दी केली.
43 आणि एका स्त्रीला बारा वर्षे रक्तप्रश्न होता, जिने आपले सर्व जीवन वैद्यांवर खर्च केले होते, पण ती बरी होऊ शकली नाही.
44 ती त्याच्या मागे आली आणि त्याने त्याच्या कपड्याच्या सीमेला स्पर्श केला आणि लगेचच तिच्या अंगावर रक्त सांडले.
45 येशू म्हणाला, मला कोणी स्पर्श केला? जेव्हा सर्वांनी नकार दिला तेव्हा पेत्र आणि त्याच्याबरोबरचे लोक म्हणाले, "गुरुजी, लोकसमुदाय तुमच्यावर गर्दी करतो आणि तुम्हाला दाबतो आणि तुम्ही म्हणता, मला कोणी स्पर्श केला?
46 आणि येशू म्हणाला, कोणीतरी मला स्पर्श केला आहे, कारण मला जाणवले की माझ्यातून पुण्य निघून गेले आहे.
47 जेव्हा त्या स्त्रीने पाहिले की ती लपलेली नाही, तेव्हा ती थरथर कापत त्याच्यासमोर आली आणि तिने त्याला कशामुळे स्पर्श केला आणि ती लगेच कशी बरी झाली हे सर्व लोकांसमोर तिने त्याला सांगितले.
48 तो तिला म्हणाला, " मुली, शांत राहा. तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे. शांततेत जा.
49 तो बोलत असतानाच सभास्थानाच्या अधिपतीच्या घरातून एकजण आला आणि म्हणाला, "तुझी मुलगी मेली आहे. त्रास गुरु नाही.
50 पण जेव्हा येशूने ते ऐकले तेव्हा त्याने त्याला उत्तर दिले, भिऊ नको, फक्त विश्वास ठेवा म्हणजे ती बरी होईल.
51 आणि जेव्हा तो घरात आला तेव्हा त्याने पेत्र, याकोब, योहान आणि मुलीचे वडील व आई यांच्याशिवाय कोणालाही आत जाऊ दिले नाही.
52 आणि सर्व रडले आणि तिच्यासाठी शोक केला; पण तो म्हणाला, रडू नकोस. ती मेलेली नाही, पण झोपली आहे.
53 आणि ती मेली आहे हे जाणून त्यांनी त्याची हेटाळणी केली.
54 मग त्याने त्या सर्वांना बाहेर काढले आणि तिचा हात धरून हाक मारली, " दासी, ऊठ!
55 आणि तिचा आत्मा पुन्हा आला आणि ती लगेच उठली आणि त्याने तिला मांस देण्याची आज्ञा केली.
56 आणि तिचे आईवडील आश्चर्यचकित झाले, परंतु त्याने त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी काय झाले ते कोणाला सांगू नये.

प्रकरण 9

1 मग त्याने आपल्या बारा शिष्यांना एकत्र बोलावले आणि त्यांना सर्व भुतांवर व रोग बरे करण्याचे सामर्थ्य व अधिकार दिले.
2 आणि त्याने त्यांना देवाच्या राज्याचा प्रचार करण्यासाठी आणि आजारी लोकांना बरे करण्यासाठी पाठवले.
3 आणि तो त्यांना म्हणाला, " तुमच्या प्रवासासाठी काहीही घेऊ नका, दांडे, काठी, भाकर किंवा पैसे घेऊ नका. प्रत्येकी दोन कोट नाहीत.
4 आणि ज्या घरात तुम्ही प्रवेश कराल तेथेच राहा आणि तेथून निघून जा.

5 आणि जो कोणी तुम्हांला स्वीकारणार नाही, तुम्ही त्या शहरातून बाहेर जाता तेव्हा त्यांच्याविरुद्ध साक्ष म्हणून तुमच्या पायाची धूळ झटकून टाका.
6 आणि ते निघून गेले, आणि सुवार्तेचा प्रचार करत आणि सर्वत्र बरे करत गावांमधून फिरले.
7 आता हेरोद राजाने त्याच्याद्वारे केलेल्या सर्व गोष्टी ऐकल्या आणि तो गोंधळून गेला, कारण योहान मेलेल्यांतून उठला असे काही लोकांकडून सांगण्यात आले होते.
8 आणि काहींपैकी एलिया प्रकट झाला होता. आणि इतरांबद्दल, जुन्या संदेष्ट्यांपैकी एक पुन्हा उठला.
9 हेरोद म्हणाला, "मी योहानाचा शिरच्छेद केला आहे, पण हा कोण आहे ज्याच्याविषयी मी अशा गोष्टी ऐकतो? आणि त्याला भेटण्याची इच्छा झाली.
10 आणि प्रेषित परत आले तेव्हा त्यांनी जे काही केले ते त्याला सांगितले. आणि तो त्यांना घेऊन बेथसैदा नावाच्या एका निर्जन ठिकाणी गेला.
11 जेव्हा लोकांना हे कळले तेव्हा ते त्याच्यामागे गेले. आणि त्याने त्यांचे स्वागत केले आणि त्यांना देवाच्या राज्याविषयी सांगितले आणि ज्यांना बरे होण्याची गरज होती त्यांना बरे केले.
12 आणि जेव्हा दिवस मावळायला लागला, तेव्हा बारा शिष्य आले आणि त्याला म्हणाले, लोकसमुदायाला दूर पाठवा, म्हणजे ते आजूबाजूच्या गावांमध्ये आणि गावात जाऊन राहतील आणि भोजन करतील, कारण आम्ही येथे आहोत. वाळवंट जागा.
13 पण तो त्यांना म्हणाला, तुम्ही त्यांना खायला द्या. ते म्हणाले, "आमच्याकडे पाच भाकरी आणि दोन मासे नाहीत. या सर्व लोकांसाठी आपण जाऊन मांस विकत घेतले पाहिजे.
14 कारण ते सुमारे पाच हजार पुरुष होते. आणि तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " त्यांना पन्नास जणांनी एका गटात बसव.
15 त्यांनी तसे केले आणि सर्वांना बसवले.
16 मग त्याने त्या पाच भाकरी आणि दोन मासे घेतले, आणि स्वर्गाकडे पाहून त्यांना आशीर्वाद दिला, आणि तोडल्या आणि शिष्यांना जमावासमोर ठेवण्यासाठी दिल्या.
17 आणि त्यांनी खाल्ले आणि सर्व तृप्त झाले; आणि त्यांच्यासाठी राहिलेल्या तुकड्यांच्या बारा टोपल्या उचलल्या गेल्या.
18 आणि असे झाले की, तो एकटाच प्रार्थना करीत असताना त्याचे शिष्य त्याच्याबरोबर होते; आणि त्याने त्यांना विचारले, " मी कोण आहे असे लोक म्हणतात?
19 त्यांनी उत्तर दिले, बाप्तिस्मा करणारा योहान; पण काही म्हणतात, एलिया; आणि इतर म्हणतात, जुन्या संदेष्ट्यांपैकी एक पुन्हा उठला आहे.
20 तो त्यांना म्हणाला, पण मी कोण आहे असे तुम्ही म्हणता? पेत्राने उत्तर दिले, देवाचा ख्रिस्त.
21 आणि त्याने त्यांना कडक ताकीद दिली आणि त्यांना आज्ञा केली की ते कोणालाही सांगू नका.
22 ते म्हणाले, मनुष्याच्या पुत्राला पुष्कळ दु:ख सोसावे लागेल, वडील, मुख्य याजक व शास्त्री यांच्याकडून नाकारले जावे, वध केले जावे आणि तिसऱ्या दिवशी उठविले जावे.
23 आणि तो त्या सर्वांना म्हणाला, जर कोणी माझ्यामागे येणार असेल तर त्याने स्वतला नाकारावे आणि दररोज आपला वधस्तंभ उचलून माझ्यामागे जावे.
24 कारण जो कोणी आपला जीव वाचवू इच्छितो तो तो गमावील, परंतु जो कोणी माझ्यासाठी आपला जीव गमावेल तोच तो वाचवेल.
25 कारण मनुष्याने सर्व जग मिळवले आणि स्वतला गमावले किंवा टाकून दिले तर त्याचा काय फायदा?
26 कारण जो कोणी माझी आणि माझ्या वचनांची लाज बाळगतो, मनुष्याच्या पुत्राला त्याची लाज वाटेल, जेव्हा तो स्वतच्या, त्याच्या पित्याच्या आणि पवित्र देवदूतांच्या गौरवात येईल.
27 पण मी तुम्हांला खरे सांगतो, येथे उभे असलेले काही लोक देवाचे राज्य पाहेपर्यंत मरणाची चव घेणार नाहीत.
28 आणि असे झाले की या बोलण्यानंतर सुमारे आठ दिवसांनी, तो पेत्र, योहान आणि याकोबला घेऊन प्रार्थना करायला डोंगरावर गेला.
29 आणि जेव्हा त्याने प्रार्थना केली तेव्हा त्याच्या चेहऱ्याचा रंग बदलला आणि त्याचे कपडे पांढरे आणि चमकदार झाले.
30 आणि पाहा, मोशे आणि एलिया असे दोन पुरुष त्याच्याशी बोलत होते.
31 जो गौरवात प्रकट झाला आणि त्याच्या मृत्यूबद्दल सांगितले जे त्याने यरुशलेम येथे पूर्ण करावे.
32 पण पेत्र आणि त्याच्याबरोबर असलेले ते झोपेने जड झाले होते, आणि जेव्हा ते जागे झाले तेव्हा त्यांनी त्याचे तेज आणि त्याच्याबरोबर उभे असलेले दोन पुरुष पाहिले.
33 आणि असे झाले की, ते त्याच्यापासून निघून जात असताना, पेत्र येशूला म्हणाला, "गुरुजी, आपण येथे असणे चांगले आहे. आणि आपण तीन मंडप बनवू. एक तुझ्यासाठी, एक मोशेसाठी आणि एक एलियासाठी. तो काय म्हणाला हे माहीत नाही.
34 तो असे बोलत असतानाच एक ढग आला आणि त्याने त्यांच्यावर सावली केली आणि ते ढगात शिरले तेव्हा ते घाबरले.
35 आणि ढगातून एक वाणी आली, ती म्हणाली, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, त्याचे ऐका.
36 जेव्हा वाणी संपली तेव्हा येशू एकटाच दिसला. आणि त्यांनी ते जवळ ठेवले आणि त्यांनी पाहिलेल्या गोष्टी त्या दिवसात कोणालाही सांगितल्या नाहीत.
37 आणि असे झाले की, दुसऱ्या दिवशी ते टेकडीवरून खाली आले तेव्हा बरेच लोक त्याला भेटले.
38 आणि पाहा, समूहातील एक मनुष्य मोठ्याने ओरडून म्हणाला, "गुरुजी, माझ्या मुलाकडे पहा, कारण तो माझा एकुलता एक मुलगा आहे.
39 आणि पाहा, एका आत्म्याने त्याला पकडले आणि तो अचानक ओरडला. आणि त्याला फाडून टाकते की तो पुन्हा फेस येतो, आणि जखमेने त्याच्यापासून फारसे दूर जात नाही.
40 आणि मी तुझ्या शिष्यांना त्याला बाहेर घालवण्याची विनंती केली. आणि ते करू शकले नाहीत.
41 येशूने उत्तर दिले, " अहो अविश्वासू आणि विकृत पिढी, मी किती काळ तुमच्याबरोबर राहून तुम्हाला सहन करू? तुझ्या मुलाला इकडे घेऊन ये.
42 तो अजून येत होता तोच सैतानाने त्याला खाली फेकले आणि फाडले. आणि येशूने त्या अशुद्ध आत्म्याला धमकावले आणि मुलाला बरे केले आणि त्याला पुन्हा त्याच्या वडिलांच्या स्वाधीन केले.
43 आणि ते सर्व देवाच्या सामर्थ्याने थक्क झाले. परंतु येशूने केलेल्या सर्व गोष्टींबद्दल सर्वांना आश्चर्य वाटत असताना, तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला,
44 या म्हणी तुमच्या कानावर पडू द्या, कारण मनुष्याचा पुत्र माणसांच्या हाती सोपविला जाईल.

45 पण त्यांना हे बोलणे समजले नाही, आणि ते त्यांच्यापासून लपले होते की त्यांना ते कळले नाही.
46 मग त्यांच्यात कोण श्रेष्ठ असा वाद निर्माण झाला.
47 येशूने त्यांच्या मनातील विचार ओळखून एका बालकाला घेऊन आपल्याजवळ ठेवले.
48 आणि त्यांना म्हणाला, " जो कोणी या बालकाचा माझ्या नावाने स्वीकार करतो तो मला स्वीकारतो आणि जो माझा स्वीकार करतो तो ज्याने मला पाठविले त्याचा स्वीकार करतो. कारण तुम्हा सर्वांमध्ये जो लहान आहे तोच महान होईल.
49 योहानाने उत्तर दिले, "गुरुजी, आम्ही एकाला तुमच्या नावाने भुते काढताना पाहिले. आणि आम्ही त्याला मनाई केली कारण तो आमच्याबरोबर येत नाही.
50 येशू त्याला म्हणाला, " त्याला मना करू नकोस, कारण जो आपल्याविरुद्ध नाही तो आपल्यासाठी आहे.
51 आणि असे झाले की, जेव्हा त्याला उठवण्याची वेळ आली तेव्हा त्याने यरुशलेमला जाण्यासाठी आपले तोंड स्थिर केले.
52 आणि त्याच्या समोर दूत पाठवले; आणि ते गेले आणि शोमरोनी लोकांच्या गावात त्याच्यासाठी तयारी करायला गेले.
53 आणि त्यांनी त्याचे स्वागत केले नाही कारण तो यरुशलेमला जाईल असा त्याचा चेहरा होता.
54 जेव्हा त्याचे शिष्य याकोब आणि योहान यांनी हे पाहिले तेव्हा ते म्हणाले, "प्रभु, आम्ही एलियाप्रमाणेच स्वर्गातून अग्नी खाली उतरून त्यांचा नाश करण्यास सांगू इच्छितो का?
55 पण त्याने वळून त्यांना दटावले आणि म्हणाला, " तुम्ही कोणत्या आत्म्याचे आहात हे तुम्हांला माहीत नाही.
56 कारण मनुष्याचा पुत्र माणसांचे जीवन नष्ट करण्यासाठी आला नाही तर त्यांना वाचवण्यासाठी आला आहे. आणि ते दुसऱ्या गावात गेले.
57 आणि असे झाले की, ते वाटेने जात असताना एक मनुष्य त्याला म्हणाला, "प्रभु, तू जेथे जाशील तेथे मी तुझ्यामागे येईन.
58 येशू त्याला म्हणाला, कोल्ह्यांना छिद्रे असतात आणि आकाशातील पक्ष्यांना घरटी असतात. परंतु मनुष्याच्या पुत्राला डोके ठेवण्याची जागा नाही.
59 आणि तो दुसऱ्याला म्हणाला, माझ्या मागे ये. पण तो म्हणाला, "प्रभु, मला आधी जाऊन माझ्या वडिलांचे दफन करायला द्या.
60 येशू त्याला म्हणाला, मेलेल्यांना त्यांच्या मेलेल्यांना पुरू दे, पण तू जा आणि देवाच्या राज्याची घोषणा कर.
61 आणि दुसरा म्हणाला, "प्रभु, मी तुझ्यामागे येईन. पण मला आधी त्यांना निरोप देऊ दे, जे माझ्या घरी आहेत.
62 येशू त्याला म्हणाला, नांगराला हात लावून मागे वळून पाहणारा कोणीही देवाच्या राज्यासाठी योग्य नाही.

धडा 10

1 या गोष्टींनंतर प्रभूने आणखी सत्तर जणांची नेमणूक केली आणि त्यांना प्रत्येक नगरात व ठिकाणी, जेथे तो स्वत: येणार होता तेथे दोन-दोन जणांना पाठवले.
2 म्हणून तो त्यांना म्हणाला, " पीक खूप आहे, पण मजूर थोडे आहेत; म्हणून तुम्ही कापणीच्या प्रभूची प्रार्थना करा की त्याने कापणीसाठी मजूर पाठवावेत.
3 तू जा.
4 पर्स, स्क्रिप किंवा वहाणा घेऊन जाऊ नका; आणि वाटेत कोणाला नमस्कार करू नका.
5 आणि कोणत्याही घरात तुम्ही प्रवेश कराल तेव्हा प्रथम म्हणा, या घराला शांती असो.
6 आणि जर शांतीचा पुत्र तेथे असेल तर तुमची शांती त्याच्यावर राहील; नाही तर ती तुमच्याकडे परत येईल.
7 आणि त्याच घरात राहा, ते जे देतात ते खात पिणे, कारण मजूर त्याच्या कामास पात्र आहे. घरोघरी जाऊ नका.
8 आणि ज्या शहरात तुम्ही जाल आणि ते तुमचे स्वागत करतील, तेव्हा तुमच्यासमोर ठेवलेल्या गोष्टी खा.
9 आणि तेथील आजारी लोकांना बरे करा आणि त्यांना सांगा, देवाचे राज्य तुमच्या जवळ आले आहे.
10 परंतु ज्या शहरात तुम्ही प्रवेश कराल आणि ते तुमचे स्वागत करणार नाहीत, त्या नगराच्या रस्त्यावर जा आणि म्हणा,
11 तुमच्या शहराची धूळही, जी आमच्यावर चिकटलेली आहे, आम्ही तुमच्याविरुद्ध पुसून टाकतो, तरीही तुम्ही याची खात्री बाळगा की देवाचे राज्य तुमच्या जवळ आले आहे.
12 पण मी तुम्हांला सांगतो की, त्या दिवशी त्या शहरापेक्षा सदोमला ते अधिक सुसह्य होईल.
13 चोराझीन, तुझा धिक्कार असो! बेथसैदा, तुझा धिक्कार असो! कारण तुमच्यामध्ये जी पराक्रमी कृत्ये सोर व सिदोन येथे झाली असती, तर त्यांनी फार पूर्वीच पश्चात्ताप केला असता, गोणपाट घालून राख घालून बसले होते.
14 पण न्यायाच्या वेळी सोर व सिदोन यांच्यासाठी ते तुमच्यापेक्षा अधिक सुसह्य होईल.
15 आणि कफर्णहूम, तू स्वर्गात उंच आहेस, तुला खाली नरकात ढकलले जाईल.
16 जो तुमचे ऐकतो तो माझे ऐकतो. आणि जो तुम्हांला तुच्छ मानतो तो मला तुच्छ मानतो. आणि जो मला तुच्छ मानतो तो ज्याने मला पाठवले त्याचा तिरस्कार करतो.
17 आणि सत्तर लोक आनंदाने परत आले आणि म्हणाले, "प्रभु, तुझ्या नावाने भुतेसुद्धा आमच्या अधीन आहेत.
18 आणि तो त्यांना म्हणाला, मी सैतानाला आकाशातून वीज पडताना पाहिले.
19 पाहा, मी तुम्हांला साप व विंचू यांना पायदळी तुडवण्याची आणि शत्रूच्या सर्व सामर्थ्यावर सामर्थ्य देतो: आणि काहीही तुम्हाला इजा करणार नाही.
20 असे असले तरी आत्मे तुमच्या अधीन आहेत याचा आनंद मानू नका. पण आनंद करा, कारण तुमची नावे स्वर्गात लिहिलेली आहेत.
21 त्या वेळी येशू आत्म्याने आनंदित झाला आणि म्हणाला, " हे पित्या, स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या प्रभु, मी तुझे आभार मानतो, की तू या गोष्टी ज्ञानी आणि विवेकी लोकांपासून लपवून ठेवल्या आहेत आणि त्या बालकांना प्रकट केल्या आहेत: तसे, पित्या; कारण तुझ्या दृष्टीने ते चांगले वाटले.
22 सर्व गोष्टी माझ्या पित्याने मला सोपविल्या आहेत: आणि पुत्र कोण आहे हे पित्याशिवाय कोणालाही माहीत नाही. आणि पिता कोण आहे, परंतु पुत्र नाही, आणि ज्याला पुत्र त्याला प्रकट करेल.
23 आणि त्याने त्याला आपल्या शिष्यांकडे वळवले आणि एकांतात म्हणाला, धन्य ते डोळे जे तुम्ही पाहता ते पाहतात.
24 कारण मी तुम्हांला सांगतो की, तुम्ही पाहत असलेल्या गोष्टी पाहण्याची अनेक संदेष्ट्यांची व राजांची इच्छा होती, पण त्यांनी त्या पाहिल्या नाहीत. आणि ज्या गोष्टी तुम्ही ऐकता पण ऐकल्या नाहीत त्या ऐकण्यासाठी.

25 आणि पाहा, एक वकील उभा राहिला आणि त्याने त्याची परीक्षा घेतली आणि म्हणाला, गुरुजी, अनंतकाळचे जीवन मिळण्यासाठी मी काय करावे?
26 तो त्याला म्हणाला, नियमशास्त्रात काय लिहिले आहे? तू किती वाचतोस?
27 त्याने उत्तर दिले, "तू आपला देव परमेश्वर ह्यावर पूर्ण अंतकरणाने, पूर्ण जिवाने, पूर्ण शक्तीने व पूर्ण मनाने प्रीती कर. आणि तुझा शेजारी तुझ्यासारखा आहे.
28 तो त्याला म्हणाला, तू बरोबर उत्तर दिलेस, असे कर म्हणजे तू जगशील.
29 पण तो, स्वतला नीतिमान ठरवू इच्छित होता, तो येशूला म्हणाला, आणि माझा शेजारी कोण आहे?
30 येशूने उत्तर दिले, " एक माणूस यरुशलेमहून यरीहोला उतरला आणि चोरांमध्ये पडला, त्याने त्याचे कपडे काढून त्याला जखमी केले आणि त्याला अर्धमेले सोडून निघून गेला.
31 आणि योगायोगाने त्या वाटेने एक पुजारी खाली आला आणि त्याला पाहून तो पलीकडे गेला.
32 आणि त्याचप्रमाणे एक लेवी, जेव्हा तो त्या ठिकाणी होता, तो आला आणि त्याने त्याला पाहिले आणि पलीकडे गेला.
33 पण एक शोमरोनी प्रवास करत असताना तो जिथे होता तिथे आला आणि त्याला पाहून त्याला त्याची दया आली.
34 आणि त्याच्याकडे गेला आणि त्याच्या जखमा बांधल्या, तेल आणि द्राक्षारस ओतला, आणि त्याला स्वतच्या पशूवर बसवले आणि त्याला एका सरायत नेले आणि त्याची काळजी घेतली.
35 दुसऱ्या दिवशी तो निघून गेला तेव्हा त्याने दोन पैसे काढून यजमानाला दिले आणि त्याला म्हटले, त्याची काळजी घे. आणि तू जे काही जास्त खर्च करशील ते मी परत येईन तेव्हा तुला परत करीन.
36 आता या तिघांपैकी कोण, जो चोरांमध्ये पडला त्याचा शेजारी होता असे तुम्हाला वाटते?
37 तो म्हणाला, ज्याने त्याच्यावर दया केली. तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, जा आणि तूही तसेच कर.
38 ते जात असताना असे झाले की, तो एका गावात गेला आणि मार्था नावाच्या एका स्त्रीने त्याचे आपल्या घरी स्वागत केले.
39 आणि तिला मरीया नावाची एक बहीण होती, तिने देखील येशूच्या पायाजवळ बसून त्याचे वचन ऐकले.
40 पण मार्था पुष्कळ सेवा करण्याने दबली होती, ती त्याच्याकडे आली आणि म्हणाली, "प्रभु, माझ्या बहिणीने मला एकटीने सेवा करायला सोडले आहे याची तुला पर्वा नाही काय? म्हणून तिला विनंती करा की तिने मला मदत करावी.
41 येशूने उत्तर दिले, " मार्था, मार्था, तू बऱ्याच गोष्टींबद्दल सावध व चिंताग्रस्त आहेस.
42 पण एक गोष्ट आवश्यक आहे: आणि मरीयेने तो चांगला भाग निवडला आहे, जो तिच्याकडून काढून घेतला जाणार नाही.

प्रकरण 11

1 आणि असे झाले की, तो एका ठिकाणी प्रार्थना करीत असताना, तो थांबला तेव्हा त्याच्या शिष्यांपैकी एक त्याला म्हणाला, "प्रभु, योहानानेही आपल्या शिष्यांना शिकवल्याप्रमाणे आम्हाला प्रार्थना करायला शिकवा.
2 तो त्यांना म्हणाला, " जेव्हा तुम्ही प्रार्थना कराल तेव्हा म्हणा, आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो. तुझे राज्य येवो. जसे स्वर्गात तसेच पृथ्वीवर तुझी इच्छा पूर्ण होवो.
3आमची रोजची भाकर आम्हांला दे.
4 आणि आमच्या पापांची आम्हाला क्षमा कर. कारण आम्ही आमच्या ऋणी असलेल्या प्रत्येकाला क्षमा करतो. आणि आम्हाला मोहात नेऊ नका; पण आम्हाला वाईटापासून वाचव.
5 आणि तो त्यांना म्हणाला, तुमच्यापैकी कोणाचा मित्र असेल आणि तो मध्यरात्री त्याच्याकडे जाईल आणि त्याला म्हणेल, मित्रा, मला तीन भाकरी दे.
6 कारण माझा एक मित्र त्याच्या प्रवासात माझ्याकडे आला आहे आणि त्याच्यापुढे ठेवण्यासाठी माझ्याकडे काही नाही?
7 आणि तो आतून उत्तर देईल, "मला त्रास देऊ नकोस. आता दार बंद आहे आणि माझी मुले माझ्यासोबत अंथरुणावर आहेत. मी उठून तुला देऊ शकत नाही.
8 मी तुम्हांला सांगतो, जरी तो उठून त्याला देणार नाही, कारण तो त्याचा मित्र आहे, तरीसुद्धा त्याच्या हतबलतेमुळे तो उठेल आणि त्याला आवश्यक तेवढे देईल.
9 आणि मी तुम्हांला सांगतो, मागा म्हणजे तुम्हाला दिले जाईल. शोधा म्हणजे तुम्हाला सापडेल. ठोका म्हणजे तुमच्यासाठी उघडले जाईल.
10 कारण जो कोणी मागतो त्याला मिळते. आणि जो शोधतो त्याला सापडतो. आणि जो ठोठावतो त्याच्यासाठी ते उघडले जाईल.
11 जर एखाद्या मुलाने तुमच्यापैकी कोणाकडूनही भाकर मागितली तर तो त्याला दगड देईल का? किंवा जर त्याने मासा मागितला तर तो मासा त्याला साप देईल का?
12 किंवा जर त्याने अंडी मागितली तर तो त्याला विंचू देईल का?
13 मग जर तुम्ही वाईट असूनही, तुमच्या मुलांना चांगल्या भेटवस्तू कशा द्यायच्या हे तुम्हाला माहीत आहे, तर तुमचा स्वर्गीय पिता त्याच्याकडे मागणाऱ्यांना किती जास्त पवित्र आत्मा देईल?
14 आणि तो भूत काढत होता, आणि तो मुका होता. आणि असे झाले की, भूत निघून गेल्यावर तो मुका बोलू लागला. आणि लोकांना आश्चर्य वाटले.
15 पण त्यांच्यापैकी काही म्हणाले, तो भूतांचा सरदार बालजबूल द्वारे भुते काढतो.
16 आणि इतरांनी त्याला मोहात पाडून त्याच्याकडे स्वर्गातून चिन्ह मागितले.
17 परंतु, त्यांचे विचार जाणून तो त्यांना म्हणाला, " आपसात फूट पडलेल्या प्रत्येक राज्याचा नाश होईल. आणि घराच्या विरुद्ध विभागलेले घर पडते.
18 जर सैतानालाही स्वतविरुद्ध फूट पडली तर त्याचे राज्य कसे टिकेल? कारण तुम्ही म्हणता की मी बालजबूलद्वारे भुते काढतो.
19 आणि जर मी बालजबूलच्या साहाय्याने भुते काढतो, तर तुझी मुले कोणाच्या साहाय्याने भुते काढतात? म्हणून ते तुमचे न्यायाधीश असतील.
20 पण जर मी देवाच्या बोटाने भुते काढली तर देवाचे राज्य तुमच्यावर आले आहे यात शंका नाही.
21 जेव्हा एखादा बलवान माणूस आपल्या राजवाड्याचे रक्षण करतो तेव्हा त्याचे सामान शांततेत असते.
22 पण जेव्हा त्याच्यापेक्षा बलाढ्य त्याच्यावर येऊन विजय मिळवतो तेव्हा तो त्याच्यावर भरवसा ठेवलेल्या सर्व शस्त्रसामग्री त्याच्याकडून काढून घेतो आणि त्याच्या लुटलेल्या वस्तू वाटून घेतो.

23 जो माझ्याबरोबर नाही तो माझ्या विरुद्ध आहे आणि जो माझ्याबरोबर गोळा करत नाही तो विखुरतो.
24 जेव्हा अशुद्ध आत्मा माणसातून निघून जातो तेव्हा तो कोरड्या जागेतून विसावा शोधत फिरतो. तो म्हणाला, "मी माझ्या घरी परत येईन जिथून मी बाहेर आलो.
25 आणि जेव्हा तो येतो तेव्हा त्याला ते झाडलेले व सजलेले दिसले.
26 मग तो जातो आणि आपल्यापेक्षा दुष्ट आणखी सात आत्मे त्याच्याकडे घेऊन जातो. आणि ते आत जातात आणि तिथे राहतात. आणि त्या माणसाची शेवटची अवस्था पहिल्यापेक्षा वाईट असते.
27 आणि असे झाले की, तो या गोष्टी बोलत असताना, एका समूहातील एका स्त्रीने आपला आवाज उंचावला आणि त्याला म्हणाली, "धन्य आहे तो गर्भ ज्याने तुला जन्माला घातले आणि तू जे पिल्लू दूध घेतलेस.
28 पण तो म्हणाला, "होय, त्यापेक्षा जे देवाचे वचन ऐकतात आणि ते पाळतात ते धन्य.
29 लोकांची गर्दी जमली तेव्हा तो म्हणू लागला, " ही पिढी दुष्ट आहे. ते चिन्ह शोधत आहेत. आणि तेथे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही, परंतु योनास संदेष्ट्याचे चिन्ह दिले जाईल.
30 कारण योनास जसा निनवेच्या लोकांसाठी चिन्ह होता तसाच मनुष्याचा पुत्रही या पिढीसाठी असेल.
31 दक्षिणेची राणी न्यायाच्या वेळी या पिढीच्या लोकांबरोबर उठेल आणि त्यांना दोषी ठरवेल, कारण ती शलमोनाचे शहाणपण ऐकण्यासाठी पृथ्वीच्या अगदी टोकापासून आली होती; आणि, पाहा, शलमोनापेक्षा मोठा माणूस येथे आहे.
32 निनवेचे लोक न्यायाच्या वेळी या पिढीबरोबर उठतील आणि त्यांना दोषी ठरवतील; कारण त्यांनी योनासच्या उपदेशाने पश्चात्ताप केला; आणि, पाहा, जोनासपेक्षाही महान आहे.
33 कोणीही मेणबत्ती पेटवल्यानंतर ती गुप्त ठिकाणी ठेवत नाही, बुशलखाली ठेवत नाही, तर दीपवृक्षावर ठेवत नाही, जेणेकरून जे आत येतात त्यांना प्रकाश दिसावा.
34 शरीराचा प्रकाश डोळा आहे; म्हणून जेव्हा तुझा डोळा एकटा असतो, तेव्हा तुझे संपूर्ण शरीर देखील प्रकाशाने भरलेले असते. पण जेव्हा तुझा डोळा वाईट असतो तेव्हा तुझे शरीरही अंधाराने भरलेले असते.
35 म्हणून सावध राहा की तुमच्यामध्ये जो प्रकाश आहे तो अंधार होऊ नये.
36 म्हणून जर तुझे संपूर्ण शरीर प्रकाशाने भरलेले असेल, ज्याचा कोणताही भाग अंधार नसेल, तर मेणबत्तीच्या तेजस्वी चमकाने तुला प्रकाश दिल्याप्रमाणे संपूर्ण शरीर प्रकाशाने भरलेले असेल.
37 तो बोलत असताना एका परुश्याने त्याला त्याच्याबरोबर जेवायला सांगितले. तो आत जाऊन जेवायला बसला.
38 आणि जेव्हा परुश्याने ते पाहिले तेव्हा त्याला आश्चर्य वाटले की आपण जेवण्यापूर्वी आधी धुतले नव्हते.
39 प्रभु त्याला म्हणाला, " आता तुम्ही परुशी प्याला व ताट बाहेरून स्वच्छ करता का? पण तुमचा अंतर्भाग कावळ्याने आणि दुष्टपणाने भरलेला आहे.
40 अहो मूर्खांनो, ज्याने जे बाहेर आहे ते बनवले त्याने आतही बनवले नाही काय?
41 पण त्यापेक्षा तुमच्याकडे असलेल्या गोष्टींची दानधर्म करा. आणि पाहा, तुमच्यासाठी सर्व गोष्टी शुद्ध आहेत.
42 पण परुश्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही पुदिना, रुई आणि सर्व प्रकारच्या औषधी वनस्पतींचा दशमांश देता आणि न्याय आणि देवाच्या प्रेमाला पार पाडता: हे तुम्ही केलेच पाहिजे आणि बाकीचे सोडून देऊ नका.
43 परुश्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्हांला सभास्थानातील सर्वात वरच्या आसनावर आणि बाजारातील शुभेच्छा आवडतात.
44 शास्त्री आणि परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही न दिसणाऱ्या थडग्यांसारखे आहात आणि त्यावरून चालणाऱ्या माणसांना त्यांची जाणीव नसते.
45 मग वकिलांपैकी एकाने उत्तर दिले, "गुरुजी, असे म्हणत तुम्ही आमचीही निंदा करता.
46 तो म्हणाला, " कायद्यांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही लोकांवर भार टाकण्यासाठी कठीण ओझे लादता आणि तुम्ही स्वतःत्या ओझ्याला तुमच्या एका बोटाने स्पर्श करू नका.
47 तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही संदेष्ट्यांची समाधी बांधलीत आणि तुमच्या पूर्वजांनी त्यांना मारले.
48 तुम्ही साक्ष देता की तुम्ही तुमच्या पूर्वजांच्या कृत्यांना अनुमती देता, कारण त्यांनी त्यांना ठार मारले आणि तुम्ही त्यांची समाधी बांधली.
49म्हणूनच देवाचे ज्ञान असे देखील म्हणाले की, मी त्यांना संदेष्टे व प्रेषित पाठवीन आणि त्यांच्यापैकी काहींना ते ठार करतील व छळ करतील.
50 जगाच्या स्थापनेपासून सांडलेल्या सर्व संदेष्ट्यांच्या रक्ताची या पिढीला गरज भासेल.
51 हाबेलच्या रक्तापासून ते जखऱ्याच्या रक्तापर्यंत, जो वेदी आणि मंदिरादरम्यान मारला गेला. मी तुम्हांला खरे सांगतो, या पिढीला याची आवश्यकता असेल.
52 वकीलांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुम्ही ज्ञानाची किल्ली हिरावून घेतली आहे. तुम्ही स्वतमध्ये प्रवेश केला नाही आणि जे आत येत होते त्यांना अडवले.
53 आणि तो त्यांना या गोष्टी सांगत असताना, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि परुशी त्याला जोरदारपणे विनवू लागले आणि त्याला पुष्कळ गोष्टींबद्दल चिथावणी देऊ लागले.
54 ते त्याची वाट पाहत होते आणि त्याच्या तोंडातून काहीतरी काढू पाहत होते, यासाठी की त्यांनी त्याच्यावर आरोप लावावेत.

धडा 12

1 त्याच वेळी, जेव्हा असंख्य लोक एकत्र जमले होते, इतके की ते एकमेकांवर तुडवत होते, तेव्हा तो आपल्या शिष्यांना सर्वात आधी सांगू लागला, परूश्यांच्या खमिरापासून सावध राहा, जो ढोंगीपणा आहे.
2 कारण असे काहीही झाकलेले नाही, जे उघड होणार नाही. लपलेले नाही, ते कळणार नाही.
3 म्हणून तुम्ही जे काही अंधारात बोललात ते प्रकाशात ऐकले जाईल. आणि तुम्ही जे काही कानातल्या कपाटात बोललात ते घराच्या छपरावर घोषित केले जाईल.
4 आणि मी तुम्हांला सांगतो, माझ्या मित्रांनो, जे शरीराला मारतात त्यांना घाबरू नका, आणि त्यानंतर ते करू शकत नाहीत.
5 पण मी तुम्हांला सावध करीन की तुम्ही कोणाची भीती बाळगाल: त्याला घाबरा, ज्याला मारल्यानंतर नरकात टाकण्याची शक्ती आहे. होय, मी तुम्हांला सांगतो, त्याची भीती बाळगा.

6 पाच चिमण्या दोन पैशाला विकल्या जात नाहीत आणि त्यातील एकही देवाला विसरली जात नाही का?
7 पण तुमच्या डोक्यावरचे केसही मोजलेले आहेत. म्हणून घाबरू नका. तुम्ही अनेक चिमण्यांपेक्षा अधिक मौल्यवान आहात.
8 तसेच मी तुम्हांला सांगतो, जो कोणी मनुष्यांसमोर मला कबूल करील, मनुष्याचा पुत्रही देवाच्या देवदूतांसमोर त्याला कबूल करील.
9 पण जो मनुष्यांसमोर मला नाकारतो तो देवाच्या दूतांसमोर नाकारला जाईल.
10 आणि जो कोणी मनुष्याच्या पुत्राविरुद्ध काही बोलेल, त्याला क्षमा केली जाईल, परंतु जो पवित्र आत्म्याची निंदा करील त्याला क्षमा केली जाणार नाही.
11 आणि जेव्हा ते तुम्हांला सभास्थानात, दंडाधिकाऱ्यांकडे आणि अधिकाऱ्यांकडे नेतील, तेव्हा तुम्ही कसे किंवा काय उत्तर द्याल किंवा तुम्ही काय म्हणाल याचा विचार करू नका.
12 कारण पवित्र आत्मा त्याच क्षणी तुम्हाला काय बोलावे ते शिकवेल.
13 आणि टोळीतील एकजण त्याला म्हणाला, "गुरुजी, माझ्या भावाशी बोला की तो वतन माझ्याबरोबर वाटून घे.
14 तो त्याला म्हणाला, " माणूस, मला तुझ्यावर न्यायाधीश किंवा विभाजक कोणी केले?
15 आणि तो त्यांना म्हणाला, " सावध राहा आणि लोभापासून सावध राहा, कारण मनुष्याचे जीवन त्याच्याजवळ असलेल्या विपुलतेमध्ये नसते.
16 आणि त्याने त्यांना एक बोधकथा सांगितली, तो म्हणाला, एका श्रीमंत माणसाच्या जमिनीत भरपूर पीक आले.
17 आणि त्याने मनात विचार केला, "मी काय करू, कारण माझ्याकडे फळ देण्यासाठी जागा नाही?
18 तो म्हणाला, "मी हे करीन: मी माझी कोठारे पाडीन आणि मोठी बांधीन. तेथे मी माझी सर्व फळे आणि माल देईन.
19 आणि मी माझ्या आत्म्याला म्हणेन, आत्म्या, तू अनेक वर्षांपासून खूप माल ठेवला आहेस. आराम करा, खा, प्या आणि आनंदी राहा.
20 पण देव त्याला म्हणाला, "मूर्खा, आज रात्री तुझा जीव तुझ्याकडून मागितला जाईल. मग तू पुरवलेल्या गोष्टी कोणाच्या असतील?
21 जो स्वत:साठी खजिना जमा करतो तो देवाच्या दृष्टीने श्रीमंत नाही.
22 तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, तुम्ही काय खावे याचा विचार करू नका. शरीरासाठी नाही, तुम्ही काय घालावे.
23 जीवन हे मांसापेक्षा जास्त आहे आणि शरीर वस्त्रापेक्षा जास्त आहे.
24 कावळ्यांचा विचार करा, कारण ते पेरत नाहीत आणि कापणीही करत नाहीत. ज्याला कोठार किंवा कोठार नाही. आणि देव त्यांना खायला देतो: तुम्ही पक्ष्यांपेक्षा किती चांगले आहात?
25 आणि तुमच्यापैकी कोण विचार करून त्याच्या उंचीत एक हात वाढवू शकतो?
26 मग जर तुम्हांला जे कमी आहे ते करू शकत नाही, तर बाकीच्या गोष्टींचा विचार का करता?
27 लिली कशा वाढतात याचा विचार करा: ते कष्ट करत नाहीत, कात नाहीत. आणि तरीही मी तुम्हांला सांगतो की, शलमोन त्याच्या सर्व वैभवात यापैकी एकही सजलेला नव्हता.
28 तर देवाने आज शेतातील गवताला असे कपडे घातले आणि उद्या भट्टीत टाकले. अहो अल्पविश्वासूंनो, तो तुम्हाला आणखी किती पोशाख देईल?
29 आणि तुम्ही काय खावे किंवा काय प्यावे याचा शोध घेऊ नका, तसेच तुम्ही संशयी मनाचे होऊ नका.
30 कारण जगातील राष्ट्रे या सर्व गोष्टींचा शोध घेतात आणि तुमच्या पित्याला माहीत आहे की तुम्हाला या गोष्टींची गरज आहे.
31 त्यापेक्षा तुम्ही देवाचे राज्य शोधा. आणि या सर्व गोष्टी तुम्हाला जोडल्या जातील.
32 लहान कळपा, भिऊ नकोस. कारण तुम्हांला राज्य देण्यात तुमच्या पित्याला आनंद झाला आहे.
33 तुमच्याकडे जे आहे ते विकून भिक्षा द्या. जुन्या न होणाऱ्या मेणाच्या पिशव्या तुमच्यासाठी द्या, स्वर्गात असा खजिना ठेवा जो निकामी होणार नाही, जिथे चोर येत नाही आणि पतंग भ्रष्ट होत नाही.
34 कारण जिथे तुमचा खजिना असेल तिथे तुमचे हृदयही असेल.
35 तुमचे कंबरडे बांधा आणि तुमचे दिवे जळत राहा.
36 आणि तुम्ही स्वतला अशा माणसांसारखे करा जे आपल्या स्वामीची लग्नातून परत येण्याची वाट पाहत असतात. यासाठी की जेव्हा तो येईल आणि दार ठोठावेल तेव्हा ते लगेच त्याच्यासाठी उघडतील.
37 धन्य ते नोकर, ज्यांना मालक आल्यावर जागृत पाहील. मी तुम्हांला खरे सांगतो, तो स्वत: कमर बांधेल आणि त्यांना जेवायला बसवेल आणि बाहेर येऊन त्यांची सेवा करील.
38 आणि जर तो दुसऱ्या पहाटे किंवा तिसऱ्या पहाटे आला आणि त्यांना असे सापडले तर ते सेवक धन्य.
39 आणि हे जाणून घ्या की, जर घरच्या मालकाला चोर कधी येणार हे माहीत असते, तर त्याने लक्ष ठेवले असते आणि त्याचे घर फोडू दिले नसते.
40 म्हणून तुम्हीही तयार राहा, कारण मनुष्याचा पुत्र अशा वेळी येईल जेव्हा तुम्ही विचार करणार नाही.
41 पेत्र त्याला म्हणाला, "प्रभु, तू ही बोधकथा आम्हांला सांगतोस की सर्वांना?
42 आणि प्रभु म्हणाला, मग तो विश्वासू व शहाणा कारभारी कोण आहे, ज्याला त्याचा स्वामी आपल्या घराण्याचा अधिकारी करील, जेणेकरुन त्यांना योग्य वेळी अन्नाचा भाग द्यावा?
43 धन्य तो नोकर, ज्याला त्याचा मालक आल्यावर असे करताना आढळेल.
44 मी तुम्हांला खरे सांगतो, तो त्याला त्याच्याकडे असलेल्या सर्व गोष्टींवर अधिपती करील.
45 पण जर तो सेवक मनात म्हणतो, 'माझा स्वामी त्याला येण्यास उशीर करत आहे. आणि नोकरांना आणि नोकरांना मारायला आणि खाणे पिणे आणि मद्यधुंद होणे सुरू होईल.
46 त्या नोकराचा मालक एका दिवसात येईल जेव्हा तो त्याला शोधत नाही, आणि ज्या वेळी तो त्याला ओळखत नाही अशा वेळी येईल, आणि त्याला भुसभुशीत करील आणि त्याला अविश्वासू लोकांबरोबर त्याचा वाटा नियुक्त करील.
47 आणि जो नोकर आपल्या मालकाची इच्छा ओळखतो आणि त्याने स्वत:ला तयार केले नाही किंवा त्याच्या इच्छेप्रमाणे केले नाही, त्याला अनेक फटके मारले जातील.
48 परंतु ज्याला हे माहीत नव्हते आणि त्याने फटके देण्यास योग्य कृत्ये केली, त्याला थोडे फटके मारले जातील. कारण ज्याला खूप काही दिले जाते, त्याच्याकडून खूप काही मागितले जाते; आणि

ज्याला लोकांनी खूप काही दिले आहे, त्याच्याकडून ते अधिक मागतील.
49 मी पृथ्वीवर आग पाठवायला आलो आहे. आणि जर ते आधीच पेटले असेल तर मी काय करू?
50 पण मला बाप्तिस्मा घ्यायचा आहे; आणि ते पूर्ण होईपर्यंत मी किती अस्वस्थ आहे!
51 मी पृथ्वीवर शांती द्यायला आलो आहे असे समजा? मी तुला सांगतो, नाही; परंतु त्याऐवजी विभागणी:
52 कारण यापुढे एका घरात पाच विभागले जातील, तीन विरुद्ध दोन आणि दोन तिघांच्या विरुद्ध.
53 बाप मुलाविरुद्ध आणि मुलगा बापाविरुद्ध विभागला जाईल. आई मुलीविरुद्ध आणि मुलगी आईविरुद्ध; सासू तिच्या सून विरुद्ध आणि सून तिच्या सासू विरुद्ध.
54 आणि तो लोकांना म्हणाला, " जेव्हा तुम्ही पश्चिमेकडून ढग वर येताना पाहता, तेव्हा तुम्ही लगेच म्हणता, पाऊस आला आहे. आणि तसे आहे.
55 आणि जेव्हा तुम्ही दक्षिणेचा वारा वाहताना पाहता, तेव्हा तुम्ही म्हणता, उष्णता असेल. आणि ते घडले.
56 अहो ढोंगी लोकांनो, तुम्ही आकाश आणि पृथ्वीचे रूप ओळखू शकता. पण या वेळी तुम्हांला कसे कळत नाही?
57 होय, आणि जे योग्य आहे ते तुम्ही स्वतहून का ठरवत नाही?
58 जेव्हा तू तुझ्या शत्रूबरोबर न्यायदंडाधिकारीकडे जाता, तू मार्गात आहेस, तेव्हा त्याच्यापासून तुझी सुटका व्हावी म्हणून आटोकाट प्रयत्न कर. नाही तर तो तुला न्यायाधीशाकडे नेईल, आणि न्यायाधीश तुला अधिकाऱ्याच्या स्वाधीन करील आणि अधिकारी तुला तुरुंगात टाकील.
59 मी तुला सांगतो, जोपर्यंत तू शेवटचा मावा देत नाहीस तोपर्यंत तू तेथून जाऊ नकोस.

प्रकरण १३

1 त्या वेळी तेथे काही लोक उपस्थित होते ज्यांनी त्याला गॅलीली लोकांबद्दल सांगितले, ज्यांचे रक्त पिलाताने त्यांच्या बलिदानात मिसळले होते.
2 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " तुम्ही असे समजा की हे गालील सर्व गालीलवासीयांपेक्षा पापी होते, कारण त्यांनी अशा गोष्टी सहन केल्या?
3 मी तुम्हांला सांगतो, नाही, पण तुम्ही पश्चात्ताप केला नाही तर तुमचा सर्वांचा नाश होईल.
4 किंवा ज्या अठरा जणांवर शिलोमचा बुरुज पडला आणि त्यांना ठार मारले, ते यरुशलेममध्ये राहणाऱ्या सर्वांपेक्षा पापी होते असे तुम्हाला वाटते?
5 मी तुम्हांला सांगतो, नाही, पण तुम्ही पश्चात्ताप केला नाही तर तुम्ही सर्वांचा नाश होईल.
6 त्याने ही बोधकथाही सांगितली. एका माणसाने त्याच्या द्राक्षमळ्यात अंजिराचे झाड लावले होते. तो आला आणि त्याने त्यावर फळे शोधली, पण त्याला काहीच मिळाले नाही.
7 मग तो आपल्या द्राक्षमळ्याच्या मळ्यातल्या माणसाला म्हणाला, "पाहा, मी या अंजिराच्या झाडावर तीन वर्षे फळ शोधत आलो आहे, पण मला काही सापडले नाही. ते जमिनीवर का दाबते?
8 तो त्याला म्हणाला, "प्रभु, या वर्षीही राहू द्या, जोपर्यंत मी त्याभोवती खोदून शेण घालीन.
9 आणि जर ते फळ देत असेल तर चांगले: आणि नाही तर, नंतर तू तोडून टाका.
10 आणि शब्बाथ दिवशी तो एका सभास्थानात शिकवीत होता.
11 आणि पाहा, तेथे एक स्त्री होती जिला अठरा वर्षे अशक्तपणाचा आत्मा होता, आणि ती एकत्र नतमस्तक होती, आणि कोणत्याही प्रकारे स्वत: ला उठू शकली नाही.
12 जेव्हा येशूने तिला पाहिले तेव्हा त्याने तिला आपल्याजवळ बोलावले आणि तिला म्हणाला, " बाई, तू तुझ्या अशक्तपणापासून मुक्त झाली आहेस.
13 आणि त्याने तिच्यावर हात ठेवला आणि ती लगेच सरळ झाली आणि देवाचे गौरव करू लागली.
14 आणि सभास्थानाच्या अधिपतीने संतापाने उत्तर दिले, कारण येशूने शब्बाथ दिवशी बरे केले होते, आणि ते लोकांना म्हणाले, "सहा दिवस आहेत ज्यात माणसांनी काम केले पाहिजे; म्हणून त्यामध्ये या आणि बरे व्हा; शब्बाथ दिवस.
15 तेव्हा प्रभूने त्याला उत्तर दिले, " अरे ढोंगी, तुमच्यापैकी प्रत्येकजण शब्बाथ दिवशी आपला बैल किंवा गाढव कुंडीतून सोडवून त्याला पाणी पाजण्यासाठी घेऊन जात नाही काय?
16 आणि ही स्त्री, अब्राहामाची मुलगी असल्याने, जिला सैतानाने बांधून ठेवले होते, पहा, या अठरा वर्षांपासून शब्बाथ दिवशी या बंधनातून मुक्त व्हावे का?
17 जेव्हा त्याने या गोष्टी सांगितल्या तेव्हा त्याचे सर्व शत्रू लज्जित झाले आणि त्याने केलेल्या सर्व गौरवी गोष्टींमुळे सर्व लोक आनंदित झाले.
18 मग तो म्हणाला, देवाचे राज्य कशासारखे आहे? आणि मी त्याच्याशी कोठे साम्य देऊ?
19 हे मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे, जे एका माणसाने घेतले आणि आपल्या बागेत टाकले; आणि ते वाढले आणि मोठे झाड झाले. आणि हवेतील पक्षी त्याच्या फांद्यांत राहतात.
20 आणि तो पुन्हा म्हणाला, मी देवाच्या राज्याची उपमा कोठून देऊ?
21 हे खमीरासारखे आहे, जे एका स्त्रीने घेतले आणि पूर्ण खमीर होईपर्यंत तीन मापांच्या पेंडीत लपवले.
22 आणि तो शहरे आणि खेड्यापाड्यातून फिरला, शिकवत होता आणि यरुशलेमच्या दिशेने प्रवास करत होता.
23 मग एकजण त्याला म्हणाला, "प्रभु, वाचणारे थोडेच आहेत का? आणि तो त्यांना म्हणाला,
24 सामुद्रधुनी दाराने आत जाण्याचा प्रयत्न करा, कारण मी तुम्हांला सांगतो, पुष्कळ लोक आत जाण्याचा प्रयत्न करतील, पण ते शक्य होणार नाहीत.
25 जेव्हा एकदा घराचा मालक उठून दार लावून घेईल, आणि तुम्ही बाहेर उभे राहायला आणि दार ठोठावायला सुरुवात कराल आणि म्हणाल, प्रभु, प्रभु, आमच्यासाठी उघडा. आणि तो तुम्हाला उत्तर देईल, तुम्ही कोठून आला आहात हे मला माहीत नाही.
26 मग तुम्ही म्हणू लागाल, 'आम्ही तुझ्यासमोर खाल्लं आणि प्यायलो आणि तू आमच्या रस्त्यावर शिकवलंस.'
27 पण तो म्हणेल, मी तुम्हांला सांगतो, तुम्ही कोठून आला आहात हे मला माहीत नाही. अहो सर्व दुष्कर्म करणाऱ्यांनो, माझ्यापासून दूर जा.
28 जेव्हा तुम्ही अब्राहाम, इसहाक, याकोब आणि सर्व संदेष्ट्यांना देवाच्या राज्यात पाहाल तेव्हा रडणे आणि दात खाणे चालू असेल, आणि तुम्ही स्वतःला बाहेर काढलेले पहाल.

29 आणि ते पूर्वेकडून, पश्चिमेकडून, उत्तरेकडून आणि दक्षिणेकडून येतील आणि देवाच्या राज्यात बसतील.
30 आणि पाहा, जे पहिले असतील ते शेवटचे आहेत आणि जे पहिले असतील ते शेवटचे आहेत.
31 त्याच दिवशी काही परुशी आले आणि म्हणाले, "तू बाहेर जा आणि येथून निघून जा, कारण हेरोद तुला मारील.
32 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही जा आणि त्या कोल्ह्याला सांगा, पाहा, मी भुते काढतो, मी आज आणि उद्या बरे करतो आणि तिसऱ्या दिवशी मी पूर्ण होईन.
33 तरीसुद्धा, मला आज, उद्या आणि परवा चालावे लागेल: कारण यरुशलेममधून संदेष्ट्याचा नाश होऊ शकत नाही.
34 हे यरुशलेम, जेरूसलेम, जे संदेष्ट्यांना मारतात आणि तुझ्याकडे पाठवलेल्यांना दगडमार करतात. कोंबडी जशी आपली पिल्ले पंखाखाली गोळा करते, तशी मी किती वेळा तुझी मुले एकत्र केली असती, पण तुम्ही ते जमले नाही.
35 पाहा, तुमचे घर तुमच्यासाठी ओसाड पडले आहे आणि मी तुम्हांला खरे सांगतो, जोपर्यंत तुम्ही म्हणणार नाही, 'धन्य तो प्रभूच्या नावाने येतो तोपर्यंत तुम्ही मला पाहणार नाही.'

प्रकरण १४

1 आणि असे झाले की, तो शब्बाथ दिवशी भाकर खाण्यासाठी प्रमुख परुश्यांपैकी एकाच्या घरी जात असताना त्यांनी त्याच्यावर लक्ष ठेवले.
2 आणि पाहा, त्याच्यापुढे जलोदर झालेला एक मनुष्य होता.
3 येशूने वकील व परुशी यांना उत्तर देऊन म्हटले, शब्बाथ दिवशी बरे करणे योग्य आहे काय?
4 आणि त्यांनी शांतता राखली. आणि त्याने त्याला धरले आणि बरे केले आणि त्याला जाऊ दिले.
5 आणि त्यांना उत्तर दिले, " तुमच्यापैकी कोणाचे गाढव किंवा बैल खड्ड्यात पडले असेल आणि शब्बाथ दिवशी त्याला लगेच बाहेर काढणार नाही?
6 आणि ते त्याला पुन्हा या गोष्टींचे उत्तर देऊ शकले नाहीत.
7 ज्यांना निमंत्रित करण्यात आले होते त्यांना त्याने एक बोधकथा सांगितली, त्यांनी मुख्य खोल्या कशा निवडल्या हे त्याने चिन्हांकित केले. त्यांना म्हणाले,
8 जेव्हा तुम्हाला एखाद्या विवाहासाठी आमंत्रित केले जाते तेव्हा सर्वात उंच खोलीत बसू नका. तुमच्यापेक्षा जास्त सन्माननीय माणूस त्याला बोलावले जाऊ नये.
9 आणि ज्याने तुला आमंत्रण दिले तो आणि तो येऊन तुला म्हणाला, या माणसाला जागा दे. आणि तू सर्वात खालची जागा घेण्यास लाजेने सुरुवात करतोस.
10 पण जेव्हा तुला बोलावले जाईल तेव्हा जा आणि सर्वात खालच्या खोलीत बस. यासाठी की जेव्हा तुला बोलावणारा तो येईल तेव्हा तो तुला म्हणेल, मित्रा, वर जा. मग जे तुझ्याबरोबर जेवायला बसतात त्यांच्यासमोर तू उपासना करशील.
11 कारण जो कोणी स्वतला उंच करतो तो कमी केला जाईल. आणि जो स्वतला नम्र करतो तो उंच होईल.
12 मग तो त्यालाही म्हणाला, " जेव्हा तू जेवायला किंवा रात्रीचे जेवण बनवतोस तेव्हा तुझ्या मित्रांना, भावांना, तुझ्या नातेवाईकांना किंवा तुझ्या श्रीमंत शेजाऱ्यांना बोलावू नकोस. नाही तर ते तुला पुन्हा बोलावतील आणि तुला बदला द्यावी लागेल.
13 पण जेव्हा तू मेजवानी देतोस तेव्हा गरीब, लंगडे, लंगडे, आंधळे यांना बोलाव.
14 आणि तू आशीर्वादित होशील; कारण ते तुला मोबदला देऊ शकत नाहीत, कारण नीतिमानांच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी तुला मोबदला मिळेल.
15 जेव्हा त्याच्याबरोबर जेवणाऱ्यांपैकी एकाने या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा तो त्याला म्हणाला, "जो देवाच्या राज्यात भाकर खाईल तो धन्य.
16 मग तो त्याला म्हणाला, " कोणत्या एका माणसाने मोठे जेवण बनवले आणि अनेकांना बोलावले.
17 आणि जेवणाच्या वेळी आपल्या नोकराला बोलाविले होते त्यांना या, असे सांगण्यासाठी पाठवले. कारण सर्व गोष्टी आता तयार आहेत.
18 आणि ते सर्व एकाच संमतीने सबब सांगू लागले. पहिला त्याला म्हणाला, मी जमिनीचा एक तुकडा विकत घेतला आहे आणि मला जाऊन ते पाहावे लागेल. मला माफ करा.
19 आणि दुसरा म्हणाला, "मी बैलांचे पाच जू विकत घेतले आहेत आणि ते तपासण्यासाठी मी जात आहे. मला माफ करा.
20 आणि दुसरा म्हणाला, मी लग्न केले आहे, म्हणून मी येऊ शकत नाही.
21 तेव्हा त्या नोकराने येऊन आपल्या स्वामीला या गोष्टी सांगितल्या. तेव्हा घराचा मालक रागाने आपल्या नोकराला म्हणाला, "शहरातील रस्त्यांवर आणि गल्ल्यांमध्ये लवकर जा आणि गरीब, लंगडे, झोपाळू आणि आंधळे यांना येथे आणा.
22 नोकर म्हणाला, "प्रभु, तू सांगितल्याप्रमाणे झाले आहे, आणि अजून जागा आहे.
23 आणि मालक नोकराला म्हणाला, "महामार्गांवर आणि कुरणांमध्ये जा आणि त्यांना आत येण्यास भाग पाड, म्हणजे माझे घर भरून जाईल.
24 कारण मी तुम्हांला सांगतो, ज्यांना निमंत्रित करण्यात आले होते त्यांच्यापैकी कोणीही माझ्या रात्रीच्या जेवणाचा आस्वाद घेणार नाही.
25 आणि त्याच्याबरोबर मोठा लोकसमुदाय गेला; आणि तो वळून त्यांना म्हणाला,
26 जर कोणी माझ्याकडे येतो आणि आपल्या वडिलांचा, आईचा, पत्नीचा, मुलांचा, भाऊंचा, बहिणींचा, होय आणि स्वतच्या जीवाचाही द्वेष करत नाही, तर तो माझा शिष्य होऊ शकत नाही.
27 आणि जो कोणी आपला वधस्तंभ उचलून माझ्यामागे येत नाही तो माझा शिष्य होऊ शकत नाही.
28 कारण तुमच्यापैकी कोण एक बुरुज बांधायचा विचार करतो, तो आधी खाली बसत नाही आणि तो पूर्ण करण्यासाठी त्याच्याकडे पुरेसा खर्च आहे की नाही हे मोजत नाही?
29 असे नाही की, त्याने पाया घातल्यानंतर आणि तो पूर्ण करू शकला नाही, तर जे पाहणारे सर्व त्याची थट्टा करू लागतील.
30 तो म्हणाला, या माणसाने बांधायला सुरुवात केली, पण पूर्ण करता आली नाही.
31 किंवा कोणता राजा, जो दुसऱ्या राजाशी युद्ध करायला निघाला आहे, तो आधी बसून विचार करत नाही की, जो वीस हजार घेऊन त्याच्यावर येईल त्याला दहा हजारांबरोबर गाठता येईल का?
32 नाहीतर, दुसरा अजून खूप दूर असताना, तो दूत पाठवतो आणि शांततेची इच्छा करतो.

33 त्याचप्रमाणे, तुमच्यापैकी जो कोणी त्याच्याजवळ असलेल्या सर्व गोष्टींचा त्याग करणार नाही, तो माझा शिष्य होऊ शकत नाही.
34 मीठ चांगले आहे, पण जर मिठाचा स्वाद नाहीसा झाला तर ते चवीनुसार कसे बनवायचे?
35 ते ना जमिनीसाठी योग्य आहे, ना अजून शेणखतासाठी; पण पुरुष ते बाहेर टाकतात. ज्याला ऐकायला कान आहेत त्याने ऐकावे.

प्रकरण १५

1 मग त्याचे ऐकण्यासाठी सर्व जकातदार व पापी त्याच्याजवळ आले.
2 आणि परुशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक कुरकुर करू लागले आणि म्हणाले, हा मनुष्य पापी लोकांना स्वीकारतो आणि त्यांच्याबरोबर जेवतो.
3 आणि त्याने त्यांना हा दाखला सांगितला.
4 तुमच्यापैकी कोणता माणूस आहे, ज्याच्याजवळ शंभर मेंढरे आहेत, जर त्याने त्यातील एक हरवले तर, एकोणपन्नास मेंढ्या वाळवंटात सोडून हरवलेल्याच्या मागे तो सापडेपर्यंत जात नाही?
5 आणि जेव्हा त्याला ते सापडते, तेव्हा तो आनंदाने आपल्या खांद्यावर ठेवतो.
6 आणि जेव्हा तो घरी येतो, तेव्हा तो त्याच्या मित्रांना आणि शेजाऱ्यांना एकत्र बोलावतो आणि म्हणाला, माझ्याबरोबर आनंद करा. कारण मला माझी हरवलेली मेंढरे सापडली आहेत.
7 मी तुम्हांला सांगतो, त्याचप्रमाणे पश्चात्ताप करणाऱ्या एका पाप्याबद्दल स्वर्गात आनंद होईल, ज्यांना पश्चात्तापाची गरज नाही अशा नव्याण्णव न्यायी लोकांपेक्षा जास्त आनंद होईल.
8 एकतर कोणती स्त्री दहा चांदीची नाणी आहे, जर तिचा एक तुकडा हरवला तर ती मेणबत्ती लावत नाही आणि घर झाडून ती सापडेपर्यंत ती झटत नाही?
9 आणि जेव्हा तिला ते सापडले, तेव्हा तिने तिच्या मित्रांना आणि शेजाऱ्यांना एकत्र बोलावून म्हटले, माझ्याबरोबर आनंद करा. कारण मी हरवलेला तुकडा मला सापडला आहे.
10 त्याचप्रमाणे, मी तुम्हांला सांगतो, पश्चात्ताप करणाऱ्या एका पापीबद्दल देवाच्या देवदूतांच्या उपस्थितीत आनंद आहे.
11 तो म्हणाला, एका माणसाला दोन मुलगे होते.
12 आणि त्यांच्यातील धाकटा आपल्या वडिलांना म्हणाला, बाबा, माझ्याकडे पडलेल्या मालाचा भाग मला द्या. आणि त्याने त्याचे जगणे त्यांना वाटून दिले.
13 काही दिवसातच धाकट्या मुलाने सर्व एकत्र केले आणि दूरच्या देशात प्रवास केला, आणि तेथे दंगामस्ती करून आपली संपत्ती वाया घालवली.
14 त्याने सर्व खर्च केल्यावर त्या देशात मोठा दुष्काळ पडला. आणि त्याला गरज वाटू लागली.
15 आणि तो गेला आणि त्या देशाच्या एका नागरिकाकडे गेला. त्याने त्याला त्याच्या शेतात डुकरांना चरायला पाठवले.
16 आणि डुकरांनी खाल्लेल्या भुसांमुळे त्याने आपले पोट भरले असते आणि कोणीही त्याला दिले नाही.
17 आणि जेव्हा तो स्वतकडे आला, तो म्हणाला, माझ्या वडिलांच्या किती नोकरांना पुरेशी भाकर आहे आणि मी भुकेने मरत आहे.
18 मी उठून माझ्या वडिलांकडे जाईन आणि त्याला म्हणेन, पित्या, मी स्वर्गाविरुद्ध आणि तुझ्यापुढे पाप केले आहे.
19 आणि मी आता तुझा मुलगा म्हणवून घेण्यास योग्य नाही. मला तुझ्या नोकरांपैकी एक म्हणून कर.
20 मग तो उठून आपल्या वडिलांकडे आला. पण तो अजून लांबवर असताना त्याच्या वडिलांनी त्याला पाहिले आणि त्याची दया आली, आणि धावत जाऊन त्याच्या गळ्यात पडून त्याचे चुंबन घेतले.
21 आणि मुलगा त्याला म्हणाला, "बाबा, मी स्वर्गाविरुद्ध आणि तुझ्या दृष्टीने पाप केले आहे, आणि आता तुझा मुलगा म्हणवून घेण्यास मी योग्य नाही.
22 पण वडील आपल्या नोकरांना म्हणाले, "उत्तम झगा आणा आणि त्याला घाला. आणि त्याच्या हातात अंगठी आणि पायात जोडे घातले.
23 आणि धष्टपुष्ट वासरू इकडे आणा आणि मारून टाका. आणि आपण खाऊया आणि आनंदी होऊया.
24 कारण हा माझा मुलगा मेला होता, तो पुन्हा जिवंत झाला आहे. तो हरवला होता आणि सापडला आहे. आणि ते आनंदी होऊ लागले.
25 आता त्याचा मोठा मुलगा शेतात होता; तो आला आणि घराजवळ आला तेव्हा त्याला संगीत व नाचणे ऐकू आले.
26 आणि त्याने नोकरांपैकी एकाला बोलावून या गोष्टींचा अर्थ विचारला.
27 तो त्याला म्हणाला, "तुझा भाऊ आला आहे. तुझ्या बापाने धष्टपुष्ट वासराला मारले आहे, कारण त्याला सुखरूप मिळाले आहे.
28 तेव्हा तो रागावला होता, तो आत जाऊ इच्छित नव्हता; म्हणून त्याचा बाप बाहेर आला आणि त्याने त्याची विनवणी केली.
29 आणि तो आपल्या वडिलांना म्हणाला, "बघ, मी इतकी वर्षे तुझी सेवा करतो, तुझ्या आज्ञेचे कधीही उल्लंघन केले नाही; आणि तरीही तू मला माझ्या मित्रांसोबत आनंद करण्यासाठी एकही मूल दिले नाहीस.
30 पण तुझा मुलगा येताच, ज्याने तुझे जीवन वेश्यांबरोबर खाऊन टाकले, तू त्याच्यासाठी पुष्ट वासराला मारलेस.
31 तो त्याला म्हणाला, "मुला, तू सदैव माझ्याबरोबर आहेस आणि माझ्याकडे जे काही आहे ते तुझे आहे.
32 आपण आनंद करणे आणि आनंद करणे हे योग्य होते कारण हा तुझा भाऊ मेला होता आणि तो पुन्हा जिवंत झाला आहे. आणि हरवले होते, आणि सापडले आहे.

धडा 16

1 तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " एक श्रीमंत मनुष्य होता, ज्याचा कारभारी होता. आणि त्याने त्याच्या मालाची नासाडी केली असा त्याच्यावर आरोप होता.
2 मग त्याने त्याला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, मी तुझ्याबद्दल हे कसे ऐकतो? तुझ्या कारभाराचा हिशेब द्या. कारण तू यापुढे कारभारी राहणार नाहीस.
3 तेव्हा कारभारी मनातच म्हणाला, मी काय करू? कारण माझा स्वामी माझ्यापासून कारभारीपणा काढून घेतो. मी खोदू शकत नाही. भीक मागायला मला लाज वाटते.
4 काय करावे हे मी ठरवले आहे, यासाठी की, जेव्हा मला कारभारी पदावरून काढून टाकले जाईल तेव्हा त्यांनी मला त्यांच्या घरी स्वीकारावे.

5 म्हणून त्याने आपल्या मालकाच्या प्रत्येक कर्जदाराला आपल्याकडे बोलावले आणि पहिल्याला म्हणाला, "माझ्या स्वामीचे तुझे किती देणे आहे?
6 तो म्हणाला, शंभर माप तेल. तेव्हा तो त्याला म्हणाला, तुझे बिल घे आणि पटकन बस आणि पन्नास लिह.
7 मग तो दुसऱ्याला म्हणाला, तुला किती देणे लागतो? तो म्हणाला, शंभर माप गहू. तो त्याला म्हणाला, तुझे बिल घे आणि सत्तर लिह.
8 आणि स्वामीने अन्यायी कारभाऱ्याची प्रशंसा केली कारण त्याने हुशारीने काम केले होते; कारण या जगाची मुले त्यांच्या पिढीत प्रकाशाच्या मुलांपेक्षा अधिक शहाणे आहेत.
9 आणि मी तुम्हांला सांगतो, अनीतीच्या धनाचे मित्र बनवा. यासाठी की, जेव्हा तुम्ही अयशस्वी व्हाल, तेव्हा ते तुम्हाला सार्वकालिक निवासस्थानांमध्ये स्वीकारतील.
10 जो कमीत कमी गोष्टीत विश्वासू आहे तो पुष्कळ गोष्टींमध्येही विश्वासू आहे आणि जो कमीत कमी आहे तो पुष्कळातही अन्यायी आहे.
11 म्हणून जर तुम्ही अनीतिमान धनावर विश्वासू राहिला नाही, तर खऱ्या संपत्तीवर तुमचा भरवसा कोण ठेवील?
12 आणि जे दुसऱ्याचे आहे त्यात तुम्ही विश्वासू राहिला नाही, तर जे तुमचे स्वतःचे आहे ते तुम्हाला कोण देईल?
13 कोणताही सेवक दोन मालकांची सेवा करू शकत नाही; कारण तो एकाचा द्वेष करेल आणि दुसऱ्यावर प्रेम करेल. नाहीतर तो एकाला धरून दुसऱ्याला तुच्छ मानील. तुम्ही देव आणि धनाची सेवा करू शकत नाही.
14 लोभी असलेल्या परुश्यांनीही या सर्व गोष्टी ऐकल्या आणि त्यांनी त्याची थट्टा केली.
15 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही ते आहात जे लोकांसमोर स्वतला नीतिमान ठरवतात. परंतु देव तुमची अंतकरणे जाणतो, कारण जे लोकांमध्ये अत्यंत आदरणीय आहे ते देवाच्या दृष्टीने घृणास्पद आहे.
16 नियमशास्त्र आणि संदेष्टे योहानापर्यंत होते: तेव्हापासून देवाच्या राज्याचा प्रचार केला जात आहे आणि प्रत्येक माणूस त्यात दाबतो.
17 आणि नियमशास्त्राचे एक शिर्षक अयशस्वी होण्यापेक्षा स्वर्ग आणि पृथ्वी पार करणे सोपे आहे.
18 जो कोणी आपल्या बायकोला टाकून दुसऱ्याशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो आणि जो कोणी तिच्या पतीपासून दूर झालेल्या तिच्याशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो.
19 तेथे एक श्रीमंत मनुष्य होता, तो जांभळ्या व तलम तागाचे वस्त्र परिधान करत असे, आणि तो दररोज भपकेबाज काम करीत असे.
20 आणि लाजर नावाचा एक भिकारी होता, तो त्याच्या दारात फोडांनी भरलेला होता.
21 आणि श्रीमंत माणसाच्या टेबलावरून पडलेले तुकडे खाऊ घालण्याची इच्छा होती; शिवाय कुत्रे येऊन त्याचे फोड चाटले.
22 आणि असे झाले की, तो भिकारी मरण पावला, आणि देवदूतांनी त्याला अब्राहामाच्या कुशीत नेले: श्रीमंत माणूसही मरण पावला आणि त्याला पुरण्यात आले.
23 आणि नरकात वेदना होत असताना त्याने डोळे वर केले आणि दूरवर अब्राहामला आणि लाजरला त्याच्या कुशीत पाहिले.
24 आणि तो ओरडला आणि म्हणाला, "पिता अब्राहाम, माझ्यावर दया करा आणि लाजरला पाठवा, की तो आपल्या बोटाचे टोक पाण्यात बुडवून माझी जीभ थंड करील. कारण मी या ज्वालामध्ये छळत आहे.
25 पण अब्राहाम म्हणाला, "मुला, लक्षात ठेव की तुझ्या आयुष्यात तुला तुझ्या चांगल्या गोष्टी मिळाल्या आणि त्याचप्रमाणे लाजरला वाईट गोष्टी मिळाल्या; पण आता त्याला सांत्वन मिळाले आहे आणि तुला यातना होत आहेत.
26 आणि या सर्वांशिवाय, आमच्यात आणि तुमच्यामध्ये एक मोठी दरी निर्माण झाली आहे, जेणेकरून तेथून तुमच्याकडे जाऊ शकत नाहीत. ते आमच्याकडे जाऊ शकत नाहीत, ते तिथून येतील.
27 मग तो म्हणाला, "म्हणून, बाबा, तू त्याला माझ्या वडिलांच्या घरी पाठव.
28 कारण मला पाच भाऊ आहेत. यासाठी की त्याने त्यांना साक्ष द्यावी, यासाठी की तेही या यातनाच्या ठिकाणी येऊ नयेत.
29 अब्राहाम त्याला म्हणाला, त्यांच्याकडे मोशे आणि संदेष्टे आहेत. त्यांना ते ऐकू द्या.
30 तो म्हणाला, "नाही, पिता अब्राहाम, पण जर कोणी मेलेल्यांतून त्यांच्याकडे गेला तर ते पश्चात्ताप करतील.
31 तो त्याला म्हणाला, "जर त्यांनी मोशे आणि संदेष्ट्यांचे ऐकले नाही, तर एक मेलेल्यांतून उठला असला तरी त्यांचे मन वळवले जाणार नाही.

प्रकरण १७

1 मग तो शिष्यांना म्हणाला, हे अशक्य आहे पण अपराध घडतील;
2 त्याच्या गळ्यात गिरणीचा दगड बांधून त्याला समुद्रात टाकणे हे त्याच्यासाठी बरे होते, यापेक्षा त्याने या लहानांपैकी एकाला दुखावले पाहिजे.
3 स्वतःकडे लक्ष द्या: जर तुमचा भाऊ तुमच्यावर अन्याय करत असेल तर त्याला दटा. आणि जर त्याने पश्चात्ताप केला तर त्याला क्षमा करा.
4 आणि जर तो दिवसातून सात वेळा तुझ्याविरुध्द अपराध केला आणि दिवसातून सात वेळा तुझ्याकडे परत आला आणि म्हणाला, मी पश्चात्ताप करतो. तू त्याला क्षमा कर.
5 आणि प्रेषित प्रभूला म्हणाले, आमचा विश्वास वाढव.
6 आणि प्रभु म्हणाला, जर तुमचा मोहरीच्या दाण्याएवढा विश्वास असेल तर तुम्ही या उंबराच्या झाडाला म्हणू शकता, मुळापासून उपटून समुद्रात लावा. आणि त्याने तुमची आज्ञा पाळली पाहिजे.
7 पण तुमच्यापैकी कोणाचा नोकर नांगरणी करतो किंवा गुरेढोरे चरत असतो, तो शेतातून आल्यावर त्याला, जा आणि जेवायला बस असे म्हणेल?
8 आणि त्याऐवजी त्याला असे म्हणणार नाही की, मी जेवायचे ते तयार कर आणि कमर बांध आणि मी खाऊन पिऊन होईपर्यंत माझी सेवा कर. आणि नंतर तू खा आणि पिशील?
9 तो त्या सेवकाचे आभार मानतो का कारण त्याने त्याला आज्ञा दिलेल्या गोष्टी केल्या? मी झोकून देत नाही.
10 त्याचप्रमाणे, जेव्हा तुम्ही तुम्हाला आज्ञा दिलेल्या सर्व गोष्टी पूर्ण कराल, तेव्हा म्हणा, 'आम्ही फायद्याचे सेवक आहोत: आमचे कर्तव्य होते ते आम्ही केले आहे.
11 आणि असे झाले की, तो यरुशलेमला जात असताना तो शोमरोन आणि गालीलमधून जात होता.
12 आणि तो एका गावात शिरला तेव्हा त्याला दूर उभी असलेली दहा कुष्ठरोगी माणसे भेटली.

13 आणि त्यांनी आपला आवाज मोठा केला आणि म्हणाले, "येशू, गुरुजी, आमच्यावर दया करा.
14 जेव्हा त्याने त्यांना पाहिले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " जा आणि याजकांना दाखवा. आणि असे झाले की, ते जात असताना ते शुद्ध झाले.
15 आणि त्यांच्यापैकी एकाने तो बरा झाल्याचे पाहून मागे वळून मोठ्याने देवाचा गौरव केला.
16 आणि त्याच्या पाया पडून त्याचे आभार मानले; आणि तो शोमरोनी होता.
17 येशूने उत्तर दिले, " दहा शुद्ध झाले नाहीत काय? पण नऊ कुठे आहेत?
18 या अनोळखी व्यक्तीशिवाय देवाचे गौरव करण्यासाठी परत आलेले आढळले नाहीत.
19 तो त्याला म्हणाला, " ऊठ, जा, तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे.
20 आणि परुश्यांनी त्याला विचारले की, देवाचे राज्य केव्हा येईल, तेव्हा त्याने त्यांना उत्तर दिले आणि म्हटले, देवाचे राज्य निरीक्षणाने येत नाही.
21 ते असे म्हणणार नाहीत, पाहा! किंवा, तेथे पाहा! कारण, पाहा, देवाचे राज्य तुमच्या आत आहे.
22 आणि तो शिष्यांना म्हणाला, " असे दिवस येतील जेव्हा तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राच्या दिवसांपैकी एक दिवस पाहण्याची इच्छा कराल, पण तुम्हाला तो दिसणार नाही.
23 आणि ते तुम्हांला म्हणतील, पाहा. किंवा, तेथे पहा: त्यांच्या मागे जाऊ नका किंवा त्यांच्या मागे जाऊ नका.
24 कारण विजेसारखी, जी आकाशाच्या खाली एका भागातून चमकते, तशीच आकाशातील दुसऱ्या भागापर्यंत चमकते. मनुष्याचा पुत्र देखील त्याच्या दिवसात असेल.
25 पण आधी त्याने पुष्कळ दु:ख सोसावे आणि या पिढीकडून त्याला नाकारले जावे.
26 आणि जसे नोहेच्या दिवसांत होते तसे मनुष्याच्या पुत्राच्या दिवसांतही होईल.
27 नोए तारवात शिरले त्या दिवसापर्यंत त्यांनी खाल्लं, प्यायलं, त्यांनी बायका केल्या, त्यांना लग्न केलं, आणि पूर आला आणि त्या सर्वांचा नाश झाला.
28 तसेच लोटाच्या दिवसांत होते. त्यांनी खाल्लं, प्यायलं, विकत घेतलं, विकलं, पेरलं, बांधलं;
29 पण लोट सदोमहून निघाला त्याच दिवशी आकाशातून अग्नी आणि गंधकांचा पाऊस पडला आणि त्या सर्वांचा नाश झाला.
30 मनुष्याचा पुत्र प्रगट होईल त्या दिवशी असेच होईल.
31 त्या दिवशी, जो घराच्या छपरावर असेल आणि घरातील सामान असेल त्याने ते घेण्यासाठी खाली येऊ नये; आणि जो शेतात असेल त्याने परत जाऊ नये.
32 लोटाच्या पत्नीची आठवण ठेवा.
33 जो कोणी आपला जीव वाचवू पाहतो तो तो गमावेल. आणि जो कोणी आपला जीव गमावेल तो त्याचे रक्षण करील.
34 मी तुम्हांला सांगतो, त्या रात्री दोन माणसे एकाच पलंगावर असतील. एक घेतला जाईल आणि दुसरा सोडला जाईल.
35 दोन स्त्रिया एकत्र दळत असतील; एक घेतला जाईल आणि दुसरा सोडला जाईल.
36 दोन माणसे शेतात असतील; एक घेतला जाईल आणि दुसरा सोडला जाईल.
37 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, "प्रभु, कुठे? आणि तो त्यांना म्हणाला, शरीर कोठेही असेल तेथे गरुड एकत्र येतील.

धडा 18

1 आणि त्याने त्यांना एक बोधकथा सांगितली की, माणसांनी नेहमी प्रार्थना केली पाहिजे आणि निराश होऊ नये.
2 ते म्हणाले, एका नगरात एक न्यायाधीश होता, ज्याला देवाची भीती वाटत नव्हती किंवा मनुष्याची पर्वा नव्हती.
3 त्या शहरात एक विधवा होती. ती त्याच्याकडे आली आणि म्हणाली, माझ्या शत्रूचा सूड घे.
4 आणि काही काळ तो इच्छित नव्हता, पण नंतर तो मनात म्हणाला, "मला देवाची भीती वाटत नाही किंवा माणसाची पर्वा नाही.
5 तरीसुद्धा या विधवेने मला त्रास दिला म्हणून मी तिचा सूड घेईन, नाही तर तिच्या सतत येण्याने ती मला थकवते.
6 परमेश्वर म्हणाला, " अन्यायी न्यायाधीश काय म्हणतो ते ऐका.
7 आणि देव त्याच्या स्वत: च्या निवडलेल्या लोकांचा बदला घेणार नाही का, जे रात्रंदिवस त्याच्यासाठी ओरडतात, तरीही तो त्यांच्याबरोबर खूप वेळ सहन करतो?
8 मी तुम्हांला सांगतो की तो त्यांचा सूड लवकर घेईल. तरीसुद्धा जेव्हा मनुष्याचा पुत्र येईल तेव्हा त्याला पृथ्वीवर विश्वास मिळेल का?
9 आणि ज्यांनी स्वतवर विश्वास ठेवला की ते नीतिमान आहेत आणि इतरांना तुच्छ मानतात त्यांच्यासाठी त्याने हा दाखला सांगितला.
10 दोन माणसे प्रार्थना करायला मंदिरात गेली. एक परुशी आणि दुसरा जकातदार.
11 परुशी उभा राहिला आणि त्याने स्वतशी अशी प्रार्थना केली, देवा, मी तुझे आभार मानतो, की मी इतर लोकांसारखा लुटारू, अन्यायी, व्यभिचारी किंवा या जकातदारासारखा नाही.
12 मी आठवड्यातून दोनदा उपवास करतो, माझ्याजवळ असलेल्या सर्व गोष्टींचा मी दशमांश देतो.
13 आणि दूर उभ्या असलेल्या जकातदाराने आपले डोळे स्वर्गाकडे पाहिल्यासारखे उचलले नाहीत, तर त्याच्या छातीवर वार करून म्हटले, देव माझ्या पापी माणसावर दया कर.
14 मी तुम्हांला सांगतो की, हा मनुष्य दुसऱ्यापेक्षा नीतिमान ठरवून त्याच्या घरी गेला. आणि जो स्वतला नम्र करतो तो उंच होईल.
15 आणि त्यांनी लहान मुलांनाही त्याच्याकडे आणले, की तो त्यांना स्पर्श करील, पण जेव्हा त्याच्या शिष्यांनी ते पाहिले तेव्हा त्यांनी त्यांना दटावले.
16 पण येशूने त्यांना आपल्याजवळ बोलावले आणि म्हणाला, लहान मुलांना माझ्याकडे यायला द्या आणि त्यांना मना करू नका, कारण देवाचे राज्य अशांचे आहे.
17 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो कोणी लहान मुलाप्रमाणे देवाचे राज्य स्वीकारणार नाही तो त्यामध्ये कधीही प्रवेश करणार नाही.
18 आणि एका शासकाने त्याला विचारले, "उत्तम गुरुजी, अनंतकाळचे जीवन मिळण्यासाठी मी काय करावे?
19 येशू त्याला म्हणाला, " तू मला चांगले का म्हणतोस? देवाशिवाय कोणीही चांगले नाही.
20 तुला आज्ञा माहीत आहेत, व्यभिचार करू नको, खून करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, तुझ्या वडिलांचा आणि आईचा सन्मान कर.

21 तो म्हणाला, या सर्व गोष्टी मी लहानपणापासून पाळल्या आहेत.
22 आता जेव्हा येशूने या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा तो त्याला म्हणाला,
" तुझ्यात अजून एका गोष्टीची उणीव आहे: तुझ्याकडे जे आहे ते
विकून गरीबांना वाटून दे, म्हणजे तुला स्वर्गात खजिना मिळेल.
आणि ये, माझ्यामागे ये.
23 जेव्हा त्याने हे ऐकले तेव्हा तो खूप दुखी झाला कारण तो खूप
श्रीमंत होता.
24 जेव्हा येशूने पाहिले की तो खूप दु:खी आहे, तो म्हणाला,
" ज्यांच्याकडे श्रीमंत आहे त्यांचा देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे
किती कठीण आहे!
25 कारण श्रीमंत माणसाला देवाच्या राज्यात प्रवेश करण्यापेक्षा
उंटाला सुईच्या नादीतून जाणे सोपे आहे.
26 आणि ज्यांनी हे ऐकले ते म्हणाले, "मग कोणाचे तारण होईल?
27 आणि तो म्हणाला, ज्या गोष्टी माणसांना अशक्य आहेत त्या
देवाला शक्य आहेत.
28 मग पेत्र म्हणाला, पाहा, आम्ही सर्व सोडून तुझ्या मागे आलो
आहोत.
29 तो त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, देवाच्या
राज्यासाठी घर, आईवडील, भाऊ, पत्नी किंवा मुले सोडणारा
कोणीही नाही.
30 ज्यांना या सध्याच्या काळात आणि येणाऱ्या जगात
अनंतकाळचे जीवन अनेक पटींनी मिळणार नाही.
31 मग त्याने बारा शिष्यांना आपल्याजवळ नेले आणि त्यांना
म्हणाला, " पाहा, आपण वर यरुशलेमला जात आहोत आणि
मनुष्याच्या पुत्राविषयी संदेष्ट्यांनी लिहिलेल्या सर्व गोष्टी पूर्ण
होतील.
32 कारण त्याला परराष्ट्रीयांच्या स्वाधीन केले जाईल, आणि त्याची
थट्टा केली जाईल, तिरस्काराने विनंती केली जाईल आणि त्यावर
थुंकले जाईल:
33 आणि ते त्याला फटके मारतील आणि जिवे मारतील आणि
तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा उठेल.
34 आणि त्यांना यापैकी काहीही समजले नाही; आणि हे बोलणे
त्यांच्यापासून लपलेले होते, त्यांना काय बोलले गेले ते कळले नाही.
35 आणि असे झाले की, तो यरीहोजवळ आला असता, एक
आंधळा रस्त्याच्या कडेला बसून भीक मागत होता.
36 लोकसमुदाय तेथून जात असल्याचे ऐकून त्याने याचा अर्थ
काय असे विचारले.
37 त्यांनी त्याला सांगितले की, नासरेथचा येशू तेथून जात आहे.
38 आणि तो ओरडून म्हणाला, "येशू, दाविदाच्या पुत्रा, माझ्यावर
दया कर.
39 आणि पुढे गेलेल्या लोकांनी त्याला शांत राहावे म्हणून दटावले,
पण तो अधिकच ओरडला, "दाविदाच्या पुत्रा, माझ्यावर दया कर.
40 मग येशू उभा राहिला आणि त्याने त्याला आपल्याजवळ
आणण्याची आज्ञा केली आणि तो जवळ आल्यावर त्याने त्याला
विचारले,
41 ते म्हणाले, मी तुला काय करावे? तो म्हणाला, प्रभु, मला दृष्टी
मिळावी.
42 येशू त्याला म्हणाला, " तुझी दृष्टी प्राप्त कर. तुझ्या विश्वासाने
तुला वाचवले आहे.
43 आणि लगेचच त्याला दृष्टी मिळाली आणि तो देवाची स्तुती
करत त्याच्यामागे गेला; आणि सर्व लोकांनी ते पाहून देवाची स्तुती
केली.

प्रकरण १९

1 आणि येशू यरीहोमधून आत गेला आणि गेला.
2 आणि पाहा, जक्कय नावाचा एक मनुष्य होता, जो
जकातदारांमध्ये प्रमुख होता आणि तो श्रीमंत होता.
3 आणि तो येशू कोण होता हे पाहण्याचा त्याने प्रयत्न केला. आणि
प्रेससाठी ते शक्य झाले नाही, कारण तो लहान होता.
4 आणि तो त्याच्या पुढे पळत गेला आणि त्याला पाहण्यासाठी
गुलमोराच्या झाडावर चढला; कारण तो त्या मार्गाने जाणार होता.
5 येशू त्या ठिकाणी आला तेव्हा त्याने वर पाहिले आणि त्याला
पाहिले आणि त्याला म्हणाला, " जक्कय, घाई कर आणि खाली ये.
कारण आज मला तुझ्या घरी राहावे लागेल.
6 आणि तो घाईघाईने खाली आला आणि त्याने त्याचे आनंदाने
स्वागत केले.
7 ते पाहून ते सर्व कुरकुर करू लागले आणि म्हणाले, तो पापी
माणसाकडे पाहुणा म्हणून गेला होता.
8 जक्कय उभा राहिला आणि प्रभूला म्हणाला; परमेश्वरा, माझ्या
मालमत्तेपैकी अर्धा भाग मी गरिबांना देतो. आणि जर मी खोट्या
आरोपाने कोणाकडून काही घेतले असेल तर मी त्याला चौपट
परत देतो.
9 येशू त्याला म्हणाला, " आज या घराला तारण आले आहे, कारण
तो देखील अब्राहामाचा पुत्र आहे.
10 कारण मनुष्याचा पुत्र हरवलेल्या गोष्टींचा शोध घेण्यासाठी व
तारण्यासाठी आला आहे.
11 जेव्हा त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या, तेव्हा त्याने एक दाखला जोडला
आणि सांगितला, कारण तो यरुशलेमच्या अगदी जवळ होता,
आणि देवाचे राज्य ताबडतोब प्रकट व्हावे असे त्यांना वाटत होते.
12 म्हणून तो म्हणाला, " एक उच्चभ्रू माणूस दूर देशात गेला होता.
13 आणि त्याने आपल्या दहा नोकरांना बोलावले आणि त्यांना
दहा नाणे दिले आणि त्यांना सांगितले, मी येईपर्यंत काम करा.
14 पण त्याच्या नागरिकांनी त्याचा द्वेष केला आणि त्याच्यामागे
निरोप पाठवला की, या माणसाला आपल्यावर राज्य करावे
लागणार नाही.
15 आणि असे झाले की, जेव्हा तो राज्य प्राप्त करून परत आला,
तेव्हा त्याने या नोकरांना आपल्याकडे बोलावण्याची आज्ञा केली,
ज्यांना त्याने पैसे दिले होते, जेणेकरून प्रत्येकाने व्यापार करून
किती कमावले हे त्याला समजावे.
16 मग पहिला आला आणि म्हणाला, "प्रभु, तुझ्या पौंडात दहा
पौंड वाढले आहेत.
17 तो त्याला म्हणाला, "बरं, तू चांगला सेवक आहेस.
18 आणि दुसरा आला आणि म्हणाला, "प्रभु, तुझ्या पौंडात पाच
पौंड वाढले आहेत.
19 आणि तो त्याला म्हणाला, "तूही पाच नगरांवर जा.
20 आणि दुसरा आला आणि म्हणाला, "प्रभु, पाहा, हा तुझा पौंड
आहे, जो मी रुमालात ठेवला आहे.
21 कारण मला तुझी भीती वाटत होती, कारण तू एक कठोर
माणूस आहेस; तू जे ठेवले नाहीस ते तू उचलतोस आणि जे पेरले
नाहीस ते तू कापतोस.
22 तो त्याला म्हणाला, "अरे दुष्ट सेवक, मी तुझ्या तोंडून तुझा
न्याय करीन. तुला माहित आहे की मी एक कठोर माणूस आहे, जे
मी ठेवले नाही ते उचलतो आणि मी पेरले नाही ते कापणी करतो.
23 तर मग तू माझे पैसे बँकेत का दिले नाहीस, की मी येताना
मला माझे पैसे व्याजासह हवे होते?

24 आणि तो शेजारी उभ्या असलेल्यांना म्हणाला, "त्याच्याकडून नाणे घ्या आणि ज्याच्याकडे दहा नाणे आहेत त्याला द्या.
25 (आणि ते त्याला म्हणाले, प्रभु, त्याच्याकडे दहा नाणे आहेत.)
26 कारण मी तुम्हांला सांगतो, ज्याच्याकडे आहे त्या प्रत्येकाला दिले जाईल. आणि ज्याच्याजवळ नाही त्याच्यापासून ते काढून घेतले जाईल.
27 पण माझे ते शत्रू, ज्यांना मी त्यांच्यावर राज्य करावे असे वाटत नाही, त्यांना येथे आणून माझ्यासमोर ठार करा.
28 असे बोलून तो यरुशलेमला चढून पुढे गेला.
29 आणि असे झाले की, जेव्हा तो बेथफगे आणि बेथानी जवळ जैतुनाचा डोंगर नावाच्या डोंगरावर आला तेव्हा त्याने आपल्या दोन शिष्यांना पाठवले.
30 " तुमच्या समोरच्या गावात जा. ज्यामध्ये तुम्ही प्रवेश करता तेव्हा तुम्हाला एक शिंगरू बांधलेले आढळेल, ज्यावर माणूस बसला नाही. त्याला सोडा आणि त्याला इकडे आणा.
31 आणि जर कोणी तुम्हांला विचारले की, तुम्ही त्याला का सोडता? तुम्ही त्याला असे म्हणा, कारण प्रभूला त्याची गरज आहे.
32 आणि ज्यांना पाठवले होते ते गेले आणि त्याने त्यांना सांगितल्याप्रमाणे ते सापडले.
33 ते शिंगरू सोडत असताना मालक त्यांना म्हणाले, "तुम्ही शिंगरू का सोडता?
34 ते म्हणाले, प्रभूला त्याची गरज आहे.
35 आणि त्यांनी त्याला येशूकडे आणले आणि त्यांनी आपली वस्त्रे शिंगरूवर टाकली आणि येशूला त्यावर बसवले.
36 तो जात असताना त्यांनी आपले कपडे वाटेत पसरले.
37 आणि जेव्हा तो जवळ आला, तो आता जैतुनाच्या डोंगराच्या उतरणीवर होता, तेव्हा शिष्यांचा सर्व समुदाय आनंद करू लागला आणि त्यांनी पाहिलेल्या सर्व पराक्रमांबद्दल मोठ्या आवाजात देवाची स्तुती करू लागला.
38 ते म्हणाले, प्रभूच्या नावाने येणारा राजा धन्य असो: स्वर्गात शांती आणि सर्वोच्च स्थानात गौरव.
39 आणि लोकसमुदायातील काही परुशी त्याला म्हणाले, गुरुजी, आपल्या शिष्यांना धमकावा.
40 त्याने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हांला सांगतो की, जर त्यांनी शांत बसले तर दगड लगेच ओरडतील.
41 आणि जेव्हा तो जवळ आला, तेव्हा त्याने शहर पाहिले आणि त्याबद्दल रडला.
42 ते म्हणाले, " तुम्हाला कळले असते तरी, आजच्या काळात तरी, तुमच्या शांतीच्या गोष्टी कशा आहेत! पण आता ते तुझ्या डोळ्यांपासून लपलेले आहेत.
43 कारण असे दिवस येतील की तुझे शत्रू तुझ्याभोवती खंदक टाकतील आणि तुला घेरतील आणि तुला चारही बाजूंनी अडकवतील.
44 आणि तुला आणि तुझी मुले तुझ्या आत घालतील. ते तुझ्यात एक दगड दुसऱ्या दगडावर ठेवणार नाहीत. कारण तुला भेटण्याची वेळ माहीत नव्हती.
45 मग तो मंदिरात गेला आणि तेथे विकणाऱ्यांना व खरेदी करणाऱ्यांना बाहेर घालवू लागला.
46 ते त्यांना म्हणाले, असे लिहिले आहे की, माझे घर हे प्रार्थनेचे घर आहे, परंतु तुम्ही ते चोरांचे गुहा बनवले आहे.
47 आणि तो दररोज मंदिरात शिकवीत असे. पण मुख्य याजक, शास्त्री आणि लोकांचे प्रमुख यांनी त्याचा नाश करण्याचा प्रयत्न केला.
48 आणि ते काय करावे हे त्यांना सापडले नाही, कारण सर्व लोक त्याचे ऐकण्यासाठी खूप लक्ष देत होते.

प्रकरण २०

1 आणि असे झाले की, त्या दिवसांपैकी एके दिवशी, जेव्हा तो मंदिरात लोकांना शिकवत होता आणि सुवार्ता सांगत होता, तेव्हा मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक वडीलांसह त्याच्यावर आले.
2 आणि तो त्याला म्हणाला, आम्हांला सांग, तू कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतोस? किंवा ज्याने तुला हा अधिकार दिला तो कोण आहे?
3 त्याने त्यांना उत्तर दिले, " मीही तुम्हांला एक गोष्ट विचारतो. आणि मला उत्तर द्या:
4 योहानाचा बाप्तिस्मा स्वर्गातून होता की माणसांचा?
5 आणि ते आपसात तर्क करत म्हणाले, "जर आपण स्वर्गातून असे म्हणू. तो म्हणेल, मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?
6 पण आणि जर आपण म्हणतो की, माणसांकडून; सर्व लोक आम्हांला दगडमार करतील. कारण त्यांना खात्री आहे की योहान संदेष्टा होता.
7 त्यांनी उत्तर दिले की ते कोठून आले हे त्यांना सांगता येत नाही.
8 येशू त्यांना म्हणाला, मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो हे मी तुम्हांला सांगत नाही.
9 मग तो लोकांना ही बोधकथा सांगू लागला. एका माणसाने द्राक्षमळा लावला आणि तो बागायतदारांना दिला आणि तो लांबच्या देशात गेला.
10 मोसमात त्याने एका नोकराला द्राक्षमळ्यातील फळे द्यावीत म्हणून शेतकऱ्याकडे पाठवले, पण शेतकऱ्यांनी त्याला मारले आणि रिकाम्या हाताने पाठवले.
11 आणि त्याने पुन्हा दुसऱ्या नोकराला पाठवले, आणि त्यांनी त्यालाही मारले, आणि त्याला लज्जास्पद वागणूक दिली आणि रिकामे पाठवले.
12 आणि त्याने पुन्हा तिसरा पाठवला; त्यांनी त्यालाही जखमी केले आणि बाहेर फेकले.
13 मग द्राक्षमळ्याचा मालक म्हणाला, मी काय करू? मी माझ्या प्रिय मुलाला पाठवीन: कदाचित ते त्याला पाहून आदर करतील.
14 पण जेव्हा शेतकऱ्यांनी त्याला पाहिले तेव्हा ते आपापसात चर्चा करून म्हणाले, हा वारस आहे, चला, आपण त्याला मारू या, म्हणजे वतन आपले होईल.
15 म्हणून त्यांनी त्याला द्राक्षमळ्याच्या बाहेर फेकून मारले. तेव्हा द्राक्षमळ्याचा मालक त्यांचे काय करणार?
16 तो येईल आणि या शेतकऱ्यांचा नाश करेल आणि द्राक्षमळा इतरांना देईल. आणि ते ऐकून ते म्हणाले, देव ना करो.
17 त्याने त्यांना पाहिले आणि म्हणाला, " मग हे काय लिहिले आहे की, ज्या दगडाला बांधणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोपऱ्याचा मस्तक झाला?
18 जो कोणी त्या दगडावर पडेल तो मोडला जाईल. पण ज्याच्यावर तो पडेल त्याला भुकटी करील.
19 त्याच वेळी मुख्य याजक व नियमशास्त्राचे शिक्षक त्याला मारण्याचा प्रयत्न करीत होते. आणि त्यांना लोकांची भीती वाटली, कारण तो त्यांच्याविरुद्ध बोलला आहे हे त्यांना समजले.
20 आणि त्यांनी त्याच्यावर लक्ष ठेवले, आणि त्यांनी हेर पाठवले, जे स्वतला न्यायी लोक दाखवतील, जेणेकरून त्यांनी त्याचे शब्द

पकडावे, जेणेकरून ते त्याला राज्यपालाच्या अधिकाराच्या व अधिकाराच्या स्वाधीन करतील.
21 आणि त्यांनी त्याला विचारले, "गुरुजी, आम्हांला माहीत आहे की, तुम्ही बरोबर बोलता आणि शिकवता, तुम्ही कोणाचेही स्वीकार करत नाही, तर देवाचा मार्ग खऱ्या अर्थाने शिकवता.
22 सीझरला खंडणी देणे आपल्यासाठी कायदेशीर आहे की नाही?
23 पण त्यांना त्यांची धूर्तता समजली आणि तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही माझी परीक्षा का करता?
24 मला एक पैसा दाखव. ती कोणाची प्रतिमा आणि वरती आहे? त्यांनी उत्तर दिले, सीझरचे.
25 तो त्यांना म्हणाला, " म्हणून जे कैसराचे आहे ते कैसराला द्या आणि जे देवाचे आहे ते देवाला द्या.
26 आणि लोकांसमोर त्याचे बोलणे त्यांना धरता आले नाही; आणि त्याचे उत्तर ऐकून ते आश्चर्यचकित झाले आणि शांत राहिले.
27 नंतर काही सदूकी त्याच्याकडे आले, जे पुनरुत्थान असल्याचे नाकारतात. आणि त्यांनी त्याला विचारले,
28 "गुरुजी, मोशेने आम्हांला लिहिले आहे की, जर एखाद्याचा भाऊ बायको असताना मेला आणि तो अपत्येविना मेला, तर त्याच्या भावाने त्याची बायको करावी आणि आपल्या भावासाठी संतती वाढवावी.
29 म्हणून तेथे सात भाऊ होते, आणि पहिल्याने पत्नी केली आणि मूलबाळ नसताना मरण पावला.
30 आणि दुसऱ्याने तिला बायको केले आणि तो निपुत्रिक मेला.
31 आणि तिसऱ्याने तिला घेतले. आणि त्याचप्रमाणे ते सातही: त्यांना मूलबाळ राहिले नाही आणि ते मरण पावले.
32 सर्वांत शेवटी स्त्रीही मरण पावली.
33 म्हणून पुनरुत्थानात ती कोणाची पत्नी आहे? सात जणांनी तिला बायको केली.
34 येशूने उत्तर दिले, " या जगातील मुले लग्न करतात आणि लग्न करतात.
35 पण ज्यांना ते जग आणि मेलेल्यांतून पुनरुत्थान मिळण्यास पात्र समजले जाईल, ते लग्न करणार नाहीत किंवा लग्नही करणार नाहीत.
36 ते यापुढे मरणार नाहीत, कारण ते देवदूतांसारखे आहेत. आणि देवाची मुले आहेत, पुनरुत्थानाची मुले आहेत.
37 आता मेलेले उठवले गेले आहेत हे मोशेने झुडपाकडे दाखवले, जेव्हा तो परमेश्वराला अब्राहामाचा देव, इसहाकचा देव आणि याकोबाचा देव म्हणतो.
38 कारण तो मेलेल्यांचा देव नाही तर जिवंतांचा देव आहे कारण सर्व त्याच्यासाठी जिवंत आहेत.
39 तेव्हा काही शास्त्री उत्तर देत म्हणाले, गुरुजी, तुम्ही चांगले बोललात.
40 त्यानंतर त्यांनी त्याला प्रश्न विचारण्याचे धाडस केले नाही.
41 तो त्यांना म्हणाला, " ख्रिस्त दावीदाचा पुत्र आहे असे ते कसे म्हणतात?
42 आणि दावीद स्वतः स्तोत्रांच्या पुस्तकात म्हणतो, परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणाला, तू माझ्या उजव्या बाजूला बस.
43 जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायाचे आसन करीन.
44 म्हणून दावीद त्याला प्रभु म्हणतो, मग तो त्याचा पुत्र कसा?
45 मग सर्व लोकांच्या प्रेक्षकात तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला,
46 नियमशास्त्राच्या शिक्षकांपासून सावध राहा, ज्यांना लांब वस्त्रे परिधान करून फिरण्याची इच्छा असते, त्यांना बाजारात शुभेच्छा, सभास्थानातील सर्वोच्च जागा आणि मेजवानीच्या मुख्य खोल्या आवडतात.
47 जे विधवांची घरे खाऊन टाकतात आणि दाखवण्यासाठी लांबलचक प्रार्थना करतात, त्यांना जास्त शिक्षा होईल.

प्रकरण २१

1 आणि त्याने वर पाहिले आणि धनवान लोक आपल्या भेटवस्तू तिजोरीत टाकताना पाहिले.
2 आणि त्याने एका गरीब विधवेला तेथे दोन किडे टाकताना पाहिले.
3 आणि तो म्हणाला, मी तुम्हांला खरे सांगतो की, या गरीब विधवेने त्या सर्वांपेक्षा जास्त टाकले आहे.
4 कारण या सर्वांनी त्यांच्या विपुलतेतून देवाच्या अर्पणांमध्ये टाकले आहे, परंतु तिने आपल्या गरीबीतून तिच्याकडे असलेल्या सर्व जिवंत गोष्टी टाकल्या आहेत.
5 आणि काही जण मंदिराविषयी बोलत होते, ते चांगले दगड आणि भेटवस्तूंनी कसे सुशोभित होते, तो म्हणाला,
6 ज्या गोष्टी तुम्ही पाहत आहात, असे दिवस येतील, ज्यामध्ये एक दगड दुसऱ्या दगडावर राहणार नाही, जो खाली टाकला जाणार नाही.
7 त्यांनी त्याला विचारले, "गुरुजी, पण या गोष्टी कधी होतील? आणि जेव्हा या गोष्टी घडतील तेव्हा कोणते चिन्ह असेल?
8 तो म्हणाला, " सावध राहा की तुमची फसवणूक होणार नाही. कारण पुष्कळ लोक माझ्या नावाने येतील आणि म्हणतील, मी ख्रिस्त आहे. आणि वेळ जवळ आली आहे. म्हणून त्यांच्या मागे जाऊ नका.
9 पण जेव्हा तुम्ही युद्धे आणि दंगलींबद्दल ऐकाल तेव्हा घाबरू नका, कारण या गोष्टी प्रथम घडल्या पाहिजेत. पण शेवट तसा नाही.
10 मग तो त्यांना म्हणाला, राष्ट्र राष्ट्रावर उठेल आणि राज्य राज्यावर उठेल.
11 आणि विविध ठिकाणी मोठे भूकंप होतील, दुष्काळ आणि रोगराई होतील. आणि भयंकर दृश्ये आणि महान चिन्हे स्वर्गातून होतील.
12 पण या सर्वांआधी ते तुमच्यावर हात ठेवतील, तुमचा छळ करतील, तुम्हांला सभास्थानात नेतील आणि तुरुंगात टाकतील, माझ्या नावासाठी राजे व राज्यकर्त्यांसमोर उभे करतील.
13 आणि ते तुमच्याकडे साक्ष म्हणून वळेल.
14म्हणून तुम्ही काय उत्तर द्याल त्याआधी मनन करू नका, हे तुमच्या अंतकरणात बसवा.
15 कारण मी तुम्हाला एक तोंड आणि शहाणपण देईन, जे तुमचे सर्व शत्रू बोलू शकणार नाहीत किंवा विरोध करू शकणार नाहीत.
16 आणि तुमचा विश्वासघात आईवडील, भाऊ, नातेवाईक आणि मित्र दोघेही करतील. आणि तुमच्यापैकी काहींना ते जिवे मारतील.
17 आणि माझ्या नावामुळे सर्व लोक तुमचा द्वेष करतील.
18 पण तुमच्या डोक्याचा एक केसही नष्ट होणार नाही.
19 तुमच्या धीराने तुमच्या आत्म्याचा ताबा घ्या.
20 आणि जेव्हा तुम्ही यरुशलेमला सैन्याने वेढलेले पाहाल, तेव्हा समजून घ्या की तिची नासाडी जवळ आली आहे.
21 मग जे यहूदीयात असतील त्यांनी डोंगरावर पळून जावे. आणि जे लोक त्यामध्ये आहेत त्यांनी तेथून निघून जावे. आणि जे देश आहेत त्यांनी त्यात प्रवेश करू नये.

22 कारण हे सूड घेण्याचे दिवस आहेत, यासाठी की जे लिहिले आहे त्या सर्व पूर्ण व्हाव्यात.
23 पण त्या दिवसांत ज्यांना बाळंतपण होते आणि जे दूध पाजतात त्यांचा धिक्कार असो. कारण देशात मोठे संकट येईल आणि या लोकांवर कोप होईल.
24 आणि ते तलवारीच्या धारेने पडतील, आणि त्यांना कैद करून सर्व राष्ट्रांमध्ये नेले जाईल: आणि परराष्ट्रीयांचा काळ पूर्ण होईपर्यंत जेरूसलेम परराष्ट्रीय लोकांकडून तुडवले जाईल.
25 आणि सूर्य, चंद्र आणि ताऱ्यांमध्ये चिन्हे दिसतील; आणि पृथ्वीवर राष्ट्रांचे संकट, गोंधळात टाकले. समुद्र आणि लाटा गर्जना;
26 माणसांची अंत:करणे भीतीने आणि पृथ्वीवर येणाऱ्या गोष्टींकडे लक्ष देण्यास अपयशी ठरतात, कारण स्वर्गातील शक्ती डळमळीत होतील.
27 आणि मग ते मनुष्याच्या पुत्राला सामर्थ्य आणि मोठ्या वैभवाने ढगात येताना पाहतील.
28 आणि जेव्हा या गोष्टी घडू लागतील, तेव्हा वर पहा आणि आपले डोके वर करा. कारण तुमची सुटका जवळ आली आहे.
29 त्याने त्यांना एक बोधकथा सांगितली. अंजिराचे झाड आणि सर्व झाडे पाहा.
30 जेव्हा ते आता बाहेर पडतात, तेव्हा तुम्ही पाहाल आणि तुमच्या स्वतबद्दल जाणून घ्या की उन्हाळा आता जवळ आला आहे.
31 त्याचप्रमाणे, जेव्हा तुम्ही या गोष्टी घडताना पाहाल, तेव्हा देवाचे राज्य जवळ आले आहे हे जाणून घ्या.
32 मी तुम्हांला खरे सांगतो, सर्व गोष्टी पूर्ण होईपर्यंत ही पिढी नाहीशी होणार नाही.
33 स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होतील, पण माझे शब्द नाहीसे होणार नाहीत.
34 आणि स्वत:कडे लक्ष द्या, असे होऊ नये की कधीही तुमची अंतकरणे लुटणे, मद्यधुंदपणा आणि या जीवनाच्या काळजीने भारावून जाऊ नयेत आणि तो दिवस तुमच्यावर नकळत येईल.
35 कारण तो सापळ्याप्रमाणे पृथ्वीवर राहणाऱ्या सर्वांवर येईल.
36 म्हणून जागृत राहा आणि नेहमी प्रार्थना करा, यासाठी की जे घडणार आहेत त्या सर्व गोष्टींपासून वाचण्यासाठी आणि मनुष्याच्या पुत्रासमोर उभे राहण्यास तुम्ही योग्य गणले जावे.
37 दिवसा तो मंदिरात शिकवीत होता. रात्रीच्या वेळी तो बाहेर गेला आणि जैतुनाचा डोंगर म्हटल्या जाणाऱ्या डोंगरावर राहिला.
38 आणि सर्व लोक पहाटे त्याच्याकडे मंदिरात आले, ते ऐकण्यासाठी.

अध्याय 22

1 आता बेखमीर भाकरीचा सण जवळ आला आहे, ज्याला वल्हांडण म्हणतात.
2 मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक त्याला कसे मारायचे ते शोधत होते. कारण त्यांना लोकांची भीती वाटत होती.
3 मग सैतान बारा जणांपैकी एक असलेल्या इस्कर्योत नावाच्या यहूदामध्ये शिरला.
4 मग तो त्याच्या मार्गाने गेला आणि मुख्य याजकांशी व सरदारांशी चर्चा करू लागला, की तो त्याला त्यांच्या हाती कसा धरून देऊ शकतो.
5 तेव्हा त्यांना आनंद झाला आणि त्यांनी त्याला पैसे देण्याचा करार केला.
6 आणि त्याने वचन दिले, आणि गर्दीच्या अनुपस्थितीत त्याला त्यांच्याकडे धरून देण्याची संधी शोधली.
7 नंतर बेखमीर भाकरीचा दिवस आला, जेव्हा वल्हांडणाचा वध केला पाहिजे.
8 मग त्याने पेत्र व योहानाला निरोप पाठवला की, जा आणि आमच्यासाठी वल्हांडण सणाची तयारी करा म्हणजे आम्ही जेवू.
9 ते त्याला म्हणाले, "आम्ही कोठे तयार करू?
10 तो त्यांना म्हणाला, " पाहा, तुम्ही नगरात प्रवेश कराल तेव्हा तेथे एक माणूस तुम्हाला भेटेल, तो पाण्याचा घागर घेऊन जाईल. ज्या घरात तो प्रवेश करतो तेथे त्याच्या मागे जा.
11 आणि तुम्ही घरच्या मालकाला म्हणाल, गुरु तुम्हाला सांगतात, पाहुण्यांची खोली कोठे आहे, जिथे मी माझ्या शिष्यांसह वल्हांडण सण खाईन?
12 आणि तो तुम्हांला वरची एक मोठी सुसज्ज खोली दाखवील: तेथे तयारी करा.
13 आणि त्यांनी गेले आणि त्याने त्यांना सांगितल्याप्रमाणे आढळले आणि त्यांनी वल्हांडण सणाची तयारी केली.
14 जेव्हा वेळ आली तेव्हा तो आणि बारा प्रेषित त्याच्याबरोबर बसले.
15 तो त्यांना म्हणाला, " मी दु:ख भोगण्यापूर्वी तुमच्याबरोबर हा वल्हांडण सण खाण्याची माझी इच्छा आहे.
16 कारण मी तुम्हांला सांगतो, देवाच्या राज्यात ते पूर्ण होईपर्यंत मी ते खाणार नाही.
17 आणि त्याने प्याला घेतला आणि उपकार मानले आणि म्हणाला, हे घ्या आणि आपापसात वाटून घ्या.
18 कारण मी तुम्हांला सांगतो, देवाचे राज्य येईपर्यंत मी द्राक्षवेलीचे फळ पिणार नाही.
19 मग त्याने भाकर घेतली, उपकार मानले आणि तोडून त्यांना दिली आणि म्हणाला, " हे माझे शरीर आहे जे तुमच्यासाठी दिले आहे: हे माझ्या स्मरणार्थ करा.
20 त्याचप्रमाणे रात्रीच्या जेवणानंतरचा प्यालाही म्हणाला, हा प्याला माझ्या रक्तातील नवीन करार आहे, जो तुमच्यासाठी सांडला आहे.
21 पण, पाहा, माझा विश्वासघात करणाऱ्याचा हात माझ्याबरोबर टेबलावर आहे.
22 आणि खरोखर मनुष्याचा पुत्र ठरल्याप्रमाणे जातो, परंतु ज्याच्याद्वारे त्याचा विश्वासघात केला जातो त्या मनुष्याचा धिक्कार असो!
23 आणि ते आपापसात विचारपूस करू लागले की, हे कृत्य त्यांच्यापैकी कोणी करायचे?
24 आणि त्यांच्यापैकी कोणाला मोठा मानायचा यावरही त्यांच्यात भांडण झाले.
25 तो त्यांना म्हणाला, " परराष्ट्रीयांचे राजे त्यांच्यावर प्रभुत्व गाजवतात. आणि जे त्यांच्यावर अधिकार गाजवतात त्यांना उपकार म्हणतात.
26 पण तुम्ही तसे होऊ नका, तर तुमच्यामध्ये जो मोठा असेल त्याने धाकटा असावा. आणि जो प्रमुख आहे, जो सेवा करतो त्याप्रमाणे.
27 कारण जे जेवतात तो मोठा की सेवा करतो? तो मांस खात बसतो ना? पण जो सेवा करतो तसा मी तुमच्यामध्ये आहे.
28 तुम्ही ते आहात जे माझ्या मोहात माझ्याबरोबर राहिले.
29 आणि जसे माझ्या पित्याने मला नियुक्त केले आहे तसे मी तुम्हांला एक राज्य नेमतो.

30 यासाठी की तुम्ही माझ्या राज्यात माझ्या मेजावर खावे आणि प्यावे आणि सिंहासनावर बसून इस्राएलच्या बारा वंशांचा न्याय कराल.
31 आणि प्रभु म्हणाला, शिमोन, शिमोन, पाहा, सैतानाने तुला गव्हासारखे चाळावे म्हणून तुझी इच्छा आहे.
32 पण मी तुझ्यासाठी प्रार्थना केली आहे की, तुझा विश्वास ढळू नये आणि जेव्हा तू बदलशील तेव्हा तुझ्या भावांना बळ दे.
33 तो त्याला म्हणाला, "प्रभु, मी तुझ्याबरोबर तुरुंगात जाण्यास व मरणासही तयार आहे.
34 तो म्हणाला, पेत्र, मी तुला सांगतो, आज कोंबडा आरवणार नाही, त्याआधी तू मला ओळखतोस हे तू तीनदा नाकारशील.
35 तो त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला पर्स, स्क्रिप, व चपलाशिवाय पाठवले तेव्हा तुमच्याकडे कशाची कमतरता होती? ते म्हणाले, काही नाही.
36 मग तो त्यांना म्हणाला, " पण आता ज्याच्याकडे थैली आहे त्याने ती घ्यावी आणि त्याचप्रमाणे त्याची झोळीही घ्यावी. आणि ज्याच्याकडे तलवार नाही त्याने आपले कपडे विकून एक विकत घ्यावे.
37 कारण मी तुम्हांला सांगतो की, जे लिहिले आहे ते माझ्यामध्ये पूर्ण होणे आवश्यक आहे, आणि तो अपराध्यांमध्ये गणला गेला, कारण माझ्याविषयीच्या गोष्टींचा अंत झाला आहे.
38 आणि ते म्हणाले, प्रभु, पाहा, येथे दोन तलवारी आहेत. तो त्यांना म्हणाला, पुरे झाले.
39 मग तो बाहेर आला आणि जैतुनाच्या डोंगरावर गेला. आणि त्याचे शिष्यही त्याच्यामागे गेले.
40 जेव्हा तो त्या ठिकाणी होता तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही मोहात पडू नये म्हणून प्रार्थना करा.
41 आणि तो त्यांच्यापासून एका दगडाजवळ मागे घेण्यात आला आणि त्याने गुडघे टेकून प्रार्थना केली.
42 ते म्हणाले, पित्या, तुझी इच्छा असेल तर हा प्याला माझ्यापासून दूर कर, तरीसुद्धा माझी इच्छा नाही तर तुझी इच्छा पूर्ण होवो.
43 आणि स्वर्गातून एक देवदूत त्याला दिसला आणि त्याने त्याला बळ दिले.
44 आणि दु:खात असताना त्याने अधिक कळकळीने प्रार्थना केली आणि त्याचा घाम रक्ताच्या मोठ्या थेंबाप्रमाणे जमिनीवर पडत होता.
45 आणि जेव्हा तो प्रार्थनेवरून उठला आणि आपल्या शिष्यांकडे आला तेव्हा त्याला ते दुखाने झोपलेले आढळले.
46 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही का झोपता? उठून प्रार्थना करा, यासाठी की तुम्ही मोहात पडू नये.
47 आणि तो बोलत असतानाच, पाहा लोकसमुदाय, आणि बारा जणांपैकी एक, यहूदा नावाचा तो त्यांच्यापुढे गेला आणि त्याचे चुंबन घेण्यासाठी येशूच्या जवळ गेला.
48 पण येशू त्याला म्हणाला, " यहूदा, चुंबन घेऊन तू मनुष्याच्या पुत्राला धरून देतोस का?
49 जे त्याच्या सभोवतालच्या लोकांनी पाहिले तेव्हा काय होणार आहे ते त्याला म्हणाले, प्रभु, आपण तलवारीने मारू का?
50 आणि त्यांच्यापैकी एकाने प्रमुख याजकाच्या सेवकावर वार करून त्याचा उजवा कान कापला.
51 येशूने उत्तर दिले, " आतापर्यंत सहन करा. आणि त्याने त्याच्या कानाला स्पर्श करून त्याला बरे केले.
52 मग येशू मुख्य याजक, मंदिराचे सरदार आणि त्याच्याकडे आलेले वडीलधारी सेवक यांना म्हणाला, " तुम्ही तलवारी व काठ्या घेऊन चोरासारखे बाहेर येत आहात काय?
53 जेव्हा मी दररोज तुमच्याबरोबर मंदिरात होतो, तेव्हा तुम्ही माझ्यावर हात पुढे केला नाही, परंतु ही तुमची वेळ आहे आणि अंधाराची शक्ती आहे.
54 मग त्यांनी त्याला धरले आणि नेले आणि त्याला प्रमुख याजकाच्या घरी नेले. आणि पेत्र दुरून त्याच्या मागे गेला.
55 जेव्हा ते सभामंडपाच्या मध्यभागी आग लावून एकत्र बसले तेव्हा पेत्र त्यांच्यामध्ये बसला.
56 पण एका दासीने त्याला पाहिले की तो अग्नीजवळ बसला होता. तिने त्याच्याकडे आस्थेने पाहिले आणि म्हणाली, हा मनुष्यही त्याच्याबरोबर होता.
57 तो त्याला नाकारत म्हणाला, "बाई, मी त्याला ओळखत नाही.
58 थोड्या वेळाने दुसऱ्याने त्याला पाहिले आणि म्हणाला, "तूही त्यांच्यापैकीच आहेस. पेत्र म्हणाला, "या माणसा, मी नाही.
59 आणि सुमारे एक तासाच्या अंतराने दुसर्याने आत्मविश्वासाने पुष्टी केली, "खरे सांगायचे तर हा माणूसही त्याच्याबरोबर होता, कारण तो गॅलीली आहे.
60 पेत्र म्हणाला, "या माणसा, तू काय म्हणतोस ते मला माहीत नाही. आणि तो अजून बोलत असतानाच, कोंबडा धावला.
61 आणि प्रभुने वळून पेत्राकडे पाहिले. आणि पेत्राला प्रभूचे वचन आठवले, तो त्याला म्हणाला होता, " कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू मला तीनदा नाकारशील."
62 आणि पेत्र बाहेर गेला आणि खूप रडला.
63 आणि ज्या लोकांनी येशूला धरले त्यांनी त्याची थट्टा केली आणि त्याला मारले.
64 त्यांनी त्याच्या डोळ्यावर पट्टी बांधून त्याच्या तोंडावर मारले आणि त्याला विचारले, "भविष्य सांग, तुला कोणी मारले?
65 आणि इतर पुष्कळ गोष्टी त्यांनी त्याच्याविरुद्ध निंदा केल्या.
66 आणि दिवस होताच, लोकांचे वडील, मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक एकत्र आले आणि त्यांना त्यांच्या सभेत घेऊन गेले आणि म्हणाले,
67 तू ख्रिस्त आहेस का? आम्हाला सांगा तो त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला सांगितले तर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही.
68 आणि जर मी तुम्हांला विचारले तर तुम्ही मला उत्तर देणार नाही आणि मला जाऊ देणार नाही.
69 यापुढे मनुष्याचा पुत्र देवाच्या सामर्थ्याच्या उजवीकडे बसेल.
70 मग ते सर्व म्हणाले, मग तू देवाचा पुत्र आहेस का? तो त्यांना म्हणाला, " मी आहे असे तुम्ही म्हणता.
71 ते म्हणाले, आम्हाला आणखी साक्षीची काय गरज आहे? कारण आम्ही स्वतःत्याच्या तोंडून ऐकले आहे.

प्रकरण २३

1 तेव्हा त्यांचा सर्व जमाव उठला आणि त्याने त्याला पिलाताकडे नेले.
2 आणि ते त्याच्यावर आरोप करू लागले, म्हणाले, "हा माणूस राष्ट्राचा विपर्यास करताना आणि तो स्वत: ख्रिस्त राजा आहे असे सांगून सीझरला खंडणी देण्यास मनाई करणारा आम्हांला आढळला.
3 पिलाताने त्याला विचारले, "तू यहूद्यांचा राजा आहेस का? त्याने त्याला उत्तर दिले, तू म्हणतोस.

4 मग पिलात मुख्य याजकांना आणि लोकांना म्हणाला, मला या माणसामध्ये काही दोष दिसत नाही.
5 आणि ते अधिकच भयंकर झाले आणि म्हणाले, "तो लोकांना भडकवतो आणि गालीलापासून इथपर्यंतच्या सर्व यहूदी लोकांमध्ये शिकवतो.
6 पिलाताने गालीलाविषयी ऐकले तेव्हा त्याने विचारले की तो माणूस गालीलाचा आहे का?
7 आणि तो हेरोदच्या अधिकारक्षेत्रातला आहे हे कळताच त्याने त्याला हेरोदकडे पाठवले, जो स्वतही त्यावेळी यरुशलेममध्ये होता.
8 जेव्हा हेरोदने येशूला पाहिले तेव्हा त्याला खूप आनंद झाला, कारण त्याला खूप दिवसांपासून भेटण्याची त्याला इच्छा होती, कारण त्याने त्याच्याविषयी पुष्कळ गोष्टी ऐकल्या होत्या. आणि त्याला आशा होती की त्याने काहीतरी चमत्कार केला असेल.
9 मग त्याने त्याच्याशी अनेक शब्दांत प्रश्न केला. पण त्याने त्याला काहीच उत्तर दिले नाही.
10 आणि मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक उभे राहिले आणि त्यांनी त्याच्यावर कठोरपणे आरोप केले.
11 आणि हेरोदाने त्याच्या योद्ध्यांबरोबर त्याची थट्टा केली आणि त्याची थट्टा केली आणि त्याला सुंदर झगा घातला आणि त्याला पुन्हा पिलाताकडे पाठवले.
12 आणि त्याच दिवशी पिलात आणि हेरोद एकमेकांचे मित्र बनले, कारण आधी ते एकमेकांमध्ये वैर करत होते.
13 आणि पिलाताने जेव्हा मुख्य याजक, अधिकारी आणि लोकांना एकत्र बोलावले.
14 त्यांना म्हणाला, "तुम्ही या माणसाला माझ्याकडे आणले आहे, जो लोकांना विकृत करतो; आणि पाहा, मी तुमच्यासमोर त्याची तपासणी केली असता, तुम्ही ज्या गोष्टींवर आरोप लावता त्या गोष्टींना स्पर्श करण्यात या माणसामध्ये कोणताही दोष आढळला नाही.
15 नाही, अजून हेरोद नाही, कारण मी तुला त्याच्याकडे पाठवले आहे. आणि, पहा, त्याला मरणास पात्र असे काहीही केले जात नाही.
16 म्हणून मी त्याला शिक्षा करून सोडीन.
17 (आवश्यकतेसाठी त्याने त्यांच्यासाठी सणाच्या वेळी एकाला सोडले पाहिजे.)
18 आणि ते सर्व एकाच वेळी ओरडून म्हणाले, "या माणसाला सोडून द्या आणि आमच्यासाठी बरब्बास सोडा.
19 (ज्याला शहरात राजद्रोह केल्याबद्दल आणि खून केल्याबद्दल तुरुंगात टाकण्यात आले.)
20 म्हणून पिलात येशूला सोडण्यास इच्छुक होता, तो पुन्हा त्यांच्याशी बोलला.
21 पण ते ओरडून म्हणाले, त्याला वधस्तंभावर खिळा, वधस्तंभावर खिळा.
22 तो तिसऱ्यांदा त्यांना म्हणाला, "का, त्याने काय वाईट केले आहे? मला त्याच्यामध्ये मृत्यूचे कोणतेही कारण सापडले नाही. म्हणून मी त्याला शिक्षा करीन आणि त्याला सोडून देईन.
23 आणि ते लगेच मोठ्या आवाजात होते, त्याला वधस्तंभावर खिळले जावे अशी मागणी करत होते. आणि त्यांचा आणि मुख्य याजकांचा आवाज गाजला.
24 आणि पिलाताने त्यांना पाहिजे तसे व्हावे अशी शिक्षा दिली.
25 आणि ज्याला राजद्रोह व खून केल्याबद्दल तुरुंगात टाकण्यात आले होते, ज्याची त्यांची इच्छा होती, त्याला त्याने त्यांच्यासाठी सोडले. परंतु त्याने येशूला त्यांच्या इच्छेनुसार दिले.
26 आणि ते त्याला घेऊन जात असताना, त्यांनी शिमोन नावाच्या एका कुरेनियनला, जो देशातून बाहेर पडत होता त्याला धरले आणि त्याच्यावर वधस्तंभ ठेवला, यासाठी की त्याने येशूच्या मागे तो वाहून घ्यावा.
27 आणि लोकांचा आणि स्त्रियांचा एक मोठा समूह त्याच्यामागे गेला, ज्यांनी त्याच्यावर आक्रोश केला आणि शोक केला.
28 परंतु येशू त्यांच्याकडे वळून म्हणाला, " यरुशलेमच्या मुलींनो, माझ्यासाठी रडू नका, तर स्वतसाठी आणि आपल्या मुलांसाठी रडा.
29 कारण, पाहा, असे दिवस येत आहेत जेव्हा ते म्हणतील, धन्य ते वांझ, आणि ज्या गर्भांना कधीच जन्म दिला नाही, आणि ज्यांनी कधीही दूध दिले नाही.
30 मग ते पर्वतांना म्हणू लागतील, आमच्यावर पडा. आणि टेकड्यांपर्यंत, आम्हाला झाकून टाका.
31 कारण जर ते हिरव्या झाडात या गोष्टी करतात, तर कोरड्या झाडात काय केले जाईल?
32 आणि त्याच्याबरोबर आणखी दोन अपराधी होते, त्यांना जिवे मारायला नेले.
33 आणि जेव्हा ते कॅल्व्हरी नावाच्या ठिकाणी आले, तेव्हा त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले, आणि दुष्टांना, एकाला उजव्या बाजूला व दुसऱ्याला डावीकडे खिळले.
34 मग येशू म्हणाला, " पित्या, त्यांना क्षमा कर. कारण ते काय करतात हे त्यांना माहीत नाही. त्यांनी त्याचे कपडे वाटून चिठ्ठ्या टाकल्या.
35 आणि लोक उभे राहिले. आणि त्यांच्याबरोबरच्या राज्यकर्त्यांनीही त्याची थट्टा केली आणि म्हटले, "त्याने इतरांना वाचवले. जर तो ख्रिस्त, देवाने निवडलेला असेल तर त्याने स्वतला वाचवावे.
36 आणि शिपायांनीही त्याची थट्टा केली आणि त्याच्याकडे येऊन त्याला व्हिनेगर अर्पण केले.
37 आणि म्हणाला, "जर तू यहूद्यांचा राजा आहेस तर स्वतला वाचव."
38 आणि त्याच्यावर ग्रीक, लॅटिन आणि हिब्रू अशा अक्षरात लिहिलेले होते, हा यहूद्यांचा राजा आहे.
39 आणि ज्यांना फाशी देण्यात आली त्यांच्यापैकी एकाने त्याच्यावर टीका केली, "तू जर ख्रिस्त आहेस तर स्वतला आणि आम्हाला वाचव.
40 पण दुसऱ्याने त्याला दटावले, तो म्हणाला, "तुला देवाची भीती वाटत नाही का?
41 आणि आम्ही खरेच न्यायी आहोत. कारण आम्हांला आमच्या कर्माचे योग्य मोबदला मिळतो. पण या माणसाने काहीही चूक केलेली नाही.
42 तो येशूला म्हणाला, "प्रभु, तू तुझ्या राज्यात येशील तेव्हा माझी आठवण ठेव.
43 येशू त्याला म्हणाला, मी तुला खरे सांगतो, आज तू माझ्याबरोबर स्वर्गात असेल.
44 साधारण सहावा वाजला होता आणि नवव्या तासापर्यंत सर्व पृथ्वीवर अंधार पसरला होता.
45 आणि सूर्य गडद झाला आणि मंदिराचा पडदा मधोमध फाटला.
46 आणि जेव्हा येशू मोठ्याने ओरडला तेव्हा तो म्हणाला, " बाबा, मी माझा आत्मा तुझ्या हाती देतो." असे बोलून त्याने भूत सोडले.

47 जे घडले ते जेव्हा सेनाधिकाऱ्याने पाहिले तेव्हा त्याने देवाचा गौरव केला आणि म्हणाला, "हा निश्चितच नीतिमान होता.
48 आणि जे लोक ते दृष्य पाहण्यासाठी एकत्र आले होते त्यांनी हे सर्व घडलेले पाहून आपल्या छातीवर फुंकर मारली आणि परत गेले.
49 आणि त्याचे सर्व परिचित आणि गालीलाहून त्याच्यामागे येणाऱ्या स्त्रिया दूर उभ्या राहून हे सर्व पाहत होत्या.
50 आणि पाहा, योसेफ नावाचा एक सल्लागार होता. आणि तो एक चांगला माणूस आणि न्यायी होता.
51 (त्याने त्यांच्या सल्ल्याला आणि कृतीला संमती दिली नाही;) तो अरिमथिया येथील होता, यहूदी शहर; तो स्वतः देवाच्या राज्याची वाट पाहत होता.
52 हा मनुष्य पिलाताकडे गेला आणि त्याने येशूचे शरीर मागितले.
53 मग त्याने ते खाली उतरवले आणि तागाच्या कपड्यात गुंडाळले आणि दगडात खोदलेल्या कबरीत ठेवले, ज्यामध्ये यापूर्वी कधीही मनुष्य ठेवलेला नव्हता.
54 आणि तो दिवस तयारीचा होता आणि शब्बाथ जवळ आला.
55 आणि गालीलाहून त्याच्याबरोबर आलेल्या स्त्रियाही त्याच्यामागे गेल्या, आणि त्यांनी कबरेकडे पाहिले आणि त्याचे शरीर कसे ठेवले होते ते पाहिले.
56 ते परत आले आणि त्यांनी मसाले आणि मलम तयार केले. आणि आज्ञेनुसार शब्बाथ दिवशी विश्रांती घेतली.

प्रकरण २४

1 आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, अगदी पहाटे, ते कबरेपाशी आले, त्यांनी तयार केलेले मसाले आणि त्यांच्याबरोबर इतर काही लोक आणले.
2 आणि त्यांना कबरेपासून दगड बाजूला काढलेला दिसला.
3 आणि ते आत गेले, परंतु त्यांना प्रभु येशूचे शरीर आढळले नाही.
4 आणि असे झाले की, ते खूप गोंधळलेले असताना, पाहा, दोन माणसे चमकदार वस्त्रे परिधान करून त्यांच्याजवळ उभे राहिले.
5 तेव्हा ते घाबरले आणि आपले तोंड जमिनीकडे टेकले, ते त्यांना म्हणाले, "तुम्ही जिवंत माणसाला मेलेल्यांमध्ये का शोधता?
6 तो येथे नाही, पण उठला आहे; तो गालीलात असताना तुमच्याशी कसे बोलला ते लक्षात ठेवा.
7 ते म्हणाले, मनुष्याच्या पुत्राला पापी लोकांच्या हाती सोपविले जावे, वधस्तंभावर खिळले जावे आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठला पाहिजे.
8 आणि त्यांना त्याचे शब्द आठवले,
9 मग कबरेवरून परत येऊन त्याने या सर्व गोष्टी अकरा जणांना व बाकीच्या सर्वांना सांगितल्या.
10 मरीया मग्दालिया, योआना, याकोबाची आई मरीया आणि त्यांच्याबरोबर असलेल्या इतर स्त्रिया होत्या, ज्यांनी प्रेषितांना या गोष्टी सांगितल्या.
11 आणि त्यांचे शब्द त्यांना निरर्थक कथा वाटले आणि त्यांनी त्यावर विश्वास ठेवला नाही.
12 मग पेत्र उठला आणि थडग्याकडे धावला. त्याने खाली वाकून तागाचे कपडे घातलेले पाहिले.
13 आणि पाहा, त्यांच्यापैकी दोघे त्याच दिवशी इम्मास नावाच्या गावात गेले, जे जेरुसलेमपासून सुमारे सत्तर लांब होते.
14 आणि ते घडलेल्या या सर्व गोष्टींबद्दल एकत्र बोलले.
15 आणि असे झाले की, ते एकमेकांशी चर्चा करत असताना व चर्चा करत असताना, येशू स्वतःजवळ आला आणि त्यांच्याबरोबर गेला.
16 पण त्यांनी त्याला ओळखू नये म्हणून त्यांचे डोळे मिटले होते.
17 आणि तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही चालत असताना आणि दु:खी होताना तुम्ही एकमेकांशी संवाद साधत आहात?
18 आणि त्यांच्यापैकी एक, ज्याचे नाव क्लियोपस होते, त्याने त्याला उत्तर दिले, "यरुशलेममध्ये तू फक्त परका आहेस का? आणि या दिवसांत तेथे काय घडले हे तुला माहीत नाही का?
19 तो त्यांना म्हणाला, " कोणत्या गोष्टी? आणि ते त्याला म्हणाले, नासरेथच्या येशूविषयी, जो देव आणि सर्व लोकांसमोर कृतीत व शब्दाने पराक्रमी संदेष्टा होता.
20 आणि मुख्य याजकांनी आणि आमच्या राज्यकर्त्यांनी त्याला मृत्यूदंड देण्यासाठी कसे सोडवले आणि त्याला वधस्तंभावर खिळले.
21 पण आम्हांला विश्वास होता की त्यानेच इस्राएलला सोडवायला हवे होते आणि या सर्व गोष्टींशिवाय आज या गोष्टी झाल्यापासून तिसरा दिवस आहे.
22 होय, आणि आमच्या सहवासातील काही स्त्रियांनी आम्हाला आश्चर्यचकित केले, ज्या लवकर कबरेजवळ होत्या.
23 आणि जेव्हा त्यांना त्याचा मृतदेह सापडला नाही, तेव्हा ते आले आणि म्हणाले की, त्यांना देवदूतांचा दृष्टांतही दिसला होता, ज्यांनी तो जिवंत असल्याचे सांगितले.
24 आणि आमच्याबरोबर जे काही होते त्यांच्यापैकी काही जण कबरेकडे गेले, त्यांना स्त्रियांनी सांगितल्याप्रमाणे ते आढळले, पण त्यांनी त्याला पाहिले नाही.
25 मग तो त्यांना म्हणाला, " अहो मूर्खांनो, संदेष्ट्यांनी सांगितलेल्या सर्व गोष्टींवर विश्वास ठेवण्यास हळुवार आहात.
26 ख्रिस्ताने या गोष्टी सहन करून त्याच्या गौरवात प्रवेश करायला हवा होता का?
27 आणि मोशेपासून आणि सर्व संदेष्ट्यांपासून सुरुवात करून, त्याने त्यांना सर्व शास्त्रवचनांतून स्वतविषयीच्या गोष्टी स्पष्ट केल्या.
28 आणि ते जेथे जात होते त्या गावाजवळ आले आणि तो पुढे गेला असे वाटले.
29 पण त्यांनी त्याला अडवले आणि म्हटले, "आमच्याबरोबर राहा, कारण संध्याकाळ झाली आहे आणि दिवस बराच सरला आहे. आणि तो त्यांच्याबरोबर राहायला आत गेला.
30 आणि असे झाले की, तो त्यांच्याबरोबर जेवायला बसला तेव्हा त्याने भाकर घेतली आणि आशीर्वाद दिला आणि तोडला आणि त्यांना दिला.
31 तेव्हा त्यांचे डोळे उघडले आणि त्यांनी त्याला ओळखले. आणि तो त्यांच्या नजरेतून गायब झाला.
32 आणि ते एकमेकांना म्हणाले, तो वाटेत आमच्याशी बोलत असताना आणि पवित्र शास्त्रे उघडत असताना आमचे अंतःकरण आमच्यात जळले नाही काय?
33 त्याच वेळी ते उठले आणि यरुशलेमला परतले, तेव्हा त्यांना अकरा जण आणि त्यांच्याबरोबर असलेले एकत्र जमलेले आढळले.
34 ते म्हणाले, प्रभू खरोखरच उठला आहे आणि त्याने शिमोनाला दर्शन दिले आहे.
35 आणि वाटेत काय घडले ते त्यांनी सांगितले आणि भाकर फोडताना तो कसा ओळखला गेला हे सांगितले.

36 ते असे बोलत असताना येशू स्वतः त्यांच्यामध्ये उभा राहिला
आणि त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला शांती असो.
37 परंतु ते घाबरले व घाबरले, आणि त्यांना असे वाटले की त्यांनी
एक आत्मा पाहिला आहे.
38 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही का अस्वस्थ आहात? आणि तुमच्या
मनात विचार का येतात?
39 माझे हात आणि माझे पाय पाहा, तो मीच आहे. मला सांभाळा
आणि पाहा. कारण आत्म्याला मांस आणि हाडे नसतात, जसे
तुम्ही मला पाहत आहात.
40 असे बोलून त्याने त्यांना आपले हात व पाय दाखवले.
41 आणि त्यांनी आनंदाने विश्वास ठेवला नाही आणि आश्चर्यचकित
होत असताना, तो त्यांना म्हणाला, " तुमच्यासाठी येथे काही मांस
आहे का?
42 त्यांनी त्याला भाजलेल्या माशाचा तुकडा आणि मधाच्या
पोळ्याचा तुकडा दिला.
43 आणि त्याने ते घेतले आणि त्यांच्यासमोर खाल्ले.
44 आणि तो त्यांना म्हणाला, " मी तुमच्याबरोबर असताना जे
शब्द मी तुम्हांला सांगितले ते हे आहेत की, जे मोशेच्या
नियमशास्त्रात, संदेष्ट्यांमध्ये आणि स्तोत्रांमध्ये लिहिलेले आहे त्या
सर्व गोष्टी पूर्ण झाल्या पाहिजेत. माझ्याबद्दल.
45मग त्याने त्यांची समजूत उघडली, यासाठी की त्यांना पवित्र
शास्त्र समजावे.
46 आणि त्यांना म्हणाले, असे लिहिले आहे की, ख्रिस्ताने दु:ख
भोगावे आणि तिसऱ्या दिवशी मेलेल्यांतून उठणे योग्य आहे.
47 आणि जेरुसलेमपासून सुरुवात करून सर्व राष्ट्रांमध्ये त्याच्या
नावाने पश्चात्ताप आणि पापांची क्षमा व्हावी.
48 आणि तुम्ही या गोष्टींचे साक्षीदार आहात.
49 आणि, पाहा, मी माझ्या पित्याचे वचन तुमच्यावर पाठवीत
आहे, परंतु तुम्ही जेरुसलेम शहरात राहा, जोपर्यंत तुम्हाला वरचे
सामर्थ्य प्राप्त होत नाही.
50 आणि तो त्यांना बेथानीपर्यंत घेऊन गेला आणि त्याने हात वर
करून त्यांना आशीर्वाद दिला.
51 आणि असे झाले की, तो त्यांना आशीर्वाद देत असताना, तो
त्यांच्यापासून वेगळा झाला आणि स्वर्गात नेण्यात आला.
52 आणि त्यांनी त्याची उपासना केली आणि मोठ्या आनंदाने
यरुशलेमला परतले.
53 आणि मंदिरात सतत देवाची स्तुती व आशीर्वाद देत होते.
आमेन.

जॉन

प्रकरण १

1 सुरुवातीला शब्द होता आणि शब्द देवाबरोबर होता आणि शब्द देव होता.
2 देवाच्या बाबतीतही असेच होते.
3 सर्व काही त्याच्याद्वारे बनवले गेले. आणि त्याच्याशिवाय बनवलेली कोणतीही गोष्ट तयार झाली नाही.
4 त्याच्यामध्ये जीवन होते; आणि जीवन हा माणसांचा प्रकाश होता.
5 आणि प्रकाश अंधारात चमकतो. अंधाराने ते समजले नाही.
6 देवाने पाठवलेला एक मनुष्य होता, त्याचे नाव योहान होते.
7 तोच साक्षीसाठी आला, प्रकाशाची साक्ष द्यायला, यासाठी की त्याच्याद्वारे सर्व लोकांनी विश्वास ठेवावा.
8 तो तो प्रकाश नव्हता, पण त्या प्रकाशाची साक्ष देण्यासाठी त्याला पाठवण्यात आले होते.
9 हाच खरा प्रकाश होता, जो जगात येणाऱ्या प्रत्येक माणसाला प्रकाश देतो.
10 तो जगात होता, आणि जग त्याच्याद्वारे निर्माण झाले, आणि जगाने त्याला ओळखले नाही.
11 तो स्वत:कडे आला, पण त्याच्या स्वत:च्या लोकांनी त्याला स्वीकारले नाही.
12 परंतु ज्यांनी त्याचा स्वीकार केला, त्यांना त्याने देवाचे पुत्र होण्याचे सामर्थ्य दिले, जे त्याच्या नावावर विश्वास ठेवतात त्यांनाही.
13 ज्यांचा जन्म रक्तापासून झाला नाही, देहाच्या इच्छेने किंवा मनुष्याच्या इच्छेने झाला नाही तर देवापासून झाला.
14 आणि शब्द देह झाला, आणि तो आपल्यामध्ये राहिला, (आणि आम्ही त्याचा गौरव पाहिला, पित्याच्या एकुलत्या एका पुत्रासारखा गौरव) कृपेने आणि सत्याने परिपूर्ण होता.
15 योहानाने त्याच्याविषयी साक्ष दिली आणि तो ओरडला आणि म्हणाला, "हा तोच होता ज्याच्याविषयी मी बोललो होतो, जो माझ्यानंतर येतो तो माझ्यापुढे आहे, कारण तो माझ्या आधी होता.
16 आणि त्याच्या परिपूर्णतेमुळे आम्हाला सर्व काही मिळाले आहे आणि कृपेसाठी कृपा आहे.
17 कारण नियमशास्त्र मोशेने दिले होते, परंतु कृपा आणि सत्य येशू ख्रिस्ताद्वारे आले.
18 देवाला कोणीही पाहिले नाही. एकुलता एक पुत्र, जो पित्याच्या कुशीत आहे, त्याने त्याला घोषित केले आहे.
19 आणि ही योहानाची नोंद आहे, जेव्हा यहूदी लोकांनी यरुशलेमहून याजक आणि लेवींना त्याला विचारायला पाठवले, 'तू कोण आहेस?'
20 आणि त्याने कबूल केले, पण नाकारले नाही; पण कबूल केले की, मी ख्रिस्त नाही.
21 त्यांनी त्याला विचारले, मग काय? तू इलियास आहेस का? आणि तो म्हणाला, मी नाही. तू तो संदेष्टा आहेस का? आणि त्याने उत्तर दिले, नाही.
22 मग ते त्याला म्हणाले, तू कोण आहेस? यासाठी की ज्यांनी आम्हाला पाठवले त्यांना आम्ही उत्तर देऊ शकू. तू तुझ्याबद्दल काय म्हणतोस?
23 तो म्हणाला, यशया संदेष्ट्याने म्हटल्याप्रमाणे मी वाळवंटात ओरडणाऱ्याचा आवाज आहे, प्रभूचा मार्ग सरळ करा.
24 आणि ज्यांना पाठवले होते ते परुशी होते.
25 आणि त्यांनी त्याला विचारले, आणि त्याला म्हणाले, जर तू तो ख्रिस्त नाही, एलिया नाहीस, तो संदेष्टा नाहीस तर तू बाप्तिस्मा का करतोस?
26 योहानाने त्यांना उत्तर दिले, "मी पाण्याने बाप्तिस्मा करतो, पण तुमच्यामध्ये एक उभा आहे, ज्याला तुम्ही ओळखत नाही.
27 तो तोच आहे, जो माझ्यानंतर येणारा माझ्यापुढे प्राधान्य देतो, ज्याच्या बुटाची कडी मी उघडण्यास योग्य नाही.
28 या गोष्टी जॉर्डनच्या पलीकडे बेथाबारा येथे घडल्या, जेथे योहान बाप्तिस्मा देत होता.
29 दुसऱ्या दिवशी योहानाने येशूला त्याच्याकडे येताना पाहिले आणि तो म्हणाला, पाहा, देवाचा कोकरा जो जगाचे पाप हरण करतो.
30 हा तो आहे ज्याच्याविषयी मी म्हणालो, 'माझ्यानंतर एक माणूस येईल जो माझ्यापेक्षा अधिक पसंत केला जातो, कारण तो माझ्या आधी होता.
31 आणि मी त्याला ओळखत नव्हतो; पण तो इस्राएल लोकांना प्रकट व्हावा म्हणून मी पाण्याने बाप्तिस्मा देत आलो आहे.
32 आणि योहान म्हणाला, "मी आत्म्याला कबुतरासारखा स्वर्गातून उतरताना पाहिले आणि तो त्याच्यावर राहिला.
33 आणि मी त्याला ओळखत नव्हतो, पण ज्याने मला पाण्याने बाप्तिस्मा द्यायला पाठवले, तोच मला म्हणाला, ज्याच्यावर आत्मा उतरताना आणि त्याच्यावर राहताना तू पाहशील, तोच पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा करणारा आहे.
34 आणि मी पाहिले आणि तो देवाचा पुत्र आहे याची नोंद केली.
35 दुसऱ्या दिवशी पुन्हा योहान आणि त्याचे दोन शिष्य उभे राहिले.
36 आणि चालत असताना येशूकडे पाहून तो म्हणाला, पाहा, देवाचा कोकरा!
37 आणि दोन शिष्यांनी त्याचे बोलणे ऐकले आणि ते येशूच्या मागे गेले.
38 तेव्हा येशूने वळून पाहिले आणि त्यांना त्यांच्या मागे येताना पाहिले . ते त्याला म्हणाले, रब्बी, (म्हणजे, गुरुजी,) तू कुठे राहतोस?
39 तो त्यांना म्हणाला, या आणि पहा. त्यांनी येऊन तो कोठे राहतो ते पाहिले आणि त्या दिवशी त्याच्याबरोबर राहिल्या. कारण सुमारे दहा वाजले होते.
40 योहानाचे बोलणे ऐकून त्याच्यामागे गेलेल्या दोघांपैकी एक शिमोन पेत्राचा भाऊ अंद्रिया होता.
41 त्याला प्रथम त्याचा स्वतचा भाऊ शिमोन सापडला आणि तो त्याला म्हणाला, "आम्हाला मशीहा सापडला आहे, ज्याचा अर्थ ख्रिस्त आहे.
42 आणि त्याने त्याला येशूकडे आणले. येशूने त्याला पाहिले तेव्हा तो म्हणाला, " तू योनाचा मुलगा शिमोन आहेस; तुला केफास म्हणतील, ज्याचा अर्थ एक दगड आहे.
43 दुसऱ्या दिवशी येशू गालीलात जाणार होता, आणि फिलिप्पला शोधून त्याला म्हणाला, माझ्यामागे.
44 फिलिप्प बेथसैदा येथील अंद्रिया व पेत्र यांच्या नगराचा होता.
45 फिलिप्पाला नथनेल सापडला आणि तो त्याला म्हणाला, "ज्याच्याविषयी मोशेने नियमशास्त्रात आणि संदेष्ट्यांनी लिहिले आहे, तो आम्हाला सापडला आहे, नासरेथचा येशू, योसेफाचा मुलगा.
46 नथनेल त्याला म्हणाला, "नासरेथमधून काही चांगली गोष्ट निघू शकते का? फिलिप्प त्याला म्हणाला, ये आणि बघ.

47 येशूने नथनेलला आपल्याकडे येताना पाहिले आणि तो त्याच्याविषयी म्हणाला, " पाहा खरोखरच एक इस्राएली आहे, ज्याच्यामध्ये कपट नाही!
48 नथनेल त्याला म्हणाला, तू मला कोठून ओळखतोस? येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, " फिलिपने तुला हाक मारण्यापूर्वी, तू अंजिराच्या झाडाखाली होतास तेव्हा मी तुला पाहिले.
49 नथनेल त्याला म्हणाला, "रब्बी, तू देवाचा पुत्र आहेस. तू इस्राएलचा राजा आहेस.
50 येशूने त्याला उत्तर दिले, " मी तुला अंजिराच्या झाडाखाली पाहिले म्हणून मी तुला सांगितले, तू विश्वास ठेवलास का? यापेक्षाही मोठ्या गोष्टी तुला दिसतील.
51 आणि तो त्याला म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो, यापुढे तुम्ही स्वर्ग उघडलेले आणि देवाचे दूत मनुष्याच्या पुत्रावर चढताना व उतरताना पाहाल.

प्रकरण २

1 आणि तिसऱ्या दिवशी गालीलातील काना येथे लग्न होते. आणि येशूची आई तिथे होती:
2 आणि येशू आणि त्याच्या शिष्यांना लग्नासाठी बोलावण्यात आले.
3 जेव्हा त्यांना द्राक्षारस हवा होता तेव्हा येशूची आई त्याला म्हणाली, त्यांच्याकडे द्राक्षारस नाही.
4 येशू तिला म्हणाला, " बाई, तुझ्याशी माझा काय संबंध? माझी वेळ अजून आलेली नाही.
5 त्याची आई नोकरांना म्हणाली, तो तुम्हांला जे काही सांगतो ते करा.
6 आणि तेथे यहूद्यांच्या शुद्धीकरणाच्या पद्धतीनुसार दगडाचे सहा पाण्याचे भांडे ठेवले होते, त्यात प्रत्येकी दोन किंवा तीन फिरकीन होते.
7 येशू त्यांना म्हणाला, पाण्याची भांडी पाण्याने भरा. आणि त्यांनी ते काठोकाठ भरले.
8 आणि तो त्यांना म्हणाला, आता काढा आणि सणाच्या राज्यपालाकडे घेऊन जा. आणि त्यांनी ते उघडले.
9जेव्हा मेजवानीच्या अधिपतीने द्राक्षारस बनवलेल्या पाण्याची चव चाखली, आणि ते कोठून होते हे त्याला माहीत नव्हते: (परंतु पाणी काढणाऱ्या नोकरांना माहीत होते;) मेजवानीच्या राज्यपालाने वराला बोलावले.
10 आणि त्याला म्हणाला, "प्रत्येक माणूस सुरवातीला चांगला द्राक्षारस तयार करतो. आणि जेव्हा माणसे चांगली मद्यपान करतात, तेव्हा ते वाईट होते, परंतु तू आतापर्यंत चांगला द्राक्षारस ठेवला आहेस.
11 चमत्कारांची ही सुरुवात येशूने गालीलातील काना येथे केली आणि त्याचे वैभव प्रकट केले. आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.
12 यानंतर, तो, त्याची आई, त्याचे भाऊ आणि त्याचे शिष्य, कफर्णहूम येथे गेला आणि तेथे ते बरेच दिवस राहिले.
13 आणि यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला होता, आणि येशू वर यरुशलेमला गेला.
14 आणि मंदिरात बैल, मेंढरे आणि कबुतरे विकणारे आणि पैसे बदलणारे बसलेले आढळले.
15 आणि त्याने लहान दोरांचा फटका बनवून त्या सर्वांना मंदिरातून, मेंढरांना व बैलांना हाकलून दिले. आणि बदलणाऱ्यांचे पैसे ओतले, आणि टेबले उखडून टाकली.
16 आणि कबुतरे विकणाऱ्यांना म्हणाला, " या गोष्टी येथून घ्या. माझ्या पित्याच्या घराला व्यापाराचे घर बनवू नका.
17 आणि त्याच्या शिष्यांना असे लिहिलेले आठवले की, तुझ्या घराच्या आवेशाने मला खाऊन टाकले आहे.
18 तेव्हा यहूद्यांनी त्याला उत्तर दिले, "तू या गोष्टी करतोस हे पाहून तू आम्हांला कोणता चिन्ह दाखवतोस?
19 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हटले, हे मंदिर नष्ट करा आणि तीन दिवसांत मी ते उभे करीन.
20 तेव्हा यहूदी म्हणाले, हे मंदिर छहचाळीस वर्षे बांधले होते, आणि तू ते तीन दिवसांत उभारशील का?
21 पण तो त्याच्या शरीराच्या मंदिराविषयी बोलला.
22 म्हणून जेव्हा तो मेलेल्यांतून उठला तेव्हा त्याच्या शिष्यांना आठवले की तो त्यांना असे म्हणाला होता. आणि त्यांनी पवित्र शास्त्रावर आणि येशूने सांगितलेल्या वचनावर विश्वास ठेवला.
23 वल्हांडण सणाच्या दिवशी जेव्हा तो यरुशलेममध्ये होता, तेव्हा त्याने केलेले चमत्कार पाहून पुष्कळांनी त्याच्या नावावर विश्वास ठेवला.
24 परंतु येशूने स्वतला त्यांच्या स्वाधीन केले नाही, कारण तो सर्व लोकांना ओळखत होता.
25 आणि कोणीही मनुष्याविषयी साक्ष देण्याची गरज नव्हती, कारण मनुष्यामध्ये काय आहे हे त्याला माहीत होते.

प्रकरण 3

1 निकदेमस नावाचा एक परुशी होता, तो यहूद्यांचा अधिपती होता.
2 तोच रात्री येशूकडे आला आणि त्याला म्हणाला, "रब्बी, आम्हांला माहीत आहे की तुम्ही देवाकडून आलेले शिक्षक आहात, कारण तुम्ही करत असलेले हे चमत्कार कोणीही करू शकत नाही, जर देव त्याच्याबरोबर असेल.
3 येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, मी तुला खरे सांगतो, मनुष्याचा पुनर्जन्म झाल्याशिवाय तो देवाचे राज्य पाहू शकत नाही.
4 निकदेम त्याला म्हणाला, माणूस म्हातारा झाल्यावर कसा जन्माला येईल? तो दुसऱ्यांदा आईच्या उदरात प्रवेश करून जन्म घेऊ शकतो का?
5 येशूने उत्तर दिले, मी तुला खरे सांगतो, जर मनुष्य पाण्यापासून व आत्म्याने जन्माला येत नाही, तो देवाच्या राज्यात प्रवेश करू शकत नाही.
6 जे देहापासून जन्मले ते देह आहे. आणि जो आत्म्यापासून जन्माला येतो तो आत्मा आहे.
7 मी तुम्हांला म्हणालो की, तुम्हांला पुन्हा जन्म घ्यावा लागेल याचे आश्चर्य मानू नका.
8 वारा जिथे लिहितो तिथे वाहतो आणि त्याचा आवाज तुम्हाला ऐकू येतो, पण तो कुठून येतो आणि कुठे जातो हे सांगता येत नाही: आत्म्याने जन्मलेला प्रत्येक जण तसाच असतो.
9 निकदेमने उत्तर दिले आणि त्याला म्हटले, या गोष्टी कशा होऊ शकतात?
10 येशूने त्याला उत्तर दिले, " तू इस्राएलचा स्वामी आहेस आणि या गोष्टी तुला माहीत नाहीत काय?

11 मी तुला खरे सांगतो, आम्ही बोलतो ते आम्हाला माहीत आहे आणि आम्ही पाहिले आहे याची साक्ष देतो. आणि तुम्ही आमची साक्ष स्वीकारत नाही.
12 जर मी तुम्हाला पृथ्वीवरील गोष्टी सांगितल्या आणि तुम्ही विश्वास ठेवला नाही, तर मी तुम्हाला स्वर्गीय गोष्टी सांगितल्या तर तुम्ही विश्वास कसा ठेवणार?
13 आणि कोणीही स्वर्गात चढला नाही, परंतु जो स्वर्गातून खाली आला तो मनुष्याचा पुत्र जो स्वर्गात आहे.
14 आणि जसा मोशेने वाळवंटात सापाला वर उचलले, त्याचप्रमाणे मनुष्याच्या पुत्रालाही वर केले पाहिजे.
15 यासाठी की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये, तर त्याला अनंतकाळचे जीवन मिळावे.
16 कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, यासाठी की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये, तर त्याला सार्वकालिक जीवन मिळावे.
17 कारण देवाने आपला पुत्र जगाला दोषी ठरवण्यासाठी जगात पाठवले नाही. परंतु त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे.
18 जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला दोषी ठरवले जात नाही, परंतु जो विश्वास ठेवत नाही त्याला आधीच दोषी ठरवण्यात आले आहे, कारण त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला नाही.
19 आणि ही शिक्षा आहे की जगात प्रकाश आला आहे आणि लोकांना प्रकाशापेक्षा अंधार प्रिय होता, कारण त्यांची कृत्ये वाईट होती.
20 कारण जो कोणी वाईट कृत्य करतो तो प्रकाशाचा द्वेष करतो, प्रकाशाकडे येत नाही, यासाठी की त्याच्या कृत्यांची निंदा होऊ नये.
21 पण जो सत्य करतो तो प्रकाशाकडे येतो, यासाठी की त्याची कृत्ये प्रकट व्हावीत, की ती देवाने केलेली आहेत.
22 यानंतर येशू आणि त्याचे शिष्य यहूदीया देशात आले. तेथे तो त्यांच्याबरोबर राहिला आणि बाप्तिस्मा घेतला.
23 आणि योहान देखील सलीमजवळील ऐनोन येथे बाप्तिस्मा देत होता, कारण तेथे भरपूर पाणी होते; आणि ते आले आणि त्यांनी बाप्तिस्मा घेतला.
24 कारण योहान अजून तुरुंगात टाकला गेला नव्हता.
25 मग योहानाच्या काही शिष्यांमध्ये आणि यहूद्यांमध्ये शुद्धीकरणाविषयी प्रश्न निर्माण झाला.
26 आणि ते योहानाकडे आले आणि त्याला म्हणाले, "रब्बी, जॉर्डनच्या पलीकडे जो तुझ्याबरोबर होता, ज्याची तू साक्ष दिलीस, पाहा, तोच बाप्तिस्मा घेतो आणि सर्व लोक त्याच्याकडे येतात.
27 योहानाने उत्तर दिले, "मनुष्याला स्वर्गातून दिलेले काहीही मिळू शकत नाही.
28 तुम्ही स्वत: माझी साक्ष देता की, मी म्हणालो, मी ख्रिस्त नाही, तर मला त्याच्यापुढे पाठवले आहे.
29 ज्याच्याकडे वधू आहे तो वर आहे, परंतु वराचा मित्र, जो उभा राहून त्याचे ऐकतो, तो वराच्या आवाजामुळे खूप आनंदित होतो; म्हणून माझा हा आनंद पूर्ण झाला आहे.
30 तो वाढलाच पाहिजे, पण मी कमी केला पाहिजे.
31 जो वरून येतो तो सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहे: जो पृथ्वीचा आहे तो पृथ्वीचा आहे आणि तो पृथ्वीबद्दल बोलतो; जो स्वर्गातून येतो तो सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहे.
32 आणि त्याने जे पाहिले आणि ऐकले ते साक्ष देतो. आणि कोणीही त्याची साक्ष स्वीकारत नाही.
33 ज्याने त्याची साक्ष स्वीकारली आहे त्याने देव खरा आहे यावर शिक्कामोर्तब केले आहे.
34 कारण देवाने ज्याला पाठवले तो देवाचे शब्द बोलतो, कारण देव त्याला मोजून आत्मा देत नाही.
35 पित्याने पुत्रावर प्रीती केली आहे आणि त्याने सर्व काही त्याच्या हातात दिले आहे.
36 जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्याला सार्वकालिक जीवन आहे आणि जो पुत्रावर विश्वास ठेवत नाही त्याला जीवन दिसणार नाही. पण देवाचा क्रोध त्याच्यावर राहतो.

प्रकरण 4

1 तेव्हा येशूने योहानापेक्षा अधिक शिष्य केले व बाप्तिस्मा दिला हे परुश्यांनी कसे ऐकले हे प्रभूला कळले.
2 (जरी येशूने स्वत:बाप्तिस्मा घेतला नाही, तर त्याच्या शिष्यांनी,)
3 तो यहूदिया सोडून पुन्हा गालीलात गेला.
4 आणि त्याला शोमरोनातून जावे लागेल.
5 मग तो शोमरोनातील सूखार नावाच्या एका नगरात आला. याकोबाने आपला मुलगा योसेफ याला दिलेल्या जमिनीच्या पार्सलजवळ.
6 आता याकोबाची विहीर तिथे होती. म्हणून येशू त्याच्या प्रवासाने कंटाळला होता, तो विहिरीवर बसला, तेव्हा साधारण सहा वाजले होते.
7 शोमरोनची एक स्त्री पाणी काढायला आली. येशू तिला म्हणाला, मला प्यायला दे.
8 (कारण त्याचे शिष्य मांस विकत घेण्यासाठी नगरात गेले होते.)
9 शोमरोनची स्त्री त्याला म्हणाली, "तू एक यहूदी असून माझ्याकडे शोमरोनची स्त्री आहे असे कसे काय मागतोस? कारण ज्यूंचा शोमरोनी लोकांशी कोणताही संबंध नाही.
10 येशूने उत्तर दिले आणि तिला म्हणाला, जर तुला देवाची देणगी माहीत असते आणि जो तुला म्हणतो, मला प्यायला दे. तू त्याच्याकडे मागितले असतेस तर त्याने तुला जिवंत पाणी दिले असते.
11 ती स्त्री त्याला म्हणाली, महाराज, तुमच्याकडे काढण्यासाठी काही नाही आणि विहीर खोल आहे. मग तुमच्याकडे ते जिवंत पाणी कोठून आहे?
12 आमचा पिता याकोब याच्यापेक्षा तू मोठा आहेस का, ज्याने आम्हाला विहीर दिली आणि स्वत; त्याची मुले आणि गुरेढोरे ती प्याली?
13 येशूने उत्तर दिले आणि तिला म्हणाला, जो कोणी हे पाणी पिईल त्याला पुन्हा तहान लागेल.
14 पण मी जे पाणी देईन ते जो कोणी पिईल त्याला कधीही तहान लागणार नाही. पण मी त्याला जे पाणी देईन ते त्याच्यामध्ये सार्वकालिक जीवनासाठी पाण्याचा झरा असेल.
15 ती स्त्री त्याला म्हणाली, "महाराज, मला हे पाणी द्या, की मला तहान लागणार नाही आणि पाणी काढायलाही येणार नाही.
16 येशू तिला म्हणाला, जा, तुझ्या नवऱ्याला बोलव आणि इकडे ये.
17 स्त्रीने उत्तर दिले, मला नवरा नाही. येशू तिला म्हणाला, तू बरोबर बोललीस, मला नवरा नाही.
18 कारण तुला पाच पती आहेत; आणि आता जो तुझ्याकडे आहे तो तुझा नवरा नाही. हे तू खरेच सांगितलेस.

19 ती स्त्री त्याला म्हणाली, महाराज, तुम्ही संदेष्टा आहात हे मला समजले.
20 आमच्या पूर्वजांनी या डोंगरावर पूजा केली. आणि तुम्ही म्हणता की, जेरुसलेम हे ठिकाण आहे जेथे लोकांनी उपासना केली पाहिजे.
21 येशू तिला म्हणाला, बाई, माझ्यावर विश्वास ठेव, अशी वेळ येत आहे, जेव्हा तुम्ही या डोंगरावर किंवा यरुशलेममध्ये पित्याची उपासना करणार नाही.
22 तुम्ही कशाची उपासना करता हे तुम्हाला माहीत नाही: आम्ही कशाची उपासना करतो हे आम्हाला माहीत आहे, कारण तारण यहूद्यांचे आहे.
23 पण अशी वेळ आली आहे, आणि आता आली आहे, जेव्हा खरे उपासक आत्म्याने आणि सत्याने पित्याची उपासना करतील, कारण पित्याने अशीच उपासना करावी.
24 देव आत्मा आहे: आणि जे त्याची उपासना करतात त्यांनी आत्म्याने आणि सत्याने त्याची उपासना केली पाहिजे.
25 ती स्त्री त्याला म्हणाली, मला माहीत आहे की मशीहा येणार आहे, ज्याला ख्रिस्त म्हणतात. तो येईल तेव्हा तो आपल्याला सर्व गोष्टी सांगेल.
26 येशू तिला म्हणाला, " तुझ्याशी बोलणारा मी आहे.
27 त्यावर त्याचे शिष्य आले, आणि तो त्या स्त्रीशी बोलत असल्याचे पाहून आश्चर्य वाटले, परंतु कोणीही म्हणाला, "तू काय शोधत आहेस? किंवा, तू तिच्याशी का बोलतेस?
28मग ती स्त्री पाण्याचे भांडे सोडून नगरात गेली आणि पुरुषांना म्हणाली,
29 या, एक मनुष्य पाहा, ज्याने मला जे काही केले ते सर्व सांगितले: हा ख्रिस्त नाही काय?
30 मग ते शहराबाहेर गेले आणि त्याच्याकडे आले.
31 इतक्यात त्याच्या शिष्यांनी त्याला प्रार्थना केली, "गुरुजी, खा.
32 पण तो त्यांना म्हणाला, माझ्याकडे खाण्यासाठी मांस आहे जे तुम्हांला माहीत नाही.
33 म्हणून शिष्य एकमेकांना म्हणाले, "त्याला कोणी खायला आणले आहे काय?
34 येशू त्यांना म्हणाला, " ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे करणे आणि त्याचे काम पूर्ण करणे हे माझे मांस आहे.
35 असे म्हणू नका की, अजून चार महिने आहेत, आणि नंतर कापणी येईल? पाहा, मी तुम्हांला सांगतो, डोळे वर करून शेताकडे पाहा. कापणीसाठी ते पांढरे झाले आहेत.
36 आणि जो कापणी करतो त्याला मजुरी मिळते आणि अनंतकाळच्या जीवनासाठी फळे गोळा करतो, जेणेकरून पेरणारा आणि कापणी करणारा दोघेही एकत्र आनंदित होतील.
37 आणि येथे ही म्हण खरी आहे, एक पेरतो आणि दुसरा कापतो.
38 ज्यावर तुम्ही कष्ट केले नाहीत ते कापण्यासाठी मी तुम्हाला पाठवले: इतर लोकांनी कष्ट केले आणि तुम्ही त्यांच्या श्रमात सामील झाला आहात.
39 आणि त्या शहरातील पुष्कळ शोमरोनी लोकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला कारण त्या स्त्रीच्या म्हणण्यामुळे, ज्याने साक्ष दिली, "मी जे काही केले ते सर्व त्याने मला सांगितले.
40 शोमरोनी लोक त्याच्याकडे आले तेव्हा त्यांनी त्याला त्यांच्याबरोबर राहावे अशी विनंती केली आणि तो तेथे दोन दिवस राहिला.
41 आणि आणखी पुष्कळांनी त्याच्या स्वतच्या वचनावर विश्वास ठेवला.
42 आणि ती स्त्रीला म्हणाली, "आता आम्ही तुझ्या बोलण्यावर विश्वास ठेवला नाही.
43 दोन दिवसांनी तो तेथून निघून गालीलात गेला.
44 कारण येशूने स्वतच साक्ष दिली की, संदेष्ट्याला त्याच्या देशात सन्मान मिळत नाही.
45 मग जेव्हा तो गालीलात आला, तेव्हा त्याने जेरूसलेममध्ये सणाच्या वेळी जे काही केले ते सर्व पाहिल्यानंतर गालीलवासीयांनी त्याचे स्वागत केले, कारण तेही सणासाठी गेले होते.
46 मग येशू पुन्हा गालीलातील काना येथे आला, जिथे त्याने पाण्याला द्राक्षारस बनवले. आणि कफर्णहूम येथे एक थोर माणूस होता, ज्याचा मुलगा आजारी होता.
47 जेव्हा त्याने ऐकले की येशू यहूदियातून गालीलात आला आहे, तेव्हा तो त्याच्याकडे गेला आणि त्याने त्याला खाली यावे आणि आपल्या मुलाला बरे करावे अशी विनवणी केली कारण तो मरणाच्या टप्प्यावर होता.
48 मग येशू त्याला म्हणाला, " तुम्ही चिन्हे आणि चमत्कार पाहिल्याशिवाय विश्वास ठेवणार नाही.
49 तो राजा त्याला म्हणाला, "महाराज, माझे मूल मरण्यापूर्वी खाली या.
50 येशू त्याला म्हणाला, "जा! तुझा मुलगा जिवंत आहे. येशूने त्याला सांगितलेल्या वचनावर त्या मनुष्याने विश्वास ठेवला आणि तो आपल्या मार्गाने निघून गेला.
51 तो आता खाली जात असताना त्याचे नोकर त्याला भेटले आणि म्हणाले, "तुझा मुलगा जिवंत आहे.
52 मग त्याने त्यांची सुधारणा केव्हा सुरू केली याची विचारणा केली. ते त्याला म्हणाले, काल सातव्या तासाला त्याचा ताप निघून गेला.
53 तेव्हा वडिलांना कळले की हीच घडी होती, ज्या वेळी येशूने त्याला सांगितले, " तुझा मुलगा जिवंत आहे." आणि त्याने स्वतवर आणि त्याच्या संपूर्ण घराने विश्वास ठेवला.
54 येशूने यहूदियातून गालीलात आल्यानंतर केलेला हा दुसरा चमत्कार आहे.

प्रकरण ५

1 यानंतर यहूद्यांचा सण होता. आणि येशू यरुशलेमला गेला.
2 आता जेरुसलेममध्ये मेंढरांच्या बाजाराजवळ एक तलाव आहे, ज्याला हिब्रू भाषेत बेथेस्डा म्हणतात, त्याला पाच ओसरी आहेत.
3 यामध्ये नपुंसक लोकांचा मोठा जमाव होता, आंधळे, थांबलेले, सुकलेले, पाण्याची वाट पाहत होते.
4 कारण एका ठराविक ऋतूत एक देवदूत तलावात उतरला आणि पाण्याला त्रास दिला: पाण्याचा त्रास झाल्यावर जो कोणी प्रथम आत शिरला त्याला कोणताही आजार झाला होता.
5 आणि तेथे एक माणूस होता, ज्याला अडतीस वर्षे अशक्तपणा होता.
6 जेव्हा येशूने त्याला खोटे बोलतांना पाहिले, आणि त्याला हे समजले की त्याला आता खूप दिवस झाले आहेत, तेव्हा तो त्याला म्हणाला, " तू बरा होईल का?
7 नपुंसक मनुष्याने उत्तर दिले, "महाराज, पाण्याचा त्रास होत असताना मला तलावात टाकण्यासाठी माझ्याकडे कोणीही नाही.
8 येशू त्याला म्हणाला, " ऊठ, तुझा पलंग उचल आणि चाल.

9 आणि तो मनुष्य ताबडतोब बरा झाला, त्याने आपले पलंग उचलले आणि चालू लागला आणि त्याच दिवशी शब्बाथ होता.
10 म्हणून जो बरा झाला होता त्याला यहूदी म्हणाले, "आज शब्बाथ दिवस आहे. तुझे अंथरुण उचलणे तुला योग्य नाही.
11 त्याने त्यांना उत्तर दिले, "ज्याने मला बरे केले, तोच मला म्हणाला, "तुझा पलंग उचल आणि चाल."
12 मग त्यांनी त्याला विचारले, "तुला बिछाना उचल आणि चालायला सांगणारा कोणता माणूस आहे?
13 आणि जो बरा झाला होता तो कोण होता हे समजत नव्हते कारण येशूने स्वतला दूर नेले होते, त्या ठिकाणी लोकांचा जमाव होता.
14 नंतर येशू त्याला मंदिरात दिसला आणि त्याला म्हणाला, " पाहा, तू बरा झाला आहेस; यापुढे पाप करू नकोस, नाही तर तुझ्यावर वाईट घडेल.
15 तो माणूस निघून गेला आणि त्याने यहूद्यांना सांगितले की तो येशू आहे ज्याने त्याला बरे केले आहे.
16 आणि म्हणून यहूद्यांनी येशूचा छळ केला आणि त्याला मारण्याचा प्रयत्न केला, कारण त्याने शब्बाथ दिवशी या गोष्टी केल्या होत्या.
17 पण येशूने त्यांना उत्तर दिले, माझा पिता आतापर्यंत काम करतो आणि मी काम करतो.
18 म्हणून यहूदी त्याला जिवे मारण्याचा अधिक प्रयत्न करू लागले, कारण त्याने केवळ शब्बाथ मोडला नाही, तर देव त्याचा पिता आहे असे देखील म्हटले आणि स्वतला देवाच्या बरोबरीने बनवले.
19 तेव्हा येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, पुत्र स्वतहून काहीही करू शकत नाही, परंतु पित्याला जे करताना तो पाहतो तेच करू शकत नाही. कारण जे काही तो करतो तेच पुत्रही करतो.
20 कारण पिता पुत्रावर प्रीती करतो, आणि स्वतःजे काही करतो ते त्याला दाखवतो; आणि तो त्याला यापेक्षा मोठी कृत्ये दाखवील, जेणेकरून तुम्ही आश्चर्यचकित व्हाल.
21 कारण जसा पिता मेलेल्यांना उठवतो आणि त्यांना जिवंत करतो; तसेच पुत्र ज्याला इच्छितो त्याला जिवंत करतो.
22 कारण पिता कोणाचाही न्याय करीत नाही, परंतु त्याने सर्व न्याय पुत्राकडे सोपविला आहे.
23 यासाठी की, सर्व लोकांनी जसा पित्याचा आदर केला तसा पुत्राचाही सन्मान करावा. जो पुत्राचा आदर करत नाही तो पित्याचा आदर करत नाही ज्याने त्याला पाठवले आहे.
24 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो माझे वचन ऐकतो आणि ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो, त्याला सार्वकालिक जीवन आहे आणि त्याला शिक्षा होणार नाही. पण ते मरणातून जीवनात जाते.
25 मी तुम्हांला खरे सांगतो, अशी वेळ येत आहे आणि आता आहे, जेव्हा मेलेले लोक देवाच्या पुत्राची वाणी ऐकतील आणि जे ऐकतील ते जिवंत होतील.
26 कारण जसे पित्यामध्ये जीवन आहे; म्हणून त्याने पुत्राला स्वतमध्ये जीवन मिळावे म्हणून दिले आहे.
27 आणि न्यायनिवाडा करण्याचाही अधिकार त्याला दिला आहे, कारण तो मनुष्याचा पुत्र आहे.
28 हे पाहून आश्चर्यचकित होऊ नका, कारण अशी वेळ येत आहे की, जे लोक कबरेत आहेत ते सर्व त्याची वाणी ऐकतील.
29 आणि बाहेर येईल; ज्यांनी चांगले केले ते जीवनाच्या पुनरुत्थानापर्यंत; आणि ज्यांनी वाईट कृत्ये केली आहेत, त्यांना शापाच्या पुनरुत्थानापर्यंत.
30 मी स्वतहून काहीही करू शकत नाही, जसे मी ऐकतो तसा मी न्याय करतो आणि माझा न्याय योग्य आहे. कारण मी माझी स्वतची इच्छा शोधत नाही, तर ज्या पित्याने मला पाठवले आहे त्याची इच्छा शोधतो.
31 जर मी स्वतबद्दल साक्ष दिली तर माझी साक्ष खरी नाही.
32 माझ्याविषयी साक्ष देणारा दुसरा आहे. आणि मला माहीत आहे की तो माझ्याविषयी साक्ष देतो ती खरी आहे.
33 तुम्ही योहानाकडे पाठवले आणि त्याने सत्याची साक्ष दिली.
34 परंतु मला मनुष्याकडून साक्ष मिळत नाही, परंतु तुम्हांला तारण मिळावे म्हणून मी या गोष्टी सांगतो.
35 तो एक जळणारा आणि चमकणारा प्रकाश होता आणि तुम्ही त्याच्या प्रकाशात आनंद मानण्यासाठी काही काळ तयार होता.
36 पण माझ्याकडे योहानापेक्षा मोठा साक्षी आहे: कारण पित्याने मला जी कामे पूर्ण करायला दिली आहेत, तीच कामे मी करतो, तीच माझ्याविषयी साक्ष द्या की पित्याने मला पाठवले आहे.
37 आणि पित्याने, ज्याने मला पाठवले आहे, त्यानेच माझ्याविषयी साक्ष दिली आहे. तुम्ही कधीही त्याचा आवाज ऐकला नाही किंवा त्याचा आकार पाहिला नाही.
38 आणि त्याचे वचन तुमच्यामध्ये टिकत नाही, कारण त्याने ज्याला पाठवले त्याच्यावर तुम्ही विश्वास ठेवत नाही.
39 शास्त्रे शोधा; कारण त्यांच्यामध्येच तुम्हांला सार्वकालिक जीवन आहे असे तुम्हाला वाटते आणि तेच माझ्याविषयी साक्ष देतात.
40 आणि तुम्हांला जीवन मिळावे म्हणून तुम्ही माझ्याकडे येणार नाही.
41 मला माणसांकडून मान मिळत नाही.
42 पण मी तुम्हांला ओळखतो की, तुमच्यामध्ये देवाची प्रीती नाही.
43 मी माझ्या पित्याच्या नावाने आलो आहे, आणि तुम्ही माझा स्वीकार करत नाही, जर दुसरा त्याच्या नावाने आला तर तुम्ही त्याचा स्वीकार कराल.
44 तुम्ही विश्वास कसा ठेवू शकता, जे एकमेकांचा सन्मान करतात आणि जो सन्मान फक्त देवाकडून मिळतो तो शोधत नाही?
45 मी पित्यासमोर तुम्हांला दोष देईन असे समजू नका, तुमच्यावर आरोप करणारा एक आहे, मोशे, ज्यावर तुमचा विश्वास आहे.
46 कारण जर तुम्ही मोशेवर विश्वास ठेवला असता तर तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवला असता, कारण त्याने माझ्याबद्दल लिहिले आहे.
47 पण जर तुम्ही त्याच्या लिखाणांवर विश्वास ठेवत नाही, तर माझ्या शब्दांवर विश्वास कसा ठेवणार?

प्रकरण 6

1 या गोष्टींनंतर येशू गालील समुद्राच्या पलीकडे गेला, म्हणजे तिबेरियाचा समुद्र.
2 आणि मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला, कारण त्याने रोगग्रस्तांवर केलेले चमत्कार त्यांनी पाहिले.
3 आणि येशू डोंगरावर चढला आणि तेथे तो आपल्या शिष्यांसह बसला.
4 आणि यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला होता.

5 मग येशूने डोळे वर करून पाहिले आणि एक मोठा लोकसमुदाय आपल्याकडे येताना दिसला, तेव्हा तो फिलिप्पाला म्हणाला, " आम्ही भाकर कोठून विकत घेऊ, जेणेकरुन ते खातील?

6 आणि तो त्याला सिद्ध करण्यासाठी असे म्हणाला, कारण तो काय करणार हे त्याला स्वतला माहीत होते.

7 फिलिप्पाने त्याला उत्तर दिले, प्रत्येकाने थोडेसे घ्यावे म्हणून दोनशे नाण्यांची भाकर त्यांना पुरेशी नाही.

8 त्याच्या शिष्यांपैकी एक शिमोन पेत्राचा भाऊ अंद्रिया त्याला म्हणाला,

9 येथे एक मुलगा आहे, त्याच्याकडे जवाच्या पाच भाकरी आणि दोन लहान मासे आहेत.

10 येशू म्हणाला, " माणसांना बसवा. आता त्या ठिकाणी खूप गवत होते. तेव्हा ती माणसे बसली, त्यांची संख्या सुमारे पाच हजार होती.

11 आणि येशूने भाकरी घेतल्या; आणि उपकार मानून त्याने शिष्यांना वाटून दिले आणि शिष्य जे खाली बसले होते त्यांना वाटले. आणि त्याचप्रमाणे माशांनाही ते पाहिजे तितके.

12 जेव्हा ते भरले, तेव्हा तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " जे तुकडे शिल्लक आहेत ते गोळा करा, म्हणजे काहीही गमावू नये.

13 म्हणून त्यांनी त्या गोळा केल्या आणि बार्लीच्या पाच भाकरींच्या तुकड्यांनी बारा टोपल्या भरल्या, ज्यांनी खाल्लेल्यांसाठी वरवर उरले होते.

14 तेव्हा त्या लोकांनी येशूने केलेला चमत्कार पाहिला तेव्हा ते म्हणाले, "हा संदेष्टा या जगात येणार आहे हे सत्य आहे.

15 म्हणून जेव्हा येशूला समजले की ते येऊन त्याला बळजबरीने घेऊन जातील आणि त्याला राजा बनवतील, तेव्हा तो पुन्हा एकटाच डोंगरावर निघून गेला.

16 संध्याकाळ झाल्यावर त्याचे शिष्य समुद्राकडे गेले.

17 आणि जहाजात बसून कफर्णहूमकडे समुद्राच्या पलीकडे गेला. आणि आता अंधार झाला होता, आणि येशू त्यांच्याकडे आला नव्हता.

18 आणि मोठ्या वाऱ्यामुळे समुद्र उठला.

19 तेव्हा त्यांनी सुमारे पंचवीस किंवा तीस फर्लांग पंक्ती केली, तेव्हा त्यांनी येशूला समुद्रावरून चालताना आणि जहाजाजवळ येताना पाहिले आणि ते घाबरले.

20 पण तो त्यांना म्हणाला, तो मी आहे. घाबरू नका.

21 मग त्यांनी स्वेच्छेने त्याचे जहाजात स्वागत केले आणि ते ज्या ठिकाणी गेले होते तेथे लगेच जहाज पोहोचले.

22 दुसऱ्या दिवशी, जेव्हा समुद्राच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या लोकांनी पाहिले की, जेथे त्याचे शिष्य होते त्या नावेशिवाय तेथे दुसरी कोणतीच नावे नाही आणि येशू आपल्या शिष्यांसह नावेत गेला नाही. शिष्य एकटेच निघून गेले.

23 (तथापि, प्रभूचे आभार मानल्यानंतर त्यांनी भाकरी खाल्लेल्या ठिकाणाजवळ तिबेरियाहून इतर होड्या आल्या:)

24 तेव्हा लोकांनी पाहिले की तेथे येशू नाही आणि त्याचे शिष्यही नाहीत, तेव्हा तेही जहाज घेऊन येशूला शोधत कफर्णहूमला आले.

25 जेव्हा त्यांना तो समुद्राच्या पलीकडे सापडला तेव्हा ते त्याला म्हणाले, "रब्बी, तू इथे कधी आलास?

26 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुम्ही मला शोधत आहात, तुम्ही चमत्कार पाहिले म्हणून नाही, तर तुम्ही भाकरी खाल्ले आणि तृप्त झाला म्हणून.

27 जे मांस नाश पावते त्या अन्नासाठी परिश्रम करू नका, तर त्या अन्नासाठी जे सार्वकालिक जीवन टिकून राहते, जे मनुष्याचा पुत्र तुम्हांला देईल; त्याच्यावर देव पित्याने शिक्का मारला आहे.

28 मग ते त्याला म्हणाले, देवाची कामे करण्यासाठी आपण काय करावे?

29 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " देवाचे हे काम आहे की, ज्याला त्याने पाठवले आहे त्याच्यावर तुम्ही विश्वास ठेवावा.

30 तेव्हा ते त्याला म्हणाले, "आम्ही पाहावे आणि तुझ्यावर विश्वास ठेवावा म्हणून तू कोणता चिन्ह दाखवतोस? तू काय काम करतोस?

31 आमच्या पूर्वजांनी वाळवंटात मान्ना खाल्ला. पवित्र शास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे, त्याने त्यांना स्वर्गातून भाकर खायला दिली.

32 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, मोशेने तुम्हाला स्वर्गातून ती भाकर दिली नाही. पण माझा पिता तुम्हांला स्वर्गातून खरी भाकर देतो.

33 कारण देवाची भाकर ती आहे जी स्वर्गातून खाली येते आणि जगाला जीवन देते.

34 मग ते त्याला म्हणाले, "प्रभु, आम्हाला ही भाकर सदैव दे.

35 येशू त्यांना म्हणाला, " मी जीवनाची भाकर आहे. जो माझ्याकडे येतो त्याला कधीही भूक लागणार नाही. आणि जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याला कधीही तहान लागणार नाही.

36 पण मी तुम्हांला म्हणालो की, तुम्हीही मला पाहिले आहे आणि विश्वास ठेवत नाही.

37 पिता मला जे देतो ते सर्व माझ्याकडे येतील. आणि जो माझ्याकडे येईल त्याला मी कधीही घालवणार नाही.

38 कारण मी स्वर्गातून खाली आलो आहे, माझी स्वतची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी नाही तर ज्याने मला पाठवले त्याची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी मी आलो आहे.

39 आणि ही पित्याची इच्छा आहे ज्याने मला पाठवले आहे, त्याने मला जे काही दिले आहे त्यापैकी मी काहीही गमावू नये, परंतु शेवटच्या दिवशी ते पुन्हा उठवावे.

40 आणि ज्याने मला पाठवले त्याची ही इच्छा आहे की, जो कोणी पुत्राला पाहतो आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला सार्वकालिक जीवन मिळावे आणि मी त्याला शेवटच्या दिवशी उठवीन.

41 तेव्हा यहूदी त्याच्यावर कुरकुर करू लागले, कारण तो म्हणाला, स्वर्गातून खाली आलेली भाकर मी आहे.

42 ते म्हणाले, "हा योसेफाचा मुलगा येशू नाही काय, ज्याच्या आईवडिलांना आपण ओळखतो? मग तो म्हणतो, मी स्वर्गातून खाली आलो हे कसे?

43 तेव्हा येशूने त्यांना उत्तर दिले, " आपसात कुरकुर करू नका.

44 ज्या पित्याने मला पाठवले आहे त्याने त्याला ओढल्याशिवाय कोणीही माझ्याकडे येऊ शकत नाही आणि मी त्याला शेवटच्या दिवशी उठवीन.

45 संदेष्ट्यांमध्ये असे लिहिले आहे, आणि ते सर्व देवाकडून शिकविले जातील. म्हणून प्रत्येक मनुष्य ज्याने पित्याचे ऐकले आहे आणि शिकले आहे, तो माझ्याकडे येतो.

46 कोणीही पित्याला पाहिले असे नाही, परंतु जो देवाचा आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे.

47 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याला सार्वकालिक जीवन आहे.

48 मी जीवनाची भाकर आहे.

49 तुमच्या पूर्वजांनी वाळवंटात मान्ना खाल्ले आणि ते मेले.

50 ही भाकर आहे जी स्वर्गातून खाली येते, जेणेकरून मनुष्याने ती खावी आणि मरणार नाही.

51 मी जिवंत भाकर आहे जी स्वर्गातून खाली आली आहे; जर कोणी ही भाकर खाईल तर तो सदैव जगेल; आणि जी भाकर मी देईन ती माझे देह आहे, जी मी जगाच्या जीवनासाठी देईन.
52 म्हणून यहूदी आपापसात भांडू लागले, "हा मनुष्य त्याचे मांस आम्हांला कसे खायला देऊ शकतो?
53 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, जर तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राचे मांस खाल्ले नाही आणि त्याचे रक्त प्यायले नाही, तर तुमच्यामध्ये जीवन नाही.
54 जो माझे मांस खातो आणि माझे रक्त पितो, त्याला अनंतकाळचे जीवन आहे. आणि शेवटच्या दिवशी मी त्याला उठवीन.
55 कारण माझे शरीर खरेच मांस आहे आणि माझे रक्त खरोखरच पेय आहे.
56 जो माझे मांस खातो आणि माझे रक्त पितो तो माझ्यामध्ये राहतो आणि मी त्याच्यामध्ये असतो.
57 जसे जिवंत पित्याने मला पाठवले आहे आणि मी पित्याद्वारे जगतो, तसाच जो मला खातो तो माझ्याद्वारे जगेल.
58 ही ती भाकर आहे जी स्वर्गातून खाली आली आहे. तुमच्या पूर्वजांनी मान्ना खाल्ल्याप्रमाणे नाही आणि ते मेले आहेत. ही भाकर जो खाईल तो सदासर्वकाळ जगेल.
59 कफर्णहूम येथे शिकवत असताना त्याने सभास्थानात या गोष्टी सांगितल्या.
60 तेव्हा त्याच्या शिष्यांपैकी पुष्कळांनी हे ऐकले, ते म्हणाले, "हे म्हणणे कठीण आहे. कोण ते ऐकू शकते?
61 त्याचे शिष्य त्यावर कुरकुर करीत आहेत हे येशूला कळले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, " हे तुम्हांला त्रास देत आहे का?
62 मनुष्याच्या पुत्राला तो आधी होता तिथे वर जाताना तुम्ही पाहाल तर काय?
63 तो आत्माच जिवंत होतो. देहाचा काहीही फायदा होत नाही: मी जे शब्द तुम्हांला सांगतो ते आत्मा आहेत आणि ते जीवन आहेत.
64 परंतु तुमच्यापैकी काही असे आहेत जे विश्वास ठेवत नाहीत. कारण विश्वास न ठेवणारे कोण आहेत आणि त्याचा विश्वासघात कोणी करायचा हे येशूला सुरुवातीपासूनच माहीत होते.
65 आणि तो म्हणाला, " म्हणून मी तुम्हांला सांगितले की, माझ्या पित्याने त्याला दिलेले नाही तर कोणीही माझ्याकडे येऊ शकत नाही.
66 तेव्हापासून त्याचे पुष्कळ शिष्य माघारी गेले आणि त्याच्याबरोबर पुढे चालले नाहीत.
67 मग येशू बारा शिष्यांना म्हणाला, " तुम्हीही निघून जाल काय?
68 तेव्हा शिमोन पेत्राने त्याला उत्तर दिले, प्रभु, आम्ही कोणाकडे जाऊ? तुझ्याजवळ सार्वकालिक जीवनाचे शब्द आहेत.
69 आणि आम्ही विश्वास ठेवतो आणि खात्री आहे की तू तो ख्रिस्त, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस.
70 येशूने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हा बारा जणांना निवडले आहे आणि तुमच्यापैकी एक सैतान आहे?
71 तो शिमोनचा मुलगा यहूदा इस्कर्योत याच्याविषयी बोलला, कारण बारा शिष्यांपैकी एक असल्यामुळे तोच त्याला धरून देणार होता.

प्रकरण 7

1 या गोष्टींनंतर येशू गालीलात फिरत होता, कारण यहूदी लोक त्याला मारण्याचा प्रयत्न करत होते म्हणून तो यहूदी भागात फिरणार नव्हता.
2 यहूद्यांचा निवासमंडपाचा सण जवळ आला होता.
3 म्हणून त्याचे भाऊ त्याला म्हणाले, "तेथून निघून यहूदीयात जा, म्हणजे तुझी कृत्ये तुझे शिष्यही पाहू शकतील.
4 कारण असा कोणीही नाही जो गुप्तपणे काही करत नाही आणि तो स्वतःउघडपणे ओळखला जाण्याचा प्रयत्न करतो. जर तुम्ही या गोष्टी करत असाल तर स्वतला जगाला दाखवा.
5 कारण त्याच्या भावांनीही त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही.
6 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, माझी वेळ अजून आलेली नाही, पण तुमची वेळ नेहमी तयार आहे.
7 जग तुमचा द्वेष करू शकत नाही; पण तो माझा द्वेष करतो, कारण मी त्याची साक्ष देतो की, तिची कामे वाईट आहेत.
8 तुम्ही या सणासाठी जा. मी अजून या सणासाठी जात नाही. कारण माझी वेळ अजून आलेली नाही.
9 हे शब्द त्यांना सांगितल्यावर तो गालीलातच राहिला.
10 पण जेव्हा त्याचे भाऊ वर गेले, तेव्हा तो देखील सणासाठी गेला, उघडपणे नाही, तर गुप्तपणे होता.
11 तेव्हा यहूदी सणाच्या वेळी त्याला शोधू लागले आणि म्हणाले, तो कुठे आहे?
12 आणि लोकांमध्ये त्याच्याबद्दल बरीच कुरकुर झाली. कारण काही म्हणाले, तो चांगला माणूस आहे, तर काही म्हणाले, नाही. पण तो लोकांना फसवतो.
13 पण यहुद्यांच्या भीतीने कोणीही त्याच्याविषयी उघडपणे बोलले नाही.
14 आता सणाच्या मध्यभागी येशू मंदिरात गेला आणि शिकवू लागला.
15 तेव्हा यहूदी आश्चर्यचकित झाले आणि म्हणाले, "हा माणूस कधीच शिकला नसतानाही पत्र कसे ओळखतो?
16 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " माझी शिकवण माझी नाही, तर ज्याने मला पाठवले त्याचा आहे.
17 जर कोणी त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागेल, तर त्याला शिकवण समजेल, मग ती देवाची आहे की मी स्वतबद्दल बोलत आहे.
18 जो स्वत:बद्दल बोलतो तो स्वत:चा गौरव शोधतो, परंतु ज्याने त्याला पाठवले त्याचा गौरव जो शोधतो तोच खरा आहे आणि त्याच्यामध्ये कोणताही अनीति नाही.
19 मोशेने तुम्हांला नियमशास्त्र दिले नाही काय? पण तुमच्यापैकी कोणीही नियम पाळत नाही? तू मला मारायला का जात आहेस?
20 लोकांनी उत्तर दिले, "तुला भूत आहे, तुला कोण मारायला निघाले आहे?
21 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, मी एक काम केले आहे आणि तुम्ही सर्व आश्चर्यचकित आहात.
22 म्हणून मोशेने तुम्हांला सुंता केली. (ते मोशेचे नाही, तर वडिलांचे आहे;) आणि शब्बाथ दिवशी तुम्ही एखाद्या पुरुषाची सुंता करता.
23 जर शब्बाथ दिवशी एखाद्या माणसाची सुंता झाली तर मोशेचे नियम मोडू नयेत; शब्बाथ दिवशी मी माणसाला बरे केले म्हणून तुम्ही माझ्यावर रागावता का?
24 देखाव्यानुसार न्याय करू नका, तर योग्य न्याय करा.

25 तेव्हा यरुशलेममधील काही जण म्हणाले, "हा तोच नाही काय, ज्याला ते जिवे मारण्याचा प्रयत्न करीत आहेत?
26 पण, पाहा, तो धैर्याने बोलतो आणि ते त्याला काहीच बोलत नाहीत. हाच ख्रिस्त आहे हे राज्यकर्त्यांना माहीत आहे का?
27 हा मनुष्य कोठून आला हे आपल्याला माहीत आहे; परंतु जेव्हा ख्रिस्त येतो तेव्हा तो कोठून आला हे कोणालाही माहीत नसते.
28 मग येशू मंदिरात शिकवत असताना ओरडून म्हणाला, तुम्ही दोघे मला ओळखता आणि मी कोठून आहे हे तुम्हांला माहीत आहे. आणि मी स्वतहून आलो नाही, तर ज्याने मला पाठवले तो खरा आहे, ज्याला तुम्ही ओळखत नाही.
29 पण मी त्याला ओळखतो, कारण मी त्याच्यापासून आहे आणि त्याने मला पाठवले आहे.
30 मग त्यांनी त्याला पकडण्याचा प्रयत्न केला, पण कोणीही त्याला हात लावला नाही, कारण त्याची वेळ अजून आली नव्हती.
31 लोकांपैकी पुष्कळ लोकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला आणि म्हणाले, "ख्रिस्त येईल तेव्हा या माणसाने जे चमत्कार केले त्यापेक्षा तो अधिक चमत्कार करील काय?
32 लोक त्याच्याविषयी अशी कुरकुर करीत आहेत हे परुश्यांनी ऐकले. आणि परुशी आणि मुख्य याजकांनी त्याला पकडण्यासाठी अधिकारी पाठवले.
33 मग येशू त्यांना म्हणाला, " मी अजून थोडा वेळ तुमच्याबरोबर आहे आणि मग ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे मी जातो.
34 तुम्ही माझा शोध कराल, पण मला सापडणार नाही; आणि मी जेथे आहे तेथे तुम्ही येऊ शकणार नाही.
35 तेव्हा यहूदी आपापसात म्हणाले, "तो कोठे जाईल की आपण त्याला सापडणार नाही? तो परराष्ट्रीयांमध्ये विखुरलेल्या लोकांकडे जाऊन परराष्ट्रीयांना शिकवेल का?
36 तो म्हणाला, 'तुम्ही माझा शोध कराल, पण मला सापडणार नाही, आणि मी जेथे आहे तेथे तुम्ही येऊ शकणार नाही' असे म्हणण्याचे काय आहे?
37 शेवटच्या दिवशी, सणाच्या त्या महान दिवशी, येशू उभा राहिला आणि ओरडून म्हणाला, " जर कोणाला तहान लागली असेल तर त्याने माझ्याकडे यावे आणि प्यावे.
38 जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, पवित्र शास्त्रात म्हटल्याप्रमाणे, त्याच्या पोटातून जिवंत पाण्याच्या नद्या वाहतील.
39 (परंतु हे तो आत्म्याविषयी बोलला, जो त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्यांना प्राप्त झाला पाहिजे; कारण पवित्र आत्मा अद्याप दिलेला नव्हता; कारण येशूचे गौरव झाले नव्हते.)
40 हे ऐकून पुष्कळ लोक म्हणाले, "खरोखर हा संदेष्टा आहे.
41 इतर म्हणाले, हा ख्रिस्त आहे. पण काही जण म्हणाले, "ख्रिस्त गालीलातून बाहेर येईल का?
42 पवित्र शास्त्रात असे म्हटलेले नाही का की, 'ख्रिस्त दावीदच्या वंशजातून आणि बेथलेहेमच्या गावातून येईल, जेथे दावीद होता?
43 त्यामुळे त्याच्यामुळे लोकांमध्ये फूट पडली.
44 आणि त्यांच्यापैकी काहींनी त्याला पकडले होते. पण कोणीही त्याच्यावर हात ठेवला नाही.
45 मग अधिकारी मुख्य याजक व परुशी यांच्याकडे आले. ते त्यांना म्हणाले, "तुम्ही त्याला का आणले नाही?
46 अधिकाऱ्यांनी उत्तर दिले, या माणसासारखे कधीच बोलले नाही.
47 मग परुशी त्यांना म्हणाले, "तुमचीही फसवणूक झाली आहे काय?
48 राज्यकर्त्यांपैकी कोणी किंवा परुश्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला आहे का?
49 पण हे लोक ज्यांना नियमशास्त्र माहीत नाही ते शापित आहेत.
50 निकदेम त्यांना म्हणाला, (जो रात्री येशूकडे आला तो त्यांच्यापैकी एक होता.)
51 आपले नियमशास्त्र कोणाचे ऐकण्याआधी आणि तो काय करतो हे समजण्यापूर्वीच त्याचा न्याय करतो का?
52 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, "तूही गालीलाचा आहेस का? शोधा आणि पहा, कारण गालीलातून कोणीही संदेष्टा येत नाही.
53 आणि प्रत्येकजण आपापल्या घरी गेला.

धडा 8

1 येशू जैतुनाच्या डोंगरावर गेला.
2 पहाटे तो पुन्हा मंदिरात आला आणि सर्व लोक त्याच्याकडे आले. आणि तो खाली बसला आणि त्यांना शिकवू लागला.
3 आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि परुशी एका स्त्रीला त्याच्याकडे आणले ज्याला व्यभिचारात पकडले गेले. आणि जेव्हा त्यांनी तिला मध्यभागी ठेवले,
4 ते त्याला म्हणाले, गुरुजी, ही स्त्री व्यभिचारात, कृत्य करताना पकडली गेली होती.
5 आता मोशेने नियमशास्त्रात आम्हांला अशी आज्ञा दिली आहे की अशांना दगडमार करावा, पण तुम्ही काय म्हणता?
6 ते त्याला मोहात टाकण्यासाठी असे म्हणाले. पण येशू खाली वाकला आणि आपल्या बोटाने जमिनीवर लिहिला, जणू काही त्याने ते ऐकले नाही.
7 तेव्हा ते त्याला विचारत राहिले, तेव्हा तो स्वत: वर उचलला आणि त्यांना म्हणाला, " तुमच्यामध्ये जो पाप नाही त्याने आधी तिच्यावर दगड मारावा.
8 आणि त्याने पुन्हा खाली वाकून जमिनीवर लिहिले.
9 आणि ज्यांनी हे ऐकले, त्यांच्या स्वत:च्या विवेकबुद्धीनुसार ते एक एक करून बाहेर गेले, जेष्ठापासून ते अगदी शेवटच्यापर्यंत गेले; आणि येशू एकटाच राहिला आणि ती स्त्री मध्ये उभी होती.
10 जेव्हा येशूने स्वत: वर उचलले आणि त्या स्त्रीशिवाय दुसरे कोणी पाहिले नाही, तेव्हा तो तिला म्हणाला, " बाई, ते तुझे आरोप करणारे कुठे आहेत? तुला कोणी दोषी ठरवले नाही?
11 ती म्हणाली, प्रभु, नाही. येशू तिला म्हणाला, " मीही तुला दोषी ठरवत नाही, जा आणि यापुढे पाप करू नकोस.
12 मग येशू पुन्हा त्यांच्याशी बोलला, तो म्हणाला, मी जगाचा प्रकाश आहे, जो माझ्यामागे येतो तो अंधारात चालणार नाही, तर त्याला जीवनाचा प्रकाश मिळेल.
13 म्हणून परुशी त्याला म्हणाले, "तू स्वत:ची नोंद ठेवतोस. तुझी नोंद खरी नाही.
14 येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, " मी स्वत:ची नोंद घेतो, तरी माझी नोंद खरी आहे. कारण मी कोठून आलो आणि कुठे जातो हे मला माहीत आहे. पण मी कोठून आलो आणि कुठे जातो हे तुम्ही सांगू शकत नाही.
15 तुम्ही देहाचा न्याय करता. मी कोणाचाही न्याय करत नाही.
16 आणि तरीही मी न्याय केला तर माझा न्याय खरा आहे: कारण मी एकटा नाही, तर मी आणि पित्याने मला पाठवले आहे.
17 तुमच्या नियमशास्त्रात असेही लिहिले आहे की, दोन माणसांची साक्ष खरी आहे.

18 मी स्वतबद्दल साक्ष देणारा एक आहे आणि ज्या पित्याने मला पाठवले तो माझ्याविषयी साक्ष देतो.
19 मग ते त्याला म्हणाले, तुझा पिता कोठे आहे? येशूने उत्तर दिले, तुम्ही मला किंवा माझ्या पित्याला ओळखत नाही. जर तुम्ही मला ओळखले असते तर तुम्ही माझ्या पित्यालाही ओळखले असते.
20 येशू मंदिरात शिकवत असताना हे शब्द खजिन्यात बोलले आणि कोणीही त्याच्यावर हात ठेवला नाही. कारण त्याची वेळ अजून आली नव्हती.
21 मग येशू पुन्हा त्यांना म्हणाला, " मी माझ्या मार्गाने जातो, आणि तुम्ही माझा शोध कराल आणि तुमच्या पापात मराल. मी जेथे जातो तेथे तुम्ही येऊ शकणार नाही.
22 तेव्हा यहूदी म्हणाले, तो स्वत:ला मारून टाकेल काय? कारण तो म्हणतो, मी जिथे जातो तिथे तुम्ही येऊ शकत नाही.
23 तो त्यांना म्हणाला, " तुम्ही खालचे आहात. मी वरून आहे. तुम्ही या जगाचे आहात. मी या जगाचा नाही.
24 म्हणून मी तुम्हांला सांगितले की तुम्ही तुमच्या पापात मराल; कारण जर तुम्ही विश्वास ठेवला नाही की मी तो आहे, तर तुम्ही तुमच्या पापात मराल.
25 मग ते त्याला म्हणाले, तू कोण आहेस? येशू त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला सुरुवातीपासून सांगतो तेच.
26 मला तुमच्याबद्दल सांगायच्या आणि न्याय देण्याच्या पुष्कळ गोष्टी आहेत, पण ज्याने मला पाठवले तो खरा आहे. आणि मी त्याच्याबद्दल ऐकलेल्या गोष्टी मी जगाला सांगतो.
27 तो त्यांच्याशी पित्याविषयी बोलत आहे हे त्यांना समजले नाही.
28 मग येशू त्यांना म्हणाला, " जेव्हा तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला उंच कराल, तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी तो आहे आणि मी स्वतहून काहीही करत नाही. पण माझ्या पित्याने मला शिकवल्याप्रमाणे मी या गोष्टी बोलतो.
29 आणि ज्याने मला पाठवले तो माझ्याबरोबर आहे. पित्याने मला एकटे सोडले नाही. कारण मी नेहमी त्याला आवडेल अशा गोष्टी करतो.
30 तो हे शब्द बोलत असताना अनेकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.
31 मग ज्या यहुद्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला त्यांना येशू म्हणाला, " जर तुम्ही माझ्या वचनावर राहिलात तर तुम्ही खरेच माझे शिष्य आहात.
32 आणि तुम्हाला सत्य कळेल आणि सत्य तुम्हाला मुक्त करेल.
33 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, "आम्ही अब्राहामाचे वंशज आहोत आणि कधीही कोणाच्याही गुलामगिरीत नव्हतो. तू मुक्त होईल असे कसे म्हणता?
34 येशूने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो कोणी पाप करतो तो पापाचा गुलाम आहे.
35 आणि सेवक घरात सदैव राहत नाही, तर पुत्र सदैव राहतो.
36 म्हणून जर पुत्र तुम्हांला मुक्त करेल, तर तुम्ही खरेच मुक्त व्हाल.
37 तुम्ही अब्राहामाचे वंशज आहात हे मला माहीत आहे. पण तुम्ही मला मारण्याचा प्रयत्न करीत आहात कारण माझ्या वचनाला तुमच्यामध्ये स्थान नाही.
38 मी माझ्या पित्याजवळ जे पाहिले तेच मी बोलतो आणि जे तुम्ही तुमच्या वडिलांकडे पाहिले ते तुम्ही करता.
39 त्यांनी उत्तर दिले, अब्राहाम आमचा पिता आहे. येशू त्यांना म्हणाला, जर तुम्ही अब्राहामाची मुले असता तर अब्राहामाची कामे तुम्ही केली असती.
40 पण आता तुम्ही मला जिवे मारण्याचा प्रयत्न करीत आहात, ज्याने तुम्हाला सत्य सांगितले आहे, जे मी देवाविषयी ऐकले आहे, हे अब्राहामाने केले नाही.
41 तुम्ही तुमच्या वडिलांची कृत्ये करता. ते त्याला म्हणाले, "आम्ही जारकर्मातून जन्मलो नाही. आपला एकच पिता आहे, अगदी देवही.
42 येशू त्यांना म्हणाला, " जर देव तुमचा पिता असता तर तुम्ही माझ्यावर प्रीति केली असती. कारण मी देवाकडून आलो आणि आलो. मी स्वतहून आलो नाही, पण त्याने मला पाठवले.
43 माझे बोलणे तुम्हाला का समजत नाही? कारण तुम्ही माझे वचन ऐकू शकत नाही.
44 तुम्ही तुमच्या बाप सैतानाचे आहात आणि तुमच्या वडिलांच्या इच्छा तुम्ही पूर्ण कराल. तो सुरुवातीपासूनच खुनी होता, आणि तो सत्यात राहिला नाही, कारण त्याच्यामध्ये सत्य नाही. जेव्हा तो खोटे बोलतो, तेव्हा तो स्वत: बद्दल बोलतो, कारण तो लबाड आहे आणि त्याचा पिता आहे.
45 आणि मी तुम्हांला खरे सांगतो म्हणून तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवत नाही.
46 तुमच्यापैकी कोण मला पापाची खात्री देतो? आणि जर मी खरे बोललो तर तुम्ही माझ्यावर विश्वास का ठेवत नाही?
47 जो देवाचा आहे तो देवाचे शब्द ऐकतो; म्हणून तुम्ही ते ऐकत नाही, कारण तुम्ही देवाचे नाही.
48 तेव्हा यहूद्यांनी उत्तर दिले.
49 येशूने उत्तर दिले, मला भूत नाही. पण मी माझ्या पित्याचा आदर करतो आणि तुम्ही माझा अपमान करता.
50 आणि मी स्वत:चे गौरव शोधत नाही, एक आहे जो शोधतो आणि न्याय करतो.
51 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जर कोणी माझे म्हणणे पाळले तर तो कधीही मरण पाहणार नाही.
52 तेव्हा यहूदी त्याला म्हणाले, "तुला भूत आहे हे आता आम्हाला कळले. अब्राहाम मरण पावला आणि संदेष्टे; आणि तुम्ही म्हणता, जर कोणी माझे म्हणणे पाळले तर त्याला कधीही मरणाची चव चाखणार नाही.
53 आमचा पिता अब्राहाम जो मेला आहे त्यापेक्षा तू मोठा आहेस का? आणि संदेष्टे मेले आहेत: तू कोणाला बनवतोस?
54 येशूने उत्तर दिले, जर मी स्वत:चा सन्मान केला तर माझा सन्मान काही नाही. माझा पिता माझा सन्मान करतो. ज्याच्याबद्दल तुम्ही म्हणता की तो तुमचा देव आहे.
55 तरीही तुम्ही त्याला ओळखले नाही. पण मी त्याला ओळखतो. आणि जर मी म्हणालो की, मी त्याला ओळखत नाही, तर मी तुमच्यासारखा लबाड होईन; पण मी त्याला ओळखतो आणि त्याचे म्हणणे पाळतो.
56 तुमचा पिता अब्राहाम माझा दिवस पाहून आनंदित झाला; आणि त्याने ते पाहिले आणि आनंद झाला.
57 तेव्हा यहूदी त्याला म्हणाले, तू अजून पन्नास वर्षांचा झाला नाहीस आणि तू अब्राहामाला पाहिलेस का?
58 येशू त्यांना म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, अब्राहामच्या आधी मी आहे.
59 मग त्यांनी त्याच्यावर फेकण्यासाठी दगड उचलले, पण येशू लपून बसला आणि मंदिरातून बाहेर निघून त्यांच्यामधून जात होता.

प्रकरण 9

1 आणि येशू तेथून जात असताना त्याला एक मनुष्य दिसला जो जन्मापासून आंधळा होता.
2 त्याच्या शिष्यांनी त्याला विचारले, "गुरुजी, या माणसाने किंवा त्याच्या आईवडिलांनी कोणाचे पाप केले की तो आंधळा जन्माला आला?
3 येशूने उत्तर दिले, या माणसाने पाप केले नाही किंवा त्याच्या आईवडिलांनीही पाप केले नाही, तर देवाची कृत्ये त्याच्यामध्ये प्रकट व्हावीत.
4 ज्याने मला पाठवले त्याची कामे मी दिवसा असतानाच केली पाहिजेत. रात्र येते, जेव्हा कोणीही काम करू शकत नाही.
5 जोपर्यंत मी जगात आहे तोपर्यंत मी जगाचा प्रकाश आहे.
6 असे बोलून त्याने जमिनीवर थुंकले आणि त्या थुंकीची माती केली आणि त्याने त्या आंधळ्याच्या डोळ्यांना माती लावली.
7 आणि त्याला म्हणाला, " जा, शिलोआमच्या तलावात आंघोळ कर, (ज्याचा अर्थ पाठवलेला आहे.) म्हणून तो गेला, आंघोळ करून पाहत आला.
8 तेव्हा शेजारी आणि ज्यांनी त्याला आधी पाहिले होते की तो आंधळा होता, ते म्हणाले, "हा तोच नाही काय जो बसून भीक मागत होता?
9 काही म्हणाले, हा तो आहे, तर काही म्हणाले, तो त्याच्यासारखा आहे, पण तो म्हणाला, मी तो आहे.
10 म्हणून ते त्याला म्हणाले, तुझे डोळे कसे उघडले?
11 त्याने उत्तर दिले आणि म्हणाला, "येशू नावाच्या माणसाने माती बनवली आणि माझ्या डोळ्यांवर अभिषेक केला, आणि मला म्हणाला, "शिलोआमच्या तलावावर जाऊन आंघोळ कर." आणि मी जाऊन आंघोळ केली आणि मला दृष्टी मिळाली.
12 मग ते त्याला म्हणाले, तो कुठे आहे? तो म्हणाला, मला माहीत नाही.
13 जो पूर्वी आंधळा होता त्याला त्यांनी परुशांकडे आणले.
14 आणि तो शब्बाथ दिवस होता जेव्हा येशूने माती केली आणि त्याचे डोळे उघडले.
15 मग पुन्हा परुश्यांनीही त्याला विचारले की त्याला दृष्टी कशी आली? तो त्यांना म्हणाला, "त्याने माझ्या डोळ्यांवर चिकणमाती घातली, आणि मी धुऊन पाहतो.
16 म्हणून काही परुशी म्हणाले, हा मनुष्य देवाचा नाही, कारण तो शब्बाथ दिवस पाळत नाही. इतर म्हणाले, पापी मनुष्य असे चमत्कार कसे करू शकतो? आणि त्यांच्यात फूट पडली.
17 ते त्या आंधळ्याला पुन्हा म्हणाले, "त्याने तुझे डोळे उघडले याविषयी तू काय म्हणतोस? तो म्हणाला, तो संदेष्टा आहे.
18 परंतु यहूदी लोकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही की तो आंधळा होता आणि त्याला दृष्टी मिळाली, जोपर्यंत त्याने दृष्टी प्राप्त केलेल्या त्याच्या आईवडिलांना बोलावले नाही.
19 त्यांनी त्यांना विचारले, "हा तुमचा मुलगा आहे का, ज्याला तुम्ही म्हणता तो आंधळा जन्मला होता? मग आता त्याला कसे दिसेल?
20त्याच्या आईवडिलांनी त्यांना उत्तर दिले आणि म्हणाले, हा आमचा मुलगा आहे हे आम्हाला माहीत आहे आणि तो आंधळा जन्माला आला होता.
21 पण आता तो कशाने पाहतो, हे आम्हाला माहीत नाही. किंवा त्याचे डोळे कोणी उघडले हे आम्हांला माहीत नाही. तो वयाचा आहे. त्याला विचारा: तो स्वत: साठी बोलेल.
22 हे शब्द त्याच्या आईवडिलांना बोलले कारण ते यहूद्यांना घाबरत होते; कारण यहूद्यांनी आधीच एकमत केले होते की, जर कोणी आपण ख्रिस्त असल्याचे कबूल केले तर त्याला सभास्थानातून बाहेर काढावे.
23 म्हणून त्याचे आईवडील म्हणाले, "तो वयाचा आहे. त्याला विचारा.
24 मग त्यांनी त्या आंधळ्या माणसाला पुन्हा बोलावले आणि त्याला म्हणाले, देवाची स्तुती करा: हा मनुष्य पापी आहे हे आम्हाला माहीत आहे.
25 त्याने उत्तर दिले, तो पापी आहे की नाही, हे मला माहीत नाही: मला एक गोष्ट माहीत आहे की, मी आंधळा होतो तेव्हा आता मला दिसत आहे.
26 मग ते त्याला पुन्हा म्हणाले, "त्याने तुला काय केले? त्याने तुझे डोळे कसे उघडले?
27 त्याने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हांला आधीच सांगितले आहे, पण तुम्ही ऐकले नाही. तुम्ही ते पुन्हा का ऐकाल? तुम्हीही त्याचे शिष्य व्हाल का?
28 तेव्हा त्यांनी त्याची निंदा केली आणि म्हटले, तू त्याचा शिष्य आहेस. पण आम्ही मोशेचे शिष्य आहोत.
29 देव मोशेशी बोलला हे आम्हांला माहीत आहे, तो कोठून आला हे आम्हाला माहीत नाही.
30 त्या मनुष्याने त्यांना उत्तर दिले, "येथे आश्चर्यकारक गोष्ट का आहे, की तो कोठून आला हे तुम्हांला माहीत नाही, तरीही त्याने माझे डोळे उघडले.
31 आता आम्हांला माहीत आहे की देव पापी लोकांचे ऐकत नाही, परंतु जर कोणी देवाचा उपासक असेल आणि त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागतो तर तो त्याचे ऐकतो.
32 जगाच्या सुरुवातीपासून असे ऐकण्यात आले नाही की जन्मलेल्या आंधळ्याचे डोळे कोणी उघडले.
33 जर हा मनुष्य देवाचा नसता तर तो काहीही करू शकला नसता.
34 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, "तू पूर्णपणे पापात जन्मला होतास आणि तू आम्हाला शिकवतोस काय? आणि त्यांनी त्याला हाकलून दिले.
35 त्यांनी त्याला हाकलून लावल्याचे येशूने ऐकले. जेव्हा तो त्याला सापडला तेव्हा तो त्याला म्हणाला, " तू देवाच्या पुत्रावर विश्वास ठेवतोस काय?
36 त्याने उत्तर दिले, "प्रभु, तो कोण आहे की मी त्याच्यावर विश्वास ठेवू?
37 येशू त्याला म्हणाला, तू दोघांनी त्याला पाहिले आहे आणि तोच तुझ्याशी बोलत आहे.
38 तो म्हणाला, प्रभु, माझा विश्वास आहे. आणि त्याची पूजा केली.
39 आणि येशू म्हणाला, " मी न्यायासाठी या जगात आलो आहे, यासाठी की जे पाहत नाहीत त्यांनी पाहावे. आणि जे पाहतात त्यांना आंधळे केले जावे.
40 त्याच्याबरोबर असलेल्या काही परुश्यांनी हे शब्द ऐकले आणि ते त्याला म्हणाले, "आम्हीही आंधळे आहोत काय?
41 येशू त्यांना म्हणाला, " जर तुम्ही आंधळे असता तर तुम्हांला काही पाप नसावे. पण आता तुम्ही म्हणता, आम्ही पाहतो. म्हणून तुमचे पाप कायम आहे.

धडा 10

1 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो मेंढरांच्या गोठ्यात दारातून प्रवेश करत नाही, तर दुसऱ्या मार्गाने चढतो, तोच चोर व दरोडेखोर आहे.
2 पण जो दारातून आत जातो तो मेंढरांचा मेंढपाळ असतो.
3 त्याच्यासाठी द्वारपाल उघडतो. आणि मेंढरे त्याचा आवाज ऐकतात आणि तो आपल्या मेंढरांना नावाने हाक मारतो आणि त्यांना बाहेर घेऊन जातो.
4 आणि जेव्हा तो आपली मेंढरे बाहेर काढतो तेव्हा तो त्यांच्या पुढे जातो आणि मेंढरे त्याच्यामागे जातात, कारण त्यांना त्याचा आवाज माहीत असतो.
5 आणि ते एखाद्या अनोळखी माणसाचा पाठलाग करणार नाहीत, तर ते त्याच्यापासून पळून जातील, कारण त्यांना परक्यांचा आवाज कळत नाही.
6 ही बोधकथा येशूने त्यांना सांगितली, परंतु तो त्यांना काय बोलतो ते त्यांना समजले नाही.
7 मग येशू त्यांना पुन्हा म्हणाला, " मी तुम्हांला खरे सांगतो, मी मेंढरांचे दार आहे.
8 माझ्या आधी आलेले सर्व चोर आणि दरोडेखोर आहेत, पण मेंढरांनी त्यांचे ऐकले नाही.
9 मी दार आहे: जर कोणी माझ्याद्वारे आत शिरला तर त्याचे तारण होईल, तो आत बाहेर जाईल आणि कुरण शोधेल.
10 चोर येत नाही तर चोरी करण्यासाठी, ठार मारण्यासाठी आणि नाश करण्यासाठी येतो. मी आलो आहे की त्यांना जीवन मिळावे आणि त्यांना ते अधिक विपुल प्रमाणात मिळावे.
11 मी चांगला मेंढपाळ आहे, चांगला मेंढपाळ मेंढरांसाठी आपला जीव देतो.
12 पण जो मेंढपाळ नसून मोलमजुरी करतो, ज्याच्या मेंढ्या नसतात, तो लांडगा येताना पाहतो आणि मेंढरांना सोडून पळून जातो आणि लांडगा त्यांना पकडतो आणि मेंढरांना पांगतो.
13 मोलमजुरी करणारा पळून जातो, कारण तो मजुरी करणारा असतो आणि मेंढरांची काळजी घेत नाही.
14 मी चांगला मेंढपाळ आहे, आणि मी माझ्या मेंढरांना ओळखतो आणि माझ्याबद्दल ओळखतो.
15 जसा पिता मला ओळखतो, तसाच मी पित्याला ओळखतो आणि मी मेंढरांसाठी माझा जीव देतो.
16 आणि माझ्याकडे इतर मेंढरे आहेत, जी या गोठ्यातील नाहीत. त्यांनाही मी आणले पाहिजे आणि ते माझा आवाज ऐकतील. आणि तेथे एकच गोठा आणि एक मेंढपाळ असेल.
17 म्हणून माझा पिता माझ्यावर प्रीती करतो, कारण मी माझा जीव देतो, ते मला परत मिळावे.
18 कोणीही माझ्याकडून ते हिरावून घेत नाही, परंतु मी ते स्वतहून ठेवतो. माझ्याकडे ते ठेवण्याची शक्ती आहे आणि माझ्याकडे ते पुन्हा घेण्याची शक्ती आहे. ही आज्ञा मला माझ्या पित्याकडून मिळाली आहे.
19 या म्हणीमुळे यहूद्यांमध्ये पुन्हा फूट पडली.
20 त्यांच्यापैकी पुष्कळ लोक म्हणाले, "त्याला भूत आहे आणि तो वेडा आहे. तुम्ही त्याचे का ऐकता?
21 इतर म्हणाले, "ज्याला भूत आहे त्याचे हे शब्द नाहीत. भूत आंधळ्याचे डोळे उघडू शकतो का?
22 आणि यरुशलेम येथे समर्पणाचा सण होता आणि हिवाळा होता.
23 आणि येशू मंदिरात शलमोनाच्या ओसरीत फिरत होता.
24 तेव्हा यहूदी त्याच्याभोवती आले आणि त्याला म्हणाले, "तुम्ही आम्हाला किती दिवस संशयात पाडणार आहात? जर तू ख्रिस्त आहेस तर आम्हाला स्पष्टपणे सांग.
25 येशूने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हांला सांगितले पण तुम्ही विश्वास ठेवला नाही. मी माझ्या पित्याच्या नावाने जी कामे करतो ती माझ्याविषयी साक्ष देतात.
26 पण तुम्ही विश्वास ठेवत नाही, कारण मी तुम्हांला सांगितल्याप्रमाणे तुम्ही माझ्या मेंढरांपैकी नाही.
27 माझी मेंढरे माझा आवाज ऐकतात आणि मी त्यांना ओळखतो आणि ते माझ्यामागे येतात.
28 आणि मी त्यांना अनंतकाळचे जीवन देतो. आणि त्यांचा कधीही नाश होणार नाही आणि कोणीही त्यांना माझ्या हातातून हिसकावून घेणार नाही.
29 माझा पिता, ज्याने त्यांना मला दिले, तो सर्वांपेक्षा महान आहे. आणि माझ्या पित्याच्या हातून कोणीही त्यांना हिसकावून घेऊ शकत नाही.
30 मी आणि माझा पिता एक आहोत.
31 मग यहूदी लोकांनी त्याला दगड मारण्यासाठी पुन्हा दगड उचलले.
32 येशूने उत्तर दिले, " माझ्या पित्याकडून मी तुम्हांला पुष्कळ चांगली कामे दाखवली आहेत. यापैकी कोणत्या कामासाठी तुम्ही मला दगड मारता?
33 यहूद्यांनी त्याला उत्तर दिले, "चांगल्या कामासाठी आम्ही तुला दगड मारत नाही. परंतु निंदेसाठी; आणि कारण की तू माणूस आहेस, स्वतला देव बनवतोस.
34 येशूने त्यांना उत्तर दिले, तुमच्या नियमशास्त्रात असे लिहिलेले नाही काय, मी म्हणालो, तुम्ही देव आहात?
35 जर त्याने त्यांना देव म्हटले, ज्यांच्याकडे देवाचे वचन आले आणि पवित्र शास्त्र मोडता येत नाही.
36 ज्याला पित्याने पवित्र केले आहे आणि जगात पाठवले आहे त्याच्याविषयी सांगा, तू निंदा करतोस. कारण मी म्हणालो, मी देवाचा पुत्र आहे?
37 जर मी माझ्या पित्याची कामे करत नाही तर माझ्यावर विश्वास ठेवू नका.
38 पण जर मी असे केले, तरी तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवत नाही, तरी कृत्यांवर विश्वास ठेवा: यासाठी की, पिता माझ्यामध्ये आहे आणि मी त्याच्यामध्ये आहे हे तुम्हांला कळेल आणि विश्वास ठेवावा.
39 म्हणून त्यांनी त्याला पकडण्याचा पुन्हा प्रयत्न केला, पण तो त्यांच्या हातातून निसटला.
40 आणि जॉर्डनच्या पलीकडे जाऊन जेथे योहानाने प्रथम बाप्तिस्मा दिला होता तेथे गेला. तो तेथेच राहिला.
41 आणि पुष्कळ लोक त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "योहानाने कोणताही चमत्कार केला नाही, परंतु योहानाने या माणसाबद्दल जे काही सांगितले ते सर्व खरे होते.
42 तेथे पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.

प्रकरण 11

1 आता मरीया व तिची बहीण मार्था यांच्या बेथानी गावातला लाजर नावाचा एक माणूस आजारी होता.

2 (ती मरीया होती जिने प्रभूला मलम लावला आणि त्याचे पाय
आपल्या केसांनी पुसले, जिचा भाऊ लाजर आजारी होता.)
3 म्हणून त्याच्या बहिणींनी त्याच्याकडे निरोप पाठवला, "प्रभु,
पाहा, तू ज्याच्यावर प्रेम करतोस तो आजारी आहे.
4 जेव्हा येशूने हे ऐकले तेव्हा तो म्हणाला, हा आजार मरणासाठी
नाही तर देवाच्या गौरवासाठी आहे, यासाठी की देवाच्या पुत्राचे
गौरव व्हावे.
5 आता येशूचे मार्था, तिची बहीण आणि लाजरवर प्रेम होते.
6 म्हणून जेव्हा त्याने ऐकले की तो आजारी आहे, तेव्हा तो जिथे
होता त्याच ठिकाणी तो दोन दिवस राहिला.
7 नंतर तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, " आपण पुन्हा यहूदीयात
जाऊ या.
8 त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, गुरुजी, पूर्वीचे यहूदी तुम्हाला
दगडमार करू पाहत होते. आणि तू पुन्हा तिकडे जाणार का?
9 येशूने उत्तर दिले, दिवसात बारा तास नाहीत काय? जर कोणी
दिवसा चालतो तर तो अडखळत नाही, कारण तो या जगाचा
प्रकाश पाहतो.
10 पण जर कोणी रात्री चालला तर तो अडखळतो, कारण
त्याच्यामध्ये प्रकाश नाही.
11 त्याने या गोष्टी सांगितल्या आणि नंतर तो त्यांना म्हणाला,
" आमचा मित्र लाजर झोपला आहे. पण मी त्याला झोपेतून
उठवण्यासाठी जातो.
12 तेव्हा त्याचे शिष्य म्हणाले, प्रभु, तो झोपला तर बरे होईल.
13 तरीसुद्धा येशू त्याच्या मृत्यूबद्दल बोलला होता, परंतु तो झोपेत
विश्रांती घेण्याविषयी बोलला होता असे त्यांना वाटले.
14 तेव्हा येशू त्यांना स्पष्टपणे म्हणाला, लाजर मेला आहे.
15 आणि तुम्ही विश्वास ठेवण्याच्या उद्देशाने मी तेथे नव्ह्याबद्दल
तुमच्या फायद्यासाठी मला आनंद झाला आहे. तरी आपण
त्याच्याकडे जाऊ.
16 मग थॉमस, ज्याला डिडिमस म्हणतात, त्याच्या सहशिष्यांना
म्हणाला, "आपणही जाऊ या, म्हणजे आपण त्याच्याबरोबर मरू.
17 मग येशू आला तेव्हा त्याला आढळले की तो चार दिवस
आधीच कबरेत पडून आहे.
18 आता बेथानी यरुशलेमच्या अगदी जवळ पंधरा फर्लांग दूर
होती.
19 आणि पुष्कळ यहूदी मार्था व मरीयेकडे त्यांच्या भावाविषयी
सांत्वन करण्यासाठी आले.
20 येशू येत आहे हे ऐकताच मार्थाने त्याला भेटले, पण मरीया
घरातच बसून राहिली.
21 मग मार्था येशूला म्हणाली, "प्रभु, तू इथे असता तर माझा भाऊ
मेला नसता.
22 पण मला माहीत आहे की, आताही तू देवाकडे जे काही
मागशील ते देव तुला देईल.
23 येशू तिला म्हणाला, तुझा भाऊ पुन्हा उठेल.
24 मार्था त्याला म्हणाली, शेवटच्या दिवशी पुनरुत्थानात तो पुन्हा
उठेल हे मला माहीत आहे.
25 येशू तिला म्हणाला, मी पुनरुत्थान आणि जीवन आहे: जो
माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मेला असला तरी तो जिवंत होईल.
26 आणि जो कोणी जगतो आणि माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो
कधीही मरणार नाही. यावर तुमचा विश्वास आहे का?
27 ती त्याला म्हणाली, होय, प्रभु: माझा विश्वास आहे की तू ख्रिस्त,
देवाचा पुत्र आहेस, जो जगात येणार आहे.
28 असे बोलून ती निघून गेली आणि तिची बहीण मरीयेला गुपचूप
बोलावून म्हणाली, "गुरुजी आले आहेत आणि तुला बोलावत
आहेत.
29 हे ऐकताच ती लगबगीने उठली आणि त्याच्याकडे आली.
30 येशू अजून गावात आला नव्हता, पण मार्था त्याला भेटली त्याच
ठिकाणी होता.
31 तेव्हा जे यहूदी तिच्याबरोबर घरात होते आणि तिने तिचे
सांत्वन केले, जेव्हा त्यांनी मरीयेला पाहिले, की ती घाईघाईने
उठली आणि बाहेर गेली, ते तिच्या मागे गेले आणि म्हणाले, "ती
रडायला कबरेकडे जाते.
32 येशू जेथे होता तेथे मरीया आली तेव्हा तिने त्याला पाहिले तेव्हा
ती त्याच्या पाया पडली आणि म्हणाली, प्रभु, जर तुम्ही येथे असता
तर माझा भाऊ मेला नसता.
33 म्हणून जेव्हा येशूने तिला रडताना पाहिले आणि तिच्याबरोबर
आलेले यहूदी देखील रडताना पाहिले तेव्हा तो आत्म्याने कण्हत
झाला व अस्वस्थ झाला.
34 आणि म्हणाला, " तुम्ही त्याला कोठे ठेवले आहे? ते त्याला
म्हणाले, प्रभु, या आणि पहा.
35 येशू रडला.
36 तेव्हा यहूदी म्हणाले, पाहा, त्याचे त्याच्यावर किती प्रेम होते!
37 आणि त्यांच्यापैकी काही म्हणाले, "ज्याने आंधळ्यांचे डोळे
उघडले, त्या माणसाने हा माणूस मेला नसावा असे घडले नाही
काय?
38 म्हणून येशू पुन्हा स्वत:मध्ये विव्हळत कबरेकडे आला. ती
गुहा होती आणि त्यावर एक दगड होता.
39 येशू म्हणाला, दगड काढून टाका. जो मेला होता त्याची बहीण
मार्था त्याला म्हणाली, "प्रभु, आता त्याला दुर्गंधी येत आहे, कारण
त्याला मेलेल्याला चार दिवस झाले आहेत.
40 येशू तिला म्हणाला, " मी तुला असे म्हटले नाही की, जर तू
विश्वास ठेवलास तर तू देवाचे गौरव पाहशील?
41 मग त्यांनी मेलेल्या जागेवरून दगड काढून घेतला. येशूने
डोळे वर केले आणि म्हणाला, " पित्या, तू माझे ऐकलेस म्हणून मी
तुझे आभार मानतो.
42 आणि मला माहीत होते की तू माझे नेहमी ऐकतोस, पण जे
लोक माझ्या पाठीशी उभे आहेत त्यांच्यासाठी मी हे बोललो,
यासाठी की त्यांनी मला पाठवले आहे यावर विश्वास ठेवावा.
43 असे बोलल्यावर तो मोठ्याने ओरडला, लाजर, बाहेर ये.
44 आणि जो मेला होता तो बाहेर आला, हातपाय थडग्याने
बांधलेले होते आणि त्याचा चेहरा रुमालाने बांधलेला होता. येशू
त्यांना म्हणाला, त्याला सोडा आणि त्याला जाऊ द्या.
45 तेव्हा जे यहूदी मरीयेकडे आले होते आणि येशूने जे केले ते
पाहिले होते, त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.
46 परंतु त्यांच्यापैकी काही परुश्यांकडे गेले आणि त्यांनी येशूने
केलेल्या गोष्टी सांगितल्या.
47 मग मुख्य याजक आणि परुशी यांनी सभा जमवली आणि ते
म्हणाले, "आम्ही काय करू? कारण हा मनुष्य पुष्कळ चमत्कार
करतो.
48 जर आपण त्याला असे एकटे सोडले तर सर्व लोक त्याच्यावर
विश्वास ठेवतील आणि रोमी लोक येतील आणि आपली जागा
आणि राष्ट्र दोन्ही काढून घेतील.
49 आणि त्यांच्यापैकी कयफा नावाचा एक, त्याच वर्षी प्रमुख
याजक होता, तो त्यांना म्हणाला, तुम्हांला काहीच माहीत नाही.

50 लोकांसाठी एका माणसाने मरावे आणि संपूर्ण राष्ट्राचा नाश होऊ नये हे आपल्यासाठी हिताचे आहे असा विचार करू नका.
51 आणि हे तो स्वतबद्दल बोलला नाही, परंतु त्या वर्षी मुख्य याजक होता, त्याने भविष्यवाणी केली की येशू त्या राष्ट्रासाठी मरेल.
52 आणि केवळ त्या राष्ट्रासाठीच नाही, तर त्याने परदेशात विखुरलेल्या देवाच्या मुलांनाही एकत्र केले पाहिजे.
53 मग त्या दिवसापासून त्यांनी त्याला जिवे मारण्याचा सल्ला दिला.
54 म्हणून येशू यहूद्यांमध्ये उघडपणे फिरला नाही. तो तेथून वाळवंटाच्या जवळ असलेल्या एफ्राइम नावाच्या नगरात गेला आणि तेथे आपल्या शिष्यांसह राहिला.
55 यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला होता. वल्हांडण सणाच्या आधी पुष्कळ लोक देशाबाहेर यरुशलेमला गेले.
56 मग ते येशूला शोधू लागले आणि मंदिरात उभे असताना ते आपसात बोलू लागले, "तो सणात येणार नाही असे तुम्हांला काय वाटते?
57 आता मुख्य याजक आणि परुशी या दोघांनीही आज्ञा दिली होती की, तो कोठे आहे हे जर कोणाला माहीत असेल तर त्याने ते दाखवावे म्हणजे त्यांनी त्याला धरावे.

धडा 12

1 मग वल्हांडण सणाच्या सहा दिवस आधी येशू बेथानी येथे आला, जेथे मेलेला लाजर होता, ज्याला त्याने मेलेल्यांतून उठवले.
2 तेथे त्यांनी त्याला रात्रीचे जेवण बनवले. आणि मार्थाने सेवा केली; पण लाजर त्याच्याबरोबर जेवायला बसला होता.
3 मग मरीयेने एक पौंड अत्तर, खूप महागडे, आणि येशूच्या पायावर अभिषेक केला आणि त्याचे पाय आपल्या केसांनी पुसले, आणि घर त्या सुगंधाने भरून गेले.
4 मग त्याच्या शिष्यांपैकी एक म्हणाला, शिमोनचा मुलगा यहूदा इस्कर्योत, जो त्याला धरून देणार होता.
5 हे मलम तीनशे पैशांना विकून गरीबांना का दिले गेले नाही?
6 तो असे म्हणाला की त्याला गरिबांची काळजी होती असे नाही. पण तो चोर होता आणि त्याच्याकडे बॅग होती आणि त्यात जे ठेवले होते ते त्याच्याकडे होते.
7 मग येशू म्हणाला, " तिला राहू दे, माझ्या दफनाच्या दिवशी तिने हे ठेवले आहे.
8 कारण गरीब लोक नेहमी तुमच्यासोबत असतात. पण मी तुमच्याकडे नेहमीच नसतो.
9 म्हणून यहूद्यांतील पुष्कळ लोकांना तो तेथे आहे हे माहीत झाले; आणि ते केवळ येशूसाठी आले नाहीत, तर त्यांनी लाजरलाही पाहावे, ज्याला त्याने मेलेल्यांतून उठवले होते.
10 पण मुख्य याजकांनी लाजरलाही जिवे मारण्याचा सल्ला दिला.
11 कारण त्याच्यामुळे पुष्कळ यहूदी निघून गेले आणि त्यांनी येशूवर विश्वास ठेवला.
12 दुसऱ्या दिवशी सणासाठी आलेल्या पुष्कळ लोकांनी येशू यरुशलेमला येत असल्याचे ऐकले.
13 खजुराच्या झाडाच्या फांद्या घेतल्या आणि त्याला भेटायला निघाले आणि मोठ्याने ओरडले, होसान्ना: परमेश्वराच्या नावाने येणारा इस्राएलचा राजा धन्य आहे.
14 येशूला एक लहान गाढव सापडल्यावर तो त्यावर बसला. जसे लिहिले आहे,
15 सायनच्या मुली, भिऊ नकोस, पाहा, तुझा राजा गाढवाच्या शिंगावर बसून येत आहे.
16 या गोष्टी त्याच्या शिष्यांना सुरुवातीला समजल्या नाहीत, परंतु जेव्हा येशूचे गौरव झाले तेव्हा त्यांना आठवले की या गोष्टी त्याच्याबद्दल लिहिल्या गेल्या होत्या आणि त्यांनी या गोष्टी त्याच्यासाठी केल्या होत्या.
17 म्हणून जेव्हा त्याने लाजरला त्याच्या थडग्यातून बाहेर बोलावले आणि त्याला मेलेल्यांतून उठवले तेव्हा जे लोक त्याच्या सोबत होते, त्यांची नोंद आहे.
18 या कारणासाठी लोकही त्याला भेटले, कारण त्याने हा चमत्कार केल्याचे त्यांनी ऐकले.
19 म्हणून परूशी आपापसात म्हणाले, "तुम्हाला समजले आहे की तुम्ही कशावरही विजय मिळवत नाही? पाहा, जग त्याच्या मागे गेले आहे.
20 आणि त्यांच्यामध्ये काही ग्रीक लोक होते जे सणाच्या वेळी उपासनेसाठी आले होते.
21 म्हणून तो गालीलातील बेथसैदा येथील फिलिप्पाकडे आला आणि त्याने त्याला विनंती केली, "महाराज, आपण येशूला पाहू.
22 फिलिप्प आला आणि अंद्रियाला सांगतो आणि अंद्रिया आणि फिलिप्पने पुन्हा येशूला सांगितले.
23 येशूने त्यांना उत्तर दिले, " मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव होण्याची वेळ आली आहे.
24 मी तुम्हांला खरे सांगतो, गव्हाचा एक दाणा जमिनीवर पडून मेला तर तो एकटाच राहतो, पण तो मेला तर पुष्कळ फळ देतो.
25 जो आपल्या जीवावर प्रेम करतो तो ते गमावेल. आणि जो या जगात आपल्या जीवनाचा द्वेष करतो तो ते अनंतकाळच्या जीवनासाठी राखील.
26 जर कोणी माझी सेवा करत असेल तर त्याने माझ्या मागे यावे. आणि जेथे मी आहे तेथे माझा सेवकही असेल. जर कोणी माझी सेवा करतो, तर माझा पिता त्याचा सन्मान करील.
27 आता माझा आत्मा अस्वस्थ आहे. आणि मी काय बोलू? पित्या, मला या घडीपासून वाचवा, पण याच कारणासाठी मी या घडीला आलो आहे.
28 पित्या, तुझ्या नावाचा गौरव कर. तेव्हा स्वर्गातून एक वाणी आली, ती म्हणाली, मी त्याचे गौरव केले आहे आणि पुन्हा गौरव करीन.
29 तेव्हा, जे लोक जवळ उभे होते आणि त्यांनी ते ऐकले, ते म्हणाले की तो मेघगर्जना झाला आहे: इतर म्हणाले, एक देवदूत त्याच्याशी बोलला.
30 येशूने उत्तर दिले, " हा वाणी माझ्यामुळे नाही तर तुमच्यासाठी आला आहे.
31 आता या जगाचा न्याय आहे: आता या जगाच्या राजपुत्राला घालवले जाईल.
32 आणि मी, जर मला पृथ्वीवरून उचलले गेले, तर सर्व लोकांना माझ्याकडे खेचले जाईल.
33 त्याने हे सांगितले की, त्याने कोणत्या मृत्यूला मरावे.
34 लोकांनी त्याला उत्तर दिले, "ख्रिस्त सदैव राहतो हे आम्ही नियमशास्त्रातून ऐकले आहे, आणि मनुष्याच्या पुत्राला उंच केले पाहिजे असे तू कसे म्हणतोस? हा मनुष्याचा पुत्र कोण आहे?
35 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, अजून थोडा वेळ तुमच्याबरोबर प्रकाश आहे. तुमच्याकडे प्रकाश आहे तोपर्यंत चाला, नाही तर अंधार तुमच्यावर येईल. कारण जो अंधारात चालतो तो कोठे जातो हे कळत नाही.

36 तुमच्याकडे प्रकाश असताना, प्रकाशावर विश्वास ठेवा, यासाठी की तुम्ही प्रकाशाची मुले व्हाल. या गोष्टी येशू बोलल्या आणि निघून गेला आणि त्यांच्यापासून लपला.
37 परंतु त्याने त्यांच्यासमोर पुष्कळ चमत्कार केले असले तरी त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही.
38 यासाठी की, यशया संदेष्ट्याचे म्हणणे पूर्ण व्हावे, जे तो म्हणाला, प्रभु, आमच्या वृत्तावर कोणी विश्वास ठेवला? आणि प्रभूचा हात कोणाला प्रगट झाला आहे?
39 म्हणून ते विश्वास ठेवू शकले नाहीत, कारण यशया पुन्हा म्हणाला,
40 देवाने त्यांचे डोळे आंधळे केले आणि त्यांचे हृदय कठोर केले. की त्यांनी डोळ्यांनी पाहू नये, त्यांच्या अंतकरणाने समजू नये आणि धर्मांतरित व्हावे आणि मी त्यांना बरे करावे.
41 जेव्हा यशयाने त्याचा गौरव पाहिला आणि त्याच्याविषयी बोलला तेव्हा त्याने या गोष्टी सांगितल्या.
42 तरीसुद्धा प्रमुख अधिपतींपैकी पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. परंतु परुश्यांमुळे त्यांनी त्याला कबूल केले नाही, यासाठी की त्यांना सभास्थानातून बाहेर काढले जाऊ नये.
43 कारण त्यांना देवाच्या स्तुतीपेक्षा माणसांची स्तुती जास्त प्रिय होती.
44 येशू ओरडला आणि म्हणाला, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो माझ्यावर विश्वास ठेवत नाही तर ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो.
45 आणि जो मला पाहतो तो ज्याने मला पाठवले त्याला पाहतो.
46 मी जगात प्रकाश म्हणून आलो आहे, यासाठी की जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याने अंधारात राहू नये.
47 आणि जर कोणी माझे शब्द ऐकून विश्वास ठेवला नाही, तर मी त्याचा न्याय करणार नाही, कारण मी जगाचा न्याय करण्यासाठी नाही, तर जगाचे तारण करण्यासाठी आलो आहे.
48 जो मला नाकारतो आणि माझे शब्द स्वीकारत नाही, त्याचा न्याय करणारा एक आहे: मी जे शब्द बोललो तेच शेवटच्या दिवशी त्याचा न्याय करील.
49 कारण मी माझ्याबद्दल बोललो नाही. पण ज्या पित्याने मला पाठवले, त्याने मला काय बोलावे आणि काय बोलावे अशी आज्ञा दिली.
50 आणि मला माहीत आहे की त्याची आज्ञा सार्वकालिक जीवन आहे: म्हणून मी जे काही बोलतो, जसे पित्याने मला सांगितले तसेच मी बोलतो.

प्रकरण १३

1 आता वल्हांडण सणाच्या आधी, जेव्हा येशूला माहीत होते की, या जगातून पित्याकडे जाण्याची त्याची वेळ आली आहे, आणि जगात जे त्याच्यावर होते त्यांच्यावर त्याने शेवटपर्यंत प्रेम केले.
2 आणि रात्रीचे जेवण संपत असताना, सैतानाने शिमोनचा मुलगा यहूदा इस्कर्योत याच्या हृदयात त्याचा विश्वासघात केला.
3 पित्याने सर्व काही त्याच्या हातात दिले आहे, आणि तो देवाकडून आलो आहे, आणि देवाकडे गेला हे येशूला माहीत होते.
4 तो रात्रीच्या जेवणातून उठला आणि त्याने आपली वस्त्रे बाजूला ठेवली. त्याने रुमाल घेतला आणि कंबरेला बांधले.
5 यानंतर, त्याने बासनात पाणी ओतले, आणि शिष्यांचे पाय धुण्यास सुरुवात केली आणि ज्या टॉवेलने तो कमरेला बांधला होता त्याने ते पुसण्यास सुरुवात केली.
6 मग तो शिमोन पेत्राकडे आला आणि पेत्र त्याला म्हणाला, प्रभु, तू माझे पाय धुशील का?
7 येशूने उत्तर दिले, " मी काय करतो ते तुला आता माहीत नाही. पण तुला नंतर कळेल.
8 पेत्र त्याला म्हणाला, तू माझे पाय कधीही धुणार नाहीस. येशूने त्याला उत्तर दिले, जर मी तुला आंघोळ घातली नाही तर तुझा माझ्याबरोबर काही भाग नाही.
9 शिमोन पेत्र त्याला म्हणाला, प्रभु, फक्त माझे पायच नाही तर माझे हात व डोके देखील आहे.
10 येशू त्याला म्हणाला, " जो धुतला जातो त्याला केवळ पाय धुण्याची गरज नाही, परंतु सर्व काही शुद्ध आहे; आणि तुम्ही शुद्ध आहात, परंतु सर्व नाही.
11 कारण त्याचा विश्वासघात कोणी करायचा हे त्याला माहीत होते. म्हणून तो म्हणाला, "तुम्ही सर्व शुद्ध नाही आहात.
12 मग त्याने त्यांचे पाय धुवून आपले कपडे घेतले आणि पुन्हा खाली बसल्यावर तो त्यांना म्हणाला, मी तुम्हांला काय केले हे तुम्हाला माहीत आहे का?
13 तुम्ही मला गुरु आणि प्रभु म्हणता आणि तुम्ही चांगले म्हणता. कारण मी आहे.
14 मग जर मी, तुमचा प्रभु आणि स्वामी, तुमचे पाय धुतले आहेत; तुम्ही देखील एकमेकांचे पाय धुवावेत.
15 कारण मी तुम्हांला उदाहरण दिले आहे की, मी तुमच्याशी जसे केले तसे तुम्हीही करावे.
16 मी तुम्हांला खरे सांगतो, नोकर त्याच्या मालकापेक्षा मोठा नसतो. ज्याने त्याला पाठवले त्याच्यापेक्षा मोठा नाही.
17 जर तुम्हाला या गोष्टी माहीत असतील, तर तुम्ही त्या केल्या तर तुम्ही आनंदी आहात.
18 मी तुम्हा सर्वांबद्दल बोलत नाही: मी कोणाला निवडले हे मला माहीत आहे, परंतु पवित्र शास्त्र पूर्ण व्हावे म्हणून, 'जो माझ्याबरोबर भाकर खातो त्याने माझ्यावर टाच उचलली आहे.
19 आता मी तुम्हांला ते येण्यापूर्वी सांगतो, यासाठी की, जेव्हा ते घडेल तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवावा की मी तो आहे.
20 मी तुम्हांला खरे सांगतो, मी ज्याला पाठवतो तो जो स्वीकारतो तो मला स्वीकारतो. आणि जो मला स्वीकारतो तो ज्याने मला पाठवले त्याचा स्वीकार करतो.
21 जेव्हा येशू असे बोलला तेव्हा तो आत्म्याने अस्वस्थ झाला आणि त्याने साक्ष दिली आणि म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुमच्यातील एक माझा विश्वासघात करील.
22 मग तो कोणाविषयी बोलतो अशी शंका घेऊन शिष्य एकमेकांकडे पाहू लागले.
23 आता त्याच्या शिष्यांपैकी एक येशूच्या छातीवर टेकला होता, ज्याच्यावर येशूचे प्रेम होते.
24 म्हणून शिमोन पेत्राने त्याला खुणा करून विचारले की, तो ज्याच्याविषयी बोलत होता तो कोण असावा.
25 मग तो येशूच्या छातीवर पडून त्याला म्हणाला, प्रभु, तो कोण आहे?
26 येशूने उत्तर दिले, तो तोच आहे, ज्याला मी भाकरी बुडवून देईन. मग त्याने रस बुडवून शिमोनचा मुलगा यहूदा इस्कर्योत याला दिला.
27 आणि जेवणानंतर सैतान त्याच्यामध्ये शिरला. तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, तू जे करतोस ते लवकर कर.
28 आता मेजावर बसलेल्या कोणालाच माहीत नव्हते की तो कोणत्या हेतूने त्याच्याशी हे बोलला.

29 कारण त्यांच्यापैकी काहींना वाटले की, यहूदाकडे पिशवी असल्यामुळे येशूने त्याला सांगितले होते, "आम्हाला सणासाठी आवश्यक असलेल्या वस्तू विकत घ्या. किंवा, त्याने गरिबांना काहीतरी द्यावे.
30 मग तो भाकरी घेऊन लगेच बाहेर गेला आणि रात्र झाली.
31 म्हणून, तो बाहेर गेल्यावर, येशू म्हणाला, " आता मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव झाले आहे आणि त्याच्यामध्ये देवाचे गौरव झाले आहे.
32 जर त्याच्यामध्ये देवाचे गौरव होईल, तर देव देखील त्याचे स्वतमध्ये गौरव करील आणि लगेच त्याचे गौरव करील.
33 लहान मुलांनो, अजून थोडा वेळ मी तुमच्याबरोबर आहे. तुम्ही माझा शोध कराल. आणि मी यहूद्यांना म्हणालो, 'मी जेथे जातो तेथे तुम्ही येऊ शकणार नाही. म्हणून आता मी तुला सांगतो.
34 मी तुम्हांला एक नवीन आज्ञा देतो, की तुम्ही एकमेकांवर प्रीति करा. जशी मी तुमच्यावर प्रीति केली तशी तुम्हीही एकमेकांवर प्रीति करा.
35 जर तुमची एकमेकांवर प्रीती असेल तर तुम्ही माझे शिष्य आहात हे यावरून सर्व लोकांना कळेल.
36 शिमोन पेत्र त्याला म्हणाला, प्रभु, तू कोठे जात आहेस? येशूने उत्तर दिले, " मी जेथे जातो तेथे तू आता माझ्यामागे येणार नाहीस. पण नंतर तू माझ्या मागे येशील.
37 पेत्र त्याला म्हणाला, प्रभु, मी आता तुझ्यामागे का येऊ शकत नाही? तुझ्यासाठी मी माझा जीव देईन.
38 येशूने उत्तर दिले, " माझ्यासाठी तू तुझा जीव देणार आहेस का? मी तुला खरे सांगतो, जोपर्यंत तू मला तीनदा नकार देत नाहीस तोपर्यंत कोंबडा आरवणार नाही.

प्रकरण १४

1 तुमचे अंतकरण अस्वस्थ होऊ देऊ नका, तुम्ही देवावर विश्वास ठेवा आणि माझ्यावरही विश्वास ठेवा.
2 माझ्या पित्याच्या घरात पुष्कळ वाड्या आहेत, जर तसे नसते तर मी तुम्हाला सांगितले असते. मी तुझ्यासाठी जागा तयार करायला जातो.
3 आणि जर मी जाऊन तुमच्यासाठी जागा तयार केली तर मी पुन्हा येईन आणि तुम्हाला माझ्याकडे घेईन. यासाठी की जेथे मी आहे तेथे तुम्हीही असावे.
4 आणि मी कुठे जातो हे तुम्हाला माहीत आहे आणि मार्ग तुम्हाला माहीत आहे.
5 थॉमा त्याला म्हणाला, "प्रभु, तू कुठे जात आहेस हे आम्हाला माहीत नाही. आणि आम्हाला मार्ग कसा कळेल?
6 येशू त्याला म्हणाला, मी मार्ग, सत्य आणि जीवन आहे: माझ्याद्वारे कोणीही पित्याकडे येत नाही.
7 जर तुम्ही मला ओळखले असते, तर तुम्ही माझ्या पित्यालाही ओळखले असते, आणि तेव्हापासून तुम्ही त्याला ओळखले आहे आणि त्याला पाहिले आहे.
8 फिलिप्प त्याला म्हणाला, प्रभु, आम्हांला पिता दाखवा आणि तेच आम्हाला पुरेसे आहे.
9 येशू त्याला म्हणाला, " फिलीप, मी इतके दिवस तुझ्याबरोबर राहिलो, तरीही तू मला ओळखले नाहीस का? ज्याने मला पाहिले आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे. मग तू आम्हाला पिता कसे म्हणतोस?
10 मी पित्यामध्ये आहे आणि पिता माझ्यामध्ये आहे यावर तुझा विश्वास नाही काय? जे शब्द मी तुम्हांला सांगतो ते मी माझ्याकडून बोलत नाही, तर माझ्यामध्ये वास करणारा पिता कार्य करतो.
11 माझ्यावर विश्वास ठेवा की मी पित्यामध्ये आहे आणि पिता माझ्यामध्ये आहे, नाहीतर माझ्या कृत्यांसाठी माझ्यावर विश्वास ठेवा.
12 मी तुम्हांला खरे सांगतो, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, मी जी कृत्ये करतो तोही करील. आणि यापेक्षा मोठी कामे तो करील. कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो.
13 आणि तुम्ही माझ्या नावाने जे काही मागाल ते मी करीन, यासाठी की, पुत्रामध्ये पित्याचे गौरव व्हावे.
14 जर तुम्ही माझ्या नावाने काही मागाल तर मी ते करीन.
15 जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम करत असाल तर माझ्या आज्ञा पाळा.
16 आणि मी पित्याला प्रार्थना करीन, आणि तो तुम्हांला आणखी एक सहाय्यक देईल, जेणेकरून तो तुमच्याबरोबर सदैव राहील.
17 अगदी सत्याचा आत्मा; ज्याला जग स्वीकारू शकत नाही, कारण ते त्याला पाहत नाही आणि त्याला ओळखत नाही. पण तुम्ही त्याला ओळखता. कारण तो तुमच्याबरोबर राहतो आणि तुमच्यामध्ये राहील.
18 मी तुला आरामात सोडणार नाही. मी तुझ्याकडे येईन.
19 अजून थोडा वेळ आहे आणि जग मला पाहणार नाही. पण तुम्ही मला पाहता, मी जगतो म्हणून तुम्हीही जगाल.
20 त्या दिवशी तुम्हाला कळेल की मी माझ्या पित्यामध्ये आहे, आणि तुम्ही माझ्यामध्ये आणि मी तुमच्यामध्ये आहे.
21 ज्याच्याकडे माझ्या आज्ञा आहेत आणि तो त्या पाळतो तोच माझ्यावर प्रीती करतो आणि जो माझ्यावर प्रीती करतो तो माझ्या पित्यावर प्रीती करील आणि मी त्याच्यावर प्रीती करीन आणि त्याच्यासमोर स्वतला प्रकट करीन.
22 यहूदा त्याला म्हणाला, इस्कर्योत नाही, प्रभु, तू जगाला नाही तर आम्हांला कसे प्रकट करणार आहेस?
23 येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हटले, जर कोणी माझ्यावर प्रीती करतो, तर तो माझे शब्द पाळील आणि माझा पिता त्याच्यावर प्रीती करील आणि आपण त्याच्याकडे येऊ आणि त्याच्याबरोबर आपले निवास करू.
24 जो माझ्यावर प्रीती करत नाही तो माझ्या वचनांचे पालन करत नाही आणि जे वचन तुम्ही ऐकता ते माझे नाही, तर ज्या पित्याने मला पाठवले ते आहे.
25 या गोष्टी मी तुम्हांला सांगितल्या आहेत.
26 पण सांत्वनकर्ता, जो पवित्र आत्मा आहे, ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवील, तो तुम्हांला सर्व गोष्टी शिकवील आणि मी तुम्हाला जे काही सांगितले ते सर्व तुमच्या लक्षात आणून देईल.
27 मी तुमच्याबरोबर शांती सोडतो, माझी शांती मी तुम्हांला देतो: जग देते तसे नाही, मी तुम्हाला देतो. तुमचे अंतकरण अस्वस्थ होऊ देऊ नका, घाबरू नका.
28 मी तुम्हांला कसे सांगितले ते तुम्ही ऐकले आहे, मी निघून जातो आणि तुमच्याकडे परत येतो. जर तुम्ही माझ्यावर प्रीती केली असती तर तुम्ही आनंदित व्हाल, कारण मी म्हणालो, मी पित्याकडे जातो, कारण माझा पिता माझ्यापेक्षा मोठा आहे.
29 आणि आता हे घडण्याआधीच मी तुम्हांला सांगितले आहे की, जेव्हा ते घडेल तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवावा.
30 यापुढे मी तुमच्याशी फारसे बोलणार नाही, कारण या जगाचा अधिपती येणार आहे, आणि माझ्यामध्ये काहीही नाही.

31 पण जगाला कळावे की मी पित्यावर प्रेम करतो. आणि पित्याने मला जशी आज्ञा दिली, तशीच मी करतो. ऊठ, इथून जाऊया.

प्रकरण १५

1 मी खरा द्राक्षवेल आहे आणि माझा पिता शेतकरी आहे.
2 माझ्यातील प्रत्येक फांदी जी फळ देत नाही ती काढून टाकतो आणि फळ देणारी प्रत्येक फांदी तो अधिक फळे यावी म्हणून ती शुद्ध करतो.
3 मी तुम्हांला सांगितलेल्या वचनामुळे आता तुम्ही शुद्ध आहात.
4 माझ्यामध्ये राहा आणि मी तुमच्यामध्ये. फांदी द्राक्षवेलीत राहिल्याशिवाय स्वतहून फळ देऊ शकत नाही; तुम्ही माझ्यामध्ये राहिल्याशिवाय तुम्ही यापुढे करू शकत नाही.
5 मी द्राक्षांचा वेल आहे, तुम्ही फांद्या आहात: जो माझ्यामध्ये राहतो आणि मी त्याच्यामध्ये राहतो, तो खूप फळ देतो, कारण माझ्याशिवाय तुम्ही काहीही करू शकत नाही.
6 जर एखादा मनुष्य माझ्यामध्ये राहत नाही, तर तो फांद्यासारखा बाहेर टाकला जातो आणि वाळवला जातो. आणि लोक त्यांना गोळा करतात आणि आगीत टाकतात आणि ते जाळतात.
7 जर तुम्ही माझ्यामध्ये राहाल आणि माझी वचने तुमच्यामध्ये राहिली, तर तुम्हाला जे पाहिजे ते तुम्ही मागाल आणि ते तुमच्यासाठी केले जाईल.
8 येथे माझ्या पित्याचे गौरव आहे, की तुम्ही भरपूर फळ द्या. म्हणून तुम्ही माझे शिष्य व्हाल.
9 जशी पित्याने माझ्यावर प्रीती केली, तशीच मी तुमच्यावर प्रीती केली आहे; माझ्या प्रीतीत राहा.
10 जर तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळल्या तर तुम्ही माझ्या प्रेमात राहाल. जसे मी माझ्या पित्याच्या आज्ञा पाळल्या आहेत आणि त्याच्या प्रेमात राहिलो आहे.
11 माझा आनंद तुमच्यामध्ये राहावा आणि तुमचा आनंद पूर्ण व्हावा म्हणून मी तुम्हाला या गोष्टी सांगितल्या आहेत.
12 जशी मी तुमच्यावर प्रीती केली तशी तुम्ही एकमेकांवर प्रीति करा ही माझी आज्ञा आहे.
13 माणसाने आपल्या मित्रांसाठी आपला जीव द्यावा यापेक्षा मोठे प्रेम दुसरे कोणतेच नाही.
14 मी तुम्हांला आज्ञा करतो त्याप्रमाणे तुम्ही केले तर तुम्ही माझे मित्र आहात.
15 यापुढे मी तुम्हाला नोकर म्हणणार नाही. कारण मालक काय करतो हे नोकराला माहीत नाही. पण मी तुम्हांला मित्र म्हटले आहे. कारण मी माझ्या पित्याकडून ऐकलेल्या सर्व गोष्टी मी तुम्हांला सांगितल्या आहेत.
16 तुम्ही मला निवडले नाही, पण मी तुम्हांला निवडले आहे आणि मी तुम्हाला नियुक्त केले आहे की, तुम्ही जाऊन फळ द्यावे, आणि तुमचे फळ टिकून राहावे: तुम्ही माझ्या नावाने पित्याकडे जे काही मागाल ते तो तुम्हाला देईल. .
17 मी तुम्हांला या गोष्टींची आज्ञा देतो, की तुम्ही एकमेकांवर प्रीति करा.
18 जर जग तुमचा द्वेष करत असेल, तर तुम्हाला माहीत आहे की, तुमचा द्वेष करण्यापूर्वी जगाने माझा द्वेष केला.
19 तुम्ही जर जगाचे असता तर जगाला स्वतवर प्रीती केली असती, परंतु तुम्ही जगाचे नसल्यामुळे मी तुम्हांला जगातून निवडले आहे, म्हणून जग तुमचा द्वेष करते.
20 मी तुम्हांला सांगितलेले वचन लक्षात ठेवा, नोकर त्याच्या मालकापेक्षा मोठा नाही. जर त्यांनी माझा छळ केला असेल तर ते तुमचाही छळ करतील; जर त्यांनी माझे म्हणणे पाळले असेल तर ते तुमचेही पालन करतील.
21 पण या सर्व गोष्टी ते तुमच्यासाठी माझ्या नावासाठी करतील, कारण ज्याने मला पाठवले त्याला ते ओळखत नाहीत.
22 जर मी आलो नसतो आणि त्यांच्याशी बोललो नसतो, तर त्यांच्याकडे पाप झाले नसते.
23 जो माझा द्वेष करतो तो माझ्या पित्याचाही द्वेष करतो.
24 जर मी त्यांच्यामध्ये अशी कामे केली नसती जी इतर कोणीही केली नसती तर त्यांनी पाप केले नसते, परंतु आता त्यांनी माझा आणि माझ्या पित्याचा द्वेष केला आहे.
25 पण हे असे घडले की, त्यांच्या नियमशास्त्रात लिहिलेले वचन पूर्ण व्हावे, 'त्यांनी विनाकारण माझा द्वेष केला.'
26 पण जेव्हा सांत्वनकर्ता येईल, ज्याला मी पित्याकडून तुम्हांकडे पाठवीन, तो सत्याचा आत्मा, जो पित्याकडून येतो, तो माझ्याविषयी साक्ष देईल:
27 आणि तुम्हीही साक्ष द्याल, कारण तुम्ही सुरुवातीपासून माझ्याबरोबर आहात.

धडा 16

1 मी तुम्हांला या गोष्टी सांगितल्या आहेत, यासाठी की तुम्ही नाराज होऊ नये.
2 ते तुम्हांला सभास्थानातून हाकलून देतील: होय, अशी वेळ आली आहे की, जो कोणी तुम्हांला मारतो त्याला वाटेल की तो देवाची सेवा करतो.
3 आणि ते तुमच्याशी या गोष्टी करतील, कारण त्यांनी पित्याला किंवा मला ओळखले नाही.
4 पण या गोष्टी मी तुम्हांला सांगितल्या आहेत, यासाठी की जेव्हा वेळ येईल तेव्हा मी तुम्हाला त्याबद्दल सांगितले होते हे तुम्हाला आठवावे. आणि या गोष्टी मी तुम्हांला सुरुवातीला सांगितले नाही कारण मी तुमच्याबरोबर होतो.
5 पण ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे मी आता जात आहे. आणि तुमच्यापैकी कोणीही मला विचारत नाही, 'तू कुठे जात आहेस?'
6 पण मी तुम्हांला या गोष्टी सांगितल्यामुळे तुमचे हृदय दु:खाने भरले आहे.
7 तरीपण मी तुम्हांला खरे सांगतो. मी निघून जाणे तुमच्यासाठी हिताचे आहे. पण मी निघून गेलो तर त्याला तुमच्याकडे पाठवीन.
8 आणि जेव्हा तो येईल, तेव्हा तो पाप, नीतिमत्ता आणि न्यायाच्या जगाला दोष देईल:
9 पापाबद्दल, कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत नाहीत.
10 चांगुलपणाबद्दल, कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो आणि तुम्ही मला यापुढे पाहणार नाही.
11 न्यायाबद्दल, कारण या जगाच्या राजपुत्राचा न्याय केला जातो.
12 मला तुम्हांला अजून खूप गोष्टी सांगायच्या आहेत, पण आता तुम्ही त्या सहन करू शकत नाही.
13 पण जेव्हा तो, सत्याचा आत्मा येईल, तेव्हा तो तुम्हांला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करील, कारण तो स्वतबद्दल बोलणार नाही. पण तो जे काही ऐकेल तेच तो बोलेल आणि तो तुम्हाला येणाऱ्या गोष्टी दाखवील.
14 तो माझे गौरव करील, कारण तो माझ्याकडून स्वीकारेल आणि ते तुम्हांला दाखवील.

15 पित्याकडे असलेल्या सर्व गोष्टी माझ्या आहेत, म्हणून मी म्हणालो की तो माझ्याकडून घेईल आणि तुम्हांला दाखवील.
16 थोड्या वेळाने, तुम्ही मला पाहू शकणार नाही: आणि पुन्हा, थोड्या वेळाने, आणि तुम्ही मला पाहाल, कारण मी पित्याकडे जात आहे.
17 तेव्हा त्याचे काही शिष्य आपापसात म्हणाले, हे काय आहे की तो आम्हांला म्हणतो, थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहू शकणार नाही, आणि पुन्हा, थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहाल: आणि, कारण मी देवाकडे जातो. बाप?
18 तेव्हा ते म्हणाले, "थोड्या वेळाने तो काय म्हणतो? तो काय म्हणतो ते आम्ही सांगू शकत नाही.
19 आता येशूला समजले की ते त्याला विचारायचे आहेत, आणि त्यांना म्हणाले, " मी म्हणालो, थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहू शकणार नाही याबद्दल तुम्ही आपसात विचारपूस करता का? ?
20 मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुम्ही रडाल आणि शोक कराल, पण जग आनंदित होईल; आणि तुम्ही दु:खी व्हाल, पण तुमचे दुख्ख आनंदात बदलेल.
21 स्त्री जेव्हा प्रसूतीमध्ये असते तेव्हा तिला दु:ख होते, कारण तिची वेळ आली आहे; पण जेव्हा ती मूल होते तेव्हा तिला दुख्खाची आठवण होत नाही, कारण मनुष्य जगात जन्माला आल्याच्या आनंदासाठी.
22 आणि म्हणून आता तुम्हांला दु:ख आहे; पण मी तुम्हाला पुन्हा भेटेन, आणि तुमचे हृदय आनंदी होईल आणि तुमचा आनंद कोणीही तुमच्यापासून हिरावून घेणार नाही.
23 आणि त्या दिवशी तुम्ही मला काहीही विचारू नका. मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुम्ही माझ्या नावाने पित्याकडे जे काही मागाल ते तो तुम्हाला देईल.
24 आत्तापर्यंत तुम्ही माझ्या नावाने काहीही मागितले नाही, मागा म्हणजे तुम्हाला मिळेल, म्हणजे तुमचा आनंद पूर्ण होईल.
25 या गोष्टी मी तुम्हांला नीतिसूत्रांतून सांगितल्या आहेत, पण वेळ येईल की, मी यापुढे तुमच्याशी नीतिसूत्रे बोलणार नाही, तर मी तुम्हाला पित्याविषयी स्पष्टपणे दाखवीन.
26 त्या दिवशी तुम्ही माझ्या नावाने विचाराल: आणि मी तुम्हांला म्हणत नाही की मी तुमच्यासाठी पित्याकडे प्रार्थना करीन.
27 कारण पिता स्वतः तुमच्यावर प्रीती करतो, कारण तुम्ही माझ्यावर प्रीती केली आहे आणि मी देवापासून आलो आहे यावर विश्वास ठेवला आहे.
28 मी पित्यापासून बाहेर आलो आहे आणि जगात आलो आहे: पुन्हा, मी जग सोडून पित्याकडे जात आहे.
29 त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, "पाहा, आता तू स्पष्ट बोलतोस आणि एकही म्हण बोलत नाहीस.
30 आता आम्हांला खात्री आहे की तुला सर्व काही माहित आहे आणि कोणीही तुला विचारावे अशी आमची गरज नाही; यावरून तू देवाकडून आला आहेस यावर आमचा विश्वास आहे.
31 येशूने उत्तर दिले, " तुम्ही आता विश्वास ठेवता काय?
32 पाहा, अशी वेळ येत आहे, होय, आता आली आहे, की तुम्ही विखुरले जाल, प्रत्येक मनुष्य आपापल्या ठिकाणी जाल आणि मला एकटे सोडाल: आणि तरीही मी एकटा नाही कारण पिता माझ्याबरोबर आहे.
33 माझ्यामध्ये तुम्हांला शांती मिळावी म्हणून मी तुम्हांला या गोष्टी सांगितल्या आहेत. जगात तुम्हाला संकटे येतील, पण आनंदी राहा. मी जगावर मात केली आहे.

प्रकरण १७

1 हे शब्द येशू बोलला, आणि त्याने आपले डोळे स्वर्गाकडे वर केले आणि म्हणाला, " पित्या, वेळ आली आहे. तुझ्या पुत्राचे गौरव कर, म्हणजे तुझा पुत्रही तुझे गौरव करील.
2 तू त्याला सर्व देहांवर सामर्थ्य दिले आहेस, ज्याप्रमाणे तू त्याला दिले आहेस त्यांना त्याने अनंतकाळचे जीवन द्यावे.
3 आणि हे अनंतकाळचे जीवन आहे, यासाठी की त्यांनी तुला एकच खरा देव आणि तू पाठविलेला येशू ख्रिस्त याला ओळखावे.
4 मी पृथ्वीवर तुझे गौरव केले आहे. तू मला जे काम करायला दिले होते ते मी पूर्ण केले आहे.
5 आणि आता, हे पित्या, जगाच्या अस्तित्वापूर्वी तुझ्याजवळ माझ्याकडे असलेल्या वैभवाने तू स्वत:सह माझे गौरव कर.
6 जे लोक तू मला जगातून दिलेस त्यांना मी तुझे नाव प्रगट केले आहे; ते तुझे होते आणि तू त्यांना मला दिलेस. त्यांनी तुझे वचन पाळले आहे.
7 आता त्यांना कळले आहे की तू मला जे काही दिले आहेस ते सर्व तुझ्याकडून आहे.
8 कारण तू मला जे वचन दिलेस ते मी त्यांना दिले आहे. आणि त्यांनी ते स्वीकारले आहे, आणि मी तुझ्यातून बाहेर आलो आहे हे त्यांना ठाऊक आहे आणि तू मला पाठवले आहेस यावर त्यांनी विश्वास ठेवला आहे.
9 मी त्यांच्यासाठी प्रार्थना करतो: मी जगासाठी नाही, तर त्यांच्यासाठी प्रार्थना करतो जे तू मला दिले आहेस. कारण ते तुझे आहेत.
10 आणि माझे सर्व तुझे आहेत आणि तुझे माझे आहेत. आणि त्यांच्यामध्ये माझे गौरव झाले आहे.
11 आणि आता मी या जगात नाही, पण हे जगात आहेत आणि मी तुझ्याकडे आलो आहे. पवित्र पित्या, तू ज्यांना तू मला दिले आहेस त्यांना तुझ्या स्वतःच्या नावाने राख, म्हणजे आपण जसे आहोत तसे ते एक व्हावे.
12 मी जगात असताना त्यांच्याबरोबर असताना, मी त्यांना तुझ्या नावाने राखले: जे तू मला दिलेस ते मी राखले, आणि त्यांच्यापैकी कोणीही गमावले नाही, परंतु विनाशाचा पुत्र आहे. जेणेकरून शास्त्राची पूर्तता होईल.
13 आणि आता मी तुझ्याकडे येतो. आणि या गोष्टी मी जगात बोलत आहे, यासाठी की माझा आनंद त्यांच्यामध्ये पूर्ण व्हावा.
14 मी त्यांना तुझे वचन दिले आहे. आणि जगाने त्यांचा द्वेष केला आहे, कारण ते जगाचे नाहीत, जसे मी जगाचा नाही.
15 तू त्यांना या जगातून बाहेर काढावे अशी मी प्रार्थना करत नाही, परंतु तू त्यांना वाईटापासून दूर ठेव.
16 जसा मी जगाचा नाही तसे ते जगाचे नाहीत.
17 तुझ्या सत्याद्वारे त्यांना पवित्र कर, तुझे वचन सत्य आहे.
18 जसा तू मला जगात पाठवले आहेस तसे मीही त्यांना जगात पाठवले आहे.
19 आणि त्यांच्यासाठी मी स्वतला पवित्र करतो, यासाठी की ते देखील सत्याद्वारे पवित्र व्हावेत.
20 मी फक्त त्यांच्यासाठीच प्रार्थना करत नाही, तर त्यांच्यासाठीही जे त्यांच्या वचनाद्वारे माझ्यावर विश्वास ठेवतील.
21 ते सर्व एक व्हावेत; हे पित्या, जसे तू माझ्यामध्ये आहेस आणि मी तुझ्यामध्ये आहे, म्हणजे त्यांनीही आपल्यामध्ये एक व्हावे, यासाठी की जगाने विश्वास ठेवावा की तू मला पाठवले आहेस.

22 आणि तू मला दिलेला गौरव मी त्यांना दिला आहे. आपण जसे एक आहोत तसे ते एक असावेत:
23 मी त्यांच्यामध्ये आणि तू माझ्यामध्ये, जेणेकरून ते एकात परिपूर्ण व्हावेत. आणि जगाला कळेल की तू मला पाठवले आहेस आणि तू माझ्यावर जसे प्रेम केलेस तसे त्यांच्यावर प्रेम केलेस.
24 पित्या, ज्यांना तू मला दिले आहेस त्यांनीही मी जेथे आहे तेथे माझ्याबरोबर असावे अशी माझी इच्छा आहे. यासाठी की, तू मला दिलेले माझे वैभव त्यांनी पाहावे; कारण जगाच्या स्थापनेपूर्वी तू माझ्यावर प्रेम केलेस.
25 हे नीतिमान पित्या, जगाने तुला ओळखले नाही, पण मी तुला ओळखतो आणि तू मला पाठवले आहेस हे त्यांना माहीत आहे.
26 आणि मी त्यांना तुझे नाव घोषित केले आहे आणि ते घोषित करीन: तू माझ्यावर ज्या प्रेमाने प्रेम केलेस ते त्यांच्यामध्ये असावे आणि मी त्यांच्यामध्ये आहे.

धडा 18

1 येशूने हे शब्द सांगितल्यावर, तो आपल्या शिष्यांसह सेद्रोन नदीच्या पलीकडे गेला, जेथे एक बाग होती, ज्यामध्ये तो गेला होता आणि त्याचे शिष्य होते.
2 आणि त्याचा विश्वासघात करणाऱ्या यहूदालाही ती जागा माहीत होती, कारण येशू अनेकदा आपल्या शिष्यांसह तेथे जात असे.
3तेव्हा, यहूदा, मुख्य याजक आणि परुशी यांच्याकडून काही माणसे आणि अधिकारी घेऊन, कंदील, मशाल आणि शस्त्रे घेऊन तेथे आला.
4 मग येशूने आपल्यावर काय घडणार आहे हे सर्व माहीत असल्याने तो बाहेर गेला आणि त्यांना म्हणाला, " तुम्ही कोणाला शोधता?
5 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, नासरेथचा येशू. येशू त्यांना म्हणाला, मी तो आहे. आणि त्याचा विश्वासघात करणारा यहूदाही त्यांच्याबरोबर उभा राहिला.
6 तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, मी तो आहे, ते मागे गेले आणि जमिनीवर पडले.
7 मग त्याने त्यांना पुन्हा विचारले, तुम्ही कोणाला शोधता? ते म्हणाले, नासरेथचा येशू.
8 येशूने उत्तर दिले, मी तुम्हांला सांगितले आहे की मी तो आहे; म्हणून जर तुम्ही मला शोधत असाल तर त्यांना त्यांच्या मार्गाने जाऊ द्या.
9 तो म्हणाला होता तो पूर्ण व्हावा म्हणून, तू मला जे दिलेस त्यांच्यापैकी एकही मी गमावला नाही.
10 मग शिमोन पेत्राकडे तलवार होती, त्याने ती काढली आणि मुख्य याजकाच्या सेवकावर वार केला आणि त्याचा उजवा कान कापला. त्या नोकराचे नाव मालखस होते.
11 मग येशू पेत्राला म्हणाला, " तुझी तलवार म्यानात ठेव, जो प्याला माझ्या पित्याने मला दिला आहे तो मी पिऊ नये का?
12मग यहुद्यांचा तुकडी, सरदार व अधिकारी यांनी येशूला पकडले आणि त्याला बांधले.
13 आणि त्याला प्रथम हन्नाकडे नेले; कारण तो कयफाचा सासरा होता, तो त्याच वर्षी मुख्य याजक होता.
14 आता कयफा हा तो होता, ज्याने यहूद्यांना सल्ला दिला की, लोकांसाठी एका माणसाने मरणे हिताचे आहे.
15 आणि शिमोन पेत्र आणि दुसरा शिष्य येशूच्या मागे गेला: तो शिष्य महायाजकाच्या ओळखीचा होता आणि येशूबरोबर महायाजकाच्या वाड्यात गेला.
16 पण पेत्र बाहेर दारात उभा होता. मग तो दुसरा शिष्य, जो महायाजकाच्या ओळखीचा होता, बाहेर गेला आणि दार ठेवणाऱ्या तिच्याशी बोलला आणि पेत्राला आत घेऊन आला.
17 तेव्हा दार लावून ठेवणारी मुलगी पेत्राला म्हणाली, "तूही या माणसाच्या शिष्यांपैकी एक नाहीस काय? तो म्हणतो, मी नाही.
18 आणि नोकर आणि अधिकारी तेथे उभे होते, त्यांनी निखाऱ्याची आग केली होती. कारण थंडी होती: आणि त्यांनी स्वतला गरम केले आणि पेत्र त्यांच्याबरोबर उभा राहिला आणि स्वतला गरम केले.
19 तेव्हा मुख्य याजकाने येशूला त्याच्या शिष्यांबद्दल आणि त्याच्या शिकवणुकीबद्दल विचारले.
20 येशूने उत्तर दिले, मी जगाशी उघडपणे बोललो. मी कधीही सभास्थानात आणि मंदिरात शिकवले आहे, जेथे यहूदी नेहमी राहतात. मी गुप्तपणे काहीही बोललो नाही.
21 तू मला का विचारतोस? ज्यांनी माझे ऐकले त्यांना विचारा, मी त्यांना काय सांगितले आहे ते त्यांना माहीत आहे.
22 जेव्हा तो असे बोलला तेव्हा शेजारी उभ्या असलेल्या अधिकाऱ्यांपैकी एकाने त्याच्या हाताच्या तळव्याने येशूला मारले आणि म्हणाला, "तू महायाजकाला असे उत्तर देतोस काय?
23 येशूने उत्तर दिले, " जर मी वाईट बोललो असलो तर दुष्कृत्याबद्दल साक्ष दे. पण जर ठीक आहे, तर तू मला का मारतोस?
24 आता हन्नाने त्याला बांधून महायाजक कयफाकडे पाठवले होते.
25 आणि शिमोन पेत्र उभा राहिला आणि स्वत: ला गरम केले. तेव्हा ते त्याला म्हणाले, तूही त्याच्या शिष्यांपैकी एक नाहीस काय? त्याने ते नाकारले आणि म्हणाला, मी नाही.
26 पेत्राने ज्याचा कान कापला तो मुख्य याजकाचा एक सेवक होता, तो म्हणाला, "मी तुला त्याच्याबरोबर बागेत पाहिले नाही का?
27 पेत्राने पुन्हा नकार दिला आणि लगेच कोंबडा चालला.
28 मग त्यांनी येशूला कयफापासून न्यायाच्या सभागृहात नेले. ते स्वत: न्यायमंदिरात गेले नाहीत. पण त्यांनी वल्हांडण सण खावे म्हणून.
29 मग पिलात त्यांच्याकडे गेला आणि म्हणाला, "या माणसावर तुम्ही कोणता आरोप लावता?
30 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, "जर तो अपराधी नसता, तर आम्ही त्याला तुझ्या स्वाधीन केले नसते.
31 मग पिलात त्यांना म्हणाला, "तुम्ही त्याला घेऊन जा आणि तुमच्या नियमानुसार त्याचा न्याय करा. तेव्हा यहूदी त्याला म्हणाले, "आम्हाला कोणाला ठार मारणे योग्य नाही.
32 यासाठी की, येशूचे म्हणणे पूर्ण व्हावे, जे त्याने सांगितले होते की, त्याने कोणत्या मृत्यूला मरावे.
33 मग पिलात पुन्हा न्यायमंदिरात गेला आणि त्याने येशूला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, "तू यहूद्यांचा राजा आहेस का?
34 येशूने उत्तर दिले, " हे तू स्वतहून सांगतोस की इतरांनी तुला माझ्याविषयी सांगितले?
35 पिलाताने उत्तर दिले, मी यहूदी आहे का? तुझ्या स्वत:च्या राष्ट्राने आणि मुख्य याजकांनी तुला माझ्या स्वाधीन केले आहे. तू काय केलेस?

36 येशूने उत्तर दिले, माझे राज्य या जगाचे नाही, जर माझे राज्य या जगाचे असते, तर माझे सेवक मला यहूद्यांच्या हाती लागू नये म्हणून लढले असते, परंतु आता माझे राज्य येथून नाही.
37 पिलात त्याला म्हणाला, "मग तू राजा आहेस का? येशूने उत्तर दिले, तू म्हणतोस की मी राजा आहे. यासाठी माझा जन्म झाला आणि याच कारणासाठी मी या जगात आलो, की मी सत्याची साक्ष द्यावी. प्रत्येकजण जो सत्याचा आहे तो माझा आवाज ऐकतो.
38 पिलात त्याला म्हणाला, सत्य काय आहे? असे बोलून तो पुन्हा यहूद्यांकडे गेला आणि त्यांना म्हणाला, "मला त्याच्यामध्ये काही दोष दिसत नाही.
39 पण तुमची एक प्रथा आहे की, वल्हांडण सणाच्या वेळी मी तुमच्यासाठी एकाला सोडावे. म्हणून मी यहूद्यांच्या राजाला तुमच्यासाठी सोडावे असे तुम्ही कराल का?
40 मग ते सर्व पुन्हा ओरडून म्हणाले, हा मनुष्य नाही तर बरब्बा. आता बरब्बा लुटारू होता.

प्रकरण १९

1 मग पिलाताने येशूला पकडले आणि फटके मारले.
2 शिपायांनी काट्यांचा मुकुट घालून त्याच्या डोक्यावर ठेवला आणि त्याला जांभळा झगा घातला.
3 आणि म्हणाला, "यहूद्यांच्या राजा, नमस्कार असो! त्यांनी त्याला आपल्या हातांनी मारले.
4 म्हणून पिलात पुन्हा बाहेर गेला आणि त्यांना म्हणाला, "पाहा, मी त्याला तुमच्याकडे आणत आहे, यासाठी की, मला त्याच्यामध्ये काही दोष नाही हे तुम्हांला समजावे.
5 मग येशू काट्यांचा मुकुट आणि जांभळा झगा परिधान करून बाहेर आला. पिलात त्यांना म्हणाला, पाहा तो मनुष्य!
6 तेव्हा मुख्य याजकांनी व अधिकाऱ्यांनी त्याला पाहिले तेव्हा ते मोठ्याने ओरडले, त्याला वधस्तंभावर खिळा, वधस्तंभावर खिळा. पिलात त्यांना म्हणाला, "तुम्ही त्याला घेऊन जा आणि वधस्तंभावर खिळा, कारण मला त्याच्यामध्ये काही दोष दिसत नाही.
7 यहूद्यांनी त्याला उत्तर दिले, "आमच्याकडे नियमशास्त्र आहे आणि आमच्या नियमानुसार तो मरला पाहिजे, कारण त्याने स्वतला देवाचा पुत्र बनवले आहे.
8 पिलाताने हे बोलणे ऐकले तेव्हा तो अधिकच घाबरला.
9 आणि पुन्हा न्यायमंदिरात गेला आणि येशूला म्हणाला, तू कोठून आलास? पण येशूने त्याला उत्तर दिले नाही.
10 मग पिलात त्याला म्हणाला, "तू माझ्याशी बोलत नाहीस काय? तुला माहीत नाही का तुला वधस्तंभावर खिळण्याची आणि तुला सोडण्याची शक्ती माझ्याकडे आहे?
11 येशूने उत्तर दिले, " माझ्याविरुध्द तुझा अजिबात सामर्थ्य असू शकत नाही, जर ते तुला वरून दिले गेले नाही, म्हणून ज्याने मला तुझ्या हाती दिले त्याच्याकडे मोठे पाप आहे.
12 तेव्हापासून पिलाताने त्याला सोडण्याचा प्रयत्न केला, परंतु यहूदी ओरडून म्हणाले, "जर तू या माणसाला जाऊ दिलेस, तर तू सीझरचा मित्र नाहीस; जो कोणी स्वत:ला राजा बनवतो तो कैसराच्या विरुद्ध बोलतो.
13 जेव्हा पिलाताने हे बोलणे ऐकले तेव्हा त्याने येशूला बाहेर आणले आणि न्यायासनावर बसला ज्याला फुटपाथ म्हणतात, परंतु हिब्रूमध्ये गब्बाथा म्हणतात.
14 आणि वल्हांडण सणाची तयारी सुरू होती, आणि साधारण सहावा तास होता; आणि तो यहूद्यांना म्हणाला, "पाहा तुमचा राजा!
15 पण ते मोठ्याने ओरडले, त्याला दूर लो, त्याला वधस्तंभावर खिळा. पिलात त्यांना म्हणाला, मी तुमच्या राजाला वधस्तंभावर खिळवू का? मुख्य याजकांनी उत्तर दिले, आम्हाला कैसरशिवाय दुसरा कोणी राजा नाही.
16 मग त्याने त्याला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी त्यांच्या स्वाधीन केले. आणि त्यांनी येशूला पकडले आणि दूर नेले.
17 आणि तो आपला वधस्तंभ उचलून कवटीच्या जागेत गेला, ज्याला हिब्रूमध्ये गोलगोथा म्हणतात.
18 जिथे त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले, आणि त्याच्याबरोबर इतर दोघांना, दोन्ही बाजूला एक आणि मध्यभागी येशू.
19 आणि पिलाताने एक शीर्षक लिहून वधस्तंभावर ठेवले. आणि लिखाण होते, नाझरेथचा येशू यहूद्यांचा राजा.
20 हे शीर्षक नंतर अनेक यहूदी वाचले: कारण ज्या ठिकाणी येशूला वधस्तंभावर खिळले होते ते ठिकाण शहराजवळ होते: आणि ते हिब्रू, ग्रीक आणि लॅटिनमध्ये लिहिलेले होते.
21 तेव्हा यहूद्यांचे मुख्य याजक पिलातास म्हणाले, "यहूद्यांचा राजा असे लिहू नकोस. पण तो म्हणाला, मी यहूद्यांचा राजा आहे.
22 पिलाताने उत्तर दिले, मी जे लिहिले ते मी लिहिले आहे.
23 मग शिपायांनी, जेव्हा त्यांनी येशूला वधस्तंभावर खिळले, तेव्हा त्यांनी त्याची वस्त्रे घेतली आणि प्रत्येक सैनिकाला चार भाग केले. आणि त्याचा कोट देखील: आता तो कोट शिवण नसलेला होता, वरपासून सर्वत्र विणलेला होता.
24 म्हणून ते आपसात म्हणाले, "आपण तो फाडू नये, तर कोणाचा असेल यासाठी चिठ्ठ्या टाकू या: "त्यांनी माझे कपडे त्यांच्यामध्ये वाटून घेतले आणि माझ्या वस्त्रासाठी त्यांनी चिठ्ठ्या टाकल्या. म्हणून सैनिकांनी या गोष्टी केल्या.
25 आता येशूच्या वधस्तंभाजवळ त्याची आई आणि त्याच्या आईची बहीण, क्लिओफासची पत्नी मरीया आणि मरीया मग्दालिया उभ्या होत्या.
26 तेव्हा येशूने आपल्या आईला आणि त्याच्यावर प्रेम करणाऱ्या शिष्याला उभे असलेले पाहिले तेव्हा तो त्याच्या आईला म्हणाला, बाई, बघ तुझा मुलगा!
27 मग तो शिष्याला म्हणाला, " पाहा, तुझी आई! आणि त्या तासापासून त्या शिष्याने तिला आपल्या घरी नेले.
28 यानंतर, शास्त्रवचन पूर्ण व्हावे म्हणून सर्व गोष्टी आता पूर्ण झाल्या आहेत हे जाणून येशू म्हणाला, मला तहान लागली आहे.
29 तेथे व्हिनेगरने भरलेले एक भांडे ठेवले होते; त्यांनी स्पंजमध्ये व्हिनेगर भरला आणि एजोबावर ठेवला आणि त्याच्या तोंडाला लावला.
30 जेव्हा येशूला व्हिनेगर मिळाला तेव्हा तो म्हणाला, " पूर्ण झाले आहे." आणि त्याने आपले डोके टेकवले आणि भूत सोडले.
31म्हणून, शब्बाथ दिवशी मृतदेह वधस्तंभावर राहू नयेत, (कारण तो शब्बाथ हा मोठा दिवस होता) अशी तयारी असल्यामुळे, यहूद्यांनी त्यांचे पाय मोडावेत म्हणून पिलाताकडे विनंती केली. काढून घेतले.
32 मग शिपाई आले आणि त्यांनी पहिल्याचे पाय मोडले आणि दुसऱ्याचे पाय तोडले ज्याला त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले होते.
33 परंतु जेव्हा ते येशूकडे आले आणि त्यांनी पाहिले की तो आधीच मेला आहे, तेव्हा त्यांनी त्याचे पाय तोडले नाहीत.
34 पण शिपायांपैकी एकाने भाल्याने त्याच्या बाजूने भोसकले आणि लगेच रक्त व पाणी बाहेर आले.

35 आणि ज्याने हे पाहिले त्याने नोंद केली आणि त्याची नोंद खरी आहे आणि तो खरे बोलतो हे त्याला माहीत आहे, यासाठी की तुम्ही विश्वास ठेवावा.
36 कारण या गोष्टी घडल्या यासाठी की, पवित्र शास्त्र पूर्ण व्हावे, 'त्याचे एकही हाड मोडले जाणार नाही.
37 आणि पुन्हा दुसरे शास्त्र म्हणते, "ज्याला त्यांनी भोसकले त्याच्याकडे ते पाहतील.
38 आणि यानंतर अरिमथिया येथील योसेफ, येशूचा शिष्य होता, परंतु यहूद्यांच्या भीतीने गुप्तपणे, त्याने येशूचे प्रेत काढून घ्यावे म्हणून पिलाताकडे विनंती केली आणि पिलाताने त्याला परवानगी दिली. म्हणून तो आला आणि त्याने येशूचे प्रेत घेतले.
39 आणि निकदेमस देखील आला, जो रात्री येशूकडे प्रथम आला आणि गंधरस आणि कोरफड यांचे मिश्रण घेऊन आला, सुमारे शंभर पौंड वजनाचे.
40 मग त्यांनी येशूचे प्रेत घेतले आणि यहूदी लोकांच्या दफन करण्याच्या पद्धतीप्रमाणे मसाल्यांनी तागाच्या कपड्यांमध्ये घाव घातला.
41 ज्या ठिकाणी त्याला वधस्तंभावर खिळले होते तेथे एक बाग होती. आणि बागेत एक नवीन कबरे, ज्यामध्ये अद्याप मनुष्याला ठेवले नव्हते.
42 म्हणून यहूद्यांच्या तयारीच्या दिवशी त्यांनी येशूला तेथे ठेवले. कारण कबरे जवळ आली होती.

प्रकरण २०

1 आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, मरीया मॅग्डालीनी पहाटेच, अंधारात असतानाच कबरेकडे आली, आणि कबरेतून दगड काढलेला दिसला.
2 मग ती धावत जाऊन शिमोन पेत्र आणि येशूवर प्रेम करणाऱ्या दुसऱ्या शिष्याकडे आली आणि त्यांना म्हणाली, "त्यांनी प्रभूला थडग्यातून बाहेर काढले आहे आणि त्यांनी त्याला कोठे ठेवले आहे हे आम्हाला माहीत नाही.
3 म्हणून पेत्र आणि तो दुसरा शिष्य निघून कबरेजवळ आला.
4 तेव्हा ते दोघे एकत्र धावले आणि दुसरा शिष्य पेत्राला मागे टाकून प्रथम थडग्याजवळ आला.
5 मग त्याने खाली वाकून आत पाहिले तेव्हा त्याला तागाचे कपडे पडलेले दिसले. तरीही तो आत गेला नाही.
6तेव्हा शिमोन पेत्र त्याच्यामागे आला, आणि कबरेत गेला आणि त्याला तागाचे कपडे पडलेले दिसले.
7 आणि त्याच्या डोक्याला रुमाल, तो तागाच्या कपड्यांबरोबर पडलेला नव्हता, तर तो एका जागी गुंडाळलेला होता.
8 मग तो दुसरा शिष्यही आत गेला, जो आधी कबरेजवळ आला होता, त्याने पाहिले आणि विश्वास ठेवला.
9 कारण अजून त्यांना पवित्र शास्त्र माहीत नव्हते की त्याने मेलेल्यांतून पुन्हा उठले पाहिजे.
10 मग शिष्य पुन्हा आपापल्या घरी गेले.
11 पण मरीया थडग्याजवळ रडत नसून उभी राहिली आणि रडत असताना तिने खाली वाकून कबरेकडे पाहिले.
12 आणि पांढऱ्या पोशाखात दोन देवदूत बसलेले दिसले, एक डोक्यावर आणि दुसरा पायाजवळ, जिथे येशूचे शरीर ठेवले होते.
13 ते तिला म्हणाले, "बाई, तू का रडतेस? ती त्यांना म्हणाली, कारण त्यांनी माझ्या प्रभूला दूर नेले आहे आणि त्यांनी त्याला कोठे ठेवले आहे हे मला माहीत नाही.
14 असे बोलून तिने मागे वळून पाहिले आणि येशू उभा असल्याचे तिला दिसले, आणि तो येशू आहे हे तिला कळले नाही.
15 येशू तिला म्हणाला, " बाई, तू का रडतेस? तू कोणाला शोधत
आहेस? ती, तो माळी आहे असे समजून त्याला म्हणाली, महाराज, जर तुम्ही त्याला इथून जन्म दिला असेल, तर तुम्ही त्याला कोठे ठेवले आहे ते सांगा, मी त्याला घेऊन जाईन.
16 येशू तिला म्हणाला, मरीया. ती वळून त्याला म्हणाली, रब्बोनी; जे म्हणायचे आहे, गुरु.
17 येशू तिला म्हणाला, मला हात लावू नकोस. कारण मी अजून माझ्या पित्याकडे चढलो नाही. पण माझ्या बंधूंकडे जा आणि त्यांना सांग, मी माझ्या पित्याकडे आणि तुमच्या पित्याकडे चढत आहे. आणि माझ्या देवाला आणि तुझ्या देवाला.
18 मरीया मग्दालियाने येऊन शिष्यांना सांगितले की तिने प्रभूला पाहिले आहे आणि त्याने या गोष्टी तिला सांगितल्या आहेत.
19 त्याच दिवशी संध्याकाळी, आठवड्याचा पहिला दिवस होता, जेव्हा यहूद्यांच्या भीतीने शिष्य जमले होते तेथे दारे बंद होती, तेव्हा येशू आला आणि मध्ये उभा राहिला आणि त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला शांति असो.
20 असे बोलून त्याने त्यांना आपले हात व बाजू दाखवली. तेव्हा प्रभूला पाहून शिष्यांना आनंद झाला.
21 मग येशू त्यांना पुन्हा म्हणाला, " तुम्हाला शांती असो, जसा माझ्या पित्याने मला पाठवले, तसाच मी तुम्हांला पाठवीत आहे.
22 आणि असे बोलून त्याने त्यांच्यावर फुंकू घातला आणि त्यांना म्हणाला, " तुम्हाला पवित्र आत्मा प्राप्त करा.
23 ज्यांच्या पापांची तुम्ही क्षमा करता, ते त्यांना माफ केले जातात; आणि ज्यांची पापे तुम्ही धरून ठेवता, ती कायम राहतील.
24 पण येशू आला तेव्हा बारा जणांपैकी एक थोमा, ज्याला दिदुमस म्हणतात, तो त्यांच्याबरोबर नव्हता.
25 इतर शिष्य त्याला म्हणाले, "आम्ही प्रभूला पाहिले आहे. पण तो त्यांना म्हणाला, "मी त्याच्या हातात खिळ्यांची छाप पाहिल्याशिवाय आणि खिळ्यांच्या छापात माझे बोट घातल्याशिवाय आणि माझा हात त्याच्या कुशीत टाकल्याशिवाय मी विश्वास ठेवणार नाही.
26 आणि आठ दिवसांनंतर पुन्हा त्याचे शिष्य आत होते आणि थॉमस त्यांच्याबरोबर होता. तेव्हा दारे बंद असताना येशू आला आणि मध्ये उभा राहिला आणि म्हणाला, " तुम्हाला शांती असो.
27 मग तो थॉमसला म्हणाला, इकडे तुझे बोट धर आणि माझे हात पाह. आणि तुझा हात पुढे कर आणि माझ्या कुशीत टाक. आणि अविश्वासू होऊ नका, तर विश्वास ठेवा.
28 थॉमसने उत्तर दिले, "माझा प्रभु आणि माझा देव.
29 येशू त्याला म्हणाला, थॉमस, तू मला पाहिले आहेस म्हणून तू विश्वास ठेवला आहेस; ज्यांनी पाहिले नाही आणि तरीही विश्वास ठेवला ते धन्य.
30 आणि इतर अनेक चिन्हे येशूने त्याच्या शिष्यांसमोर खरोखरच केली, जी या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत:
31 परंतु हे लिहीले आहे की, तुम्ही विश्वास ठेवावा की येशू हाच ख्रिस्त, देवाचा पुत्र आहे. आणि विश्वास ठेवल्याने तुम्हाला त्याच्या नावाने जीवन मिळावे.

प्रकरण २१

1 या गोष्टींनंतर येशूने तिबेरियाच्या समुद्राजवळ स्वतला पुन्हा शिष्यांना दाखवले. आणि हे शहाणपणाने त्याने स्वतला दाखवले.

2 तेथे शिमोन पेत्र, थोमा ज्याला दिदुमस म्हणतात, आणि गालीलातील काना येथील नथनेल आणि जब्दीचे मुलगे आणि त्याचे आणखी दोन शिष्य एकत्र होते.
3 शिमोन पेत्र त्यांना म्हणाला, मी मासे पकडायला जातो. ते त्याला म्हणाले, आम्हीही तुझ्याबरोबर जातो. ते निघाले आणि लगेच जहाजात शिरले. आणि त्या रात्री त्यांनी काहीही पकडले नाही.
4 पण जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा येशू किनाऱ्यावर उभा राहिला, पण तो येशू आहे हे शिष्यांना कळले नाही.
5 तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, मुलांनो, तुमच्याकडे काही मांस आहे का? त्यांनी त्याला उत्तर दिले, नाही.
6 आणि तो त्यांना म्हणाला, जहाजाच्या उजव्या बाजूला जाळे टाका म्हणजे तुम्हाला ते सापडेल. म्हणून त्यांनी टाकले, आणि आता त्यांना माशांच्या गर्दीमुळे ते काढता आले नाही.
7 म्हणून येशू ज्या शिष्यावर प्रेम करत असे तो पेत्राला म्हणाला, तो प्रभू आहे. आता जेव्हा शिमोन पेत्राने ऐकले की तो प्रभु आहे, तेव्हा त्याने आपला मासेमारीचा अंगरखा त्याला बांधला, (कारण तो नग्न होता) आणि त्याने स्वतला समुद्रात टाकले.
8 आणि इतर शिष्य एका छोट्या जहाजात आले. (कारण ते जमिनीपासून लांब नव्हते, पण ते दोनशे हात लांब होते,) मासे घेऊन ते जाळे ओढत होते.
9तेव्हा ते जमिनीवर आले तेव्हा त्यांना तेथे निखाऱ्यांचा आग, त्यावर मासे व भाकरी दिसली.
10 येशू त्यांना म्हणाला, तुम्ही आता पकडलेले मासे घेऊन या.
11 शिमोन पेत्र वर गेला आणि एकशे पन्नास तीन मोठ्या माशांनी भरलेले जाळे जमिनीवर आणले; आणि तेथे खूप होते, तरीही जाळे तुटले नव्हते.
12 येशू त्यांना म्हणाला, या आणि जेवा. आणि शिष्यांपैकी कोणीही त्याला विचारण्याचे धाडस केले नाही, तू कोण आहेस? तो परमेश्वर आहे हे जाणून.
13 मग येशू आला, त्याने भाकर घेतली आणि त्यांना दिले आणि मासेही दिले.
14 मरणातून उठल्यानंतर येशूने आपल्या शिष्यांना स्वतला प्रकट करण्याची ही तिसरी वेळ आहे.
15ते जेवल्यावर येशू शिमोन पेत्राला म्हणाला, " शिमोन, योनाच्या पुत्रा, तुझे माझ्यावर यापेक्षा जास्त प्रेम आहे का? तो त्याला म्हणाला, "होय, प्रभु; मी तुझ्यावर प्रेम करतो हे तुला माहीत आहे. तो त्याला म्हणाला, माझ्या कोकरांना चार.
16 तो दुसऱ्यांदा त्याला म्हणाला, शिमोन, योनाचा मुलगा, तुझे माझ्यावर प्रेम आहे का? तो त्याला म्हणाला, "होय, प्रभु; मी तुझ्यावर प्रेम करतो हे तुला माहीत आहे. तो त्याला म्हणाला, माझी मेंढरे चारा.
17 तो तिसऱ्यांदा त्याला म्हणाला, शिमोन, योनाचा मुलगा, तुझे माझ्यावर प्रेम आहे का? पेत्र दु:खी झाला कारण तो तिसऱ्यांदा त्याला म्हणाला, 'तुझे माझ्यावर प्रेम आहे का?' तो त्याला म्हणाला, "प्रभु, तुला सर्व काही माहीत आहे. मी तुझ्यावर प्रेम करतो हे तुला माहीत आहे. येशू त्याला म्हणाला, माझ्या मेंढरांना चारा.
18 मी तुला खरे सांगतो, जेव्हा तू तरुण होतास, तेव्हा तू कंबर बांधलीस आणि तुला पाहिजे तिकडे चाललास; पण तू म्हातारा झाल्यावर हात पुढे करशील, आणि दुसरा तुला कंबर बांधून तुला कुठे घेऊन जाईल. करणार नाही.
19 तो हे बोलला, कोणत्या मरणाने त्याने देवाचे गौरव करावे हे सूचित करण्यासाठी. हे बोलल्यावर तो त्याला म्हणाला, माझ्यामागे ये.
20 मग पेत्राने मागे वळून पाहिले, तो शिष्य येशूवर प्रेम करत होता. जो रात्रीच्या जेवणाच्या वेळी त्याच्या छातीवर टेकून म्हणाला, "प्रभु, तुला धरून देणारा कोण आहे?
21 पेत्र त्याला पाहून येशूला म्हणाला, प्रभु, आणि हा मनुष्य काय करील?
22 येशू त्याला म्हणाला, मी येईपर्यंत त्याने थांबावे अशी माझी इच्छा असेल तर तुला त्याचे काय? तू माझ्या मागे ये.
23 मग बंधूंमध्ये ही गोष्ट पसरली की, तो शिष्य मरणार नाही, तरीही येशू त्याला म्हणाला नाही, तो मरणार नाही. पण, मी येईपर्यंत त्याने थांबावे असे मला वाटते, तर तुला त्याचे काय?
24 हा तो शिष्य आहे जो या गोष्टींची साक्ष देतो आणि त्याने या गोष्टी लिहिल्या आहेत आणि त्याची साक्ष खरी आहे हे आपल्याला माहीत आहे.
25 आणि इतरही पुष्कळ गोष्टी आहेत ज्या येशूने केल्या, त्या जर प्रत्येकाने लिहिल्या गेल्या, तर मला वाटते की जी पुस्तके लिहिली जावीत ती जगामध्ये देखील असू शकत नाहीत. आमेन.

प्रेषितांची कृत्ये

प्रकरण १

1 हे थिओफिलस, येशूने जे करायला आणि शिकवायला सुरुवात केली त्या सर्वांचा मी पूर्वीचा ग्रंथ तयार केला आहे.
2 ज्या दिवसात त्याला उचलण्यात आले होते त्या दिवसापर्यंत, त्याने पवित्र आत्म्याद्वारे त्याने निवडलेल्या प्रेषितांना आज्ञा दिल्या होत्या:
3 ज्याला त्याने आपल्या उत्कटतेने अनेक अतुलनीय पुराव्यांद्वारे स्वतला जिवंत असल्याचे दाखवून दिले, ते चाळीस दिवस दिसले, आणि देवाच्या राज्याशी संबंधित गोष्टींबद्दल बोलत होते:
4 आणि ते त्यांच्याबरोबर एकत्र जमले आणि त्यांनी त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी यरुशलेम सोडू नये, तर पित्याच्या वचनाची वाट पहा, जे तो म्हणतो, तुम्ही माझ्याविषयी ऐकले आहे.
5 कारण योहानाने खरोखर पाण्याने बाप्तिस्मा घेतला; परंतु आता फार दिवसांनी तुमचा पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा होईल.
6 म्हणून जेव्हा ते एकत्र आले तेव्हा त्यांनी त्याला विचारले, "प्रभु, तू यावेळी इस्राएलला राज्य परत देणार आहेस का?
7 तो त्यांना म्हणाला, पित्याने स्वतच्या सामर्थ्याने कोणता काळ किंवा ऋतू ठरवले आहेत हे जाणून घेणे तुम्हांला नाही.
8 परंतु पवित्र आत्मा तुमच्यावर आल्यावर तुम्हाला सामर्थ्य प्राप्त होईल: आणि तुम्ही जेरुसलेम, सर्व यहूदिया, शोमरोन आणि पृथ्वीच्या शेवटच्या भागापर्यंत माझे साक्षी व्हाल.
9 आणि जेव्हा तो या गोष्टी बोलला, तेव्हा ते पाहत असताना त्याला उचलण्यात आले. आणि ढगाने त्याला त्यांच्या नजरेतून बाहेर काढले.
10 आणि तो वर जात असताना त्यांनी आकाशाकडे स्थिरपणे पाहिले, तेव्हा पाहा, पांढऱ्या पोशाखात दोन पुरुष त्यांच्याजवळ उभे होते.
11 ते असेही म्हणाले की, गालीलच्या लोकांनो, तुम्ही स्वर्गाकडे टक लावून का उभे राहता? तोच येशू, जो तुमच्यापासून स्वर्गात उचलला गेला आहे, तो तसाच येईल ज्याप्रमाणे तुम्ही त्याला स्वर्गात जाताना पाहिले आहे.
12 मग ते ऑलिव्हेट नावाच्या डोंगरावरून यरुशलेमला परतले, जे यरुशलेमपासून शब्बाथ दिवसाच्या प्रवासात होते.
13 आणि आत आल्यावर ते वरच्या खोलीत गेले, जिथे पेत्र, याकोब, योहान, अँड्रयू, फिलिप, थॉमस, बार्थोलोम्यू, मॅथ्यू, अल्फीचा मुलगा याकोब आणि सायमन झेलोटस हे दोघे राहत होते. आणि जेम्सचा भाऊ यहूदा.
14 हे सर्व स्त्रिया आणि येशूची आई मरीया आणि त्याचे भाऊ यांच्यासमवेत प्रार्थना व विनवणी करत राहिले.
15 त्या दिवसांत पेत्र शिष्यांमध्ये उभा राहिला आणि म्हणाला, (एकत्रित नावांची संख्या सुमारे एकशे वीस होती.)
16 पुरुषांनो आणि बंधूंनो, या शास्त्रवचनाची गरज पूर्ण झाली असेल, जी पवित्र आत्म्याने दाविदाच्या मुखाने यहूदाविषयी बोलली होती, जो येशूला घेऊन जाणाऱ्यांसाठी मार्गदर्शक होता.
17 कारण तो आमच्याबरोबर गणला गेला होता आणि त्याला या सेवेचा काही भाग मिळाला होता.
18 आता या माणसाने अधर्माचे बक्षीस देऊन शेत विकत घेतले. आणि डोक्यावर पडून तो मधोमध फुटला आणि त्याची सर्व आतडी बाहेर निघाली.
19 यरुशलेममधील सर्व रहिवाशांना हे माहीत होते. त्या शेताला त्यांच्या योग्य भाषेत एसेलडामा म्हणतात, म्हणजे रक्ताचे क्षेत्र.
20 कारण स्तोत्रांच्या पुस्तकात असे लिहिले आहे की, त्याचे निवासस्थान ओसाड होऊ दे आणि तेथे कोणीही राहू नये.
21म्हणून प्रभू येशू आम्हांमध्ये जाण्यावर आम्हाला सोबत घेणा-या या लोकांपैकी
22 योहानाच्या बाप्तिस्म्यापासून, ज्या दिवसापासून तो आपल्यातून उचलला गेला त्याच दिवसापर्यंत, त्याच्या पुनरुत्थानाचा आपल्याबरोबर साक्षीदार होण्यासाठी नियुक्त केले गेले पाहिजे.
23 आणि त्यांनी बरसाबास नावाचा योसेफ, ज्याचे आडनाव युस्टस होते, आणि मथियास या दोघांना नेमले.
24 आणि त्यांनी प्रार्थना केली आणि म्हणाले, "प्रभु, तू सर्व लोकांची मने जाणतोस, या दोघांपैकी तू निवडले आहेस की नाही हे दाखव.
25 यासाठी की त्याने या सेवेचा आणि प्रेषितपदाचा भाग घ्यावा, ज्यातून यहूदा पापाने पडला होता, जेणेकरून तो त्याच्या स्वत: च्या ठिकाणी जाऊ शकेल.
26 त्यांनी चिठ्ठ्या टाकल्या. आणि मथियासला चिठ्ठी पडली. आणि तो अकरा प्रेषितांसह गणला गेला.

प्रकरण २

1 आणि जेव्हा पेन्टेकॉस्टचा दिवस पूर्णपणे आला तेव्हा ते सर्व एकाच ठिकाणी एकत्र होते.
2 आणि अचानक आकाशातून जोरदार वाऱ्यासारखा आवाज आला आणि ते जिथे बसले होते ते सर्व घर भरून गेले.
3 आणि त्यांना अग्नीसारख्या लवचिक जीभ दिसल्या आणि त्या प्रत्येकावर बसल्या.
4 आणि ते सर्व पवित्र आत्म्याने भरले, आणि आत्म्याने त्यांना उच्चार दिल्याप्रमाणे ते इतर भाषा बोलू लागले.
5 आणि जेरुसलेममध्ये स्वर्गाखालील प्रत्येक राष्ट्रातील यहूदी धर्मनिष्ठ लोक राहत होते.
6 जेव्हा हे सर्वत्र ओरडले तेव्हा लोकसमुदाय एकत्र आला आणि गोंधळून गेला, कारण प्रत्येकाने त्यांना आपापल्या भाषेत बोलताना ऐकले.
7 तेव्हा ते सर्व आश्चर्यचकित झाले व एकमेकांना म्हणाले, पाहा, हे सर्व जे बोलतात ते गालीलीच नाहीत काय?
8 आणि आपण प्रत्येक मनुष्य आपल्या स्वतच्या भाषेत कसे ऐकतो, ज्यामध्ये आपला जन्म झाला?
9 पार्थियन, आणि मेडीस, आणि एलामाइट्स, आणि मेसोपोटेमियातील रहिवासी, आणि यहूदिया आणि कप्पाडोकिया, पोंटस आणि आशियातील,
10 फ्रिगिया आणि पॅम्फिलिया, इजिप्तमध्ये आणि लिबियाच्या काही भागांमध्ये सायरेनबद्दल, आणि रोममधील अनोळखी लोक, यहूदी आणि धर्मांतरित लोक,
11 क्रेटीस आणि अरबी, आम्ही त्यांना देवाच्या अद्भुत कृत्ये आपल्या भाषेत बोलताना ऐकतो.
12 ते सर्व आश्चर्यचकित झाले व संशयाने एकमेकांना म्हणाले, याचा अर्थ काय?
13 इतर थट्टा करत म्हणाले, हे लोक नवीन द्राक्षारसाने भरलेले आहेत.
14 पण पेत्र अकरा शिष्यांबरोबर उभा राहून आपला आवाज उंचावला आणि त्यांना म्हणाला, "यहूदियाच्या लोकांनो आणि जेरूसलेममध्ये राहणाऱ्या सर्वांनो, हे तुम्हाला माहीत असावे आणि माझे शब्द ऐका.

15 कारण तुम्ही समजता त्याप्रमाणे हे मद्यधुंद नाहीत, कारण पहाता तो दिवसाचा तिसरा वाजला आहे.
16 पण योएल संदेष्ट्याने जे सांगितले ते असे आहे;
17 आणि शेवटच्या दिवसांत असे होईल, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यापासून सर्व देहांवर ओतीन; आणि तुमची मुले व मुली भविष्य सांगतील, आणि तुमचे तरुण दृष्टान्त पाहतील आणि तुमचे वृद्ध स्वप्ने पाहतील. :
18 त्या दिवसांत मी माझ्या सेवकांवर व माझ्या दासींवर माझा आत्मा ओतीन. आणि ते भविष्य सांगतील:
19 मी वर स्वर्गात चमत्कार दाखवीन आणि खाली पृथ्वीवर चिन्हे दाखवीन. रक्त, आग आणि धुराची वाफ:
20 परमेश्वराचा तो महान आणि उल्लेखनीय दिवस येण्यापूर्वी सूर्य अंधारात आणि चंद्र रक्तात बदलेल:
21 आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूचे नाव घेईल त्याचे तारण होईल.
22 इस्राएल लोकांनो, हे शब्द ऐका. नासरेथचा येशू, चमत्कार, चमत्कार आणि चिन्हे यांच्याद्वारे तुमच्यामध्ये देवाने मान्य केलेला मनुष्य, जो देवाने तुमच्यामध्ये केला, जसे तुम्हालाही माहीत आहे:
23 देवाच्या दृढ सल्ल्याने आणि पूर्वज्ञानाने त्याला सोडवले, तुम्ही घेतले आणि दुष्ट हातांनी वधस्तंभावर खिळले आणि मारले:
24 ज्याला देवाने मरणाच्या वेदना सोडवून उठवले, कारण त्याला ते धरून ठेवणे शक्य नव्हते.
25 कारण दावीद त्याच्याविषयी बोलतो, मी प्रभूला नेहमी माझ्या चेहऱ्यासमोर पाहिले, कारण तो माझ्या उजव्या हाताला आहे, मी हलणार नाही.
26 म्हणून माझे हृदय आनंदित झाले आणि माझी जीभ आनंदित झाली. शिवाय, माझे शरीर आशेने विश्रांती घेतील.
27 कारण तू माझ्या आत्म्याला नरकात सोडणार नाहीस आणि तुझ्या पवित्र देवाला भ्रष्ट होणार नाहीस.
28 तू मला जीवनाचे मार्ग सांगितले आहेस. तू मला तुझ्या चेहऱ्याने आनंदाने भरून टाकशील.
29 पुरुषांनो आणि बंधूंनो, मी तुम्हाला कुलपिता डेव्हिडबद्दल मोकळेपणाने बोलू द्या, की तो मेला आणि पुरला गेला आणि त्याची कबर आजही आमच्याबरोबर आहे.
30 म्हणून एक संदेष्टा आहे, आणि देवाने त्याला शपथ दिली आहे की, त्याच्या कंबरेच्या फळाची, देहानुसार, तो ख्रिस्ताला त्याच्या सिंहासनावर बसण्यासाठी उठवेल.
31 ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानापूर्वी त्याने हे पाहिले की, त्याचा आत्मा नरकात सोडला गेला नाही किंवा त्याच्या देहाचा क्षय झाला नाही.
32 या येशूला देवाने उठवले आहे, ज्याचे आपण सर्व साक्षीदार आहोत.
33 म्हणून देवाच्या उजव्या हाताने उंच करून, आणि पित्याकडून पवित्र आत्म्याचे अभिवचन मिळाल्यामुळे, त्याने हे सांगितले आहे, जे तुम्ही आता पाहता व ऐकता.
34 कारण दावीद स्वर्गात गेला नाही, पण तो स्वत: म्हणतो, परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणाला, तू माझ्या उजवीकडे बस.
35 जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पाय ठेवत नाही.
36 म्हणून सर्व इस्राएल घराण्याला खात्रीने कळावे की, ज्या येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळले होते, त्याच येशूला देवाने प्रभू आणि ख्रिस्त बनवले आहे.
37 आता जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते त्यांच्या अंतकरणात थडकले आणि ते पेत्राला व बाकीच्या प्रेषितांना म्हणाले, बंधूंनो, आम्ही काय करावे?
38 मग पेत्र त्यांना म्हणाला, पश्चात्ताप करा आणि पापांची क्षमा व्हावी यासाठी तुम्हा प्रत्येकाचा येशू ख्रिस्ताच्या नावाने बाप्तिस्मा घ्या आणि तुम्हाला पवित्र आत्म्याचे दान मिळेल.
39 कारण हे अभिवचन तुम्हांला, तुमच्या मुलांसाठी आणि दूर असलेल्या सर्वांसाठी आहे, जसे की आपला देव प्रभु बोलावेल.
40 आणि इतर पुष्कळ शब्दांद्वारे त्याने साक्ष दिली व बोध केला, की या दुष्ट पिढीपासून स्वतला वाचवा.
41 मग ज्यांनी आनंदाने त्याचे वचन स्वीकारले त्यांचा बाप्तिस्मा झाला आणि त्याच दिवशी त्यांच्यामध्ये सुमारे तीन हजार लोकांची भर पडली.
42 आणि ते प्रेषितांच्या शिकवणीत आणि सहवासात, भाकर फोडण्यात आणि प्रार्थना करण्यात दृढपणे चालू राहिले.
43 आणि प्रत्येक जीवावर भीती पसरली आणि प्रेषितांनी पुष्कळ चमत्कार व चिन्हे केली.
44 आणि विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते आणि त्यांच्याकडे सर्व गोष्टी समान होत्या.
45 आणि त्यांनी त्यांची संपत्ती व वस्तू विकल्या आणि प्रत्येक माणसाला गरजेप्रमाणे ते सर्व लोकांना वाटून दिले.
46 आणि ते दररोज मंदिरात एकजुटीने राहून, घरोघरी भाकरी फोडत, आनंदाने व मनाच्या एकटेपणाने ते अन्न खात.
47 देवाची स्तुती करा आणि सर्व लोकांवर कृपा करा. आणि प्रभूने दररोज चर्चमध्ये जोडले जसे जतन केले पाहिजे.

प्रकरण 3

1 पेत्र आणि योहान प्रार्थनेच्या वेळी एकत्र मंदिरात गेले.
2 आणि एक लंगडा त्याच्या आईच्या पोटातून वाहून नेण्यात आला, ज्याला मंदिरात प्रवेश करणाऱ्यांकडून भिक्षा मागण्यासाठी ते दररोज मंदिराच्या वेशीजवळ ठेवले ज्याला सुंदर म्हणतात.
3 पेत्र आणि योहान मंदिरात जाताना पाहून त्यांनी भिक्षा मागितली.
4 आणि पेत्राने योहानासह त्याच्याकडे डोळे लावून म्हटले, आमच्याकडे पहा.
5 आणि त्यांच्याकडून काहीतरी मिळेल या अपेक्षेने त्याने त्यांच्याकडे लक्ष दिले.
6 पेत्र म्हणाला, "माझ्याकडे सोने-चांदी नाही. पण जे मी तुला देतो ते मी तुला देतो: नासरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या नावाने ऊठ आणि चाला.
7 मग त्याने त्याचा उजवा हात धरून त्याला वर केले आणि लगेच त्याच्या पायाला आणि घोट्याच्या हाडांना बळ मिळाले.
8 आणि तो उडी मारून उभा राहिला, चालत गेला, आणि चालत, उडी मारत आणि देवाची स्तुती करत त्यांच्याबरोबर मंदिरात गेला.
9 आणि सर्व लोकांनी त्याला चालताना व देवाची स्तुती करताना पाहिले.
10 आणि त्यांना माहीत होते की तोच मंदिराच्या सुंदर दारापाशी भिक्षा मागायला बसला होता; आणि त्याच्यासोबत जे घडले त्याबद्दल ते आश्चर्याने व आश्चर्याने भरले.
11 आणि बरे झालेल्या लंगड्या माणसाने पेत्र व योहान यांना धरले, तेव्हा सर्व लोक शलमोनाच्या नावाच्या पोर्चमध्ये त्यांच्याकडे धावत आले आणि फार आश्चर्यचकित झाले.
12 जेव्हा पेत्राने हे पाहिले तेव्हा त्याने लोकांना उत्तर दिले, "इस्राएल लोकांनो, हे पाहून तुम्हाला आश्चर्य का वाटते? किंवा तुम्ही आमच्याकडे एवढ्या आस्थेने का पाहत आहात, जणू काही

आम्ही आमच्याच सामर्थ्याने किंवा पवित्रतेने या माणसाला चालायला लावले आहे?
13 अब्राहाम, इसहाक आणि याकोबच्या देवाने, आपल्या पूर्वजांचा देव, त्याचा पुत्र येशू याचे गौरव केले आहे. पिलाताने त्याला सोडून देण्याचे ठरवले होते तेव्हा तुम्ही त्याला धरून दिले आणि पिलातासमोर त्याला नाकारले.
14 पण तुम्ही पवित्र व न्यायी देवाला नाकारले आणि तुम्हाला खुनी हवा होता.
15 आणि देवाने मेलेल्यांतून उठवलेल्या जीवनाच्या राजपुत्राचा वध केला. ज्याचे आम्ही साक्षीदार आहोत.
16 आणि त्याच्या नावावरील विश्वासाने त्याच्या नावाने या माणसाला बळकट केले आहे, ज्याला तुम्ही पाहता आणि ओळखता: होय, त्याच्याद्वारे असलेल्या विश्वासाने तुम्हा सर्वांसमोर त्याला ही परिपूर्ण स्वस्थता दिली आहे.
17 आणि आता, बंधूंनो, मला समजले की तुम्ही अज्ञानाने हे केले, जसे तुमच्या राज्यकर्त्यांनीही केले.
18 परंतु ज्या गोष्टी देवाने त्याच्या सर्व संदेष्ट्यांच्या तोंडून दाखविल्या होत्या की, ख्रिस्ताला दुख भोगावे लागेल, त्या त्याने पूर्ण केल्या आहेत.
19 म्हणून तुम्ही पश्चात्ताप करा, आणि धर्मांतरित व्हा, जेणेकरून तुमची पापे पुसली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवाने होण्याची वेळ येईल;
20 आणि तो येशू ख्रिस्ताला पाठवील, जो पूर्वी तुम्हांला सांगितला गेला होता.
21 ज्याला सर्व गोष्टींची परतफेड होईपर्यंत स्वर्गाने प्राप्त केले पाहिजे, जे जगाच्या सुरुवातीपासून देवाने त्याच्या सर्व पवित्र संदेष्ट्यांच्या तोंडून सांगितले आहे.
22 कारण मोशे वडिलांना खरेच म्हणाला, "तुमचा देव परमेश्वर तुमच्यासाठी माझ्यासारखाच एक संदेष्टा तुमच्या भावांमधून उभा करील. तो तुम्हांला जे काही सांगेल ते सर्व तुम्ही ऐकाल.
23 आणि असे होईल की, जो कोणी त्या संदेष्ट्याचे ऐकणार नाही, त्याचा लोकांमधून नाश केला जाईल.
24 होय, आणि शमुवेल आणि त्यानंतरच्या सर्व संदेष्ट्यांनी, जे बोलले आहे, त्यांनीही या दिवसांबद्दल भाकीत केले आहे.
25 तुम्ही संदेष्ट्यांची मुले आहात आणि देवाने आमच्या पूर्वजांशी जो करार केला होता, तो अब्राहामाला म्हणाला, आणि तुझ्या संततीमुळे पृथ्वीवरील सर्व वंशज आशीर्वादित होतील.
26 देवाने आपला पुत्र येशूला उठवून प्रथम तुम्हांकडे पाठविले, तुम्हांला आशीर्वाद देण्यासाठी, तुमच्यातील प्रत्येकाला त्याच्या पापांपासून दूर करण्यासाठी त्याला पाठवले.

प्रकरण 4

1 ते लोकांशी बोलत असताना, याजक, मंदिराचा प्रमुख आणि सदूकी त्यांच्यावर आले.
2 त्यांनी लोकांना शिकवले आणि येशूच्या द्वारे मेलेल्यांतून पुनरुत्थानाची घोषणा केली याचे दुख झाले.
3 आणि त्यांनी त्यांना हात लावला आणि दुसऱ्या दिवसापर्यंत त्यांना धरून ठेवले, कारण आता संध्याकाळ झाली होती.
4 पण ज्यांनी हे वचन ऐकले त्यांच्यापैकी पुष्कळांनी विश्वास ठेवला. आणि पुरुषांची संख्या सुमारे पाच हजार होती.
5 आणि दुसऱ्या दिवशी असे झाले की, त्यांचे अधिकारी, वडीलधारी व नियमशास्त्राचे शिक्षक.
6 आणि हन्ना हा महायाजक, कयफा, योहान, अलेक्झांडर आणि महायाजकाच्या वंशातील लोक यरुशलेम येथे एकत्र जमले.
7 आणि त्यांनी त्यांना मध्ये उभे केल्यावर त्यांनी विचारले, "तुम्ही हे कोणत्या शक्तीने किंवा कोणत्या नावाने केले?
8तेव्हा पेत्र पवित्र आत्म्याने भरून त्यांना म्हणाला, तुम्ही लोकांच्या अधिपतींनो आणि इस्राएलच्या वडीलधाऱ्यांनो!
9 आज जर आपण नपुंसक माणसाने केलेल्या चांगल्या कृत्याची तपासणी केली तर तो कशाने बरा झाला आहे;
10 तुम्हा सर्वांना आणि इस्राएलच्या सर्व लोकांना हे माहीत असावे की, नासरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या नावाने, ज्याला तुम्ही वधस्तंभावर खिळले, ज्याला देवाने मेलेल्यांतून उठवले, त्याच्याद्वारे हा मनुष्य तुमच्यासमोर बरा उभा आहे.
11 हा तो दगड आहे जो तुम्हा बांधकाम करणाऱ्यांनी चुकवला होता, जो कोपऱ्याचा मस्तक झाला आहे.
12 दुस-या कोणामध्येही तारण नाही; कारण स्वर्गाखाली असे दुसरे कोणतेही नाव मनुष्यांमध्ये दिलेले नाही, ज्याद्वारे आपले तारण झाले पाहिजे.
13 आता जेव्हा त्यांनी पेत्र आणि योहानाचे धैर्य पाहिले आणि ते अशिक्षित आणि अज्ञानी लोक असल्याचे त्यांना समजले तेव्हा ते आश्चर्यचकित झाले. आणि त्यांना समजले की ते येशूबरोबर होते.
14 आणि बरा झालेला मनुष्य त्यांच्याबरोबर उभा असल्याचे पाहून ते त्याविरुद्ध काहीही बोलू शकले नाहीत.
15 पण त्यांनी त्यांना सभेतून बाजूला जाण्याची आज्ञा केल्यावर त्यांनी आपसात चर्चा केली.
16 आपण या माणसांना काय करावे? कारण जेरूसलेममध्ये राहणाऱ्या सर्वांसाठी त्यांच्याद्वारे एक उल्लेखनीय चमत्कार घडला आहे. आणि आम्ही ते नाकारू शकत नाही.
17 पण ते लोकांमध्ये यापुढे पसरू नये म्हणून आपण त्यांना कठोरपणे धमकावू या की ते यापुढे या नावाने कोणाशीही बोलणार नाहीत.
18 आणि त्यांनी त्यांना बोलावून येशूच्या नावाने अजिबात बोलू नका किंवा शिकवू नका अशी आज्ञा केली.
19 पण पेत्र व योहान यांनी त्यांना उत्तर दिले, "देवापेक्षा तुमचे ऐकणे देवाच्या दृष्टीने योग्य आहे की नाही, याचा तुम्हीच न्याय करा.
20 कारण ज्या गोष्टी आपण पाहिल्या आणि ऐकल्या आहेत त्या बोलण्याशिवाय आपल्याला शक्य नाही.
21 तेव्हा त्यांनी त्यांना आणखी धमकावले, तेव्हा त्यांनी त्यांना सोडून दिले, कारण लोकांमुळे त्यांना शिक्षा कशी करावी हे काही त्यांना सापडले नाही, कारण जे काही झाले त्याबद्दल सर्व लोकांनी देवाचा गौरव केला.
22 कारण तो मनुष्य चाळीस वर्षांहून अधिक वयाचा होता, ज्याच्यावर बरे करण्याचा हा चमत्कार दिसून आला.
23 आणि सोडून दिल्यावर ते आपापल्या मंडळीकडे गेले आणि मुख्य याजकांनी व वडीलजनांनी त्यांना सांगितलेल्या सर्व गोष्टी सांगितल्या.
24 जेव्हा त्यांनी ते ऐकले, तेव्हा त्यांनी एकमुखाने देवाला आवाज दिला आणि म्हटले, "प्रभु, तूच देव आहेस, ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र आणि त्यामधील सर्व काही निर्माण केले आहे.
25 तुझा सेवक दावीद याच्या तोंडून कोण म्हणाला, "राष्ट्रीय लोक का रागावले आणि लोक व्यर्थ कल्पना का करतात?
26 पृथ्वीचे राजे उभे राहिले, आणि राज्यकर्ते प्रभु आणि त्याच्या ख्रिस्ताविरुद्ध एकत्र आले.

27 कारण तुझा पवित्र पुत्र येशू, ज्याला तू अभिषेक केला आहेस, त्याच्या विरुद्ध हेरोद आणि पंतियस पिलात हे दोघेही परराष्ट्रीय आणि इस्राएल लोक एकत्र जमले होते.
28 कारण तुझ्या हाताने आणि तुझ्या सल्ल्याने जे काही ठरवले होते ते पूर्ण होण्याआधी करा.
29 आणि आता, प्रभु, त्यांच्या धमक्या पाहा: आणि तुझ्या सेवकांना दे, की ते तुझे वचन पूर्ण धैर्याने बोलतील.
30 बरे करण्यासाठी तुझा हात पुढे कर. आणि चिन्हे आणि चमत्कार तुझ्या पवित्र पुत्र येशूच्या नावाने केले जावेत.
31 त्यांनी प्रार्थना केल्यावर ते जिथे एकत्र जमले होते ती जागा हादरली. आणि ते सर्व पवित्र आत्म्याने भरले आणि त्यांनी देवाचे वचन धैर्याने सांगितले.
32 आणि ज्यांनी विश्वास ठेवला त्यांचा जमाव एक अंतकरणाचा आणि एक आत्म्याचा होता; त्यांच्यापैकी कोणीही त्याच्याकडे असलेल्या वस्तूंपैकी कोणीही स्वतचे आहे असे म्हटले नाही. पण त्यांच्याकडे सर्व गोष्टी समान होत्या.
33 आणि मोठ्या सामर्थ्याने प्रेषितांना प्रभु येशूच्या पुनरुत्थानाची साक्ष दिली आणि त्या सर्वांवर मोठी कृपा झाली.
34त्यांच्यात कोणीही उणीव नव्हता; कारण जितक्या लोकांच्या जमिनी किंवा घरे होती त्यांनी ती विकली आणि विकल्या गेलेल्या वस्तूंच्या किमती आणल्या.
35 आणि ते प्रेषितांच्या पायाजवळ ठेवले आणि प्रत्येकाला गरजेनुसार वाटप करण्यात आले.
36 आणि योसेस, ज्याला प्रेषितांनी बर्णबास नाव दिले होते, (ज्याचा अर्थ सांत्वनाचा मुलगा आहे) तो लेवी आणि सायप्रस देशाचा होता.
37 जमीन होती, ती विकून पैसे आणून प्रेषितांच्या चरणी ठेवले.

प्रकरण ५

1परंतु हनन्या नावाच्या एका माणसाने, त्याची बायको सफिरा हिच्याबरोबर एक मालमत्ता विकली.
2 आणि किमतीचा काही भाग मागे ठेवला, त्याच्या पत्नीलाही ते माहीत होते, आणि काही भाग आणून प्रेषितांच्या पायावर ठेवला.
3 पण पेत्र म्हणाला, हनन्या, पवित्र आत्म्याशी खोटे बोलण्यास आणि जमिनीच्या किमतीतील काही भाग मागे ठेवण्यास सैतानाने तुझे अंतकरण का भरले आहे?
4 ते राहिल्यावर ते तुझेच नव्हते काय? आणि ते विकल्यानंतर ते तुझ्याच अधिकारात नव्हते काय? तू तुझ्या मनात ही गोष्ट का विचारलीस? तू माणसांशी नाही तर देवाशी खोटे बोललास.
5 हे बोलणे ऐकून हनन्या खाली पडला आणि त्याने भूत सोडले आणि ज्यांनी हे ऐकले ते सर्व भयभीत झाले.
6 तेव्हा तरुणांनी उठून त्याला घायाळ केले आणि बाहेर नेले आणि त्याला पुरले.
7 आणि सुमारे तीन तासांनंतर, त्याची पत्नी, काय झाले हे माहीत नसताना आत आली.
8 पेत्राने तिला उत्तर दिले, "मला सांग तू जमीन इतकी विकलीस का? आणि ती म्हणाली, हो, इतकेच.
9 मग पेत्र तिला म्हणाला, प्रभूच्या आत्म्याची परीक्षा करण्याचे तुम्ही एकत्र कसे काय केले? पाहा, ज्यांनी तुझ्या पतीला पुरले त्यांचे पाय दारात आहेत आणि ते तुला बाहेर घेऊन जातील.
10 मग ती ताबडतोब त्याच्या पाया पडली, आणि भूत जन्माला आले; आणि तरुण लोक आत आले, त्यांना ती मृत दिसली, आणि तिला बाहेर नेऊन तिच्या पतीने पुरले.
11 आणि सर्व मंडळीवर आणि ज्यांनी या गोष्टी ऐकल्या त्यांच्या मनात मोठी भीती निर्माण झाली.
12 आणि प्रेषितांच्या हाताने लोकांमध्ये अनेक चिन्हे आणि चमत्कार घडले. (आणि ते सर्व शलमोनाच्या ओसरीत एकमताने होते.
13 आणि बाकीच्यांपैकी कोणीही त्यांच्याशी सामील होण्याचे धाडस केले नाही, परंतु लोकांनी त्यांना मोठे केले.
14 आणि विश्वासणारे प्रभूमध्ये अधिकाधिक जोडले गेले, पुरुष आणि स्त्रिया दोघांचेही लोक.)
15 इतके की, त्यांनी आजारी लोकांना बाहेर रस्त्यावर आणले आणि त्यांना बेडवर आणि पलंगांवर ठेवले, जेणेकरून पेत्राच्या जवळून जाणाऱ्या सावलीने त्यांच्यापैकी काहींना झाकून टाकावे.
16 यरुशलेमच्या आजूबाजूच्या शहरांमधून एक लोकसमुदाय यरुशलेमकडे आला, ते आजारी लोकांना आणि अशुद्ध आत्म्यांनी व्याकूळ झालेल्या लोकांना घेऊन आले. आणि ते प्रत्येकजण बरे झाले.
17 तेव्हा महायाजक आणि त्याच्याबरोबर असलेले सर्व लोक (हा सदूकींचा पंथ आहे) उठला आणि ते रागावले.
18 आणि प्रेषितांवर हात ठेवून त्यांना सामान्य तुरुंगात टाकले.
19 पण रात्री प्रभूच्या दूताने तुरुंगाचे दरवाजे उघडले आणि त्यांना बाहेर आणले आणि म्हणाला,
20 जा, मंदिरात उभे राहा आणि लोकांना या जीवनातील सर्व शब्द सांगा.
21 जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते पहाटे मंदिरात गेले आणि शिकवू लागले. पण मुख्य याजक आणि त्याच्याबरोबर असलेले लोक आले आणि त्यांनी सभा आणि इस्राएल लोकांच्या सर्व सभासदांना बोलावले आणि त्यांना आणण्यासाठी तुरुंगात पाठवले.
22 पण जेव्हा अधिकारी आले आणि त्यांना तुरुंगात आढळले नाही, तेव्हा ते परत आले आणि म्हणाले,
23 ते म्हणाले, "तुरुंगात खरोखरच आम्हांला पूर्ण सुरक्षिततेने बंद करण्यात आले आहे आणि दारांसमोर रखवालदार उभे आहेत, पण आम्ही उघडल्यावर आत कोणीही आढळले नाही.
24 आता जेव्हा मुख्य याजक, मंदिराचा सरदार आणि मुख्य याजक यांनी या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा त्यांना त्यांच्याबद्दल शंका वाटली की हे कोठून वाढेल.
25 तेव्हा एकाने येऊन त्यांना सांगितले, "पाहा, ज्यांना तुम्ही तुरुंगात टाकले होते ते मंदिरात उभे राहून लोकांना शिकवत आहेत.
26 मग कप्तान अधिका-यांसह गेला आणि त्यांना हिंसा न करता आणले, कारण त्यांना लोकांची भीती वाटत होती, की त्यांना दगडमार केला जाऊ नये.
27 आणि जेव्हा त्यांनी त्यांना आणले तेव्हा त्यांनी त्यांना सभेसमोर उभे केले आणि मुख्य याजकाने त्यांना विचारले,
28 ते म्हणाले, "या नावाने शिकवू नका अशी आम्ही तुम्हांला कडक आज्ञा दिली होती का? आणि, पाहा, तुम्ही जेरुसलेम तुमच्या शिकवणीने भरले आहे, आणि या माणसाचे रक्त आमच्यावर आणण्याचा तुमचा विचार आहे.
29 मग पेत्र व इतर प्रेषितांनी उत्तर दिले, "आम्ही माणसांपेक्षा देवाची आज्ञा पाळली पाहिजे.

30 आमच्या पूर्वजांच्या देवाने येशूला उठवले, ज्याला तुम्ही मारले आणि झाडावर टांगले.
31 देवाने त्याला त्याच्या उजव्या हाताने राजा आणि तारणहार म्हणून उंच केले आहे, कारण इस्राएलला पश्चात्ताप करण्यासाठी आणि पापांची क्षमा व्हावी.
32 आणि या गोष्टींचे आम्ही त्याचे साक्षीदार आहोत. आणि पवित्र आत्मा देखील आहे, जो देवाने त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्यांना दिला आहे.
33 जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांचे मन दुखले आणि त्यांना ठार मारण्याचा कट केला.
34 मग सभेत गमलीएल नावाचा एक परुशी, जो नियमशास्त्राचा डॉक्टर होता, सर्व लोकांमध्ये नावाजलेला होता, तेथे उभा राहिला आणि त्याने प्रेषितांना थोडी जागा देण्याची आज्ञा केली.
35 आणि त्यांना म्हणाला, "इस्राएलच्या लोकांनो, या माणसांना स्पर्श करून तुम्ही काय करू इच्छिता याची काळजी घ्या.
36 कारण या दिवसांआधी थ्युडास उठला आणि स्वतला कोणीतरी असल्याचा अभिमान बाळगला. त्याच्याशी सुमारे चारशे लोक सामील झाले: कोण मारला गेला; आणि त्याच्या आज्ञा पाळणारे सर्व विखुरले गेले आणि नष्ट झाले.
37 या मनुष्यानंतर कर आकारणीच्या दिवसांत गालीलचा यहूदा उठला आणि त्याने पुष्कळ लोकांना आपल्या मागे खेचले; त्याचाही नाश झाला. आणि त्याच्या आज्ञा पाळणारे सर्व जण पांगले.
38 आणि आता मी तुम्हांला सांगतो, या लोकांपासून दूर राहा आणि त्यांना एकटे सोडा, कारण जर हा सल्ला किंवा हे काम माणसांचे असेल तर ते व्यर्थ ठरेल.
39 पण जर ते देवाचे असेल तर तुम्ही ते पाडू शकत नाही. कदाचित् तुम्ही देवाविरुद्ध लढायलाही सापडाल.
40 आणि त्यांनी त्याला होकार दिला, आणि त्यांनी प्रेषितांना बोलावून मारले, तेव्हा त्यांनी येशूच्या नावाने बोलू नये अशी आज्ञा केली आणि त्यांना जाऊ दिले.
41 आणि आपण त्याच्या नावासाठी लाज सहन करण्यास योग्य गणले गेले या आनंदात ते सभेतून निघून गेले.
42 आणि दररोज मंदिरात आणि प्रत्येक घरात, त्यांनी येशू ख्रिस्ताची शिकवण व प्रचार करणे सोडले नाही.

प्रकरण 6

1 आणि त्या दिवसांत, शिष्यांची संख्या पुष्कळ झाली तेव्हा, ग्रीक लोकांची इब्री लोकांविरुद्ध कुरकुर सुरू झाली, कारण त्यांच्या विधवांची दैनंदिन सेवाकार्यात उपेक्षा केली जात होती.
2 तेव्हा बारा शिष्यांनी आपल्या शिष्यांच्या जमावाला बोलावून म्हटले, "आम्ही देवाचे वचन सोडून मेजांची सेवा करावी असे कारण नाही.
3 म्हणून, बंधूंनो, तुमच्यामध्ये पवित्र आत्म्याने आणि शहाणपणाने परिपूर्ण असलेल्या प्रामाणिक अहवालाच्या सात पुरुषांकडे लक्ष द्या, ज्यांना आम्ही या व्यवसायावर नियुक्त करू शकतो.
4 पण आपण प्रार्थनेला आणि वचनाच्या सेवेसाठी सतत स्वतला अर्पण करू.
5 आणि हे म्हणणे सर्व लोकसमुदायाला आवडले: आणि त्यांनी स्तेफन, जो विश्वासाने आणि पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण मनुष्य, आणि फिलिप, प्रोकोरस, निकानोर, टिमोन, पारमेनास आणि निकोलस हे अंत्युखियाचे धर्मांतर करणारे निवडले.
6 त्यांनी त्यांना प्रेषितांसमोर उभे केले आणि प्रार्थना केल्यावर त्यांनी त्यांच्यावर हात ठेवले.
7 आणि देवाचे वचन वाढले. आणि जेरुसलेममध्ये शिष्यांची संख्या खूप वाढली. आणि याजकांचा एक मोठा समूह विश्वासाला आज्ञाधारक होता.
8 आणि स्तेफनाने, विश्वासाने आणि सामर्थ्याने परिपूर्ण, लोकांमध्ये महान चमत्कार आणि चमत्कार केले.
9 मग तेथे काही सभास्थान, ज्याला लिबर्टाईन्स, सायरेनियन, अलेक्झांड्रिया आणि सिलिकिया आणि आशियाचे सभास्थान म्हणतात, स्टीफनशी वाद घातला.
10 आणि तो ज्या बुद्धीने व आत्म्याने बोलला त्याचा त्यांना प्रतिकार करता आला नाही.
11 मग त्यांनी लोकांना गौण केले, ते म्हणाले, "आम्ही त्याला मोशे आणि देवाविरुद्ध निंदा करताना ऐकले आहे.
12 आणि त्यांनी लोकांना, वडीलजनांना आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांना भडकवले, आणि त्यांनी त्याच्यावर येऊन त्याला धरले आणि त्याला न्यायसभेत आणले.
13 आणि खोटे साक्षीदार उभे केले, जे म्हणाले, हा मनुष्य या पवित्र स्थानाविरुद्ध आणि नियमशास्त्राविरुद्ध निंदनीय शब्द बोलणे थांबवत नाही.
14 कारण आम्ही त्याला असे म्हणताना ऐकले आहे की, हा नासरेथचा येशू या जागेचा नाश करील आणि मोशेने आम्हांला सोडवलेल्या प्रथा बदलून टाकील.
15 आणि सभेत बसलेल्या सर्वांनी त्याच्याकडे एकटक नजर टाकली, त्यांना त्याचा चेहरा देवदूतासारखा दिसला.

प्रकरण 7

1 मग महायाजक म्हणाला, या गोष्टी तशा आहेत का?
2 तो म्हणाला, "बंधूंनो, वडीलांनो, ऐका. आपला पिता अब्राहाम मेसोपोटेमियामध्ये असताना, चारानमध्ये राहण्यापूर्वी गौरवाचा देव त्याला प्रकट झाला.
3 तो त्याला म्हणाला, "तू तुझ्या देशातून आणि तुझ्या नातेवाईकातून निघून जा आणि मी तुला दाखवीन त्या देशात ये.
4 मग तो खास्द्यांच्या देशातून बाहेर आला आणि चारान येथे राहिला आणि तेथून त्याचे वडील मेल्यावर त्याने त्याला या देशात नेले, जेथे तुम्ही आता राहत आहात.
5 आणि त्याने त्याला त्यात काहीही वतन दिले नाही, नाही, त्याचे पाय ठेवण्याइतकेही नाही; तरीही त्याने वचन दिले की तो त्याला आणि त्याच्या वंशजांना तो देईल, जेव्हा त्याला मूल नव्हते. .
6 आणि देव या शहाणपणावर बोलला, की त्याची संतती परक्या देशात राहावी. आणि त्यांनी त्यांना गुलाम बनवून चारशे वर्षे वाईट वागणूक दिली.
7 आणि ज्या राष्ट्राचे ते गुलाम असतील त्यांचा मी न्याय करीन, देव म्हणाला, आणि त्यानंतर ते बाहेर येतील आणि या ठिकाणी माझी सेवा करतील.
8 आणि त्याने त्याला सुंतेचा करार दिला आणि म्हणून अब्राहामाला इसहाक झाला आणि आठव्या दिवशी त्याची सुंता झाली. इसहाकाला याकोब झाला; आणि याकोबला बारा कुलपिता झाला.
9 आणि पूर्वजांनी ईर्ष्याने योसेफाला इजिप्तमध्ये विकले; पण देव त्याच्याबरोबर होता.

10 आणि त्याला त्याच्या सर्व संकटांतून सोडवले आणि मिसरचा राजा फारो याच्या दृष्टीने त्याला कृपा व शहाणपण दिले. त्याने त्याला इजिप्तचा व त्याच्या घराचा राज्यपाल केले.
11 आता सर्व इजिप्त आणि कनान देशात दुष्काळ पडला आणि खूप संकटे आली आणि आमच्या पूर्वजांना उदरनिर्वाह मिळाला नाही.
12 पण जेव्हा याकोबाने ऐकले की इजिप्तमध्ये धान्य आहे, तेव्हा त्याने प्रथम आपल्या पूर्वजांना बाहेर पाठवले.
13 दुसऱ्यांदा योसेफ त्याच्या भावांना कळला. आणि योसेफाचे नातेवाईक फारोला कळले.
14मग योसेफाला पाठवून त्याचे वडील याकोब आणि त्याच्या सर्व नातेवाईकांना, सत्तर पंधरा जणांना बोलावून घेतले.
15म्हणून याकोब इजिप्तमध्ये गेला आणि तो व आमचे पूर्वज मरण पावले.
16 आणि त्यांना सिकेममध्ये नेण्यात आले आणि अब्राहामाने सिकेमचा पिता इमोरच्या मुलांनी विकत घेतलेल्या कबरेत ठेवले.
17परंतु देवाने अब्राहामाला वचन दिलेल्या वचनाची वेळ जवळ आली तेव्हा इजिप्तमध्ये लोकांची संख्या वाढली व त्यांची संख्या वाढली.
18 जोपर्यंत योसेफला ओळखत नव्हता तो दुसरा राजा उठेपर्यंत.
19 तोच आमच्या नातेवाईकांशी हुशारीने वागला, आणि आमच्या पूर्वजांना वाईट वागणूक दिली, जेणेकरून त्यांनी त्यांच्या लहान मुलांना घालवून दिले, जेणेकरून ते जिवंत राहू शकत नाहीत.
20 ज्या काळात मोशेचा जन्म झाला, तो अतिशय सुंदर होता, आणि तीन महिने त्याच्या वडिलांच्या घरी त्याचे पालनपोषण झाले.
21 आणि जेव्हा त्याला बाहेर टाकण्यात आले तेव्हा फारोच्या मुलीने त्याला उचलून घेतले आणि आपल्या मुलासाठी त्याचे पालनपोषण केले.
22 आणि मोशे इजिप्शियन लोकांच्या सर्व शहाणपणाने शिकला होता आणि तो शब्द आणि कृतीत पराक्रमी होता.
23 आणि जेव्हा तो पूर्ण चाळीस वर्षांचा झाला तेव्हा त्याच्या मनात आपल्या भावांना इस्राएल लोकांना भेटण्याची इच्छा आली.
24 आणि त्यांच्यापैकी एकाला दु:ख होत असल्याचे पाहून त्याने त्याचा बचाव केला आणि ज्याच्यावर अत्याचार झाला त्याचा बदला घेतला आणि इजिप्शियनला मारले.
25 कारण देव त्यांच्या हाताने त्यांची सुटका कशी करील हे त्याच्या भावांना समजले असते असे त्याला वाटले असते, पण त्यांना समजले नाही.
26 आणि दुसऱ्या दिवशी जेव्हा ते भांडत होते तेव्हा त्याने त्यांना स्वतला दाखवले आणि त्यांना पुन्हा एकात बसवले आणि म्हणाला, 'महाराज, तुम्ही भाऊ आहात. तुम्ही एकमेकांवर अन्याय का करता?
27 पण ज्याने त्याच्या शेजाऱ्यावर अन्याय केला त्याने त्याला हाकलून लावले आणि म्हणाला, "तुला कोणी आमच्यावर अधिपती व न्यायाधीश केले?
28 काल जसे तू मिसरच्या माणसाला मारलेस तसे तू मला मारशील का?
29 हे सांगून मोशे पळून गेला आणि माद्यान देशात तो परका होता, जिथे त्याला दोन मुलगे झाले.
30 आणि जेव्हा चाळीस वर्षे संपली, तेव्हा सीना पर्वताच्या वाळवंटात एका झुडपातील अग्नीच्या ज्वालात परमेश्वराचा एक दूत त्याला दिसला.
31 जेव्हा मोशेने ते पाहिले तेव्हा तो दृष्य पाहून आश्चर्यचकित झाला आणि तो पाहण्यासाठी तो जवळ आला तेव्हा परमेश्वराची वाणी त्याला आली.
32 मी तुझ्या पूर्वजांचा देव आहे, अब्राहामाचा देव आहे, इसहाकचा देव आहे आणि याकोबाचा देव आहे. तेव्हा मोशे थरथर कापला आणि त्याला पाहण्याची हिंमत नव्हती.
33 मग प्रभू त्याला म्हणाला, तुझ्या पायातले जोडे काढून टाक, कारण तू जिथे उभा आहेस ती जागा पवित्र आहे.
34 मी मिसरमधील माझ्या लोकांचे दु:ख पाहिले आहे, मी त्यांचे आक्रोश ऐकले आहे आणि त्यांना सोडवण्यासाठी मी खाली आलो आहे. आणि आता ये, मी तुला इजिप्तमध्ये पाठवीन.
35 हा मोशे, ज्याला त्यांनी नाकारले, "तुला कोणी शासक व न्यायाधीश केले? त्याचप्रमाणे देवाने त्याला झुडुपात दर्शन दिलेल्या देवदूताच्या हाताने शासक व सुटका करणारा म्हणून पाठवले.
36 त्याने त्यांना बाहेर आणले, त्यानंतर त्याने मिसर देशात, तांबड्या समुद्रात आणि वाळवंटात चाळीस वर्षे चमत्कार आणि चिन्हे दाखवली.
37 हा तो मोशे आहे, जो इस्राएल लोकांना म्हणाला, "तुमचा देव परमेश्वर तुमच्यासाठी माझ्यासारखाच एक संदेष्टा तुमच्या भावांमधून उभा करील. तुम्ही त्याचे ऐकाल.
38 हा तोच आहे, जो वाळवंटातील चर्चमध्ये त्याच्याशी सीना पर्वतावर आणि आमच्या पूर्वजांशी बोलणाऱ्या देवदूतासह होता: ज्याला आम्हाला देण्यासाठी जिवंत वचने मिळाली:
39 ज्याची आज्ञा आमच्या पूर्वजांनी पाळली नाही, परंतु त्यांना त्यांच्यापासून दूर नेले, आणि त्यांच्या अंतकरणात ते इजिप्तमध्ये परत गेले.
40 तो अहरोनला म्हणाला, "आमच्यापुढे चालण्यासाठी देव बनवा. कारण मोशेने आम्हाला इजिप्तमधून बाहेर आणले, त्याचे काय झाले हे आम्हाला माहीत नाही.
41 आणि त्या दिवसांत त्यांनी एक वासरू बनवले आणि मूर्तीला यज्ञ केले आणि स्वतच्या हातांनी केलेल्या कामात आनंद झाला.
42 मग देवाने वळून त्यांना स्वर्गातील सैन्याची उपासना करण्यास सोडले. संदेष्ट्यांच्या पुस्तकात लिहिल्याप्रमाणे, "इस्राएलच्या घराण्यांनो, तुम्ही मला वाळवंटात चाळीस वर्षे मारलेले प्राणी व यज्ञ अर्पण केले आहेत का?
43 होय, मोलोखचा निवासमंडप आणि तुमचा देव रेम्फानचा तारा, तुम्ही त्यांची पूजा करण्यासाठी बनवलेल्या आकृत्या घेतल्या आणि मी तुम्हाला बाबेलच्या पलीकडे नेईन.
44 आमच्या पूर्वजांना वाळवंटात साक्षीचा मंडप होता, त्याने मोशेला सांगितल्याप्रमाणे तो त्याने पाहिल्याप्रमाणे बनवावा असे सांगितले होते.
45 ज्यांना आमच्या नंतर आलेल्या आमच्या पूर्वजांनीही येशूबरोबर परराष्ट्रीयांच्या ताब्यात आणले, ज्यांना देवाने आमच्या पूर्वजांच्या समोरून हाकलून दिले ते दावीदाच्या काळापर्यंत.
46 ज्यांना देवासमोर कृपा मिळाली आणि याकोबाच्या देवासाठी निवासमंडप शोधण्याची त्यांची इच्छा होती.
47 पण शलमोनाने त्याच्यासाठी घर बांधले.
48 पण परात्पर देव हातांनी बनवलेल्या मंदिरात राहत नाही. संदेष्ट्याने म्हटल्याप्रमाणे,
49 स्वर्ग माझे सिंहासन आहे आणि पृथ्वी माझे पाय ठेवण्याचे आसन आहे. तुम्ही माझे घर कोणते बांधाल? परमेश्वर म्हणतो: किंवा माझी विश्रांतीची जागा कोणती आहे?

50 या सर्व गोष्टी माझ्या हाताने घडवल्या नाहीत काय?
51 तुम्ही ताठ आणि अंतकरणाने आणि कानांनी सुंता न झालेल्या लोकांनो, तुम्ही नेहमी पवित्र आत्म्याला विरोध करता: जसे तुमच्या पूर्वजांनी केले तसे तुम्हीही करा.
52 तुमच्या पूर्वजांनी कोणाचा छळ केला नाही? आणि त्यांनी त्यांना ठार मारले जे नीतिमानाच्या येण्याआधी दाखवले होते. ज्यांचा तुम्ही आता विश्वासघात करणारे व खुनी झाला आहात.
53 ज्यांना देवदूतांच्या स्वभावाने नियमशास्त्र मिळाले आहे आणि त्यांनी ते पाळले नाही.
54 जेव्हा त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा त्यांचे अंतकरण दुखले आणि त्यांनी त्याला दात खाऊ लागले.
55परंतु पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण होऊन त्याने आकाशाकडे एकटक पाहिलं आणि देवाचे तेज आणि येशू देवाच्या उजवीकडे उभा असल्याचे पाहिले.
56 आणि म्हणाला, "पाहा, मला आकाश उघडलेले दिसत आहे आणि मनुष्याचा पुत्र देवाच्या उजवीकडे उभा आहे.
57 तेव्हा त्यांनी मोठ्याने ओरडून आपले कान रोखले आणि एकजुटीने त्याच्यावर धावले.
58 आणि त्याला शहराबाहेर फेकून दिले आणि त्याला दगडमार केला; आणि साक्षीदारांनी शौल नावाच्या तरुणाच्या पायाजवळ आपले कपडे घातले.
59 आणि त्यांनी स्तेफनाला दगडमार करून देवाचा धावा केला आणि म्हटले, "प्रभु येशू, माझा आत्मा स्वीकार.
60 आणि तो गुडघे टेकून मोठ्याने ओरडला, "प्रभु, हे पाप त्यांच्यावर ठेवू नकोस. असे बोलून तो झोपी गेला.

धडा 8

1 आणि शौल त्याच्या मृत्यूला संमती देत होता. आणि त्या वेळी यरुशलेममधील चर्चचा मोठा छळ झाला. आणि प्रेषितांशिवाय ते सर्व यहूदीया आणि शोमरोनच्या प्रदेशात विखुरले गेले.
2 आणि धर्माभिमानी लोकांनी स्तेफनला त्याच्या दफनविधीसाठी नेले आणि त्याच्यासाठी मोठा शोक केला.
3 शौलच्या बाबतीत, त्याने चर्चचा नाश केला, प्रत्येक घरात प्रवेश केला आणि स्त्री-पुरुषांना मारहाण करून त्यांना तुरुंगात टाकले.
4 म्हणून जे परदेशात विखुरले होते ते सर्वत्र वचनाचा उपदेश करीत गेले.
5 मग फिलिप शोमरोन शहरात गेला आणि त्यांना ख्रिस्ताचा संदेश दिला.
6 आणि फिलिप्प जे चमत्कार बोलतो ते ऐकून व पाहिले त्याकडे लोकांनी एकमुखाने लक्ष दिले.
7 कारण पुष्कळ लोकांतून अशुद्ध आत्मे मोठ्याने ओरडत बाहेर आले आणि ज्यांना पक्षाघात झाला होता व लंगडे होते ते बरे झाले.
8 आणि त्या शहरात मोठा आनंद झाला.
9 पण शिमोन नावाचा एक मनुष्य होता, जो पूर्वी त्याच नगरात जादूटोणा करून शोमरोनच्या लोकांना मोहित करत असे आणि स्वतला कोणीतरी महान असल्याचे दाखवून देत असे.
10 ज्याच्याकडे लहानापासून मोठ्यांपर्यंत सर्वांनी लक्ष दिले, ते म्हणाले, हा मनुष्य देवाचे महान सामर्थ्य आहे.
11 आणि त्यांना त्याच्याबद्दल आदर वाटला, कारण त्याने खूप दिवसांपासून जादूटोण्यांनी त्यांना मोहित केले होते.
12 परंतु जेव्हा त्यांनी फिलिप्प देवाच्या राज्याविषयी आणि येशू ख्रिस्ताच्या नावाचा संदेश सांगितला त्यावर विश्वास ठेवला, तेव्हा त्यांनी पुरुष आणि स्त्रिया दोघांचा बाप्तिस्मा घेतला.
13 मग शिमोनाने स्वतवरही विश्वास ठेवला: आणि जेव्हा त्याचा बाप्तिस्मा झाला, तो फिलिप्पाबरोबर राहिला, आणि जे चमत्कार व चिन्हे झाले ते पाहून तो आश्चर्यचकित झाला.
14 जेव्हा यरुशलेममध्ये असलेल्या प्रेषितांनी ऐकले की शोमरोनला देवाचे वचन मिळाले आहे, तेव्हा त्यांनी पेत्र व योहान यांना त्यांच्याकडे पाठवले:
15 जेव्हा ते खाली आले तेव्हा त्यांना पवित्र आत्मा मिळावा म्हणून त्यांनी त्यांच्यासाठी प्रार्थना केली:
16 (कारण अद्याप तो त्यांच्यापैकी कोणावरही पडला नाही; फक्त त्यांनी प्रभू येशूच्या नावाने बाप्तिस्मा घेतला.)
17 मग त्यांनी त्यांचे हात त्यांच्यावर ठेवले आणि त्यांना पवित्र आत्मा प्राप्त झाला.
18 आणि जेव्हा शिमोनाने पाहिले की प्रेषितांच्या हातावर पवित्र आत्मा ठेवला गेला तेव्हा त्याने त्यांना पैसे देऊ केले.
19 ते म्हणाले, मलाही हे सामर्थ्य द्या, म्हणजे मी ज्याच्यावर हात ठेवीन त्याला पवित्र आत्मा मिळेल.
20 पण पेत्र त्याला म्हणाला, तुझे पैसे तुझ्याबरोबर नष्ट होतात, कारण देवाची देणगी पैशाने विकत घेता येईल असे तुला वाटले आहे.
21 या बाबतीत तुझा भाग नाही किंवा फार काही नाही कारण तुझे अंतकरण देवाच्या दृष्टीने योग्य नाही.
22 म्हणून तुझ्या या दुष्टपणाबद्दल पश्चात्ताप कर आणि देवाला प्रार्थना कर, जर तुझ्या मनातील विचार तुला क्षमा करील.
23 कारण मला समजले आहे की, तू कटुतेच्या आणि अधर्माच्या बंधनात आहेस.
24 मग शिमोन म्हणाला, "तुम्ही जे काही बोललात त्यापैकी काहीही माझ्यावर येऊ नये म्हणून माझ्यासाठी प्रभूला प्रार्थना करा.
25 आणि त्यांनी साक्ष दिल्यावर आणि प्रभूचा संदेश सांगितल्यावर ते जेरुसलेमला परतले आणि शोमरोनी लोकांच्या अनेक गावांमध्ये सुवार्ता सांगितली.
26 आणि प्रभूचा दूत फिलिप्पाशी बोलला, तो म्हणाला, "ऊठ आणि यरुशलेमहून खाली गाझापर्यंत जाणाऱ्या वाटेकडे दक्षिणेकडे जा, जो वाळवंट आहे.
27 आणि तो उठला आणि गेला: आणि पाहा, इथियोपियाचा एक माणूस, जो इथियोपियाच्या कांडसे राणीच्या अधिपत्याखालील एक नपुंसक होता, ज्याच्याकडे तिच्या सर्व खजिन्याची जबाबदारी होती आणि तो उपासनेसाठी यरुशलेमला आला होता.
28 परत येत होते, आणि त्याच्या रथात बसून यशया संदेष्टा वाचला.
29 मग आत्मा फिलिप्पाला म्हणाला, जवळ जा आणि या रथाशी जा.
30 फिलिप्प त्याच्याकडे धावत गेला आणि त्याने त्याला यशया संदेष्टा वाचताना ऐकले आणि म्हणाला, "तू जे वाचतोस ते तुला समजते का?
31 आणि तो म्हणाला, "कोणीतरी मला मार्ग दाखविल्याशिवाय मी कसा काय करू? आणि फिलिप्पला त्याने वर येऊन त्याच्याबरोबर बसावे अशी त्याची इच्छा होती.
32 त्याने वाचलेल्या पवित्र शास्त्राचे स्थान असे होते की, त्याला मेंढराप्रमाणे कत्तलीसाठी नेण्यात आले. आणि कोकरू जसे

आपल्या कातरणा-यापुढे मुके होते, तसे त्याने आपले तोंड उघडले नाही.
33 त्याच्या अपमानामुळे त्याचा न्याय काढून घेण्यात आला, आणि त्याच्या पिढीची घोषणा कोण करणार? कारण त्याचा जीव पृथ्वीवरून काढून घेण्यात आला आहे.
34 तेव्हा नपुंसकाने फिलिप्पाला उत्तर दिले, "मी तुझी प्रार्थना करतो, हे संदेष्टा कोणाबद्दल बोलतो? स्वतःच्या, की दुसऱ्या माणसाचा?
35 मग फिलिप्पने आपले तोंड उघडले आणि त्याच शास्त्रवचनातून सुरुवात केली आणि त्याला येशूचा संदेश दिला.
36 ते जात असताना ते एका पाण्यापाशी आले. तो नपुंसक म्हणाला, "पाहा, इथे पाणी आहे. मला बाप्तिस्मा घेण्यास काय अडथळा आहे?
37 फिलिप्प म्हणाला, "जर तू तुझ्या मनापासून विश्वास ठेवशील तर तू शक्य आहेस. त्याने उत्तर दिले, "येशू ख्रिस्त हा देवाचा पुत्र आहे यावर माझा विश्वास आहे.
38 मग त्याने रथाला उभे राहण्याची आज्ञा केली; आणि ते दोघेही पाण्यात गेले, फिलिप्प आणि नपुंसक; आणि त्याने त्याचा बाप्तिस्मा केला.
39 आणि जेव्हा ते पाण्यातून वर आले, तेव्हा प्रभूच्या आत्म्याने फिलिप्पला दूर नेले, की नपुंसकाने त्याला पाहिले नाही; आणि तो आनंदाने आपल्या मार्गाने निघून गेला.
40 पण फिलिप्प अझोटस येथे सापडला आणि तो कैसरीयाला येईपर्यंत सर्व नगरांत प्रचार करीत होता.

प्रकरण 9

1 आणि शौल, तरीही, प्रभूच्या शिष्यांविरुद्ध धमक्या देत होता आणि कत्तल करत होता, तो महायाजकाकडे गेला.
2 आणि त्याने त्याच्याकडून दिमिष्कमधील सभास्थानांना पत्रे मागितली, की जर त्याला यापैकी कोणी पुरुष असो वा स्त्रिया सापडला तर त्याने त्यांना यरुशलेमला बांधून आणावे.
3 तो प्रवास करत असताना तो दिमिष्काजवळ आला आणि अचानक त्याच्याभोवती आकाशातून प्रकाश पडला.
4 आणि तो जमिनीवर पडला आणि त्याला एक वाणी ऐकू आली, " शौल, शौल, तू माझा छळ का करतोस?
5 तो म्हणाला, प्रभु, तू कोण आहेस? आणि प्रभू म्हणाला, मी येशू आहे ज्याचा तू छळ करतोस; टोचून मारणे तुझ्यासाठी कठीण आहे.
6 तो थरथर कापत व चकित होऊन म्हणाला, "प्रभु, तुला माझ्याकडून काय करावे लागेल? तेव्हा प्रभु त्याला म्हणाला, "ऊठ आणि नगरात जा आणि तुला काय करावे लागेल ते सांगितले जाईल.
7 आणि जे लोक त्याच्याबरोबर प्रवास करत होते ते स्तब्ध उभे राहिले, त्यांनी आवाज ऐकला, परंतु कोणीही पाहिले नाही.
8 शौल पृथ्वीवरून उठला. जेव्हा त्याचे डोळे उघडले तेव्हा त्याला कोणीही दिसले नाही, परंतु त्यांनी त्याचा हात धरून त्याला दिमिष्कास नेले.
9 आणि तो तीन दिवस दृष्टिहीन होता, आणि त्याने काही खाल्ले किंवा पिले नाही.
10 दिमिष्क येथे हनन्या नावाचा एक शिष्य होता. आणि प्रभु त्याला दृष्टान्तात म्हणाला, हनन्या. तो म्हणाला, "प्रभु, मी येथे आहे.
11 आणि प्रभु त्याला म्हणाला, " उठ आणि सरळ म्हटल्या जाणाऱ्या रस्त्यावर जा, आणि यहूदाच्या घरी तार्सस येथील शौल नावाच्या एकाची चौकशी कर; कारण पाहा, तो प्रार्थना करीत आहे.
12 आणि त्याने दृष्टान्तात हनन्या नावाच्या एका माणसाला आत येताना आणि त्याला दृष्टी मिळावी म्हणून त्याच्यावर हात ठेवताना पाहिले.
13 तेव्हा हनन्याने उत्तर दिले, "प्रभु, या माणसाने यरुशलेममध्ये तुझ्या संतांचे किती वाईट केले हे मी अनेकांकडून ऐकले आहे.
14 आणि येथे त्याला मुख्य याजकांकडून अधिकार आहे जे तुझे नाव घेतात त्या सर्वांना बांधून ठेवण्याचा अधिकार आहे.
15 पण प्रभु त्याला म्हणाला, तू जा, कारण तो माझ्यासाठी निवडलेला पात्र आहे, जे परराष्ट्रीय, राजे आणि इस्राएल लोकांसमोर माझे नाव धारण करण्यासाठी आहे.
16 कारण माझ्या नावासाठी त्याला किती मोठे दुःख सहन करावे लागेल हे मी त्याला दाखवून देईन.
17 मग हनन्या निघाला आणि घरात गेला. आणि त्याच्यावर हात ठेवून तो म्हणाला, "भाऊ शौल, प्रभु येशू, ज्याने तू येत असताना वाटेत तुला दर्शन दिले, त्याने मला पाठवले आहे की तुला दृष्टी मिळावी आणि तू पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण व्हावे.
18 आणि ताबडतोब त्याच्या डोळ्यांतून तो तराजूसारखा पडला आणि त्याला लगेच दृष्टी मिळाली आणि तो उठला आणि त्याने बाप्तिस्मा घेतला.
19 आणि त्याला मांस मिळाल्यावर तो बळकट झाला. त्यानंतर शौल काही दिवस दिमिष्क येथे असलेल्या शिष्यांसोबत होता.
20 आणि त्याने लगेच सभास्थानात ख्रिस्ताचा उपदेश केला की तो देवाचा पुत्र आहे.
21 परंतु ज्यांनी त्याचे ऐकले ते सर्व आश्चर्यचकित झाले आणि म्हणाले. जेरूसलेममध्ये या नावाने हाक मारणाऱ्यांचा नाश करणारा हा तोच नाही का, ज्यांनी त्यांना मुख्य याजकांकडे बांधून आणावे या हेतूने ते येथे आले होते?
22 पण शौलाने आणखी ताकद वाढवली आणि दमास्कसमध्ये राहणाऱ्या यहूद्यांना हे सिद्ध केले की हाच ख्रिस्त आहे.
23 आणि त्याला पुष्कळ दिवस पूर्ण झाल्यावर यहूद्यांनी त्याला जिवे मारण्याचा कट केला.
24 पण शौलाला त्यांची वाट पाहिली गेली. आणि त्यांनी त्याला मारण्यासाठी रात्रंदिवस वेशीवर लक्ष ठेवले.
25 मग रात्री शिष्यांनी त्याला एका टोपलीत भिंतीजवळून खाली उतरवले.
26 आणि जेव्हा शौल यरुशलेमला आला, तेव्हा त्याने शिष्यांशी सामील होण्याचे ठरवले, परंतु ते सर्व त्याला घाबरले, आणि तो शिष्य आहे यावर विश्वास ठेवला नाही.
27 पण बर्णबाने त्याला नेले आणि प्रेषितांकडे नेले, आणि त्याने प्रभूला मार्गात कसे पाहिले आणि तो त्याच्याशी बोलला आणि त्याने येशूच्या नावाने दिमिष्क येथे धैर्याने प्रचार कसा केला हे त्यांना सांगितले.
28 आणि तो त्यांच्याबरोबर यरुशलेममध्ये येत व बाहेर जात होता.
29 आणि तो प्रभू येशूच्या नावाने धैर्याने बोलला आणि ग्रीक लोकांशी वाद घातला, पण ते त्याला मारायला निघाले.
30 जेव्हा बांधवांना हे कळले तेव्हा त्यांनी त्याला कैसरियाला आणले आणि तार्ससला पाठवले.

31 नंतर सर्व यहूदीया, गालील आणि शोमरोनमध्ये मंडळ्यांना विश्रांती मिळाली आणि त्यांची वाढ झाली. आणि प्रभूच्या भीतीने चालत, आणि पवित्र आत्म्याच्या आरामात, गुणाकार होते.
32 आणि असे झाले की, पेत्र सर्वत्र फिरत असताना, तो खाली लिड्डा येथे राहणाऱ्या संतांकडे आला.
33 आणि तेथे त्याला एनियास नावाचा एक मनुष्य दिसला, जो आठ वर्षे अंथरुणाला खिळून होता आणि पक्षाघाताने आजारी होता.
34 पेत्र त्याला म्हणाला, "एनियास, येशू ख्रिस्त तुला बरे करतो. आणि तो लगेच उठला.
35 लिड्डा व सरोन येथे राहणाऱ्या सर्वांनी त्याला पाहिले आणि ते प्रभूकडे वळले.
36 यापो येथे ताबिथा नावाची एक शिष्य होती, जिला डोरकस असे म्हणतात: ही स्त्री चांगली कामे आणि दानधर्माने परिपूर्ण होती.
37 आणि त्या दिवसांत असे झाले की ती आजारी होती आणि मरण पावली. त्यांनी तिला आंघोळ करून वरच्या खोलीत ठेवले.
38 लिड्डा यापोजवळ होता आणि पेत्र तेथे आहे हे शिष्यांनी ऐकले म्हणून त्यांनी त्याच्याकडे दोन माणसे पाठवली, त्यांनी त्याच्याकडे येण्यास उशीर करू नये अशी विनंती केली.
39 मग पेत्र उठला आणि त्यांच्याबरोबर गेला. जेव्हा तो आला, तेव्हा त्यांनी त्याला वरच्या खोलीत नेले. सर्व विधवा त्याच्याजवळ उभ्या राहून रडत होत्या आणि डोरकस त्यांच्याबरोबर असताना तिने केलेले अंगरखे व वस्त्रे दाखवत होत्या.
40 पण पेत्राने त्या सर्वांना पुढे केले आणि गुडघे टेकून प्रार्थना केली. आणि त्याला शरीराकडे वळवून म्हणाली, ताबिथा, ऊठ. तिने डोळे उघडले आणि पेत्राला पाहून ती उठून बसली.
41 आणि त्याने तिला आपला हात दिला आणि तिला वर केले, आणि जेव्हा त्याने संत आणि विधवांना बोलावले तेव्हा तिला जिवंत केले.
42 आणि हे सर्व यापोमध्ये प्रसिद्ध झाले. आणि पुष्कळांनी प्रभूवर विश्वास ठेवला.
43 आणि असे झाले की, शिमोन नावाच्या एका चर्मकाराकडे तो यापो येथे बरेच दिवस राहिला.

धडा 10

1सीझरियात कर्नेलियस नावाचा एक मनुष्य होता, जो इटालियन बँड नावाच्या तुकडीचा शताधिपती होता.
2 एक धर्मनिष्ठ मनुष्य, आणि त्याच्या सर्व घरासह देवाचे भय मानणारा, ज्याने लोकांना पुष्कळ दान दिले आणि नेहमी देवाची प्रार्थना केली.
3 दिवसाच्या नवव्या वाजण्याच्या सुमारास त्याने एका दृष्टान्तात स्पष्टपणे पाहिले की देवाचा एक दूत त्याच्याकडे येत आहे आणि त्याला कर्नेलियस म्हणत आहे.
4 जेव्हा त्याने त्याच्याकडे पाहिले तेव्हा तो घाबरला आणि म्हणाला, प्रभु, हे काय आहे? तो त्याला म्हणाला, "तुझी प्रार्थना आणि दान देवासमोर स्मारकासाठी आले आहेत.
5 आणि आता यापोला माणसे पाठवा आणि शिमोन, ज्याचे आडनाव पेत्र आहे, त्याला बोलवा.
6 तो शिमोन नावाच्या एका चर्मकाराकडे राहतो, त्याचे घर समुद्राच्या कडेला आहे. तो तुम्हाला काय करावे हे सांगेल.
7 आणि कर्नेल्यशी बोलणारा देवदूत निघून गेल्यावर, त्याने आपल्या घरातील दोन नोकरांना आणि त्याच्यावर सतत वाट पाहणाऱ्या एका धर्मनिष्ठ सैनिकाला बोलावले.
8 या सर्व गोष्टी सांगितल्यावर त्याने त्यांना यापोला पाठवले.
9 दुसऱ्या दिवशी, ते त्यांच्या प्रवासाला निघाले आणि शहराजवळ आले तेव्हा, सहाव्या तासाच्या सुमारास पेत्र प्रार्थना करण्यासाठी घराच्या छपरावर गेला:
10 आणि त्याला खूप भूक लागली आणि त्याने जेवायला हवे होते, पण ते तयार करत असताना तो समाधी झाला.
11 आणि आकाश उघडलेले पाहिले, आणि एक विशिष्ट पात्र त्याच्याकडे खाली उतरताना दिसले, जसे की ते चार कोपऱ्यांवर विणलेले एक मोठे चादर होते आणि ते पृथ्वीवर खाली पडले होते.
12 त्यामध्ये पृथ्वीवरील सर्व प्रकारचे चार पायांचे पशू, जंगली पशू, सरपटणारे प्राणी आणि हवेतील पक्षी होते.
13 तेव्हा त्याला एक वाणी आली, पेत्र, ऊठ. मारून खा.
14 पण पेत्र म्हणाला, प्रभु, तसे नाही. कारण मी कधीही सामान्य किंवा अशुद्ध असे कोणतेही पदार्थ खाल्ले नाहीत.
15 आणि दुसऱ्यांदा पुन्हा वाणी त्याला बोलली, "देवाने जे शुद्ध केले आहे ते तू सामान्य म्हणू नकोस.
16 असे तीनदा केले गेले आणि ते जहाज पुन्हा स्वर्गात उचलले गेले.
17 आता पेत्राच्या मनात शंका होती की, त्याने पाहिलेल्या या दृष्टान्ताचा अर्थ काय असावा, पाहा, कर्नेलियसकडून पाठवलेले माणसे शिमोनाच्या घराची चौकशी करून वेशीसमोर उभे राहिले.
18 आणि त्याने बोलावून विचारले की, शिमोन, ज्याचे नाव पेत्र आहे, तो तेथे आहे का?
19 पेत्र दृष्टान्ताचा विचार करत असतानाच आत्मा त्याला म्हणाला, पाहा, तीन माणसे तुला शोधत आहेत.
20 म्हणून ऊठ आणि खाली उतर, आणि काहीही शंका न बाळगता त्यांच्याबरोबर जा, कारण मी त्यांना पाठवले आहे.
21 मग पेत्र त्या माणसांकडे गेला ज्यांना कर्नेलियसकडून त्याच्याकडे पाठवले होते. आणि म्हणाला, "पाहा, तुम्ही ज्याला शोधता तो मीच आहे. तुम्ही कशासाठी आला आहात?
22 आणि ते म्हणाले, कर्नेलियस सेंच्युरियन, एक न्यायी मनुष्य आणि देवाचे भय मानणारा आणि सर्व यहूदी राष्ट्रांमध्ये चांगला संदेश देणारा, देवाकडून एका पवित्र देवदूताने ताकीद दिली होती की तुला त्याच्या घरी बोलावून त्याचे ऐकावे. तुझे शब्द.
23 मग त्याने त्यांना आत बोलावले आणि मुक्काम केला. दुसऱ्या दिवशी पेत्र त्यांच्याबरोबर निघून गेला आणि यापो येथील काही भाऊ त्याच्याबरोबर आले.
24 आणि दुसऱ्या दिवशी ते कैसरीयाला गेले. आणि कर्नेलियस त्यांची वाट पाहत होता, आणि त्याने आपल्या नातेवाईकांना आणि जवळच्या मित्रांना एकत्र बोलावले होते.
25 आणि पेत्र आत येत असताना कर्नेल्य त्याला भेटला आणि त्याच्या पाया पडून त्याला नमन केले.
26 पण पेत्राने त्याला वर घेतले आणि म्हणाला, "उठ! मी स्वतः देखील एक माणूस आहे.
27 आणि तो त्याच्याशी बोलत असताना तो आत गेला आणि त्याला पुष्कळ लोक एकत्र आलेले दिसले.
28 तो त्यांना म्हणाला, "तुम्हाला माहीत आहे की, यहूदी माणसाने सहवास राखणे किंवा दुसऱ्या राष्ट्रात येणे हे कसे बेकायदेशीर आहे. पण देवाने मला दाखवून दिले आहे की मी कोणालाच अशुद्ध किंवा अशुद्ध म्हणू नये.

29 म्हणून मला पाठवल्याबरोबर मी काहीही न बोलता तुमच्याकडे आलो. म्हणून मी विचारतो की तुम्ही मला कशासाठी पाठवले आहे?
30 कर्नेल्य म्हणाला, "चार दिवसांपूर्वी मी या तासापर्यंत उपास करत होतो. आणि नवव्या तासाला मी माझ्या घरी प्रार्थना केली, आणि पाहा, एक माणूस माझ्यासमोर चमकदार कपड्यात उभा होता.
31 आणि म्हणाला, कॉर्नेलियस, तुझी प्रार्थना ऐकली गेली आहे, आणि तुझी भिक्षा देवाच्या स्मरणार्थ आहे.
32 म्हणून यापोला पाठवा आणि शिमोनला बोलाव. ज्याचे आडनाव पेत्र आहे. तो समुद्राच्या कडेला चर्मकार असलेल्या शिमोनच्या घरी राहतो. तो येईल तेव्हा तुझ्याशी बोलेल.
33 म्हणून मी लगेच तुझ्याकडे पाठवले. आणि तू आलास हे तू चांगले केलेस. म्हणून आता आम्ही सर्व देवासमोर हजर आहोत, देवाने तुला दिलेल्या सर्व गोष्टी ऐकण्यासाठी.
34 मग पेत्राने तोंड उघडले आणि म्हणाला, "मला खरे वाटते की देव माणसांचा आदर करीत नाही.
35 परंतु प्रत्येक राष्ट्रात जो त्याचे भय धरतो आणि नीतिमत्व करतो तो त्याच्याबरोबर स्वीकारला जातो.
36 देवाने इस्राएल लोकांना पाठवलेला शब्द, येशू ख्रिस्ताद्वारे शांतीचा उपदेश करून: (तो सर्वांचा प्रभु आहे:)
37 तो शब्द, मी म्हणतो, तुम्हांला माहीत आहे, जो संपूर्ण यहूदीयात प्रसिद्ध झाला होता, आणि योहानाने सांगितलेल्या बाप्तिस्म्यानंतर गालीलापासून सुरू झाला होता.
38 देवाने नाझरेथच्या येशूला पवित्र आत्म्याने आणि सामर्थ्याने कसे अभिषेक केले: जो चांगले काम करत होता आणि सैतानाने छळलेल्या सर्वांना बरे करत होता; कारण देव त्याच्याबरोबर होता.
39 आणि त्याने यहूद्यांच्या देशात आणि यरुशलेममध्ये जे काही केले त्या सर्व गोष्टींचे आम्ही साक्षीदार आहोत. ज्यांना त्यांनी मारले आणि झाडावर टांगले:
40 देवाने तिसऱ्या दिवशी त्याला उठवले आणि त्याला उघडपणे दाखवले.
41 सर्व लोकांसाठी नव्हे, तर देवाच्या आधी निवडलेल्या साक्षीदारांसाठी, अगदी आपल्यासाठी, ज्यांनी तो मेलेल्यांतून उठल्यानंतर त्याच्याबरोबर खाणेपिणे केले.
42 आणि त्याने आम्हाला लोकांना उपदेश करण्याची आणि साक्ष देण्याची आज्ञा दिली की देवाने त्यालाच जलद आणि मृतांचा न्यायाधीश म्हणून नियुक्त केले आहे.
43 त्याला सर्व संदेष्ट्यांनी साक्ष द्या की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याच्या नावाने त्याच्या पापांची क्षमा होईल.
44 पेत्र अजून हे शब्द बोलत असतानाच ज्यांनी वचन ऐकले त्या सर्वांवर पवित्र आत्मा पडला.
45 आणि जे सुंता झालेल्यांवर विश्वास ठेवला ते आश्चर्यचकित झाले, जे पेत्राबरोबर आले होते, कारण परराष्ट्रीयांवरही पवित्र आत्म्याचे दान ओतण्यात आले होते.
46 कारण त्यांनी त्यांना निरनिराळ्या भाषेत बोलताना आणि देवाची स्तुती करताना ऐकले. मग पेत्राने उत्तर दिले,
47 ज्यांना आपल्याप्रमाणेच पवित्र आत्मा मिळाला आहे, त्यांचा बाप्तिस्मा होऊ नये म्हणून कोणी पाणी मना करू शकतो का?
48 आणि त्याने त्यांना प्रभूच्या नावाने बाप्तिस्मा घेण्याची आज्ञा केली. मग त्यांनी त्याला काही दिवस थांबण्याची प्रार्थना केली.

प्रकरण 11

1 आणि यहूदीयामधील प्रेषितांनी व बांधवांनी ऐकले की परराष्ट्रीयांनीही देवाचे वचन स्वीकारले आहे.
2 पेत्र यरुशलेमला आला तेव्हा जे सुंता झालेले होते त्यांनी त्याच्याशी वाद घातला.
3 तू सुंता न झालेल्या माणसांकडे गेलास आणि त्यांच्याबरोबर जेवलेस.
4परंतु पेत्राने सुरुवातीपासूनच या गोष्टीचा अभ्यास केला आणि त्यांना आज्ञा देऊन सांगितले,
5 मी यापो नगरात प्रार्थना करत होतो, आणि एका समाधीमध्ये मला एक दृष्टान्त दिसला, एक जहाज एका मोठ्या पत्र्याप्रमाणे स्वर्गातून चार कोपऱ्यांनी खाली उतरले होते. आणि ते माझ्यापर्यंत आले:
6 ज्यावर मी माझे डोळे मिटले तेव्हा मी विचार केला आणि पृथ्वीवरील चार पायांचे पशू, जंगली पशू, सरपटणारे प्राणी आणि हवेतील पक्षी पाहिले.
7 आणि मी एक वाणी ऐकली, "पीटर, ऊठ! मारणे आणि खाणे.
8 पण मी म्हणालो, प्रभु, तसे नाही.
9 पण स्वर्गातून मला पुन्हा वाणीने उत्तर दिले, देवाने जे शुद्ध केले आहे ते तू सामान्य म्हणू नकोस.
10 आणि हे तीन वेळा केले गेले आणि सर्व पुन्हा स्वर्गात ओढले गेले.
11 आणि पाहा, मी ज्या घरात होतो तेथे तीन माणसे आधीच आली होती, त्यांना कैसरीयाहून माझ्याकडे पाठवले होते.
12 आणि आत्म्याने मला त्यांच्याबरोबर जाण्यास सांगितले, काहीही शंका नाही. शिवाय हे सहा भाऊ माझ्यासोबत आले आणि आम्ही त्या माणसाच्या घरात शिरलो.
13 आणि त्याने आपल्या घरात एक देवदूत कसा पाहिला हे त्याने आम्हांला दाखवले. तो उभा राहिला आणि त्याला म्हणाला, "यापो येथे माणसे पाठवा आणि शिमोन, ज्याचे आडनाव पेत्र आहे, त्याला बोलावून घ्या.
14 कोण तुला शब्द सांगेल, ज्याद्वारे तू आणि तुझ्या घरातील सर्वांचे तारण होईल.
15 आणि जेव्हा मी बोलू लागलो, तेव्हा पवित्र आत्मा त्यांच्यावर पडला, जसे आमच्यावर सुरुवातीला आला.
16 तेव्हा मला प्रभूचे वचन आठवले, तो कसा म्हणाला होता, " योहानाने पाण्याने बाप्तिस्मा घेतला. परंतु तुमचा बाप्तिस्मा पवित्र आत्म्याने होईल.
17 तेव्हा देवाने त्यांना तशीच देणगी दिली जसे त्याने आम्हांला दिले, ज्यांनी प्रभु येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवला; मी काय होतो, की मी देवाचा सामना करू शकलो?
18 जेव्हा त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा त्यांनी शांत बसले आणि देवाचा गौरव केला आणि म्हणाले, "मग देवाने परराष्ट्रीयांनाही जीवनासाठी पश्चात्ताप करण्याची परवानगी दिली आहे.
19 आता जे स्तेफनच्या छळामुळे परदेशात विखुरले गेले होते, ते फेनिस, सायप्रस आणि अंत्युखियापर्यंत प्रवास करत होते, ते फक्त यहुद्यांनाच संदेश देत होते.
20 आणि त्यांच्यापैकी काही सायप्रस आणि कुरेने येथील लोक होते, जे अंत्युखियाला आल्यावर प्रभू येशूची उपदेश करीत ग्रीक लोकांशी बोलले.
21 आणि प्रभूचा हात त्यांच्या पाठीशी होता, आणि मोठ्या संख्येने विश्वास ठेवला आणि प्रभूकडे वळले.

22 तेव्हा यरुशलेममधील मंडळीच्या कानावर या गोष्टीची बातमी आली आणि त्यांनी बर्णबाला अंत्युखियापर्यंत जावे म्हणून पाठवले.
23 जेव्हा तो आला आणि त्याने देवाची कृपा पाहिली तेव्हा तो आनंदित झाला आणि त्याने त्या सर्वांना बोध केला की त्यांनी अंतकरणाने प्रभूला चिकटून राहावे.
24 कारण तो एक चांगला मनुष्य होता, आणि पवित्र आत्म्याने आणि विश्वासाने परिपूर्ण होता: आणि बरेच लोक प्रभूमध्ये जोडले गेले.
25 मग बर्णबा शौलाचा शोध घेण्यासाठी तार्ससला निघून गेला.
26 आणि त्याला सापडल्यावर त्याने त्याला अंत्युखियाला नेले. आणि असे झाले की, वर्षभर ते मंडळीत जमले आणि पुष्कळ लोकांना शिकवले. आणि अंत्युखियामध्ये शिष्यांना प्रथम ख्रिस्ती म्हटले गेले.
27 आणि याच दिवसांत जेरुसलेमहून अंत्युखियाला संदेष्टे आले.
28 आणि त्यांच्यापैकी अगाबस नावाचा एकजण उभा राहिला आणि त्याने आत्म्याद्वारे सूचित केले की सर्व जगात मोठी कमतरता आहे: क्लॉडियस सीझरच्या दिवसांत हे घडले.
29 तेव्हा शिष्यांनी, प्रत्येकाने आपापल्या क्षमतेनुसार, यहूदीयात राहणाऱ्या बांधवांना मदत पाठवण्याचे ठरवले:
30 त्यांनीही ते केले आणि बर्णबा व शौलाच्या हातून वडीलधाऱ्यांना पाठवले.

धडा 12

1 त्याच सुमारास हेरोद राजाने मंडळीतील काही लोकांना त्रास देण्यासाठी आपले हात पुढे केले.
2 आणि त्याने योहानाचा भाऊ याकोब याला तलवारीने मारले.
3 आणि यहूद्यांना ते आवडले हे पाहून तो पेत्रालाही घेऊन गेला. (तेव्हा बेखमीर भाकरीचे दिवस होते.)
4 आणि जेव्हा त्याने त्याला पकडले तेव्हा त्याने त्याला तुरुंगात टाकले आणि त्याला राखण्यासाठी चार शिपायांच्या स्वाधीन केले. इस्टर नंतर त्याला लोकांसमोर आणण्याचा हेतू आहे.
5 म्हणून पेत्राला तुरुंगात ठेवण्यात आले होते, परंतु चर्चने त्याच्यासाठी देवाकडे प्रार्थना केली.
6 आणि जेव्हा हेरोदने त्याला बाहेर आणायचे होते, त्याच रात्री पेत्र दोन शिपायांच्या मध्ये झोपला होता, दोन साखळ्यांनी बांधलेले होते; आणि दारासमोरचे पहारेकरी तुरुंगात होते.
7 आणि पाहा, प्रभूचा दूत त्याच्यावर आला, आणि तुरुंगात प्रकाश पडला; आणि त्याने पेत्राच्या बाजूने प्रहार केला आणि त्याला उठवले आणि म्हणाला, "लवकर ऊठ. त्याच्या हातातून बेड्या पडल्या.
8 आणि देवदूत त्याला म्हणाला, तू कंबरा बांध आणि तुझ्या वहाणा बांध. आणि तसे त्याने केले. आणि तो त्याला म्हणाला, तुझे वस्त्र तुझ्याभोवती फेक आणि माझ्यामागे ये.
9 तो बाहेर गेला आणि त्याच्यामागे गेला. आणि देवदूताने जे केले ते खरे आहे हे समजू नका. पण त्याला दृष्टान्त दिसला असे वाटले.
10 जेव्हा ते पहिल्या आणि दुसऱ्या प्रभागातून निघून गेले, तेव्हा ते शहराकडे जाणाऱ्या लोखंडी गेटपाशी आले. ते त्यांच्या स्वत: च्या इच्छेने त्यांच्यासाठी उघडले. आणि ते बाहेर पडले आणि एका रस्त्यावरून गेले. आणि लगेच देवदूत त्याच्यापासून निघून गेला.
11 जेव्हा पेत्र स्वतकडे आला तेव्हा तो म्हणाला, "आता मला खात्री आहे की प्रभूने त्याचा दूत पाठवला आहे आणि मला हेरोदच्या हातून आणि यहूदी लोकांच्या सर्व अपेक्षांपासून वाचवले आहे.
12 जेव्हा त्याने या गोष्टीचा विचार केला तेव्हा तो योहानाची आई मरीया हिच्या घरी आला, जिचे आडनाव मार्क होते. जेथे पुष्कळ लोक प्रार्थना करीत होते.
13 पेत्राने वेशीचे दार ठोठावले तेव्हा रोडा नावाची मुलगी ऐकायला आली.
14 जेव्हा तिला पेत्राचा आवाज कळला तेव्हा तिने आनंदाने गेट उघडले नाही, तर तिने आत पळत जाऊन पेत्र कसा गेटसमोर उभा होता हे सांगितले.
15 ते तिला म्हणाले, तू वेडी आहेस. पण ती तशीच आहे हे सतत दुजोरा देत असे. तेव्हा ते म्हणाले, तो त्याचा देवदूत आहे.
16 पण पेत्र दार ठोठावत राहिला; त्यांनी दार उघडून त्याला पाहिले तेव्हा ते थक्क झाले.
17 परंतु, त्याने त्यांना हाताने इशारा करून शांत राहण्यास सांगितले आणि प्रभूने त्याला तुरुंगातून कसे बाहेर आणले हे त्यांना सांगितले. तो म्हणाला, "जा या गोष्टी याकोबला आणि बंधूंना दाखव. तो निघून दुसऱ्या ठिकाणी गेला.
18 आता दिवस होताच, पेत्राचे काय झाले हे शिपायांमध्ये थोडाही गोंधळ उडाला नाही.
19 हेरोदने त्याचा शोध घेतला, पण तो सापडला नाही, तेव्हा त्याने पहारेकऱ्यांची तपासणी केली आणि त्यांना ठार मारण्याची आज्ञा दिली. आणि तो यहूदियाहून खाली कैसरियाला गेला आणि तेथे राहिला.
20 आणि हेरोद सोर आणि सिदोनच्या लोकांवर खूप नाराज झाला; परंतु ते एकमताने त्याच्याकडे आले आणि त्यांनी ब्लास्टसला राजाचा सेवक बनवून शांतीची इच्छा केली. कारण त्यांच्या देशाचे पोषण राजाच्या देशातून होत असे.
21 आणि एका निश्चित दिवशी हेरोद, राजेशाही पोशाख परिधान करून, आपल्या सिंहासनावर बसला आणि त्यांच्यासमोर भाषण केले.
22 लोक मोठ्याने ओरडून म्हणाले, हा आवाज मनुष्याचा नाही तर देवाचा आहे.
23 आणि ताबडतोब प्रभूच्या दूताने त्याला मारले, कारण त्याने देवाला गौरव दिले नाही; आणि तो किडे खाऊन गेला आणि त्याने भूत सोडले.
24 पण देवाचे वचन वाढत गेले आणि वाढले.
25 आणि बर्णबा व शौल यरुशलेमहून परत आले, त्यांनी त्यांची सेवा पूर्ण केल्यावर आणि मार्क असे आडनाव असलेल्या योहानाला बरोबर घेतले.

प्रकरण १३

1 आता अंत्युखिया येथील चर्चमध्ये काही संदेष्टे व शिक्षक होते. बर्णबा, शिमोन ज्याला नायजर म्हणतात, आणि कुरेनेचा लुसियस, आणि हेरोद राजाबरोबर वाढलेला मानेन आणि शौल.
2 जेव्हा त्यांनी प्रभूची सेवा केली आणि उपवास केला, तेव्हा पवित्र आत्मा म्हणाला, मी त्यांना ज्या कामासाठी बोलावले आहे त्यासाठी मला बर्णबा आणि शौल वेगळे करा.
3 आणि त्यांनी उपवास करून प्रार्थना केली आणि त्यांच्यावर हात ठेवून त्यांना निरोप दिला.
4 मग ते पवित्र आत्म्याने पाठवलेले, सेलुसियाला गेले. तेथून ते सायप्रसला गेले.

5 आणि जेव्हा ते सलामीस येथे होते, तेव्हा त्यांनी यहूद्यांच्या सभास्थानात देवाचा संदेश सांगितला आणि त्यांच्या सेवकाकडे योहान देखील होता.
6 आणि जेव्हा ते बेटावरून पाफोसला गेले तेव्हा त्यांना एक जादूगार, खोटा संदेष्टा, यहूदी आढळला, त्याचे नाव बर्जेसस होते.
7 जो देशाचा सुभेदार सर्गियस पॉलस याच्याबरोबर होता, जो एक हुशार मनुष्य होता. ज्याने बर्णबा आणि शौलाला बोलावले आणि देवाचे वचन ऐकण्याची इच्छा केली.
8 पण एलिमास या जादूगाराने (त्याचे नाव अर्थानुसार असेच आहे) याने सहाय्यकाला विश्वासापासून दूर करण्याचा प्रयत्न केला.
9मग पवित्र आत्म्याने भरलेल्या शौलाने (ज्याला पौल असेही म्हणतात) त्याच्याकडे डोळे मिटले.
10 आणि म्हणाला, "हे सर्व चतुराईने आणि सर्व दुष्कर्मांनी भरलेले, सैतानाच्या मुला, तू सर्व धार्मिकतेचे शत्रू, तू प्रभूचे योग्य मार्ग विकृत करणे थांबवणार नाहीस का?
11 आणि आता, पाहा, परमेश्वराचा हात तुझ्यावर आहे आणि तू आंधळा होशील आणि काही काळासाठी सूर्य पाहू शकणार नाहीस. आणि लगेच त्याच्यावर धुके आणि अंधार पडला. आणि तो हात धरून कोणीतरी शोधू लागला.
12 तेव्हा जे घडले आहे ते पाहून सेवकाने प्रभूच्या शिकवणुकीबद्दल आश्चर्यचकित होऊन विश्वास ठेवला.
13 आता जेव्हा पौल आणि त्याची मंडळी पाफोसहून सुटली तेव्हा ते पम्फुलियातील पर्गा येथे आले आणि योहान त्यांच्यापासून निघून यरुशलेमला परतला.
14 पण ते पर्गाहून निघून पिसिदियातील अंत्युखियाला आले आणि शब्बाथ दिवशी सभास्थानात जाऊन बसले.
15 आणि नियमशास्त्र व संदेष्टे यांचे वाचन झाल्यावर सभास्थानाच्या अधिपतींनी त्यांच्याकडे निरोप पाठवला, "अहो बंधूंनो, तुमच्याकडे लोकांसाठी काही उपदेश असेल तर सांगा.
16 तेव्हा पौल उभा राहिला आणि हाताने खुणा करून म्हणाला, "इस्राएल लोकांनो आणि देवाचे भय मानणाऱ्यांनो, श्रोते व्हा.
17 इस्राएलच्या या लोकांच्या देवाने आमच्या पूर्वजांना निवडले आणि जेव्हा ते इजिप्त देशात परके म्हणून राहत होते तेव्हा त्याने त्यांना उंच केले आणि त्याने त्यांना तेथून बाहेर काढले.
18 आणि सुमारे चाळीस वर्षे त्याने वाळवंटात त्यांचे वर्तन सहन केले.
19 आणि त्याने कनान देशातील सात राष्ट्रांचा नाश केल्यावर त्यांचा देश चिठ्ठ्याने वाटून दिला.
20 आणि त्यानंतर त्याने शमुवेल संदेष्ट्यापर्यंत सुमारे साडेचारशे वर्षांच्या अंतराळात त्यांना न्यायाधीश दिले.
21 नंतर त्यांना राजा हवा होता; आणि देवाने त्यांना चाळीस वर्षांच्या अंतराने बन्यामीन वंशातील सीसचा मुलगा शौल दिला.
22 आणि त्याला काढून टाकल्यावर त्याने दावीदला त्यांचा राजा म्हणून उभे केले. त्याच्याविषयी त्याने साक्ष दिली आणि तो म्हणाला, "मला इशायाचा मुलगा दावीद हा माझ्या मनासारखा माणूस सापडला आहे, तो माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण करेल.
23 या मनुष्याच्या संततीतून देवाने इस्राएलला तारणहार, येशूला त्याच्या वचनानुसार उभे केले आहे.
24 जेव्हा योहानाने त्याच्या येण्याआधी सर्व इस्राएल लोकांना पश्चात्तापाचा बाप्तिस्मा घेण्याचा उपदेश केला होता.
25 आणि योहान आपला मार्ग पूर्ण करत असताना तो म्हणाला, मी कोण आहे असे तुम्हांला वाटते? मी तो नाही. पण, पाहा, माझ्या पाठोपाठ एक येत आहे, ज्याच्या पायाचे जोडे मी सोडण्यास योग्य नाही.
26 पुरुषांनो आणि बंधूंनो, अब्राहामाची मुले, आणि तुमच्यापैकी जो कोणी देवाचे भय धरतो, तुमच्याकडे या तारणाचा संदेश पाठविला आहे.
27 कारण जेरूसलेममध्ये राहणारे आणि त्यांचे राज्यकर्ते, कारण त्यांनी त्याला ओळखले नाही, किंवा प्रत्येक शब्बाथ दिवशी वाचलेल्या संदेष्ट्यांचे वाणी त्यांनी त्याला दोषी ठरवण्यात पूर्ण केले आहेत.
28 आणि जरी त्यांना त्याच्यामध्ये मरणाचे कोणतेही कारण सापडले नाही, तरीही त्यांनी पिलाताला त्याचा वध करावा अशी इच्छा केली.
29 आणि जेव्हा त्यांनी त्याच्याविषयी लिहिलेल्या सर्व गोष्टी पूर्ण केल्या तेव्हा त्यांनी त्याला झाडावरून खाली नेले आणि कबरीत ठेवले.
30 पण देवाने त्याला मेलेल्यांतून उठवले.
31 आणि जे त्याच्याबरोबर गालीलाहून यरुशलेमला आले, त्यांच्यापैकी अनेक दिवस त्याला दिसले, जे लोकांसाठी त्याचे साक्षीदार आहेत.
32 आणि आम्ही तुम्हांला आनंदाची बातमी सांगतो की, जे वचन पूर्वजांना दिले होते,
33 देवाने आपल्या मुलांसाठी तेच पूर्ण केले आहे, कारण त्याने येशूला पुन्हा उठवले आहे. जसे दुसऱ्या स्तोत्रातही लिहिले आहे, तू माझा पुत्र आहेस, आज मी तुला जन्म दिला आहे.
34 आणि त्याने त्याला मेलेल्यांतून उठविले, आता पुन्हा भ्रष्टतेकडे परत येण्यासाठी नाही, याविषयी तो म्हणाला, मी तुला दावीदची खात्री देईन.
35 म्हणून तो दुसऱ्या स्तोत्रात असेही म्हणतो, "तुझ्या पवित्राला भ्रष्ट होऊ देऊ नकोस.
36 कारण दावीद, देवाच्या इच्छेने त्याच्या स्वत: च्या पिढीची सेवा केल्यानंतर, झोपी गेला, आणि त्याच्या पूर्वजांना पडून गेला, आणि त्याने भ्रष्टाचार पाहिले.
37 पण ज्याला देवाने पुन्हा उठवले त्याला भ्रष्ट दिसले नाही.
38 म्हणून पुरुषांनो आणि बंधूंनो, तुम्हांला माहीत असावे की या मनुष्याद्वारे तुम्हांला पापांची क्षमा करण्यात आली आहे.
39 आणि जे विश्वास ठेवतात ते सर्व त्याच्याद्वारे नीतिमान ठरतात, ज्यातून तुम्ही मोशेच्या नियमशास्त्राद्वारे नीतिमान ठरू शकला नाही.
40 म्हणून सावध राहा, असे होऊ नये की, जे संदेष्ट्यांमध्ये सांगितले आहे ते तुमच्यावर येऊ नये.
41 पाहा, तुम्ही तुच्छतेने, आश्चर्यचकित व्हा आणि नाश पावता, कारण मी तुमच्या दिवसांत एक काम करत आहे, असे काम जे एखाद्याने तुम्हाला सांगितले तरी तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही.
42 आणि जेव्हा यहूदी सभास्थानातून निघून गेले, तेव्हा परराष्ट्रीयांनी पुढील शब्बाथ दिवशी त्यांना हे शब्द सांगावेत अशी विनंती केली.
43 आता जेव्हा मंडळी फुटली, तेव्हा पुष्कळ यहूदी आणि धर्म बदलणारे लोक पौल आणि बर्णबाच्या मागे लागले: त्यांनी त्यांच्याशी बोलून त्यांना देवाच्या कृपेत राहण्यास सांगितले.
44 आणि दुसऱ्या शब्बाथ दिवशी जवळजवळ संपूर्ण शहर देवाचे वचन ऐकण्यासाठी एकत्र आले.

45 पण जेव्हा यहूद्यांनी लोकसमुदाय पाहिला तेव्हा ते मत्सराने भरले, आणि पौलाने सांगितलेल्या गोष्टींच्या विरोधात ते बोलू लागले.
46 तेव्हा पौल व बर्णबा धैर्यवान होऊन म्हणाले, देवाचे वचन प्रथम तुम्हांला सांगितले जाणे आवश्यक होते, पण तुम्ही ते तुमच्यापासून दूर करून, सार्वकालिक जीवनासाठी अयोग्य ठरवता, पाहा, आम्ही परराष्ट्रीयांकडे वळतो. .
47 कारण प्रभूने आम्हांला अशी आज्ञा दिली आहे की, मी तुला परराष्ट्रीयांचा प्रकाश म्हणून नेमले आहे, म्हणजे तू पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत तारणासाठी व्हावे.
48 जेव्हा यहूदीतर लोकांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांना आनंद झाला आणि त्यांनी प्रभूच्या वचनाचा गौरव केला आणि ज्यांना अनंतकाळच्या जीवनासाठी नियुक्त केले होते त्यांनी विश्वास ठेवला.
49 आणि प्रभूचे वचन सर्व प्रदेशात प्रसिद्ध झाले.
50 पण यहुद्यांनी धर्मनिष्ठ आणि आदरणीय स्त्रिया आणि शहरातील प्रमुख पुरुषांना भडकवले आणि पौल व बर्णबा यांचा छळ केला आणि त्यांना त्यांच्या किनाऱ्यातून हाकलून दिले.
51 पण त्यांनी त्यांच्या पायाची धूळ झटकली आणि ते इकोनियाला आले.
52 आणि शिष्य आनंदाने आणि पवित्र आत्म्याने भरले.

प्रकरण १४

1 आणि इकोनिअममध्ये असे झाले की, ते दोघे एकत्र यहूद्यांच्या सभास्थानात गेले आणि असे बोलले की, यहूदी आणि ग्रीक लोकांच्या मोठ्या लोकसमुदायाने विश्वास ठेवला.
2 पण अविश्वासू यहूद्यांनी परराष्ट्रीयांना भडकवले आणि बंधूंविरुद्ध त्यांच्या मनावर वाईट परिणाम केला.
3 म्हणून ते प्रभूमध्ये धैर्याने बोलतात, ज्याने त्याच्या कृपेच्या वचनाची साक्ष दिली आणि त्यांच्या हातांनी चिन्हे व चमत्कार घडवून आणले.
4 पण शहराच्या लोकांमध्ये फूट पडली आणि काही भाग यहुद्यांकडे आणि काही प्रेषितांमध्ये विभागला गेला.
5 आणि जेव्हा परराष्ट्रीय लोकांवर आणि यहूद्यांवरही त्यांच्या अधिपतींसह हल्ला झाला, तेव्हा त्यांचा अनाठायी वापर करून त्यांना दगडमार केला.
6 त्यांना याची जाणीव झाली आणि ते लुस्त्रा आणि डर्बे या ल्यकाओनियाच्या शहरांमध्ये आणि आजूबाजूच्या प्रदेशात पळून गेले.
7 आणि तेथे त्यांनी सुवार्ता सांगितली.
8 आणि लुस्त्र येथे एक मनुष्य बसला होता, तो त्याच्या पायात नपुंसक होता, तो आपल्या आईच्या उदरापासून पांगळा होता, जो कधीही चालला नव्हता.
9त्यानेच पौलाचे बोलणे ऐकले: ज्याने त्याला स्थिरपणे पाहिले आणि त्याला बरे होण्याचा विश्वास आहे हे समजले.
10 मोठ्या आवाजात म्हणाला, तुझ्या पायावर सरळ उभा राहा. आणि तो उडी मारून चालला.
11 पौलाने जे केले ते लोकांनी पाहिले तेव्हा त्यांनी मोठ्याने आवाज दिला आणि ल्यकाओनियाच्या भाषणात म्हटले, देव माणसांच्या प्रतिरूपाने आमच्याकडे आले आहेत.
12 आणि त्यांनी बर्णबास, बृहस्पति म्हटले; आणि पॉल, मर्क्यूरियस, कारण तो मुख्य वक्ता होता.
13 मग बृहस्पतिचा पुजारी, जो त्यांच्या शहरासमोर होता, त्याने वेशीवर बैल आणि हार आणले आणि लोकांसोबत यज्ञ केले.
14 जेव्हा प्रेषित बर्णबा आणि पौल यांनी ऐकले तेव्हा त्यांनी आपले कपडे फाडले आणि मोठ्याने ओरडत लोकांमध्ये धावले.
15 आणि म्हणाले, महाराज, तुम्ही या गोष्टी का करता? आम्ही देखील तुमच्या सारखेच उत्कट पुरुष आहोत आणि तुम्हाला उपदेश करतो की तुम्ही या व्यर्थ गोष्टींपासून त्या जिवंत देवाकडे वळावे, ज्याने स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र आणि त्यातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या.
16 ज्याने भूतकाळात सर्व राष्ट्रांना त्यांच्या स्वतच्या मार्गाने चालण्यास सहन केले.
17 तरीसुद्धा, त्याने स्वतला साक्षीशिवाय सोडले नाही, कारण त्याने चांगले केले, आणि आम्हांला स्वर्गातून पाऊस आणि फलदायी ऋतू दिले आणि आमची अंतकरणे अन्न व आनंदाने भरली.
18 आणि या बोलण्याने त्यांनी लोकांना आवरले, की त्यांनी त्यांच्यासाठी यज्ञ केला नाही.
19 आणि तेथे अंत्युखिया आणि इकोनिअम येथून काही यहूदी आले, त्यांनी लोकांची समजूत घातली आणि पौलाला दगडमार करून, तो मेला आहे असे समजून त्याला शहराबाहेर काढले.
20 तरीसुद्धा, शिष्य त्याच्याभोवती उभे असताना, तो उठला आणि नगरात आला आणि दुसऱ्या दिवशी तो बर्णबाबरोबर दर्बेला गेला.
21 आणि जेव्हा त्यांनी त्या नगरात सुवार्ता सांगितली आणि पुष्कळांना शिकवले, तेव्हा ते पुन्हा लुस्त्र, इकोनिअम व अंत्युखिया येथे परतले.
22 शिष्यांच्या आत्म्याला पुष्टी देणे, आणि त्यांना विश्वासात टिकून राहण्यास प्रोत्साहन देणे, आणि आपण मोठ्या संकटातून देवाच्या राज्यात प्रवेश केला पाहिजे.
23 आणि जेव्हा त्यांनी त्यांना प्रत्येक चर्चमध्ये वडील नेमले आणि उपवासाने प्रार्थना केली, तेव्हा त्यांनी त्यांना प्रभूकडे सोपवले, ज्याच्यावर त्यांचा विश्वास होता.
24 आणि ते पिसिदियातून फिरून पंफुलियाला आले.
25 आणि त्यांनी पर्गा येथे संदेश सांगितल्यावर ते अटालियाला गेले.
26 आणि तेथून समुद्रमार्गे अंत्युखियाला गेले, तेथून त्यांनी जे काम पूर्ण केले त्याबद्दल देवाच्या कृपेसाठी त्यांची शिफारस करण्यात आली होती.
27 आणि जेव्हा ते आले, आणि त्यांनी मंडळीला एकत्र केले, तेव्हा देवाने त्यांच्याबरोबर काय केले आणि त्याने परराष्ट्रीयांसाठी विश्वासाचे दार कसे उघडले ते सर्व त्यांनी सांगितले.
28 आणि तेथे ते शिष्यांबरोबर बरेच दिवस राहिले.

प्रकरण १५

1 आणि यहूदीयाहून खाली आलेल्या काही पुरुषांनी बंधुजनांना शिकवले आणि म्हणाले, "मोशेच्या पद्धतीने तुमची सुंता झाल्याशिवाय तुमचे तारण होणार नाही.
2 म्हणून जेव्हा पौल आणि बर्णबाचा त्यांच्याशी काही लहानसा वाद व वाद नव्हता, तेव्हा त्यांनी ठरवले की पौल आणि बर्णबा आणि त्यांच्यापैकी काही जणांनी या प्रश्नाबद्दल जेरुसलेमला प्रेषित व वडीलजन यांच्याकडे जावे.
3 आणि मंडळीने त्यांना त्यांच्या वाटेवर आणले, ते परराष्ट्रीय लोकांच्या धर्मांतराची घोषणा करत फेनिस आणि शोमरोनमधून गेले आणि त्यांनी सर्व बांधवांना खूप आनंद दिला.

4 आणि जेव्हा ते यरुशलेमला आले, तेव्हा त्यांचे चर्च, प्रेषित आणि वडीलजन यांनी स्वागत केले आणि त्यांनी देवाने त्यांच्यासोबत केलेल्या सर्व गोष्टी सांगितल्या.
5 परंतु परुश्यांच्या पंथातील काही विश्वास ठेवणारे उठले, ते म्हणाले की, त्यांची सुंता करणे आवश्यक आहे आणि त्यांना मोशेचे नियम पाळण्याची आज्ञा देणे आवश्यक आहे.
6 आणि प्रेषित आणि वडील या विषयावर विचार करण्यासाठी एकत्र आले.
7 आणि जेव्हा बराच वाद झाला तेव्हा पेत्र उठला आणि त्यांना म्हणाला, "बंधूंनो आणि बंधूंनो, तुम्हांला माहीत आहे की, देवाने आपल्यामध्ये किती चांगली निवड केली होती, की माझ्या तोंडून परराष्ट्रीयांनी सुवार्तेचे वचन ऐकावे. आणि विश्वास ठेवा.
8 आणि देव, जो अंतकरणे जाणतो, त्याने त्यांना साक्ष दिली, तसेच त्याने आम्हाला पवित्र आत्मा दिला.
9 आणि आमच्यात आणि त्यांच्यात फरक ठेवू नका, विश्वासाने त्यांची अंतकरणे शुद्ध करा.
10 तर मग आता तुम्ही देवाला मोहात का आणता, जो जू आमच्या शिष्यांच्या मानेवर ठेवता, जो आमच्या पूर्वजांना किंवा आम्ही सहन करू शकलो नाही?
11 परंतु आम्हांला विश्वास आहे की प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या कृपेने आमचे तारण होईल, जसे त्यांच्याप्रमाणेच.
12 तेव्हा सर्व लोकसमुदायाने मौन बाळगले, आणि बर्णबा व पौल यांना उपस्थित राहून देवाने त्यांच्याद्वारे परराष्ट्रीयांमध्ये कोणते चमत्कार व चमत्कार घडवून आणले हे सांगितले.
13 आणि त्यांनी शांत बसल्यानंतर, याकोबने उत्तर दिले, "बंधूंनो आणि बंधूंनो, माझे ऐका.
14 शिमोनने घोषित केले आहे की देवाने प्रथम विदेशी लोकांची कशी भेट घेतली, त्यांच्यामधून त्याच्या नावासाठी लोक काढण्यासाठी.
15 आणि याला संदेष्ट्यांचे शब्द मान्य आहेत; जसे लिहिले आहे,
16 यानंतर मी परत येईन आणि पडलेल्या दावीदाचा निवासमंडप पुन्हा बांधीन. मी त्याचे अवशेष पुन्हा बांधीन आणि ते उभारीन.
17 यासाठी की, मनुष्यांचे अवशेष प्रभूचा शोध घेतील, आणि सर्व विदेशी, ज्यांच्यावर माझे नाव आहे, असे प्रभू म्हणतो, जो या सर्व गोष्टी करतो.
18 जगाच्या सुरुवातीपासून त्याची सर्व कामे देवाला माहीत आहेत.
19 म्हणून माझे वाक्य असे आहे की, जे विदेशी लोकांपैकी देवाकडे वळले आहेत त्यांना आपण त्रास देऊ नये.
20 पण आम्ही त्यांना लिहितो की, त्यांनी मूर्तीच्या अशुद्धतेपासून, जारकर्मापासून, गळा दाबून मारलेल्या वस्तू आणि रक्तापासून दूर राहावे.
21 कारण प्राचीन काळातील मोशेचा प्रचार करणारे प्रत्येक शहरात होते आणि प्रत्येक शब्बाथ दिवशी सभास्थानात त्याचे वाचन केले जाते.
22 मग प्रेषितांना आणि वडिलांना, संपूर्ण मंडळीसह, त्यांच्या स्वतःच्या गटातील निवडक पुरुषांना पौल व बर्णबा यांच्याबरोबर अंत्युखियाला पाठवण्यास आनंद झाला. म्हणजे, यहूदाचे आडनाव बरसाबास, आणि सीला हे बंधूंमधील प्रमुख पुरुष होते.
23 आणि त्यांनी त्यांना अशा प्रकारे पत्रे लिहिली. प्रेषित, वडील आणि बंधू अंत्युखिया, सीरिया आणि किलिकिया येथील विदेशी बंधूंना अभिवादन पाठवतात:
24 कारण आम्ही ऐकले आहे की, आम्हाच्या बाहेरून गेलेल्या काहींनी तुम्हाला अशा शब्दांनी त्रास दिला आहे, तुमच्या जिव्हाचा विपर्यास करण्यात आला आहे, की तुमची सुंता झालीच पाहिजे आणि नियमशास्त्र पाळले पाहिजे;
25 आमच्या प्रिय बर्णबा व पौल यांच्याबरोबर निवडलेल्या माणसांना तुमच्याकडे पाठवणे हे एकमताने जमल्यामुळे आम्हाला बरे वाटले.
26 ज्यांनी आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या नावासाठी आपला जीव धोक्यात घातला आहे.
27 म्हणून आम्ही यहूदा आणि सीला यांना पाठवले आहे, ते देखील तुम्हाला त्याच गोष्टी तोंडी सांगतील.
28 कारण पवित्र आत्म्याला आणि आम्हांला हे चांगले वाटले की, या आवश्यक गोष्टींपेक्षा जास्त ओझे तुमच्यावर टाकू नये.
29 की तुम्ही मूर्तींना अर्पण केलेले मांस, रक्त, गळा दाबून मारलेल्या वस्तू आणि जारकर्म यापासून दूर राहा; त्यापासून तुम्ही स्वतला राखले तर तुमचे चांगले होईल. बरं हो.
30 तेव्हा त्यांना पदावरून काढून टाकल्यावर ते अंत्युखियाला आले आणि त्यांनी लोकसमुदायाला एकत्र करून ते पत्र दिले:
31 जेव्हा त्यांनी ते वाचले तेव्हा त्यांना सांत्वनाचा आनंद झाला.
32 आणि यहूदा व सीला हे स्वतः संदेष्टे होते, त्यांनी बंधुजनांना पुष्कळ शब्दांनी बोध केला व त्यांची पुष्टी केली.
33 आणि ते एका जागेवर राहिल्यानंतर त्यांना बंधूंकडून प्रेषितांकडे शांतीने सोडण्यात आले.
34 तरीसुद्धा सीलाला तिथेच राहणे आवडले.
35 पौल आणि बर्णबा अंत्युखियातच राहिले, आणि इतर पुष्कळ लोकांबरोबर प्रभूचे वचन शिकवत व प्रचार करत राहिले.
36 आणि काही दिवसांनंतर पौल बर्णबाला म्हणाला, "आपण पुन्हा जाऊ या आणि प्रभूच्या वचनाचा प्रचार केलेल्या प्रत्येक शहरात आपल्या बांधवांना भेटू या आणि ते कसे करतात ते पाहू.
37 आणि बर्णबाने योहान, ज्याचे आडनाव मार्क होते, त्यांना सोबत घेण्याचे ठरवले.
38 पण पौलाला आपल्याबरोबर घेऊन जाणे चांगले वाटले नाही, जो त्यांच्यापासून पंफुलियाहून निघून गेला होता आणि त्यांच्याबरोबर कामाला गेला नव्हता.
39 आणि त्यांच्यात वाद इतका तीव्र झाला की ते एकमेकांपासून वेगळे झाले; आणि म्हणून बर्णबा मार्कला घेऊन सायप्रसला निघाला.
40 आणि पौलाने सीलाला निवडले, आणि बंधूंनी देवाच्या कृपेसाठी शिफारस केल्यामुळे तो निघून गेला.
41 आणि तो सुरिया आणि किलिकियामधून गेला आणि मंडळ्यांना पुष्टी देत होता.

धडा 16

1 मग तो डर्बे व लुस्त्रा येथे आला. तेथे पाहा, तिमोथियस नावाचा एक शिष्य होता, जो एका यहुदी स्त्रीचा मुलगा होता आणि त्याने विश्वास ठेवला. पण त्याचे वडील ग्रीक होते.
2 लिस्त्रा व इकोनिअम येथील बंधूंनी याची चांगलीच नोंद केली होती.
3 पौलाला त्याच्याबरोबर जायचे होते. आणि त्या भागात राहणाऱ्या यहुद्यांमुळे त्याने त्याला नेले आणि त्याची सुंता केली. कारण त्याचा बाप ग्रीक होता हे त्यांना सर्व माहीत होते.
4 आणि ते शहरांतून जात असताना त्यांनी त्यांना पाळण्याचे नियम दिले, जे यरुशलेममधील प्रेषितांनी व वडीलजनांनी दिलेले होते.

5 आणि अशाच प्रकारे मंडळ्या विश्वासात प्रस्थापित झाल्या आणि त्यांची संख्या दिवसेंदिवस वाढत गेली.
6 आता जेव्हा ते फ्रुगिया आणि गलतीया प्रदेशात फिरले आणि पवित्र आत्म्याने त्यांना आशिया खंडात वचनाचा प्रचार करण्यास मनाई केली.
7 ते मायसियाला आल्यानंतर त्यांनी बिथुनियाला जायचे ठरवले, पण आत्म्याने त्यांना सहन केले नाही.
8 आणि ते मायसियाजवळून जात त्रोआस येथे आले.
9 रात्री पौलाला दृष्टान्त दिसला. तेथे मासेदोनियाचा एक माणूस उभा राहिला आणि त्याने त्याला प्रार्थना केली, तो म्हणाला, "मासेदोनियाला ये आणि आम्हाला मदत कर.
10 आणि त्याने दृष्टान्त पाहिल्यानंतर लगेचच आम्ही मॅसेडोनियाला जाण्याचा प्रयत्न केला, आणि खात्रीने जमले की प्रभुने आम्हाला त्यांना सुवार्ता सांगण्यासाठी बोलावले आहे.
11 म्हणून त्रोआस सोडून आम्ही सरळ मार्गाने समोथ्रसियाला आलो आणि दुसऱ्या दिवशी नेपोलिसला आलो.
12 आणि तेथून फिलिप्पीला, जे मॅसेडोनियाच्या त्या भागाचे प्रमुख शहर आणि एक वसाहत आहे; आणि आम्ही त्या शहरात काही दिवस राहिलो.
13 आणि शब्बाथ दिवशी आम्ही शहराबाहेर नदीकाठी गेलो, जिथे प्रार्थना करायची नव्हती. आणि आम्ही खाली बसलो, आणि तिथे आलेल्या स्त्रियांशी बोललो.
14 आणि थुआतीरा शहरातील लिडिया नावाच्या एका स्त्रीने, जांभळ्या रंगाच्या वस्तू विकल्या, जी देवाची उपासना करत होती, तिने आमचे ऐकले: तिचे हृदय प्रभुने उघडले आणि पौलाने सांगितलेल्या गोष्टींकडे लक्ष दिले.
15 आणि जेव्हा तिचा आणि तिच्या घरच्यांचा बाप्तिस्मा झाला, तेव्हा तिने आम्हांला विनंती केली की, जर तुम्ही मला प्रभूशी विश्वासू ठरवले असेल तर माझ्या घरी या आणि तिथेच राहा. आणि तिने आम्हाला अडवले.
16 आणि असे झाले की, आम्ही प्रार्थनेला जात असताना, भविष्यकथनाने युक्त असलेली एक कन्या आम्हाला भेटली, जिने तिच्या मालकांना भविष्य सांगून खूप फायदा करून दिला:
17 तोच पौल आणि आमच्या मागे गेला आणि ओरडून म्हणाला, हे लोक परात्पर देवाचे सेवक आहेत, जे आम्हाला तारणाचा मार्ग दाखवतात.
18 आणि तिने हे बरेच दिवस केले. पण पौल दु:खी होऊन वळून आत्म्याला म्हणाला, "येशू ख्रिस्ताच्या नावाने मी तुला तिच्यातून बाहेर येण्याची आज्ञा करतो. आणि त्याच तासाला तो बाहेर आला.
19 आणि जेव्हा तिच्या मालकांनी पाहिले की त्यांच्या लाभाची आशा नाहीशी झाली, तेव्हा त्यांनी पौल व सीला यांना पकडले आणि त्यांना बाजारात नेले,
20 आणि त्यांना न्यायदंडाधिकाऱ्यांकडे आणून म्हणाले, "हे लोक यहूदी असल्यामुळे आमच्या शहराला खूप त्रास देतात.
21 आणि रीतीरिवाज शिकवा, ज्या आम्हाला रोमन असल्याने स्वीकारणे किंवा पाळणे कायदेशीर नाही.
22 आणि लोकसमुदाय त्यांच्याविरुध्द उठला आणि न्यायदंडाधिकाऱ्यांनी त्यांचे कपडे फाडले आणि त्यांना मारण्याची आज्ञा केली.
23 आणि जेव्हा त्यांनी त्यांच्यावर पुष्कळ फटके मारले, तेव्हा त्यांनी त्यांना तुरुंगात टाकले, त्यांना सुरक्षित ठेवण्यासाठी तुरुंगाधिकाऱ्यावर आरोप केले.
24 ज्यांना असा आरोप प्राप्त झाला, त्यांनी त्यांना आतील तुरुंगात टाकले आणि त्यांचे पाय साठ्यात घट्ट केले.
25 आणि मध्यरात्री पौल आणि सीला यांनी प्रार्थना केली आणि देवाची स्तुती केली, आणि कैद्यांनी ते ऐकले.
26 आणि अचानक मोठा भूकंप झाला, त्यामुळे तुरुंगाचा पाया हादरला; आणि लगेचच सर्व दरवाजे उघडले गेले आणि प्रत्येकाच्या कड्या उघडल्या गेल्या.
27 आणि तुरुंगाचा रखवालदार झोपेतून जागा झाला, आणि तुरुंगाचे दरवाजे उघडलेले पाहून त्याने आपली तलवार काढली, आणि कैदी पळून गेले असावेत असे समजून त्याने स्वत:ला ठार मारले असेल.
28 पण पौल मोठ्याने ओरडून म्हणाला, "स्वतःचे काही नुकसान करू नकोस, कारण आम्ही सर्व येथे आहोत.
29मग त्याने दिवा मागवला आणि तो आत आला आणि थरथर कापत आला आणि पौल व सीला यांच्यासमोर खाली पडला.
30 आणि त्यांना बाहेर आणले आणि म्हणाले, महाराज, तारण होण्यासाठी मी काय करावे?
31 आणि ते म्हणाले, प्रभु येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेव, आणि तुझे आणि तुझ्या घराचे तारण होईल.
32 आणि त्यांनी त्याला आणि त्याच्या घरातील सर्व लोकांना परमेश्वराचे वचन सांगितले.
33 आणि रात्री त्याच वेळी त्याने त्यांना नेले आणि त्यांचे पट्टे धुतले. आणि बाप्तिस्मा घेतला, तो आणि त्याचे सर्व, लगेच.
34 आणि जेव्हा त्याने त्यांना आपल्या घरी आणले, तेव्हा त्याने त्यांच्यासमोर अन्न ठेवले आणि त्याच्या सर्व घरासह देवावर विश्वास ठेवून आनंद केला.
35 जेव्हा दिवस उजाडला तेव्हा न्यायदंडाधिकाऱ्यांनी सेवकांना निरोप पाठवला की, त्या लोकांना जाऊ द्या.
36 तुरुंगाच्या रक्षकाने पौलाला ही गोष्ट सांगितली, "न्यायाधीशांनी तुला सोडायला पाठवले आहे, म्हणून आता निघून जा आणि शांततेने जा.
37 पण पौल त्यांना म्हणाला, "त्यांनी आम्हांला निर्दोषपणे मारहाण केली, रोमी असल्यामुळे त्यांनी आम्हाला तुरुंगात टाकले. आणि आता ते आम्हाला गुप्तपणे हाकलून देतात का? नाही खरेच; पण त्यांनी स्वतःयेऊन आम्हाला बाहेर काढावे.
38 आणि सेवकांनी हे शब्द न्यायदंडाधिकाऱ्यांना सांगितले आणि ते रोमी आहेत हे ऐकून ते घाबरले.
39 तेव्हा त्यांनी येऊन त्यांची विनवणी केली आणि त्यांना बाहेर आणले आणि त्यांना शहरातून निघून जावे अशी विनंती केली.
40 मग ते तुरुंगातून बाहेर पडले आणि लिदियाच्या घरी गेले आणि त्यांनी बंधूंना पाहिले तेव्हा त्यांनी त्यांचे सांत्वन केले आणि ते निघून गेले.

प्रकरण १७

1 आता ते अँफिपोलिस आणि अपोलोनियामधून जात असताना ते थेस्सलनीका येथे आले, जेथे यहूद्यांचे सभास्थान होते.
2 आणि पौल आपल्या पद्धतीप्रमाणे त्यांच्याकडे गेला आणि तीन शब्बाथ दिवस त्यांच्याशी शास्त्रवचनांतून चर्चा करू लागला.
3 उघडणे आणि आरोप करणे, की ख्रिस्ताने दु:ख सहन केले पाहिजे आणि मेलेल्यांतून पुन्हा उठले पाहिजे; आणि हा येशू, ज्याचा मी तुम्हांला उपदेश करतो तो ख्रिस्त आहे.

4 आणि त्यांच्यापैकी काहींनी विश्वास ठेवला आणि पौल व सीला यांच्याशी संगती केली. आणि धर्माभिमानी ग्रीक लोकांचा मोठा जमाव, आणि प्रमुख स्त्रिया काही कमी नाहीत.
5 पण ज्या यहुद्यांनी विश्वास ठेवला नाही, त्यांनी हेवा वाटला, त्यांनी काही भ्रष्ट लोकांना त्यांच्याकडे नेले, आणि त्यांनी एक गट गोळा केला आणि सर्व शहरात गोंधळ घातला, आणि जेसनच्या घरावर हल्ला केला आणि त्यांना बाहेर काढण्याचा प्रयत्न केला. लोकांना.
6 जेव्हा त्यांना ते सापडले नाहीत, तेव्हा त्यांनी जेसन आणि काही भावांना नगराच्या अधिपतींकडे खेचले आणि ते ओरडून म्हणाले, "ज्यांनी जगाला उलथापालथ केले ते येथेही आले आहेत.
7 ज्याला जेसनला मिळाले आहे, आणि हे सर्व सीझरच्या नियमांचे विरुद्ध करतात आणि म्हणतात की दुसरा राजा आहे, एक येशू आहे.
8 जेव्हा त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा त्यांनी लोकांना आणि नगराच्या अधिकाऱ्यांना त्रास दिला.
9 आणि त्यांनी यासोन आणि दुसऱ्याची सुरक्षा घेतली तेव्हा त्यांनी त्यांना जाऊ दिले.
10 आणि बंधूंनी लगेच पौल व सीला यांना रात्री बेरियाला पाठवले. ते तेथे येऊन यहूद्यांच्या सभास्थानात गेले.
11 हे थेस्सलनीकामधील लोकांपेक्षा अधिक उदात्त होते, कारण त्यांनी मनाच्या तयारीने वचन स्वीकारले आणि दररोज शास्त्रवचनांचा शोध घेतला, की त्या गोष्टी आहेत की नाही.
12 म्हणून त्यांच्यापैकी पुष्कळांनी विश्वास ठेवला; ग्रीक स्त्रिया आणि पुरुषांपैकी काही नाही.
13 पण जेव्हा थेस्सलनीका येथील यहुद्यांना समजले की पौलाने बेरिया येथे देवाचा संदेश सांगितला आहे, तेव्हा ते तेथेही आले आणि त्यांनी लोकांना भडकवले.
14 मग बंधूंनी लगेच पौलाला समुद्राकडे जायला पाठवले; पण सीला व तीमथ्य तेथेच राहिले.
15 आणि ज्यांनी पौलाला चालवलं त्यांनी त्याला अथेन्सला नेले; आणि सीला आणि तीमथ्य यांना त्याच्याकडे सर्व वेगाने येण्याची आज्ञा मिळाल्यावर ते निघून गेले.
16 आता पौल अथेन्स येथे त्यांची वाट पाहत असताना, जेव्हा त्याने हे शहर पूर्णपणे मूर्तिपूजेला पडलेले पाहिले तेव्हा त्याचा आत्मा त्याच्यामध्ये खवळला.
17 म्हणून तो सभास्थानात यहूदी लोकांशी, धर्माभिमानी लोकांशी आणि बाजारात त्याच्याशी भेटणाऱ्यांशी वाद घालत असे.
18 मग एपिक्युरियन आणि स्टॉईक्सचे काही तत्त्वज्ञ त्याला भेटले. आणि काही म्हणाले, हा बडबड करणारा काय म्हणेल? इतर काही, तो अनोळखी दैवतांचा सेट आहे असे दिसते: कारण त्याने त्यांना येशू आणि पुनरुत्थानाचा उपदेश केला.
19 आणि त्यांनी त्याला धरले आणि अरिओपगस येथे आणले आणि म्हणाले, "तुम्ही ज्याच्याविषयी बोलत आहात, ही नवीन शिकवण काय आहे हे आम्हाला कळू शकेल का?
20 कारण तू काही विचित्र गोष्टी आमच्या कानावर आणतोस, म्हणून या गोष्टींचा अर्थ काय ते आम्हाला कळेल.
21 (तिथे असलेले सर्व अथेनियन लोक आणि अनोळखी लोकांनी आपला वेळ इतर कशातही घालवला नाही तर एकतर नवीन गोष्ट सांगण्यासाठी किंवा ऐकण्यासाठी.)
22 मग पौल मंगळाच्या टेकडीच्या मध्यभागी उभा राहिला आणि म्हणाला, अथेन्सच्या लोकांनो, मला समजले की तुम्ही सर्व गोष्टींमध्ये खूप अंधश्रद्धाळू आहात.
23 कारण मी तेथून जात असताना आणि तुमची भक्ती पाहिली तेव्हा मला अज्ञात देवाची ही वेदी सापडली. म्हणून ज्याची तुम्ही नकळत उपासना करता, तो मी तुम्हांला सांगतो.
24 देव ज्याने जग आणि त्यातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या, कारण तो स्वर्ग आणि पृथ्वीचा प्रभु आहे, तो हातांनी बनवलेल्या मंदिरांमध्ये राहत नाही.
25 मनुष्याच्या हातांनी त्याची पूजा केली जात नाही, त्याला कशाचीही गरज आहे असे दिसते, कारण तो सर्व जीवन, श्वास आणि सर्व काही देतो.
26 आणि पृथ्वीच्या सर्व पृष्ठभागावर राहण्यासाठी त्याने एका रक्ताने सर्व राष्ट्रे निर्माण केली आहेत, आणि त्यांच्या वसतिगृहाच्या आधीच्या वेळ आणि सीमा निश्चित केल्या आहेत.
27 यासाठी की त्यांनी प्रभूचा शोध घ्यावा, जर त्यांना त्याची अनुभूती वाटेल आणि तो आपल्यापैकी प्रत्येकापासून दूर नसला तरी त्याला सापडेल.
28 कारण त्याच्यामध्ये आपण जगतो, हलतो आणि आपले अस्तित्व आहे. तुमच्याच काही कवींनी म्हटल्याप्रमाणे, कारण आम्हीही त्याची संतती आहोत.
29 मग आपण देवाची संतती असल्यामुळे, आपण असे समजू नये की देवत्व हे कलेने आणि मनुष्याच्या यंत्राने कोरलेल्या सोन्यासारखे, चांदीसारखे किंवा दगडासारखे आहे.
30 आणि या अज्ञानाच्या वेळी देवाने डोळे मिचकावले; पण आता सर्व लोकांना पश्चात्ताप करण्याची आज्ञा देतो.
31 कारण त्याने एक दिवस नियुक्त केला आहे, ज्या दिवशी तो नियुक्त केलेल्या माणसाद्वारे जगाचा न्यायनिवाडा करील. ज्याची त्याने सर्व माणसांना खात्री दिली आहे की त्याने त्याला मेलेल्यांतून उठवले आहे.
32 आणि जेव्हा त्यांनी मेलेल्यांच्या पुनरुत्थानाबद्दल ऐकले, तेव्हा काहींनी थट्टा केली आणि काही म्हणाले, "आम्ही या विषयावर तुमचे पुन्हा ऐकू.
33 तेव्हा पौल त्यांच्यातून निघून गेला.
34 तरीसुद्धा काही पुरुषांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला आणि विश्वास ठेवला: त्यात अॅरोपाजीट डायोनिसियस, डमारिस नावाची एक स्त्री आणि त्यांच्याबरोबर इतरही होते.

धडा 18

1 यानंतर पौल अथेन्स सोडून करिंथला आला.
2 आणि त्याला अक्विला नावाचा एक यहूदी सापडला, जो पंतस येथे जन्मलेला होता, तो अलीकडेच आपली पत्नी प्रिस्किला हिच्यासोबत इटलीहून आला होता. (कारण क्लॉडियसने सर्व यहुद्यांना रोम सोडण्याची आज्ञा केली होती:) आणि त्यांच्याकडे आला.
3 आणि तो त्याच कलाकुसराचा होता म्हणून तो त्यांच्याबरोबर राहिला आणि त्यांनी काम केले; कारण ते तंबू तयार करणारे होते.
4 प्रत्येक शब्बाथ दिवशी तो सभास्थानात वाद घालत असे आणि यहूदी व ग्रीक लोकांचे मन वळवत असे.
5 आणि जेव्हा सीला आणि तीमथ्य मासेदोनियाहून आले, तेव्हा पौल आत्म्याने दाबला गेला आणि त्याने यहूद्यांना साक्ष दिली की येशू ख्रिस्त आहे.
6 जेव्हा त्यांनी स्वतला विरोध केला आणि निंदा केली तेव्हा त्याने आपले कपडे झटकले आणि त्यांना म्हणाला, "तुमचे रक्त

तुमच्याच डोक्यावर आहे. मी शुद्ध आहे: यापुढे मी विदेशी लोकांकडे जाईन.
7 आणि तो तेथून निघून एका माणसाच्या घरी गेला, त्याचे नाव युस्टस नावाचे होते, जो देवाची उपासना करीत असे, त्याचे घर सभास्थानाशी जोडलेले होते.
8 आणि सभास्थानाचा मुख्य अधिपती क्रिस्प याने आपल्या घरातील सर्वांसह प्रभूवर विश्वास ठेवला. आणि करिंथकरांपैकी पुष्कळांनी ऐकून विश्वास ठेवला आणि बाप्तिस्मा घेतला.
9 मग रात्री प्रभू पौलाला दृष्टान्ताद्वारे म्हणाला, भिऊ नकोस, बोल आणि शांत राहू नकोस.
10 कारण मी तुझ्याबरोबर आहे आणि कोणीही तुला दुखावणार नाही कारण या शहरात माझे खूप लोक आहेत.
11 आणि तो तेथे एक वर्ष सहा महिने राहिला आणि त्यांच्यामध्ये देवाचे वचन शिकवत राहिला.
12 आणि जेव्हा गॅलियो अखयाचा सुभेदार होता, तेव्हा यहूद्यांनी पौलाविरुद्ध एकजुटीने बंड केले आणि त्याला न्यायासनासमोर आणले.
13 तो म्हणतो, हा मनुष्य नियमशास्त्राच्या विरुद्ध देवाची उपासना करण्यास प्रवृत्त करतो.
14 आणि जेव्हा पौल आपले तोंड उघडणार होता, तेव्हा गॅलियो यहूद्यांना म्हणाला, "अहो यहुदी लोकांनो, जर हे चुकीचे किंवा दुष्ट कामाचे असेल तर मी तुम्हाला सहन करावे असे कारण आहे:
15 परंतु जर हा शब्द आणि नावांचा आणि तुमच्या नियमांचा प्रश्न असेल तर तुम्ही त्याकडे पहा. कारण मी अशा प्रकरणांचा न्याय करणार नाही.
16 आणि त्याने त्यांना न्यायासनावरून बाहेर काढले.
17 मग सर्व ग्रीक लोकांनी सभास्थानाचा मुख्य अधिपती सोस्थेनिस याला धरले आणि न्यायासनासमोर मारले. आणि गॅलिओने यापैकी कशाचीही पर्वा केली नाही.
18 यानंतर पौल तेथे बराच काळ राहिला आणि नंतर बंधूंकडून रजा घेऊन तेथून समुद्रमार्गे सीरियाला निघून गेला आणि त्याच्याबरोबर प्रिस्किल्ला व अक्विला. केंक्रिया येथे त्याने आपले डोके छाटले. कारण त्याने नवस केला होता.
19 आणि तो इफिसला आला आणि त्यांना तिथेच सोडून गेला; पण तो स्वतःसभास्थानात गेला आणि यहूद्यांशी चर्चा करू लागला.
20 जेव्हा त्यांनी त्याला त्यांच्याबरोबर जास्त काळ राहावे अशी इच्छा केली, तेव्हा त्याने होकार दिला नाही.
21 पण त्यांना निरोप देऊन म्हणाला, "यरुशलेममध्ये येणारा हा सण मी सर्वथा पाळला पाहिजे, पण देवाची इच्छा असेल तर मी तुमच्याकडे परत येईन. आणि तो इफिसहून जहाजाने निघाला.
22 आणि तो कैसरिया येथे उतरला आणि वर गेला आणि मंडळीला नमस्कार करून तो खाली अंत्युखियाला गेला.
23 आणि तेथे काही काळ घालवल्यानंतर तो निघून गेला, आणि सर्व शिष्यांना बळ देत गलतिया व फ्रुगिया या प्रदेशात फिरला.
24 आणि अपुल्लोस नावाचा एक यहूदी, अलेक्झांड्रिया येथे जन्मलेला, एक वक्तृत्ववान आणि शास्त्रात पराक्रमी, इफिससला आला.
25 या माणसाला प्रभूच्या मार्गाने शिकवले गेले. आणि तो आत्म्यात उत्कट होता, तो बोलला आणि प्रभूच्या गोष्टी काळजीपूर्वक शिकवला, त्याला फक्त योहानाचा बाप्तिस्मा माहीत होता.
26 आणि तो सभास्थानात धैर्याने बोलू लागला: जेव्हा अक्विला आणि प्रिस्किला यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी त्याला त्यांच्याकडे नेले आणि त्याला देवाचा मार्ग अधिक अचूकपणे सांगितला.
27 आणि जेव्हा त्याला अखयाला जाण्याची इच्छा होती, तेव्हा बंधूंनी लिहिले, शिष्यांना त्याचा स्वीकार करण्यास उद्युक्त केले: जेव्हा तो आला तेव्हा ज्यांनी कृपेने विश्वास ठेवला होता त्यांना पुष्कळ मदत केली:
28 कारण त्याने यहुद्यांना पराक्रमाने पटवून दिले आणि ते उघडपणे शास्त्रवचनांद्वारे दाखवून दिले की येशू ख्रिस्त आहे.

प्रकरण १९

1 आणि असे झाले की, अपुल्लोस करिंथ येथे असताना, पौल वरच्या किनाऱ्यावरून चालत इफिसला आला, आणि काही शिष्य त्याला सापडले.
2 तो त्यांना म्हणाला, "तुम्ही विश्वास ठेवला तेव्हापासून तुम्हाला पवित्र आत्मा मिळाला आहे का? ते त्याला म्हणाले, "पवित्र आत्मा आहे की नाही हे आम्ही ऐकले नाही.
3 तो त्यांना म्हणाला, "मग तुमचा बाप्तिस्मा कशासाठी झाला? आणि ते म्हणाले, योहानाच्या बाप्तिस्म्याकडे.
4 मग पौल म्हणाला, योहानाने खरोखरच पश्चात्तापाचा बाप्तिस्मा घेऊन बाप्तिस्मा दिला आणि लोकांना सांगितले की, जो त्याच्यानंतर येणार आहे त्याच्यावर, म्हणजे ख्रिस्त येशूवर विश्वास ठेवावा.
5 जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी प्रभू येशूच्या नावाने बाप्तिस्मा घेतला.
6 पौलाने त्यांच्यावर हात ठेवला तेव्हा पवित्र आत्मा त्यांच्यावर आला. आणि ते निरनिराळ्या भाषा बोलू लागले आणि भविष्य सांगू लागले.
7 आणि सर्व पुरुष सुमारे बारा होते.
8 आणि तो सभास्थानात गेला आणि तीन महिने धैर्याने बोलला, देवाच्या राज्याविषयी वादविवाद व पटवून देत राहिला.
9 पण जेव्हा गोताखोर कठोर झाले, आणि त्यांनी विश्वास ठेवला नाही, परंतु लोकसमुदायासमोर असे वाईट बोलले, तेव्हा तो त्यांच्यापासून निघून गेला आणि शिष्यांना वेगळे केले आणि एका टायरनसच्या शाळेत दररोज वाद घालत असे.
10 आणि हे दोन वर्षे चालू राहिले. यासाठी की आशिया खंडातील सर्व यहूदी आणि ग्रीक लोकांनी प्रभु येशूचे वचन ऐकले.
11 आणि देवाने पौलाच्या हातून विशेष चमत्कार घडवले:
12 म्हणून त्याच्या शरीरातून आजारी रुमाल किंवा ॲप्रन्सकडे आणले गेले आणि त्यांच्यापासून रोग निघून गेले आणि दुष्ट आत्मे त्यांच्यातून निघून गेले.
13 तेव्हा काही भटकंती यहूदी, भूतबाधा करणाऱ्या लोकांनी त्यांना प्रभू येशूच्या नावाने हाक मारायला लावले आणि म्हणाले, "पौल ज्या येशूचा उपदेश करतो त्याची आम्ही शपथ घेतो.
14 आणि स्केवाचे सात मुलगे, एक यहूदी आणि याजकांचा प्रमुख, ज्यांनी असे केले.
15 त्या दुष्ट आत्म्याने उत्तर दिले, "मी येशूला ओळखतो आणि पौलाला ओळखतो. पण तुम्ही कोण आहात?
16 आणि ज्या माणसामध्ये दुष्ट आत्म्याने त्यांच्यावर उडी मारली, त्याने त्यांच्यावर मात केली आणि त्यांच्यावर असा विजय मिळवला की ते नग्न व जखमी अवस्थेत त्या घरातून पळून गेले.

17 आणि इफिस येथे राहणाऱ्या सर्व यहूदी व ग्रीक लोकांना हे माहीत होते. आणि सर्वांच्या मनात भीती पसरली आणि प्रभु येशूच्या नावाचा गौरव झाला.
18 आणि विश्वास ठेवणारे पुष्कळ आले, त्यांनी कबूल केले आणि आपली कृत्ये दाखवली.
19 त्यांच्यापैकी पुष्कळ ज्यांनी जिज्ञासू कला वापरल्या, त्यांनी त्यांची पुस्तके एकत्र आणली आणि ती सर्व लोकांसमोर जाळली; आणि त्यांनी त्यांची किंमत मोजली, तेव्हा त्यांना पन्नास हजार चांदीची नाणी सापडली.
20 त्यामुळे देवाचे वचन सामर्थ्याने वाढले आणि प्रबळ झाले.
21 या गोष्टी संपल्यानंतर, पौलाने आत्म्याने मनाशी ठरवले की, तो मासेदोनिया आणि अखयामधून जात असताना, यरुशलेमला जावे, आणि म्हणाला, "मी तेथे गेल्यावर मला रोम देखील पाहावे लागेल.
22 म्हणून त्याने मासेदोनियामध्ये तिमोथियस आणि इरास्तस या दोघांना पाठवले. पण तो स्वतः आशियामध्ये एका हंगामासाठी राहिला.
23 आणि त्याच वेळी त्या मार्गावर थोडाही गोंधळ उडाला नाही.
24 डेमेट्रियस नावाच्या एका माणसासाठी, एक चांदीचा काम करणारा, डायनासाठी चांदीची देवळे बनवणारा, कारागिरांना काही कमी फायदा झाला नाही.
25 ज्यांना त्याने सारख्या व्यवसायातील कामगारांना एकत्र बोलावले आणि म्हणाला, महाराज, तुम्हाला माहीत आहे की या कलाकुसरीने आमची संपत्ती आहे.
26 शिवाय, तुम्ही पाहता आणि ऐकता की, एकट्या इफिसमध्येच नाही, तर जवळजवळ संपूर्ण आशियामध्ये, या पौलाने पुष्कळ लोकांचे मन वळवले आहे आणि ते हाताने बनवलेले देव नाहीत, असे सांगून त्यांना दूर केले आहे.
27 त्यामुळे केवळ हेच नाही तर आमचे कलाकुसर धोक्यात आले आहे. परंतु महान देवी डायनाच्या मंदिराचा तिरस्कार केला जावा आणि तिची भव्यता नष्ट केली जावी, ज्याची संपूर्ण आशिया आणि जग पूजा करतात.
28 जेव्हा त्यांनी हे बोलणे ऐकले तेव्हा ते रागाने भरले आणि मोठ्याने ओरडून म्हणाले, इफिसकरांची डायना महान आहे.
29 आणि सर्व शहर गोंधळाने भरले; आणि प्रवासात पौलाचे सोबती असलेले गायस व अरिस्तार्खस, मासेदोनियातील पुरुषांना पकडले, आणि ते एकजुटीने नाट्यगृहात गेले.
30 आणि जेव्हा पौल लोकांमध्ये जाण्यास इच्छुक होता तेव्हा शिष्यांनी त्याला सहन केले नाही.
31 आणि आशियातील काही प्रमुखांनी, जे त्याचे मित्र होते, त्यांनी त्याच्याकडे पाठवले, की तो थिएटरमध्ये जाण्याची इच्छा करू नये.
32 म्हणून कोणी ओरडले तर कोणी दुसरे, कारण सभा गोंधळली होती. आणि ते का एकत्र आले हे काहींना माहीत नव्हते.
33 आणि त्यांनी अलेक्झांडरला लोकसमुदायातून बाहेर काढले, यहूदी त्याला पुढे करत होते. आणि अलेक्झांडरने हाताने इशारा केला आणि लोकांसमोर आपला बचाव केला.
34 पण जेव्हा त्यांना कळले की तो यहूदी आहे, तेव्हा दोन तासांच्या अंतरावर सर्व एक आवाजाने ओरडले, इफिसियन्सची डायना ग्रेट आहे.
35 आणि नगरकराने लोकांना शांत केल्यावर तो म्हणाला, "इफिसच्या लोकांनो, असा कोणता माणूस आहे ज्याला हे माहीत नाही की इफिसचे शहर डायना या महान देवीची आणि बृहस्पतिवरून खाली पडलेल्या मूर्तीची पूजा करणारे आहे. ?
36 तेव्हा या गोष्टींविरुद्ध बोलता येणार नाही हे पाहता, तुम्ही शांत राहावे आणि अविचारीपणे काहीही करू नये.
37 कारण तुम्ही या लोकांना येथे आणले आहे, जे चर्च लुटणारे नाहीत किंवा तुमच्या देवीची निंदा करणारे नाहीत.
38 म्हणून जर देमेत्रियस आणि त्याच्याबरोबर असलेल्या कारागिरांचा कोणाही माणसाविरुद्ध मुद्दा असेल, तर कायदा खुला आहे आणि तेथे लोकप्रतिनिधी आहेत: त्यांनी एकमेकांना दोष द्यावा.
39 परंतु जर तुम्ही इतर गोष्टींबद्दल काही विचारले तर ते कायदेशीर सभेत निश्चित केले जाईल.
40 कारण आजच्या कोलाहलामुळे आम्हांला प्रश्नचिन्ह निर्माण होण्याचा धोका आहे, या गोंधळाचा हिशेब देण्याचे कोणतेही कारण नाही.
41 असे बोलून त्याने सभा बरखास्त केली.

प्रकरण २०

1 आणि गोंधळ थांबल्यावर, पौलाने शिष्यांना आपल्याजवळ बोलावले आणि त्यांना मिठी मारली आणि मासेदोनियाला जाण्यासाठी निघून गेला.
2 आणि जेव्हा तो त्या भागांवर गेला आणि त्यांना पुष्कळ उपदेश देऊन तो ग्रीसमध्ये आला.
3 आणि तेथे तीन महिने राहिले. आणि जेव्हा तो सीरियाला जाणार होता तेव्हा यहूदी त्याची वाट पाहत होते, तेव्हा त्याने मॅसेडोनियामार्गे परत जाण्याचा विचार केला.
4 आणि त्याच्याबरोबर बेरियाच्या आशिया सोपाटरला गेला. आणि थेस्सलनीका, अरिस्तार्खस आणि सेकंडस; आणि डर्बेचा गायस आणि तीमोथियस; आणि आशिया, टायकिकस आणि ट्रॉफिमस.
5 हे लोक आमच्यासाठी त्रोआस येथे थांबले होते.
6 बेखमीर भाकरीच्या दिवसांनंतर आम्ही फिलिप्पैहून जहाजाने निघालो आणि पाच दिवसांनी त्यांच्याकडे त्रोआस आलो. जिथे आम्ही सात दिवस राहिलो.
7 आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, जेव्हा शिष्य भाकर फोडण्यासाठी एकत्र आले, तेव्हा पौलाने त्यांना उपदेश केला, तो दुसऱ्या दिवशी निघण्याच्या तयारीत होता. आणि मध्यरात्रीपर्यंत भाषण चालू ठेवले.
8 आणि वरच्या खोलीत अनेक दिवे होते, जिथे ते एकत्र जमले होते.
9 आणि युटख नावाचा एक तरुण खिडकीत गाढ झोपेत बसला होता, आणि पौल बराच वेळ उपदेश करत असताना तो झोपेने बुडाला आणि तिसऱ्या माचीवरून खाली पडला आणि मेला उचलला गेला.
10 तेव्हा पौल खाली गेला आणि त्याच्यावर पडला आणि त्याला मिठी मारून म्हणाला, "आपल्याला त्रास देऊ नका. कारण त्याचे जीवन त्याच्यामध्ये आहे.
11 म्हणून तो पुन्हा वर आला, त्याने भाकर मोडली, खाल्ली आणि बराच वेळ बोलून दिवस उजाडला, म्हणून तो निघून गेला.
12 आणि त्यांनी त्या तरूणाला जिवंत केले, आणि त्यांना थोडासा दिलासा मिळाला नाही.
13 आणि आम्ही जहाजाच्या अगोदर निघालो आणि अस्सोस कडे निघालो, तेथे पौलाला घेऊन जायचे होते. कारण त्याने तसे ठरवले होते, स्वतला चालायचे ठरवले होते.

14 आणि जेव्हा तो आसोस येथे आमच्याशी भेटला तेव्हा आम्ही त्याला आत घेतले आणि मितेलीन येथे आलो.
15 आणि आम्ही तेथून निघालो आणि दुसऱ्या दिवशी चिओसवर आलो. आणि दुसऱ्या दिवशी आम्ही सामोस येथे पोचलो आणि ट्रोजिलियम येथे थांबलो. आणि दुसऱ्या दिवशी आम्ही मिलेटसला आलो.
16 कारण पौलाने इफिसला समुद्रमार्गे जाण्याचे ठरवले होते, कारण तो आशियामध्ये वेळ घालवणार नाही; कारण जर त्याला शक्य असेल तर पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी यरुशलेमला जाण्याची त्याने घाई केली.
17 आणि मिलेटसहून त्याने इफिसला पाठवले आणि मंडळीच्या वडिलांना बोलावले.
18 जेव्हा ते त्याच्याकडे आले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, "तुम्हाला माहीत आहे, मी आशियात आलो त्या पहिल्या दिवसापासून मी प्रत्येक ऋतूत तुमच्याबरोबर राहिलो.
19 प्रभूची सेवा पूर्ण नम्र मनाने, आणि अनेक अश्रू आणि मोहांसह, जे मला यहूद्यांच्या प्रतीक्षेत पडल्यामुळे पडले:
20 आणि तुमच्या फायद्याची कोणतीही गोष्ट मी कशी मागे ठेवली नाही, पण तुम्हाला दाखवून दिले आहे, आणि तुम्हाला जाहीरपणे आणि घरोघरी शिकवले आहे.
21 यहूदी आणि ग्रीक दोघांनाही साक्ष देत, देवाकडे पश्चात्ताप करा आणि आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवा.
22 आणि आता, पाहा, मी आत्म्याने यरुशलेमला जात आहे, तेथे माझ्यावर काय घडेल हे मला माहीत नाही.
23 जतन करा की पवित्र आत्मा प्रत्येक शहरात साक्ष देतो आणि म्हणतो की बंधने आणि संकटे मला राहतात.
24 पण यापैकी कोणतीही गोष्ट मला प्रवृत्त करत नाही, किंवा मला माझे जीवन प्रिय मानत नाही, जेणेकरून मी माझा मार्ग आनंदाने पूर्ण करू शकेन, आणि देवाच्या कृपेच्या सुवार्तेची साक्ष देण्यासाठी मला प्रभु येशूकडून मिळालेली सेवा. .
25 आणि आता, पाहा, मला माहीत आहे की, ज्यांच्यामध्ये मी देवाच्या राज्याचा प्रचार करत आलो त्या तुम्हा सर्वांना माझे तोंड यापुढे दिसणार नाही.
26 म्हणून आज मी तुम्हांला नोंदवायला घेतो की, मी सर्व माणसांच्या रक्तापासून शुद्ध आहे.
27 कारण मी तुम्हांला देवाचा सर्व सल्ला सांगण्यास टाळाटाळ केली आहे.
28 म्हणून तुम्ही स्वतकडे आणि त्या सर्व कळपाकडे लक्ष द्या, ज्यांच्यावर पवित्र आत्म्याने तुम्हांला पर्यवेक्षक बनवले आहे, देवाच्या चर्चचे पोषण करण्यासाठी, जी त्याने स्वतच्या रक्ताने विकत घेतली आहे.
29 कारण मला हे माहीत आहे की, मी गेल्यानंतर तुमच्यामध्ये भयंकर लांडगे प्रवेश करतील, ते कळपाला वाचवणार नाहीत.
30 तुमच्या स्वत:तील माणसे विकृत गोष्टी बोलून शिष्यांना त्यांच्या मागे खेचण्यासाठी उठतील.
31 म्हणून सावध राहा आणि लक्षात ठेवा की तीन वर्षांच्या अंतराने मी प्रत्येक रात्रंदिवस अश्रूंनी सावध करणे थांबवले नाही.
32 आणि आता, बंधूंनो, मी तुम्हांला देवाकडे आणि त्याच्या कृपेच्या वचनाकडे सोपवतो, जो तुम्हाला उभारण्यास आणि पवित्र केलेल्या सर्वांमध्ये तुम्हाला वारसा देण्यास समर्थ आहे.
33 मी कोणाच्याही चांदीचा, सोन्याचा किंवा वस्त्राचा लोभ घेतला नाही.
34 होय, तुम्हांला माहीत आहे की, या हातांनी माझ्या गरजा पूर्ण केल्या आहेत आणि जे माझ्यासोबत होते त्यांच्यासाठी.
35 मी तुम्हांला सर्व गोष्टी दाखवून दिल्या आहेत की, दुर्बलांना आधार देण्यासाठी तुम्ही इतके कष्ट कसे केले पाहिजेत आणि प्रभु येशूचे शब्द लक्षात ठेवावेत, ते कसे म्हणाले, घेण्यापेक्षा देणे अधिक धन्य आहे.
36 असे बोलून त्याने गुडघे टेकून त्या सर्वांसोबत प्रार्थना केली.
37 आणि ते सर्व रडले, आणि पौलाच्या गळ्यात पडून त्याचे चुंबन घेतले.
38 त्याने जे शब्द बोलले त्याबद्दल सर्वात जास्त दु:ख झाले, की त्यांनी त्याचे तोंड पाहू नये. आणि ते त्याच्याबरोबर जहाजापर्यंत गेले.

प्रकरण २१

1 आणि असे झाले की, आम्ही त्यांच्याकडून मिळविल्यानंतर आणि प्रक्षेपण केल्यावर, आम्ही सरळ मार्गाने कूसला आलो, आणि दुसऱ्या दिवशी रोड्सला आणि तेथून पटाराकडे आलो:
2 आणि फिनिशियाला जाणारे जहाज दिसले, आम्ही त्या जहाजात बसून निघालो.
3 आता जेव्हा आम्ही सायप्रस शोधले तेव्हा आम्ही ते डाव्या हाताला सोडले आणि सीरियाला निघालो आणि सोर येथे उतरलो, कारण तेथे जहाजाने तिचे ओझे उतरवायचे होते.
4 आणि शिष्य सापडल्याने आम्ही तेथे सात दिवस राहिलो: त्यांनी आत्म्याद्वारे पौलाला सांगितले की, त्याने यरुशलेमला जाऊ नये.
5 आणि ते दिवस पूर्ण झाल्यावर आम्ही निघालो आणि निघालो. आणि आम्ही शहराबाहेर पडेपर्यंत त्या सर्वांनी आम्हाला बायका आणि मुलांसह आमच्या मार्गावर आणले. आम्ही किनाऱ्यावर गुडघे टेकून प्रार्थना केली.
6 आणि आम्ही एकमेकांची रजा घेतल्यानंतर जहाजावर गेलो. आणि ते पुन्हा घरी परतले.
7 आणि सोरहून आमचा मार्ग संपल्यावर आम्ही टॉलेमाईस येथे आलो आणि बंधूंना नमस्कार केला आणि एक दिवस त्यांच्याबरोबर राहिलो.
8 आणि दुसऱ्या दिवशी आम्ही जे पौलाच्या सहवासात होतो तेथून निघून कैसरियाला आलो आणि आम्ही फिलिप्प या सुवार्तिकाच्या घरी गेलो, जो सात जणांपैकी एक होता. आणि त्याच्याबरोबर राहा.
9 आणि त्याच माणसाला चार मुली होत्या, कुमारी, ज्यांनी भविष्यवाणी केली.
10 आणि आम्ही पुष्कळ दिवस तेथे राहिल्यावर यहूदीयाहून अगाबस नावाचा एक संदेष्टा खाली आला.
11 आणि जेव्हा तो आमच्याकडे आला तेव्हा त्याने पौलाचा कमरपट्टा घेतला आणि स्वतचे हात पाय बांधले आणि म्हणाला, "पवित्र आत्मा असे म्हणतो, ज्याच्याकडे हा कमरपट्टा आहे, त्याला यरुशलेममधील यहूदी बांधतील आणि त्याच्या ताब्यात देतील. परराष्ट्रीयांचे हात.
12 जेव्हा आम्ही या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा आम्ही आणि त्या ठिकाणच्या लोकांनी त्याला यरुशलेमला जाऊ नये अशी विनंती केली.
13 तेव्हा पौलाने उत्तर दिले, "तुम्ही रडून माझे मन मोडायचे काय? कारण मी प्रभू येशूच्या नावासाठी जेरुसलेममध्ये फक्त बांधून ठेवायलाच नाही तर मरायलाही तयार आहे.

14 आणि जेव्हा त्याचे मन वळवले गेले नाही तेव्हा आम्ही असे म्हणत थांबलो की, प्रभूची इच्छा पूर्ण होवो.
15 त्या दिवसांनंतर आम्ही आमच्या गाड्या घेऊन यरुशलेमला गेलो.
16 कैसरीयाचे काही शिष्यही आमच्याबरोबर गेले आणि त्यांनी त्यांच्याबरोबर सायप्रस येथील म्नासोन नावाचा एक जुना शिष्य आणला, ज्याच्याकडे आपण राहायचे.
17 आणि जेव्हा आम्ही यरुशलेमला आलो तेव्हा बंधूंनी आनंदाने आमचे स्वागत केले.
18 आणि दुसऱ्या दिवशी पौल आमच्याबरोबर जेम्सकडे गेला. आणि सर्व वडीलधारी मंडळी उपस्थित होती.
19 आणि जेव्हा त्याने त्यांना नमस्कार केला, तेव्हा त्याने विशेषतः देवाने आपल्या सेवेद्वारे परराष्ट्रीयांमध्ये काय घडवून आणले हे सांगितले.
20 जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी प्रभूची स्तुती केली आणि ते त्याला म्हणाले, "बंधू, विश्वास ठेवणारे हजारो यहूदी आहेत हे तू पाहतोस. आणि ते सर्व कायद्याबद्दल आवेशी आहेत:
21 आणि त्यांना तुझ्याबद्दल कळवले आहे की, तू परराष्ट्रीयांमध्ये असलेल्या सर्व यहूद्यांना मोशेचा त्याग करण्यास शिकवित आहेस, त्यांनी सांगितले की, त्यांनी त्यांच्या मुलांची सुंता करू नये, तसेच चालीरीतींनुसार चालू नये.
22 मग ते काय आहे? लोकसमुदायाने एकत्र येणे आवश्यक आहे: कारण ते ऐकतील की तू आला आहेस.
23 म्हणून आम्ही तुला सांगतो ते कर: आमच्याकडे चार माणसे आहेत ज्यांनी नवस केला आहे.
24 ते घेऊन जा आणि त्यांच्याबरोबर स्वत:ला शुद्ध कर, आणि त्यांच्याशी आरोप लावा, म्हणजे ते आपले मुंडण करतील; आणि सर्वांना कळेल की ज्या गोष्टींबद्दल त्यांना तुमच्याबद्दल सांगण्यात आले होते, त्या काहीच नाहीत. पण तुम्ही स्वतही व्यवस्थित चालता आणि नियमशास्त्र पाळता.
25 विश्वास ठेवणाऱ्या परराष्ट्रीयांना स्पर्श करून, आम्ही लिहिले आहे आणि निष्कर्ष काढला आहे की ते असे काहीही पाळत नाहीत, फक्त ते केवळ मूर्तींना अर्पण केलेल्या वस्तूंपासून, रक्तापासून, गळा दाबण्यापासून आणि व्यभिचारापासून स्वतला राखतात.
26 मग पौल त्या माणसांना घेऊन गेला, आणि दुसऱ्या दिवशी त्यांच्याबरोबर स्वतला शुद्ध करून मंदिरात प्रवेश केला, शुद्धीकरणाच्या दिवसांची सिद्धी दर्शविण्याकरिता, त्यांच्यापैकी प्रत्येकासाठी अर्पण केले जावेपर्यंत.
27 आणि जेव्हा सात दिवस संपले तेव्हा आशिया खंडातील यहूदी लोकांनी त्याला मंदिरात पाहिले तेव्हा त्यांनी सर्व लोकांना भडकवले आणि त्याच्यावर हात ठेवले.
28 "इस्राएल लोकांनो, मदत करा: हा तोच माणूस आहे जो सर्व लोकांना लोकांच्या, कायद्याच्या आणि या ठिकाणाविरुद्ध शिकवतो: आणि पुढे ग्रीक लोकांनाही मंदिरात आणले आणि हे पवित्र स्थान अपवित्र केले.
29 (कारण त्यांनी याआधी ट्रॉफिमस या इफिसच्या नगरात त्याच्याबरोबर पाहिले होते, ज्याला पौलाने मंदिरात आणले असे त्यांना वाटले.)
30 आणि सर्व शहर हलले, आणि लोक एकत्र धावले; त्यांनी पौलाला धरले आणि मंदिरातून बाहेर काढले आणि लगेच दरवाजे बंद झाले.
31 आणि ते त्याला ठार मारण्यासाठी निघाले असता, सर्व यरुशलेममध्ये गोंधळ उडाला असल्याची बातमी तुकडीच्या प्रमुख सरदाराला मिळाली.
32 त्यांनी ताबडतोब शिपायांना व शताधिपतींना घेऊन त्यांच्याकडे धाव घेतली आणि जेव्हा त्यांनी सरदार व शिपायांना पाहिले तेव्हा त्यांनी पौलाला मारणे सोडले.
33 तेव्हा मुख्य सरदार जवळ आला आणि त्याने त्याला पकडले आणि त्याला दोन साखळ्यांनी बांधण्याची आज्ञा केली. आणि तो कोण होता आणि त्याने काय केले याची मागणी केली.
34 आणि लोकसमुदायामध्ये कोणी एक तर कोणी दुसरे ओरडले, आणि जेव्हा त्याला गोंधळाची खात्री पटली नाही तेव्हा त्याने त्याला वाड्यात नेण्याची आज्ञा केली.
35 आणि जेव्हा तो पायऱ्यांवर आला, तेव्हा असे झाले की, लोकांच्या हिंसाचारासाठी त्याला शिपायांनी उचलले.
36 कारण लोकांचा जमाव त्याच्यामागून ओरडत होता.
37 पौलाला वाड्यात नेले जात असताना तो मुख्य सरदाराला म्हणाला, "मी तुझ्याशी बोलू का? कोण म्हणाले, तुला ग्रीक बोलता येते का?
38 तू तो इजिप्शियन नाहीस का, ज्याने या दिवसांआधी गदारोळ माजवला आणि चार हजार लोकांना खूनी वाळवंटात नेले.
39 पण पौल म्हणाला, "मी एक यहूदी माणूस आहे जो तार्ससचा आहे, किलिकियामधील एक शहर आहे, आणि मी तुम्हांला विनवणी करतो की, मला लोकांशी बोलण्यास द्या.
40 जेव्हा त्याने त्याला परवाना दिला तेव्हा पौल पायऱ्यांवर उभा राहिला आणि त्याने लोकांना हाताने इशारा केला. आणि जेव्हा प्रचंड शांतता झाली, तेव्हा तो त्यांच्याशी हिब्रू भाषेत बोलला,

अध्याय 22

1 पुरुषांनो, बंधूंनो आणि वडिलांनो, मी आता तुमच्यासमोर जे बचाव करतो ते तुम्ही ऐका.
2 (आणि जेव्हा त्यांनी ऐकले की तो त्यांच्याशी हिब्रू भाषेत बोलत आहे, तेव्हा ते अधिकच शांत राहिले: आणि तो म्हणाला,)
3 मी खरेच एक यहूदी मनुष्य आहे, जो किलिकियातील तार्सस शहरात जन्माला आला आहे, तरी या शहरात गमलिएलच्या चरणी लहानाचा मोठा झालो, आणि पूर्वजांच्या नियमानुसार मी शिकवले, आणि मी आवेशी आहे. देवा, आजच्या दिवशी तुम्ही सर्व आहात.
4 आणि मी मरेपर्यंत असा छळ केला, पुरुष आणि स्त्रिया दोघांनाही बांधून तुरुंगात टाकले.
5 जसा मुख्य याजक मला आणि वडीलधाऱ्यांची सर्व संपत्ती साक्ष देतो: त्यांच्याकडूनही मला बंधूंना पत्रे मिळाली आणि मी दमास्कसला गेलो, जे तेथे बांधलेले होते त्यांना शिक्षा व्हावी म्हणून जेरुसलेमला आणायला.
6 आणि असे झाले की, मी प्रवास करत असताना दुपारच्या सुमारास दिमिष्काजवळ आलो तेव्हा अचानक माझ्याभोवती आकाशातून मोठा प्रकाश पडला.
7 आणि मी जमिनीवर पडलो, आणि मला एक वाणी ऐकू आली, " शौल, शौला, तू माझा छळ का करतोस?
8 आणि मी उत्तर दिले, प्रभु, तू कोण आहेस? तो मला म्हणाला, मी नासरेथचा येशू आहे, ज्याचा तू छळ करतोस.
9 आणि जे माझ्याबरोबर होते त्यांनी प्रकाश पाहिला आणि ते घाबरले. पण माझ्याशी बोलणाऱ्याचा आवाज त्यांनी ऐकला नाही.

10 आणि मी म्हणालो, प्रभु, मी काय करू? परमेश्वर मला म्हणाला, "ऊठ आणि दमास्कसला जा. आणि तेथे तुला सर्व गोष्टी सांगितल्या जातील जे तुझ्यासाठी नेमले आहेत.
11 आणि जेव्हा मला त्या प्रकाशाच्या तेजामुळे दिसू शकले नाही, माझ्या बरोबर असलेल्या त्यांच्या हाताने मी दिमिष्कास आलो.
12 आणि हनन्या नावाचा एक, नियमशास्त्राप्रमाणे एक धर्मनिष्ठ मनुष्य, ज्याला तेथे राहणाऱ्या सर्व यहूद्यांची चांगली माहिती होती.
13 माझ्याकडे आला आणि उभा राहिला आणि मला म्हणाला, "भाऊ शौल, तुझी दृष्टी प्राप्त कर. आणि त्याच वेळी मी त्याच्याकडे पाहिले.
14 आणि तो म्हणाला, "आमच्या पूर्वजांच्या देवाने तुला निवडले आहे की तू त्याची इच्छा जाणून घ्यावीस आणि तो न्यायी आहेस, आणि त्याच्या तोंडाचा आवाज ऐकावा.
15 कारण तू जे पाहिले आणि ऐकले आहेस त्याचे तू सर्व लोकांसमोर त्याचे साक्षीदार होशील.
16 आणि आता तू का उशीर करतोस? ऊठ, बाप्तिस्मा घे, आणि प्रभूचे नाव घेऊन आपली पापे धुवा.
17 आणि असे झाले की, जेव्हा मी यरुशलेमला परत आलो, तेव्हा मी मंदिरात प्रार्थना करत असतानाही मला समाधी झाली होती.
18 आणि तो मला म्हणाला, " लवकर ये आणि यरुशलेममधून लवकर निघून जा, कारण माझ्याविषयी तुझी साक्ष ते स्वीकारणार नाहीत.
19 आणि मी म्हणालो, प्रभु, ज्यांनी तुझ्यावर विश्वास ठेवला त्यांना मी तुरुंगात टाकले आणि प्रत्येक सभास्थानात मारले हे त्यांना माहीत आहे.
20 आणि जेव्हा तुझ्या शहीद स्टीफनचे रक्त सांडले गेले, तेव्हा मी देखील त्याच्या पाठीशी उभा होतो आणि त्याच्या मृत्यूला संमती दिली आणि ज्यांनी त्याला मारले त्यांचे कपडे मी ठेवले.
21 आणि तो मला म्हणाला, निघून जा, कारण मी तुला दूरवर परराष्ट्रीयांकडे पाठवीन.
22 आणि त्यांनी त्याला हे वचन ऐकायला दिले आणि नंतर आपला आवाज उंचावला आणि म्हणाले, "अशा माणसाला पृथ्वीवरून दूर जा, कारण तो जगणे योग्य नाही.
23 आणि त्यांनी मोठ्याने ओरडून आपले कपडे फेकले आणि हवेत धूळ फेकली.
24 मुख्य सरदाराने त्याला वाड्यात आणण्याची आज्ञा केली आणि फटके मारून त्याची तपासणी करावी असे सांगितले. ते त्याच्याविरुद्ध का ओरडले हे त्याला कळावे.
25 आणि जेव्हा त्यांनी त्याला चट्टे बांधले, तेव्हा पौल शेजारी उभ्या असलेल्या सेनाधिकाऱ्याला म्हणाला, रोमी माणसाला फटके मारणे तुम्हांला न्याय्य आहे का?
26 हे ऐकून सेन्युनिअनने जाऊन मुख्य सरदाराला सांगितले, "तू काय करत आहेस त्याकडे लक्ष दे, कारण हा मनुष्य रोमन आहे.
27 तेव्हा मुख्य सरदार आला आणि त्याला म्हणाला, मला सांग, तू रोमी आहेस का? तो म्हणाला, हो.
28 तेव्हा सरदाराने उत्तर दिले, "मला हे स्वातंत्र्य मोठ्या रकमेने मिळाले आहे. आणि पौल म्हणाला, पण मी स्वतंत्र जन्माला आलो.
29 मग ते लगेच त्याच्यापासून निघून गेले ज्याने त्याची तपासणी केली पाहिजे होती; आणि मुख्य कर्णधारही घाबरला, कारण तो रोमी आहे हे त्याला कळल्यावर आणि त्याने त्याला बांधले होते.
30 दुस-या दिवशी, कारण त्याला खात्री आहे की यहूद्यांवर त्याच्यावर आरोप लावण्यात आले होते, म्हणून त्याने त्याला त्याच्या टोळ्यांमधून सोडवले, आणि मुख्य याजकांना आणि त्यांच्या सर्व सभासदांना हजर राहण्याची आज्ञा दिली, आणि पौलाला खाली आणले आणि त्यांच्यासमोर उभे केले.

प्रकरण २३

1 पौलाने सभेकडे आस्थेने पाहिले आणि म्हणाला, "बंधूंनो आणि बंधूंनो, मी आजपर्यंत देवासमोर चांगल्या विवेकाने जगलो आहे.
2 आणि प्रमुख याजक हनन्याने त्याच्या शेजारी उभे असलेल्यांना त्याच्या तोंडावर मारण्याची आज्ञा केली.
3 तेव्हा पौल त्याला म्हणाला, "हे पांढऱ्या भिंती, देव तुला मारील, कारण तू नियमशास्त्राप्रमाणे माझा न्याय करायला बसला आहेस आणि मला नियमशास्त्राविरुद्ध मारण्याची आज्ञा देतोस काय?
4 आणि जे तेथे उभे होते ते म्हणाले, "तू देवाच्या महायाजकाची निंदा करतोस काय?
5 तेव्हा पौल म्हणाला, बंधूंनो, तो महायाजक होता हे मला माहीत नाही, कारण असे लिहिले आहे की, 'तुम्ही तुमच्या लोकांच्या अधिपतीबद्दल वाईट बोलू नका.'
6 पण जेव्हा पौलाला समजले की एक भाग सदूकी आहे आणि दुसरा परुशी आहे, तेव्हा तो सभेत मोठ्याने ओरडला, बंधूंनो आणि बंधूंनो, मी परूशी आहे, परुश्याचा मुलगा आहे: मेलेल्यांच्या आशा आणि पुनरुत्थानासाठी मला म्हणतात. प्रश्नात
7 त्याने असे सांगितल्यावर परूशी व सदूकी यांच्यात मतभेद झाले आणि लोकांमध्ये फूट पडली.
8 कारण सदूकी म्हणतात की पुनरुत्थान नाही, देवदूत किंवा आत्मा नाही; परंतु परूशी दोन्ही गोष्टी कबूल करतात.
9 तेव्हा एक मोठा आक्रोश झाला; आणि परुश्यांपैकी जे नियमशास्त्राचे शिक्षक होते ते उठले आणि ते म्हणाले, "आम्हाला या माणसामध्ये काही वाईट दिसले नाही; पण जर एखादा आत्मा किंवा देवदूत त्याच्याशी बोलला असेल तर आपण त्याच्याशी लढू नये. देव.
10 आणि जेव्हा मोठा वाद झाला, तेव्हा पौलाचे तुकडे तुकडे करून टाकले जाऊ नयेत या भीतीने मुख्य सरदाराने शिपायांना खाली जाण्याची आज्ञा केली आणि त्याला त्यांच्यामधून बळजबरीने घेऊन किल्ल्यात आणण्याची आज्ञा केली.
11 आणि रात्री प्रभू त्याच्याजवळ उभा राहिला आणि म्हणाला, " पौल, आनंदी राहा, कारण जशी तू यरुशलेममध्ये माझ्याविषयी साक्ष दिलीस तशीच तू रोममध्येही साक्ष दिली पाहिजेस.
12 आणि जेव्हा दिवस उजाडला, तेव्हा काही यहूदी एकत्र जमले आणि त्यांनी स्वतला शापाखाली बांधून घेतले आणि म्हणाले की पौलाला मारल्याशिवाय आम्ही खाणार नाही आणि पिणार नाही.
13 आणि ज्यांनी हा कट रचला ते चाळीसहून अधिक होते.
14 आणि ते मुख्य याजक व वडीलजन यांच्याकडे आले आणि म्हणाले, "आम्ही स्वतला मोठ्या शापाखाली बांधले आहे, की पौलाला मारल्याशिवाय आम्ही काहीही खाणार नाही.
15 म्हणून आता तुम्ही सभेसह मुख्य कर्णधाराला सूचित करा की तो उद्या त्याला तुमच्याकडे खाली आणेल, जणू काही तुम्ही त्याच्याबद्दल अधिक अचूकपणे चौकशी करू इच्छित आहात; आणि आम्ही किंवा तो कधीही जवळ आला तरी त्याला मारायला तयार आहोत.
16 जेव्हा पौलाच्या बहिणीच्या मुलाने ते थांबल्याचे ऐकले तेव्हा तो गेला आणि वाड्यात गेला आणि पौलाला सांगितले.

17 तेव्हा पौलाने शताधिपतींपैकी एकाला आपल्याकडे बोलावले आणि म्हणाला, "या तरुणाला मुख्य सरदाराकडे घेऊन ये, कारण त्याला काहीतरी सांगायचे आहे.
18 तेव्हा तो त्याला घेऊन मुख्य सरदाराकडे घेऊन गेला आणि म्हणाला, "बंदिवान पॉल याने मला त्याच्याकडे बोलावले आणि या तरुणाला तुझ्याकडे आणण्याची विनंती केली, ज्याला तुझ्याशी काही बोलायचे आहे.
19 तेव्हा मुख्य सरदाराने त्याचा हात धरला आणि त्याच्याबरोबर एकांतात गेला आणि त्याला विचारले, तुला मला काय सांगायचे आहे?
20 आणि तो म्हणाला, "यहूदी लोकांनी तुझी इच्छा करण्यास सहमती दर्शविली आहे की तू पौलाला उद्या सभेत खाली आणणार आहेस, जणू काही ते त्याची अधिक अचूक चौकशी करतील.
21 पण तू त्यांच्यापुढे झुकू नकोस, कारण त्यांच्यापैकी चाळीस पेक्षा जास्त माणसे त्याची वाट पाहत आहेत, ज्यांनी शपथ घेतली आहे की, जोपर्यंत ते त्याला मारत नाहीत तोपर्यंत ते खाणार नाहीत, पिणार नाहीत; आणि आता ते तयार आहेत. तुझ्याकडून वचन शोधत आहे.
22 तेव्हा मुख्य सरदाराने त्या तरुणाला जाऊ दिले आणि त्याला आज्ञा केली, "तू मला या गोष्टी दाखविल्या आहेत हे कोणाला सांगू नकोस.
23 मग त्याने दोन शताधिपतींना बोलावून सांगितले, "कैसरीयाला जाण्यासाठी दोनशे शिपाई, सत्तर दहा घोडेस्वार आणि दोनशे भालेदार रात्रीच्या तिसऱ्या वेळी तयार करा.
24 आणि त्यांना पशू पुरवा, म्हणजे ते पौलाला बसवतील आणि त्याला सुरक्षितपणे राज्यपाल फेलिक्सकडे घेऊन येतील.
25 आणि त्याने असे पत्र लिहिले:
26 क्लॉडियस लिसियासने उत्कृष्ट राज्यपाल फेलिक्सला अभिवादन पाठवले.
27 हा मनुष्य यहूदी लोकांकडून घेण्यात आला होता, आणि त्यांना त्यांच्याकडून मारले गेले होते. मग मी सैन्यासह आलो आणि त्याला सोडवले, कारण तो रोमन आहे हे समजले.
28 आणि त्यांनी त्याच्यावर आरोप का केले याचे कारण मला कळले असते तेव्हा मी त्याला त्यांच्या सभेत आणले.
29 मी ज्यांच्यावर त्यांच्या नियमशास्त्राच्या प्रश्नांबद्दल आरोप केले आहे असे मला वाटले, परंतु त्याच्यावर मृत्यू किंवा बंधनास पात्र असे काहीही ठेवले नाही.
30 आणि यहूदी लोकांनी त्या माणसाची वाट कशी धरली हे मला सांगण्यात आले तेव्हा मी लगेच तुझ्याकडे पाठवले आणि त्याच्यावर आरोप करणाऱ्यांनाही त्यांच्याविरुद्ध काय आहे ते तुझ्यासमोर सांगण्याची आज्ञा दिली. निरोप.
31 मग शिपायांनी त्यांना आज्ञेप्रमाणे पौलाला पकडले आणि रात्रीच त्याला अँटिपाट्रिस येथे नेले.
32 दुसऱ्या दिवशी त्यांनी घोडेस्वारांना त्याच्याबरोबर जायला सोडले आणि ते किल्ल्यावर परतले.
33 जेव्हा ते कैसरीयाला आले आणि त्यांनी राज्यपालाला पत्र दिले तेव्हा पौलालाही त्याच्यासमोर हजर केले.
34 आणि राज्यपालाने पत्र वाचून, तो कोणत्या प्रांताचा आहे, असे विचारले. आणि जेव्हा त्याला समजले की तो किलिकियाचा आहे;
35 तो म्हणाला, जेव्हा तुझे आरोप करणारेही येतील तेव्हा मी तुझे ऐकीन. आणि त्याने त्याला हेरोदच्या न्यायमंदिरात ठेवण्याची आज्ञा केली.

प्रकरण २४

1 आणि पाच दिवसांनंतर हनन्या मुख्य याजक वडीलांसह आणि टर्टुल्लस नावाच्या एका वक्त्यासह खाली आला, ज्याने राज्यपालाला पौलाविरुद्ध माहिती दिली.
2 आणि जेव्हा त्याला बाहेर बोलावण्यात आले, तेव्हा टर्टुल्लस त्याच्यावर आरोप करू लागला, तो म्हणाला, "तुझ्यामुळे आम्हाला खूप शांतता लाभली आहे आणि तुझ्या कृपेने या राष्ट्रासाठी अतिशय योग्य कृत्ये झाली आहेत.
3 आम्ही ते नेहमी स्वीकारतो, आणि सर्व ठिकाणी, सर्वात उदात्त फेलिक्स, सर्व कृतज्ञतेने.
4 असे असले तरी, मी तुला आणखी त्रास देणार नाही, मी तुला विनंती करतो की तू आम्हाला तुझ्या दयाळूपणाबद्दल काही शब्द ऐकावेस.
5 कारण आम्हांला हा माणूस रोगराई पसरवणारा, आणि जगभरातील सर्व यहुद्यांमध्ये देशद्रोह करणारा आणि नाझरेन्सच्या पंथाचा मुख्य नेता सापडला आहे:
6 ते मंदिराला अपवित्र करण्यासाठी गेले आहेत: ज्याला आम्ही घेतले आणि आमच्या नियमानुसार न्याय केला असेल.
7 पण मुख्य कर्णधार लिसियस आमच्यावर आला आणि मोठ्या हिंसेने त्याला आमच्या हातातून काढून घेतले.
8 त्याच्या आरोपकर्त्यांना तुझ्याकडे येण्याची आज्ञा देत आहे: आम्ही कोणावर आरोप करतो या सर्व गोष्टींची तू स्वत: तपासणी करून कोणाला जाणून घेशील.
9 आणि यहूद्यांनीही होकार दिला आणि म्हटले की या गोष्टी तशाच आहेत.
10 मग राज्यपालाने त्याला बोलण्यासाठी इशारा केल्यावर पौलाने उत्तर दिले, "तुम्ही या राष्ट्राचे अनेक वर्षे न्यायाधीश आहात हे मला माहीत असल्याने, मी माझ्यासाठी अधिक आनंदाने उत्तर देतो:
11 कारण तुम्हांला समजावे की, मला जेरुसलेमला उपासनेसाठी जाऊन अजून बारा दिवस बाकी आहेत.
12 आणि त्यांनी मला मंदिरात कोणाही माणसाशी वाद घालताना, लोकांना उठवताना, सभास्थानात किंवा शहरात आढळले नाही.
13 ते आता ज्या गोष्टी माझ्यावर आरोप करतात ते सिद्ध करू शकत नाहीत.
14 पण मी तुला हे कबूल करतो की, ज्या मार्गाला ते पाखंडी म्हणतात त्याप्रमाणे मी माझ्या पूर्वजांच्या देवाची उपासना कर, नियमशास्त्रात आणि संदेष्ट्यांमध्ये लिहिलेल्या सर्व गोष्टींवर विश्वास ठेवतो.
15 आणि देवाकडे आशा बाळगा, ज्याची ते स्वतही परवानगी देतात, की मृतांचे पुनरुत्थान होईल, न्यायी आणि अन्यायी दोघांचेही.
16 आणि येथे मी स्वत: ला व्यायाम करतो, देव आणि माणसांबद्दल नेहमी अपराधी नसलेला विवेक.
17 आता बऱ्याच वर्षांनी मी माझ्या राष्ट्रासाठी दान आणि अर्पण करायला आलो आहे.
18 तेव्हा आशियातील काही यहूदी लोकांनी मला मंदिरात शुद्ध केलेले आढळले, ना गर्दीने किंवा गोंधळाने.
19 जर त्यांनी माझ्याविरुद्ध कारवाई केली असती तर तुझ्या आधी इथे कोण आले असते आणि विरोध करायला हवा होता.
20 नाहीतर मी सभेसमोर उभा असताना त्यांना माझ्यामध्ये काही वाईट दिसले असेल तर त्यांनी इथे म्हणू द्या.

21 या एकाच आवाजाशिवाय, मी त्यांच्यामध्ये उभा राहून ओरडलो, मेलेल्यांच्या पुनरुत्थानाला स्पर्श करून आज मला तुमच्याद्वारे प्रश्न विचारले गेले आहेत.
22 जेव्हा फेलिक्सने या गोष्टी ऐकल्या, तेव्हा त्याला त्या मार्गाचे अधिक अचूक ज्ञान होते, त्याने ते पुढे ढकलले आणि तो म्हणाला, "जेव्हा मुख्य सरदार लुसिया खाली येईल, तेव्हा मला तुमच्या प्रकरणाची पूर्ण कल्पना येईल.
23 आणि त्याने एका शताधिपतीला पौलाला पाळण्याची आणि त्याला स्वातंत्र्य देण्याची आणि त्याच्या ओळखीच्या कोणालाही त्याची सेवा करण्यास किंवा त्याच्याकडे येण्यास मनाई करण्याची आज्ञा दिली.
24 आणि काही दिवसांनंतर, जेव्हा फेलिक्स त्याची पत्नी द्रुसिला हिच्यासोबत आला, ती एक यहूदी होती, तेव्हा त्याने पौलाला बोलावले आणि ख्रिस्तावरील विश्वासाबद्दल त्याचे ऐकले.
25 जेव्हा त्याने नीतिमत्व, संयम आणि भविष्यातील न्याय याविषयी विचार केला तेव्हा फेलिक्स थरथर कापला आणि म्हणाला, "यावेळी जा. जेव्हा माझ्याकडे सोयीचा हंगाम असेल तेव्हा मी तुला बोलावीन.
26 त्याला आशा होती की पौलाकडून त्याला पैसे दिले गेले पाहिजेत, जेणेकरून तो त्याला सोडवू शकेल; म्हणून त्याने त्याला वारंवार बोलावले आणि त्याच्याशी संवाद साधला.
27 पण दोन वर्षांनी पोर्कियस फेस्टस फेलिक्सच्या खोलीत आला आणि फेलिक्सने यहूद्यांना आनंद दाखवून पौलाला बांधून ठेवले.

प्रकरण २५

1 फेस्त प्रांतात आल्यावर तीन दिवसांनी तो कैसरियाहून यरुशलेमला गेला.
2मग मुख्य याजक आणि यहूद्यांचे प्रमुख यांनी त्याला पौलाविरुद्ध कळवले आणि त्याला विनंती केली.
3 आणि त्याने त्याच्यावर कृपादृष्टी केली, की त्याने त्याला यरुशलेमला बोलावून त्याला मारण्यासाठी वाट पाहावी.
4 पण फेस्तने उत्तर दिले की, पौलाला कैसरिया येथे ठेवले पाहिजे आणि तो स्वतःतिथून लवकरच निघणार आहे.
5 म्हणून तो म्हणाला, तुमच्यापैकी कोणाला शक्य असेल त्यांनी माझ्याबरोबर खाली या आणि या माणसामध्ये काही दुष्कृत्ये असल्यास दोष लावा.
6 त्यांच्यामध्ये दहा दिवसांहून अधिक काळ राहिल्यानंतर तो खाली कैसरियाला गेला. आणि दुसऱ्या दिवशी न्यायासनावर बसून पौलाला आणण्याची आज्ञा केली.
7 आणि जेव्हा तो आला, तेव्हा यरुशलेमहून खाली आलेले यहूदी आजूबाजूला उभे राहिले आणि त्यांनी पौलाविरुद्ध अनेक गंभीर तक्रारी केल्या, ज्या त्यांना सिद्ध करता आल्या नाहीत.
8 तो स्वत:साठी उत्तर देत असताना, मी यहूद्यांच्या नियमाविरुद्ध, मंदिराविरुद्ध किंवा सीझरच्या विरुद्ध नाही, मी काहीही वाईट केले नाही.
9 पण फेस्त, यहूद्यांना आनंदित करायला तयार होता, त्याने पौलाला उत्तर दिले, आणि म्हणाला, "तू यरुशलेमला जाशील का आणि तेथे माझ्यासमोर या गोष्टींचा न्याय होईल का?
10 मग पौल म्हणाला, "मी कैसराच्या न्यायासनासमोर उभा आहे, जिथे माझा न्याय व्हायला हवा. मी यहूद्यांचे काही चुकले नाही, हे तुला चांगले माहीत आहे.
11 कारण जर मी अपराधी असेन किंवा मरणास पात्र असे काही केले असेल, तर मी मरण्यास नकार देत नाही, परंतु ज्या गोष्टींबद्दल ते माझ्यावर आरोप लावत आहेत त्यापैकी काहीही नसेल तर कोणीही मला त्यांच्या स्वाधीन करू शकणार नाही. मी सीझरकडे आवाहन करतो.
12 मग फेस्तने सभेत चर्चा करून उत्तर दिले, "तू कैसराकडे दाद मागितली आहेस का? तू सीझरकडे जा.
13 काही दिवसांनंतर राजा अग्रिप्पा आणि बर्नीस फेस्तला सलाम करण्यासाठी कैसरीयाला आले.
14 आणि ते तेथे राहून बरेच दिवस झाले, तेव्हा फेस्तने पौलाचे कारण राजाला सांगितले, तो म्हणाला, फेलिक्सने एक माणूस बंदिस्त ठेवला आहे.
15 मी यरुशलेममध्ये असताना त्याच्याविषयी मुख्य याजकांनी आणि यहूद्यांच्या वडीलधाऱ्यांनी मला कळवले आणि त्याच्या विरुद्ध न्यायाची इच्छा होती.
16 ज्याला मी उत्तर दिले, रोमी लोकांची अशी पद्धत नाही की, ज्याच्यावर आरोप लावला जातो त्याआधी, ज्याच्यावर आरोप लावले जातात ते समोरासमोर असतात आणि त्याच्यावर केलेल्या गुन्ह्याबद्दल स्वतला उत्तर देण्याचा परवाना असतो.
17 म्हणून, ते इकडे आल्यावर, मी उद्या विलंब न लावता न्यायासनावर बसलो, आणि त्या माणसाला बाहेर आणण्याची आज्ञा केली.
18 ज्यांच्यावर आरोप करणारे उभे राहिले, तेव्हा त्यांनी माझ्या विचाराप्रमाणे एकही आरोप लावला नाही.
19 पण त्यांच्या स्वत:च्या अंधश्रद्धेबद्दल आणि पौलाने जिवंत असण्याचा पुष्टी केलेल्या मृत येशूविषयी त्याच्याविरुद्ध काही प्रश्न होते.
20 आणि अशा प्रकारच्या प्रश्नांबद्दल मला शंका असल्यामुळे मी त्याला विचारले की तो यरुशलेमला जाईल की नाही, आणि तेथे या प्रकरणांचा न्याय होईल.
21 पण जेव्हा पौलाने ऑगस्टसच्या सुनावणीसाठी राखून ठेवण्याची विनंती केली तेव्हा मी त्याला सीझरकडे पाठवेपर्यंत ठेवण्याची आज्ञा केली.
22 मग अग्रिप्पा फेस्तला म्हणाला, "मीही त्या माणसाचे ऐकेन. उद्या, तो म्हणाला, तू त्याला ऐकशील.
23 आणि दुसऱ्या दिवशी, जेव्हा अग्रिप्पा आणि बर्नीस मोठ्या थाटामाटात आले आणि फेस्तच्या आज्ञेनुसार, मुख्य सरदार आणि नगरातील प्रमुख लोकांसमवेत ते ऐकण्याच्या ठिकाणी गेले तेव्हा पौलाला बाहेर आणण्यात आले.
24 आणि फेस्टस म्हणाला, "राजा अग्रिप्पा आणि इथे जे लोक आमच्याबरोबर आहेत, तुम्ही या माणसाला पाहता, ज्याच्याबद्दल सर्व यहूदी लोक माझ्याशी यरुशलेममध्ये आणि इथेही वागले, तो ओरडत होता की त्याने असे करू नये. यापुढे जगा.
25 परंतु जेव्हा मला आढळले की त्याने मृत्यूस पात्र असे काहीही केले नाही आणि त्याने स्वतः ऑगस्टसकडे अपील केले आहे, तेव्हा मी त्याला पाठविण्याचे ठरवले आहे.
26 ज्यांच्याबद्दल माझ्या स्वामींना लिहिण्यासाठी माझ्याकडे काही निश्चित नाही. म्हणून मी त्याला तुझ्यासमोर आणले आहे, आणि खासकरून हे अग्रिप्पा राजा, तुझ्यासमोर आणले आहे, यासाठी की, परीक्षा झाल्यावर मला काही लिहावे लागेल.
27 कारण एखाद्या कैद्याला पाठवणे मला अवाजवी वाटत आहे, आणि त्याच्यावर केलेल्या गुन्ह्यांचा उल्लेख करण्यासाठी नाही.

प्रकरण २६

1 मग अग्रिप्पा पौलाला म्हणाला, तुला स्वतबद्दल बोलण्याची परवानगी आहे. मग पौलाने हात पुढे केला आणि स्वतःसाठी उत्तर दिले:
2 राजा अग्रिप्पा, मी स्वत:ला आनंदी समजतो, कारण यहूद्यांवर माझ्यावर ज्या गोष्टींचा आरोप आहे त्या सर्व गोष्टींना स्पर्श करून मी आज तुझ्यासमोर उत्तर देईन.
3 खासकरून कारण मला माहीत आहे की तू यहूद्यांमधील सर्व प्रथा आणि प्रश्नांमध्ये पारंगत आहेस, म्हणून मी तुला माझे धीराने ऐकण्याची विनंती करतो.
4 माझ्या तरुणपणापासूनचे माझे जीवन जेरुसलेम येथे माझ्या स्वत:च्या राष्ट्रात पहिले होते, हे सर्व यहुदी लोकांना माहीत आहे.
5 जे मला सुरुवातीपासून ओळखत होते, जर त्यांनी साक्ष दिली की, आमच्या धर्मातील सर्वात कठोर पंथानंतर मी एक परुशी राहत होतो.
6 आणि आता मी उभा आहे आणि देवाने आमच्या पूर्वजांना दिलेल्या वचनाच्या आशेसाठी माझा न्याय केला जात आहे.
7 ज्याचे वचन आमच्या बारा जमाती, रात्रंदिवस देवाची सेवा करत आहेत, ते येण्याची आशा करतात. ज्या आशेसाठी, राजा अग्रिप्पा, माझ्यावर यहुद्यांचा आरोप आहे.
8 देवाने मेलेल्यांना उठवावे ही गोष्ट तुम्हांला अविश्वसनीय का वाटावी?
9 नासरेथच्या येशूच्या नावाच्या विरोधात मी पुष्कळ गोष्टी केल्या पाहिजेत, असे मी मनाशी विचार केला.
10 जे मी जेरुसलेममध्ये देखील केले होते: आणि मुख्य याजकांकडून अधिकार मिळाल्यामुळे मी अनेक संतांना तुरुंगात डांबले. आणि जेव्हा त्यांना ठार मारण्यात आले तेव्हा मी त्यांच्या विरोधात आवाज दिला.
11 आणि मी त्यांना प्रत्येक सभास्थानात अनेकदा शिक्षा केली आणि त्यांची निंदा करायला भाग पाडले. मी त्यांचा छळ केला. मी त्यांचा छळ केला.
12 तेव्हा मुख्य याजकांच्या अधिकाराने व अधिकाराने मी दिमास्कसला गेलो.
13 हे राजा, दुपारच्या वेळी, मला वाटेत स्वर्गातून एक प्रकाश दिसला, सूर्याच्या तेजापेक्षा वर, माझ्याभोवती आणि माझ्याबरोबर प्रवास करणाऱ्या लोकांभोवती चमकत होता.
14 आणि जेव्हा आम्ही सर्व पृथ्वीवर पडलो, तेव्हा मला एक वाणी माझ्याशी बोलताना ऐकू आली आणि तो हिब्रू भाषेत म्हणाला, शौल, शौल, तू माझा छळ का करतोस? टोचण्यावर लाथ मारणे तुझ्यासाठी कठीण आहे.
15 आणि मी म्हणालो, प्रभु, तू कोण आहेस? तो म्हणाला, मी येशू आहे ज्याचा तू छळ करतोस.
16 पण ऊठ आणि तुझ्या पायावर उभा राहा, कारण मी तुला या उद्देशाने दर्शन दिले आहे, तू पाहिलेल्या या दोन्ही गोष्टींचा आणि ज्या गोष्टी मी तुला दाखवीन त्या सर्वांचा तुला सेवक आणि साक्षीदार बनवायला;
17 आता मी तुला ज्यांच्याकडे पाठवीत आहे त्या लोकांपासून आणि परराष्ट्रीयांपासून तुझी सुटका करीन.
18 त्यांचे डोळे उघडण्यासाठी, आणि त्यांना अंधारातून प्रकाशाकडे आणि सैतानाच्या सामर्थ्यापासून देवाकडे वळवण्यासाठी, जेणेकरून त्यांना पापांची क्षमा मिळेल आणि माझ्यावर असलेल्या विश्वासाने पवित्र झालेल्या त्यांच्यामध्ये वारसा मिळेल.
19 तेव्हा, हे राजा अग्रिप्पा, मी स्वर्गीय दृष्टान्ताची अवज्ञा केली नाही:
20 पण त्यांना प्रथम दमास्कस, यरुशलेम, आणि यहूदीयाच्या सर्व किनाऱ्यावर आणि नंतर परराष्ट्रीयांना दाखवून दिले की त्यांनी पश्चात्ताप करावा आणि देवाकडे वळावे आणि पश्चात्तापासाठी योग्य कामे करावीत.
21 या कारणांमुळे यहूदी लोकांनी मला मंदिरात पकडले आणि मारायला निघाले.
22 म्हणून देवाची मदत मिळाल्यामुळे, मी आजपर्यंत लहान आणि मोठ्या दोघांची साक्ष देत आहे, आणि संदेष्टे आणि मोशे यांनी जे यावे असे सांगितले त्याशिवाय दुसरे काहीही सांगत नाही:
23 की ख्रिस्ताने दु:ख भोगावे, आणि तो पहिला असावा जो मेलेल्यांतून उठेल, आणि त्याने लोकांना आणि परराष्ट्रीयांना प्रकाश दाखवावा.
24 तो स्वत:बद्दल बोलत असताना, फेस्त मोठ्याने म्हणाला, "पौल, तू तुझ्या बाजूला आहेस; खूप शिकण्याने तुला वेड लागेल.
25 पण तो म्हणाला, "फेस्टस, मी वेडा नाही. पण सत्य आणि शांततेचे शब्द बोला.
26 कारण राजाला या गोष्टी माहीत आहेत, त्याच्यासमोर मीही मोकळेपणाने बोलतो, कारण मला खात्री आहे की यापैकी कोणतीही गोष्ट त्याच्यापासून लपलेली नाही. कारण ही गोष्ट एका कोपऱ्यात केलेली नव्हती.
27 राजा अग्रिप्पा, तू संदेष्ट्यांवर विश्वास ठेवतोस काय? तुझा विश्वास आहे हे मला माहीत आहे.
28 मग अग्रिप्पा पौलाला म्हणाला, "तू जवळजवळ मला ख्रिश्चन व्हायला लावतोस.
29 आणि पौल म्हणाला, "मी देवाकडे इच्छा करतो की, फक्त तूच नाही तर आज माझे ऐकणारे सर्व जण या बंधनांशिवाय जवळजवळ आणि एकंदरीत माझ्यासारखे आहेत.
30 तो असे बोलल्यावर राजा उठला, राज्यपाल, बर्निस आणि त्यांच्याबरोबर बसलेले लोक.
31 ते बाजूला गेल्यावर ते आपसात बोलू लागले.
32 मग अग्रिप्पा फेस्तला म्हणाला, "या माणसाने कैसराकडे दाद मागितली नसती तर कदाचित मोकळे झाले असते.

प्रकरण २७

1 आणि जेव्हा आपण इटलीला जावे असे ठरले, तेव्हा त्यांनी पौल आणि इतर काही कैद्यांना ज्युलियस नावाच्या एकाच्या स्वाधीन केले, जो ऑगस्टसच्या तुकडीचा शताधिपती होता.
2 आणि ॲड्रॅमिटियमच्या जहाजात प्रवेश करून आम्ही प्रक्षेपित केले, म्हणजे आशियाच्या किनाऱ्यावरून प्रवास करणे; एक अरिस्तार्ख, थेस्सलनीका येथील मॅसेडोनियन, आमच्याबरोबर होता.
3 आणि दुसऱ्या दिवशी आम्ही सिदोनला स्पर्श केला. आणि ज्युलियसने विनम्रपणे पौलाची विनवणी केली आणि त्याला ताजेतवाने करण्यासाठी त्याच्या मित्रांकडे जाण्याची मुभा दिली.
4 आणि तेथून निघाल्यावर आम्ही सायप्रसच्या खाली गेलो, कारण वारे विरुद्ध होते.
5 आणि आम्ही किलिकिया आणि पॅम्फिलियाच्या समुद्रावरून प्रवास केल्यावर, लुकियाच्या मायरा शहरात आलो.

6 आणि तेथे शताधिपतीला अलेक्झांड्रियाचे एक जहाज इटलीला जात असल्याचे दिसले. आणि त्याने आम्हाला त्यात ठेवले.
7 आणि जेव्हा आम्ही बरेच दिवस मंद गतीने प्रवास केला, आणि कनिडसवर दुर्मिळ होता, वाऱ्याने आम्हाला त्रास दिला नाही, तेव्हा आम्ही क्रेटच्या खाली, सॅल्मोनच्या कडेला निघालो.
8 आणि ते अवघडपणे पार करत एका ठिकाणी पोहोचलो ज्याला सुंदर आश्रयस्थान म्हणतात. लासेया शहराच्या जवळ होते.
9 आता जेव्हा बराच वेळ वाया गेला होता, आणि जहाज चालवणे आता धोकादायक झाले होते, कारण उपवास आता संपला होता, तेव्हा पौलाने त्यांना बजावले.
10 आणि त्यांना म्हणाला, "महाराज, मला समजले आहे की या प्रवासामुळे केवळ उतरणे आणि जहाजाचेच नव्हे तर आपल्या जीवनाचेही नुकसान होणार आहे.
11 तरीसुद्धा शताधिपतीने जहाजाच्या मालकावर व जहाजाच्या मालकावर पौलाने सांगितलेल्या गोष्टींपेक्षा जास्त विश्वास ठेवला.
12 आणि हे आश्रयस्थान हिवाळ्यासाठी सोयीचे नसल्यामुळे, अधिक भागांनी तेथूनही निघून जाण्याचा सल्ला दिला, जर ते कोणत्याही मार्गाने फेनिसला आणि तेथे हिवाळ्यात पोहोचू शकतील; जे क्रेतेचे आश्रयस्थान आहे आणि दक्षिण-पश्चिम आणि उत्तर-पश्चिम दिशेला आहे.
13 आणि जेव्हा दक्षिणेचा वारा मंद गतीने वाहू लागला, असे समजले की त्यांनी त्यांचा हेतू साध्य केला आहे, तेथून ते हरवले, ते क्रेटच्या जवळ गेले.
14 पण थोड्याच वेळात त्याच्यावर युरोक्लीडॉन नावाचा वादळी वारा उठला.
15 आणि जेव्हा जहाज पकडले गेले, आणि वाऱ्यात ते सहन करू शकले नाही, तेव्हा आम्ही तिला चालवू दिले.
16 आणि क्लॉडा नावाच्या एका बेटाखाली धावत आम्हांला बोटीने यायचे होते.
17 जेव्हा त्यांनी ते उचलले तेव्हा त्यांनी जहाजाच्या खाली जाण्यासाठी मदत केली. आणि, ते क्विकसँड्समध्ये पडू नयेत या भीतीने, पाल खेचले, आणि म्हणून चालवले गेले.
18 आणि आम्ही प्रचंड वादळाने फेकले गेलो, दुसऱ्या दिवशी त्यांनी जहाज हलके केले.
19 आणि तिसऱ्या दिवशी आम्ही स्वतःच्या हातांनी जहाजाची हाताळणी बाहेर टाकली.
20 आणि पुष्कळ दिवसांत सूर्य किंवा तारे दिसले नाहीत आणि कोणतेही वादळ आमच्यावर पडले नाही, तेव्हा आमचे तारण व्हावे ही सर्व आशा नष्ट झाली.
21 परंतु दीर्घकाळ थांबल्यानंतर पौल त्यांच्यामध्ये उभा राहिला आणि म्हणाला, "महाराज, तुम्ही माझे ऐकले असते, आणि क्रेतेपासून सुटले नसते, आणि ही हानी व तोटा सहन करायला हवा होता.
22 आणि आता मी तुम्हांला उत्साही राहण्याचा सल्ला देतो, कारण तुमच्यापैकी कोणाचाही जीव जाणार नाही, तर जहाजाचे नुकसान होणार नाही.
23 कारण आज रात्री देवाचा देवदूत माझ्याजवळ उभा होता, ज्याचा मी आहे आणि ज्याची मी सेवा करतो.
24 पौल, भिऊ नकोस. तुला सीझरसमोर हजर केले पाहिजे आणि तुझ्याबरोबर प्रवास करणारे सर्व देवाने तुला दिले आहेत.
25 म्हणून, महाराजांनो, आनंदी राहा, कारण मी देवावर विश्वास ठेवतो, मला सांगितल्याप्रमाणे होईल.
26 तरीही आपल्याला एका विशिष्ट बेटावर टाकले पाहिजे.
27 पण जेव्हा चौदाव्या रात्री आम्हाला ॲड्रियामध्ये वर-खाली नेले जात होते, तेव्हा मध्यरात्रीच्या सुमारास जहाजवाल्यांना वाटले की ते एखाद्या देशाजवळ आले आहेत.
28 आणि आवाज केला, तेव्हा ते वीस फॅथ आढळले; आणि ते थोडे पुढे गेल्यावर, त्यांना पुन्हा वाजवले, तेव्हा त्यांना ते पंधरा फॅथ सापडले.
29 मग आपण खडकावर पडू नये या भीतीने त्यांनी कड्यावरून चार नांगर टाकले आणि दिवसाच्या शुभेच्छा दिल्या.
30 आणि जहाजवाले जहाजातून पळून जाण्याच्या बेतात असताना त्यांनी बोट समुद्रात उतरवली, जणू काही त्यांनी पुढच्या भागातून नांगर टाकला होता.
31 पौल शताधिपती व शिपायांना म्हणाला, "हे जहाजात बसल्याशिवाय तुमचे तारण होणार नाही.
32 तेव्हा शिपायांनी नावेचे दोर कापले आणि तिला पडू दिले.
33 दिवस उजाडत असतानाच पौलाने त्या सर्वांना मांस खाण्याची विनंती केली आणि म्हणाला, "आज चौदावा दिवस आहे की तुम्ही काही न घेता उपास केला आणि उपास केला.
34 म्हणून मी तुम्हांला थोडेसे मांस घेण्याची विनंती करतो, कारण हे तुमच्या आरोग्यासाठी आहे, कारण तुमच्यापैकी कोणाच्याही डोक्यावरून एक केसही पडणार नाही.
35 असे बोलून त्याने भाकर घेतली आणि सर्वांसमोर देवाचे आभार मानले; आणि ती मोडून तो खाऊ लागला.
36 तेव्हा ते सर्व आनंदी होते आणि त्यांनी थोडे मांसही घेतले.
37 आणि आम्ही सर्व मिळून दोनशे सोळा जीव जहाजात होतो.
38 आणि त्यांनी पोटभर जेवून झाल्यावर जहाज हलके केले आणि गहू समुद्रात टाकला.
39 आणि जेव्हा दिवस उगवला तेव्हा त्यांना जमीन माहीत नव्हती, परंतु त्यांना एक किनारा असलेली एक खाडी सापडली, जिथे शक्य असेल तर जहाजात टाकण्याचा त्यांचा विचार होता.
40 जेव्हा त्यांनी नांगर उचलला, तेव्हा त्यांनी स्वतला समुद्रात झोकून दिले आणि रडरच्या पट्ट्या सोडल्या आणि वाऱ्याकडे मेनसेल वर केली आणि किनाऱ्याकडे निघाले.
41 आणि जेथे दोन समुद्र एकमेकांना मिळतात अशा ठिकाणी पडून त्यांनी जहाज जमिनीवर पळवले. आणि पुढचा भाग वेगाने अडकला, आणि अचल राहिला, परंतु लाटांच्या हिंसेने आडवा भाग तुटला.
42 आणि शिपायांनी कैद्यांना ठार मारण्याचा सल्ला दिला, यासाठी की त्यांच्यापैकी कोणी पोहून बाहेर पडू नये.
43 पण शताधिपतीने पौलाला वाचविण्यास तयार असल्याने त्यांना त्यांच्या उद्देशापासून दूर ठेवले. आणि आज्ञा केली की ज्यांना पोहता येत आहे त्यांनी प्रथम समुद्रात टाकावे आणि जमिनीवर जावे.
44 आणि बाकीचे, काही पाट्यांवर तर काही जहाजाच्या तुटलेल्या तुकड्यांवर. आणि असे घडले की ते सर्व सुरक्षितपणे जमिनीवर पळून गेले.

धडा २८

1 आणि जेव्हा ते पळून गेले तेव्हा त्यांना कळले की त्या बेटाचे नाव मेलिता आहे.
2 आणि रानटी लोकांनी आमच्यावर दयाळूपणा दाखवला नाही; कारण त्यांनी आग लावली आणि आम्हा प्रत्येकाचे स्वागत केले, सध्याच्या पावसामुळे आणि थंडीमुळे.

3 पौलाने काठ्या गोळा केल्या आणि त्या विस्तवावर ठेवल्या, तेव्हा उष्णतेतून एक साप निघाला आणि त्याच्या हाताला चिकटला.
4 आणि जेव्हा रानटी लोकांनी त्या विषारी श्वापदाला हातावर टांगलेले पाहिले तेव्हा ते आपसात म्हणाले, "हा मनुष्य खुनी आहे यात शंका नाही, जरी तो समुद्रातून निसटला तरी सूडाने जगू शकत नाही.
5 आणि त्याने त्या प्राण्याला अग्नीत झटकून टाकले आणि त्याला काहीही इजा झाली नाही.
6 तरीसुद्धा तो कधी सुजला असेल किंवा तो अचानक मेला असेल असे त्यांनी पाहिले; पण बराच वेळ दिसल्यानंतर आणि त्याला काहीही इजा झाल्याचे दिसल्यानंतर त्यांनी आपला विचार बदलला आणि तो देव आहे असे म्हटले.
7 त्याच चौथऱ्यावर पुब्लियस नावाच्या बेटाच्या मुख्य माणसाची मालमत्ता होती. ज्याने आमचे स्वागत केले आणि आम्हाला तीन दिवस विनम्रतेने ठेवले.
8 आणि असे झाले की, पब्लियसचे वडील तापाने व रक्ताच्या थारोळ्याने आजारी पडले होते; पौल त्याच्याकडे गेला आणि त्याने प्रार्थना केली आणि त्याच्यावर हात ठेवून त्याला बरे केले.
9 असे झाल्यावर, बेटावरील इतर रोगी आले आणि ते बरे झाले.
10 ज्याने आम्हाला पुष्कळ सन्मानही दिले; आणि जेव्हा आम्ही निघालो तेव्हा त्यांनी आमच्यासाठी आवश्यक असलेल्या गोष्टी आणल्या.
11 आणि तीन महिन्यांनंतर आम्ही अलेक्झांड्रियाच्या एका जहाजातून निघालो, ज्या बेटावर हिवाळा होता, ज्याचे चिन्ह कॅस्टर आणि पोलक्स होते.
12 आणि सिराक्यूस येथे उतरून आम्ही तेथे तीन दिवस राहिलो.
13 आणि तेथून आम्ही होकायंत्र आणले आणि रेगियमला आलो आणि एका दिवसानंतर दक्षिणेचा वारा सुटला आणि दुसऱ्या दिवशी पुतेओली येथे आलो.
14 जिथे आम्हाला भाऊ सापडले आणि त्यांच्यासोबत सात दिवस राहण्याची आमची इच्छा होती आणि म्हणून आम्ही रोमच्या दिशेने निघालो.
15 आणि तेथून, जेव्हा बंधूंनी आमची बातमी ऐकली, तेव्हा ते अप्पी फोरम आणि तीन भोजनालयापर्यंत आम्हाला भेटायला आले: जेव्हा पौलाने त्यांना पाहिले तेव्हा त्याने देवाचे आभार मानले आणि धैर्य दाखवले.
16 आणि जेव्हा आम्ही रोमला आलो तेव्हा शताधिपतीने कैद्यांना पहारेकऱ्यांच्या सरदाराकडे सुपूर्द केले, परंतु पौलाला एका शिपाईबरोबर राहावे लागले.
17 आणि असे झाले की, तीन दिवसांनंतर पौलाने यहूद्यांच्या प्रमुखाला एकत्र बोलावले आणि ते एकत्र आले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, "बंधूंनो, मी लोकांविरुद्ध किंवा आमच्या पूर्वजांच्या चालीरीतींविरुद्ध काहीही केलेले नाही. , तरीही मला जेरुसलेममधून कैदी म्हणून रोमी लोकांच्या हाती देण्यात आले.
18 त्यांनी माझी तपासणी केल्यावर मला सोडून दिले होते, कारण माझ्यामध्ये मृत्यूचे कोणतेही कारण नव्हते.
19 पण जेव्हा यहूदी लोक त्याविरुद्ध बोलले तेव्हा मला कैसराकडे दाद मागायला भाग पाडले. असे नाही की मी माझ्या राष्ट्रावर आरोप केले पाहिजेत.
20 म्हणून मी तुम्हाला भेटण्यासाठी आणि तुमच्याशी बोलण्यासाठी बोलावले आहे.
21 आणि ते त्याला म्हणाले, "आम्हाला यहूदियातून तुझ्याविषयी पत्रे आलेली नाहीत, आलेल्या बंधूंपैकी कोणीही तुझे नुकसान केले नाही.
22 पण तुझे काय मत आहे हे आम्हांला ऐकायचे आहे, कारण या पंथाच्या विरोधात कुठेही बोलले जाते हे आम्हाला माहीत आहे.
23 आणि जेव्हा त्यांनी त्याला एक दिवस ठरवला, तेव्हा पुष्कळ लोक त्याच्या निवासस्थानी आले. ज्यांना त्याने स्पष्टीकरण दिले आणि देवाच्या राज्याची साक्ष दिली, त्यांना येशूविषयी, मोशेच्या नियमशास्त्रातून आणि संदेष्ट्यांकडून सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत पटवून दिले.
24 आणि काहींनी सांगितलेल्या गोष्टींवर विश्वास ठेवला आणि काहींनी विश्वास ठेवला नाही.
25 आणि जेव्हा ते आपापसात एकमत झाले नाहीत, तेव्हा ते निघून गेले, पौलाने एक शब्द सांगितल्यावर, "पवित्र आत्मा यशया संदेष्ट्याद्वारे आमच्या पूर्वजांना चांगले सांगितले.
26 ते म्हणाले, "या लोकांकडे जा आणि सांगा, तुम्ही ऐकून ऐकाल पण समजणार नाही. आणि तुम्ही पाहिल्यावर पाहाल, पण तुम्हाला कळणार नाही.
27 कारण या लोकांचे अंतकरण स्थूल झाले आहे, त्यांचे कान ऐकू येत नाहीत आणि त्यांचे डोळे मिटले आहेत. नाही तर ते डोळ्यांनी बघतील, कानांनी ऐकतील आणि मनाने समजून घेतील, आणि मी त्यांना बरे करीन.
28 म्हणून तुम्हांला माहीत असावे की, देवाचे तारण परराष्ट्रीयांना पाठवले आहे आणि ते ते ऐकतील.
29 आणि त्याने हे शब्द बोलून यहूदी तेथून निघून गेले आणि आपसात खूप वाद घालू लागले.
30 पौल दोन वर्षे आपल्या भाड्याच्या घरात राहिला आणि जे काही त्याच्याकडे आले ते त्याने स्वीकारले.
31 देवाच्या राज्याचा उपदेश करणे, आणि प्रभु येशू ख्रिस्ताशी संबंधित असलेल्या गोष्टी शिकवणे, पूर्ण आत्मविश्वासाने, कोणीही त्याला मना करत नाही.